



BOOK MUST BE CHAR
OUT WITH CASE

UNIVERSITY OF CALIFORNIA.

THE GREENEBAUM COLLECTION OF THE SEMITIC LIBRARY
OF THE UNIVERSITY OF CALIFORNIA.

GIFT OF

ALFRED GREENEBAUM.

JANUARY, 1897.

Accession No.

Class No.

700-2
T57
51

1844

UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY
BERKELEY

10000 - 10000
a. m. p. l. e. v. l. e.
10000 - 10000
10000 - 10000

BM674

.2

H45

1844

MAIN

שפה ברורה

מסודר בשלמות הסוד ומדויק בתכלית הדיוק

עזת

מחברו רבי יוסף קארו

רעהעלה

שוח תרד לפ"ע

מ.ה.ד.ר.א. י"ג
בי"ע, דורכאויז פערבעסערטע אונד פערמעהרטע

Rödelheim,
Verlag von J. Lehrberger & Comp.
1844

Gift of
Alfred Greenbaum
UNIVERSITY OF
CALIFORNIA

Gift of
Alfred Greenbaum
CALIFORNIA

יערע ספרת'לע תתא חיחר תיגנעס חין היטיכט דער ריכטיגן חויסספרת'לע
 חונד בעס'תנוג דער זילבן לור נ'הערן בעסטיאחונג'דעס וו'הרטבער'ילע'עס ; ניכט
 זעלן התקנט ועלכטס הער הויפטבעגריף פ'קן דער ריכטיגן חויסספרת'לע תב .
 בלה'ק פעק'האט געווייגליך יעדעס וו'הרט חין ט'תלייבן (נגינה , ת'קלענט)
 דעס ליבן שרה'קוט ענטווערר דח ועלשע זילבע (תכונה) מ'זו : **בְּרֵאשִׁית**
בְּרֵא אֱלֹהִים , ת'ר דח ס'ת'ר'עלעטע זילבע מ'זו אה **הַשָּׁמַיִם** ווא **הָאָרֶץ** ;
 חין ערסטן ס'ת'זו זיגן וויר דח וו'הרט ק'האט מלרע , ד'חז הייסט , דער
 הויסט'ת'ן דעס וו'הרטעס ר'העט חוין'ך דער זעלטן זילבע ; חין ל'ווייטן ס'ת'זו נענען
 מ'ד ע מלעיל , ד'חס הייסט דער הויסט'ת'ן ר'העט חוין'ך דער ס'ת'ר'עלעטע זילבע .
 תב כ'ן דח נגינה חיבר ת'ר חונטר דען בולט'ת'בטן טטעהט , הירוי'ך ק'האט עו
 ניכט מ'ן , ז'ת'דערן זעדיגליך תב זיח בייח דער זעלטן ת'ר ס'ת'ר'עלעטן תכונה
 טטעהט . חין **הָאָרֶץ** ווא **הַשָּׁמַיִם** ווא **הַיָּם** ח'מט יעדעס וו'הרט זיינע נגינה
 חונטר דען בולט'ת'בטן בעליי'כעט , דענ'ת'ך נעכ'ן וויר מ'זו דרייח וו'הרט מלעיל
 ז'ח וויח מ'ר **וַיִּקְרָא הָאֱלֹהִים שְׁמֹת מַלְאָכָיו** , תב'ת'ן דח נגינה
 ת'בטן חוין'ך דען בולט'ת'בטן בעליי'כעט ח'ז :

עו ח'זט היר דער ת'רט ניכט חיבר נגינות וטעמים ל' הת'דען , וו'ת'ריכר ח'ך
 בערייטט חין ס'ת'זו ט'ת'דיגעס ספר הערויז געגעבן אזר ק'ר'תי נ'ס משפ'טי
 ה'טעמים , חונד וו'ת'רוי'ך ח'ך יעדען וויסבעגריגען הי'נווייטן ק'חן ; וו'חז ח'ך ת'בער
 ל'ר טטיח'רונג דער מ'זו גע'מיינען חונריכטיגן זע'ת'רט היר ל' ערו'ת'הנען פ'ר ת'טע
 ווענדיג ע'ת'לעטען , ח'זט ס'ת'זו גע'דעס : חין דען כ'ד ס'כ'ר ק'דש ה'מט יעדעס וו'הרט ,
 ועלכעס ניכט מ'ט ח'ינ'ך ס'ק' - ל' דען ס'ת'זו גע'ל'ת'ן ווירד , זיינע נגינה
 ועלכע ח'מאר ענטווערר חיבר ת'ר חונטר יענען בולט'ת'בטן בעליי'כעט ח'זט , דען
 דער ט'חן ל'ק'האט ; חויס'גע'ת'האן ס'ת'זו גע'דע 4 נגינות ת'ח'וד **זר'ק'א סג'ל**
פ'ש'מ'א ח'נ'ה ת'ל'יש'א ק'מ'נה , ד'זע ז'ע'חן ח'מאר ח'ת ע'דע דעס וו'הרט
 ת'ב'גלייך דער ט'חן מלעיל ת'ר בייח דער ס'ת'ר'עלעטען זילבע גע'ת'רט ווערדן ח'זט ;
 מ'זו : וישמע אלהים את קול הַבְּעֵר (בר'א'י' כ"א י"ז) , ואשר יבוא את רעהו

ביתר (דבר' י' ה), **ושבו** עד ה' (שע' י' כב), **שבו** על עונות אבותם
 (רע' י' יז), זיקח לָהֶם והחמט מים (מחז' כ' יד) הוֹלַע דיוע ווּמְרַטַר חייטן מלעיל
 געזענן ווערדן; דה: **תלישאגדולה** מְכַר הַחֵט דיוע ענטגענגענעלסטע חייגן;
 טחפֿט פֿתן בעמענדטן 4 גנינות, דיועס ווירד חיימעל פֿס פֿתֿנגע פֿתן ווּמְרַטַע
 בעזיכעט פֿבטן דער טחן מלרע פֿתֿנוֹט, הֶזֶן ויחן אל **הגר** (ס), עכענח
 ומנחתם ונסכיהם **לפָּרִים** לאילם ולכבשים (כפ' פֿינחס), עו חייט זעהר
 ווידרייכג ווען חייגיגע קוראים דה: לַמִּדְּ פֿתן לפרים טחענן דה: דמך זיח דען טחן
 בעקחחמען קחן, זחזדערן דה: רי'ש: חו ויח דה: לוייטע לַמִּדְּ פֿתן לאילם חוזר דה:
 ס'ן פֿתן לכבשים דען טחן הַחֵט נחך דער הוֹגַעט אַיִנען רעגען. כור דה: פֿשטא
 פֿינדן וויר חין חונזערן ספרים ביים יענען ווּמְרַטַע דיוע מלעיל געזענן ווערדן: הֶזֶן
 דחפֿעט בעזיכעט, ווּמְבִיח דה: ערסטע פֿשטא חיימור חויך דען געהחריגן
 בלסטחבן טטעהט דען דער טחן לוקחחמעט, אַזכר יענע ווּמְרַטַע דיוע מלרע זיין
 הֶזֶן ערהחלטן כור חייחייכגיגעס פֿשטא. ביזויג הַחֵט טחטן הוֹלַע בעמענדטע גנינות
 דחפֿעט בעזיכעט ווערדן הֶזֶן, חוזר וויר פֿינדן אַזכרעס ווירקויך חין חייגן
 כחיסח ידות, הוֹזִיח חין חונזערן געררוקטן ספרים ווּמְרַדע דיועס ניכט בעח;
 בלסטעט דהער דער חונזיסענדע במשפֿטי הטעמים חיימור לויפֿלהחפֿט
 בליכט ווּמְחִין ער דען טחן זעטן הֶזֶן.

דיוע חונזרטיד פֿתן מלעיל חוזר מלרע חייט בלה'ק פֿתן דער גרֿחטן וויכ
 טיגקייט, וויז דהדוך ניכט כור עטוח חייין נעבענבערגיך זחזדערן
 דער גויסטבערגיך דעס ווּמְרַטַעס בעסטיממעט ווירד; הֶזֶן כֹּס עקסעמסן:
שָׁרָה (דען חקלענט חויך דער לענטען ויכע חדר מלרע) הייסט: זיח
 זחזדערמקן: היגען **שָׁרָה** (מלעיל) הייסט: זיח החבן געטעהחן חדר חגיגע
 זעט ח'ג. **רָצָה** (מלרע) ער הַחֵט געוהוֹזט; **רָצָה** (מלעיל) זיח חייט געז
 זיח. **שָׁרָה** (מלרע) זיח החבן געפֿחגן חדר ערבייטעט; **שָׁרָה** (מלעיל)
 זיח זיח לויק געקעהרט. הוֹזִיח טחטן יעמחזר טחטט **שָׁרָה** ושרתו אל (מיל'
שָׁרָה ווען ווירד ער חיינען פֿחטטען; זעהר ווירדערויכגיגען חוזר

הַחֲבֵרֹתַיִן בַּעֲרֵי חוֹטְאֵי דְרִיקָה הַחֲבֵן וְחֲרָף עַרְבָּנֵי גֵוִיִּים גַּיַח גַּעֲדָה־בֶּטֶט, וְעַל זֶה הָאֵימָה
הַנִּבְיָא בְּאִמְרוֹ שִׁפְתוֹתֶיכֶם דְּבָרוּ שָׂקֵר לְאוֹכְלֵי עוֹלָה תִּהְיֶה, וְהַחֲסֵם אָמַר תּוֹעֵבֵת ה'־
שִׁפְתֵי שָׂקֵר, וְאָמַר אֵל תִּבְהַל עַל פִּיךָ וּלְבָבְךָ אֵל יִמְהַר לְהוֹצִיא דָבָר לִפְנֵי הָאֱלֹהִים.
חֵיד גְּלוּיָבֵעַ דִּינֵעַ עֲקֵס־מַפּוֹ, וְחִפְתָּן בְּלֵה"ק לֹו הוֹדְרֵטֵעַן גַּעֲפֹנְדֵרֵטֵן וְוַעֲרֵדֵטֵן,
וְחִפְתָּן הִיכְרִיבֵעֵנֵד וְיִין יַעֲרֵטֵן פֶּחֶן דַּעַר כֶּחֶטְהוּוְעַנְדִּיגְקִיט דַּעַר רִיבִטְגֵעַן
חֶקְלֵעֵט־חֶלְטֵטֵן בְּלֶשָׁן עֲבָרֵי לֹו חִיבְרִיבֵיגֵטֵן, חוֹנֵד חִיְהֵן לֹו בַעֲוֹנֵגֵטֵן יִיד דִּיֵּעֵר
לְעִהֲרֵע לֹו בַעֲחִיפֵעֵרֵן, חוֹנֵן נִיבֵט דַּעַר גַּעֲפֶה־הַר חוֹיִסְגַּעֲעֵטֵט לֹו וְיִין בַּשִּׁכּוֹ
שִׁיחַ לִפְנֵי ה', טַמְטַטֵט שְׁמֹת וְתִהְלֹת וְנִמֹת וְהוֹלְלוֹת, חוֹנֵד חֲנִטְטַטֵט קְדוֹשֹׁת
וְנִבְקָשׁוֹת, כַּחֲשׁוֹת וְמַעֲקָשׁוֹת חוֹיִסְלוֹטְפֵרֵעֵטֵן.

דְּחֵשִׁיט חֲבַעַר נִיעַמְחַנֵד דַּעֲרָגִיבֵיגֵטֵן גַּעֲפֶה־הַר בַּתְּפִלְתּוֹ חוֹיִגַּעֲעֵטֵט וְיִין חֲחָג,
אֶחָב' חֵיד חֵין גַּעֲעֵטֵט וְחֶרְטִיגֵעֵר חַפְלָה בַּעֲחָבְחֵטֵטֵט, חֲזוֹעַ וְחֶרְטֵר דִּיחַ מַל עֵיל
גַּעֲלֵעֵטֵט וְוַעֲרֵדֵטֵט חוֹיִסֵטֵן, חֵיט חֵיכֵעֵט מֵתַג (חֵיין פַּעֲרַפֵּעֵטִיקוֹחֵר טַטְרִיבֹוִיין) לֹו
בַּעֲלִיבֵטֵט; דִּיחֵיִעֵנִיגֵטֵן חֲבַעַר וְוַעֲבֵעַ מַל רַע גַּעֲלֵעֵטֵט וְוַעֲרֵדֵטֵט וְחֲזוֹעַ, חוֹנֵד
בְּלֵה"ק דִּיחַ גְּרַחֲסֵטֵט חֶנְלֶהֵן חוֹיִטְחֵטֵטֵן, וְיִיד חוֹנְבַעֲלִיבֵטֵט גַּעֲבֹוִיבֵטֵט. לֹוט
עֲקֵס־מַפּוֹ אֲדָךְ עוֹלָם אֲשֶׁר מַלְךְ, דִּינֵעַ וְחֶרְטֵר טַטְטֵהֵן חֶהֵט חֶקְלֵעֵט־לִיבֵטֵט,
פֶּחֶן גִּיגֵד וְוַעֲרֵדֵטֵט חֵיחַ חֲזוֹעַ מַל רַע גַּעֲלֵעֵטֵט, הֵיכֵעֵטֵט בְּטָרָם וְוַעֲבֵעֵטֵט
מַל עֵיל גַּעֲלֵעֵטֵט וְוַעֲרֵדֵטֵט חוֹס, וְחוֹרְדֵע חֵיט חֵיכֵעֵט מֵתַג. בַּעֲלִיבֵטֵט.
דִּינֵעַ רַעֲגוֹ חֵיט חֵין דַּעַר גַּחְלֵטֵט חַפְלָה חֶחַ פֵּיטוֹ וְיִיחַ חֲחָגִיד בִּיחַבַּעֲהֵחֵטֵטֵט
וְחֶרְדֵטֵט, וְחֶרְטִיגֵי יַעֲרֵר בַּשִּׁעַת תְּפִלְתּוֹ חֶחַט לֹו גַּעֲבֵטֵט חֶחַט; בַּעֲחָדֵרֵטֵט חֲבַעַר
פַּעֲרִיבֵטֵט חֵיחַ דַּעַן מַלְלֵד חֶדַּעַר לְעִהֲרֵעַר זַעֲחַר עַמְפֶּה־הֵחֵטֵט לֹו וְוַעֲרֵדֵטֵט,
דְּחֵשִׁיט עַר בֵּיטֵט חוֹנְטְרִיבֵטֵט בַּעֲטֵט־חֶדִּיגֵי וְיִין חוֹיִגַּעֲחֵעֵרֶק דְּחֶרְטִיגֵי חֶחַבַּעַר,
לִמְעַן לֹא יִהְיֶה עוֹד לְבֵית יִשְׂרָאֵל לְמִבְטַח מוֹכִיר עֵין, וְיִקְוִיִּים מִקְרָא שְׁכַתֹּו

כי אז אהפוך א עמים שפה ברורה לקרא
כלם בשם ה' לעברו שכם אחד, אמן.

כ"ע ענד כרנה למלאכת עבודת הקדש.

Handwritten signature in Hebrew script, likely belonging to the author or a witness.

צַעֲבוֹר כִּי טַעֲמֵי סַפְרֵי תְהִלִּים מִשְׁלֵי אִיּוֹב כַּנְדָּלִים בַּשְּׁמֹתֵם גַּם בְּזוֹרוֹתֵיהֶם גַּם
בַּשְּׁמֹתֵיהֶם מִטַּעֲמֵי אֲחֵרֵי סַפְרֵי קִדְשׁ וְרוּחַ בְּנֵי דוֹרְנוֹ בְּלִתי יוֹדַעִים לְהַבְחִין בֵּין הַמַּפְסִיקִים
הַנִּקְרָאִים מַלְבִּים וּבֵין הַנְּלִתי מַפְסִיקִים הַנִּקְרָאִים מַשְׁרֵתִים, וְנַעַת שִׁיהֵנוּ בַּמוֹמְרֵי תְהִלִּים
לְהַלֵּל לָהֶ' יִהְפְּכוּ הַהֵילוֹל לְחִילוּלָה'וֹ כִּי יִדְבִיקוּ הַנִּסְפָּד וּפְרִיחוֹ הַנִּדְבָק וּמַכֵּל שָׂכָן שִׁסְכְּלוּ
בַּהֲבַנַּת תּוֹכָן הַסִּירְחִים, לִכֵּן רֵאִיתִי כִּי טוֹב לְהַנִּיג לִפְנֵיךְ הַמַּעֲיִין אֲמוֹת וְזוֹרוֹת הַסַּעֲמִים
הַמַּפְסִיקִים בַּסַּפְרֵי אִמ'ת וְהֵיוּ עַל לִבְךָ תַּמִּיד וְשִׁנְתָם לִבְכֶיךָ. וְאֵלוֹ הֵם:

- פֹּזֵר. לְגַרְמוּהֵוּ. רַבִּיעַ. צִינּוֹר. וְהוּא זִרְקָא הַמְּנוּקֵד בַּסּוֹף הַתִּיבָה שְׁהוּא
- מִלְךְ וְהוּא כַּנְדָּל מִן הַזִּקְלָא שֶׁנֶּחֱסַף הַתִּיבָה הַנִּקְרָא צִינּוֹרִית שֶׁהוּא מַשְׁרֵת. עוֹלָה
- וְיִוֵּרֵד וְהוּא מַרְכָּא הַכְּרַשְׁמַת בַּזֹּאת הַמַּחֲלָקַת וְבַזֹּאת שֶׁלִּפְנֵי מֵהַפֶּךְ לְמַעְלָה. דְּחָרֵי וְהוּא
- טַפְסָא הַמְּנוּקֵד בְּרֵאשׁ הַתִּיבָה לְהַנְדִּילוּ מִן הַטַּפְסָא הַמְּנוּקֵד בַּזֹּאת הַמַּחֲלָקַת
- שְׁהוּא מַשְׁרֵת. אֲתַנַּח. שְׁלִשְׁלֹת גְּדוּלוֹ וְעַם פְּסִיק אֲחֵרִיו. רַבִּיעַ
- יִוֵּגְרֵשׁ הַרְבִּיעֵי בַּזֹּאת הַמַּחֲלָקַת וְהַגְרִישׁ בְּרֵאשׁ הַתִּיבָה. סִילּוֹק הוּא סִיפֵי.

הקף הענינים הנקבצים בסדר זה

הנהגות האדם בהקיצו משנתו, וסדר נט"ו ולכישת בגדים
ועניני צניעות ונקיות וסדר עטיפת טלית והנחת תפילין. - כפח

97	מה טובו וכו' שחר אבקשך וכו'
א	אני קראתיך וכו' יגדל וכו'
1	ארון עולם וברכו השח' ומ' עופסר' זק' שותפל' מתחלת ק"ב' עד
כד	תפלת הבינונו שמתפללין בשעת הרחק
24	והוא רחום לשני חמישי
24	רחום וחנון
26	דיני פדיסת שמע ומי שלא שמע קדיש וברכו
כח	סדר קריאת התורה והפסוקים ובריך שמי' וברכת התורה
29	ברכת הגומל
5	סדר הכנסת ס"ח
לא	אשרי, למנצח, ובא לציון
31	קדיש החקבל
32	עליו לשבח
לג	שם של יום
לד	סיד מומור ל' אסף
לה	קדיש דרבנן
35	ד' זכירת
35	ידי ה' אלהינו וכו'
35	פרשת עקרה
36	פרשת המן ותפלה לפרנסת
37	עשרת הדברות
לט	י"ג עקרים
לט	סדר תפלת מנחה לחול
ט	סדר ותפלת ערבית לחול
מ	המוטורים שאומרים אחר מעריב בזמנו
מג	דיני ערב שבת ותפלת מנחה בע"ש וסדר קבלת שבת
מה	סדר תפלת ערבית לשבת וי"ט
מח	ברכת הילדים בלילי שבתות וי"ט
53	שלום עליכם ואשת מיל
נד	סדר קידוש וקעורת שבת
54	זמר נאה לשבת
נה	סדר תפלת שחרית לשבת וי"ט
נה	סדר קריאת התורה בשבת וי"ט
63	מה שקורין ומשמירין בשבת גר"ח וחנוכה וארבע פרשיות
סה	ברכת ההפטרה בשבת וי"ט
65	יקום מורקו ומי שברך וגנותן השועה וברכת החדש ויהי דצון
66	סדר הכנסת ס"ח
סח	סדר תפלת מוסף לשבת ולשבת גר"ח ודיני
68	אין באלהינו גפטום הקטורם וכו'
72	

97	ער	-	-	-	-	דיני סעודת שחרית וסדר קידוש
שם	-	-	-	-	-	המבקר חולה בשבת אך יתנהג
74	-	-	-	-	-	סדר מנחה לשבת
77	-	-	-	-	-	ברכי נפשי ושיר המעלות
81	-	-	-	-	-	פרקי אבות
ג	-	-	-	-	-	סדר מוצאי שבת וכל הפלת ערבית
102	-	-	-	-	לאומרים	סדר ודיני הברלה במ"ש והפיוטים שנוהגים
104	-	-	-	-	-	סדר לויית המלכה
קה	-	-	-	-	-	סדר ד"ח ודיניו והלל
107	-	-	-	-	-	הפלת מוסף לר"ח כשחל בחול
קט	-	-	-	-	-	סדר ד"ח שחל בשבת
109	-	-	-	-	-	לוח לקביעת החדשים
קי	-	-	-	-	-	לוח לקביעת המועדים
שם	-	-	-	-	-	סדר המועדים והרגלים
שם	-	-	-	-	-	יהי רצון שאומרים בחדש ניסן אתר אמירת הנשיא
110	-	-	-	-	-	סדר בדיקת חמץ
שם	-	-	-	-	-	סדר ערב פסח והנהגיו ודיניו
קיא	-	-	-	-	-	סדר ערוב הבשילין ודיניו
111	-	-	-	-	-	סדר ערוב חצרות
שם	-	-	-	-	-	סדר הפלת מנחה בעי"ט
שם	-	-	-	-	-	הפלת ערבית ושחרית ומנחה לשלש רגלים
קיד	-	-	-	-	-	הפלת מוסף לרגלים
קית	-	-	-	-	-	סדר ספירת העומר
118	-	-	-	-	-	סדר חול המועד פסח
קיט	-	-	-	-	-	סדר חג השבועות, וחפלותיו וקריאת התורה
שם	-	-	-	-	-	סדר חג הסוכות וקידוש לשלש רגלים
119	-	-	-	-	-	יהי רצון שאומרים בכניסה לסוכה
קכ	-	-	-	-	-	יהי רצון שאומרים בשעת נסילת הלולב
120	-	-	-	-	-	סדר י"ט שני וחפלותיו וסדר חולו של מועד
קכא	-	-	-	-	-	סדר שמיני עצרת ושמיחת תורה וחפלותיו
שם	-	-	-	-	-	יהי רצון שאומרים כשיוצאין מן הסוכה
121	-	-	-	-	-	סדר ערב ד"ה ומנהגיו
שם	-	-	-	-	-	הפלת ד"ה לערבית ושחרית ומנחה
124	-	-	-	-	-	קידוש לד"ה
קכה	-	-	-	-	-	אכינו מלכנו
קכו	-	-	-	-	-	סדר חקיעות לד"ה
126	-	-	-	-	-	הפלת מוסף לראש השנה
132	-	-	-	-	-	סדר השליך
קלג	-	-	-	-	-	וסדר הפלת י"ט שני של ד"ה
שם	-	-	-	-	-	סדר יו"ד ימי חשוכה ושבת חשוכה
133	-	-	-	-	-	סדר ערב י"כ
שם	-	-	-	-	-	סדר כפרות
קלד	-	-	-	-	-	סדר הפלת מנחה בעי"כ

97	קלד	-	-	-	-	דברים האסורים והמוותרים בי"כ
	קלה	-	-	-	-	סדר ערכית ושהרית לי"כ
	קמ	-	-	-	-	סדר מוסף לי"כ
	קמה	-	-	-	-	סדר מנחה לי"כ
145		-	-	-	-	סדר נעילה לי"כ
	קמט	-	-	-	-	סדר ערבית למוצאי י"כ, ושבת שבין י"כ לסוכות
149		-	-	-	-	סדר חנוכה ונרותיו וברכותיו
	קנ	-	-	-	-	סדר הימים והנהגת ביה"כ בחנוכה
150		-	-	-	-	סדר ארבע פרשיות וסימני ההפסקות
	קנא	-	-	-	-	סדר פורים והפלותיו וקריאת המגילה
	קנב	-	-	-	-	סדר חשעה באב ודיניו והנהגותיו וחפלותיו
	קנג	-	-	-	-	סדר סעודה, ברכת המוציא וברכות המזון והנלוים אליהם
	קנו	-	-	-	-	סדר ברכות המזון לנשואין ושבע ברכות
156		-	-	-	-	סדר ברכת אירוסין
	קנז	-	-	-	-	ברכה אחרונה על היין והדברים המיוחדים לברכה
157		-	-	-	-	ברכות לענינים נפרדים
158		-	-	-	-	סדר קריאת שמע על המטח
	קסא	-	-	-	-	צדוק הדין והברכה שאומרין על בית עלמין
	קסב	-	-	-	-	סדר הפלת הדרך
	קסג	-	-	-	-	ברכת הלכנה
	קסד	-	-	-	-	סדר ברית מילה
164		-	-	-	-	סדר פרוץ הבן
	קסז	-	-	-	-	שיר היחוד
	י	-	-	-	-	די רצון שאומרין כשהש"ן אומר ומפני המאנינו
	שם	-	-	-	-	סדר דוכן ודיני נשיאת כפים

בחינה

בן אדמה יזכור במולדתו • כי לעת קץ ישוב ליולדתו:
 קום והצלח אמרו לכן חמש • מעלותיו עולים עלות שמש
 בין שדיאם ישכבו וימש • צוארי אביקח למרפכתו: כי
 מה תאיצון מוסר לכן עשר • עוד מעט קט יגדל ויוסר
 דברו לו חן חן ויתבשר • שעשועיו יולדיו ומשפחתו: כי
 מה נעימים ימים לכן עשרים • קל בעפר דולג עלי הרים
 בן למוסר לועג לקול מוזרים • יעלת חן חבלו ומלכותו: כי
 בן שלשים נפל ביד אשת • קם והביט הנו בתוך רשת
 ילחצוהו סביב בני קשת • משאלות לב בניו ולב אשתו: כי
 נע וגבע משיג לארבעים • שש בחלקו אם רעואם נעים
 רץ לדרך ויעזוב רעים • על עמלו יעמוד פמשמרתו: כי
 בן חמשים יזכור ימי הכל • יאבל כי קרבו ימי אכל
 בן בעיניו את כל יקר תבל • כי יפחד פן קרבה עתו: כי
 שאלו מה היה לכן ששים • אין במעשיו בדים ושדשים
 כי שרדיו דלים ונחלשים • לא יקומון אתו במלחמתו: כי
 אם שנתיו נגעו אלי שבעים • אין דבריו נראים ונשמעים
 רק למזא איה עלי רעים • מעמם על נפשו ומשענתו: כי
 בן שמונים טרח עלי בניו • אין לכבו אתו ולא עיניו
 ביו ליודעיו לעג לשכניו • ראש בכוסו גם לענה פתו: כי
 אחרי זאת פמת יהי נחשב • אשרי איש נחשב לגר תושב
 אין בלבו רעיון ולא מחשב • רק לאחרית נפשו ומשכרתו

כי לעת קץ ישוב ליולדתו •

הנהגת אדם בהקיצו משנתו.

שויתי יהוה לנגדי

תמיד

הוא כלל גדול בתור'. שיתזונן האדם שמלך גדול ממ'ה הקב' המשקיף על כל עניניו, ויירא ממנו ויבוש ויסתיר פניו, ויתן על דרכיו לבו ועיניו, נשבתו ולכתו נשכבו ונקומו ילטוש רעיוניו, כעבד נאמן הזרז לעבוד ולעמוד לפני אדוניו. ואם ישכב על מטתו לא ערבה לו שנתו, רק לשמור נריאותו, כדי למהר לשוב אל נושמתו, וינטער על אצדת זמנו היקר שאינו חוזר מחר, לכן יתגבר כארשיהא מעיר השחר, וחמן תפל' לא יאחר. וז'ל'ס' המוסר ונריק האד' לקדם פני צורו קודם התפל' ובהקיצו משנתו יירא מן השי"ת ויזדעזע ויהיה נרתע ונפחד מאימת הצורא יתצרך ויזכור חסדו ואמונתו אשר שמר לו שהקיצו משנתו לחיי' והחזיר לו נשמתו ואז יתצרך הצורא בלבו שהגדיל לעשות עמו ע"כ. ובהנהל זה תקנו חכמי' דרב' מיוחדת כדגרסין ביהרו' כי מתער משנתיה לימא אלהי נשמ' שנפחת צי. והאידנא דלא זהירי מנגיעת מקום הטופת גהגו לאמתוני עד לזחר דמשו דייהו וכתבסידים מאחרונים ז"ל הוסיפו מדעת' והתנהגו לומר' בהקיצו'.

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מַלְאֲכֵי חַי וְקַיִם שֶׁהַחֲזַרְתָּ

בִּי בְשִׁמְרָתִי בְּחֶמְרָה רַבָּה אֲמוֹנַתְךָ:

אכן הגאון מוהר"ר יעב"ץ ז"ל כתב: כ"ל, שאם אין ידיו נקיות לא יאמר טסחא זה בשפתיו, אע"פ שצדקה"י כתב שיכול לאמר קוד' שנטל ידיו, מ"מ שז ואל תעשה עדיף לדעתו גאס ידיו מטונפות וודאי יא שכתו צהפסדו, ואפילו צסתם יש להחמיר בשוכב ערום דכוודאי נגעי דמי וכו' עכ"ל.

סדר נטילת ידים בבקר.

תקנו חז"ל נט"י בבקר מפני צ' דצרי', א' כדי להעביר רוח רעה, ועוד מחמת היותו נעשים צריה חדש', וגם לדמיון כהן המקדש עלטו מהכיוור לעבד', ולפיכך נריך נטילה הגונה כתקל', וראוי לזכור צה בכל הדצרי' המתעבדים בנט"י לאכיל', נוסף על זה יזכר לערות מים על כליד ג"פ, וכדי לצאת ידי כל ספק נכון לשפוך על כל יד ג"פ רצופין ועוד ג"פ לסירוגין, וכי משידי' מצרך ענט"י, וכן נכון לסדר שאר צרכו' השחר כל אחת בשעת מעשה וכדאי' בגמרא. הניעור כל הליל', אם לא נגע בטונפות אין לנו

א"ת

אלא כמ"ש נש"ע דספק הוי וממילא לא יצרך דספק זרכות להקל,
 אבל זנגע זמקום הטיונפת ל"ל זרור שיצרך אז זרכה ענט"י
 זצקר, אע"ג דכלא יומי לא עזדין הכי מ"מ נט"י דשחרית חמירא
 טפי, וטעמי טובא אתמרו זכ"מ של זחזורי זאורך, וכן עיקר (יעב"ץ).
 ג' חלקי זרכו' זעניני נט"י, זשחר' אע"פ שלא עשה זרכיו מצרך ענט"י
 ואשר יזר, וזשאר כל היום אף אם עשה זרכיו אינו מצרך ענט"י רק אשר
 יזר, ולאכילה אפילו הידים אינן מלוכלכות מצרך ענט"י.

סדר לבישת בגדים ועניני צניעות ונקיות.

יהא אדם זנוע אפילו זחדרי חדרים כי הקצ"ה מלא כל הארץ זכודו
 וזחיו והזנעלכת עם אלהיך, ע"כ לא ילזש חלוקו מיוזש אלא יקח חלוקו
 ויכים בו ראשו חרועותיו זעודנו שוכז וזמלא זשיקום הוא זכוסה. יזחר
 שלא יטול חלוקו ולא שום דבר זממי שלא נטל ידיו שהוא סכנה, והמלזוש
 הראשון יהי' של מזו' דהיינו הטלית קטן, ולא ילך ד' אמו' זלי זיני' וכשהוא
 לזוש מלזוש של זיני' יאמר: הריני זזמן את גופי להחלכש במלזוש מצוה:

וכשדיו נקיות יזחק זיני' ויכך: נחזרעט זמן ויד גטווחטען הזט, חייט
 זמן דיה זיני' טחט טלית קטן חדר ארבע כנפות זודק חזר וזגט דיעזע זרכה.

**בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת צִיּוֹת:**

לא ילזש ז' מלזושים זאחד כי הוא סכנה וקשה לשכחה, גם לא יגז
 ידיו זחלוקו כי הוא קשה לשכחה, ולא יתפוך חלוקו פנימי לחיון, וינעול
 זנעל זימן תחלה ואח"כ של שמאל, אבל זקשירה יקשור של שמאל תחלה.
 ולא ילך ד' אמות זגילוי ראש וזפרט תחת אויר הרקיע, גם אסור
 גהזיר שם שמים זגילוי ראש, וכיסוי הראש זידיס אינו מועיל.
 יזחר האדם שלא ישהה זרכיו וירגיל את עזמו לפנות ולעשות זרכיו זצקר
 וערב שהוא זריזות ונקיות וזפרט קוד' התפלה כדי שיתפלל זנקיות, ויהא
 זנוע אפילו זבית הכסא, ולא יגל' את עזמו יותר מדאי כ"א לאחוריו טפח
 ומלפניו טפחים, ויקנח את עזמו היטב, ולא יקנח זיד זימן כ"א זשמאל
 אבל לא זאלזע האזמעית לפי שהיא מרכז' לתפילין שזורכין עלי' הרזעו',
 ואין להזחר זבית הכסא זשום זורך מזוה, גם יזחר שלא להזכיר ש"ש
 זחדר שיש זעזיט של מי רגלים הזזי' ריח רע. היוזא מזית הכסא
 קצוע העשוי בית מושב זריך ג"כ לערות מים על ידיו ג"פ, וכל היום
 כשעושה זרכיו זין קטנים זין גדולים מצרך אשר יזר, ואין שעור
 למשתין מים כי אפילו לטפה אחת חייב לזרך. הטיל מים ולא שפסף
 אע"פ שזריך לזרך אשר יזר אין זריך לטול ידיו אלא משום נקיות.

אחר הנקיין והלבישה כראוי וימחר לילך לזי' הכנן, והמדקדקים גסגו
 להעטף בציניית ולהגיה תפילין קודם שינאו מפתח ביתם לזי' הכנן,
 גמקום שאין ליהודים רחוב מיוחד ואין יכולין לילך לזי' הכנן מעוטף
 טלית גדול ילבוש הטלית בפרחודור או בחצר זי' הכנן. וימשמש בציניית
 גודקן קודם הנרכה. וקודם עטיפת הטלית יאמר:

לשם יחוד קב"ה ושכינתה ברחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל:

הֲרֵינִי מִתְעַטֵּף גּוֹפִי בְּצִיצִית וְכֵן תִּתְעַטֵּף גְּשָׁמְתִי רִמָּח
 אֲבִיָּהּ וּשְׁמֵהּ גִּידִיהָ בְּאוֹר הַצִּיצִית הָעוֹלָה תִּרְיֵג וּבְשֵׁם
 שְׁאֲנִי מִתְבַּסֵּה בַּטְּלִית בְּעוֹלָם הַזֶּה כֵּן אֲזַכֶּה לְחֻלּוּקָא
 וְדַבָּנָן וְלִטְלִית נִנְאָה לְעֵלָם הַבָּא וְעַל יְדֵי מְצוֹת צִיצִית יִנְצְלוּ
 בְּפִשְׁי רַחֲמֵי וּבְשָׁמְתִי וּתְפִלְתִי מִן הַחַיִּצוֹנִים וְהַטְּלִית יִפְרֹשׁ
 וְגַפְּיוֹ עֲלֵיהֶם וַיִּצְיֵלֵם בְּבִשְׂרַי יַעִיר קִבּוֹ עַל גּוֹזְלֵיו יִרְחֹף: אמן

ואח"כ יברך מעומד. דמן ווירד סטעבעטער ריעע זרכה געמאנט:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצִית:

ואח"כ יניח הטלית על ראשו רחב לקומתו ויטול שתי ציניות סימניות
 לאחוריו בכתף שמאלית ושתיים האחרות ישארו לפניו, נמנאו כל ד' ציניות
 גד שחאל, ויעמוד כך מעוטף כדי הלוך ד' אמות לפחות, אח"כ יסירט
 מעל פניו, ומחזיר ציניית אחת שצנד ימין לאחוריו, וכן אחת שצנד
 שמאל לאחוריו, והטלית מצ' גדין מונחת מקופלת על כתפיו
 מנאל מסובב במנות. ויאמר ד' פסוקים אלנו ממוזמר לו':

כחם-עק ממן דמן טלית חויפגעטלט חחט, זחגט ממן פמוגענדענו:

מִדֶּה־יָקָר חֲסִדֶּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנֶסֶף יַחֲסִיּוֹן:
 יְרוּיִן מִדָּשֵׁן בֵּיתֶךָ וּנְחַל עֲרֻנֶיךָ תִּשְׁקֵם:
 כִּי עָמָךְ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרֶךָ נִרְאָה אֹר:
 מִשֶּׁךְ חֲסִדֶּךָ לִידְעֶיךָ וְצַדִּיקְתֶּךָ לְיִשְׂרָאֵל:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא
 משוכה מצות ציצת זו כאלו קימתיה בכל פרטיה
 וקדקיה וקנותיה ותריג מצות התלויים בה: אמן

קודם הכנסת תפילין יאמר זה. פתח תפילין וזעבנו וזירד פתח וזעבנו געזגט:
הגני טבון כהנחת תפילין לתים מצות בוראי שצוננו להניח תפילין ככתבו
בתורה וקשרתם לאות על ידה והיו לטפות בין עיניה, והם ארכי
פרשות אלו, שמע, והיה אם שמוע, קדש, והיה פי יבאך
שיש ביהם יחורו ואחרותו יתברך שמו ושנזכור גסים ונפלאות שעשו
עמנו כהוציאנו אותנו מטצרים ואשר לו הכח והטמטלה בעליוני
ובתחתונים לעשות ביהם כרצונו, וצוננו להניח על היר לזכרון וזוע
הנטיה, ושהיא נגד תלב לשעבר כזה תאות ומחשבות לבנו לעבודת
יתברך שמו, ועל הראש נגד הפזח שהנשמה שבמחוי עם חושי וכוחות
כלם יהיו משעברים לעבודתו יתברך שמו, ומשפע מצות תפילין
יתקשה עלי להיות לי חיים ארוכים ושפע קדש ומחשבות קדושות
כלי הרהור חטא ועון כלל ושללא יפתנו ולא יתגרה בנו יצר הרע
ויניחנו לעבוד את יי באשר עם לבנו: אמן.

ויקח תפלה של יד ויניח אותה על יד שמאל על בשר הטובה שחזק, וקודם הקשיר יברך
כון ועגט ממן דוח תפלה של יד חוץ דעון ויניקעו מרס חונד זמגט דיעזע ברכה:

בְּאִי אֲמִה אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִנִּיחַ תְּפִלִּין

ומהדק וקושר הקנינה ברצועה משני צדדי כעין ש' כדי שלא תזח הקנינה מהקשר,
קשיר האמור בתור, ואס"כ כורך שבעה כריכות על קנה הזרוע, וזאת של ראש ומכרך
כון וזירד דוח קשירה לזעבנו חונד זיעבען כריכות מן דעון מרס
געזגט, דמן ועגט ממן דוח תפלה של ראש חונד זמגט דיעזע ברכה:

בְּאִי אֲמִה אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת תְּפִלִּין

ואחרים מיכף יאמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ומכדק בראשו,
ואס"כ כורך ג' כריכות על אלבע האמלעית, ונשעת כריכה יאמר:
נחדעס ממן דוח תפלה של ראש בעפענוטיגט העט, כיווט ממן דוח רצועה של יד
מחט דרייח כריכות דעון מיטטענזיפינגער חונד זמגט דחבייח פתח וזעבנו פסוקים
וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם. וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְּצַדֶּק וּבְמִשְׁפָּח
וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים. וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְּאִמוּנָה וּדְעוּת אֶת יְיָ:
ואס"כ יאמר יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואהי אבותינו שתתא
חשובה מצות הנחת תפילין זו באלו קימתיה בכל
פרטיה ודקדוקיה וכוונותיה ותריג מצות התלויים בה. אס

כיו"ט מבזעבנו דער תפילין וזעבנו לזעבנו דוח דרייח כריכות פתח
פיעער מבזעבנו, דמן וזירד ערזש של ראש חונד דמן של יד חוץ וזעבנו:

תפלת שחרית.

קודם שיכנס לכה"כ יססה טעם נעזרת בה"כ וילטור :
בעפ"ק ומן חין רים סאלע געזאט, זיגט ומן :

וַאֲנִי בָּרַב חֲסֵדָךְ אָבֵא בִירְיָךְ
אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הַיְכָל קֹדֶשְׁךָ בִירְאֲתָךְ :

וילך נכחה ולא נכחה פתחו וילטור : רמן געזאט ומן ויטס נאטמבד חיינין חוגר זיגט :

בבית אלהים גדולך ברגש :

סילטס לנס"כ ילטור : כמד דעטן חיינטריטט חין ריה סאלע זיגט ומן :

מִדֹּפְטֵי אֱהִלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכַּנְתֶּיךָ יִשְׂרָאֵל : וַאֲנִי בָּרַב
חֲסֵדָךְ אָבֵא בִירְיָךְ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הַיְכָל קֹדֶשְׁךָ בִירְאֲתָךְ : וְ
אֲדַבְּרֵי מְעֹן בֵּיתְךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ : וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה
אֶבְרָשָׁה אֲבָרְכָה לִפְנֵי עַשֵׁי : וַאֲנִי תַפְלִיתִי לָךְ וְיֵי עַת
עֲזֹן אֱלֹהִים בָּרַב־חֲסֵדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ :

נקסה לר' שלמה בן גבירול. נ' תנועות וילד ונ' תנועות.

שחר אבקשה. צורי ומשנפי אערוף לפניך. שחרי וגם ערבי :
אני גדלתך. אעמד ואבהל ביעינה תראה. כל מחשבות לבי :
טהרה אשר יוכל. חלב והלשון לעשות ומה כחי. רוחי בתוך קרבי :
ההלך תישב. זמרת אגוש על כן אודה בעוד תהיה. נשמת אלהי בי :

אני קראתיך פיר תענני אל הט' אונק' לי שמע אמרתי :
אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך : ואני
עליך במחתי " אמרתי אלהי אתה : שמע קול תחנוני
בשמי אליך בנשאי ידוי אל דביר קדשך : " אלהי שועתי
אליך ותרפאני : אליך " אקרא וא' אדני אתחנן : האודה

סניך

איתי, כ"ה ככל כ"ו וגם נמנה ככלי קלד ודולין, וכן פסיד כגון
בן חפני כונס נס' אבודרום וכן כעלכ חס"ט.

פְּנִיךָ עַל-עַבְדֶּךָ הַשְׁמַעֲנִי בְּחַסְדֶּךָ: כִּי-לֵךְ יִי הוֹחֵלְתִי אֶתְּךָ
 תַּעֲנֵה אֲדֹנָי אֱלֹהֵי: שְׁמַעֲהוּ תַפְלֵת יְיָ וְשׁוֹעֲתֵי הַאָזְנוֹהָ אֵל-
 דְּבַמְעַתִּי אֶל-תַּחֲרָשׁ: שְׁמַעֲנִי וְחַנּוּנִי יִי הִיְהִי עֹזֶר לִי:
 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית יִי גִלְךָ:
 שֵׁשׁ אָנֹכִי עַל-אִמְרַתְךָ כַּמִּזְצָא שְׁלַל רֶבֶב: הַקְשִׁיבָה לְקוֹל
 שְׁוֹעֵי מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלֵּל: יִי בִקֵּר תִּשְׁמַע קוֹלִי
 בִּקְרָא אֶעֱרֹךְ לָךְ וְאַצְפֶּה: אָנֹכִי קָרָאתִיךָ פִּרְתַעֲנֵנִי אֵל
 הַטְּאֹזְנֶךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: רַגְלֵי עֲמִידָה בְּמִישׁוֹרֵי
 בְּמַקְהֵלִים אֲבָרְךָ יִי:

שיר מן ב' חנועות ויחד וב' חנועות ויחד וב' חנועות כדלח וכן בסוגר,
 ובתוכו רצוף יג העקרים על סדר יג כחובים הנרשמים.
 יגדל אלהים חי וישתבח נמצא ואין עת אל-מצויאנתו:
 אחד ואין יחיד ביחוד נעלם וגם אין סוף לאחיותו:
 אין לו דמות הגוף ואינו גוף לא גערוף אליו קדשתו:
 קדמון לכל-הבר אשר נברא ראשון ואין ראשית לראשיתו:
 הגו אדון עולם לכל-גוצר יורה גדלותו ומלכותו:
 שפע נביאתו נתנו אל אנשי סגלותו ותפארתו:
 לא קם בישראל כמשה עוד נביא ומביט את-תמונתו:
 תורת אמת נתן לעמו אל על-יד נביאו נאמן ביתו:
 לא יחליף האל ולא ימיר התו לעו למים לזולתו:
 צופה ויודע סתרינו מביט לסוף דבר בקדמתו:
 גזילי לאיש חסד כמפעלו נותן לרשע רע כרשתו:
 ישלח לקץ ימין משיחנו לפדות מחבי קץ ישועתו:
 מתים יחיה אל ברב-חסדו ברוך עדי-עד שם תהלתו:

(א) שפעה כל' ומסור עלי' לי ק"ס. והספרים יש מדגישין כב' ויש מרפיש. וכבר דברתי נו בחומש מאור עינים אלל כי במקלי עברתי (כלאשי לכ') ואלל ויחננו במדבר צין (כמדכנ לג לו).
 (ב) גומל לאיש וכו', שערור גומל חסד לכל איש כמפעלו ונתן רש' לכל רשע כרשתו. כו"ה ב"ה שלו בעמיר דכדים גלגל הועיל.

שיר מורכב מיוחד וב' תנועות ויחד וב' תנועות בלח וכן בסוגר.

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ • בְּטָרֵם כָּל יַצִּיר נִבְרָא׃
 לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּהַפְעוֹ בֵּל • אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא׃
 אַחֲרֵי כְּבֹדֹת הַכֹּל • לְבָדוֹ יִמְלֹךְ נוֹרָא׃
 הוּא הָיָה וְהוּא הוּהוּ • וְהוּא יִהְיֶה בְּתַפְאֲרָה׃
 הוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנַיִ • לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה׃
 לִי רֵאשִׁית בְּלִי תְּכָלִית • וְלוֹ הָעוֹז וְהַמְשַׁרָה׃
 הוּא אֵלִי וְחִי נְאֻלִי • וְצוֹר חֲבָלֵי בְּעַת צָרָה׃
 הוּא נַפְסִי וּמְנוּסִי לִי • מִנֶּת כּוֹסֵי בַּיּוֹם אֶקְרָא׃
 בְּיָדוֹ אֶפְקֹד רוּחִי • בְּעַת אִישָׁן וְאֶעִירָה׃
 עִם רוּחִי גִיְתִי • יִי לִי וְלֹא אִירָא׃

נכל הברכות והתפלות לריך זיכרון פי' הטלות מה שטוליא בשפתיו, וכסזכירו שם
 הוי' ב"ה יכוין פי' קריאתו כאלדנות שכוס ארון הכל וגם יכוין ככפינתו שכוס הוי' הוי'
 הוי' וכסזכירו שם אהים יסוין שכוס התקיה ובעל היכולת ובעל הכוחות כלם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוְּנוּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם׃
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר
 אֶת הָאָדָם בְּחִכְמָה וּבְרָא בּוֹ נְקָבִים נְקָבִים
 אֱלֹהִים חֲלָלִים נְלוֹי וַיְדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ
 שָׂאֵם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם אִו יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם
 וְיִאֲשֶׁר לְהַתְקִים וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ׃ בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ חִפָּא כָּל בְּשָׂר וּמַסְלִיא לַעֲשׂוֹת׃

נארכה קטלות סזכנו מתחילים סזן אלהי נשכנה

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁן
 קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוֵּנוּ לַעֲשׂוֹק בְּדַבְרֵי תוֹרַתְךָ
 וְהַעֲרִבְנָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת דִּבְרֵי תוֹרַתְךָ בְּפִי
 וּבְפִי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאִי
 (צִאֲצֵאִי צִאֲצֵאִי) עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ יוֹדְעֵי
 שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרַתְךָ לְשִׁמְחָה בְּרוּךְ אַתָּה יי
 הַמְלַמֵּד תוֹרַת לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יי
 אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁן בְּחֵרְבָנוּ מִכָּל
 הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרַתוֹ בְּאֵי גֹתֵן תּוֹרַתְךָ
 יְבָרְכֵךָ יי וְיִשְׁמְרֵךָ: יְאֵר יי שְׁפָנוּ אֵלֶיךָ וְיִחַקְךָ: מִשָּׂא יי פְּנֵי
 אֱלֹהֵי וַיִּשְׁשֵׁם לָךְ שְׁלוֹם: אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר הַפָּאוֹ
 וְהַבְּפוּדִים וְהַרְאִינָנוּ וְגַמְיִלוֹת חֲסָדִים וְתִלְמוּד תּוֹרָה: אֵל
 דְּבָרִים שְׂאֵדָם אוֹכֵל פְּרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קִיָּמָר
 לְעוֹלָם הַבָּא: וְאֵלֵינוּ חֵן כְּבוֹד אָב וְאִם וְגַמְיִלוֹת חֲסָדִים
 וְהַשְׁכַּמַּת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שְׁחָרִית וְעֶרְבִית וְהַכְּנַסַּת אוֹרְחֵינוּ
 וּבִקּוּר חוֹלִים וְהַכְּנַסַּת פְּלֵא וְהַלְבַּת הַפֶּת וְעֵינֵן תְּפִלּוֹ
 וְהַבָּאת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ וְתִלְמוּד תּוֹרָה בְּעֵגֶר כָּלֶם
 אֱלֹהֵי נִשְׁמָחָה שְׁנַתָּת בִּי מִהוֹרָה הִיא אַתָּה
 בְּרַאתָה אַתָּה יִצְרַתָּה אַתָּה נִפְתַּחְתָּה בִּי וְאַתָּה
 מִשְׁמְרָה בְּקִרְבִּי וְאַתָּה עֹתִיד לְטַלְהָ מִמֶּנִּי
 וְלִהְיוֹרָה בִּי לְעֵתִיד לְבָא: כָּל זְמוֹן שְׁהַנְשַׁמְרָה
 בְּקִרְבִּי מוֹרָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאַתָּה אֲבוֹתֵי

הַפֶּן בְּלִמְעָשִׁים אֲדוֹן כָּל־הַנְּשֻׁמוֹת בְּרוּךְ
אַתָּה יי הַמְחִיזֵר נְשֻׁמוֹת לַפְּגָרִים מֵחַיִּים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן
לְשִׁכּוֹי בִּינְהָ לְהִבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשִׂנוּ נְכָרִי:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשִׂנוּ עֶבֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשִׂנוּ אִשָּׁה:

כְּנָזִים שׁוֹמְרוֹת בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשִׂנוּ כְּרָצוֹנוֹ:

נֶקֶ"ק טִין טוֹסִיפִים בֵּא" אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מִגְּבוּהַ שְׁפִלִים (עֵי"ן ט"ס מ' טו)

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עוֹרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מִלְּבִישׁ עַרְפֹּמִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מִתִּיר אֲסוּרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוֹפִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל־הַפְּיִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִי כָל־צָרָכֵי:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הִכִּין מִצְעַד־רִגְבִּי:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲזִיר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עֹמֵד יִשְׂרָאֵל בְּתַמְאַדָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַטֹּתֵן לַיַּעַף קֶחַ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַפּוֹעֵדֵר שְׁנָה מַעֲיָנֵי

וְהַנְּיָמָה מִעַפְעָפִי: וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּרַגְּלֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ וּדְבַקְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְלֹא תִבְיָאֵנוּ

לֹא לִידֵי־חַטָּא וְלֹא לִידֵי עֲבָרָה וְעוֹן וְלֹא לִידֵי נִסְיוֹן וְלֹא לִידֵי

מִצְוֹת וְלֹא שֶׁשְׁלַט בְּנוּ יָצַר תְּרַע וְתִרְחִיקֵנוּ מֵאֲדָם רָע וּמִתְּהוֹרֵר

רע ודבקנו בַּיָּצֵר הַטּוֹב וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים וְכוּף אֶת יֶצְרֵנו
 לְהִשְׁתַּעֲבֹד לָךְ וּתְנֵנו הַיּוֹם וּבְכָל־יּוֹם לְחֵן וּלְחַסֵּד
 וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינַי כָּל־דְּוָאֵינוּ וְתִגְמַלְטֵנו חֲסָדִים
 טוֹבִים בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִלְּחֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שֶׁתְּצִילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל־יּוֹם מֵעַזֵּי פָּנִים וּמַעֲזוֹת
 פָּנִים מֵאָדָם רַע וּמִחֵבֵר רַע וּמִשָּׂכֵן רַע וּמִפְּגַע
 רַע וּמִשָּׂטֵן הַמְּשַׁחֵת מִדִּין קָשָׁה וּמִבְּעַל־דִּין
 קָשָׁה בֵּין שָׂהוּא בֶן־בְּרִית וּבֵין שְׂאִינוּ בֶן־בְּרִית:
 לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יֵרָא שָׁמַיִם בְּסֶתֶר וּמוֹדָה

עַל־דְּאִמַּת וְדוֹכַר אִמַּת בְּלִבְכוּ וַיִּשְׁכַּם וַיֹּאמֶר:

רַבּוֹן כָּל־הָעוֹלָמִים לֹא עַל־צַדִּיקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ
 מִפִּילִים תַּחֲנוּגֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים •
 מָה אֲנַחְנוּ מָה חַיֵּינוּ מָה חֲסָדֵנוּ מַה־צַּדִּיקוֹתֵינוּ
 מַה־יְשׁוּעָתֵנוּ מַה־פָּחַנוּ מַה־נְּבוֹרְתֵנוּ מַה־
 נֹאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲמוֹתֵינוּ הֲלֹא כָל־
 הַנְּבוֹרִים כִּי אֵין לְפָנֶיךָ וְאֲנָשֵׁי הַשָּׁם כֵּלֹא הֵיוּ
 וְחֲכָמִים כְּבִלֵי מִדַּע וּנְבוֹנִים כְּבִלֵי הַשֶּׁבֶל כִּי רַב
 מַעֲשֵׂיהֶם הַחַדְוִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ • וּמוֹתֵר
 הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הֶבֶל הֶבֶל:

אֲבָל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ • בְּנֵי אֲבֵרָה
 אַתָּךְ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לוֹ בְּהַר הַמֹּרִיחַ • זָרַע יְצִתְךָ

וְחִירוֹ שֶׁנֶּעֱקַד עַל גְּבֵי־הַמִּזְבֵּחַ עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֵךְ
 בְּכוֹרֶךָ שֶׁמֵּאֲהַבְתָּךְ שֶׁאֲהַבְתָּ אֹתוֹ וּמִשְׁמַחְתָּךְ
 שֶׁשְׂמַחְתָּ בּוֹ קָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁרוּן׃
 לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיִּים לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְשַׁבְּחֶךָ
 וּלְפָאֲרֶךָ וּלְבָרֶךְ וּלְקַדְּשׁ וּלְתַת־שִׁבְחָ וְהוֹדִיָּה
 לְשִׁמְךָ׃ אֲשֶׁרִינוּ מִה־טוֹב הֶלְקֵנוּ וּמִה־נְעִים
 נִזְרַלְנוּ וּמִה־יָפָה יְרַשְׁתָּנוּ אֲשֶׁרִינוּ שֶׁאֲנַחְנוּ
 מִשְׁכִּימִים וּמִעֲרִיבִים עָרֵב וּבִקֵּר וְאוֹמְרִים
 בְּעַמִּים בְּכָל־יוֹם

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד׃

בְּשֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

רש"ל סי' נוסג לומ' כאן כל הפרש' הראשונ' אל ק"ג, טזום שלפניו כשאומרי'
 קרנות מתעכבין בקריאת טעם עד אשר זמנה ונזכ הוא יולא ידי מוכת ק"ג.

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִכְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא
 מִשְׁנִכְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה
 הוּא לְעוֹלָם הַבָּא קִדְּשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל מְקוֹדֵי־שָׁי
 שִׁמְךָ וּקְדֵשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּעֶלְמְךָ וּבִישׁוּעֶתְךָ תָּרִים
 וְחַנּוּכָה קְרַנְנוּ בְּאִי מְקוֹדֵשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּרַבִּים׃
 אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם
 הָעֲלִיּוֹנִים. אֵמֶת אַתָּה הוּא רֵאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן
 וּמְבַלְעֵדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. קִבֵּץ קוּיָךְ מֵאַרְבַּע פְּנּוֹת הָאָרֶץ
 יִרְוֶה וְיִדְעוּ כָּל־בְּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבָרֶךְ
 מִמְּלַחְמוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת־בְּשִׁמְךָ

הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר בָּם. וּמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדָיִךְ
 בְּעֹלָיוֹנִים אוֹ בַתְּחַתּוֹנִים שִׁי־אָמַר לְךָ מִהֲתַעֲשֶׂה. אָבִינוּ
 שְׁבַשְׁמִים עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בְּעִבּוֹר שִׁמְךָ תִּגְדַּל שְׁנִקְרָא
 עֲלֵינוּ וְקִיָּם לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִהַשְׁפָּתוֹב בְּעֵת הַהִיא אָבִיא
 אֶתְכֶם וּבְעֵת קִבְּצִי אֶתְכֶם בִּרְאֵתוֹן אֶתְכֶם לְשֵׁם וּלְתַהֲלָה
 בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁכוֹתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יי:

כַּסֵּף סִכְכָנוּ שׁוֹטְרִים כְּסָן נִרְכּוּ כִתּוּר' יִנְרַכֵּךְ, אוֹ דַבְרֵי, וְיִשְׁטַח סִסְטוֹקִי וְסִפְסָנ'.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וַעֲשִׂיתָ בַיּוֹם הַזֶּה וּבְיוֹם
 הַחֲמִשִּׁית לְרַחֲצָה וּנְתַתָּה אוֹתוֹ בֵּין־אֱהֹל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ
 וּנְתַתָּה שִׁמְהָ מַיִם: וּרְחֲצוּ אֶהְרֹן וּבָנָיו מִפְּנֵי אֶת־יְדֵיהֶם
 וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: בְּכֹאֵם אֶל־אֱהֹל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ מַיִם וְלֹא
 יִמְתּוּ אוֹיֵב בְּגִשְׁתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשָׂרֵת לְהַקְטִיר אִשָּׁה לַיהוָה:
 וּרְחֲצוּ יְדֵיהֶם וּרַגְלֵיהֶם וְלֹא יִמְתּוּ וְהָיְתָה לָהֶם חֻק עוֹלָם
 לֹא וְלִזְרָעוֹ לְדוֹרֹתָם: וְלִבְשׁ הַכֹּהֵן מִדָּוִד בָּד וּמְכַנְסֵי־בָד
 יִלְבָּשׁ עַל־בְּשׂוּרָו וְהָרִים אֶת־הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאִישׁ אֶת־
 הָעֵלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו
 וְלִבְשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדֶּשֶׁן אֶל־מִחוּץ
 לַמִּחָנֶה אֶל־מְקוֹם טָהוֹר:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־קֶרְבְּנֵי לַחֲמִי
 לְאִשֵּׁי רִית גִּיחָחִי תִשְׁמְרוּ לְהִקְרִיב לִי
 בְּמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר
 סָקְרִינוּ לַיהוָה בְּכַשִּׁים בְּגִיר־שָׁנָה חֲמִי־מִמֶּנּוּ

שָׁנִים

שָׁנִים לַיּוֹם עָלָה תָּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד
 תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
 הָעֲרֵבִים: וְעִשׂוּרֵי־הָאֵיפָה סֵלֶת לְמִנְחָה
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִית רְבִיעֵת הֶהָיִן: עֹלָה
 תָּמִיד תַּעֲשֶׂה בְּהַר סִינַי לְרִיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה
 לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הֶהָיִן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד
 בַּקֹּדֶשׁ הַסֹּד גֶּסֶד שֶׁכֶר לַיהוָה: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ
 הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים כַּמִּנְחָה הַבֶּקֶר
 וְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אֲשֶׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה:

ויקרא יב יט

וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יַד הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יְהוָה
 וְדָקוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמּוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:
 אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ שְׁהַקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת־
 קַמְרַת הַסַּמִּים בְּזִמְן שְׁבִיִּת הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם. כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ
 אֹתָם עַל יַד מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ כַּכְתּוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קְדַלְךָ סַמִּים נִטְרָף וְשָׁחַלְתָּ
 וְלִבְנֵה סַמִּים וְלִבְנֵה זִבְחָה בְּדָבָר יְהוָה: וְעִשִׂיתָ אֹתָהּ
 קַמְרַת רִקְחַ מַעֲשֶׂה רִקְחַ מִמְלֶכֶת טְהוֹר קֹדֶשׁ: וְשָׁחַקְתָּ
 מִפְּנֵה הַיָּד וּבְנִתְתָהּ מִפְּנֵה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֵהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר
 אֵעֻד לָךְ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְנֹאמַר וְהַקְטִיר
 וְלִי אֶהֱרֹן קַמְרַת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת־
 הָעֵדֻת יְקַמְרֶנָּה: וּבָהֵעֵלְתָּ אֶהֱרֹן אֶת־הַנִּזְרֹת בֵּין־הָעֲרֵבִים
 יְקַמְרֶנָּה קַמְרַת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדַרְתֵּיכֶם:

(ש"ב) ב

תפלת שחרית

הגו רבנן פסח הקטרת, הצרי והצפורן החלבנה והלמנה משקל
 שבעים שבעים מנה. מור וקציעה שבולת נרד וכרכום, משקל ששה
 עשר ששה עשר מנה, הקושט שנים עשר, וקלופה שלשה, וקנמון
 תשעה, בורית כרשינה חשעה קבין. יין קפריסין, סאין תלחא וקבין
 תלחא, ואם אין לו יין קפריסין, מביא חמר חורין עתיק, מלח סחומית
 רובע הקב, מעלה עשן כל שהוא. רבי נחן אומר אף כפת הירדן כל
 שהוא ואם נחן בה רבש פסלה. ואם חמר אחת מכל סמניה חייב מיתה:
 רבן שמעון בן גמליאל אומר, הצרי אינו אלא שרף, הנטף מעצי
 הקטף. בורית כרשינה ששפין בה את הצפורן, כדי שתדא נאה. יין
 קפריסין ששורין בו את הצפורן, מפני שהיא עזה. והלא מי רגלים
 יפין לה, אלא שאין מכניסין מי רגלים בעזרה, מפני הכבוד:
 תניא רבי נחן אומר כשהוא שוחק אומר הדק היטיב היטיב הדק
 מפני שהקל יפה לבשמים, פטמה לחצאין כשרה לשליש ולרביע לא
 שמענו. אמר רבי יהודה זה הכלל, אם כשרה, אם כשרה לחצאין,
 ואם חמר אחת מכל סמניה חייב מיתה:

תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים
 לחצאין. עוד תני בר קפרא, אלו היה נוחן בה קורטוב של רבש אין
 אדם יכול לעמוד מפני ריחה, ולמה אין מערכין בה רבש, מפני
 שהתורה אמרה כי כל שאור וכל רבש לא תקטירו ממנו אשה ליי:
 יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות
 אשרי אדם בושח בך: יי הושיעה הפלה יענגנו ביום קראנו:
 אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: וערבה
 ליי מנתת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

תפלת רבי נחמיה בן הכהן

אבג' יחץ
 קדע' שטז
 נגד' יכש
 כטר' צחג
 חקב' טנע
 יגל' פזק
 שק' ציעח

אָנָּה בָּבֶל גְּדֹלַת יְמוֹנֶךָ תִּתִּיר צְרוּרָה.
 קָבֵל רִנַּת עַמֶּךָ שׁוֹנְבֵנו מִהַרְגֵנוּ נוֹרָא.
 נָא גְבוּר הוֹדֵשֵׁי יְחִוּדֶךָ כְּבַבַּת שְׁמֵרָם.
 בְּרַכְּם מִתְּהָרָם רַחֲמֵם צִדְקַתְךָ תְּמִיד גְּמֹלָם.
 חֲסִין קְדוֹשׁ בְּרוּב מוֹיֶכָה נִהַל עֲדַתְךָ.
 יַחֲדֵי גֵאָה לַעֲמֶךָ פָּנֵת זוֹכְרֵי קְדוּשַׁתְךָ.
 שׁוֹעֲתֵנוּ קָבֵל וּשְׁמַע צַעֲקוֹתֵנוּ יוֹדַע תַּעֲלֹמוֹת.
 בַּחֵד שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד:

תפלת שחרית

נצפת מונסיסון

ממנו
עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה:

נלש חודש

והראשי חדשיכם תקריבו עליה לוי פרים בנגרבקר שנים ואיל אחד כבשים בנגישנה שבעה תמימם: ושלשה עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד ועשרון עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עליה ריח נוחם אשה לוי: ונסכיהם תצי תהין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין זאת עלת הודש בחדשו לחדשי השנה: ושעיר עזים אחד לחטאת לוי על עלת התמיד יעשה ונסכו:

אזהו מקומן הוא נמקו' לימוד, וכן נריית 'ר' ישמעא' לכן נרין ללמזז זיכין ספיל.

נמס ס"ס

א אזהו מקומן של זבחים קדשי קדשים שחייטתן בצפון פר ושעיר שליום הכפורים שחייטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון תזיה על בין תבדים ועל הפרכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעפכת שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון אם לא נתן לא עבב: ב פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים שחייטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון תזיה על הפרכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעפכת שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח

תפלת שחרית

הודיעונו אֱלֹהֵי אֱמֶת לֹא נָתַן לֹא עֵבֶב אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ נִשְׁרַפֵּי בְּבֵית
הַקֹּדֶשׁ: נִחַטְאֵת הַצְּבוּר וְהַיְחִיד אֱלֹהֵינוּ הֵן חַטְאֵת הַצְּבוּר
שְׁעִירֵי רֵאשֵׁי הַדָּשִׁים וְשִׁלְמוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן וְקִבּוּל
דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְּנוֹת עַל אַרְבַּע
קָרְנוֹת: בִּיצַד, עֲלָה בִּכְבֹּשׁ וּפְנָה לְסוּבָה וּבְאֵלֵינוּ לְקַח
דְּרוֹמִית מִזְרְחִית • מִזְרְחִית צְפוֹנִית • צְפוֹנִית מְעַרְבִית •
מְעַרְבִית דְּרוֹמִית • שְׁיָרֵי הַדָּם הֵיחָ שֶׁפָּדַעַל יְסוּד דְּרוֹמִי •
וּנְאָכְלִין לִפְנֵים מִן־הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כֹהֲנָה בְּכָל־מֵאֲכָל
לְיוֹם וּלְיֵלֶה עַד־חֲצוֹת: יְהִי עוֹלָה קָדֵשׁ קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ
בְּצִפּוֹן וְקִבּוּל דָּמָהּ בְּכָלִי שָׁרֵת בְּצִפּוֹן וְדָמָהּ טָעוֹן שְׁתֵּי
מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וּטָעוֹנָה הַפְּשִׁט וְנִתּוּחַ וְכִלִּיל לְאֲשִׁים:
יְזַכֵּי שְׁלָמֵי צְבוּר וְאֲשִׁמוֹת • אֱלֹהֵינוּ הֵן אֲשִׁמוֹת אֲשֵׁם גְּזוּלוֹת
אֲשֵׁם מְעִילוֹת אֲשֵׁם שֶׁפָּחָה חֲרוּפָה אֲשֵׁם נְזִיר אֲשֵׁם
מְצוֹרַע אֲשֵׁם תְּלוּי • שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת
בְּצִפּוֹן וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע • וּנְאָכְלִין לִפְנֵים
מִן־הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כֹהֲנָה בְּכָל־מֵאֲכָל לְיוֹם וּלְיֵלֶה עַד־חֲצוֹת:
יְהִי תִּפְלָה וְאֵיל גְּזִיר קָדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מְקוֹם
בְּעֶזְרָה וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע • וּנְאָכְלִין בְּכָל
הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מֵאֲכָל לְיוֹם וּלְיֵלֶה עַד־חֲצוֹת: הַמּוֹרֵם
מֵהֶם פִּיּוּצָא בָּהֶם אֵלֹא שֶׁהַמּוֹרֵם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לְגִשְׁיָהֶם
וְלַבְּנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם: וְשְׁלָמֵים קָדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן
בְּכָל־מְקוֹם בְּעֶזְרָה וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע
וּנְאָכְלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מֵאֲכָל לְשְׁנֵי יָמִים
וּלְיֵלֶה אֶחָד: הַמּוֹרֵם מֵהֶם פִּיּוּצָא בָּהֶם אֵלֹא שֶׁהַמּוֹרֵם

נֹאכַל לִכְתֹּנִים לְנִשְׂיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: ^ח הַבְּכוֹר
 וְהַמְעֵשֵׁר וְהַפֶּסֶח קְדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל־מְקוֹם
 בְּעֹזְרָה וְדָמֵן טָעוֹן מִתְנַה אַחַת. וּבְלֶבֶד שְׂוִיתָן כְּגֵד הַיְסוֹד:
 שֶׁנָּה בְּאֵכִילָתוֹ הַבְּכוֹר נֹאכַל לִכְתֹּנִים וְהַמְעֵשֵׁר לְכָל־אָדָם
 וְנֹאכֵלִין בְּכָל־הָעִיר בְּכָל־מֵאֲכָל לְשָׁנֵי יָמִים וְלֵילָה אֶחָד.
 הַפֶּסֶח אֵינוֹ נֹאכֵל אֶלָּא בְּלֵילָה וְאֵינוֹ נֹאכֵל אֶלָּא עַד־חֲצוֹת
 וְאֵינוֹ נֹאכֵל אֶלָּא לְמִנְיֹו וְאֵינוֹ נֹאכֵל אֶלָּא צָלִי:
 רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִדוֹת הַתּוֹרָה
 טַרְדָּשֶׁת: מִקַּל וְחִמֹּר וּמְגֹוֹרָה שְׁוֵה. מִבְּגִין אֵב מִכְּתוּב
 אֶחָד. וּמִבְּגִין אֵב מִלְּשָׁנֵי כְּתוּבִים. מִכָּלֵל וּפְרָט וּמִפְרָט
 וּכְלָל. כָּלֵל וּפְרָט וּכְלָל אֵי אַתָּה דָן אֶלָּא כְּעֵין הַפְּרָט. מִכָּלֵל
 שְׁהוּא צְרִיךְ לְפְרָט. וּמִפְרָט שְׁהוּא צְרִיךְ לְכָלֵל. כָּל־דָּבָר
 שְׁהִיָּה בְּכָלֵל וְיֵצֵא מִן־הַכָּלֵל לְלַמֹּד לֹא לְלַמֹּד עַל־עַצְמוֹ
 יֵצֵא אֶלָּא לְלַמֹּד עַל־הַכָּלֵל כְּלוֹ יֵצֵא. כָּל־דָּבָר שְׁהִיָּה בְּכָלֵל
 וְיֵצֵא לְטָעוֹן טָעוֹן אֶחָד שְׁהוּא כְּעֵגְיָנוּ יֵצֵא לְהִקַּל וְלֹא
 לְהַחְמִיר. כָּל־דָּבָר שְׁהִיָּה בְּכָלֵל וְיֵצֵא לְטָעוֹן טָעוֹן אֶחָד
 שְׁלֹא כְּעֵגְיָנוּ יֵצֵא לְהִקַּל וְלְהַחְמִיר. כָּל־דָּבָר שְׁהִיָּה בְּכָלֵל
 וְיֵצֵא לְדוֹן בְּדָבָר הַחֲדָשׁ אֵי אַתָּה יְכוּל לְהַחְזִירוֹ לְכָלֵלוֹ עַד
 שְׁחֲזוּרְנוֹ הַכְּתוּב לְכָלֵלוֹ בְּפִרְוֶשׁ. דָּבָר הַלָּמֵד מִעֵגְיָנוּ.
 וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוּפּוֹ. וְכֵן שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁים זֶה
 אֶת־זֶה עַד שְׁיָבֹוא הַכְּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וַיְבָרַע בִּיגִיָּהֶם:
 יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂאֵבְנָה
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹדָתְךָ:
 וְשֵׁם גְּעֻבְדְּךָ בְּיַרְאֵה בְּיָמֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים מִיְּמוֹנֵינוּ:

ברוך שאמר יש לנו נקוד נעים, ונריך לאמרו בעמידה, ודקדק בקריאתו כמו נבי ק"ט. ואסור להפסיק מתחילת ג"ג עד לאקר י"ט, ואפילו למדך מטה, אבל לקדוש ולברכו דהיינו לומר ברוך ה' המבורך לעולם ועד, ולתיבות שורש אכתו לך, ולקדיש דהיינו לומר יהא שמי' רבא עד יתברך, וגם לענות אמן אקר דאמירן בעלמא ולענות אמן אקר האל הקדוש ואקר שומע תפלה, מפסיק, אבל לשאר אמן לא יפסיק.

אם בל לבית הכנסת ומלא הכבוד בסוף פסוקי דזמר' לומר ברוך שאמר עד מהולל בתשבות ואס"כ תכל' לדוד עד מעת' ועד עולם סללו', ואס"כ הללו את ה' סן ששמים עד עם קרובו סללו', ואס"כ הללו א נקדשו עד כל הנש' מהלל יה סללו', ואס"כ ישמח, ואס"כ לו שעות יומר יאמר הודו לה' עד וסוף רחום וירלב, עד וסוף רחום שקודם אשרי יושבי כרי שיחפלה עם הכבוד. ואס"כ שעות כלל לא יאמר רק ברוך שאמר ותכל' לדוד וישמח, ואס"כ כבר התפילו יולד אור ואין שעות לומר אפילו דלוג יתחיל ברכת יולד אור ויקרא ק"ט עם ברכותי ויתפלל י"ט עם הכבוד ואקר י"ט יתחיל הודו לה' וכו' עד ישמח ולא יאמר ישמח, ויש אכזים כשנאים לבית הכנסת והכבוד מתחילין יולד אור כמה ג"כ מתחילים ישמח עמסה חס איסור גמור כי ישמח נתקן להיות סוף פסוקי דזמרה וברוך שאמר הוא התחלה וא"כ אם לא אמר קלת פסוקי דזמרה האך יאמר ישמח? לכן טוב וכחן להתחיל יולד אור. אם בל לנכ"כ ונתך שיבדוק סלי' מתחילין הכנו' יולד אור טוב שיחפלה עם הכבוד ולא יבדוק סלי' ויסמוך על הרוב ויחזקו דוק. ויאחו כב' לי' שלפניו בידו פימנית בשעת אמירת ג"ש וכשיסי' בתשבות יכאס ויניסם בנקת מידו.

כתוב בש"ס, קודם ברוך שאמר נריך לאמר צפה מלח:

הרעי מוזן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קב"ה ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

ברוך שאמר והיה העולם. ברוך הוא. ברוך.
 עושה בראשית. ברוך אומר ועושה. ברוך.
 גוזר ומקים. ברוך מרחם על הארץ. ברוך.
 מרחם על הבירות. ברוך משלם שכר טוב
 ליראיו. ברוך חיל לעד וקים לנצח. ברוך פודה
 ומציל ברוך שמו. ברוך אתה יי אלהינו מלך
 העולם. האל האב הרחמן המהלל בפני עמו
 משבח ומפאר בלשון חסידיו ועבדיו. ובשרי

דוד עבדך נהללך יי אלהינו בשבחחות ובזמירות
 נגדלך ונשבחך ונפאריך ונזכיר שמך ונמליכך
 מלכנו אלהינו יחיד הי העולמים • מלך משבח
 ומפאך עדיעד שמו הגדול • ברוך אתה יי
 מלך מהלל בתשבחות:

הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו:
 שירו לו זמרו לו שיהו בכר נפלאותיו:
 ואתה קלו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יי:
 דרשו יי ועזו בקשו פניו תמיד: זכרו נפלאותיו
 אשר עשה מפתיו ומשפטי פיהו: זרע ישראל
 עבדו בני יעקב בחיריו: הוא יי אלהינו בכר
 הארץ משפטיו: זכרו לעולם בריתו דבר צוה
 לאלה דוד: אשר פרת את אברהם ושבועתו
 לצחק: ויעמידה ליעקב לחק לישראל בר
 עולם: לאמר לך אתה ארץ כנען ח
 נחלתכם: בהיותכם מתי מספר כמעט
 בה: ויתהלכו מגוי אל גוי ומממלכה
 אחר: לאהניח לאיש לעשקם ויוכי
 מלכים: אל תגעו במשיחי ובנ
 תרעו: שירו ליי כל הארץ בש
 ום ישועתו: ספרו בגוים אר
 חילין

הַעַמִּים נִפְלְאוּתוֹ: כִּי גָדוֹל יְיָ וּמִהֲלֵל מְאֹד
וְנִוְרָא הוּא עַל-כָּל-אֱלֹהִים: כִּי כָל-אֱלֹהֵי הָעַמִּים
אֱלִילִים וַיְיָ שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עָז
וְחֵדוּהַ בְּמִקְמוֹ: הָבוּ לַיְיָ מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ
לַיְיָ כְּבוֹד וְעֹז: הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה
וּבֹאוּ לְפָנָיו הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיְיָ בְּהִדְרַת-קֹדֶשׁ: חִילוּ
מִלְּפָנָיו כָּל-הָאָרֶץ אֶפְתְּחוּ תַבַּל בְּלִתְמוּט:
יִשְׁתַּחֲוּוּ הַשָּׁמַיִם וְתַגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְיָ
מִלֵּד: יִרְעַם הַיָּם וּמֵלֵאוּ יַעֲלֶץ הַשָּׂדֶה וְכָל-
אֲשֶׁר-בּוֹ: אִזּוּ יִרְנְנוּ עֲצֵי הַיַּעַר מִלְּפָנָיו כִּי-בָא
לְשִׁפּוֹט אֶת-הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חֶסֶדוֹ: וְאָמְרוּ הוֹשִׁיעֵנָּה אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וּקְבָצֵנוּ
וְהַצִּילֵנוּ מִן-הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ
לְהַשְׁתַּבַּח בְּתֵהֱלֶךְךָ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִן-הָעוֹלָם וְעַד-הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל-הָעַם אָמֵן
וְהִלֵּל לַיְיָ: רֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ
לְהַדָּם רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא: רֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
הַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קֹדֶשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא
חֹסֵם יַכְפֵּר עֵוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב
וְלֹא יַעִיר כָּל-חַמְתּוֹ: אַתָּה יְיָ לֹא-תִבְלָא
מִמֶּנִּי חֶסֶדְךָ וְאַמְתָּךְ תָּמִיד יִצְרוּנִי:
רַחֲמֵיךָ כִּי מְעוֹלָם הָמָּה: תִּגְנוּ עָז
לֵאלֹהִים

לאלהים על־ישראל גאֹתוֹ וְעִזּוֹ בַשְּׁחָקִים:
 נִרְאֵה אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשְׁךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נֹתֵן
 עֵז וְחַעֲצֻמוֹת לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים: אֵל־נִקְמוֹת
 " אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: הַנְּשֵׂא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ
 הַשָּׁב גָּמוּל עַל־גָּאִים: לִי הִישׁוּעָה עַל־עַמֶּךָ
 נִרְכָּתֶךָ סֶלָה: " צְבָאוֹת עֲמְנוּ מִשָּׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי
 עַקֵּב סֶלָה: " צְבָאוֹת אֲשֶׁר־אָדָם בֵּטַח בְּךָ:
 "הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קְרָאֵנוּ: הוֹשִׁיעָה
 אֶת־עַמֶּךָ וּבִרְךָ אֶת־נַחֲלֶתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם
 עַד־הָעוֹלָם: גַּפְשָׁנוּ חֲכַתָּה לִי עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ
 הוּא: כִּי־בֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בִשְׁם קֹדֶשׁוֹ
 נִמְחָנוּ: יְהִי־חֶסֶדְךָ לִי עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:
 הֲרֵאֵנוּ " חֶסֶדְךָ וְיִשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ: קוֹמָה
 עֲזַרְתָּה לָנוּ וּפְדָנוּ לְמַעַן חֶסֶדְךָ: אֲנִכִּי " אֱלֹהֶיךָ
 הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַרְחֵב־פִּיךָ וְאִמְלֵאֵהוּ:
 אֲשֶׁר־הָעַם שָׁכְבָה לֹו אֲשֶׁר־הָעַם שִׁי אֱלֹהֵיו:
 וְאֲנִי בַחֲסֶדְךָ בְּמַחֲתִי יִגְרַל לִבִּי בִישׁוּעַתְךָ
 אֲשִׁירָה לִי כִי גָמַל עָלַי:

חן אופנים מוזמר לחודה לא כזנת וי"ע וערכי י"כ גם לא נע"פ וספ"ע של פסח.
 זו שבת וי"ט, ע"כ, ע"פ מוגר חה"מ פסח ויורד קיוו מוזמר לחודה גענוגס.
 מוזמר לתורה הריעו לוי כל־הארץ: עבדו את־י' בשמחה כאו לפניו
 סגנה: רעו כי יי הוא אלהים הוא עשנו ולא (ורו ק) אנתנו עמו וצאן
 סעיתו: באושערינו בתורה חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו: כיד
 כ יי לעולם חסדו ועד־הר ודור אמנותו: נחומתחילין כסן יהי כבוד ללקטן

בשבת ובי"ט עוספים עומדים חלו וכפולין וז"ק סזכנו גם כבאענה דבא.

לְמַנְצַח מְזֻמָּר לְדָוִד : הַשָּׁמַיִם מִסְפָּרִים כְּבוֹדֶךָ וּמַעֲשֵׂה
 יָדֶיךָ מִגִּיד הַרְקִיעַ : יוֹם לְיוֹם יָבִיעַ אִמְרֶךָ וְלַיְלָה לְלַיְלָה יַחֲדֶיךָ
 הַעֲתָ : אֵינִי אֹמֵר וְאֵינִי דְבָרִים כְּלִי נִשְׁמַע קוֹלִי : בְּכָל־הָאָרֶץ
 יֵצֵא קוֹנֵם וּבְקִצָּה תִבְלֵל מְלִיכָהּ לְשִׁמְשׁ שֵׁם וְאֵהָל בְּהֵם : וְהוּא
 בְּחַתָּן יֵצֵא מִחֻפָּתוֹ יִשְׁיֵשׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ אֲדָח : מִקִּצָּה הַשָּׁמַיִם
 מוֹצֵאוֹ וְהַקּוֹפָתוֹ עַל־קִצּוֹתֵם וְאֵין נִסְתָּר מִחֻפָּתוֹ : תּוֹרַת
 יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נְפֶשׁ עֲדוּת יְהוָה נְאֻמָּה מִחֻפֵּימַת
 פִּתִּי : פִּקּוּדֵי יְהוָה יִשְׂרָיִם מְשִׁמְחֵי־לֵב מִצּוֹת יְהוָה בְּרָה
 מְאִירַת עֵינַיִם : יִרְאֵת יְהוָה טְהוֹרָה עֲמֻדַת לְעַד מִשְׁפָּטֵי־
 יְהוָה אֲמַת צְדָקוֹ יַחֲדוּ : הַנְּחַמְדִּים מוֹדֵב וּמְפֹרֵב וּמְתוֹקִים
 מוֹדֵבֶשׁ וּנְפֶת צוּפִים : גַּם עֲבָדְךָ נִזְהָר בָּהֶם בְּשִׁמְרֵם עֲקֹב
 רַב : שְׁגִיאוֹת מִי־יָבִין מִנְּסֻתְרוֹת נִקְנִי : גַּם מוֹדֵרִים וְחֻשְׁדֵי
 עֲבָדְךָ אֶי־מִשְׁלוֹבֵי אֵן אִיתָם וְנִקְיִתִי מִפֶּשַׁע רַב : יְחִידִי
 לְרֵצוֹן אֹמְרֵי־פִי וְהַגִּינוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צַדִּיק וְגֹאֲלִי :
 לֹד לְדוֹד בְּשִׁנּוֹתָיו אֶת־טַעְמוֹ לְפָנַי אֲבִימְלֶךְ וְיִגְרֵשׁהוּ וְיִלְכֶךָ :
 אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת תָּמִיד תִּהְלֶתוּ בְּפִי :
 בְּיְהוָה תִּתְהַלֵּל נִפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָנִים וְיִשְׁמְחוּ :
 גִּדְלוּ לַיְהוָה אֱמִתִּי וְגִדְלוּמְקוֹה שְׁמוֹ יַחֲדוּ :
 דְּבַשְׁתִּי אֶת־יְהוָה וְעַנְנֵי וּמִכָּל־מְגִדוֹתֵי הַצִּלְכֵי :
 הַבִּישׁוּ אֱלֹהֵי וְנִגְדְרוּ וּפְגִיחֵם אֶל־יְחֻפְרוּ :
 זֶה עֲנִי קִרְא וְיְהוָה שָׁמַע וּמִכָּל־עֲדוּתֵי הַשָּׁמַיִם :
 חֲטָה מִלֵּאֲדָךְ יְהוָה סָבִיב לִירְאוֹ וְיִחְלַצֵם :
 טַעְמוֹ וְרֵאוּ כִּרְטוֹב יְהוָה אֲשֶׁר־יְהַבֵּר יְחֻסְדֵיבּוֹ :

יֵדְאוּ אֶת־יְהוָה קִדְשׁוֹ בִּירְאֵינָם מִחִסּוֹד לִירְאָיו׃
 כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבוּ וְדָרְשׁוּ יְהוָה לֹא־יִחְסְרוּ כָּל־טוֹב׃
 לִבְנוֹ בָּנִים שָׁמַעֲלֵי יִרְאַת יְהוָה אֲלֹפְדֹכֶם׃
 מִי הָאִישׁ הַחֲפֵץ חַיִּים אֲהַב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב׃
 בָּצַר לְשׁוֹנֵן מֵרַע וּשְׁפָרְדֵּךְ מִדַּבֵּר מִרְמָה׃
 טוֹד מֵרַע וַעֲשֵׂה־טוֹב בְּקֶשׁ שְׁלוֹם וְרַדְפֵהוּ׃
 עֵינַי יְהוָה אֶל־צַדִּיקִים וְאֶזְנוֹי אֶל־שׁוֹעֲרֵם׃
 פָּנַי יְהוָה בְּעֲשֵׂי רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זְכָרִם׃
 צַעֲקוּ וַיְהוָה שָׁמַע וּמִכֹּפֶר־צָרוֹתֶם הִצִּילֶם׃
 קָרֹב יְהוָה לְגִשְׁבֵּר־לֵב וְאֶת־דַּבְּאֵי רֹחַ יוֹשִׁיעַ׃
 רַבּוֹת רַעוֹת צַדִּיק וּמִכָּלֶם יִצִּילֵנּוּ יְהוָה׃
 שָׁמַר כָּל־עֲצֻמּוֹתָיו אַחַת מִהֲנֶה לֹא נִשְׁבְּרָה׃
 תְּמוֹתַת רָשָׁע רָעָה וְשִׁנְאֵי צַדִּיק יֵאֻשְׁמוּ׃
 פָּנָה יְהוָה נַפְשׁ עַבְדּוֹ וְלֹא יֵאֻשְׁמוּ כָּל־חַסְדִּים בּוֹ׃
 עַתְּסַלֶּה לְמוֹשֶׁה אֱלֹהִים אֲדֹנָי מַעֲזָן אֶתְהָהִיִּית לָנוּ
 בְּיַד חַדָּד׃ בְּטָרָם וְהָרִים יִלְחֶה וְתַחֲוֹלֵל אֶרֶץ וְתַבֵּל
 וּמַעֲוֹלָם עַד־עוֹלָם אֶתְהִי־אֵל׃ תִּשָּׁב אֲנֹשׁ עַד־כָּבֹד
 וְיִתְאַמֵּד שׁוֹבוּ בְּגִי אֲדָם׃ כִּי אֵלֶּךָ שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כַּיּוֹם
 אֲתַכּוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאֵשׁ־מִזְרָה בְּלִילָה׃ זַרְמָתֶם שָׁנָה יְהוִי
 בְּבִקְרַת פְּתָחֶיךָ יִחַלֶּךְ׃ בְּבִקְרַת יִצִּיץ וְחֲלָף לְעֵרֵב יִמוּלֵל וַיִּבֶשׁ׃
 כִּי־בָלִינוּ בְּאִפְסָךְ וּבַחֲמוּתֶךָ נִבְהַלְנוּ׃ שֶׁת עֲוֹנֹתֵינוּ לִנְגִידֶךָ
 עַל־מִנּוּ לְמִאֹר שְׁנִיךָ׃ כִּי כָל־יְמוֹנֵנוּ פָּנּוּ בְּעִבְרַתֶךָ כָּלִינוּ
 שְׁגִינוּ כְּמוֹדֶהֶךָ׃ יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם

בגבורתו שמונים שנה ודהבם עמל ואון כי גז חיש
ונעפה: מרודע עז אפק וכיראתך עברתך: למנות ימינו
בנהודע ונבא ללב חכמה: שובה יהוה עד מתי והנחם על
עברך: שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו:
שפחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: יראה לעברך
פעלך והדרך על בניהם: ויהי נעם אדני אלהינו עלינו
ובעשה ידינו כוננה עלינו ובעשה ידינו כוננהו:
צא ושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אמר ליהוה מחסי
ומצודתי אלהי אבטח בו: כי הוא יצילך מפח יקולש מדבר
הוות: באברתו ויסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה
אמתו: לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר
באפל ידלק מקטב ישוד צהרים: יפל מצודה ואלף
ורבבה מימינה אליה לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמת
רשעים תראה: בראתה יהוה מחסי עליון שמות מעונך:
לא תאנה אלקי רעה ונגע לא יקרב באהלה: כי מלאכיו
יצוה לך לשמרך בכל דרכיך: על כפים ישאונוך פך
תגף באבן רגלה: על שחל ופתן הדרך תרמם בפיר
ותנין: כי בי חשק ואפלטהו אשגברו כידדע שמי:
יקראני ויאענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואבכרהו:
אך ימים אשביעוהו ואראהו בישועתי: ארד ימים וכו'.
קלה הללו יהוה הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה: שעמדים
בבית יהוה בחצרות בית אלהינו: הללויה ברטוב יהוה וקרו
לשמו כי נעים: בירעקב בחר לוייה ישראל לסגלתו: כי
אני ידעתי כי גדול יהוה ואדנינו מכל אלהים: כל אשר

חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ בימים וברתה מזות :
 מעלה בשמים מקצה הארץ בקנים למטר עשה מוצא רוח
 מאוצרותיו : שהכה בכורי מצרים מאדם עד בהמה :
 שלח אותת ומפתים בתוככי מצרים בפרעה ובכל
 עבדיו : שהכה גוים רבים והרג מלכים עצומים : לסיחון
 מלך האמורי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען :
 נתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו : יהוה שמך לעולם
 יהוה זכרך לדור דור : כי ידני יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם :
 עצי הגוים בסף וזהב מעשה ידי אדם : פה להם ולא
 ידברו עינים להם ולא יראו : אוננים להם ולא יאמינו אף
 אין ישדוח בפיהם : כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בנתח
 נדם : בית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו
 את יהוה : בית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו
 את יהוה : ברוך יהוה מציון שכן ירושלים הללויה :

ידור וס הוא כלל קדוה וסלל על ריש הוא סלל סטנרי ברכות דף ו' וכו' וכסמים קי"ח
 קלו הודו ליהוה פירטוב
 הודו לאלהי האלהים
 הודו לאדני האדנים
 לעשה נפלאות גדלות לבדו
 לעשה השמים בתבונה
 לחקע הארץ על הפנים
 לעשה אורים גדלים
 את השמש לממשלת ביום
 את הירח וכוכבים לממשלות בלילה
 למכה מצרים בכוכביהם

כי לעולם חסדו :
 כי לעולם חסדו :
 כי לעולם חסדו :
 כי לעולם חסדו :
 כי לעולם חסדו :
 כי לעולם חסדו :
 כי לעולם חסדו :
 כי לעולם חסדו :
 כי לעולם חסדו :
 כי לעולם חסדו :
 כי לעולם חסדו :

פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :

וַיֵּצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכֶם
 בְּיַד חֲזָקָה וּבְיָרֵעַ גְּבוּרָה
 לְגִזְרֵי יַם־סוּף לַגֹּזְרִים
 וַחֲזַעְבִּיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
 וַתַּעַר פְּרַעֲוֹ וַחֲחִילוֹ בַּיַּם־סוּף
 לְמוֹלִיד עַמּוֹ בַּפְּדוּת
 לְמַשַּׁח מְלָכִים גְּדֹלִים
 וַיַּחֲרֹג מְלָכִים אֲדִירִים
 לְסִיחוֹן מֶלֶךְ חַאֲמוּרִי
 וַלְעֹג מֶלֶךְ חַבְשָׁן
 וַנִּתֵּן אֲרָצָם לְנַחֲלָה
 גְּחֻלָּה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדָיו
 שְׂשַׁנְשַׁמְלָנוּ וְכַרְלָנוּ
 וַיִּסְרְקָנוּ מִצְרַיִנוּ
 נָתַן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר
 הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם

לָנוּ רַבְּנֵי צְדִיקִים בִּיהוָה לְיִשְׂרָאֵל נְאוּחַ תְּהִלָּה :

הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוּר בְּגִבּוֹל עֲשׂוֹר וּפְרוּדָיו :

שִׁיר לֹא שִׁיר חֲדָשׁ הֵיטִיבוּ נֶגֶן בְּתַרְמוּעָה : פִּי יִשְׂרָאֵל רַבָּה
 יְהוָה וְכָל מַעֲשָׂהּ בְּאַמוּנָה : אֲתָב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט תִּסֵּר
 יְהוָה מִלְּאֵה הָאָרֶץ : בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמַיִם נִגְעִשׁוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל
 עֲבָאִים : כִּנּוּס כְּנֹד מִן הַיָּם נִתְּנָה וְצִרְוֹת תְּהוֹמוֹת : יִירָא
 מִיהוָה כָּל הָאָרֶץ מִמָּוְנוּ יִגְדּוּ כָּל יֹשְׁבֵי תְּבֵל : פִּי הוּא אֲמַן
 וַיַּדִּי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד : יְהוָה הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנְיָא

מחשבות עמים: עצת יהוה לעולם תעמוד מחשבות
 לבו לדרד ודרד: אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר
 לנחלה לו: משמים הביט יהוה ראה את כל בני האדם:
 ממכון שבתו השגיח אל כל ישבי הארץ: היצר יחד
 לבם המבין אל כל מעשיהם: אין המלך נישע ברב חיל
 גבור לא ינצל ברב כח: שקר הסוס לתשועה וברב חילו
 לא ימלט: הגה עין יהוה איראיו למיחלים לחסדו: להציל
 ממוות נפשים ולחיותם ברעב: נפשנו חפחה ליהוה עורנו
 ומגבנו הוא: פריבו ישמח לבנו פי כישם קדשו בטחנו:
 וירחם חסדו יהוה עלינו באשר יחלנו לך:

צב מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ליהוה ולזמר
 לשמנו עליז: להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות:
 עלי עשור ועל רנבל עלי הגיון בכבוד: פי שפוחתני
 יהוה בפעלך במעשי ידך ארנו: מהגיד לנו מעשיך יהוה
 מאד עמקו מחשבתך: איש בער לא ידע וכסיל לא
 יבין את זאת: בפרח רשעים כמודע שב ויציעו כל
 פעלי און להשקדם עדיעד: ואתה מרום לעלם יהוה:
 פי הנה איביך יהוה כיהנה איביך יאבדו יתפרדו כל
 פעלי און: ותרים פראים קרני בלתי בשמן העגן:
 ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אוני:
 אדיק בתמר יפרח בארו בלבנון ישנה: שתולים בבית
 יהוה בתצרות אלהינו יפריחו: עוד ינוכחן בשיבה דשנים
 וצעננים יהיו: להגיד כירישר יהוה צורי ולא ע לתה בו: יי
 צו יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאור אף תבון

סִבֵּל בְּלִתְמוּט: נִבְּוֹן בְּסֵאֵךְ מֵאֵז מְעוֹלָם אֲתָה: נִשְׂאוּ
 נְהַרְוֹת | יְהוֹה נִשְׂאוּ נְהַרְוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהַרְוֹת דְּבָרִים:
 מְקַלֹּת | מֵיִם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁפָּרִיִּים אֲדִיר בְּמָרוֹם
 יְהוֹה: עֲדִתֶיךָ וְנִאֲמָנוּ מְאֹד לְבֵיתֶךָ נִאֲוֶה קֹדֶשׁ יְהוֹה
 לְאֶדְךָ יָמִים: (* טפיק א.)

יְהוֹ כְבוֹד יִי לְעוֹלָם יִשְׁמַח יִי בְּמַעֲשָׂיו: יְהוֹ שֵׁם
 יִי מְבָרַךְ מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם: מִמְּזוֹרַח-שֶׁמֶשׁ
 עַד-מְבֹאוֹ מְהַלֵּל שֵׁם יִי: רַם עַל-כָּל-גּוֹיִם יִי
 עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יִי שִׁמְךָ לְעוֹלָם יִי וְכִרְךָ
 לְדָרְוֹדֶר: יִי בְּשָׁמַיִם הַבֵּיִן כְּסֵאוֹ וּמַלְכוּתוֹ כְּכֹל
 מְשַׁלַּח: יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ
 בְּגוֹיִם יִי מֶלֶךְ: יִי מֶלֶךְ יִי מֶלֶךְ יִי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם
 וְעַד: יִי מֶלֶךְ עוֹלָם וְעַד אֲבָדוֹ גּוֹיִם מֵאֲרָצוֹ: יִי
 הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנֵּיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת
 מַחְשְׁבוֹת בְּלִב־אִישׁוֹ עֲצַת יִי הִיא תְקוּם: עֲצַת
 יִי לְעוֹלָם תִּעַמַּד מַחְשְׁבוֹת לְבוֹ לְדָרְוֹדֶר: כִּי
 הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צוּחַ וַיַּעֲמֵד: כִּי-בָחַר יִי
 בְּצִיּוֹן אֹהֶל לְמוֹשֵׁב לוֹ: כִּי-יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוֹ
 יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: כִּי-לֹא-יָמוּשׁ יִי עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ
 לֹא יַעֲזוֹב: וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית
 וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל-חַמְתּוֹ: יִי
 הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קְרָאֵנוּ:

(* נאווה קדש הנ' נקמץ והא' טס' פוסק' דגוש ככ' טדויק וד' יוכן טיקרוב' כ' כד' ב.)

אשר

אשרי וישבי ביתך עוד והללך סלה:

אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אלהיו:

קמה תהלה לדוד

ארומקד אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד:

בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד:

גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר:

דור לדור ישבח מעשיך וגבורתך יגידו:

הדר כבוד הודך ודברי נפלאותך אשיחה:

ועזו נוראותך יאמרו וגדלותך אספרנה:

יחיד ו

זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו:

חפז ורחום יהוה ארך אפים וגדול חסד:

יחיד ו

טוב ידוה לכל ורחמיו על כל מעשיו:

יודך יהוה כל מעשיך וחסידיך יברכוה:

y

כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו:

ל הודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו:

מ לכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור:

ס ומך יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל הפופים:

ע יבי כל אליך ישברו ואתה גותך להם את אכלם בעתו:

פ ותח את ידך ומשביע לכל חיי רצון:

צ דיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו:

ק רוב יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראו באמת:

ר צוד יראיו יעשה ואת שועתם ישמע וישועם:

ש זומר יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים שמיה:

(ש"ב) ד

הנהיג

(* שומח את ידך ל"ח פאי בטמין כוים אדני וס"ה דחזק ופליגי

תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:
 קט"ו י"ט ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

קמו הללויה הללי נפשי את יהוה: אהללה יהוה בחיי
 אומרה לאתי בעודי: אלתבטחו בגדיבים בבראדם ושאו
 לו תשועה: תצא רוחו ישוב לאדמתו ביים הווא אברו
 עשתנתיו אשר ישאל יעקב בעורו שברו על יהוה אלהיו:
 עשה ושמם וארץ את הים ואת כל אשר בם השמר
 אמת לעולם: עשה משפטו לעשוקים נתן לחם לרעבים
 יהוה מתיר אסורים: יהוה ופקח עורים יהוה זקף כפותים
 יהוה אויב צדיקים: יהוה ושמר את גרים יתום ואלמנה
 יעודד ודרך רשעים יעות: ימלך יהוה לעולם אלהיו
 ציון לוד ווד הללויה:

קמו הללויה פיר טוב ופירה אלהינו כירנעים נאווה תהלה:
 בנה ירושלם יהוה נדחי ישראל יבנם: הרופא לשבורי לב
 ומחפש לעצבותם: מונה מספר לפוכבים לכלם שמות
 יקרא: גדול אדונינו ורב כח לתבונתו אין מספר:
 מעודד עניים יהוה משפיל רשעים עדי ארץ: ענו ליהוה
 בתודה ופירו לאלהינו בכבוד: המכסה שמים בעבים
 המבין לארץ מטר המצמיח הרים חציר: נתן לבהמה
 לחמה לבני ערב אשר יקראו: לא נבחרת הסוס יתפץ
 לאבשוקי האיש ורצה: רוצה יהוה את יראיו את
 הקימלים לחסדו: שבת ירושלם את יהוה הללי אלהיו
 ציון: פרחוק בריחי שעריך ברך בניך בקרבך: השב

וְבִלְבָד שָׁלוֹם הַלֵּב חַפְּזִים יִשְׁבִּיעַךְ: הַשְׁלַח אִמְרָתוֹ אֶרֶץ
 עַד מִהֲרָה יְרוֹץ דְּבָרוֹ: הִנֵּתָן שִׁלְגַּ בְּצִמּוֹר בְּפִיךָ כְּאִפְרָיִם
 יִפְסֹד: מִשְׁלִיךְ קִרְחוֹ בְּפִתִּים לִפְנֵי קִרְתּוֹ מִי יַעֲמֹד:
 יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם יִשָּׁב רֹחוֹ וַיִּלְרַמֵּם: מִגִּיד דְּבָרוֹ
 לַעֲקֹב חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה בְּזוֹ לְכָל־גֹּיִם
 וּמִשְׁפָּטִים בְּלִידְעוֹם הַלְלוּיָהּ: (* דבריו ק'.

קָמַח הַלְלוּיָהּ וְהַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּ־וְהוֹדוּ
 בְּמִרוֹמִים: הַלְלוּ־וְהוֹדוּ כָּל־מַלְאָכָיו הַלְלוּ־וְהוֹדוּ כָּל־צְבָאוֹ:
 הַלְלוּ־וְהוֹדוּ שִׁמְשׁ וַיְרַח הַלְלוּ־וְהוֹדוּ כָּל־כּוֹכְבֵי אֹר: הַלְלוּ־וְהוֹדוּ שְׁמַיִ
 הַשָּׁמַיִם וְהַפְּזִים אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם
 יְהוָה כִּי הוּא צְדָה וּבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֶם לְעַד לְעוֹלָם הַקָּנַתָּן
 וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הָאָרֶץ תְּנִינִים וְכָל־
 הַיְּהִמּוֹת: אֲשֶׁר וּבָרַד שִׁלְגַּ וְקִיטּוֹר רוּחַ סְעָרָה עֹשֶׂה דְבָרוֹ:
 הַחֲרִים וְכָל־גְּבֻעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים: הַחֲתָה וְכָל־
 בַּהֲמַת רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר בְּנֶף: מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים
 וְכָל־שֹׁפְטֵי אֶרֶץ: בַּחֲוָרִים וְגַם־בְּתוֹלוֹת זְקִנִים עִם־
 בָּעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי־נִשְׁגַב שִׁמּוֹ לְבָרוֹ הוֹדוּ
 עַל־אֶרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיִּרְם קִרְוֹ לְעַמּוֹ תְהַלְלָה לְכָל־חַסִּידָיו
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּיָהּ: (* צבאו ק'.

קָמַח הַלְלוּיָהּ וְשִׁירוֹ לַיהוָה שִׁיר הַדָּשׁ תְּהַלְלוּ בְּקִתְלָה
 וְחַסִּידִים: יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשׂוֹי בְּנֵי צִיּוֹן יִגְדְּלוּ בְּמִלְכָּם:
 וְהַלְלוּ שִׁמּוֹ בְּמַחֹל בְּתֶרֶף וּכְפֹר וּפְרוּיָהּ: כִּי־יִשְׁמַח יְהוָה
 בְּעַמּוֹ יִפְאֵר עֲבוּרִים בִּישׁוּעָה: יַעֲלוּ חַסִּידָיָהּ בְּשִׁבְעֵי יָמָיו

על משכבותם: ורוממות אל בגרונם וחרב פימות בידם:
 לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים: לאסר מלכיהם
 בזקים ונגבדיהם ככבלי ברזל: לעשות בהם כמשפט
 בראב החרד הוא לקר חסידיו הללויה:

קנ הללויה. הללראל בקדשו הללויה ברקיע עזו:
 הללויה בגבורתיו הללויה פרב גדלו: הללויה בתיקע
 שופר הללויה בגבול וכבוד: הללויה בתן ומחול הללויה
 במגים ועגב: הללויה בצלצל שמע הללויה בצלצל
 תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה: כהת"ה:

ברוך יי לעולם אמן ואמן: ברוך יי מציון שכן
 יח שלם הללויה: ברוך יי אהים אהי ישראל
 עשה נפלאות לבדו: וברוך ישם כבודו לעולם
 וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

לריך לטמוד קודם שיתמיל ויברך, ויעמוד עד אחה הוא וכו'.
 ד"ה א' כ"ט

ויברך דוד את יי לעיני כל העמל ויאמר דוד ברוך
 אתה יי אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם: לך יי
 בגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כירכל בשמים
 ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש: והעשר
 והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידה כח וגבורה
 ובידה לגדל ולחזק לכל: ועתה אלהינו מודים אנחנו לך
 ומתללים לשם תפארתך: נסעי' ט' אתה הוא יי לברך את
 עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל
 אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם

וַעֲבֹא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִיִּים: אַתָּה הוּא יי הָאֱלֹהִים
 אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּרִכַּשׁ בְּשָׂדִים וְשִׁמְרָה
 שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמִצֵּאתְ אֶת־לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ וְכָרוֹת עַמּוֹ
 הַבְּרִית לְתַת־אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחֲתִי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
 וְהַיְבוּסִי וְהַגְּרָגְשִׁי לְתַת־לְזַרְעוֹ וְתִקַּם אֶת־דְּבָרְךָ כִּי צִדִּיק
 אַתָּה: וְתִרְא אֶת־עֲנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וְאֶת־זַעֲקָתָם שְׁמַעְתָּ
 עַל־יַם־סוּף: וְתַתֵּן אֹתָת וּמִפְתִּים בְּפִרְעֹה וּבְכָל־עַבְדָּיו
 וּבְכָל־עַם אֶרֶצוֹ כִּי יִדְעַתְּ כִּי הִזִּידוּ עֲלֵיהֶם וְתַעֲשֶׂה־לָּךְ שֵׁם
 כְּהַיּוֹם־הַזֶּה: וְהַיּוֹם בְּקַעַת לְפָנֶיךָ וַיַּעֲבְרוּ־בְתוֹךְ־הַיָּם בְּיַבְשָׁה
 וְאֶת־רַדְפֵיהֶם שִׁלַּכְתָּ בְּמִצּוֹלַת כְּמוֹ־אֲבֹן בְּמַיִם עֲזִים:
 וַיִּזְשַׁע־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיִּרְא
 יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שַׁפַּת הַיָּם: וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל
 אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעַם
 אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ בְּיַד יְהוָה וּבְמִשָּׁה עַבְדּוֹ:

שירת הים לריך לאמרה מעומד כשנסה וככוונה וכנגון סטעמים כמו בספר חזרה.

אֲנִי יְשִׁיר־מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ
 לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאָה גָאָה סוּם
 וּרְכָבוֹ רָמָה בַיָּם: עֲזִי וְזַמְרַת יְהוָה יִהְיֶה־לִּי
 לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאֲגֹדֶהוּ אֱלֹהֵי
 אֲבִי וְאֶדְמֶנְהוּ: יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה
 שְׁמוֹ: מִרְכַּבַת פִּרְעֹה וְחִילוֹ יָרַח בָּיָם וּמִבַּחַר
 שְׁלֵשׁוֹ מָבְעוּ בַיָּם־סוּף: תִּהְיֶה־זֶת יָבֵס וְיִזְרַח בְּמִצּוֹלַת כְּמוֹ־
 אֲבֹן: יְמִינֶךָ יְהוָה נֶאֱדָרִי בְּכֹחַ יְמִינֶךָ
 יְהוָה הִרְעִין אוֹיֵב: וְכָרַב יִאֲוֹנֶה וְהַיּוֹם

על משכבותם: רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם:
 לעשות נקמה בנאים תזכרות בלאמים: לאסר מלכיהם
 בזקים ונבבדיהם בנבלי בחול: לעשות בהם כמשפט
 כרוב החרד הוא לכל חסידיו הגלוייה:

קנ הגלוייה הגלראל בקדשו הגללוהו ברקיע עזו:
 הגללוהו בנגודתיו הגללוהו ברב גדלו: הגללוהו בתקע
 שופר הגללוהו בנגבל וכנור: הגללוהו בתוף ומחול הגללוהו
 במנים וענב: הגללוהו בצלצל שמע הגללוהו בצלצלי
 תרועה: כל הנשמה תהלל יה הגלוייה: כה"ת י"ה:

ברוך יי לעולם אמן ואמן: ברוך יי מציון שכן
 יהושלם הגלוייה: ברוך יי אהים אהי ישראל
 עשה נפלאות לברו: וכרוך ישם כבודו לעולם
 וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

לדיך לעמוד קודם שיתמיל ויברך, ועמוד עד אחה הוא וכו'.

ד"ה א' כ"ט

ויברך הויד את יי לעיני כל תקהל ויאמר הויד ברוך
 אתה יי אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם: לך יי
 בגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כיתל בשמים
 ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכלו לראש: והעשר
 והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורה
 ובידך לגדל ולחזק לכל: ועתה אלהינו מודים אנחנו לך
 ומהללים לשם תפארתך: נסמ' ע' אתה הוא יי לברך את
 עשית את השמים ושמי השמים וכל צבאם הארץ וכל
 אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם

וַעֲבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים: אַתָּה הוּא יי הָאֱלֹהִים
 אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׁדִּים וְשִׁמְתָהּ
 שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמָצֵאתָ אֶת לְבָבוֹ נְאֻמָּן לְפָנֶיךָ וְכָרוֹת עַמּוֹ
 הַבְּרִית לְתֵת אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחֹתִי הָאִמּוֹרִי וְהַפְּרִזִּי
 וְהַיְבוּסִי וְהַגְּרָזִישִׁי לְתֵת לְזֶרְעוֹ וְתָקַם אֶת־דְּבָרְךָ כִּי צִדִּיק
 אַתָּה: וַתֵּרָא אֶת־עֲנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וְאֶת־זַעֲקוֹתָם שָׁמַעְתָּ
 עֲלֵי־סוּף: וַתֵּן אֹתָהּ וּמִפְתִּים בְּפִרְעֹה וּבְכָל־עַבְדָּיו
 וּבְכָל־עַם אֶרֶצוֹ כִּי יִדְעָתָּ כִּי הוֹדִיו עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ לְךָ שֵׁם
 כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהַיּוֹם בְּקָעַת לְפָנֶיהֶם וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם בִּיבֹשָׁה
 וְאֶת־רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלֶת כַּמּוֹרָאֵן בְּמַיִם עֲדִים:
 וַיִּזְעַק יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא
 יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שַׁפְּתַת הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
 אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיֵּרְאוּ הָעַם
 אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ בִּיהוָה וּבַמֹּשֶׁה עַבְדּוֹ:

שירת הים לריק לאמרה מעומד כשעמם וככוונה וכנגון סעשעים כמו בספר תורה.

אִזְּזוּ יְשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ
 לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאָה גָּאָה סוּם
 וּרְכַבּוּ רָמָה בַיָּם: עֲנִי וּזְמַרְתָּ יְהוָה וַיְהִי־לִי
 לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וַאֲנֹהִי אֱלֹהֵי
 אֲבִי וְזֶה אֱלֹהֵי יְהוָה: אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה
 שָׁמוֹ: מִרְכַּבַּת פִּרְעֹה וַחֲלוּ יָרַח בַּיָּם וּמִבְּחַר
 שַׁלְשֵׁי־טָבָעוֹ בַּיָּם־סוּף: תִּהְיֶינָה יָבֵס יְמֵינוּ וְכַמֹּצוֹלֶת כַּמּוֹ
 אֲבָן: יְמִינֵךָ יְהוָה נִאֲדָרֵי בְּכַחַת יְמִינֵךָ
 יְהוָה תִּרְעַן אֲוִיב: וְכָרַב בְּאֹנֶת הַיָּם

וְכָרַח תִּשְׁלַח חַרְוֶךָ יֵאכְלֵמוּ בִּקְשׁוֹ : יְהוָה
 נִצְּבֵנו כְּמוֹנֵךְ גַּעֲרֵמוּ מִלִּים יִשְׁפֹךְ
 אָמַר קָפְאוּ תְהִמּוֹת בְּלִבֵּיהֶם : נוֹלִים
 אֶתְחַלֵּק שְׁלַל תִּמְלֵאמוֹ אֵיבֵךְ אֶרְדֶּךָ אֶשְׁמֵךְ אֵיבֵךְ אֶרְדֶּךָ אֶשְׁמֵךְ
 נִשְׁפָּת אֶרְיֵךְ חֲרָבִי תֹדֵרֵשְׁמוֹ יְדֵי : בְּשֵׁשׁ
 צָלְלוּ בְּעוֹפְרַת בְּמִים בְּרוּחֶךָ בְּסָמּוֹ יָם בְּרוּחֶךָ בְּסָמּוֹ יָם
 מִי מִיִּרְכַּמְכָּה בְּאֵלִים יְהוָה אֲדִירִים :
 נוֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה בְּמִכָּה נִאֲדָר בְּקֹדֶשׁ בְּמִכָּה נִאֲדָר בְּקֹדֶשׁ
 נְחִית נְטִיֹת יְמִינֶךָ תִּבְלַעְמוֹ אֶרֶץ : פְּלֵא :
 נִתְּלַת בְּעֵזֶךָ אֶל־נִגְוָה בְּחִסְדֶּךָ עִם־זֵוֹ נִאֲלַת בְּחִסְדֶּךָ עִם־זֵוֹ נִאֲלַת
 חֵיל שְׁמַעַע עַמִּים יִרְגְּזוּן קִדְשֶׁךָ :
 אֲזִנּוּ בְּדִלּוֹ אֶלְתֵּפִי אֲחֹזֵת יִשְׁבִּי פְלִשְׁתִּי : אֲחֹזֵת יִשְׁבִּי פְלִשְׁתִּי
 נִמְנֵנִי אֵילֵי מוֹאָב יֵאחַזְמוּ רֶעֶד אֲדוּם
 תִּפְלַעְלִיהֶם אֵימָתָה כֹּל יִשְׁבִּי כִנְעָן : כֹּל יִשְׁבִּי כִנְעָן :
 עַד־ בְּגִדְלִי זִרְעֶךָ יִדְמּוּ בְּאֵבֶן וּפְחָד
 עַד־עֵבֶד עִם־זֵוֹ עַד־עֵבֶד עִם־זֵוֹ עַד־עֵבֶד עִם־זֵוֹ
 מְכוּן תִּבְאֵמוֹ וְתִשְׁלַעְמוֹ בְּבֵרֵךְ נִחְלַתְךָ קְבִיָּה :
 מִקֶּדֶשׁ אֶרְצִי כֹנְנֵנו לְשַׁבְּתֶךָ פְּעֻלַּת יְהוָה לְשַׁבְּתֶךָ פְּעֻלַּת יְהוָה
 יְיָ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד : יְדִיָּה :

יְמֹלֵךְ לְעֹלָם וָעֶד : כִּי בֵּא סוּס פְּרָעָה בְּרַכְבוֹ וּבְפָרְשָׁיו כִּים וּיִשָּׁב יִי עֲלֵהֶם
 אַח מִי הִים . וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיכְשֵׁה בְחֹךְ הִים :
 כִּי לִי הַפְּלוּכָה וּמֹאֲשֵׁל בְּגוֹיִם : וְעָלוּ מֹאֲשֵׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן
 לְשַׁפֵּט אֶת־הַר עֲשׂוֹ וְהִיָּתָה לִי הַפְּלוּכָה : וְהָיָה יְיָ לְמֹלֶךְ
 עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה יְיָ אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד :
 וּבְתוֹרַתְךָ בְּתוֹב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד :
 כִּשְׁכַח וּבִי ט שְׁמַעִים כֹּלֵן נִשְׁמַח . מִן שַׁבַּת וְיָט וּוִיכֵר חֵיעַר נִשְׁמַח גְּעוּמָה .

כַּעֲשׂוֹ שְׂפָתַי מִן שִׁיר עַד מַעֲתָה יִלְמַד כְּנַשְׂיֹתָה אִסְתָּה.

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מַלְכֵנוּ הַיְיָ הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
 הַקְּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לֶךָ נָאָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה הַלֵּל וְחִמְרָה עִז
 מִמְּשָׁלָה נִצַּח גְּדָלָה וּגְבוּרָה תִּהְיֶה וְתִפְאֶרֶת
 קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד
 עוֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בִּתְשֻׁבָּחוֹת
 אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲרוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי
 וְטָרָה מֶלֶךְ אֵל הַיְיָ הָעוֹלָמִים:

ס"ז שו"ת ח"ק

כ' סג"ה בן יצחק ליוצר אור לא יפסיק ע"כ אין לומר ועתה יגדל כל כח וכו'
 מאשר שאינו רק מכהנא בעלמא. אין אומרים קדיש במקום מעשרה זכרים שיהיו
 בני י"ג שנה ויום א' דכל דבר שנקדושה כגון קדיש וברכו א"ל בפסוק מעשרה.
 בשלמא כחזן יתגדל ברע, וכן בישר, וכן ביתגדל, וכן בנדיק הוא, וכן
 נאמן, ונדיק שלא יפסיק כלל בין עלמיה לימתגדל, וכן בין קדיש לברכו לא יפסיק.

ומגש קהל יתברך.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר
 וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ
 מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אֲחִיר וְהוּא מְבַלְעֵרֵיז
 אֵין אֱלֹהִים סְלוֹ לְרַכֵּב בְּעַרְבוֹת בֵּית
 שְׁמוֹ וְעַלְזוֹ לְפָנָיו וְשְׁמוֹ מְרוֹמָם
 עַל כָּל בְּרָכָה וְתִהְיֶה:
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעֹלָם וָעֶד:
 הַיְיָ שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

וְיִתְהַדְּבַד דַּעַר מִן בְּרָכוֹ וּמִגִּט,
 בְּרָכוֹ אֶת־יְיָ הַמְּבָרֵךְ:
 בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעֹלָם וָעֶד:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר
 אֹר וּבּוֹרְאֵי שֶׁךְ עֲשֵׂה
 שְׁלוֹם וּבּוֹרְאֵי אֶת־הַכֹּל:
 הַמַּאִיר לְאָרֶץ וְלַדָּרִים

הַמַּאִיר לְאָרֶץ וְלַדָּרִים עֲלֵיהֶם בְּרַחֲמִים.

וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תְּמִיד מְעַשְׂרֵי־
 בְּרֵאשִׁית: מָה רַבּוֹ מְעַשֶׂיךָ יי. כָּלֶם בְּחֶכְמָה
 עֲשִׂיתָ. מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמֵם
 לְבָדוֹ מְאֹד. הַמְשַׁבֵּחַ וְהַמְפָאֵר וְהַמְתַּנְשֵׂא
 מִיְמוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 רַחֵם עָלֵינוּ. אֲרוֹן עֲזָנוּ צוּר מְשַׁנְּבֵנוּ. מִגֵּן
 יִשְׁעָנוּ מְשַׁנֵּב בְּעַדְנוּ: אֵל בְּרוּךְ גְּדוֹל דָּעָה.
 אֲכִין וּפְעַל זְהַרֵי חֶמְהָ. טוֹבֵי צַר כְּבוֹד לְשִׁמוֹ.
 מְאֻרֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֲזוֹ. פְּנוֹת צְבָאוֹ קְרוֹשִׁים
 רוֹמְמֵי שָׁדַי. תְּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל
 וְקֹדְשָׁתוֹ: תַּתְּבַרֵךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל־שִׁבְחַ מְעַשֶׂה
 יְדִיךָ. וְעַל־מְאֻרֵי־אֹר שְׁעֲשִׂיתָ יִפְאָרוּךְ סְלָח:
 תַּתְּבַרֵךְ צוּרֵנוּ מְלַכְנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְרוֹשִׁים
 יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מְלַכְנוּ וְיוֹצֵר מְשֻׁרְתֵי־סוֹאֲשֵׁר
 מְשֻׁרְתֵי־כָל עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמְשֻׁמֵּיעִים
 בִּירְאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבַרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלַךְ
 עוֹלָם: כָּלֶם אֱהוּבִים כָּלֶם בְּרוּרִים כָּלֶם גְּבוּרִים
 וְכָלֶם עֲשִׂים בְּאֵימָה וּבִירְאָה רְצוֹן קוֹנֵם וְכָלֶם
 פּוֹתְחִים אֶת־פִּיהֶם בְּקֹרֶשֶׁה וּבְטַהֲרָה בְּשִׁירָה
 וּבְזִמְרָה וּמְבַרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֵרִים
 וּמְעַרְיָצִים וּמְקַדְּשִׁים וּמְמַלְכִים:

את שם ה' המלך הגדול הנבחר והנבחר קדוש הוא:
 וכלם מקבלים עליהם על מלכות שמים זה מזה ונתתים
 לשאת זה לזה. להקדוש ליוצרים בנחת רוח בשפה ברורה
 ובעימה קדשה כלם באחד עונים ואומרים ביראה:
 קדוש יקדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:
 והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתגשאים
 לעמת שרפים לעמתם משבחים ואומרים:
 ברוך כבודי ממקומו:

לאל ברוך נעימות יתנו. למלך א חי וקים זמירות יאמרו
 ותשפחות לשמיעו. כי הוא לבדו פועל גבורות עשה
 חדשות בעל מלחמות זרע צדקות מצמיח ישועות בורא
 רפואות נורא תהלות אדון הנפלאות המחידש במאבו
 בכל יום תמיד מעשה בראשית: באמור לעשה
 אורים גדלים כי לעולם חסדו: אור חדש על ציון תאיר
 ומצבה כלנו מהרה לאורו. ברוך אמת יי יציר תפארות:
 אהבה רבה אהבתנו יי אלהינו המלה גדולה ויתרה
 תמלת עלינו אבינו מלכנו בעבור אבותינו שבטחו בך
 ובלמדם חקי חיים בן תחננו ותלמדנו: אבינו האב
 הרחמן הרחם רחם עלינו ותן בלבנו להבין ולהשכיל
 לשמוע ללמוד וללמוד לשמו ולעשות ולקיים את כל דברי
 תלמוד תורתך באהבה: והאר עינינו בתורתך ודבק
 ללבנו במצותך וחדד לבבנו לאהבה וליראה שמך ולא
 גבוש לעולם ועד: כי בשם קדשך הורד הנגיד בביתנו
 בגילה ונשמחה בישועתך: והביאנו ליראתך ושמחה

(ש"ב) ה

בנפשות הארץ ותוליכנו קוממחות לארצנו: כי אל שועל
 ישועות אתה וננו בחרת מכל עם ולשון וקרבתנו לשמך
 הנודל סלה באמת. להודות לך ולתודה באהבה: ברוך
 אתה יי הבורר בעמו ישראל באהבה: יסיד סופר 4 סלך נאמן

^{דברים ו' 7}
שמע ישראל יהוה יהוה אלהינו יהוה אחד:
 כלפי ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
 גפשיך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה
 אשר אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם
 לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובליכתך
 בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות
 על ידך ורצו לטטפת בין עיניך:
 ובתברחם על מזוזות ביתך ובשעריך:
^{דברים י' 7} והיה אם שמע השמעו אל מצותי אשר
 אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה
 אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל
 גפשיכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה
 ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצורך:
 ונרתי עשב בשדה לבדמתך ואבדלת
 ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם
 וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם
 להם: ותרה אפי יהוה בכם ועצר את

השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן
 את יבולה ואבדתם מדורה מעל הארץ
 חטבה אשר יהיה נתן לכם: ושמתם את
 דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם
 וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת
 בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר
 עם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
 ובקומך: וכתבתם על מוזוזות ביריך
 ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם
 על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם
 לתת להם כימי השמים על הארץ:

כמדבר
 סיני
 ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
 בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת
 על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת
 הכנה פתיל תכלת: והיה לכם לציצת
 וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה
 ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם
 ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם:
 למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם
 חדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם
 אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות
 לכם לאלים אני יהוה אלהיכם:

אֱמֶת וַיִּצִיב וַנִּכּוֹן וַיִּשָּׂר וַנֶּאֱמַן וְאֱהוֹב
וְחָבִיב וַנְּחַמֵּד וַנְּעִים וַנּוֹרָא וְאֲדִיר: וּמִתְקַן
וּמִקְבָּל וְטוֹב וַיִּפֶּה הַדְּבָר הַזֶּה עֲלֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֵד: אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מִלְּכֵנוּ צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן
יִשְׁעֵנוּ: לְדוֹר וָדוֹר הוּא קִים וּשְׁמוֹ קִים וְכִסְאוֹ
נִכּוֹן וּמַלְכוּתוֹ וְאֱמוּנָתוֹ לְעַד קֵימָת: וּדְבָרֵיו
חַיִּים וְקִימִים נְאֻמָּנִים וַנְּחַמְדִּים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי
עוֹלָמִים עַל־אֲבוֹתֵינוּ וְעַל־בְּנֵינוּ וְעַל
דוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דוֹרוֹת זְרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ:
עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דְּבָר טוֹב וְקִים
לְעוֹלָם וָעֵד: אֱמֶת וְאֱמוּנָה חֵק וְלֹא יַעֲבוֹר:
אֱמֶת שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
מִלְּכֵנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֲלֵ אֲבוֹתֵינוּ
יּוֹצֵרֵנוּ צוּר יִשׁוּעָתֵנוּ פּוֹדֵנוּ וּמְצִילֵנוּ מֵעוֹלָם
שְׂמִיךְ אֵין אֱלֹהִים זוֹלָתֶךָ:

עֲבַדְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֵתָהּ הוּא מֵעוֹלָם כְּמִן וּמוֹשִׁיעַ לְבָנֶיךָ
אֲחֵרֶיךָ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשִׁבֶךָ וּמְשַׁמְּרֶךָ
וְצַדִּיקְתֶּךָ עַד אֶפְסֵי אֶרֶץ: אֲשֶׁרֵי אֵישׁ שִׁשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ
וּתְרוּחֶךָ

* זרע ישראל עבדיך, כ"ה נכלל המזמרים הקדמונים ונכלל טומאות מזרחי כ"י. וסליש
רא"ס הגי' לומר עבדיך בל"ח נחשבו שהוא עשה כ"ד עשרה עבדו דק"א י"ו, אבל אין
האדון דומה לרא"י כי גם מלת עבדו מסותר בטעם עם ישראל וכאן הוא מוסב על
דורות לכן הגירסא הישנה עיקרה.

ותורתך ודברך משים על לבו: אמת אתה הוא אדון לעמך
 מלך גבור לריב ריבם: אמת אתה הוא ראשון ואתה
 הוא אחרון ומבלעדך אין לנו מלך גוי ומושיע: ממצרים
 גאלתנו יי אלהינו ומבית עבדים פדיתנו: כל בכוריהם
 הרגת ובכורך גאלת וים סוף בקעת וודים טבעת וידידים
 העברת ויבסו מים צריהם אחד מהם לא נותר: על זאת
 שבחו אהובים ורוקמו אל ונתנו ידידים ומירות שירות
 ותשבחות ברכות והודאות למלך יי חי וקים: רם וגשא
 גדול ונורא משפיל גאים ומגביה שפלים מוציא אסירים
 ופודה עבדים ועוזר דלים ועונה לעמו בעת שועם
 אליו: תהלות לאל עליון ברוך הוא ומברך. משה ובני
 ישראל לה ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם:
 מִרְבֵּמְכָה בָּאֵלִים יְהוָה מִי כָמֹכָה נֶאֱדָר
 בְּקֶדְשׁוֹ נִוְרָא תְהִלָּת עֲשֵׂה פְלֵא: שִׁירָה חֲדָשָׁה
 שָׁבְחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־שֵׁפֶת הַיָּם יַחַד כָּלֶם
 הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ. יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד:
 צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה
 כְּנַעַמְךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. (גאלנו יי עבאות שמו
 קדוש ישראל.) ברוך אתה יי גאל ישראל:*)

*) יכוון רגליו יחד כאלו שתיים רגל אחת, ויכוף ראשו למטה ולנו יכוון לשמים
 ויבית ידו הימנית על השמאלית ויחדיו על לבו, וינמור כרסו ויפיק ויחשב
 ויבטח ויבטח עומדת נדרו, ואין להפסיק במהלך, אכילו חלק גדול ויתבטח ויתבטח
 ויבטח ויבטח אומר קדוש או קדוש לא יפסיק לא יכוון לבו ויבטח ויבטח
 ויבטח ויבטח כריש בנרכים, וכשומר אחת יבטח ויבטח ויבטח

אֲדֹנָי שְׁפֹתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹתֵנוּ אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן נוֹמֵל חֲסִדִים מִזִּמְרֵם
וְקִנְיַת הַבַּיִת וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גֹאֵל לִבְנֵי

בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. ח"ו דעו לעתה בוסטמגען ווירד זכרנו חייגעטמולטעט.

זְכַרְנוּ לַחַיִּים מִלְּךָ חַפִּץ בְּחַיִּים. וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:
מִלְּךָ עֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִן כָּאִי מִן אֲבֹתֵנוּ:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב
לְהוֹשִׁיעַ. פֶּמֶן שׁע מוסף מו ביו לזכ עתה משיב חרוח ומזיד תלשם: וטען טמג פסח מוסף ומגט מחו:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְחַיֶּה
אֲסוּרִים וּמְקִיִּם אֲמוֹנָתוֹ לִישׁוּנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ
בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי רוֹמֵחַ לְךָ מִלְּךָ מִמֵּת וּמְחַיֶּה

וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה. ח"ו דעו 10 בוסטמגען ווירד מו כמך חייגעטמולטעט: מו כמך אב הרחמים וזכר יצוריו לחיים ברחמים

וּנְאֻמֵן אַתָּה לַחַיִּוֹת מֵתִים כָּאִי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

* במשפט מוסף של שמיני עזרת נתחילק לומר ששיב דרוח ואין פוסקין עז תפלת מוסף של י"ט הראשון של פסח. ואם שבת וכוזל קודם שמיים הברכה אמר זלוקים שזכר, ואפילו אם שיים הברכ' וכוזר קודם שהחיל אתה קדוש אין לריך לחזור לאן אמר מכוה ג' בלא שתימכ, אבל אם נזכר כזסיים כל הברכ' והתחיל ברכ' שאתדיה לריך לחזור לראש התפל'. ואם נכחפון, עד ל' יוס סחר, מכאן וללך אינו סחר.

קדושה ליי"ן המורה סתמל

נִקְדַּשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָם בְּשֵׁם שְׁפָקֵי יְשׁוּעָה אֹתוֹ
 בְּשֵׁמי מְרוֹם בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאָךָ וְקָרָא יְיָ אֱלֹהֵי זָח
 וְאָמַר קו"ם קְדוֹשׁ וְקְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא כֹל
 הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: ס' לְעַפְתָּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ. קו"ם בְּרוּךְ
 מְבֹרָךְ יי מִמְקוֹמוֹ: ס' וּבְכִרְיִי קְדֻשָּׁה כְּתוּב לֵאמֹר.
 קו"ם יְמִלְךָ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵי צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹד הַלְלוּהָ:
 ס' לְדוֹר וָדוֹר נְגִיד נְדָלָה וְלִנְצַח נְצַחִים קְדֻשָּׁתָה
 נִקְדַּשׁ וְשִׁבְחָה צְהִינוּ מִסִּינַי לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעַד
 כִּי אֱמַלְכֶנּוּ וְקְדוֹשׁ אַתָּה.

אֶתָּה קְדוֹשׁ
 שְׁמֶךָ קְדוֹשׁ
 קְדוֹשִׁים
 בְּבִלְיוֹם
 יְהִלְלוּךָ
 מְלֹא:

בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֱלֹהִים (כַּעֲשֵׂי"ת הַמְּלִאךָ*) הַקְּדוֹשׁ:

אֶתָּה חֲנִין לְאָדָם דַּעַת וּמְלִמֵּד לְאֲנוֹשׁ בִּינָה חֲנִינוּ
 מֵאֶתְךָ דַּעַת בִּינָה וְהַשְׁכֵּל. בְּאִי חוֹנֵן הַדַּעַת:
 הַשִּׁבְנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ וְקַרְבָּנוּ מִקְּרָבֵנוּ
 לְעִבּוּדְךָ וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הַרוֹצֵה בְּתַשׁוּבָה:

סְלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַלְלֵנוּ מִלִּבְנוּ
 פְּשָׁעֵנוּ בְּחַטּוֹת לְבוֹר לוֹעֲרִים כַּחַן סְלִישׁוֹת כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ
 יְהִי בְּרוּךְ אַתָּה יי חֲנוּן הַמֵּרַבָּה לְסִלּוֹת:
 אֲדָה בְּעֵינֵינוּ וְרִיבֵנוּ וְנִגְאֵלְנוּ מִהַרְדָּה לְמַעַן
 זִמְךָ כִּי גּוֹאֵל חֲזוֹק אַתָּה. בְּאִי גּוֹאֵל יִשׁוּ אֵל:

וְבִאֵינוּ

(*) אִם טַעַם בַּעֲשֵׂר מִי תַשׁוּבָה וְסִיּוּם הָאֵל הַקְּדוֹשׁ וְיִשְׁרָאֵל בְּדֵי דִמְיוֹ מִכַּחַ
 וְאָמַר הַמְּלַךְ הַקְּדוֹשׁ אֵין לְרִיךְ לְחַזֵּר לְרֵאשׁ, אֵל אֵתְרֵי מִהַמְּסוּל לְשֵׁם חוֹנֵן
 לְרִיךְ לְחַזֵּר לְרֵאשׁ הַתְּכִילָה אֵכִילוּ מִמִּסְכָּה.

נת' מוסיף ה' כ'ן ענו, ואם שכח וזכר קודם שסיים ברכת
רשאנו אמרו גם וחזר ומתקיל רפאנו, אבל אם כבר אמר ב'י
לא יחזור אבל יאמרנו ב'ת אלא שסיים ב'י העונה בעת ברה
שומע תפלה, ואם שכח גם גם, אמרו ברכה בפני עצמה לאשר התפלה.

עגנו יי עגנו. ביום צום תעניתנו. כי בצרה גדולה אנחנו. אל תפס
אל דשענו. ואל תסתור פנינו מנינו. ואל תתעלם מתענותנו. יהיה לנו
קרח לשועתנו. יהי נא חסדך לגחמנו. מרם נקרא אליך עגנו. ברכו
שגאמר ויהי מרם יקראו ואני אענה. עוד הם מדברים ואני אשמע
כי אתה יי העונה בעת צרה. פודה ומציל בכל עת צרה וצוקה
ברוך אתה יי העונה בעת צרה:

רפאנו יי ונרפאהו ונשיענו ונושעה כי תהלתג
אתה. והעלה רפואה שלמה לכל מפותינ

סי שרצה להתפלל על החולה יאמר זה.

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שחשלח מהרה רפואה שלמה מן
השמים רפואת הנפש ורפואת הגוף לחולי פ"ב פ"ב תוך שאר חולי ישראל.

כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ברין
אתה יי רופא חולי עמו ישראל

ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת

ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן (טל ומט)

לאברכה על פני הארמה ושבענו מטובה וברין

שנתנו בשנים הטובות. ב'א' מברך השנים

תקע בשופר גדול להרוותנו ושא גם לקב

(* בערבית ליום ס' של תקופת תשרי מתחילין לשאול מטר ואין פוסקין עד סג הכס
(ואומרין לברכה הב' רפה), ואם שכח וזכר כשסיים מברך השנים יאמר מ
ותן עלומטר, אבל אם כבר התחיל תקע בשופר וזכר קודם שסיים שומע תפל
שאלו בשומע תפלה ואם זכר לאחר שומע תפלה קודם שעקר רגליו חזר לברכ
השנים, ואם עקר רגליו חזר לראש התפלה, ואם הוא מהופק, אם עדיין לא א
ב' פעמים חוקה שלא אמר ודינו בכ' ואם כבר אמרו ב' פעמים חוקה שאמר.

עֲלֹתֵינוּ וְקִבְּצֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ גְּדוּחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבֵרָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָא שְׁנֵרָה וְיִזְעַצְנוּ
 מִפֶּתַח חֶלֶה וְהִסֵּר מִפִּנּוּי גִּזּוֹן וְאַנְחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ
 אַתָּה יְיָ לְבָרֶךְ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדִּיקֵנוּ
 בְּמִשְׁפָּט. בְּאֵי מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

(מנ"י'ת המלך המשפט, ואם לא אמרו, רעת חב הפוסקי' שאין כליך לסורי.)

וְלִמְלָשִׁינִים אֶל־תְּהִי תִקְוָה וְכֹל־עוֹשֵׂי רָשָׁעָה
 כִּדְנֵעַ יֵאָבְדוּ וְכֹלָם מִהָרָה יִכָּרְתוּ וְהַזֵּדִים
 מִהָרָה תִּעְקַר וְתִשָּׁבַר וְתִמָּגַר וְתִכְנִיעַ בְּמִהָרָה
 בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שֶׁבַר אֵיבִים וּמְכַנְיַע זֵדִים:
 עַל־הַצְּדִיקִים וְעַל־הַחֲסִידִים וְעַל־זִקְנֵי עַמְּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִטַּת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצַּדִּיק
 וְעַל־יָנוּ יֵהֱמוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב
 לְכֹל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת וְשִׁים חֶלְקֵנוּ
 עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא נִבּוֹשׁ בִּיְרֵבָה בְּמַחְנוּ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מוֹשֵׁעַ וּמְבַטֵּחַ לְעַד־יָקִים:

וְלִקְרוֹי

פְּתוּי

בְּיָמֵינוּ בְּנִין עֲלָם וְכַסָּא דְדוּר מְהֵרָה לְתוֹכָהּ
תְּכִין * (נחם לט"ג) בְּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם:

אֶת־צִמְח דְדוּר עֲבָדְךָ מְהֵרָה תִצְמִיחַ וְקִרְנוֹ
תָּרוּם בְּיִשׁוּעָתְךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוּיֵנו כָּל־הַיּוֹם.
בְּרוּךְ אַתָּה יי מְצַמֵּחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל
שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּגִים אַתָּה. וּמְלַפְנֵיךָ
מְלַכְנוּ רִיקָם אֱלֹהֵי־בָנוּ. * (מ' חייבך דעני' ווידר דמוז היערה
מוכטען טטעהעכרע עננו גענוגט.)

יחיד בתעניתו וכן הו' במפלת למט' אומר כאן עננו, ואם שכח יאמרנו קודם שיעקר רגליו.
עננו יי עננו. ביום צום תעניתנו. כי בצרה גדולה אנחנו. אל־תִּפְּן
אֶל־רִשְׁעֵנוּ. וְאֶל־תִּסְתֵּר פְּנֵיךָ מִכְּנוּ. וְאֶל־תִּתְּעַלֵּם מִתַּחַתְנוּ. הִיָּה נָא
קְרוֹב לְשׁוֹעַתֵנוּ. יְהִי נָא חֲסֵדְךָ לְנַחֲמֵנוּ. מִרָם נִקְרָא אֱלֹהֵי עַנְנוּ. בְּדַבַּר
שְׁנֵאמַר וְהִיָּה מִרָם יִקְרָאוּ וְאֵנִי אֶעֱנֶה. עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֵנִי אֲשַׁמְעַ:
כִּי־אַתָּה יי הַשְׁמִיעַ בְּצַת צָרָה. פִּוְדָה וּמְצִיל בְּכָל־עַתְצָרָה וְצוּקָה: כִּי־אַתָּה וכו'.

כי

* חמ"ט באב לו' מנחה ווידר נחם גענוגט. אם שכח כאן יאמרנו אצל ועל כלם.
נחם יי אלהינו את־אֲבְלֵי צִיּוֹן. וְאֶת־אֲבְלֵי יְרוּשָׁלַם. וְאֶת־הַעִיר
הָאֲבֵלָה וְהַתְּרָבָה וְהַתְּבוּזָה וְהַשׁוֹמְמָה. הָאֲבֵלָה מִפְּלֵי בְּנֵיהָ. וְהַתְּרָבָה
מִמַּעֲוֹנוֹתֶיהָ. וְהַתְּבוּזָה מִמְּבֹרְתֶיהָ. וְהַשׁוֹמְמָה מֵאֵין יוֹשֵׁב. וְהִיא יוֹשֵׁבֶת
וְרֵאשָׁה חֲפוּיָה כְּאִשָּׁה עֲקָרָה שְׁלֵא יִלְבָּד וְיִבְלָעוּהָ לְגִיזוֹת. וְיִרְשָׁוּהָ עוֹבְרֵי
זָרִים. וְיִמְלִיּוּ אֶת־עַמָּהּ יִשְׂרָאֵל לְחָרֵב. וְיִהְרֹגוּ כְּזוֹן חֲסִירֵי עֲלִיּוֹן. עַל־
כֵּן צִיּוֹן בְּמֵר תִּבְכֶּה וְיְרוּשָׁלַם תִּתֵּן קוֹלָהּ. לְכִי לְכִי עַל חֲלָלֵיהֶם מַעֲי
כִּי־עַל חֲלָלֵיהֶם. כִּי־אַתָּה עַל כָּאֵשׁ הַצִּתָּהּ. וְכָאֵשׁ אַתָּה עֲתִיד לְכַנּוֹתֶהּ.

בְּכּוֹד אֲהִיָּה בְּתוֹכָהּ.
אח צמת וכו'.

• **אָתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים.**
בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:
רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמּוֹת יִשְׂרָאֵל וּבַתְּפִלָּתָם.
וְחָשַׁב אֶת־הָעֲבוּדָה לְדַבֵּר בִּירוּתָךְ וְאִשֵּׁי
יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה
לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

נר"ס וסכ"ט עוסקים יעלה ויבא. מן ראש חדש חזר חז"ל יחגש אמן יעלה ויבא.
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּישׁ וְיַרְאֶה וְיִרְצֶה
וְיִשְׁמַע וְיַפְקֵד וְיִזְכֵּר וְזָכְרֵנוּ וּמְקַדְּשֵׁנוּ וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ.
וְזָכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבֹדְךָ. וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדְשֶׁךָ.
וְזָכְרוֹן כָּל עַמּוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְסִלּוּת לְטוֹבָה
לְיוֹם וְלַלַּיְלָה וְלַחַיִּים וְלַרַחֲמִים לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
לַיְלָה וְרֵאשִׁי הַחֹדֶשׁ | לַפֶּסַח חַג הַמַּצּוֹת | לַסִּבּוֹת חַג הַסִּבּוֹת
הַזֶּה. וְזָכְרֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּטוֹבָה וּמְקַדְּשֵׁנוּ בְּטוֹבָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ
בְּחַיִּים. וּבְדַבַּר לְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחַנּוּן. וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנו. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ תַּנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וּתְחַזְּקֵנוּ

(* י"ט מתקלים וירוי זו קודם כל אחת שומע.
 אָנָּה יי חַמְאָתִי עוֹיְתִי וּפְשַׁעֹתִי לַפְּנֵיךְ מִיּוֹם הַיּוֹתֵי עַל־הָאָרֶצֶת עַד־הַיּוֹם הַזֶּה
 (וּכְפָרָה בַחֲמַט * *) אָנָּה יי עֲשֵׂה לַמַּעַן שֶׁמֶךְ הַגְּדוֹל וְחַכְמַתְּ לִי עוֹנֵי וְחַמְאָתִי
 וּפְשַׁעֵי שַׁחֲמָתִי וְשַׁעוֹתֵי וְשַׁפְשַׁעֵי לַפְּנֵיךְ מוֹעֵרֵי וְיִתְּנוּ
 הַשְּׂמֹת שַׁמְגַמְתִּי בְּשֶׁמֶךְ הַגְּדוֹל:
 וַיֵּשׂ מִתְּכַלִּיס ח
 אֲתָּה הוּא יי הָאֱלֹהִים הוּן וּפְסִי
 הַיְיָ שֶׁנִּי לֶחֶם חֶקִי וְהַמְצִיא לִי
 נַחֲמֵם אֵלָּא כַּעֲזָר בְּהַחֲרֹל וְלֹא
 מֵאֲחֵי לַעֲשׂוֹת הַצּוֹנֵד וְלִי

וְהִחַיְנָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • בְּרוּךְ
אַתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן :

מזדים דרננן

מזדים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל
בְּשׂוֹר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
עַל שְׂמֵחֵי יָמֵינוּ וְקִיּוּמֵנוּ בְּכֹן תַּחֲיִינֵנוּ
וְתַקְיָמֵנוּ וְתִאֲסֹף גְּלוּתֵינוּ לְחֻצְרוֹת
קְדֻשָּׁה לְשִׁמּוֹר חֲסִידָה וְלַעֲשׂוֹת רִצְוֶה
וְלַעֲבֹדָה בְּלִבָּב שְׁלָם עַל שְׂאֲנַחְנוּ
מזדים לָךְ • בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת :

מזדים אֲנַחְנוּ לָךְ
שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
וְעַד צוֹר חַיֵּינוּ מִגֵּן
יִשְׁעֵנוּ • אַתָּה הוּא
לְדוֹר וָדוֹר גּוֹדֵה לָךְ
וְנִסְפָּר הַחֲלֵהֲךָ • עַל

חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת
לָךְ וְעַל נַסְךָ שֶׁבְּכָל־זֶם עַמָּנוּ וְעַל נַפְּלֹאוֹתֶיךָ
וְסוֹמְתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עָרַב וּבִקֵּר וְצַדִּיקִים הַטּוֹב
פִּי לֹא־כָל רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם פִּי לֹא־חַמּוֹ
חֲסִדֶיךָ מְעוֹלָם קִיּוּנוֹ לָךְ :

כל ימי מנוכח, גם במזדים בתפלת ערבית קודם קריאת המגילה וכו' יד בשחרית
ובמנוח שחרית על הנסים, ואם שכח ומכר חסד שמיים ברכש סודאסתינו סתא
(* על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות
ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

בימי

בְּיָמֵינוּ כִּי הָיִינוּ כְּכֹהֵן מִיָּדָה, כִּי הָיִינוּ כְּכֹהֵן מִיָּדָה
מִקּוּם שֶׁהַכֹּהֲנִים כָּתְבוּ עַל הַנְּסִים וְנִבְעַל
יָמֵינוּ מִכֹּהֲנֵי הַנְּסִים וְיָמֵינוּ וְנִבְעַל
לְרִאִי כָל כִּי בְּעִינֵנוּ הוּא מְחַנֵּךְ עִם
הַמַּעֲשִׂים שֶׁעָשָׂה לָנוּ עַל הַנְּסִים וְעַל
חֲמוֹת בְּמִקּוּם וְעַל הַנְּסִים
שׁוֹב רִאִי שֶׁנִּסְתַּבֵּן בְּנוֹסָא
סְיוּסִיפִין נִסְתַּבֵּן צִדִּיק ב' (ולפי

בִּימֵי מַתְתִּיהוּ בְּרִיחוֹחֵנָן פִּיהֶן
 גְּדוֹל חֲשֵׁמוֹנָאֵי וּבְנֵיו בְּשַׁעֲמַרְדָּה
 מַלְכוּתֵי יוֹהָרְשָׁעָה עַל עַמֵּי יִשְׂרָאֵל
 לְהַשְׁפִּיחֵם תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירֵם
 מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ וְאֶתְּהָ בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בְּעַת צָרָתָם
 דַּבַּת אֲתֵּרוּיָם דַּבַּת אֵתֵּרֵנָם
 נִקְמַתְךָ אֶת־נִקְמַתָם מִסֻּרְתֵי
 גִּבּוֹרִים בְּיַד חֲלָשִׁים וְרַבִּים בְּיַד
 מַעֲטִים וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים
 וְרָשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזָדִים בְּיַד
 עוֹסְקֵי תּוֹרַתְךָ וּלְךָ עֲשִׂיתָ שֵׁם
 גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וּלְעַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה
 וּפְרָקָן כַּהֵיוֹם הַזֶּה וְאַחֲרָיָם כָּאֵו
 בְּנִיָּה לְדַבֵּר בֵּיתְךָ וּסְנּוֹ אֶת־
 הַיִּכְלָף וְטָהָרוּ אֶת־מִקְדָּשְׁךָ
 וְהוֹדִיקוּ גְּרוּת בְּחֲצוֹת קָדְשֶׁךָ
 יִקְבְּעוּ שְׁמוֹנַת יָמֵי חֲנּוּכַת אֱלֹהֵינוּ
 לַיהוּדוֹת וְלַהֲלֵל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל:

בִּימֵי מַרְדֵּכָי וְאַסְתָּר
 בְּשׁוֹשַׁן הַחַצְרָה
 בְּשַׁעֲמַרְדָּה עֲלֵיהֶם
 הָיָה הָרָשָׁע בְּקָשׁ
 לְהַשְׁמִיד לַיהוּדִים
 וְלֹא־יָדָא אֶת־כָּל־
 הַיהוּדִים מִנִּעַר וְעַד־
 זָקֵן טַף וְנָשִׁים בָּיּוֹם
 אֶחָד בְּשָׁלוֹשָׁה עָשָׂר
 לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עָשָׂר
 הוֹאֵא־חֲדָשׁ אֶת־
 וְשִׁלְלָם לְבוֹז: וְאֶתְּהָ
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 הִפְרַתְּ אֶת־עֲצָתוֹ
 וַיִּקַּל־קָלָה אֶת־
 מַחְשַׁבְתּוֹ וְהַשְׁכוֹרֵהוּ
 גִּמּוּלוֹ בְּרֵאשׁוֹ וְתָלוּ
 אֹתוֹ וְאֶת־בְּנָיו עַל־הָעֵץ:
 וְעַל

תפלה אחרת הוא פ"ת) כתב בהלוי הוא ממחבר ספר הגדול, ובמק"ט (ס"ג פרק
 כ"ד) הזכיר סתם בני תשמונה עשרה, גם בסיפור במסורה לרוב העתיקי החכם ר"ס
 סד"ח. נשדורו מלאכי שלחן י"א ל' תמונתי למחשבותי ג' ו'ל' ע'יני חרוד הנגד אשר
 ס"ס מצטחו בלדס ברק הנגד אשר יעקב נה' וכו' ע"ש, ובכ"ה ספר קנין כתב היוסיפון
 תשמינתי בוי' בן המ' ס' וט'ן, גם בקדמוניו שלו כפר י"ג ברק"ו אשר כתב כל' דומי כתב
 חששונאי בהגרת ס"ה
 ממחיהו בני יוחאי
 גם במר
 המקומי
 העירו

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו
המיד לעולם ועד: נעשית וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך:

וכל תחיים יודוך סלח ויהללו את שמך
בצאת האל ישוערנו ועזרתנו סלח
ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:

John 15 7-11

לאן אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת
בתורה הכתובה על ידי משה עבדך האמורה
מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושך באמור:

יהי פניו נגד ההיכל נגד מיטו נגד היכל נגד שמאלו

יברכה יי ולשמרה: יאר יי פניו אליך ויחנה:

נגד ההיכל נגד מיטו נגד שמאלו נגד ימין ויכוני שגבר מיטו הוא
ישא יי פניו אליך וישם לך שלום: מדבר על מדבר.

בשחרית שים שלום

בשחרית ובערבית שלום רב

שים שלום טובה וברכה
חן וחסד ורחמים עלינו
ועל כל ישראל עמך ברכנו
אבינו כלנו באחד באור
פניך כי באור פניך נתת
לנו יי אלהינו תורת חיים
ומאהבת חסד וצדקה
וברכה ורחמים וחיים
ושלום וטוב לברך

שלום רב
על ישראל
עמך תשים
לעולם כי
אתה הוא מלך
אדון לכל
השלום וטוב
בעיניך לברך

את עמך ישראל בכל-עת ובכל-שעה בשלומך.

בספר חיים ברכה ושלוש ופרנסה טובה נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל

ברוך אתה יי המברך את-עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה: פתח לבי בתורתך

ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך עשה

למען ימינה. עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך.

למען יחלצן ידיך הושיעה ימינה וענני: קבלת מענות יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

פסע לאחוריוג' פסיעות ביטחית בכריע' אחת, ועוקר רגלו כשמאית חתל', וכונס לשמאלו ואמר עושה שלום במרומו פוכס לימינו ואמר הוא יעשה שלום

עלינו ואמר לפנינו ואמר ועל כל-ישראל ואמר: צמח:

חוקק לאט ועמר במקו' שכלו פסיעותיו עד כדי הלקך ד"א, ובניבור עד שיגיע ש"ן לקדושה יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש

במרהר בלימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדה ביראה פימי עולם ובקשנים קדמוניות: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים פימי

עולם ובקשנים קדמוניות:

כס"ן סחר התפלה בקול ואמר מתחלה אדני שפתי הפתח בלמע. בשחרית ראש חדש וחנוכה וחול המועד אומרים הלל. תמצאו במדר ר"ח. בעשרה ימי חשוכה מוסיפים לומר אבינו מלכנו. תמצאו אשר תפלת ר"ח.

סיקד בקבלת מעניתו אומר לפני יסיו לרזון רבון זס, וכיל הנוסחא הישר, והמוסיף נורע. וזער חויל וחרגו הענית חויל ניד יוואט נחגט דיועו רבון לו מנה' סחר יהיו לרצון

רבון כל-העולמים. הרי אני לפניך בתענית נדקה לומר. יהי רצון קלפניך יי אלהי ואלהי אבותי. שתקבלני באהבה ובקצון. תבא

לפניך תפילתי. ותענה עחירתי בהתקיה קדושים. יהי רצון שישמע

פה:

ואשר הסעניית נשכח' אומר' לפני יהו' לרצון רצון זה, וסוף פסוק
סיגור הנמלא בחלמוד והמדפיסים קלקלו גרעו והוסיפו שלא כדון .

חן טעם רעו העניוח חבעדו לזמנחה ימגט ומן ריעועו רבון פֿמר יהיו לרצון
רבון כל העולמים גלוי וידוע לפניך . בָּטוּן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קִים
אדם חסד ומקריב קרבן . ואין מקריבין ממנו אלא חלבו ודנו
ואתה ברחמיך הרבים סכפר . ועָבְשׁוּ יִשְׁכְּתִי בַת־עֲנִית וְנִתְמַעַט
חֲלָפִי וְדָמִי יִהְיֶה רִצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׁיִהְיֶה מַעֲרַם חֲלָפִי וְדָמִי שְׁנִתְמַעַט
חַיִּים . כְּשֶׁלִּי נִשְׁכַּחְתִּי לְמַדְרֵי עַל־וְדִי הַמְּסוּבִים וְהַתְּרַצְוִי : יהו' לרצון וכו' .
דיני תפלת הבינו .

בשעת הדחק כגון שהא דרך או עומד במקומו שטרוד וירא שיפסיקו או שלא
יכול להפלתל בכוחה סבלה ארוכה שאין רעמו מיושבת עליו כל כך או שהשעה עוברת
מתפלת אחר שלש ראשונה הבינו ואשר אמריה שלש אחרות ודרך לאמרה מנוסד
וכשיגיע לזמנו או שירח לו אס"פ והתיישבה רעמו א"ל לחור ולהתפלת (במורת חובה אם
לא במורת נדבה) ואינו מתפלת הבינו במוות הגמים, ולא ב"ש ומ"ט. הפועלים
שעמין מלאכ' אלא בעל הבית אם כחן להס' סכר חן מסעדתן כשמקפיד עליהן מתפלת
סבינו . ואמרים מחלה אדני שפתי תפתח וכו', ב"א"י"א"ו"א אלהי אברהם וכו'
פר ב"א"י האל הקדוש . ואס"כ אומרין נוסח זה :

חֲבִינֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְדַעַת דְּרָבִיךָ . וטוֹל אֶת לִבֵּנוּ לִירְאָתֶךָ . וְתַסְלַח
לָנוּ לְהִיּוֹת גְּאוּלָּים וְרַחֲמֵנוּ מִטַּעֲבָאוֹכָה וְרַשְׁעֵנוּ בְּנֵאוֹת אֶרֶץֶךָ . וּנְפֻצוֹתֵינוּ
מְאַרְבַּע תְּקַבֵּץ וְהַתּוֹעִים עַל דַּעְתֶּךָ יִשְׁפְּטוּ וְעַל הַרְשָׁעִים תַּעֲנֶה יְהוָה .
וְיִשְׁמְחוּ צַדִּיקִים בְּבִגְנוֹ עִירֶךָ וּבַתְּקוּן הַיְבֻלָּה וּבַצְּטִיטִת קָרוֹן לְדוֹר עַקְבָּה .
וּבְעֵרִיכָת גִּרְלָנוּ יִשִּׁי מְשִׁיחֶךָ . מָהֵם גִּקְרָא אֶתְּךָ תַעֲנֶה . בְּרוּךְ אַתָּה
יי שׁוֹמֵר תְּפִלָּה : דעה וכו' . כך היא נוסחא בנמדא שבידנו .

כל ימות השנה בימים שאמרים בהם תחנה אמרים רחום וחנון וכו', ובשני
וחמישי יום־ימים והוא רחום וכו' ואמרי' אותו מעומד ובלשון ואלו הימים והזמנים
שאינן אמרין בהם תחנה ואין נופלי' על פניהם : בע"ש למנחה, ר"ח, פורים קטן ב'
ימים, שמים גדול ב' ימים, חנוכה, ט' באב, ט"ו בשבט וט"ו באב, כל ימי
ניסן, ל"ג בעומר, מר"ג כיון עד אשר אסרו חג דשנועות, ומיום כפורים עד אשר
אסרו חג דסוכות ובק"פ פ"ד דמין עד אשר ר"ח תשון, בימים אלו אין אמרים גם
במנחה שלפניו (חן מן ט"ו בשבט וט"ו באב לפי מנהג ק"ק פ"ד), ולא בער"ה
ועי"כ, ולא בבית האבל, ולא בבית החן ביום שנכנס לחופה, (ונחפשה
המנהג בכמה קהלות גם במנחה שלפניו) ולא בנהכ"כ ביום המילה .

וְהוּא רַחוּם וְיִכְפַּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהַרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפִין
וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ : אַתָּה יי לֹא תִבְלֵא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ
חֲסִדֶךָ וְאַמְתֶּךָ תְּסַמֵּד יִצְרֹנּוּ : הוֹשִׁיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּלֵנוּ

מִתְהַוִּים לְדַוְדָה לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהִשְׁתַּכַּח בְּתַהֲלֹתֶיךָ :
 אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר־יְהוָה אֲדָנִי מִי יַעֲמֹד : כִּי־עֲמֹךָ הַסְּלִיחָה
 לְמַעַן תִּזְדַּא : לֹא בַחֲטָאֵינוּ תַעֲשֶׂה־לָּנוּ וְלֹא כְעֲוֹנוֹתֵינוּ
 תִּגְמֹל עָלֵינוּ : אִם־עֲוֹנֵינוּ עָנּוּ בָנוּ יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֹךָ :
 זְכוּ רַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הִמְּךָ : יַעֲנֵנוּ יי כַּיּוֹם
 צְדָה יִשְׁבְּנוּ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב : יי הוֹשִׁיעָה הַמַּלְאָךְ יַעֲנֵנוּ
 כַּיּוֹם קָרָאנוּ : אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי חַגְנוּ וְעָנּוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים
 צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֹךָ : אֲדוֹנָנוּ אֱלֹהֵינוּ שְׁמַע קוֹל
 תַּחֲנוּנֵינוּ וְזָכַר־לָנוּ אֶת־בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן
 שְׁמֹךָ : וְעַתָּה אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת־עַמְּךָ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וְתַעֲשֶׂה־לְךָ שֵׁם כַּיּוֹם הַזֶּה חֲטָאנוּ
 רַשָּׁעֵנוּ : אֲדָנִי כְּכֹל־צְדָקוֹתֶיךָ יִשְׁבְּנָא אִפְךָ וְחַמְתֶּךָ
 מַעֲרִיךְ יְרוּשָׁלַיִם הַר־קְדוֹשְׁךָ כִּי בַחֲטָאֵינוּ וּבְעֲוֹנוֹת
 אֲבֹתֵינוּ יְרוּשָׁלַיִם וְעַמְּךָ לְחַרְפָּה לְכֹל־סְבִיבוֹתֵינוּ : וְעַתָּה
 שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל־תַּפְּלַת עַבְדֶּךָ וְאֶל־תַּחֲנוּנָיו וְהָאֵר
 פְּנִיךָ עַל־מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן אֲדָנִי :

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזוּנֶיךָ וּשְׁמַע פִּקְח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שִׁמְמוֹתֵינוּ
 וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֹךָ עָלֶיךָ כִּי לֹא עַל־צְדָקוֹתֵינוּ
 אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים :
 אֲדָנִי וּשְׁמַעֵה אֲדָנִי וּסְלַחֵה אֲדָנִי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֶל־
 תְּאֵחֶר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי־שְׁמֹךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמְּךָ :
 אֲבִינוּ הָאֵב הַרְחֵמֵן הִרְאֵנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְקִבֵּץ נַפְּצוֹתֵינוּ
 מֵאֶרֶבַע כַּנְּפוֹת הָאָרֶץ יִבְּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל־הַגּוֹיִם כִּי אַתָּה יי
 אֱלֹהֵינוּ : וְעַתָּה יי אֲבִינוּ אַתָּה אֲנַחְנוּ הַחֲמֹר וְאַתָּה יוֹצֵרנוּ

וּמַעֲשֵׂה יָדָךְ כָּלֵנוּ : הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמֹךְ צוּרֵנוּ מִלִּבְנוֹ
 תוֹאֲלֵנוּ : חוֹסֶה יי' עַל־עַמּוֹךְ וְאֶל־הַתֵּן נַחֲלָתְךָ לְחַרְפֹּת
 לְמִשְׁלַל־בָּם גּוֹיִם לָפוּהוּ יֹאמְרוּ בְעַמִּים אֵיִהוּ אֱלֹהֵיהֶם : יִדְעֵנו
 כִּי חֲסָאנוּ וְאִין מִי יַעֲמֹד בְּעַדֵּנוּ שְׂמֹךְ הַגְּדוֹל יַעֲמֹד לָנוּ
 בְּעַת צָרָה : יִדְעֵנו כִּי אִין בָּנוּ מַעֲשִׂים צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ
 לְמַעַן שְׂמֹךְ : כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יי' עַלֵּנוּ
 וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמֹךְ : חֲמוּל עַל־עַמּוֹךְ רַחֵם עַל־נַחֲלָתְךָ
 הוֹסֶה־נָּא כְרוֹב רַחֲמֶיךָ חֲנֻנוּ וְעַנְנוּ כִּי לָךְ יי' הַצְּדָקָה
 עֲשֵׂה גַּם־לְאוֹת בְּכַל־עַת :

הַבֵּט־נָּא רַחֵם־נָּא עַל עַמּוֹךְ מְדַרְה לְמַעַן שְׂמֹךְ בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים יי' אֱלֹהֵינוּ חוֹסֶה וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעֵה צֹאן מְרֵעִיתְךָ וְאֶל־
 יִמְשָׁל־בָּנוּ קָעָף כִּי לָךְ עֵינֵינוּ תְלוּיֹת הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמֹךְ :
 רַחֵם עַלֵּנוּ לְמַעַן בְּרִיתְךָ הַבְּיָטָה וְעַנְנוּ בְּעַת צָרָה כִּי לָךְ
 יי' הַיְשׁוּעָה בְּךָ תוֹחֲלֵתֵנוּ אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת אָנָּה סֹלַח־נָּא
 אֵל טוֹב וְסָלַח כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה :

אָנָּה מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם זְכוֹר וְהַבֵּט לְבְרִית בֵּין תַּבְתָּרִים
 וְתִדְאָה לְפָנֶיךָ עֲקֵדַת יַחִיד לְמַעַן יִשְׂרָאֵל : אָבִינוּ מִלִּבְנוּ חֲנֻנוּ
 וְעַנְנוּ כִּי שְׂמֹךְ הַגְּדוֹל נִקְרָא עַלֵּנוּ עֲשֵׂה גַּם־לְאוֹת בְּכַל־עַת
 עֲשֵׂה עִמָּנוּ כַּחֲסֵדְךָ חַנוּן וְרַחוּם הַבְּיָטָה וְעַנְנוּ בְּעַת צָרָה כִּי
 לָךְ יי' הַיְשׁוּעָה : אָבִינוּ מִלִּבְנוּ מַחֲסֵנוּ אֶ־תַּעֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּרַחֵם
 מִעַלְלֵינוּ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי' וְחַסְדֶּיךָ וּכְרוֹב טוֹבְךָ הוֹשִׁיעֵנו
 וְחַמְל־נָּא עַלֵּנוּ כִּי אִין לָנוּ אֱלֹהֵי אַחֵר מִבְּלַעֲדֶיךָ : צוּחֲנוּ
 תַעֲזֹבֵנוּ יי' אֱלֹהֵינוּ אֶל־תִּרְחַק מִפָּנֵינוּ : כִּי גַּם־שֵׁנוּ שְׂפָרָה
 מִחֲרֹב וּמִשָּׁבִי וּמִדְּבָרוֹ מִמַּגִּפָּת וּמִכָּל צָרָה וְיִגְוֹלֵנוּ צִיּוֹנֵנוּ כִּי
 (א) אֶתְרַחַק מִפָּנֵינוּ, כ"ה נְסֻמוּ, כ"י יִשָּׁן בְּלַפֹּ' בְּרַחֲשׁוֹ עֵיקֶר וְכַלְמַל דְּקִרְא בְּתִילֵי לֵס כַּבֵּ

לך קיינו וא תכלימנו יי אלהינו והאר פגך פנו: וזכר לנו
את ברית אבותינו והושיענו למען שמך ראה בצרותינו
ושמע קול תפלתנו כי אתה שומע תפלת כל פה:

א רחום וחנון רחם עלינו ועל כל מעשיך כי אין פמוך
יי אלהינו אנא שאנא פשעינו אבינו מלכנו צורנו וגואלנו
אל חי וקים החסין בפח חסיד וטוב על כל מעשיך כי
אתה הוא יי אלהינו: א ארך אפים ומלא רחמים עשה
עמנו כרוב רחמיק והושיענו למען שמך שמע מלכנו
תפלתנו ומיד אויבנו הצילנו שמע מלכנו תפלתנו ומכל
צרה ויגון הצילנו: אבינו מלכנו אתה ושמך עלינו נקרא
א תנתנו: א תעזבנו אבינו וא תפושנו בוראנו ואל
תשכחנו יוצרנו כי א מלך חנון ורחום אתה:

אין פמוך חנון ורחום יי אלהינו אין פמוך א ארך אפים
ורב חסד ואמת הושיענו ברחמיק הרבים מרעש ומרגז
הצילנו: זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב א תפן
א קשיטו וארשענו וא חפאתנו: שוב מחרון אפך
והנחם על הרעה לעפוף: והסר ממנו מפת הפות כי
רחום אתה פי כל הרבה עשה חסד חנם בכל ידוד ודור:
הוסה יי על עפוף והצילנו מועפוף והסר ממנו מפת
הפנסה וגורה קשה כי אתה שומר ישרא: לך יי
הצדקה ורגו בשפת הפנים: מודנתאונן מהנאמר
פיה דגבר ומה נצטרק: נחפשה דרבינו ונחקרה
ונשובה אליך כי ימינה ששומה לקבל שבים: אנא
יי והושיעה נא אנא יי הצליחה נא: אנא תענו ביום

קראנו: לך יי חבינו לך יי קיינו לך יי גיחל אל-
תחשה ותעגנו כי נאמו גוים אבדה תקותם כל צדך
וקלקומה לך לבד תשתחוה:

הפותה יד בתשובה לקבל פושעים וחפאים נבדלת
נמשנו מרוב עצבוננו אלהתשכחנו נצח קומה והושיענו
כי חסינו כך: אבינו מלכנו אם אין בננו צדקה ומעשים
טובים וזכר לנו את צדקת אבותינו ועדותנו בכל יום יי
אחד: הציטה בענינו כי רבו מכאובינו וצרות לבבינו:
חוסה יי עלינו בארץ שבינו ואל תשפוך חרוקה עלינו כי
אנחנו עמך בני בריתך: א תסיטה דל כבודנו בגוים
ולשקצנו כסמאת הצדה: עד מתי ענה בשכי ותסארתיך
ביר צר: עוררה גבורתך וקמאתך על אויביך הם יבאשו
וחתו מגבורתם ואל ימעטו לסגך ותלאותינו: מחר
יקדמונו רחמיה גיוס צרתנו ואם לא למעגנו למעגך
סעל ואל תשחית זכר שאריתנו: וחן אום המיחדים
שמך פעמים בכל יום תמיד באהבה ואומרים
שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

סין נופלין עלבניה'אל במקור'שים ס'ת, וסלר ב'ה הפתח לב'הכ כנ'ה דמי, ונשע'שהנבור
מתכללין לא חפילו ימיד בביתו אומר תחכה בכל'א, ובלבד שלא יהא מפסיק טיכוף. כשיש
לו מפילין בורעו יטה על גר ימין וכשאלין לו מפילין יטה על שמאלו ודוקא על זרועו ומיושב.

ש'ב כ'ד ויאמר דוד אל ג'ר צר לי מאד נפלה נא ביד
יי כירדבים רחמו וביד אדם אל אפלה:

רחום ותנון המאתי לפניך יי מלא רחמים
רחם עלי וקבל תחנוני: יי אל באסף תוכיחני
ואל בחמתך תיסרני: חגני יי כד אמלל אני

רַפְּאֵנִי יי כִּי נִבְהָלוּ עַצְמִי: וּנְפְשִׁי נִבְהָלָה מְאֹד
 וְאַתָּה יי עַד־מָתִי: שׁוּבָה יי חֲלֹצָה נַפְשִׁי
 הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסֶדְךָ: כִּי אֵין בַּמּוֹת זְכָרְךָ
 בְּשֵׂאוֹל מִי יוֹדֶה־לָּךְ: יִגְעֵתִי בְּאַנְחָתִי אֲשַׁחֲהָ
 בְּכָל־לַיְלָה מִטְּהִי בְּדַמְעֹתַי עַרְשִׁי אֲמַסָּה:
 עָשִׂשָׁה מִכַּעַם עֵינַי עֲתָקָה בְּכָל־צוּרָי: סוּרוּ
 מִמֶּנִּי כָּל־פְּעֻלֵי אֹזֶן כִּי־שָׁמַע יי קוֹל בְּכִי: שָׁמַע
 יי תַּחֲנֻתִי יי תִּפְלְתִי יִקַּח: יִבְשׁוּ יוֹיְבָהָלוּ מְאֹד
 כָּל־אִיְבֵי יִשְׁבוּ יִבְשׁוּ רִגְע: (תהלים ו.)

בשני וחמישי מוסיפין זה, אבל בשאר ימי השבוע אומרים מיד ואנחנו לא נדע וכו'.
 פ' ויק יי אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך
 פ' הבט משמים וראה כי היינו לעג וקלם בגוים נחשבנו
 כצאן לטבח ויבל להרוג ולאבד ולמכה ולחרפה:
 פ' וי ויבכל זאת שמך לא שכחנו גא אל־תשכחנו: יי
 פ' זרים אומרים אין האחלת ותקוה חזן אום
 לשמך מקוה טהור ישועתנו קרבה יגענו ולא
 הונח לנו רחמך יכבשו את־כעסך מעלינו:
 פ' וי אנא שוב מחרונך ורחם סגלה אשר בחרת: יי
 פ' חוסה יי עלינו ברחמך ואל־תתנגנו בידי
 אכזרים לפיה יאמרו הגוים איה גא אלהיהם
 למענה עשה עמנו חסד ואל־תאחר:
 פ' וי אנא שוב מחרונך ורחם סגלה אשר בחרת: יי
 פ' קולנו תשמע ותחזן ואל־תטשנו ביד אויבינו למחות
 את שמנו זכור אשר נשבעת לאבותינו בכוכבי השמים
 ארבה את־זרעכם ועתה נשארנו מעט מהרבה:

קו"ם ובכל זאת שמך לא שכחנו נא אל תשכחנו : "
 ק' עזרנו ואלהי ישענו על דבר כבוד שמך
 קו"ם והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך :
 "י אלהי ישראל שוב מתרון אפקה והנחם על הרעה לעמך :

באשכנז אומרין שומר ישראל בתענית לנו , ובכרבה קבלות בכל יום .

שומר ישראל שמור שארית ישראל ואל יאבד
 ישראל האומרים שמע ישראל :

שומר גוי אחד שמור שארית עם אחד ואל יאבד
 גוי אחד המיוחדים שמך "י אלהינו "י אחד :

שומר גוי קדוש שמור שארית עם קדוש ואל יאבד
 גוי קדוש המשלשים בשלש קדשות לקדוש :

מתרצה ברחמים ומתפיים בתחנונים התרצה
 והתפיים לדור עני בי אין עוזר :

א"ט חננו ועננו בי אין כנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו
 ואנחנו לא גרע מהנעשה כי עליך עינינו :

זכור רחמיה "י וחסדיך כי מעולם הקמה : יהי
 חסדך "י עלינו באשר יחלנו לך : אל תזכר

לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיה כי
 רדונו מאד : חננו "י חננו כי רב שבוענו בה :

ברגו רחם תזכור : כי הוא ידע יצרנו זכור כי
 עפר אנחנו : עזרנו ואלהי ישענו על דבר כבוד

שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך :

הגין אומר חצי קדיש .

שני וחמישי אומרין א ארד אפים ולרכיזין לומר מעומד , ואין אומרין אותו לא בר"ח
לא בע"פ ולא בחנוכה ולא בשני ימי' של פורים קטן וגדול , ובט"ב נחלקים
משכני' ברוב קהלות פולין ביהם ומעלהרין אין אומרין , וברוב קהלות אשכנז אומרין .

מכהג אשכנז פולין גדול .

מכהג אשכנז וביהם ופולין קטן .

אל ארד אפים ורבחסד
ואמת אבאפק תזכיחנו :
חוסה יי על עפק והושיענו
מכלדע : חטאנו לך
ארון סלחנא ברוב
רחמיק אל :

אל ארד אפים ורבחסד
ואמת אבאפק תזכיחנו :
חוסה יי על עפק והושיענו
מכלדע : חטאנו לך
ארון סלחנא ברוב
רחמיק אל :

דיני פריסת שמע ומי שלא שמע קדיש וברכו .

אם יש ז"א שהתללו כל א' בפ"ע ביחיד או שאחרו לצוא לביה"ב ולא שמע קדיש וברכו ,
עומד אחד ואומר קדיש וברכו , וברכה ראשונה של יוצר אור בלנד , וזהו נקרא פירס
על שמע שכזכר במשנה ל' חתיכה (כמו פרוסת המוליא) שא"א אלא קצת משנה ואסמכה
אקרא בפרוע פרעות בישראל בהתנדב עם זרכו ה' ה"פ בפרוע מל' כי פרוע הוא , ות"א
ארי בעיל הוא , כלומר כשזטלו ולא עשו מה שמוטל עליה' לעשות אז יתכדנו העם לנדך
פ' , ויש מוסיפין עוד לאחר שסיים ברכה ראשונה דיוצר מדלגין ואומרין אבות וגבורות
וקדושת השם , וזה נקרא עובר לפני המינה השנוי במשנה ואין עושין דברים הללו אלא
בערה ואומרין אותו אפי' בשנאל אחד שלא שמע , ובמדינות הללו אין נוהגין לפרוס ע"ש
אלא אומר קדיש וברכו ועוכין ברוב ה' והולכין להם ומי ששמע ברוב מפי העולה לקרות
בתורה דיו ואע"פ שעדיין לא הגיע ליוצר , כשענה ברוב ה' המבורך , ילא י"ס מכל
מקום . ומי שלא יוכל לקבץ מנין עשרה יתקן מה שזידו לתקן , להשלים ספרונו נפסוקים
וברייתות המדברות מענינים אלו , ונליגס כאן , כמו שהם סדורים בספרים .

מי שמאחר לבא לבית הכנסת ולא שמע קדיש קודם ברכו בשחרית יאמר זה .

זה אומר אני במקום חצי קדיש קודם ברכו של שחרית .

ועתה יגדל נא כח אדני באשר הברת לאמר : והתגדלתי והתקדשתי
ותודעת לעיני גוים רבים וידעו כי אני יי : בדכינפשי את יי אלהי גדלת
מאד הוד והדר לבשת : להוא שמה די אלהא מברך מן עלמא ועד
עלמא די יחכמתא וגבורתא די לה היא : אמר רבי יחושע בן לוי כל
העונה אמן והא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי בכל כחו
ק' עין לוי גזר דינו שנאמר בפרוע פרעות בישראל בהתנדב עם קרבו
י , מה טעם בפרוע פרעות משום דברכו את יי , אמר רבי יחושע בן
לוי כל העונה אמן בכל כוחו פורחיק לוי שער יגן עני יאמר

פָּרָחוּ שְׁעָרִים וַיָּבֵא גֹי צְדִיק שׁוֹמֵר אֲמוּנָיִם, אֵל תִּקְרֵי שׁוֹמֵר
אֲמוּנָיִם אֵלָּא שְׁאוּמְרִים אֲמִנִים :

מי שלא שמע ברכו דשחרית יאמר זה.

זה אומר אני במקום ברכו דשחרית.

בְּפָרוּעַ פְּרֻעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהִתְגַּבֵּב עִם בְּרָכוּ יי: בְּרָכוּ אֵת יי אֱלֹהֵיכֶם
מִן הָעוֹלָם עַד הָעוֹלָם וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדָהּ וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלִיחָה:
יְהִי שֵׁם יי כְּבוֹדָהּ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֵׂה
מַלְאָאוֹת לְבָדוּ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אֲמוֹן
וְאֲמוֹן: אָמֵר רַבִּי עֲקִיבָא בְּכָל יוֹם מִלֵּאָה אֶחָד עוֹמֵד בְּאֲמֻצַּע הַרְקִיעַ
בְּשַׁחְרִית וְאוֹמֵר יי מְלֵךְ יי מְלֵךְ יי יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וְעַד. עַד כְּשִׁמְגִיעַ
לְבָרְכוּ חַיָּה אֶת שֵׁשְׁמָה יִשְׂרָאֵל וְחֻקֹּק עַל מִצְוַתָּה יִשְׂרָאֵל עוֹמֵרֵת
בְּאֲמֻצַּע הַרְקִיעַ וְאוֹמֵרֵת בְּקוֹל רֹם בְּרָכוּ אֵת יי הַמְּבֹרָךְ, וְכָל גְּדוּרֵי
מַעְלָה עֲזִינֵן בְּרוּךְ יי הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וְעַד:

במקום קדושה דשחרית יאמר זה.

זה אומר אני במקום קדושה דשחרית.

וְלֹא תִחַלְלוּ אֶת־שֵׁם קִדְשֵׁי וְנִקְדְּשֵׁתִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יי מְקַדְּשְׁכֶם:
שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לֹד שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאַחַד בְּשֵׁתִים יִכְסֹת
פָּנָיו וּבְשֵׁתִים יִכְסֹת רַגְלָיו וּבְשֵׁתִים יַעֲוֹפֶה: וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמֵר קְדוֹשׁ
קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כְלֵי־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וְתִשְׁאַגִּי רוּחַ וְאֲשַׁמַּע
אֲתֵרִי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מְמֻקְוֹמוֹ: יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךְ:
צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ: כְּשִׁעְלָה מִשָּׁה לְפָרוֹם מָצָא כֵת אֶתֵת אוֹמֵרֵת
קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כְלֵי־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְכֵת אֶתֵת אוֹמֵרֵת
בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מְמֻקְוֹמוֹ וְכֹלֵם עוֹנִים בְּפִיהָ אֶחָד וְאוֹמְרִים יִמְלֹךְ יי
לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

במקום קדיש שלם יאמר ועתה יתל וכו' ככתוב לעיל עד ברכואת יי ולת' כ' יאמר זה.

זה אומר אני במקום קדיש שלם.

אָמֵר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן גְּדַיָּא כָּל מִי שֶׁעֲוָנָה אָמֵן בְּעוֹלָם הַיְהִי זוֹכֵר
וְעוֹקֵה אָמֵן לְעוֹלָם תֵּבָא שְׁנַאֲמֵר בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן, אָמֵן
בְּעוֹלָם הַיְהִי וְאָמֵן לְעוֹלָם תֵּבָא:

למכתב במקום ד' ק' יאמר ועתה יתל וכו' ככתוב לעיל עד ד' ליה היא ולת' כ' יאמר זה.

זה אומר אני במקום חצי קדיש קודם מנחה.

תִּגְיָא אָמֵר רַבִּי יוֹסִי פַעַם אֶתֵת הַיְהִי מְהֵלֵךְ בְּרַךְ וְהִגִּיעַ זְמַן תְּפִלַּת

מנחה וּמִכֹּסֶפֶת לְחַרְבָּה אֶתְּ מַחְרַבֵּת יְרוּשָׁלַיִם לְהַתְּפַלֵּל בָּא אֵלָיו
 זְכוּר לְטוֹב וְשֹׁמֵר עַל הַפֶּתַח אָמַר לִי מַה קוֹל שְׁמִיעַת בְּחַרְבָּה זוֹ אֲמַחֲתִי
 וְשִׁמְעֵתִי בַת קוֹל שְׁמִנְהֶמֶת בִּיזוּהַ וְאֹמְרַת אוֹי שֶׁהַחֲרַבְתִּי אֶת בֵּיתִי
 וְשָׂרַפְתִּי אֶת הַיְכָלִי וְהִגַּלְתִּי אֶת בְּנֵי לְבִין הָעֶבְדִּים, אָמַר לִי בְּכָל יוֹם וְיוֹם
 אֹמְרַת כֹּה וְכַשִּׁי שִׂרְאֵל נִבְנְסִין לְבַתִּי כְּנִסְיוֹת וּלְבַתִּי מְדַרְשׁוֹת וְאֹמְרִים
 אָמֵן יְיָהּ שְׁמִיּהּ רַבָּא מְבַרֵךְ לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי עַלְמֵיּהּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מַעֲנֵנָּה בְּרֵאשׁוֹ וְאֹמְרַת אֲשֶׁרֵי הַמֶּלֶךְ שְׁמַקְלֶסִין אוֹתוֹ בְּבֵיתוֹ כֹּה מַה לוֹ
 לְאֵב שֶׁהִגְלָה אֶת בְּנָיו וְאוֹי לְהֵם לְבָנִים שְׁלֹו מֵעַל שְׁלַחַן אֲבֵיהֶם :

א"ר שמעון בן לקיש כל העונה אמן בכל כחו פוחח' לו שערי גן עדן שנא' פתחו
 שערי' ויבא גוי צדיק שומר אמוני', אחקרא שומר אמינים אא שאומרי' אמנים.
 למנסה במקום קדושה יאמר ולא תחללו וכו' כמו שכתוב למעלה ולא"כ יאמר זה.

זה אומר אני במקום קדושה של מנחה.

אָמְרוּ עֲלָיו עַל מְנַלְפֹּן שֶׁהוּא גְבוּהַ יוֹתֵר מִחֲבָרְיוֹ מִהַלֵּךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת
 שָׁנָה וְעוֹמֵד אַחֲזָרֵי מְרַבָּה וְקוֹשֵׁר כְּתָרִים לְקוֹנֹו וּמִשְׁבִּיעַ אֶת הַבְּתֵר
 וְעוֹלָה וְיוֹשֵׁב בְּרֵאשׁ אֲדוֹנֹו וּבִשְׁעָה שִׁיּוּצָא הַבְּתֵר כָּל חִילֵי מְרוֹם נְהַתִּין
 וּמִזְרָעוֹעִין וְחִיּוֹת הַיּוֹמָמוֹת וּמְנַהֲמוֹת בְּאָרֵי בְּאוֹתָהּ שְׁעָה עוֹנִין וְאֹמְרִין
 קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וּבִשְׁעָה שְׁמַגִּיעַ
 לְבִסָּא מִתְּנַלְגָּלִין גְּלִגְלֵי הַבִּסָּא וּמִתְרַעֲשִׁין אֲדָנֵי שְׂרַפְרָף וְכָל רְקִיעִין
 אוֹחוֹזוֹתָן חֲלַחְלָה וּבִשְׁעָח שֶׁהוּא עוֹבֵר עַל כִּסְאוֹ כָּל חִילֵי מְרוֹם וּבְתֵר
 הַכְּבוֹד שְׁלֹו פוֹתְחִין פִּיהֶם וְאֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְקוֹמוֹ. בֵּא וּרְאֵה
 כִּמָּה גְדוּלְתוֹ וּשְׁבָחוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁבִשְׁעָה שְׁמַגִּיעַ הַבְּתֵר
 לְרֵאשׁוֹ מִחוּזֵק עֲצָמוֹ לְקַבֵּל הַבְּתֵר מֵעַבְדָּיו וְכָל חִיּוֹת וְשֹׂרְפִים וְגִלְגְּלֵי
 הַמְרַבָּה וְכִסָּא הַכְּבוֹד וְחִילֵי מַעְלָה וּמִטָּה מִתְנַלְגָּלִין וּמִתְנַבְּרִין וּמִתְנַגְּאִין
 וְנִתְנִים הוֹד וְהָדָר וּמִמְלִיכִים כְּלָם בְּפֶה אֶחָד וְאֹמְרִים יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

לערכית במקום נרכו יאמר אחר והוא רחום.

זה אומר אני במקום ברכו של ערכית.

וְזֶה אֶתְּ בְּרַקִּיעַ כְּשֶׁהוּא יוֹם אוֹת אֶמֶת בְּמִצְחָהּ וְיִזְדַּעַן הַמַּלְאָכִים שֶׁהוּא
 יוֹם וְלַעֲרֵב אֲמוֹנָה בְּמִצְחָהּ וְיִזְדַּעַן שֶׁהוּא לֵילָה וּבְכָל פַּעַם אֹמְרַת כִּתְרֵי
 אֶת יְיָ הַמְבַרֵךְ וְכָל דְּרוֹרֵי מַעְלָה עוֹנִין בְּרוּחֵי הַמִּבְרָכָה לְעוֹלָם וָעֶד :

סדר קריאת התורה

כשני וחמישי קריין בתורה תלמא נכרא ופותחין ארון הקודש ומליצין ס'ת ולאמריין.
 יהו בנסע הארון ויאמר משה קומה יי ופצו איביה וינסו
 משנאיה מפנייה: כי מציון תצא תורה הודבר יי מידושלים:
 ברוך שנתן התורה לעמו ישראל בקדשתו:

אמר רבי שמעון כד טפקין ספר תורה בכנורא למקרי ביה מפתחי תרעי דשמיה
 דרסמין ומעוררין את האסבה לעילא ולטבי ליה לנר כש למימר הכי:
 בריה שמה המרא עלמא בריה בתרה דאתרה. יהא רעיה עם עמיה
 ישראל לעלם. ופירקו ימינה אחזי לעמיה בבית מקדשה ולאמטויה לנא
 טמונה נהורה ולקבל צלותא ברחמין. יהא רעוא קדמה התורה לן חייין
 בטבתא. ולהוא אנא פקידא בגו צדיקיא: למרחם עלי ולמנטר יתי
 וית כל די לי ודי לעמיה ישראל. אנת הוא זן לכלא ומפרנס לכלא. אנת
 הוא שליט על כלא. אנת הוא השליט על מלכיא ומלכותא דילך היא.
 אנא עבדא דקידשא בריה הוא דסידינא קמה ומקמא דיקר אורייתה
 בכל ערו וערו. לא על אנש רחיצנא. ולא על בר אלהין סמיכנא.
 אלא באלהא דשמיא. יהוא אלהא קשום. ואורייתה קשום. ונביאזיה
 קשום. ומסנא למעבד טבון וקשום. בה אנא רחין. ולשמה קדישא
 יקרא אנא אמר תושבתן. יהא רעוא קדמה התפתח לבי באורייתא
 ותשלים משאלין דלבי. ולבא דכל עמיה ישראל. למב ולחייין ולשלם:

פמוציא ס'ת נוטלי ביד ימין וס'ן מקבלו ביד ימין ומחירו לימין ועומד לפני הסכל.
 כס'ן לוקח ס'ת ופוטרי ג'לו ליי אתי. ונחזממה שמו יחדו:
 לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההודר כי כל בשמים ובארץ לך יי
 הממלכה והמתגשא לכל לראש: רוממו יי אלהינו והשתחונו ואלהינו רגלו
 קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחונו ולתר קדשו כי קדוש יי אלהינו:

פנני' הספר ביה לשעלם והולך עם הס'ת ופונס דרך ימינו ועולם עמו למגדל שקורין
 סס, וכל מי סס'ת עובר לפניו טייב לעמוד מפניו ולחנכו בשמי ידיו אם אפשר לו ולנשקו
 בפה מלא, כזמן לו רוק בפיו ידוק מחלה בהפוך פניו אל הכל ואח'כ ינשק, ולא ינשק
 ואח'כ ידוק. (וכריך להשגיט על הילדי' הקטנים כשנאים לנשק סס'ת שלא יכיו
 עלולכלים בטאת החוטם וירידי פפה אלא ינקו אותם מחלם יפס שלא יפס' שונא
 לעניאיהם.) וכל הפוגע בס'ת כריך ללמו עד סנימס, וכדרך כליכמו אומרים:
 אב תרתמים הוא ירחם עם עמוסים ויזכור ברית אתגים ויציל נפשותינו
 מן השעות הרעות ויגער בגער הרע מן הנשואים ויחון אותנו

סדר קריאת התורה

לְעֹלָמֹת עוֹלָמִים וַיִּמְלֹא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יִשְׁמְעָה וְרַחֲמִים :

כבצע הע"ץ על סניעה עניס הס"ת על השולחן ופוחס ואומר :

וּתְנַלְּמָה וְתִרְאֶה מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ בְּזִמְן קָרוֹב וַיַּחֲזֵן פְּרִי מִתְּנֵנוּ

וּפְרִי טַט עֵמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְתֵן וּלְחַסֵּד לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן

וְנֹאמַד אָמֵן: הַכֹּל הֵבִי גִדּוֹל לְאַהֲבֵינוּ וְתֵנוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה: כִּהֵן

קָרַב יַעֲמֹד (ר"ס ב"ס הכהן) בְּרוּךְ שְׁנַתָּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

בְּקִדְשָׁתוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נְפֶשׁ עֲדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה

מִחֲבִימַת פִּתֵי: פִּקּוּדֵי יְיָ יִשְׂרָאֵל מְשִׁמְחֵי לֵב מִצְוֹת יְיָ בְּרַח

מֵאִירַת עֵינָיִם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: הָאֵל

תְּמִים יִדְרְכוּ אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה • מִגֵּן הוּא לְכֹל נְחוּסִים בּוֹ:

קטל ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם היום:

קורין תלמא נברא בסדר של שנת הבאה, אין טוחתין מהם ואין מוסיפין עליה, וביקשלים קורין לא פחות מעשר' פסוקי' אס לא היכא דסלק ענינא כגון פ' ויבוא עמלק שנסוף סדר בשלם שקורין בסורי' ואין זה כ"א ע' פסוקי'. כשקוראין בתור' יעמוד כל העם נאימ' ויראה לשמע הקריאה מפי הקורא. אותו שנקרא לעלות בתור' עולה בדרך קלרה ממקומו ויורד בדרך אסר' הארוכ' לו, ואס שתי הדרכי' שוות עול' בימין ויורד בשמאל, ופוחס הספ' ורואה הספ' שלריך להתחיל בו, וכשע' הנרכ' יאסח בס"ת בני' ידיו ויהפוך פניו ללד שמא ויברך בקול:

פְּתַרְבְּרָה חִיבַר דִּיחַר ס"ת: בְּרַכּוּ אֶת יְיָ הַמְּבַרְכֶּהוּ:

העם עונים ברוך יי המברך לעולם ועד: וסחר המנכך ב"ה ל"ו.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּחַר בְּנוּ מִכָּל

הָעַמִּים וַנִּתֵּן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

וכשמתחיל הקורא לקרו' בתור' יסיר ידוהשמלית מהם פ'וישאר יד ימינו לזכרה אוחזת בס"ת על זמן הקריאה, וגם הוא יקרא בלש עם הקורא מלה במלה. ואסר הקריאה גולל ומנכך.

נחב, נרכה ב'א יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו תורת אמת

וחי עולם נטע בתוכנו. ברוך אתה יי גותן התורה:

גרסינן בפ' הרואה ד' לריכין להחזת, יורדי היס, הולכו מדברות, ומי שהי' סולה ונתרפא, ומי שהי' קנוש בנית האסורים וילא; ויאמר ברכה זו:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם וְהַגּוֹמֵל לְחַיִּים

(נ"א לרעים) טוֹבוֹת שְׂגַמְלָנִי בְּלִי טוֹב:

והקהל שונים מי שגמלה כל טוב הוא יגמלה כל טוב סלה:

בהשלימו הקריאה אומר הש"ן ח"ק, והגולל גולל ג' דפין על השולחן ומגבים
הס"ת פתוח להראות הכתב לעם העומדים מימינו ומשמאלו, ומחזירם לפניה
ולאחריו שמלוה על כל האנשים והנשים לראות הכתב ולכרוע ולומר.

כיי"ט חז"ה עבען דער ספר תורה וזירד פון געזענדען גענוגט:

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי יי ביד משה: עץ
חיים היא למחזיקים בה ותזמכה מאשר: הרבה הרבה נעים וכל נתיבותיה
שלום: ארך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי חפץ למען
צדקו יגדיל תורת ויאדיר:

בזעם שכול גולל המפה גם"ת יאמר פסוק לך ייהגדלה וגו' גם יאמר: יהי
רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיתגוללו רחמך על מדותיך
ותתנהג עם בניך כמדת טובך ותכנס להם לפניך משורת הדין.

המפטיר במעני' לזכר אומ' ברכ' הכפטר לפני' ולאשרי' עד בא' מגן דוד מעל' בסדר שב'.

בשני וחמישי קודם שמכניסין הס"ת להיכל כשואמרין מחנן יאמר הס"ן יהי רצון.

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים. לכוּן את בית חיינו
ולחשיב את שכינתו בתוכנו במתרה בימינו ונאמר אמן:

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים. לרחם עלינו
ועל פלגתנו ולמנוע משחית ומגפה מעלינו ומעל

כל עמו בית ישראל ונאמר אמן:

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים. לקים לנו חכמי ישראל.

הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם ותלמידיהם ותלמידי
תלמידיהם. בכל מקומות מושבותיהם ונאמר אמן:

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים. שגשמע ונתבשר
בשורות טובות ישועות ונחמות. ויקבץ נדדנו מארבע

בגמטות הארץ ונאמר אמן:

אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשפירה.

העומדים בין בים ובין ביבשה. המקום ירחם עליהם
ויוציאם מצרה לרוחה. ומאפלה לאורה. ומשעבוד

אלה. השתא בעגלא ובזמן קריב ונאמר אמן:

ספ"ן מוקח ס"ט בידו להוליכו מן הכיסה ולהציגו בהיכל זמורה :

הִלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָרוּ
 וְכִקְבַל עֹנִים הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וּשְׁמַיִם : וַיִּרְם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהַלֶּה
 לְכָל־חַסִּידָיו לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרוֹבוֹ הַלְלוּהָ :
 בְּדִלְדוֹד מְזֻמּוֹר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאֶה תִּבְּל וַיִּשְׁבִּי בָהּ : כִּי
 הוּא עַל־יָמַי יִסְדָּה וְעַל־נְהָרוֹת יִכְנַנְנָה : מִי יַעֲלֶה בְּתֵר
 יְהוָה וּכְמִי יָקוּם בְּמִקּוֹם קָדְשׁוֹ : נָקִי כַפַּיִם וְבָר לֵב אֲשֶׁר
 לֹא־נִשְׂא לְשׂוֹא נַפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה : יִשְׂא בְרַכָּה
 מֵאֵת יְהוָה וַיְצַדֶּקֶה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ : זֶה הַדּוֹר הַדְּרִשׁוּ מִבְּקִשֵׁי
 פְּנִיָּה יַעֲקֹב סֵלָה : שְׂאוּ שְׁעָרֵימִ וּרְאִשֵׁיכֶם וְהַנְּשׂאוּ פִתְחֵי
 עוֹלָם וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזוֹ
 וְנִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה : שְׂאוּ שְׁעָרֵימִ וּרְאִשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ
 פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ
 הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה :

בשמונים ספ"ן תוך הכיכל זמורה.

וּבְנַחַה יֹאמֵר שׁוֹבָה יְהוָה רַבְבוֹת אֵלֵי יִשְׂרָאֵל : קוּמָה
 יְהוָה לְמַנְחַחֶךָ אֲתָה וְאֶרֶץ עֲזוּךָ : כְּבִנְיָה יִלְבַּשׁ צִדֶּק
 וְתַסִּידֶךָ יִרְגְּנוּ : בְּעֵבֹר דָּוִד עֲבַדְךָ אֶת־שֵׁב פְּנֵי מוֹשִׁיחֶךָ :
 כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תוֹרַתִּי אֶל־תַּעֲזוּבוּ : עֵץ חַיִּים
 הֵיטָא לְפִתְחוֹקֵימִ בְּהוֹתוֹמְכִיָּה מֵאֲשֶׁר : דְּרָבִיָּה דְּרָבִיָּה נַעַם
 וְכָל־נְתִיבוֹתֶיךָ שְׁלוֹם : הַשִּׁבְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵי וּנְשׂוּבָה
 חַיִּשׁ יָמֵינוּ בְּקָדָם :

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיֶיךָ כֵּלָה :
 אֲשֶׁרִי הָעַם שֹׁבְבָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שֵׁן אֱלֹהֵינוּ

תְּהִלָּה לְדוֹד אֲרוֹמֵמָה אֱוֹהֵי הַמַּלְאָךְ וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם
וְעַד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאַהֲלִלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעַד: גְּדוּלַּי
וּמְהִלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר: הוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מִעַשְׂיֶךָ
וּגְבוּרָתֶךָ יִגִּידוּ: הַדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
אֲשִׁיחֶה: יַעֲזוּז נוֹרֵאֶתֶיךָ יֹאמְרוּ וְיִגְדְּלוּתֶךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זָכַר
רַב־טוֹבֶךָ יִבְיָעוּ וְיִדְקָתֶךָ יִרְבְּנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ אֱרֹךְ אַפַּיִם
וּגְדוּלַּחֲסֶד: טוֹב יְיָ לְכָל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדֶךָ יְיָ
כָּל־מַעֲשֵׂיֶךָ וַחֲסִידֶיךָ יִבְרַכְבְּךָ: כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ
וּגְבוּרָתֶךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְכַנִּי הָאָדָם גְּבוּרָתְךָ וּכְבוֹד הַדָּר
מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עַלְמִים וּמְמוֹשְׁלֶתֶךָ בְּכָל־
דוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנְּפִלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּיִם: עֵינֵי
כָּל אֱלֹהִים יִשְׁבַּח וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ
אֶת־יַדְּךָ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רֵצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דוֹבְרוֹ וַחֲסִיד
בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹדְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
בְּאֵמֶת: רֵצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֲהַבָּיו וְאֶת־כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהִלַּת
יְיָ יִדְבַר פִּי וּיְבָרֶךְ כָּל־בֶּשֶׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעַד:
וְנִגְחָנוּ גְבָרֶךָ יְהִי מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַגְּלוּיָהּ:

אין אומרים למלכות בשבתות וי' עולא נר"ח ומנוכ' וב' ימים של פורים קטן וגדול ולא נב' כ'
(ערוך קטלו' אשכנזי ככל ערבי רגלים) ולא בכה' מולא בש' עולא כע"כ, אכל בער' י' וב' אסרו'
ענבלתקים כמכבג' יש אומרים ויש שאין אומרים וכן מכבג' ק"פ ד' גזוזתא שכנו. וב' י' ו'
סנין אסרו חג של י"כ לערב סוכות, וב' ג' בשומר ו' י' מי שנבלה, וט' בשנת אומרים למלכות.

חט ר' ח' חנוכ', ביידע טתגע פון אגרוס חונד קויין פורים, ט' ע"כ, ע' פ' חנוכה ו' ח'
חירד למנצח ניכט גענוגט, חין פיענען עקלות חונד' ניכט פון ע' ש' ע' חונד אסרו חג.
כ' למנצח מזמור לדוד: יַעֲנֶה יְהוָה בְּיוֹם צָרָה יִשְׁלַח עֲזָרָתוֹ
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: וְשִׁלַּח עֲזָרָה מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶךָ יִזְכָּר

למנחתיה ועולתה ידשנה סלה: יתן לך כל לבבך וכל
 חתך ימלא: נרננה בישועתך ובשם אלהים נרגל
 לא יהיה כל משאלותיך: עתה ידעתי כי הושיע יהוה
 ישדו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו: אלה
 יתב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלתינו נזכיר:
 ופה פרו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעורר: יהוה הושיע
 תפלך יעננו ביום קראנו:

ובא לציון גואל ולשבי פשע בעקב נאם יי: ואני זאת
 בריתי אתם אמר יי רוחי אשר עלך ודברי אשר שמתי
 בפיך לא ימוש מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יי
 מעתה ועד עולם: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל:
 וקראה אלהיה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא
 כבודו: ומקבלין דין מן דין ואמרין קדיש
 בשמח מרומא עלאה בית שכינתה קדיש על ארעא עובד
 עבודתה קדיש לעלם ולעלמי עלמאי יי צבאות מליא
 על ארעא זיו יקרה: ותשאני רוח ואשמע אחרי קול
 עש גדול ברוד כבוד יי ממקומו: ונטלתני רוחא
 שמערת בתרי קל זיע סגיא דמשבחין ואמרין בריך
 קרא ביי מאתר בית שכינתה: יי וימלך לעלם ועד
 מלכותה קאם לעלם ולעלמי עלמאי: יי אהי אברתם
 יצחק וישראל אבותינו שמרת זאת לעולם ליצר מחשבות
 לב עפד וכן לבכם אליה: והוא רחום יכפר עון ולא
 ישלם ודרכה להשיב אפן ולא יעיר כל חמתו: כי אתה
 דני מלב וסלח ורב חסד לכל קראיך: ונתת לי
 עלם שדך אמת: היתן אמת ל

אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ מִיַּמֵּי קֶדֶם: פְּרוּךְ אֲדֹנָי יְיָ וְיִזְכּוּ
 יַעֲמֹסֵלֵנוּ הָאֵל יִשְׁעֵתְנוּ סִלָּה: " צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשָּׁג
 לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה: " צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹטַח בְּךָ:
 " הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קִרְאָנוּ: פְּרוּךְ (הוּא) אֱלֹהֵינוּ
 שֶׁבִרְאֵנוּ לְכַבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנִתְחַלְּנוּ תוֹרַת
 אֱמֶת וְחַי עוֹלָם נִטַע בְּתוֹכְנוּ הוּא יִפְתַּח לָבְנוּ בְּתוֹרַת
 וְיִשָּׁם בְּלִבְנוּ אֶהְבְּתוּ וְיִרְאֶחֻ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוּ וְלַעֲבֹד
 בְּלִבְבֵנוּ שְׁלֵם לְמַעַן לֹא נִיגַע לְרִיק וְלֹא נִגְלַד לְבַהֲלָה: יְיָ
 רַצֹּן מִלְּפָנֶיךָ " אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמֹר חֻקֶּיךָ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וְנִזְכָּה וְנִתְחַד וְנִרְאָה וְנִירֶשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה
 לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְמְרֶךָ
 כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם " אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶרֶךְ: פְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר
 יִבְטַח בֵּי וְהִיָּה " מִבְּטַחוֹ: בְּטַחוֹ בֵּי עַד־י עַד כִּי בִּיָּהֵי
 צוֹר עוֹלָמִים: וְיִבְטַחוּ בְּךָ יוֹדְעֵי שִׁמְךָ כִּי לֹא עֹזְבֶת
 דְּרָשִׁיךָ " : " חֲסִין לְמַעַן צְדָקוֹ יִגְדִּיל תוֹרַת וְיִאֲדִיר:

כל ימות השנ' כשאין מוסף אומ' הש' קדיש תתקבל אחר וכו' לזיון אכל כשיש מוסף אומ'
 הש' רק ס' ק על סדר קדוש ומתפלל לזמנו, ובר' ס' סולטין התפילין קוד' תפלת מוסף.
 ועתה יגדל נא כח אדני כפאשר דברת לאמר.

זכר רחמיך " וחסדיך כי מעולם היתה:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי-בְרָא כְרַעוּתָהּ
 וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
 יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ
 אֱמֵן יְיָהּ שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ
 וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלָּה

ויתהלל

כבר הוכחתי בפתיחתי לכל נדרי שיעקר משקל זה בפתח עין
 הגירסא הישנה עיקר.

והכל שמה דקדשא פריך הוא לעלא מן כל ברכתא
 יהיא תשבתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמר אמן:
 פ קאל ברחמים וברצון את תפלתנו:

ותקבל עלותהון וכשתהון דכל ישראל קדם אמהון די
 שמיא ואמר אמן: ק יי שם יי מברך מעתה ועד עולם:
 יהא שלמא רבא. מו שמיא וחיים עלינו ועל כל
 ישראל ואמר אמן: ז עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:
 זשה שלום במרומי הוא ועשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמר אמן:
 זש מילה נבא דמלין קודם עלינו.

עלינו לשבת לארון דכל דתת גדלה לוצר בראשית
 לא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות הארמה
 לא שם חלקנו פהם וגדלנו בכל המונם. ואנתנו פרעים
 גושתיים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש
 ברוך הוא שהוא נוסה שמים ויוסר ארץ ומושב יקוד
 (לח וכסא כבודו) בשמים ממעל ושכינת עזו בגבהי מרומו:
 הוא אלהינו אין עוד (כ"ח אחר). אמרת מלבנו אפס זית
 נפתח בתורתו וידעת היום והשבת אל לבך ביהודיה
 הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:
 על כן נקוד לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך
 ותעביר גלגלים מן הארץ והאלילים פרות יברתן. לתקן
 עלם במלכות שדי וכל בני פשו יקראו בשמך. לשפנות

אליך

בדגשות הלמד ומלעיל וכ"ה דניאל ו"ה דעלא
 (צחוק ובעוהוון, כל מלה ממורגם צלח וכל מה שה עמדי בער וימתי
 דמא) ל די ינעא בעו, ומסקליה סמוי סמוי כי יאמר כל (ע
 ויחזותה (דניאל ד ח וי) גם ע"מ צבה (דניאל ו י) ויחזותה
 גם ע"מ זכר ושלה (דניאל ו י) ויחזותה (דניאל ו י) ויחזותה

אלהך בלחשי ארץ. ופירו וידעו בלחשי תבל פי לך
תברע בלפרך תשבע בללשון: לפניה יי אלהינו יברע
ויפלו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את עת
במלכותך. ותמלוך עליהם מחדה לעולם ועד. כי המלכות
שליך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד: בפתיח בתורתך
יהיה וימלך לעולם ועד: ונאמר יהיה יי למלך על כל
הארץ ביום הווא יהיה יי אש ושמך אחד: קדיש יחום.

יחום מאז ואם או אבל תוך י"ב קדש, גם ככל שנסחיתו יום שמת לו
אז או אם, אומר קדיש יחום והיינו קדיש שלם בלא מתקבל, ומנסב
פשוט בין האשכנזים שפוסק כאכל לומר קדיש בתשלוש י"א קדש.

כחונ גם זכרון ליון שתיקף אחר עלינו יש לומר פסוקים אלו:

אל תירא מפחד פתאום ונשואת רשעים פי תבוא: עצה עצנה
ותפיר דברו דבר ולא יקום פי עמנו אל: ועד זקנה אני הוא ועד
שיבה אני אקבל אני עשיתי ואני אשא ואני אקבל ואמלט:

אחר ששעתה קדושים מותר להסיר התפילין, ואינו נכון לסלסל בנים כמאוס
דאמרינן וירם יד במלך שחלץ תפילין בפניו שנסיר המורא מפניו, ע"א כ"ז
כשמסלק מורא מלכות שמים שעליו בבית המלך, לכן אף אפשר טוב להמתין עד
שיבוא נהם לביתו, ולפחות יסר שלא לחלץ אותן בפני אה"ק, אמנם המסביר
לחלץ מחמת שאינו יכול להזכיר בהן בקדושה כראוי אינו מנוכח. וחולץ של
ראש חסלה ביד שמאל ואח"כ של יד, ובראשונה מסיר הכריכות שעל אצבעו.

צברנ' קהלו' נוכני' לומר כל יום שיר היחוד של אותו יום, ואשריו קדיש יחום,
ונכל ק"ק טהגים לומר בכל יום השיר שהיו הלויים אומרים במקדש.

בראשן נשבת אומרים. היום ראשון בשבת שבו היו הלויים אומרים במקדש
לדוד מומור וכו', תמצא לעיל בדף ל"א.

בשני נשבת אומרים. היום שני בשבת שבו היו הלויים אומרים במקדש

מח שיר מזמור לבני קהלת: גדול יהוה ומדגל מאד בעיר
אלהינו הר קדשו: יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון
ירבתי צפון קרית מלך יי: אלהים באר מצותיה נותע

וּמִשָּׁבַב: כִּי יִהְיֶה הַמְּלָכִים נֹעְדוּ עִבְרוּ יַחְדָּו: הַפֶּחַח רָא
 אֶת־תַּבְּחֵהוּ וּבִהְלוּ נַחֲפוּ: רַעְדָה אַחֲזֹתֶם שֵׁם הַיֵּל בְּיִלְדָה:
 יִדְחַת קָדִים תִּשְׁבֵּר אֲנִיּוֹת תְּרַשֵּׁלֶשׁ: כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ בֶּן
 תְּאִינֵנוּ בְּעִיר יְהוָה צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנָה
 עַד עוֹלָם סֵלָה: דַּמִּינוּ אֱלֹהִים חֲסֹדָה בְּקָרֵב הִיכַלְךָ:
 כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תִּהְלֶתְךָ עַל־קִצְוֵי אֶרֶץ צֶדֶק מִלֵּאחַ
 יִמִּינְךָ: יִשְׂמַח וְהִרְצִיחַ תִּגְלָנָה בְּנֹת יְהוָה לְמַעַן
 מִשְׁפָּטֶיךָ: סִבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּ סִפְרוּ מַגְדְּלֵיהֶ: שִׁיתוּ לְבַבְכֶם
 לְחִילָה פִּסְגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרָיו: כִּי זֶה
 אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וְעַד הוּא יִנְהַגְנוּ עַל־מוֹת:

בגלגלי שנת שמיים. היום שלישי בשבת שבו היו הלויים אומרים במקדש

פֶּחַח מִזְמוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים נֶצַב בְּעֵדֹתֶיךָ אֱלֹהִים
 יִשְׁפֹּט: עַד־מָתִי תִשְׁפָּטֵנוּ עוֹל וּפְנֵי רָשָׁעִים תִּשְׁאֹר־סֵלָה:
 שִׁפְטוּ דָל וְיִתּוֹם עֵנִי וְרַשׁ הַצְּדִיקוּ: פִּלְטוּ דָל וְאֲבִיּוֹן מִיַּד
 רָשָׁעִים הַצִּילוּ: לֹא יִדְעוּ וְלֹא יִבְיֵנוּ בַחֲשֵׁכָה יִתְהַלְכוּ
 יְפוֹטוּ כָּל־מוֹסְדֵי אֶרֶץ: אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי
 עֲלִיּוֹן כָּלְכֶם: אֲכֹן כַּאֲדָם תִּמּוֹתוֹן וְכַאֲחֵד הַשָּׁרִים תִּפְלוּ:
 קוֹמָה אֱלֹהִים שִׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי־רָאִתָּה תִגְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם:

בגלגלי שנת שמיים. היום רביעי בשבת שבו היו הלויים אומרים במקדש

צַדִּיק וְנִקְמוֹת יְהוָה אֲנִי־קוֹמֵת הוֹקִיעַ: תִּשְׁפֹּט הָאָרֶץ
 הַשָּׁב וְגַמֹּל עַל־גֹּאֲוִים: עַד־מָתִי רָשָׁעִים יִהְיֶה עַד־מָתִי
 רָשָׁעִים יַעֲלוּ: יִבְיֵעוּ יִדְבְּרוּ עֵתְךָ יִתְאֲמְרוּ כָּל־פְּעֻלֵי אֹן:
 עִמָּךָ יְהוָה יִדְבְּאוּ וּנְחַלְתָּךָ יַעֲנוּ: אֲלִמְנָה וְגַר יִהְרְגוּ
 וְיִרְחֲמוּ יִרְצְחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יְהוָה וְלֹא יִבִּין אֱלֹהֵי

יַעֲקֹב בְּיַגְעוֹתָיִם בָּעָם וּבְסִילִים מְתֵי תִשְׁפִּילוּ: הַנְּטַע
 אֲזוּן הַלֵּא יִשְׁמַע אִם יִצְרַע עֵץ הַלֵּא יִבְיֵא: הַיִּסְד גוֹיִם הַלֵּא
 יוֹכֵחַ הַמִּלְחָמָה אָדָם דָּעַת: יְהוָה יִדַע מַחְשְׁבוֹת אָדָם
 כִּי הִמָּה תִבְלֵ: אֲשֶׁר־י הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר־תִּסְרְפוּ יְהוָה וּמִתּוֹרַתְךָ
 תִּלְמַדְנוּ: לְחַשְׁקֵיט לֹא מִיָּמֵי רַע עַד יִכְרַח לְרִשָּׁע שְׁחַתֵּנוּ:
 כִּי לֹא יִפְשַׁע יְהוָה עִמּוֹ וְנִחַלְתּוּ לֹא יִעֲזֹב: כִּי עַד צְדָק יִשׁוּב
 מִשִּׁפְסָם וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׂרָאֵל: מִיָּקוּם לִי עִם־מִרְעִים
 מִיָּרִיב לִי עִם־פְּעָלֵי אֲזוּן: לֹא־יִהְיֶה עֲזָרְתָה לִי
 בְּמַעַט וּשְׁכֵנָה רוּחָה נִפְשִׁי: אִם־אָמַרְתִּי מִטָּח רַגְלִי
 חֲסִדְךָ יְהוָה יִסְעָדֵנִי: בָּרַב שָׁרְעָפִי בְּקִרְבִי תִנְחַמְסִיךָ
 יִשְׁעֶשְׂעוּ נִפְשִׁי: הִיחַבְּרֶךְ כִּפְסֵא הַוּוֹת יִצְרַע מְלַעֲלִיחֶךְ:
 יִגְדוּ עַל־נִפְשִׁי צַדִּיק וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יְהוָה לִי
 לְמִשְׁנֵב וְאֵלֹהֵי לְצוּר מַחְסִי: וַיִּשָּׁב עֲלֵיהֶם אֶת־אוֹנֵם
 וּבְרַעְתֶּם יִצְמִיתֶם יִצְמִיתֶם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

נְסִיפֵי טוֹמֵאִים . חוּם חֲמִישִׁי נִשְׁבַּח שָׁבוּ הַיּוֹם הַלְלוּיִם אומרים מסקדש

פֶּא לְמַנְצַח עַל־הַגִּתִּית לְאִסְרֵי: הַרְנִינוּ לְאִתְחִים עוֹנֵנוּ הָרִיעוּ
 לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׁאוּרֵמְרָה וְהַגְרַתְךָ בְּגוֹר נְעִים עִם־נְבִל:
 תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה לַיּוֹם חַגְנוּ: כִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל
 הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: עֲדוּת וּבִיהוֹסֵף שָׁמוּ בְּצֵאתוֹ
 עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁפְת לֹא־דַעַתִּי אֲשַׁמַּע: הַסִּירְתִּי
 מִסִּבְלִי שְׁכֵמוֹ כְּפִיז מִדוֹד תַּעֲבֹדְנָה: בְּצִרְחָה קָרָאת
 וְאֵחֶלְצֶךָ אַעֲבֹד בְּסִתְרֵי עִם אֶכְחַנְךָ עַל־מִי מִרְכַּח סִלְהָ:
 שָׁמַע עִמִּי וְאֶעֱיֶדְהָ בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע־לִי: לֹא־יִתִּיחַ
 בְּךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֵר: אֲנִכִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הִרְחַכְתָּהּ וְאַמְלֵאדוּ: וְלֹא שָׁמַע
 לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי: וְאַשְׁלַחְהוּ בְּשָׂרֵירוֹת
 יִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לֹעֲמֵי שָׁמַע לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי
 כֹּחַ: בְּמַעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲכַבֵּעַ וְעַל־צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יָדַי:
 וְכִי יִהְיֶה יִכְחַשְׁרוּלוּ וְיִהְיֶה עִתָּם לְעוֹלָם: וְיִאֲכִילֶהָ
 לֵב חֲפָה וּמְצוֹר רֶבֶשׁ אֲשַׁבֵּיעָהּ: שִׁיר מְזוֹר לְאַסָּף וְכו'.

בַּשָּׁשִׁי שְׁמוֹרִי. הַיּוֹם שֶׁשִׁי כְּשֶׁבֶת שָׁבוּ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּמִקְדָּשׁ
 " מֶלֶךְ גָּאוֹת לְבֶשׂ וְכו', מִמֶּלֶךְ כִּדָּף יִחַ.

יָמִים שְׁמוֹרֵיךְ מִחַטָּן מִכַּגִּי' כִּהְרַבָּה קִשְׁלוֹת לֹמֵד כֹּכַל יוֹם אֶחָד שִׁיר שֶׁל יוֹם מְזוֹר
 פ"ב, וְלֹא־יִשְׁמַע אֶפְסֵלוֹ בְּחִנּוּכָה וּפּוֹדִים וּמ' כְּבִמְכַסֶּה, וְאִלְאוּשׁוֹ בְּנֵית אֲנָל ר"ל.
 פֶּן שִׁיר מְזוֹר לְאַסָּף: אֱלֹהִים אֶל־דְּמִי לְךָ אֶל־תַּחֲרֹשׁ
 וְאַל־תִּשְׁקַט אֵל: כִּי־הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יִהְיוּ וּמִשְׁנֵאִיךָ נִשְׁאֵן
 רֹאשׁ: עַל־עַמֶּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וְיִתְעַצְּוּ עַל־צַפְנִיָּךָ: אָמְרוּ
 לָכֵן וּנְכַחֲדֵם מִגּוֹי וְלֹא־יִזְכָּר שֵׁם־יִשְׂרָאֵל עוֹד: כִּי נִוְעַצְּוּ
 לֵב יַחְדָּו עָלֶיךָ בְּרִית יִכְרְתוּ: אֱהִי אֲדוֹם וְיִשְׁמַעֲאֵלִים
 מוֹאֵב וְהַגְּרִים: גָּבַל וְעַמּוֹן וְעַמְלֵק פְּלִשְׁתִּים עִם־יִשְׁבֵי צוֹר:
 גַּם־אֲשׁוּר גְּלוּתָם עִמָּם הָיוּ וְזָרְעוֹ לְבָנֵי לֹוט סָלְהָ: עֲשֵׂה לָהֶם
 כְּמוֹדֵיךְ כְּסִיסְרָא כִּיבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן: נִשְׁמְרוּ בְּעֵידֶיךָ אֲדָר
 הָיוּ דָמֹן לְאַדְמָה: שִׁיתְמוֹנְדִיכֶמוּ כְּעַרְבִי וְכוֹזָאב וְכוֹזָבָה
 וְכַצְּלִמְנָע כָּל־נְסִיכֶמוּ: אֲשֶׁר אָמְרוּ נִירְשָׁה לָנוּ אֶת־נְאוֹת
 אֱלֹהִים: אֱלֹהֵי שִׁיתְמוֹ כַּגְּלָגֶל כְּקֶשׁ לְפַגְרֵי־רַח: כְּאֵשׁ
 תִּבְעַר־יַעַר וְכִלְהָבָה תִּלְהַט הָרִים: כֵּן תִּרְדָּפֶם בְּסַעֲרָה
 וּבְסִיפָתֶיךָ תִּבְהַלֵּם: מִלֹּא פְנֵיהֶם קָלוֹן וְיִבְקָשׁוּ שִׁמְךָ
 יְהוָה: יִבְשׁוּ וְיִבְהֲלוּ עַד־יַעַר וְיִחַפְּרוּ וְיִאֲבְדוּ: וְיִדְעוּ כִּי
 אַתָּה שִׁמְךָ יְהוָה לְבָרְךָ עֲלֵיוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ:

סרעט טונגי' לומר בכל יום שלומין תקנון מסור כ'ה לדוד אליך ה' גפשי אשתי וכו' נס מסור כ'א בבוא איו נתן הנביא וגו' תמצאס להלן אחר תפלת ערביה לחול ברח' אחר שיר של יום שומין מסור ק'ד ברכי גפשי וכו' תפלהו לקמן אחר תפלת מנחה של שנת.

אשר כלמוד שומרים אשר ר"ס אמר ר"ס תלמידי סכמים טרנים שלום וכו' ואס' כ' שומרי קדיש דרבנן והיינו מתפל' קדיש עד דאמרו בעלמ' ואמרו אמן ואס' כ' כוסיפין טוסק' זה דרבנן. **על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהו ועל כל תלמידי**

תלמידיהו ועל כל מן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא חבא וחסדא ורחמין וחיין אריקין ומזונא רויחא וסורקנא כון קדם אבדוון דשמאי וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא וכו'.

כון לאמר בכל יום ד' זכירות אלו:

למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך:

זכור את יום אשר עמדת לפני יי אלהיך בחורב

פן תשכח את הדברים אשר ראוי עיניך:

זכור את אשר עשה לך עמלק בהרדף בצאתכם מסצרים: אשר סרה

בהרדף ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה ענף ונגע ולא ירא אלהים:

והיה בהניח יי אלהיך לך מכל איכיה מסביב בארץ אשר יי אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח:

זכור את אשר עשה יי אלהיך למרים בהרדף בצאתכם מסצרים:

בנוקר ובערב אחר כל התפלות יאמר זה.

תבעדו חוכר וחרגענו חס סווסע חווער תפלות זמגט וחון דיעועו:

יהי יי אלהינו עמנו באשר היה עם אבותינו אלי יעזבנו

ואיששנו: להפזות לבבנו אליו ללקח בכל דרכיו ולשמר

מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו: והיו

דברי אלה אשר התענתי לפני יי קרובים אלי יי אלהינו

יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל

דבר יום פיומו: למען העת כל עמי הארץ כי יי הוא

האלהים אין עוד: יי נתני בצדקתה למען שוררי הישר

יי דְרַבְרָה: וְאֲנִי בְתַמִּי אֵלֶיךָ פָּדֵנִי וְחַנְּנִי כִּי־יַחֲדִיד וְעַנִּי
 אָנֹכִי: רַגְלֵי עֲמֻדָה בְּמִישׁוֹר בְּמִקְהָלִים אֲבָרְךָ יי: יי שְׁמֹרֵי
 עַל־י עַל־יֵד יְמִינִי: עֲזָרֵי מַעַם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: יי
 שְׁמֹר צֵאתִי וּבֹאֵי לַחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם:
 הַשְׁקִיפָה מִמַּעוֹן קְדֹשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת עַמֶּךָ אֶת־
 יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָּנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאַבְתָּיִנוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ: אֵל הַכְּבוֹד אֲתָן לָךְ שִׁיר
 הַתֵּלֵל וְאֲשַׁבְּרֶךָ יוֹם וָלַיִל: בָּרוּךְ יַחֲדִיד וּמִיָּחִיד . הִיָּה
 הַהוֹדוֹת יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
 נִקְדָּשׁ בְּרוּךְ הוּא: הוּא אֱלֹהִים חַיִּים וְקַיָּם מְלֶכֶךְ חַי וְקַיָּם
 לְעַד וְלְעַד עַד: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם
 וָעַד: לִישׁוֹשֵׁיךָ קְרִיאתֵי יי: כַּשִּׁילֵל סַבֵּכ׳ יֵשֵׁן סַעַט וַיֹּאמֶר:

אֵךְ צְרִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבּוּ יִשְׂרָאֵל אֶת־פָּנֶיךָ:

ואם כ' יעמוד וישתחוה מול ארון הקודש ויאמר פסוקים אלו:

כִּי כָל־הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהֵי וְאֲנִי אֵלֶיךָ בְּשֵׁם יי
 אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: עֲזָרֵי מַעַם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
 יי יִמְלֶךְ לְעוֹלָם וָעַד: ואם כ' ילך א' כפפת לאסוריו וישתחוה א' ארון הקודש ויאמר

יי גַּתְּנִי בְּצַד־קַתְּךָ לְמַעַן שׁוֹרְרֵי הַיָּשָׁר לְפָנַי דְּרַבְרָה:
 ואם כ' כשהולך יאמר אלנו ג' פסוקי'. ואמרים' למנצח בנינותו' ומלא במ' ש.
 גָּד גְּדוֹד יְגוֹדְנוּ וְהוּא יְגַד עֲקֵב: וַיְהִי דוֹד לְכָל־
 דְּרָבָיו מִשְׁפִּיל וַיִּי עִפּוֹ: וְנַח מִצָּא חָן בְּעֵינַי יי:

אם צדעתו ללכת באותו יום לעסוק במלא ומתן יאמר אלה הפסוקים:

עֲזָרֵי מַעַם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשְׁלֵךְ עַל־י יְהִבֶךָ וְהוּא
 יְבַלְבְּלֶךָ: שְׁמֹר־תָּם וּרְאֵה יִשְׂרָאֵל כִּי־אֲחֵרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם:
 בְּמַח בְּיָי וְעֲשֵׂה טוֹב שְׁכָר־אֶרֶץ וְרַעַה אֲמוֹנָה: הִנֵּה אֵל

יְשׁוּעָתִי אֲכַמֵּחַ וְלֹא אֶסְחָד. כִּי עָזִי חִמְדַּת יְהוָה יְיָ וַהֲדִי לִי
 לִישׁוּעָה: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם בְּדַבְרֵי קֹדֶשׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר
 הַבּוֹטָח בְּיְיָ חֶסֶד יִסּוּבְכֶנְהוּ וְכִתִּיב וְאַתָּה מְחִיָּה אֶת־
 בָּלָם. יְיָ אֱלֹהִים אֲמַת תַּתֵּן בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ.
 כִּי בְמַתְתִּי בְּךָ שֶׁעַל יָדֶיךָ מֵשָׂא וּמְתֵן וְעֵסְקִים שְׁלִי תִשְׁלַח לִי
 בְרָכָה כְּרִי שְׂאוֹיכֵל לְפָרְנָם אֶת עַצְמִי וּבְנֵי בֵיתִי בְּנַחַת וְלֹא
 כְּצַעַר בְּהִתֵּר וְלֹא כְּאִסּוּר לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם וְיִקָּם כִּי מִקְרָא
 שְׁכַתּוֹב הַשְּׁלֵךְ עַל־יְיָ יְהִבֶךָ וְהוּא יִכְלַכְלֶךָ:

אסו.

לפי לשון נכל יום מדעת עקרה ופרשת המן ועשרת הברכות.

פ ר ש ת ע ק ד ה (נלז' כב 6).

יְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אֲבֹרָהֶם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבֹרָהֶם וַיֹּאמֶר הִנְנִי: וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־
 בְּנֵךְ אֶת־יְחִידֶךָ אֲשֶׁר־אָהַבְתָּ אֶת־יְצַחְקֶיךָ לֵךְ אֶל־אֶרֶץ
 הַמִּצְרַיִם וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר
 אֱלֹהֶיךָ: וַיִּשְׁכַּם אֲבֹרָהֶם בַּבֶּקֶר וַיַּחֲבֹשׂ אֶת־הַמִּזְוֵי וַיִּקַּח
 אֶת־שְׁנֵי גַעְרָיו אִתּוֹ וְאֶת־יְצַחְקֶנּוּ וַיִּבְקַע עֵצִי עֹלָה וַיִּקָּם
 וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמִּקְוֹם אֲשֶׁר־אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים: בַּיּוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אֲבֹרָהֶם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא אֶת־הַמִּקְוֹם
 מִרְחֹק: וַיֹּאמֶר אֲבֹרָהֶם אֵל־גַּעְרָיו שְׁבֹדְלָכֶם פְּהַעֲם־
 הַחֲמֹר וְאֲנִי וְהַנֶּעַר גִּלְכָה עַד־בַּת וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוֹבָה
 אֵלֵיכֶם: וַיִּקַּח אֲבֹרָהֶם אֶת־עֵצִי הָעֹלָה וַיִּשֶׂם עָלָיו יְצַחְקֶךָ
 בְּנֵו וַיִּקַּח בִּידּוֹ אֶת־חַמֶּשׁ וְאֶת־הַמִּאֲכָלֹת וַיִּלְבֹּד שְׁנֵי הָאֱלֹהִים
 יַחְדָּו: וַיֹּאמֶר יְצַחְקֶךָ אֶל־אֲבֹרָהֶם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר
 וַנְּנִי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהַעֲצִים וְאַיִה הַשֵּׁה לְעֹלָה:

ויאמר אברהם אלהים יראה לך השה לעלה בני וילכו
 שניהם יחדו: ויבאו אל המקום אשר אמר לו
 האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את
 העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח
 ממועל לעצים: וישלח אברהם את ידו ויקח את
 המאכלת לשחט את בנו: ויקרא אליו מלאך יהוה מן
 השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני: ויאמר
 אל תשלח ידך אל הנער ולא תעש לו מאומה כיו עתה
 ידעתי כירא אלהים אתה ולא חשכת את בנה את
 יחידך ממני: וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל
 אחר נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל
 ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם שם המקום
 ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בחר יהוה יראה:
 ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים:
 ויאמר כי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את
 הדבר הזה ולא חשכת את בנה את יחידך: כי ברך
 אברכה ותרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול
 הים וירש זרעך את שורעך את שער איביו: והתפרכו
 בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: וישב
 אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע
 וישב אברהם בבאר שבע:

אלוינו ואלהי אבותינו זכרנו בן בן טוב לפניך ונקרנו במסרת ישועה
 ורחמים משמי קדם וזכר לנו יי אלהינו את הפרית ואת החסד ואת
 השבעה אשר נשבעת לאברהם אבינו בחר המדיה ותראה לפניך עקרה
 ונולד אברהם אבינו את יצחק בנו על גב המזבח וקבש רחמי לעשות

הוא נתן לכם ביום השלישי לחם יומים שבו איש תחתיו
 אל יצא איש ממוקמו ביום השביעי: וישבתו העם ביום
 השביעי: ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כורע גר
 לכן ומעמו בצפיחת בדבש: ויאמר משה זה הדבר
 אשר צוה יהוה מלא העמר ממונו למשמרת לדרתיכם
 למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר
 בהוציא אתכם מארץ מצרים: ויאמר משה אל אהרן
 קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן ותנח אתו
 לפני יהוה למשמרת לדרתיכם: כאשר צוה יהוה אל-
 משה ויניח את אהרן לפני העדר למשמרת: ובני
 ישראל אכלו את הפון ארבעים שנה עד באם אל ארץ
 נושבת את הפון אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען:
 והעמר עשרית האיפה הוא:

אָנָּה הָאֵל הַמְּכִינ׃ פְּרָנְסָה לְכָל בְּרִיָּה וּמִזְמִין מִלְּבוּשׁ לְכָל נִבְרָא וְשׁוֹלֵם
 לְהֵם מַחֲיָה שְׁתַּתְּרֵן לִי מַחֲיָתִי בְּשׁוֹפֵי שְׁתַּבְּלִלְנִי וְתַפְרִנְסֵנִי לִי וּלְכָל
 אֲנָשֵׁי בֵּיתִי וּלְכָל יִשְׂרָאֵל פְּרָנְסָה טוֹבָה שֶׁל כְּבוֹד בְּנַחַת וְלֹא כִצְעָר בְּהַתֵּר
 וְלֹא כְּאִסּוּר בְּכַבּוֹד וְלֹא כְּכֹזֵי פְּרָנְסָה שְׁלֵא יִהְיֶה בָּהּ שׁוּם בּוֹשָׁה וּכְלֻמָּה
 פְּרָנְסָה שְׁלֵא תַצְרִיכֵנִי בָּהּ לִיְדֵי מַתְנַת בְּשׁוֹר וְדָם כִּי אִם מִיְרָה הַמְּלֵאָה
 וְהַרְמָכָה פְּרָנְסָה שְׁאוּכַל לַעֲסוֹק בְּתוֹרָתָהּ הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהוּרָה וְהַתְּמִימָה
 וְטָרְף גָּמִי וּמִזְמִין וּמִזְוֹנָתִי וּמִזְוֹנֹת אֲנָשֵׁי בֵּיתִי וְכָל צָרְפְּנוֹ קַדְמִים שְׁנִצְטָרְף
 לְהֵם בְּרִי שִׁיְהִיָּה לְפִי פְּנוּי כְּלֵי טָרְדָה לַעֲסוֹק בְּרִבְרֵי תוֹרָה לְקִים הַמְּצוֹת
 וְלִישַׁב בְּשָׁלוֹם עַל שְׁלַחְנִי בְּכַבּוֹד עִם כָּל בְּנֵי בֵּיתִי וְשְׁלֵא אֲצַפֶּה לְשׁוֹלְחִן
 שֶׁל אַחֲרִים וְשְׁלֵא אֲצַטְרֵף לְהַשְׁתַּעֲבֵד לְשׁוּם אָדָם וְשְׁלֵא יִהְיֶה עָלַי שׁוּם
 עוֹל בְּשׁוֹר וְדָם כִּי אִם עוֹל מִלְּכֻתָּהּ לַעֲבָדָה כְּלֻכְב שְׁלָם וּבְכַנְרֵי כְבוֹד
 יְהוּי לְבוֹשֵׁינִי בִּיקָר וְלֹא בְּבוֹשֶׁת פְּנִים וְהַצִּילֵנִי מִן עֲנִיּוֹת וּמַדְלוֹת
 וּשְׁפִלוֹת וְאֲזָכָה לְהַכְנִים אֲזַרְחִים וּלְגַמּוֹל חֶסֶד לְכָל אָדָם וְהַזְמִין לִי
 לַעֲשׂוֹת צְדָקָה לְהַרְאִינִי לְהוֹלֵא אֶכְשָׁל בְּכַנְרֵי אָדָם שְׁאִינִן הַגִּיבִין אִטּוֹ:

וְדַבַּר אֱלֹהִים אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאָמֹר: אֲנֹכִי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים:
 וְאֵי־יְהִי־לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנָי: לֹא־תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל
 וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִפֹּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת
 וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ: לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא
 תַעֲבָדֵם כִּי אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל־קַנָּא פֹקֵד עֵוֹן אָבֹת עַל־
 בָּנִים עַל־שְׁלֹשִׁים וְעַל־רְבָעִים לְשֹׂנְאָי: וַעֲשֵׂה חֶסֶד
 לְאֻלְפִים לְאֹהְבֵי וּלְשֹׂמְרֵי מִצְוֹתַי: לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹא כִּי לֹא יִנְקָה יְהוָה אֶת־אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־
 שְׁמוֹ לְשׂוֹא: וְזָכֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים
 תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלַאכְתְּךָ: וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָּל־מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ
 וְאִמְתֶּךָ וּבְהֵמְתֶךָ וּגְרֶךָ אֲשֶׁר בַּשָּׂעֲרִיךָ: כִּי שֵׁשֶׁת־יָמִים
 עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־
 אֲשֶׁר־בָּם וַיִּנַּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־יוֹם
 הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ: בְּבִר אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ לְמַעַן
 יֵאָרְכֶךָ יְמֶיךָ עַל הַיְאֻדָּמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ:
 לֹא תִרְצַח לֹא תִנְאַף לֹא תִגְנֹב לֹא־תַעֲנֶה בְרַעְיָךְ עַד שִׁקְרָה:
 לֹא־תַחֲמוֹד בֵּית רַעִיךָ לֹא־תַחֲמוֹד אִשְׁתֵּי רַעִיךָ וְעַבְדוֹ
 וְאִמְתּוֹ וְשׂוֹרוֹ וְחַמּוֹ וְכָל אֲשֶׁר־לְרַעִיךָ:

שלשה עשר עקרים

"אני מאמין באמונה שלמה שתבוא יתברך שמו
 הוא בורא ומנהיג לכל הברואים והוא לבדו עשה
 ועושה תעשה לכל המעשים:

ב אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבַּרְךְ שֵׁם
הוּא יְחִיד וְאֵין יְחִידוֹת כְּמֹדוֹ בְּשׁוֹם פְּנִים וְהוּא לְבַד
אֱלֹהֵינוּ הֵיךְ הוּהוּ וְיִהְיֶה:

ג אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבַּרְךְ שֵׁמוֹ אֵין
גּוֹף • וְלֹא יִשְׁיַגְדוּהוּ מִשְׁיַגֵּי הַגּוֹף • וְאֵין לוֹ שׁוֹם דְּמִיּוֹן כְּלָל
ד אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבַּרְךְ שֵׁם
הוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן:

ה אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבַּרְךְ שֵׁם
לוֹ לְבַדוֹ רָאוי לְהִתְפַּלֵּל וְאֵין רָאוי לְהִתְפַּלֵּל לוֹוֹלְתוֹ
ו אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁכָל דְּבָרֵי נְבִיאִים אֶמֶת
ז אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁנְּבוֹאֹת מִשֶּׁה רַבֵּינוּ עָל
הַשְּׁלוֹם הֵיחָה אֶמֶתִית • וְשֶׁהוּא תֵּהָ אֵב לְנְבִיאֵיכ
לְקוֹדְמִים לְפָנָיו וְלְבָאִים אַחֲרָיו:

ח אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁכָל הַתּוֹרָה הַמְצוּיָה
עָתָה בְּיַדֵּינוּ הִיא הַנְּתוּנָה לְמִשֶּׁה רַבֵּינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם
ט אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁזֹּאת הַתּוֹרָה לֹא תִהְיֶה
מִחֻלְסַת וְלֹא תִהְיֶה תּוֹרָה אַחֲרֶת מֵאֵת הַבּוֹרָא יִתְבַּרְךְ שֵׁם
י אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבַּרְךְ שֵׁם
יִדְעַ כָּל מַעֲשֵׂה בְנֵי אָדָם וְכָל מַחֲשַׁבְתָּם שֶׁנֶּאֱמַר
הַיּוֹצֵר יְחִיד לְבָם הַמְכִין אֵל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם:

יא אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבַּרְךְ שֵׁם
גּוֹמֵל טוֹב לְשׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו וּמַעֲבִישׁ לְעוֹבְרֵי מִצְוֹתָיו
יב אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּבִיאַת הַמָּשִׁיחַ וְאֵף עַל
שִׁיתְמַהֲמָה עִם כָּל זֶה אַחֲכָהֵלוּ בְּכָל-יוֹם שִׁבְעָ:

וְאִמְרֵי שְׂשִׁיתֶיהָ תְּחִית הַמַּתִּים בְּעֵת שֶׁתֵּעֲלֶה רְצוֹן מֵאֵת
 וְזָרֵד אֵת בְּרַךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה וְכָרוּ לְעַד וּלְנֹצַח נְצָחִים :
 לִישׁוּעָתְךָ קִיָּיתִי יי . קִיָּיתִי יי לִישׁוּעָתְךָ . יי לִישׁוּעָתְךָ קִיָּיתִי :
 לְפִירְקָנְךָ סְבִרִית יי . סְבִרִית יי לְפִירְקָנְךָ . יי לְפִירְקָנְךָ סְבִרִית :

סדר תפלת מנחה לחול.

כַּשֶּׁמְגִיעַ זְמַן תְּפִלַּת מִנְחָה חָזַר מֵאוֹר שֶׁלֹּא יַעֲבִירֵנוּ , וְעִיקַר זְמַן מִכְּהָה מִתְּשַׁע שְׁעוֹת וּמִחֲלָה
 וּלְמַעַל שֶׁשְׁעוֹת זְמַנּוֹ , וְהִינּוּ שֶׁמִּתְּלַקֵּן הַיּוֹם לְפִי הַזְּמַן אֲלֵי יִבְחַלְקֵי שׁוּיִם בֵּין שֶׁהַיּוֹם אֲרוּךְ
 וּבֵין שֶׁהוּא קָצֵר , וְכֵל חֶלֶק מִמֶּנּוּ יִקְרָא שְׁעָה . יוֹהֵו סִדֵּר תְּפִלַּת מִנְחָה בְּכַוֵּן , הַשֵּׁץ מִתְּחִיל
 אֲשֶׁרֵי בְּקוֹל הַסֵּ וְהַקֶּסֶל אֲוֹמְרֵי עֲמוּ וּמִסִּימִין וְאִנְחֵנוּ נְבָרַךְ וּגו' כְּמוּ בְּשִׁרְיֵי . הַשֵּׁץ אֲוֹמֵר
 חֵ"ק (בְּתוֹצֵ מוֹלִיטִיִּים) וְקוֹרֵיִן ג' גְּנֵרֵי בִפ' וְיִדְלֵוּ וְהַשֵּׁלִישִׁי הוּא הַסְּפִטֵרִי) וּמִתְּפַלֵּלִין ש"ע
 בְּלֶשָׁה וְאֲוֹמְרֵי שְׁלוֹם רַב בְּמִקּוֹם שֵׁים שְׁלוֹם , וְהַשֵּׁץ חָזַר תְּפִלָּה וְאֲוֹמֵר קְדוּשַׁת נִקְדָּשׁ כְּמוּ
 בְּשִׁרְיֵי אֲלֵלָה שֶׁאֵל אֵל אֵל בְּרַכְנוּ חוֹן מְבִיִּים שְׁקוֹרֵיִן בְּתוֹר , וְאֲחֵר תְּפִלָּה אֲוֹמְרֵי תְּחִבָּה , וְהַשֵּׁץ
 אֲוֵר קִדִּישׁ תְּחִבָּה , וְאֲוֹמְרֵיִן עֲלִינוּ וְק"י כַּשֶּׁמִּתְּפַלֵּלִין מִנְחָה לְבַד בְּלֹא תְּפִלַּת עֲרִבִית ,
 וְלִפְנֵי שֶׁמִּתְּפַלֵּלִין הַכְּבוֹד כֵּךְ מִתְּפַלֵּל הַיְּסוּד אֲלֵלָה שֶׁאֵינוֹ אֲוֹמֵר קִדִּישׁ וְאֵינוֹ חָזַר תְּפִלָּה בְּקוֹל .
 אֵס יֵשׁ לְחַוֵּשׁ שֶׁעֲבֹר עִוְתָה מִנְחָה קוֹדֵם שִׁחֲזִיר שֵׁץ תְּפִלָּה , יִתְחִיל לְהַתְּפַלֵּל בְּקוֹל
 רַס וּמִתְּפַלֵּל עֲמוּ הַקֶּסֶל בְּלֶשָׁה בְּלֶשָׁה וְעוֹבֵן קְדוּשַׁת אֲחֵרֵי וְאֲח' כְּגוֹמְרֵיִן הַכְּבוֹד
 תְּפִלָּה בְּלֶשָׁה וְהַשֵּׁץ בְּקוֹל רַס וּמִינֻקוֹת עוֹבֵן אֲטוֹן . אֲכֵן בְּתוֹלָה לֹא יַעֲזוּ בֵן
 אֲלֵכ' הַיּוֹם רַד מֵאוֹר וְאוֹ יֹאמֵר הַשֵּׁץ עֲנֵנו כְּדִינוּ וְהַקֶּסֶל בְּשׁוֹמַע תְּפִלָּה .

סדר תפלת ערבית לחול.

בְּמִדֵּי שֶׁתֵּשֶׁת אֲשַׁכְּנוּ וְכוֹלֵיִן מִתְּפַלֵּלִין בְּכַוֵּן עֲרִבִית מִדֵּ אֲחֵר מִכְּהָה מִכְּכֵי הַעוֹרָה , וּמִדֵּ
 אֲחֵר קִדִּישׁ תְּחִבָּה מִתְּחִילִין וְהוּא רְחוּם וְכו' , וַיֵּשׁ כּוֹהֲנִים לְהַתְּפַלֵּל עֲרִבִית בְּזִמְנָה
 אֲחֵר מִכְּהָה בְּשֵׁר וּבְפִרְשֵׁי צִמִּי סְפִירַת הַעוֹמֵר פְּרִי לֶקְוִי מְלוֹת הַסְּפִירָה בְּכַוֵּן בְּזִמְנָה ,
 וְאֲוֹמְרֵי מִתְּחִיל שֵׁר הַסְּעֵלוֹ וְהַפְּסוּקֵי וְכֵלֵי קִדִּישׁ אֲחֵרֵי , וְאֲח' כ' וְהוּא רְחוּם וְכו' .

וְעוֹן אֲחֵן מִגְּדִיב בְּזִמְנוֹ בַּעֲטֵט , וּמִגֵּט אֲחֵן פְּחָא גְּעַדַּע פְּמֻקִּים פְּחָר וְהוּא רְחוּם .
 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַגָּה בְּרַכּוֹתֶיךָ יי כֹּל עֲבָדֵי יי הַעַמֵּדִים בְּבֵית יי בְּלִילוֹת :
 שִׁיר יְרִיבִים קֹדֶשׁ וּבְרַכּוֹתֶיךָ אֵת יי : יְבָרְכֶךָ יי מְצִיִּין עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :
 יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מְשׁוּבָה לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה : ג"פ
 יי צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אֲדָם בּוֹטַח בְּךָ : ג"פ
 יי הוֹשִׁיעָה הַמַּלְךְ יַעֲגָנוּ בַיּוֹם קִרְאָנוּ : ג"פ ת.ק.
 וְהוּא רְחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ
 וְלֹא יִשְׁחִית כֹּל חַמַּתוֹ : יי הוֹשִׁיעָה הַמַּלְךְ יַעֲגָנוּ בַיּוֹם קִרְאָנוּ :

והקכל עונים יתברך.

יְתַבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵן
וַיְהַרְמוּסֵם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מַלְאָךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וְטַבְלָעָדִין
אֵין אֱלֹהִים סָלוּ לְרֵכֵב בְּעַרְבוֹת בְּיָה
שְׁמוֹ וְעֲלוֹזוֹ לִפְנֵינוּ. וְשְׁמוֹ מְרוֹמְס
עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה:

בְּרוּךְ שֶׁסֶבְבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעֹלָם וָעֶד:
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מִעַתָּה וְעַד עֹלָם:

הַז' אומר ברכו נקול רס וננעיטה,

בְּרָכוּ אֶת־יְיָ הַמְּבֹרָךְ:

בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבֹרָךְ לְעֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ

הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְרוֹ מַעֲרִיב

עַרְבִים בְּחֶכְמָה פְּרוּחַח

שְׁעָרִים וּבִתְכוּנָה מְשֻׁנָּה

עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַיּוֹמִינִים

וּמְסַדֵּר אֶת הַכִּכְבִּים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרָקִיעַ כְּרָצוֹנוֹ בְּיַד א

יוֹם וּלְיָלֵה גּוֹלָל אֹר מִפְּנֵי חֲשָׁךְ וְחֲשָׁךְ מִפְּנֵי אֹר. וּמַעֲבִיר

יוֹם וּמַבְיֵא לַיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְיָ צְבָאוֹת

שְׁמוֹ אֵל חַי וְקַיִם תָּמִיד יְמַלֹּךְ עָלֵינוּ לְעֹלָם וָעֶד.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עַרְבִים:

אֲהַבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲמֻךְ אֲהַבְתָּ, תּוֹרָה וּמִצְוֹת

חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְפָדֶת, עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשֹׁכְבֵנו

וּבִקְוִימָנוּ נְשִׁיחַ בְּחֻקֶיךָ, וּנְשַׂמַּח בְּדַבְרֵי תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ

לְעֹלָם וָעֶד, כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֵדֶךָ יְמִינוּ וְדַבְרֵיהֶם נִתְחַנַּח יוֹמָם

וּלְיָלֵה. וְאֲהַבְתָּ אֶל־הַסִּיר מִמָּנוּ לְעוֹלָמִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: (יחיד אומר אל מלך נאמן).

דברים ו' 7

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

נִלְמַד בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעֹלָם וָעֶד:

וְאֲהַבְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּכֹל לְבָבְךָ וּכְכֹל נְפִשְׁךָ וּכְכֹל

מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְיָה הַיּוֹם עָלֶיךָ

לְבַבְךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבִיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ

בְּלִבְתֶּךָ בְּדָרְךָ וּבְשִׁכְבֶּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתֶּם לְאוֹת
 לְיָדְךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עַיֲנֶיךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־
 מַזְוֵזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמְעוּ תִשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה
 אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל־
 לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וּנְתַתִּי מִטַּר אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה
 וּמַלְקוֹשׁ וְאֶסְפֶּת דְגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ: וּנְתַתִּי עֵשֶׂב
 מִשֹּׂדֶךְ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאֶכְלֶת וּשְׂבַעְתָּ: הִשְׁמְרוּ לְכֶם פְּרִי־פִתְּהָ
 לְבַבְכֶם וּסְרֹתֶם וְעַבְדֵתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם: וְחָדַד אֶפְרַיִם בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וּלֹא־יִהְיֶה
 מִטַּר וְהָאָדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֶבְרֵתֶם מִהַרְהָ מִעַל
 הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לְכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי
 אֱלֹהֵי עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֶתֶם לְאוֹת עַל־
 יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עַיֲנֵיכֶם: וּלְמוֹדֵתֶם אֶתֶם אֶת־
 בְּרִיכְתֵיכֶם לְדַבַּר בָּם בְּשִׁמְחָתְךָ בְּבִירְתְךָ וּבְלִבְתֶּךָ בְּפִי־
 וּבְשִׁכְבֶּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מַזְוֵזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ:
 לְמוֹשֶׁה דָּבָר יְמוּכֶם וַיְמִי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 יְהוָה לְאַבְתָּיִכֶם לְתֵת לָהֶם בְּיַמֵּי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:
 כִּי־אָמַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתֶם
 וְנָתַנו עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לְכֶם לְצִיצִית
 וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
 וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עַיֲנֵיכֶם אֲשֶׁר־אֶתֶם
 זְנִיבֵי אֲתֵרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי

והייתם קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר
 הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני
 יהוה אלהיכם: יגלגף סלפכס לסמט, סכן יתן רוח טעט טלט יטולט כא'.

אמת ואמונה כל זאת וקיים עלינו כי הוא יי אלהינו ואין
 זולתו ואנחנו ישראל עמו הפודנו מיד מלכים מלכנו
 הגואלנו מבח פלה ערצים האל הנפרע לנו מצרינו
 והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו העושה גדלות עד אין
 חקר ונפלאות עד אין מספר, השם נפשנו בחיים ולא נתן
 לפוט רגלנו המודרינו על במת איבינו וירם קרננו על כל
 שונאינו, העשה לנו נסים ונקמה בפרעה אותת ומופתים
 באדמת בני חם הפכה בעברתו כל בכורי מצרים ויצא
 את עמו ישראל מתוכם לחרות עולם: המעביר בנלו בין
 גורי ים סוף את רודפיתם ואת שונאיהם בתהומות
 טבע: וראו בניו גבורתו שפחו והודו לשמו ומלכותו
 בדרצון קבלו עליהם משת ובני ישראל לה ענו שיריה
 בשמחה רבה ואמרו כלם:

מִדְּכַמְכָּה בְּאֵלִים יְהוָה מִי בְּכַמְכָּה נֶאֱדָר בְּפִיךָ שׁוֹרָא
 תְּהִלָּתְךָ עֲשֵׂה סְלָא: מְלֻכּוֹתֶיךָ רָאוּ בְּנִיךָ בְּקִיעַ יַם לִפְנֵי מִשְׁחָה:
 וְהָ אֱלֹהֵי עַנּוּ וְאָמְרוּ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד:

וְנֶאֱמַר בְּרִפְדָּה יי אֶת־יַעֲקֹב וְנֶאֱלֹו מִיַּד חֲזַק מִפְּנֵי
 בְּדוּךְ אִתָּה יי נֶאֱלֹו יִשְׂרָאֵל:

חַשְׁבֵּנוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכָנוּ לְחַיִּים וְכַחֲשׁ
 עֲלֵינוּ סִבָּת שְׁלוֹמֶךָ וְתִקְנֵנוּ בְּעֲצָה מוֹכֵחַ מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהִנֵּן בְּעַדְנוּ וְהִסַּר מֵעֲלֵינוּ אוֹיֵב דְּבַר וְתַרְבֵּי וְרַעַב

וַיִּגְזַן וְהָסֵר שְׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבָצֵל כְּנִפְיָךְ תִּסְתַּיְרֵנוּ כִּי
 אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּבֹצֵי לָנוּ אֶתְּהָ כִּי אֵל מְלֶךְ חַסֵּן וּרְחוּם אֶתְּהָ
 וְשׁוֹמֵר צְאֹתָנוּ וּבֹאֵנוּ לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד:

בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן
 שֵׁכֵן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל עֹשֶׂה נִפְלְאוֹת לְבָרוּ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
 לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:
 יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְיָ
 מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: כִּי לֹא־יִטַּשׁ יְיָ אֶת־
 עַמּוֹ בְּעָבוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוּאֵיֵל יְיָ לַעֲשׂוֹת
 אֲתָכֶם לֹו לְעַם: וַיִּרְא כָּל־הָעַם וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם
 וַיֹּאמְרוּ יְיָ הוּאֵהָאֱלֹהִים יְיָ הוּאֵהָאֱלֹהִים: וְהָיָה
 יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּאֵיְהִי יְיָ אֶחָד
 וּשְׁמוֹ אֶחָד: יְהִי חֶסֶדְךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:
 הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וּקְבֹצֵנוּ וְהַצִּילְנוּ מִן־הַגּוֹיִם
 לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלֻחֶךָ: כָּל־
 גּוֹיִם יֵאָשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי
 וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: כִּי־גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֶׂה נִפְלְאוֹת
 אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ: וְאַנְחָנוּ עִמָּךְ יוֹצֵאֵן מִרְעִיתְךָ

גִּוְרָה לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נִסְפַר תְּהִלָּתְךָ׃
 בְּרוּךְ יְיָ בְּיוֹם׃ בְּרוּךְ יְיָ בְּלֵילָה׃ בְּרוּךְ יְיָ בְּשִׁכְבְּנו׃
 בְּרוּךְ יְיָ בְּקוּמְנו׃ כִּי בְיָדְךָ נִפְשׁוֹת הַחַיִּים
 וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נִפְשׁ כָּל־חַי וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר
 אִישׁ׃ בְּיָדְךָ אֶפְקִיד רוּחֵי פְרִי־תְהָ אֹתֵי יְיָ אֵל
 אֲמֵרָ׃ אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים יַחַד שִׁמְךָ וְקִים
 מַלְכוּתְךָ תָּמִיד וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבְנוֹ וְחָגַל נִפְשָׁנו
 בִּישׁוּעָהֶךָ בְּאֵמַת בְּאֵמֶר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ יְיָ
 מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ לְעֵלְמָ וָעֶד׃ כִּי הַמַּלְכוּת
 שֶׁלְּךָ הִיא וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כִּי אֵין לָנוּ
 מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה׃ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ בְּכָבוֹדוֹ
 תָּמִיד וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְעַל כָּל מַעֲשָׂיו׃

הש"ן אומר ח"ק, ואין לומר ועתה יגדל שלא להפסיק בין גאולה לתפלה.

(וליל שחרית ר"ס הכערי' מכריזין ר"ח ואס' ב' ימים ר"ס מכריזין בלילה הראשון

יעלה ויבא ובלילה השני ר"ח) ומתפללין ש"ע בלש, כמו במכסה.

אין הש"ן חוץ התפלה; אבל אחר תפלת ליל שומר קדיש תחטבל, עלינו, ק"י

וכשמתפללין מעריב בזמנו אומרים בכל יום ג' מזמורים אלו אחר עלינו.

לדור מומור לוי וכו' תמלא לעיל בדף לא ואח"כ מומור זה.

ח לְמַנְצֵה עַל־הַגִּתִּית מוֹמֹר לְדָוִד׃ יְהוָה אֲדִיגֵנו מִהַ-
 אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־תִּגְדֶה הָוֶדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם׃
 מִפִּי עוֹלָלִים וַיִּנְקִים יִסְדֶּתְעוּ לְמַעַן צוֹרֵרֶיךָ לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב

(*) הַמֶּלֶךְ נִסְדוֹ הַסַּפְרֵי' וְכֵן כִּרְבֵן אֵין הַיְרֵא וְכִי אֲבִוּרָה וְרַמְנָס גִּוְרָה הַמֶּלֶךְ.

מִתְנַקֵּם: כִּי־אֶרְאֶה שְׂמִיךְ מַעֲשֵׂה אֲצַבְעֶיךָ יְיָ
 בְּכֹכְבִים אֲשֶׁר כּוֹנְנָתָה: מָה אֲנוֹשׁ כִּי תִזְכְּרוּנוּ בְּכָל־אֲדָמָה
 זֵי תִסְקְדֶנּוּ: וְתִחַסְרֶהוּ מֵעַט מֵאֱלֹהִים וְכְבוֹד וְהַדָּר
 תִּעֲפָרְהוּ: תִּמְשִׁלְהוּ בְּכוֹעֲשֵׁי יָדֶיךָ כָּל־שֹׁתֵה תַחַת־
 דְּגָלָיו: צָנָה וְאֲלָפִים כָּלָם וְגַם בְּהִמּוֹת שָׂרֵי: צַפּוֹד
 שָׁמַיִם וְדָגֵי הַיָּם עִבְרֵ אֲרָחוֹת יַמִּים: יְהוָה אֲדַגְנוּ
 מִדֶּ־אֲדִיר שְׂמִיךְ בְּכָל־הָאָרֶץ: סוֹמֹר לְחֹד הַבּוֹ לֵה בְנֵי וְכוּ׃

דברי' שאומרים חסדן מוסיפין בכל ליל' מזמור סעד ואומרי' גלילה בראשון בשב' מזמור זכ׃

כֹּה לְדוֹד אֱלֹהֶיךָ יְהוָה נִפְשֵׁי אֲשָׂא: אֱלֹהֵי בֶקֶה בְּמַחֲתֵי אֵל־
 אִבּוֹשָׁה אֶל־יִשְׁלָצוּ אוֹיְבֵי לִי: גַּם כָּל־קֹיֶה לִי אִיבָשׁוּ יִבְשׁוּ
 תְּבוֹגְרִים רִיקָם: דְּרַבִּיקָה יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אֲדַחֲוֶיךָ לְפִדְנֵי:
 תִּדְרִיכֵנִי בְּאַמְתֶּךָ וְלִפְדֹנִי כִּי־אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי אוֹתְךָ
 קָדְמִי כָּל־הַיּוֹם: זָכַר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסֶדְךָ כִּי מַעֲלָם
 הִקְמָה: חַטָּאוֹת גְּעוּרֵי וּפִשְׁעֵי אֵל תִּזְכֹּר כִּי־חֲסֶדְךָ זָכַר־לִי
 אַתָּה לְמַעַן מִוִּבֶּקֶה יְהוָה: טוֹב וַיִּשָּׂר יְהוָה עַל־בֶּן יוֹדָה
 חַטָּאִים בְּדַרְךָ: יְדַרְךָ עֲנִיִּים בְּמִשְׁפָּט וּלְפִדְ עֲנִיִּים דְּרָכּוֹ:
 כָּל־אֲרָחוֹת יְהוָה חֶסֶד וְאַמֶּת לְנַצְרֵי כְּרִיתוֹ וְעֲדוּתוֹ:
 לְמַעַן שְׂמִיךְ יְהוָה נִסְלַחְתָּ עוֹנֵי כִי רַב־הוּא: מִי יוֹדֵה הָאֵלֵּשׁ
 יִרְאֵה יְהוָה יוֹרְנוּ בְּדַרְךָ יִבְחָר: גַּפְשׁוּ בְּטוֹב תְּלִין וְזָרְעוּ יִירַשׁ
 אָרֶץ: סוֹד יְהוָה לִרְאִיו וְכְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם: עֵינֵי תָמִיד
 אֶל־יְהוָה כִּי־הוּא יוֹצֵא מִרְשֶׁת דְּגָלֵי: פְּגַה־אֵל וְחַנּוּנֵי כִּי־
 יוֹדֵה עֲנֵי אֲנִי: צָרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ מִפְּצוּקוֹתֵי הוֹצֵאֵנִי:
 רֵאֵה עֲנֵי וְעִמְלֵי וְשֵׂא לְכָל־חַטָּאוֹתֵי: רֵאֵה אֵיבֵי בְּדַבְּרוֹ
 יִשְׁמָעֵת חֲמָם שְׂנֵאֵנִי: שְׂמַרְהָ נִפְשֵׁי וְהַצִּילֵנִי אֶל־אֲבוֹשׁ

כִּי־חֲסִיתִי בְךָ : תַּסְדּוּלְשֶׁר יִצְרוּנִי כִּי קִי־תִקֶּה : פָּרַח
 אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו : בלילה ג' אומרים מזמור זס.
 לֵב לְדוֹד מְשֻׁבֵּל אֲשֶׁר־י נְשׂוּי־פֶשַׁע כְּסִי חֲטָאָה : אֲשֶׁר
 אָדָם לֹא־יִחְשָׁב יְהוָה לֹו עֵוֹן וְאִין־בְּרַחֲוֹ רַמְיָה : כִּי הִחְרַשְׁתָּ
 בְּלוֹ עֲצָמֵי בְּשֹׁאֲנֵתִי כָּל־הַיּוֹם : כִּי וַיִּזְמַם וְלִילָהּ תִּכְבֵּד עַל־
 יָדְךָ גִּהְפָּךָ לְשׂוֹף בְּחַרְבְּנֵי קִיץ סָלָה : חֲטָאֵתִי אֹדֵעַ
 וְעוֹנֵי לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי שִׁשְׁעֵי לִיחֻה וְאַתָּה
 גִּשְׁאַתָּ עוֹן חֲטָאֵתִי סָלָה : עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־חֹסֵד
 אֱלֹהֵי לַעֲת מְצֹא רַק לְשִׁטְף מַיִם רַבִּים אֵלָיו לֹא יִגְעַח
 אֶתָּה סִרְר לִי מִצָּר תִּצְרֵנִי רַגְנֵי פֶלֶט תִּסּוּבְּבֵנִי סָלָה
 אֲשֻׁכֵּי־ךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ עוֹן תִּלְךָ אֵי־עֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי
 אֶל־הַהֵמוֹן כְּסוּם כְּפֶרֶךְ אֵין רֵבִין בְּמַתְג וְרִסֵן עֲרֵם
 לְבָלוֹם כָּל־קָרַב אֱלֵיךָ : רַבִּים מִכְּאוֹבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵם
 בִּיהוָה חֹסֵד יִסּוּבְּבֵנוּ : שִׁמְחֵנוּ בִּיהוָה וְגִילוּ צַדִּיקִים
 וְהִרְגִּינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵב : בלילה ג' אומרים מזמור זס.

לַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד לְהַזְכִּיר : יְהוָה אֱלֹהֵי־בְקִצְפָּךָ תּוֹכִיחֵנִי
 וּבַחֲמַתְךָ תִּיִסְדֵּנִי : כִּי־חֲצִיקָה גִּחְתֵּרְכִי וְהִתְנַחַת עָלַי יְדֵיךָ
 אֵין־מָתָם בְּבָשָׂרִי מִפְּנֵי זַעֲמָךְ אֵין־שְׁלוֹם בְּעֲצָמֵי מִפְּנֵי
 חֲטָאֵתִי : כִּי־עוֹנֵתִי עֲבָרוֹר אֲשֶׁר כְּמִשְׁאֵל כְּבֹד יִכְבְּרוּ מִפְּנֵי
 הַבָּאִישׁוֹ גִּמְקוֹ חֲבוּרְתִי מִפְּנֵי אֹתִיתִי : גַּעֲזִיתִי שְׁחוֹתִי עַד
 מְאֹד כָּל־חַיִּים קָדַר הִלְכֵתִי : כִּי־כִסְלֵי מְלֹאךְ גִּבְלָהּ וְאִין
 מָתָם בְּבָשָׂרִי : גִּשְׁמַתִּי וְגַדְּבִיתִי עַד־מְאֹד שֹׁאֲנֵתִי מִנְּהַמֵּנוּ
 לְבִי : אֲדֹנָי גִּגְדֵךְ כָּל־תְּאוֹתַי וְאַנְחֹתַי מִמְּקָה לֹא־נִסְתַּדְּרָה
 לְבִי סִחְרִדָר עוֹבְנֵי כֹחִי וְאוֹד עֵינַי גַּם־הֵם אֵין אֶתִּי : אֲשַׁבֵּי

וְעַי מִצַּד נִגְעֵי יַעֲמֹדוּ וְקִרְוֵי מַחֲזֵק עֲמֹדוּ: וַיִּבְקְשׁוּ
 בִּבְקָשֵׁי נַפְשֵׁי וְדָדְשֵׁי רַעֲתֵי דְבַרְהוֹת וּמְרִמּוֹת כָּל הַיּוֹם
 וְחַי: וְאֲנִי כְחֹדֶשׁ לֹא אֲשַׁמַּע וְכֹאֲלִים לֹא יִפְתַּח פִּי: וְאֵלֵי
 אֵלֹהֵי אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַע וְאֵין בְּפִי הַזְכָּחוֹת: כִּי לָךְ יְהוֹת
 וְחִלָּתִי אֶתְהַתְּעֶנָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵי: כִּי אֲמַרְתִּי פֶן יִשְׁמַחַר
 לִי בְּמִטְרֵי רְגְלֵי עָלֵי הַגְּדִילוֹ: כִּי אֲנִי לְצַלַּע נָכוֹן וּמִכְאוּבֵי
 נְגִי תָמִיד: כִּי עֲוֹנֵי אֲנִיד אֲדַאֵג מִחַטָּאתַי: וְאֵיבֵי חַיִּים
 עֲצָמוֹ וְרַבּוֹ שְׁנָאֵי שִׁקָּר: וּמִשְׁלָמֵי רַעַה תַּחַת טוֹבָה
 שְׁמִנּוֹנֵי תַחַת רְדוּפֵי טוֹב: אֶל־תַּעֲזֹבֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֶל־
 תְּחַזֵּק מִמֶּנִּי: חוֹשָׁה לְעֹזְרֵתִי אֲדֹנָי תִּשְׁוַעְתִּי: בְּלִיל ד' מְזוֹרָה.
 נֹא לְמַצִּיחַ מְזוֹר לְדָוִד: בָּבוֹא אֵלָיו נָתַן הַנְּבִיא כְּאֲשֶׁר
 כָּאֲלֵב־בַּת־שֹׁבַע: חָנְנֵי אֱלֹהִים כְּחֶסֶדְךָ כְּרַב רַחֲמֶיךָ מִחַת
 שְׁשָׁעֵי: הִרְבֵּה בְּכֶסֶף מַעֲוֹנָי וּמִחַטָּאתַי מְהֵרָנִי: כִּי פִשְׁעֵי
 אֲנִי אֲדַע וּחַטָּאתַי נְגִדֵי תָמִיד: לָךְ לְבַדְּךָ וְחַטָּאתִי וְהִרַע
 בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדַבְרֶךָ תוֹבָה בְּשִׁפְטֶיךָ: הִךְ
 עֲשׂוֹן חוֹלָלֵתִי וּבַחֲטָא יַחֲמֹתֵנִי אֲמִי: הֵן אֲמַת חֲפִצַּת בְּטוֹחוֹת
 בְּסַתְּחָם חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי: תַּחַטָּאֲנִי בְּאוֹזְבוֹ אֲמַהֲרַתְּ כִּבְכֹסְנֵי
 מִשְׁלַג אֲלֵבֶיךָ: תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תִּגְלָנָה עֲצָמוֹת
 דְּבִית: הַסִּתֵּר פְּנֵיךָ מִחַטָּאֵי וְכֹל־עֲוֹנֹתַי מַחֵה: לֵב טְהוֹר
 דַּאֲלֵי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חֲדַשׁ בְּקִרְבִּי: אֶל־תִּשְׁלִיכֵנִי
 אֲשֶׁנֶּיךָ וְרוּחַ קְדֻשָּׁה אֶל־תִּקַּח מִמֶּנִּי: הַשִּׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן
 שִׁעָה וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי: אֶל־מַדְרָה פִּשְׁעִים וְדַבְרֶיךָ
 מִטָּאִים אֵלֶיךָ יִשׁוּבוּ: הַצִּילֵנִי מִדְּמִים וְאֱלֹהִים אֱלֹהֵי
 שְׁוַעֲתִי תִרְנֵן לְשׁוֹנֵי צַדִּיקֶיךָ: אֲדֹנָי שְׁפֹתַי תִּפְתַּח וּפִי

(* דפי ק. ° הרב ק.

יגיד ויהללהך: כִּי לֹא תִחַפֵּץ זִבְחַ וְאַתָּה עֹלָה לֹא
 תִרְצֶה: זִבְחֵי אֱלֹהִים רִיחַ גִּשְׁפָּרָה לֵב־נִשְׁפָּד וְנִדְבָר
 אֱלֹהִים לֹא תִבְוֶה: הִיטִיבָה בְרָצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה
 חֻמּוֹת יְרוּשָׁלַם: אִם תִּחַפֵּץ זִבְחֵי־צֶדֶק עֹלָה וְכִלְיֵי
 אֵז יַעֲלוּ עַל־מִזְבְּחֶךָ פָּרִים: בְּלִלָה ס' מִזְמוֹר זֹה.

סו תפלה לרוד הפה יהיה אנך ענני כי עני ואבי
 אני: שמרה נפשי כי חסיד אני הושע עבדך אתה אלה
 חבוסת אליך: חנני אדני כי אליך אקרא כל היום
 שומח נפש עבדך כי אליך יהיה נפשי אשא: כי אתה
 אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך: האזינה יהוה
 תפילתי ותקשיב בקול תחנונתי: ביום צרתי אקרא
 כי תענני: אין כמוך באלהים אדני ואין כפעשך: כל
 גרים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני ויבכך
 לשמך: כי גחול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך
 הורני יהוה דרכך אתה לבדך יחד לבבי לראו
 שמך: אודך אדני אלוהי בכל לבבי ואבדה שמך
 לעולם: כי חסדך גדול עלי וחסדך נפשי משאל תחתיה
 אלהים ידים קמו עלי וענת ערצים פקשו נפשי ולא
 שמך למגדם: ואתה אדני אל רחום וחנן ארך אפים
 ורב חסד ואמת: פנה אלי וחנני תנה עוז לעבדך
 ודושיעה לבן אמתך: עשה עמי אות לסיבה ורא
 שני וישו כי אתה יהוה עזרתי ונחמתני:

שנין מלאכה ב... והוא ש...
 זמן מנחה (קטנה) ולמעשה, והעשה מלאכה אינו חובה בזה
 השתכר ודרך קבוע אבל לטורח שנת עשה כל היום, וה"כ
 מטה לגלס בע"ג ומסתפרין לכבוד שנת כל היום אפילו
 זכר מלגלס אסור מנחה. מטה לישול לפרניס בע"ג, ולעב
 ז"ל על המקפידין שלא לישן כסדרן, גם לא מלינו ששם שלא לישול דיד ודרגל ביום
 רחוקה בסמין ע"ג מטה. אסור קטנת קורין אנים מקרא ואסור תרנוס והיינו שקורין
 מוק"ב פעמים ואס"כ התרנוס ולא באותן הנוכחים לקרות פרהש שלימה מקרא בנת
 וכן תרנוס. על כבעל מוטל הכנת הכרות והאמן והתפילות, והאשה תדליקס. שכן
 ט"ה מן הסומכר להדליק, שאורו ללול. כשמדליקין אסור האיש ואסור האשה שברכין:

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת:**

ונוכחית הנשים להדליק פסלה ולפרוס כפיסן בין הכרות וכן
 עיניכן ואס"כ שברסת הכרכה. מי שאין לו אשה ידליק בעצמו.

סדר תפלת מנחה בע"ש וקבלת שבת.

בע"ש מתפללין מנחה בכבוד כמו בחול והא"ן קחרת סמבלה, ואין אומרין תסנון.
 אסר מנחה מקבלין שנת ופותחין ואומרין לכו נרננה וכו' וגומרין ו' מזמורי' כנגד
 גת ימי המעשה. וקודם קבלת שנת יש לקרוא שיר השירים כולו בפ"א לא פסקי
 פסקי, ומי שאין לו פנאי לגמרו כולו יאמר לפני קבלת שנת ד' פסוקים אלו.
 יִשְׁקֵנִי כַּגְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי טוֹבִים הִדְיָה מִיָּוֵן: עֲרֵי צַפּוֹן וּבֹאֵי
 תִימָן הַפִּיחִי גַבִּי חֲלוֹב שְׁמִי וְכֹאדוֹדֵי לְגַנּוּ וַיֹּאכֵל פְּרִי מִגְּרִיהֶ: קוֹל
 דוֹדֵי הִנֵּה זֶה בָּא מִדְּלַגַּע עַל הַהָרִים מִקַּפְצָן עַל הַגְּבָעוֹת: בָּאתִי
 לְגַנֵּי אֲחֹתִי כֻלָּה אֲרִיתִי מוֹדֵי עִם בְּשָׁמִי אֶכְלֶתִי יַעֲרֵי עִם
 דְּבָשִׁי שְׁתִּיתִי יַיִנִי עִם חֲלָבִי אֶכְלֹו רַעִים שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דוֹדִים:

קבלת שבת.

יח' לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו:
 גקדמה פניו בתורה בזמרות נריע לו:
 בי אל גדול " ומלך גדול על כל אלהים:
 אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו:
 אשר לו הים והוא עשהו ויבשת דיוצרו:
 באונשתחזה ונכרעה נברכה לפני עשנו:

ח' כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרזיתו וצאן יד
 היום אם בקלות שמעו: ק' אל תקשו לבבכם
 במריבה כיום משה במדבר: ח' אשר נסונו
 אבותיכם בתנוני גם דאו פעלי: ק' ארבעים
 שנה אקוט ברור ואמר עם תעי לבבהם והם
 לא ידעו דרכי: ק' אשר נשבעתי באפי
 גם יבאון אל מנוחתי:

טו ח' שירו ליי שיר חדש שירו ליי בלהארץ:
 ק' שירו ליי ברכו שמו בשרו מיום ליום ישועתו:
 ח' ספרו בגוים כבודו בכל העמים נפלאותיו:
 ק' כי גדול יי ומהלל מאד נורא הוא על כל
 יאהים: ח' כי כל יאהי העמים אלילים ויי שמים
 עשה: ק' הודו ודוד לפניו עזות פארת במקדשו:
 ח' הבו ליי משפחות עמים הבו ליי כבוד ועז:
 ק' הבו ליי כבוד שמו שאו מנהו באו לחצרותיו:
 ח' השתחוו ליי בהדרת קדש חילו מפניו כל
 הארץ: ק' אמרו בגוים יי מלך אף תבון תבל
 בל תמוט ידין עמים במישרים: ח' ישמחו
 השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו: ק' יעלו
 שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער:
 ק' לפני יי ו כי בא לשפט הארץ ישפט
 תבל בצדק ועמים באמונתו:

י"י מֶלֶךְ הַגָּל הָאָרֶץ יִשְׁמָחוּ אֵיִם רַבִּים:
 וְעַנּוּ וְעָרְפַל סְבִיבֵי צְדָקָה וּמִשְׁפָּט מְכוּן כְּסָאוֹ:
 אֵשׁ לְפָנָיו תִּלְקַח וְתִלְהַט סְבִיב צְרִיו: ק' הָאִירוּ
 בְּרַקִּיו תִּבְלֵ רְאֵתָהּ וְתַחַל הָאָרֶץ: מ' הָרִים
 בְּדוֹנָג גָּמְסוּ מִלְּפָנָי י"י מִלְּפָנָי אֲרוֹן כָּל־הָאָרֶץ:
 ק' הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צְדָקוֹ וְרָאוּ כָּל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ:
 מ' יִבְשׂוּ כָּל־עַבְדֵי פֶסֶל הַמֵּתֵהֱלִילִים בְּאֵלִילִים
 הַשִּׁתְּחוּ־לוֹ כָּל־אֱלֹהִים: ק' שִׁמְעָה וְתִשְׁמָחֵי
 צִיּוֹן וְתִגְלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיהָ י"י:
 מ' בִּי־אֲתָהּ י"י עֲלִיוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ מֵאֵד נַעֲלִיתָ
 עַל־כָּל־אֱלֹהִים: ק' אֲהַבִּי י"י שְׁנֵאוֹ רַע שָׁמַר
 גַּפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רָשָׁעִים יִצִּילֵם: מ' אֹר־
 וְרַע לְצַדִּיק וְלִישְׂרֵי־לֵב שִׁמְחָה: ק' וְתִשְׁמָחוּ
 צְדִיקִים בִּי וְהוֹדוּ לְזִכְרִי קָדְשׁוֹ:

מ' מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַי"י שִׁיר חָדָשׁ כִּי־נִפְלְאוֹת
 עָשָׂה הוֹשִׁיעָה־לוֹ יְמִינוֹ וְזִרְעֵ קָדְשׁוֹ: ק' הוֹדִיעַ
 י"י יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גְּלָה צְדָקָתוֹ: מ' זָכַר
 חֲסִדוֹ וְאַמוֹנָתוֹ לְבַיִת יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָּל־אֲפָסֵי־
 אֶרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: ק' הִרְיֵעוּ לַי"י כָּל־
 הָאָרֶץ פָּצְחוּ וּרְנְנוּ וְזָמְרוּ: מ' זָמְרוּ לַי"י בְּכַנּוֹר
 בְּכַנּוֹר וְקוֹל זְמֵרָה: ק' בְּחַצְצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר

(שִׁיר אֲדָרֶע סו' נִקְמָן כִּס"מ וכו' וכמחטט סעול' ויורד שם לו כח לכוונת הנקוד
 כמו הלתנת וס' פ' וכמו שכתנתת נכפני משכטי עמדי סו' ת')

הָרֵעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יי: מִיָּרְעִים הַיּוֹם וּמִלֵּא
 תִּבְלֵ וְיִשְׁבִי בָהּ: מִנְהָרוֹת יִמְחֲאוּ בָךְ יְחִד
 הָרִים יִרְנְנוּ: מִיָּוֶה לִפְנֵי יי כִּי בָא לְשִׁפְטֵי הָאָרֶץ
 יִשְׁפֹט־תֵּבֵל בְּצַדִּיק וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים:
 צט ט' יי מֶלֶךְ יִרְגֹז עַמִּים יֹשֵׁב כְּרוּבִים תִּגְוֹ
 הָאָרֶץ: מִיָּוֶה בְּצִיּוֹן גְּדוֹל וְרֵם הוּא עַל־כָּל
 הָעַמִּים: מִיָּוֶה שִׁמְךָ גְּדוֹל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא:
 מִיָּוֶה מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אֱהַב אֶת־הַ כּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל
 מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה בִּיעֲקֹב אֶת־הָ עֲשִׂיתָ: מִיָּוֶה
 יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדָּם רַגְלֵי קְדוֹשׁ הוּא:
 מִיָּוֶה וְאַהֲרֹן בְּכַהֲנָיו וְשִׁמּוֹאֵל בְּקִרְאֵי שִׁמְ
 קִרְאִים אֶל־יְיָ וְהוּא יַעֲנֶם: מִיָּוֶה עֲנֵן יִדְבֹר
 אֲלֵיהֶם שִׁמְרוּ עֲדוּתֵי וְחֻקֵּי לְמוֹ: מִיָּוֶה אֱלֹהֵינוּ
 אֶת־הָ עֲנִיתָם אֵל נִשְׂא הַיִּיתָ לָהֶם וְנִקָּם עַל־
 עֲלִילוֹתָם: מִיָּוֶה רֹמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ
 לְהַר קְדִשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ:
 כט ט' מִזְמוֹר לְדָוִד הִבּוּ לַיהוָה בְּגִי אֱלִים הִבּוּ
 לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז: מִיָּוֶה הִבּוּ לַיהוָה כְּבוֹד שִׁמְ
 הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קִדְשׁ: מִיָּוֶה קוֹל יְהוָה עַל־
 הַמַּיִם אֶל־הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים
 מִיָּוֶה קוֹל יְהוָה בְּכַח קוֹל יְהוָה בְּהַדְרַת־: מִיָּוֶה קוֹל יְהוָה

(*) קראים, סר' נקראת נסירה וכא' נעלם.

שָׁבַר אַרְזִים וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה אֶת־אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן :
 כ' וַיִּרְקִידֵם כַּמֹּד־עֵגֶל לְבָנוֹן וְשָׂרְיוֹן כַּמֹּד בֶּן־
 רֵאמִים : ח' קוֹל־יְהוָה חָצַב לְהַבֹּת אֵשׁ : י' קוֹל־
 יְהוָה יַחִיל מִדְּבַר יַחִיל יְהוָה מִדְּבַר קָדֵשׁ : י"א קוֹל־
 יְהוָה יַחֲלֵל אֵילֹת וַיַּחֲשֵׁף יַעֲרֹת וּבָהִי כָלוּ כָלוּ
 אִמֹר כְּבוֹד : ק' יְהוָה לַמְּבוֹל יֹשֵׁב וַיִּשָּׁב יְהוָה
 מֶלֶךְ לְעוֹלָם : ק"א יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה
 יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

כ"ז ענגן ננעטס. לכ"ז בסדוים שלמה הלוי.

לְכֹה־דוֹדֵי לְקַרְאֵת כְּלָה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה: לכה
 שְׁמוֹר חֻכּוֹר בְּדַבַּר אֶחָד. הַשְׁמִיעֵנִי אֵל הַמְּיַחֵד. י"י
 אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד. לְשֵׁם וּלְתַפְאֵרֶת וּלְתַהֲלָה: לכה
 לְקַרְאֵת שַׁבַּת לְכוּ וּנְגַלְכָה. פִּי חַיָּא מְקוֹר הַבְּרָכָה. מִרְאֵשׁ
 מְקַדָּם נְסוּכָה. סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשַׁבַת תְּחִלָּה: לכה
 מְקַדָּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה. קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַתְּפִכָה. ר"ב
 לך שַׁבַּת בְּעַמְּקֵי הַבָּא וְהוּא יַחֲמוֹל עָלֶיךָ חֲמֵלָה: לכה
 הַתְּנַעֲרִי מֵעַפְרֵי קוּמִי. לְבָשִׂי בְּגָדֵי תְּפִאֲרֶתךָ עִמִּי. ע"ד
 בְּךָ יֹשֵׁב בֵּית הַלְּחָמִי. קַרְבָּה אֶל־נַפְשִׁי גְּאֻלָּה: לכה
 הַתְּעוֹדְרִי הַתְּעוֹדְרִי. פִּי בָא אֲזַרְךָ קוּמִי אֲזִרִי. עוֹדֵי עוֹדֵי
 שִׁד דְּבָרֵי. כְּבוֹד יי עֲלֶיךָ נְגַלָה: לכה
 לֹא תִבְשִׂי וְלֹא תִכְלָמִי. מַה תִּשְׁמַחְחִי וּמַה יִּתְקַמִּי. ב"ד
 יִחַסֵּי עֲנִי עִמִּי. וּנְבַנְתָּה עִיר עַל־תְּלָה: לכה
 וְהָיוּ לְמִשְׁפַּה שְׂאִסֶּיךָ. וְרַחֲקוּ בְּלִי מִבְּלִיֶּיךָ. יִשִּׁישׁ עֲלֶיךָ

הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יי: מִיָּרְעַם הַיּוֹם וּמִלֵּא
הַכֵּל וַיֵּשְׁבִי בָהּ: ק' נִהְרֹת יִמְחֹאֲרֶבָּה יְחֹ
הָרִים יִרְנְנוּ: ק' לִפְנֵי יי כִּי בָא לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ
יִשְׁפֹּט־הַכֵּל בְּצַדֵּק וְעַמִּים בְּמִישָׁרִים:
צט ט' יי מֶלֶךְ יִרְגֹז עַמִּים יֵשֶׁב כְּרוֹזִים תִּגְו
הָאָרֶץ: ק' יי בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרֵם הוּא עַל־כָּל
הָעַמִּים: מ' יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא
ק' וְעַז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אֱהַב אֶתְּהָ כּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל
מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה בִּיעֲקֹב אֶתְּהָ עֲשִׂית: מ' רֹמֵם
יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדָּם רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא
ק' מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בִּכְהֲנָיו וְשִׁמְוֵאל בְּקִרְאֵי שִׁמְ
קִרְאִים אֱלֹהֵי יי וְהוּא יַעֲנֵם: מ' בְּעַמּוּד עֲנֹן יִדְבֹ
אֱלֹהִים שָׁמְרוּ עֲדָתוֹ וְחַק־נִתְּן לָמוֹ: ק' יי אֱלֹהֵינוּ
אֶתְּהָ עֲנִיתֶם אֵל גִּשָׁא הַיִּיתָ לָהֶם וְנִקְּם עַל
עֲלִילוֹתֶם: ק' רֹמֵמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּ
לְהַר קְדִשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ:
כט ט' מִזְמוֹר לְדָוִד הִבּוּ לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים הִבּוּ
לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז: ק' הִבּוּ לַיהוָה כְּבוֹד שִׁמְ
הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קְדֹשׁ: מ' קוֹל יְהוָה עַל
הַמַּיִם אֲלֵה־כְבוֹד הַרְעִים יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים
ק' קוֹל יְהוָה בְּכַח־קוֹל יְהוָה בְּהַדְרַת: מ' קוֹל יְהוָה

(קראים, כר' נקראת נטיקת וכו' נעלם.

שָׁבַר אֲרָזִים וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה אֶת־אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן׃
 כ' וַיִּרְקִידֵם כַּמֹּדֵעַגֹל לְבָנוֹן וְשָׂרִיוֹן כְּמוֹ בֶן־
 רֵאמִים׃ ח' קוֹל־יְהוָה חָצַב לְהַבּוֹת אֵשׁ׃ ט' קוֹל־
 יְהוָה יָחִיל מִדְּבַר יְחִיל יְהוָה מִדְּבַר קֹדֶשׁ׃ י' קוֹל־
 יְהוָה יַחֲלֵל אֵילֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹזֹת וּבְהִיכְלוֹ כָּלוּ
 אֲמֹר כְּבוֹד׃ ק' יְהוָה לְמַבּוּל יֹשֵׁב וַיִּשָּׁב יְהוָה
 מֶלֶךְ לְעוֹלָם׃ קו"ח יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה׃
 יְבָרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם׃

כס"ז ענגן ננעיפס. לטזי בסרזויס שלמה הלוי.

לְכֹהֲדוֹדֵי לְקִרְאֹת כְּלָהּ פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה׃ לכה
 שָׁמוֹד וְחֹדֶר בְּדַבַּר אֶחָד׃ הַשְּׂמִיעֵנִי אֵל הַמְּיָחֵד׃ יי
 אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד׃ לְשֵׁם וּלְתַפְאֲרַת וּלְתַהֲלָה׃ לכה
 לְקִרְאֹת שַׁבַּת לָכוּ וּנְגַלְכָּה׃ כִּי חַיָּא מְקוֹר הַפְּרָכָה׃ מראש
 מִקְדָּם נְסוּכָה׃ סוף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשַׁבַת תְּחִלָּה׃ לכה
 כְּקֹדֶשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה׃ קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַתְּפִכָּה׃ רב
 לָךְ שַׁבַּת בְּעַמְּקֵי הַבְּכָא וְהוּא יִתְּמוּל עֲלֶיךָ חֲמֵלָה׃ לכה
 הַתְּנַעֲרִי מִעַפְרֵי קוּמִי׃ לְבִשֵׁי בְגָדֵי תַפְאֲרֶתךָ עִמִּי׃ עליד
 בְּךָ יֹשֵׁב בֵּית הַלְּחָמִי׃ קִרְבָּה אֶל־נַפְשִׁי גְּאֻלָּה׃ לכה
 הַתְּעוֹדְרֵי הַתְּעוֹדְרֵי׃ כִּי בָא אֲוֶרֶךְ קוּמִי אֲוֶרֶי׃ עוֹדֵי עוֹדֵי
 שֹׁד דְּבָרֵי׃ כְּבוֹד יְיָ עֲלֶיךָ נִגְלָה׃ לכה
 לֹא תִבְשִׂי וְלֹא תִפְלְמִי׃ מַה תִּשְׁהוּתְחִי וּמַה יִּזְהַמִּי׃ בך
 יִחַסֵּי עִנִּי עִמִּי׃ וּנְבִנְתָה עִיר עַל־תְּלָהּ׃ לכה
 וְהָיוּ לְמִשְׁפַּה שְׂאִמּוֹךְ׃ וְרַחֲקוּ בְּלִי מִבְּלוֹעֶיךָ׃ ישיש עליה

אֶל־הוֹיָךְ • כְּמִשׁוֹשׁ חֶתָן עַל־כֶּלֶה :

יִמִּין וּשְׂמֹאל תִּמְרוֹצִי • וְאֶת־יְיָ תִּעְרֹצִי • עַל יַד־אִישׁ בֶּן

פְּרָצִי • וְנִשְׁמָחָה וְנִגְיֹלָה : למה

בּוֹאֵי בְשָׁלוֹם עִמָּרְתָּ בְּעֵלָה • וְגַם בְּשִׂמְחָה וּבְצִהָלָה •

תּוֹךְ אֲמוּנֵי עַם סְגָלָה • בּוֹאֵי כֶּלֶה • בּוֹאֵי כֶּלֶה : למה

צַב מוֹמְזוֹר שׁוֹר לְיוֹם הַשַּׁבָּת : טוֹב לְהַזְרוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר

לְשִׁמְחָה עֲלִיּוֹן : לְהַגִּיד בְּבִקְרַח חֲסִידָה וְאֲמוּנָתָה בְּלִילוֹת :

עָלִי עֲשׂוֹר וְעַל־נֶבֶל עָלִי הַגִּינוֹן בְּכַנּוֹד : כִּי שִׂמְחַתְנִי

יְהוָה בְּפַעֲלָה בְּמַעֲשֵׂי יְדֵיךָ אֲרַגֵּן : מִהֲגֵר לֹו מֵעֲשִׂיָה יְהוָה

מֵאֵד עִמָּקוֹ מִחֻשְׁבְּתִיָּה : אִישׁ בְּעַר לֹא יִדַּע וְכִסִּיל לֹא

יִבִּין אֶת־זוֹאת : בְּפֶרֶח רִשְׁעִים • כְּמוֹ עֵשׂוֹב וַיִּצְיָצוּ כָּל־

פְּעָלֵי אֱוֹן לְהַשְׁמֵרָם עֲדֵי־עַד : וְאֵתָה מְרוֹם לְעֵלָם יְהוָה :

כִּי תִצֵּה אֵיבִיךָ יְהוָה כִּי־דַעַה אֵיבִיךָ יִאֲבֹדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־

סֹעֲלֵי אֱוֹן : וְתָרַם פְּרָאִים קַרְנֵי בָלְתֵי בְּשִׁמּוֹן רַעֲנָן :

וְתִבֵּט עֵינֵי בְּשׂוֹרֵי בְּקַמִּים עָלִי מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אֲזֹנֵי :

צְדִיק בְּתִמְרֵי יִסְרָח בְּאֵזוֹ בְּלִבְנוֹן יִשְׁנֶה : שְׁתוּלִים בְּבַיִת

יְהוָה בְּחֻצוֹת אֱלֹהֵינוּ יִסְרִיחוּ : עוֹד יִטְבוּן בְּשִׁיבָה דְשָׁנִים

וְדַעֲתֵם יְהוָה : לְהַגִּיד כִּי־יִשְׂרָאֵל יְהוָה צִוְּיָו וְלֹא־עֲלָתָה בּוֹ :

צַב יְהוָה מִלֶּךְ גִּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ יְהוָה עוֹתֵת־אֲדָמָה אֶת־תְּכוּן

וְתִבֵּל בְּלֹת־תְּמוּט : נִכּוֹן בְּסֹאֶף מֵאֵז מַעוֹלָם אֲתָה : גִּשְׁאֵל

נְהַרּוֹת וְיְהוָה גִּשְׁאֵל נְהַרּוֹת קוֹלָם יִשְׁאֵל נְהַרּוֹת דְּבָכִים :

מִקְלֹוֹת • מִים רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁפָּרִיִּים אֲדִיר בְּמִרוֹם

יְהוָה : עֲדַתְךָ וְנִאֲמַנּוּ מֵאֵד לְבֵיתְךָ נִאֲוֶה־קוֹשׁ יְהוָה

לְאֵדֶךָ יָמִים : (* עֲמִיק א' קדוש יתום

כשיש אצל עומד צפולר ביה"כ הסאזב שנקהל יולא לקראו ומכניסו לביה"כ קודם
 שמתפללין ברכו ואוטרין לו המקום ינחמד עם שאר אבלי ציון וירושלים:
 צפודור של"ה ז"ל הקדים פרק כמה מדליקין לקבלת שבת ואמר שכן נכון לאמרו קודם
 הדלקת הכרות, וכ"כ הגאון מוהר"ר יעב"ץ ז"ל שכתב לאמרו קודם קבלת שבת וכמה
 הספרדי, ואעפ"כ האשכנזי שאומרי אותו אחר תפלת ערבית אין מוסיפין אותו, ובעיד
 הרב ז"י שגם מנהג המוסתערבים כך הוא, וכ"כ בעלי המכהגים רידן שטע' אמירתו הוא
 מפני המתאחרי' לבוא לביה"כ כדי שיוכלו לסיי' תפלתן בעוד שהעם אומרים ז"ת, אלכן אין
 אומרין אותו בשבת פ"ה שאין מתאחרין כ"כ מפני שאין בו מלאכה, חס איתו שידך למכהג
 הספרדי, אבל ז"ט שחל להיות בע"ש אין לאמרו אפילו למכהגם משום דלא שידך למימר זי'
 עשרתם ערבתי, חס הטע' כדאי אע"כ שהרב ז"י רחה אותו, ברם מה שהקבלות (חן מן
 ק"ק פפ"ד וכוותי') דוחים אותוגם ז"ט שחל בשבת בזה אין טעם מתקבל וכדומה שמפני
 שנע"ש שהוא עי"ט העם יגיעים ועיפס ממכרים ללאת ובעלילא כל דהיא נדחה אחר
 איתו אלא מכהג בעלמא, לכן כל אחד יאחו דרכו ומנהגו ואין לתפוס אותו על כך.

סדר תפלת ערבית לשבת וי"ט

מקדימין להתפלל ערבית יותר מנימי הסול

והקבל פונים יחדך.

כ"ץ פוער ברם נקולרס וכוניעפכ,

יְבָרְכֶם אֱתֵי הַמְבָרֵךְ:
 בְּרוּךְ הוּא הַמְבָרֵךְ לְעַלְמֵוֹעַד:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
 מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 בְּדָבָרוֹ מַעֲרִיב עַרְבִים
 בַּמִּבְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים
 וּבְחִבּוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַיּוֹמִים
 וּמְסַדֵּר אֶת הַכִּכְבִּים בְּמִשְׁמַרְתֵּיהֶם פִּרְקִיעַ
 בְּרָצוֹנוֹ בּוֹדֵא יוֹם וְלַיְלָה גּוֹלֵל אֶת הַיּוֹמִים
 וְיִשְׁתַּחֲוֶה מִפְּנֵי אֹדֶר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמְבִיא

וּמִבְּהִיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְיָ עֲבָאוֹת שְׁמוֹ.
אֵל חַי וְקַיִם תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

אֶהְבֶּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֶּת, תּוֹרָה
וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמַדָּת, עַל-כֵּן יְיָ
אֱלֹהֵינוּ בְּשֹׁכְבֵנוּ וּבְקוֹמָנוּ נְשִׁיחַ בְּחֻקֶיךָ וּנְשַׂמַּח
בְּדַבְּרֵי תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הֵם
חַיֵּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נִהְגָּה יוֹמָם וְלַיְלָה.
וְאֶהְבֶּתְךָ אֶל-תְּסִיר מִפָּנָנוּ לְעוֹלָמִים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
ימיד חומר
אל מלך נאמן

^{זכריו ל' ד'}
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה י אֶחָד:
כלל בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאֶהְבֶּת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְּךָ וּבְכָל-
נַפְשֶׁךָ וּבְכָל-מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם עַל-לִבְּךָ: וְשָׁנַנְתָּם
לְבָנֶיךָ וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשַׁבְּתֶךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִבְתֶּךָ
בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוֹמְךָ: וְקִשַּׁרְתָּם לְאוֹת
יְיָ וְהָיוּ לְטֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ:

יִלְ-מִזְוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ:
עַתָּה תִשְׁמָעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר

אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה
ואהובים ולעבדו בכל לבבכם ובכל
נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה
ומלקוש ואספת דגנה ותירשך ויצרתך:
ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת
ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם
וסרתם ועברתם אלהים אחרים והשתחיתם
לם: והרהר אף יהוה בכם ועצר את
ושמים ולא יהיה מטר ותאדמה לא תהן
אתיבולה ואברתם מורה מעל הארץ
ומבה אשר יהוה נתן לכם: ושמחתם את
יברי אלהי על לבבכם ועל נפשכם
משרתם אתם לאות על ידכם והיו למזמפת
ענייכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר
בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
ועומד: וכתבתם על מזוזות בירתך
בשעריך: למען יראו ימיכם וימי בניכם
לעולם אשר נשבע יהוה לאבותיכם
לית לכם כימי השמים על דארי:
ואמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
בני ישראל ואמרת אליהם ועשו לכם ציפה
בגדיהם לדרתם ויבשו עיניהם

הבנה פתיל תכלת: ותהי לכם לציצת
וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה
ועשיתם אתם ולא תהווו אחרי לבבכם
ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם
למען הזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם
קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לחיות
לכם לאהם אני יהוה אלהיכם: ס' לנרף סוכי' ללשון
אמת ואמונה כל זאת זקים עלינו כ
הוא יי אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישראל
עמו הפורנו מיד מלכים מלכנו הגואלנו
מכף כל הערביצים האל הנפרע לנו מצריני
והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו העשור
גדלות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר
השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו
המדריכנו על במות אויבינו וירם קרנו
על כל שנאינו: העשה לנו נסים ונקמו
בפרעה אותה ומופתים בארמת בני-הם
המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויוצא
את עמו ישראל מתוכם לחרות עולכם
הזמעיבד בניו בין גזרי ים סוף אר

וְרַדְפֵיהֶם וְאֵת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתֵהֱמוֹת טַבַּע: וְרָאוּ
 בָנָיו גְּבוּרָתוֹ שְׂבָחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמוֹ וּמִלְכוּתוֹ
 בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ
 עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלֶם:

מִי־כִמְכָה בְּאֵלִים יְהוָה מִי כִמְכָה נְאֻדָּה בְּקֹדֶשׁ
 גּוֹרָא תְהִלָּת עֲשֵׂה פְלֹא: מִלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ
 בְּיָקַע יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה זֶה אֵלֵי עָנוּ וְאָמְרוּ:

יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר כִּי־פָדָה יְיָ אֶת־
 עַקֵּב וּגְאָלוֹ מִיַּד חֲזָק מִמֶּנּוּ בֵּיאִי גְאֹל יִשְׂרָאֵל:
 הַשְׂבִּיבֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ

יְיָ וּפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סֶבֶת שְׁלוֹמְךָ וְתִקַּנְנוּ בְּעֲצֵה
 מַלְפָּנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֹךָ וְהַגֵּן
 בְּעַדֵנוּ וְהַסֵּר מֵעֲלֵינוּ אוֹיֵב דְּבָר וְחָרֵב וְרַעֵב

וְהַסֵּר שִׁטּוֹן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאֲחֵרֵנוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ
 תִּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה כִּי אֵל
 יִלְקַח חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה וּשְׁמוֹר צִאתָנוּ וּבֹאֵנוּ
 יְיָ וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

וְהַשְׂבִּיבֵנוּ סֶבֶת שְׁלוֹמְךָ בֵּיאִי יְיָ הַפּוֹדֵשׁ מִן־
 שָׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

(*) הפורא, מן כמנו סרג חכן כירי וסרג חם

לשנת. (מסופ לט יו.)

וּשְׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־
הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתֶיךָ עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֹתָהּ הוּא לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפְּשׁ:

לשנת רגלים (ויקד' כז עד)
לראש השנה (מסג' פ"ד)
ליום כפור (ויקרא י"ג)
לשנת זיט
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מַעֲרֵי יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגְנוֹ: כִּי חַק
לְיִשְׂרָאֵל הוּא מְשֻׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב:
כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְמַעַן אֲתַכֶּם מִכָּל
חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ:

ב"ן חנוך ח"ק ואח"כ מתפללים תפלה נלחש וב"ן אינו סוחר.

אָדָּנִי שִׁפְתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

כִּדְוָךָ אֵתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹתֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
וְהַנּוֹרָא וְהַנּוֹדָא אֵל עֲלִיז וְגוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים
וְקַנְיָה בְּכָל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גֹאֵל לְבְנֵי

חזן רען לעחו בוסט חגנען ווירד
זכרנו חיינגעט מ'אטעט.

בְּנֵיהֶם לְמַעַן שִׁמּוּ בְּאַהֲבָה •
זכרנו לתיום מלך חפין בחיים • וכתבנו בספר החיים למענה אלהים חיים:
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִן בְּאֵי מִן אֲבֹתֵם:

אתה

המזכיר שלו, הפורש זמן ופרוש נש' שמאל, וכ"ה בסדור הספרדים גם בסדור
אשכנזי רפוס וויניליא, גם בסדור האכס רמ"ד שדפס נק"ק כר"ל נדס
י"א נראש וכ"ה צוהר פ' נראשית נפסוק ויפל אלהים, וכתבונה
אמ"ן ס' קפ"ק גם בתשנת רמ"א ס' י"ד.

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב
 להושיע. פקו ש"ע מוסף חו בני לזת ער. יפשיב הרוח וטוריר הנשם:
 וטען טחג פסח מוסף ומגט וחזו:
 מכלכל חיים בחרם מחיה מתים ברחמים
 רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתור
 אסורים ומקים אמונתו לישיני עפר. מי כמוך
 בעל גבורות ומי רומה לך מלך ממית ומחיה
 ומצמית ישועה. חין דעו 10 כוסטחגנן ווירר מי כמוך חיינגעטחוטעט:
 מי כמוך אב הרחמים וזכר יצוריו לחיים ברחמים
 ונאמן אתה להחיות מתים ב"א' מחיה המתים:
 באתה קדוש ושםך קדוש וקדושים בכל יום
 יהלוקה סלה. ב"א יי ה"א (כע"ת המלך) הקדוש:
 *אתה קדשת את יום השביעי לשםך. תכלית
 מעשה שמים וארץ וברכתו מכל הימים
 וקדשתו מכל הזמנים וכן כתוב בתורתך:
 ויכלו

(* אם שכן ולא התפלל תפלת מנחה בע"ש מתפלל ערבית שמים של שבת. אם טעה
 והתחיל תפלת חול גומר אותה ברכה שזכר בה שטעה ומתחיל של שבת, ומשאר תיבת
 אחת אדעתא דקול אע"פ שזכר מיד הוי לי' התחיל בשל חול וגומר הברכה, אבל אם הי'
 זכור שהוא שבת ושלא בזוונה התחיל תיבת אתה ולא במחשבת חול אלא בשטפא דלישנא
 אפילו היא בתפלת שחרית שאינה פותחת באתה, אינו גומר ברכת חובן. ונראה כדאי
 הראב"ד דס"ל שאין הברכה נפסדת בחסרון כוונת שעתה לסמוך עליו, הילכך כשהתחיל
 רק תיבת אתה לא הוי התחלה ולעולם אינו גומר, כל שכן בדרבנות ומנחה שהתחלת
 אותה התפלל תפלה של חול בשבת ולא הזכיר של שבת לא ילא, ואם הזכיר של שבת בתוך
 י"ח אע"פ שלא חנע ברכה לשבת ילא. טעה והתכלל של חול בשבת ולא הזכיר של שבת
 כלל ושמע מש"ן ברכה מעין ז' ילא, ושוב אי אפשר גם כן מלה בשלה
 ה"ח וירר הוא להתפלל ברכה שבת

לשנת. (מסופ 65 י.)

וּשְׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־
הַשַּׁבָּת לְדֹרֹת סְבִירַת עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֹתָהּ הוּא לְעַלְמָא כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפְּשׁ:

וַיְדַבֵּר מִשָּׁה אֶת־מַעְדֵי יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
לְשָׁנָה רְגִלִים (וַיִּקְר' כ"ט ע"ד)
תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לַיּוֹם חַגְגּוֹ: כִּי חָק
לְיִשְׂרָאֵל הוּא מְשַׁפֵּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל
לְיוֹם כַּפּוֹר (וַיִּקְר' ע"ג)
חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ:

בִּיָּזְוָה חַק וְחַכְמָה מִתְפַּלְלִים תְּפִלָּה נִלְתָה וְכַף אֵינִי סוֹחֵר.

אֲדָנָי שְׁפַתִּי תִפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

סְדוּךְ אֲתָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹתֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַנּוֹחַל
וְהַנּוֹדָא אֵל עֲלִיזִין גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים
וְקַמֵּי רַבֵּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי

בְּיָדֵם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאֶהְבָּה • חַי רַעַן לַעֲחָן בּוֹסֵט מַגְעָן וַיִּרְד
זְכַרְנוּ חַיִּינְגַעֲטֵס מְלֻטְעֵס.

זְכַרְנוּ לַחַיִּים מְלַךְ חַפְצֵן בְּחַיִּים • וּבְתַבְּנֵי בְּסִפְרֵי חַיִּים לְמַעַנְהָ אֱלֹהִים חַיִּים
מֶלֶךְ עֵזֶר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן בְּאֵי מַגֵּן אֲבֹתֵהֶם:

אֲתָה

הַטּוֹבֵר סֵלֵה, הַפּוֹרֵשׁ זֶקֶן וּפְרוֹשׁ נֶשׁ' שְׂמֵאל, וְכִּי בְּסִדּוֹר הַסְּפָרִידִים גַּם בְּסִדּוֹר
הַשְּׂבָכִי רַפּוֹס וּוִינִילִיא, גַּם בְּסִדּוֹר הַחֲכֵס רַמ"ד שְׂנַדְפֵס נֶק"ק כֶּרֶס גַּרְס
יִי"א גַּרְסָא וְכִּי בְּזוֹהַר פ' גַּרְסָא שִׁית נֶפְסוֹק וּפֶלֶל אֱלֵהִים, וְכַתְּמוֹנָה
צִמְכָן ס' קֶפ"ק גַּם בְּתַשׁוּבַת רַזְנ"א סו' י"ד.

אֲתָהּ גַּם־בְּמִדְרֵי לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֶּה מֵתִים אֲתָהּ רַב

דְּהוֹשִׁיעַ. פסוק ש' מוסף חו ביו לזכר ערה * משיב הרוח וטוריד הגשם:
וטען טחג פסח מוסף יחגט מחו:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים

דְבִים סוּמָךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתוֹר

אֲסוּרִים וּמְקִיִּם אֲמוֹנָתוֹ לִישׁוּנָי עֶפְר. מִי כְמוֹךְ

בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי רוֹמֵה לְךָ מֶלֶךְ מִמּוֹת וּמְחַיֶּה

אֶמְצָמִיחַ יְשׁוּעָה. חיו רעו 10 בוסטחגעו ווירר מי כמוך חייגעטסחאטעט:

מִי כְמוֹךְ אֵב הַרְחָמִים וְזָכַר יִצְחָק לַחַיִּים בְּרַחֲמִים

וְנֶאֱמַן אֲתָהּ לְהַחְיֹת מֵתִים בְּאֵי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

וְאַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקִדְוָשִׁים בְּכָל־יָוִם

יִתְגַּלְגֵּל סְלָח. בָּא יי הַיָּא (כעני"ח בַּמֶּלֶךְ) תְּקַדְוֶשׁ:

* אֲתָהּ קִדְשָׁתְּ אֶת־יּוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁמְךָ. תְּכַלִּית

מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ וּבִרְכָתוֹ מִכָּל־הַיָּמִים

וּקְדֻשָּׁתוֹ מִכָּל־הַזְּמַנִּים וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרַתְךָ:

וַיִּכְלוּ

(* אִם שָׂכַח וְלֹא הִתְפַּלֵּל תְּפַלֵּל מִנְּחָה בַע"ש מִתְפַּלֵּל עֲרִבִית שְׁמִים שֶׁל שַׁבָּת. אִם טַעַה
וְהִסְתִּיל תְּפַלֵּל חוֹל גּוֹמֵר אוֹתָהּ בְּרַכָּה שְׂכֹכֵר בַּה שְׁטַעַה וּמִתְחִיל שֶׁל שַׁבָּת, וּמִשְׁאֵמֶר תִּיבַת
אֲתָהּ לְעֲשׂוֹת קְדוֹשׁ אַע"פ שְׂכֹכֵר מִיַּד הוּי לִי הַתְּחִיל בְּשֶׁל חוֹל וְגוֹמֵר הַבְּרַכָּה, אֲבָל אִם הִי'
אֲתָהּ שֶׁאֵינִי שַׁבָּת וְשֶׁלֹּא בְּכוּנָה הַתְּחִיל תִּיבַת אֲתָהּ וְלֹא בְּמַחְשַׁבַת חוֹל אֲלֵא בְּשִׁטְפֵאל דְּלִישְׁכֵאל
לְעֵבֶר מִיַּם בְּתַלְמֵית שְׁחָרִית שְׁאִיבָה פּוֹתַחַת בְּאֲתָהּ, אִיכּו גּוֹמֵר בְּרַכָּת חוֹכֵן. וְכִרְאָה כְּדֵאלִי
הַרְבֵּב ד' דָּם ל' אֵלֶיךָ הַבְּרַכָּה נִפְסַדַת בְּחֶסֶד כּוּיכַת שְׁעִתָה לְסִמּוּךְ עֲלֵיו, הַיִּלְבֵּד בְּהַתְּחִיל
דֶּק תִּיבַת אֲתָהּ לֹא הוּי הַתְּחִלָּה וְלַעֲוֹלָה אִינּוּ גּוֹמֵר, כֵּל שְׂכֵן בְּרַעֲרִיבִית וְגוֹמְכָה שֶׁהִתְחַלְתָּ
שׁוֹיִת. הַתְּפַלֵּל חֲפֵלָה שֶׁל חוֹל בְּשַׁבָּת וְלֹא הַזְכִּיר שֶׁל שַׁבָּת לֹא יֵלֵךְ, וְאִם הַזְכִּיר שֶׁל שַׁבָּת בְּתוֹךְ
י"ח אַע"פ שֶׁלֹּא חֲבַע בְּרַכָּה לְשַׁבָּת יֵלֵךְ. טַעַה וְהַתְּפַלֵּל שֶׁל חוֹל בְּשַׁבָּת וְלֹא הַזְכִּיר שֶׁל שַׁבָּת
אוֹ שֶׁלֹּא הַתְּפַלֵּל כֻּלָּל וְשִׁמְעַ מִשָּׁן בְּרַכָּה מֵעַן ז' יֵלֵךְ, וְעוֹב אִישׁ מִרְבֵּעֵי יוֹם הַסָּךְ מִלֵּה בְּשַׁבָּת
אִם בְּבֵר אֲמַרָה הַז' וְיִרְדֵּי הוּא לְהַתְּפַלֵּל לְרַחֲמֵיךָ אֲתָהּ וְיִרְדֵּי הוּא לְרַחֲמֵיךָ אֲתָהּ וְיִרְדֵּי הוּא לְרַחֲמֵיךָ אֲתָהּ

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צְבָאָם: וַיִּבְרְאוּ אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֵךְ אֱלֹהִים אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בְּמִנוּחַתֵּנוּ קְדֵשׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְחַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ שְׂבִיעֵנוּ מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שַׁבַּת קְדֻשָּׁךָ וַיְנַחֲוּ בֵּהּ יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׂמֶךָ בְּסוּף אֶתָּה יי מִקְדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם וְהַשֵּׁב אֶת-הָעֲבוּרָה לְדָבִיר בִּירְיָךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוּדָת יִשְׂרָאֵל עִמָּךָ:

בג' ט' וחס' ט' ע' חומרים יעלה ויבא. חס ראש חדרש חו"ט ומגש ימון יעלה ויבא. אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיְבָא וַיְנַחֵם וַיְרַאֲהוּ וַיְרַצֵּה וַיִּשְׂמַע וַיִּסְקַד וַיִּזְכַּר וְזָכַרְנוּ וְסִקְדָּנוּ וְזָכַרְנוּ אֲבוֹתֵינוּ. חֶבְרוֹן מִשִּׁית בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ. וְזָכַרְנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁךָ. חֶבְרוֹן כָּל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפַלְטָה לְטוֹבָה לְחַן וּלְחַסד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בַּיּוֹם

ראש החודש | לשם חג המצות | לשכות חג המצות
 וברנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו
 לדלים וברך ישועה ורחמים חס וחסד ורחמים עלינו
 ושיענו כי אלקי עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה
 ותחזונה עינינו בשופך לציון ברחמים ברחם
 אתה יי המחזיר שכנתו לציון:

מורים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
 אבותינו לעולם ועד צור חיינו מנן ישענו אתה
 הוא לדור ודור גודל לך וגם פד תהלתך על
 חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות
 לך ועל נפיק שבת ליום עמנו ועל נפלאותיך
 וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב
 כי לא כלו רחמיך ורחמך כי לא תמו
 חסדיך מעולם קונו לך: במנוחה על הנסים.

יעל בלם יתברך ויתרומם שמך מלפני
 יי ליעולם ועד ינעמי וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך:
 וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך
 יי אמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה.
 יודוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:
 שלום רב על ישראל עמך תשים לי לב יי אתה
 היא מלך אדון לכל השלום וטוב בעיניך לברך

את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלום

י"י בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב לפניך אבותינו וכו' עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום. (ברוך אתה יי עושה השלום: ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקלל נפשי תדום ונפשי בעפר לכל תהיה: פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרהיף נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרד הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשד למען ימינה. עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינה וענני: יהיו לרצון אמריפי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עושה שלום במרמיו הוא עושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שישבנה בית המקדש במהרה בימינו ויתן חלקנו בתורתך:

אין סמך מחיר הספלה אבל אומר ברכה מעין שבע ואומר תחלה ויכלו בקול רם והקהל עובים עמו. ברכה מעין אומרין גם בשבת שאחר יט וכן ב"ט שאל לסיוט בשבת (סוף מליל ראשון דפסח), ואין מזכירין בה של יט. בנים סמכים ואנלים אין אומרין אותם ולא בכל מקום שמתפללין בארץ.

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלה

אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול

הגבור והנורא אל עליון קנה שמים וארץ

ז' מגן אבות בדברו מחיה מתים במאמרו היא (כ"ט המלך

הקדוש שאין כמוהו המניח לעמו ביום שבת קדש

כי בם רצה להניח להם לפניו געבור בידאד

יפתי ונודרה לשמו בכל יום תמיד מעין הפרסר

אל

תפלת ערבית לשבת

אל תהדא אות ארון השלום מקדש השבת ומכרד שמימי
 מניח בקדשה לעם מדשני ענג זכר למעשה בראשית:
 ואלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו
 במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו משובך ושמחנו
 בלשונתך וטוהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו יי אלהינו
 באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בה ישראל
 מקדשי שמך ברוך אתה יי מקדש השבת:

ברוך סקלות אין אומרי' נ"ט לא נ"ט סאל לסיים בשבת או נ"ט
 נס לא בשבת ק"ט, וככל סקוס אין אומרי' אומו נ"כ סאל לסיים בשבת.

במה מדליקין ובמה אין מדליקין אין מדליקין לא
 בלכש ולא בחוסן ולא בכלה, ולא בפתילת האידן ולא
 בפתילת המדבר, ולא בירוקה שעל פני המים, ולא בזפת
 ולא בשעודה, ולא בשמן קיק ולא בשמן שרפה, ולא
 באליה ולא בהלב. נחים המדי אומר מדליקין בחלב
 מבשל, וחכמים אומרים אחד מבשל ואחד שאינו מבשל
 אין מדליקין בו: (ב) אין מדליקין בשמן שרפה ביום
 טוב. רבי ישמעאל אומר אין מדליקין בעטרן מפני כבוד
 השבת. וחכמים מתירין בכל השמנים בשמן שמשמן
 בשמן אגזים בשמן צנונות בשמן דגים בשמן פקעות
 בעטרן ובבבט. רבי טרפון אומר אין מדליקין אלא בשמן
 זית בלבד: (ג) כל היצא מן העץ אין מדליקין בו אלא
 פשתן. וכל היצא מן העץ אינו מטמא טמאת אהלים
 אלא פשתן. פתילת הפגד שקפלה ולא הכהבה, רבי
 אליעזר אומר טמאה היא ואין מדליקין בה. רבי עקיבא
 אומר טהורה היא, ומדליקין בה: (ד) לא יקוב אדם
 טפיכרת של ביצה וימלאנה שמן ויתנפה על פי הנר
 בשביל שתהא מנשפת ואפילו היא של חרס, ורבי יהודה
 מתיר. אבל אם חברה תיוצר מתחלה מותר מפני שהיא

כָּלִי אֶחָד . לֹא יִמְלֵא אָדָם קְעֵרָה שֶׁמֶן וַיִּתְּנָה בְּצַד הַנֵּר
 וַיִּתֵּן רֹאשׁ הַפִּתְיָלָה בְּתוֹכָהּ בְּשָׂכִיל שְׁתֵּיהֶן שׁוֹאֵבֵת , וְרַבִּי
 יְהוּדָה מִתִּיר : (ה) הַמְּכַבֵּה אֶת הַנֵּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִתִּירָא
 מִפְּנֵי גַיִם מִפְּנֵי לְסָטִים מִפְּנֵי רֵיחַ רָעָח אוֹ בְּשָׂכִיל הַחֹלָה
 שֵׁי שֶׁן , פְּטוּר . כָּחַם עַל הַנֵּר כָּחַם עַל הַשֶּׁמֶן כָּחַם עַל
 חֲפִתְיָלָה , חַיִּב . רַבִּי יוֹסֵי פוֹטֵר בְּכֻלָּן חוּץ מִן חֲפִתְיָלָה
 מִפְּנֵי שֶׁהוּא עוֹשֶׂה פָּחַם : (ו) עַל שְׁלֹשׁ עֲבֻרוֹת נָשִׁים
 מִתּוֹת בְּשַׁעַת לֵידָתָן עַל שְׂאִינָן זְהִירוֹת , בְּגֵדָה בְּחֻלָּה
 וּבַחֲדָלָקֵת הַנֵּר : (ז) שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים צָרִיךְ אָדָם לֹמַר
 בַּתּוֹךְ בֵּיתוֹ עֶרֶב שַׁבָּת אִם חֲשָׁכָה . עֲשׂוּרָתָם עֲרֻבָתָם
 הוֹדִלְיָן אֶת הַנֵּר . סִפְקָ חֲשָׁכָה סִפְקָ אֵינָה חֲשָׁכָה , אֵין
 מְעַשְׂרִין אֶת הַזָּדָאִי , וְאֵין מִטְבִּילִין אֶת הַבָּלִים , וְאֵין
 מְדִלְיָן אֶת הַנְּרוֹת , אֲבָל מְעַשְׂרִין אֶת הַדְּמָאִי
 וּמְעַרְבִין וּמוֹמְנִין אֶת הַחֲמוּץ :

תניא אמר ר' הנינא חייב אדם למשמש כנגדו בערב שבת עם
 חשיכה שמא ישכח ויצא אמר רב זסקי הלכחא רבחא לשכחא :

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי הַנִּינְא . תִּלְמִידֵי חֲכָמִים
 סוֹרְבִים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם : שְׁנָאֵמַר וְכֹל בְּגֵדָה לְמוֹדֵי יְיָ וְהַיָּב
 שְׁלוֹם בְּגֵדָה : אֵל תִּקְרָא בְּגֵדָה אֵלָא סְנֵדָה : שְׁלוֹם רַב
 לְאֻדְבֵי תוֹרַתָּךְ וְאֵין לְמוֹ מִבְּשׂוּל : יְהִי שְׁלוֹם בְּחֻלְיָךְ
 שְׁלוֹה בְּאַרְמְנֹתֶיךָ : לְמוֹעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרֵהֶנָּה שְׁלוֹם
 בְּךָ : לְמוֹעַן בֵּיתֵי אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ : יְיָ עֲזֵ
 לְמוֹעַן יִתֵּן יְיָ וְיִכְרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׂרָם :

פאן מקדש נביא כ נכנסות וי' שוק מלילא' ו' של ספס . ושמיים עלינו , ק"י , יצ"ל .

מכנה' של ישרא לברך הילד' כלילי שנתו' וי' שוקר החפל' או נכנסה לניית , וגם הכניס
 הגדולים מקבלים נרכה מאנומיסה ונכח' הוא , ומצרכים (אחד הלכות ואחד מצרכי')
 מכיני' ב' ידיהם על המתברך ואומרים לזכרים ישימ' אלהים כאפרים וכמנ' אשה .
 ונכנסות ישימ' אלהים כשורה הבקה רחל ולא .

נרכח כהנים וברכך וגו' , וכל אחד יוכל להוסיף נרכח משלו למי לחום לשונו .

וְיָיִם שֶׁבַח מִיָּמָּה, כִּי שָׁמַח מִמֶּנּוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ קִיְיָנוּ לֹא בִּבְשָׁמָה, וְכִי בִּשְׁמֵי שָׁמַיִם
 לֹא מִתְּהַבֵּבֵנוּ מִתְּהַבֵּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַפְרָיִם וְבִמְנַשֶּׁה:
 לֹא פָרַדְנוּ בְּעַבְדֵינוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁרָה רַקָּה רַחֵל וְלֵאנָה;
 פִּיךָ נִבְלַטוּ לְבָבוֹ אִשָּׁר.

מִן מִן מִן זֶרַע שֶׁלֹּא נִתְּךָ בְּיַד קְשָׁמִים, וְנִגְט מִן פְּתוּגְעָדֵינוּ:

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ הַשָּׁמַיִם מֶלֶךְ אֲבֵי עֲלִיזָה
 מֶמְלַךְ מֶלֶךְ הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: גִּ'ס
 צִאֲתָבֶם לְשָׁלוֹם מֶלֶךְ אֲבֵי הַשָּׁלוֹם מֶלֶךְ אֲבֵי עֲלִיזָה
 מֶמְלַךְ מֶלֶךְ הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: גִּ'ס
 בְּרַחֲמֵי לְשָׁלוֹם מֶלֶךְ אֲבֵי הַשָּׁלוֹם מֶלֶךְ אֲבֵי עֲלִיזָה
 מֶמְלַךְ מֶלֶךְ הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: גִּ'ס
 צִאֲתָבֶם לְשָׁלוֹם מֶלֶךְ אֲבֵי הַשָּׁלוֹם מֶלֶךְ אֲבֵי עֲלִיזָה
 מֶמְלַךְ מֶלֶךְ הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: גִּ'ס
 כִּי מֶלֶךְ אֲבֵי יִצְחָק לָךְ לְשִׁמְרָה קְבֵל הַרְבֵּי:
 יי יִשְׁמַר צִאֲתָךְ וּבִאֵךְ מַעֲטָה יַעֲרֵעֲלוּם:

וְאִם יִשְׁמַר זֶה כִּמְהֵרָה וְנִגְט מִן רִיעוּעוּ:

אֶשֶׁת חַיִל מִי יִמְצָא וְרַחֵק מִפְּנֵינִים מְכַרְהָ: בְּמַח בַּח לֵב
 בְּעֵלָה וְשִׁלָּל לֹא יִחַסֵּר: גְּמַלְרָהוּ מִיֹּב וְלֹא יִדַּע כֹּל יָמֵי
 חַיָּיהָ: הַרְשָׁה צִמּוֹר וּפְשָׁתִים וְתַעֲשׂ בְּחֶסֶן בְּפִיהָ: הַיִּתְחַת
 בְּאַנְיָת סוּחָר מִמְרַחֵק תִּבְיֵא לְחֻמָּה: וְהַתְקֵם בְּעוֹד לֵילָה
 וְתִתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחֵק לְגַעֲרָתֶיהָ: זִמְמָה שָׂדֵה וְתִשְׁתַּחֲוֶה
 מִפְּרִי כִפִּיָה נִמְעָ* בָּרִם: חֲגֵרָה בְּעוֹז מְתַנִּיָה וְתֹאמֵן
 וְרֹעֵתֶיהָ: מַעֲמָה כִּי מִיֹּב סַחֲרָה לֹא יִבְבֶּה בְּלֵילֵי גֵרָה:
 וְיִתֵּן שְׂלֵחָה בְּכִישׁוֹר וְכִפִּיָה תִמְכּוּ סָלָה: פְּסוּת פְּרִיעָה
 לְעֵנִי וְיִתֵּן שְׂלֵחָה לְאֲבִיוֹן: לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלֵי כִּי
 כִּי בֵיתָהּ לְבֶשׂ שָׁנִים: מִרְבֵּדִים עֲשֵׂתָהּ לָהּ שֵׁשׁ וְאַרְבָּעוֹן
 לְבוּשָׁה: גִּדְעָה בְּשַׁעֲרֵים בְּעֵלָה בְּשִׁבְתוֹ עִם זִקְנֵי אֲרִיזָה:

(* נמעהק. °) בלילהק.

סדר עשתה ותמכור ותגד נתנה לבנעני: עזרהדר
 לבושה ותשחק ליום אחרון: פיה שתחה בחכמה ותורת
 חסד על לשונה: צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא
 תאכל: קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה: רבות
 בנות עשו חיל ואת עלית על כלגרה: שקר החן
 ותכל היפי אשה יראת יהוה היא תתהלל: תגלה
 מפרי ידיה ויהללה בשערים מעשיה:
 סדר קדוש.

מלות עשה לקדש על היין בכניסת ש"ק, גם הכניס סיבות נקידוש היום ומליאות את
 האנשים בשעת הדקק, וקטן אינו מוליא אותן, ואסור לעצום כלום קודם שיקדש אפי'
 מים. לרד שמהי מפה על השולחן תחת הפת ומפה אחרת פרוסה על גביו, נוטלין הכוס
 ואומרים פראת ויבלו ואומרים מתחלה בלחש ויהי ערב ויהי בקר כדי שלא תחלק פסוק
 לשנים דכל פסיקא דלא פסקי' מע"ה אכן לא פסקינן, ומתחילין בקול יום הששי וה"ה
 לרד להפסיק מעט בין יום הששי לויכלו כדי להכיר שאינו פסוק אחד שאין ראין
 לעשות משני פסוקים פסוק אחד. וקודם קידוש יאמר זה.

לשם יחוד קורשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו הריני מוכן ומוזמן
 לקיים מצות עשה לקדש על היין כדכתיב זכור ושמור זכרהו על היין.

בלחש ויהי ערב ויהי בקר נקיל'ום הששאי: ויכלו השמים והארץ
 וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר
 עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה:
 ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת
 מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

סברי מרנו ורבננו וריבותי.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
 והצוה בנו וישבת קדשו באהבה וברצון הנחילנו זכרון
 ויחייאת בראשית כי הוא יום תחלה למקראי קדש
 וקדש לציצת מצרים פירבנו בהרת ואותנו קדש

מִקְדָּשׁ הָעַמִּים וְשַׁבַּת קִדְשֵׁךְ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הַנְּחַלְתָּנוּ.
בְּרַךְ אֱתָהּ יְיָ מְקַדְּשׁ הַשַּׁבָּת:

הַמַּסָּח מִיּוֹצֵא, כְּכֹהֵן יֵי, נִרְךְ לְהַשְׁאִיר בְּכּוֹס אֵל קִידוֹשׁ מֵעַט יִיזן וְלֹהֲנִיּוֹ עַל הַשֹּׁלֶכֶן שֶׁ
עָמַד שֶׁל אֶסְרִי, וְאֶסְרִי יְעוֹל יִדְוִי וַיִּנְרַךְ עַל כְּעִיל יָדִים וְאֶסְרִי כִי יִנְרַךְ עַל לֶסֶם טַעֲמֵי.
בְּרַךְ אֱתָהּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם הַמוֹצֵיא לַחֵם מִן הָאָרֶץ:

כָּלִיל שַׁבַּת בּוֹצֵעִין עַל הַמַּסְמֹכָה אֲנִל בְּיוֹם שַׁבַּת וְכָלִיל יֵט בּוֹצֵעִין עַל הַעֲלִינָה.
וְשׁוֹב לְכִיכָה הַמַּסְמֹכָה קָרוֹב אֵלָיו יוֹמֵר מֵעֲלִינָה כִּמְלֵא שְׁאִינֵנו מֵעֲבִיר עַל הַמַּסְמֹכָה.
וְטוֹב לְבָנוֹעַ פְּרוּסָה גְדוֹלָה שֶׁמִּסְפִּיק לָנוּ לְכָל הַסְּעוּדָה. וְאֶסְרִי הַסְּעוּדָה וְאֶסְרִי שְׁלֵמָה
ד' ט עַל שֶׁלֹּא יִמָּוֵר שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב ה' אַחַשְׁבַּת צִיּוֹן וְגו' וְיִטוֹל יָדָיו
בְּיָמֵי אֶסְרֹנִים. וְתִיקֵן כֶּכֶן ז' לְקָרוֹת הַלָּלוּ לְאֶמְרָם אֶסְרִי מֵיִם אֶסְרֹנִים:
וַיִּנְרַךְ כֶּכֶן עַל הַכּוֹס כְּדִינוֹ, וּמִנְרַךְ עַל הַיַּיִן כֶּכֶן וְאֶסְרִי כֶּכֶן מֵעַן שֶׁלֹּא כִּמְשַׁעַט.
שְׂמֵרָה יִצְחָק. וְזֵר נָאָה לְשַׁבַּת.

יּוֹם זֶה לְיִשְׂרָאֵל אֲוֶרָה וְשִׁמְחָה. שַׁבַּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה

צִיּוֹת פְּקוּדִים, בְּמַעֲמַד סִינִי. שַׁבַּת וּמוֹעֲדִים, לְשִׁמּוֹר בְּכָל

שְׁנֵי. לְעָרוֹךְ לְפָנָי, מִשְׁאֵת רְאֵרֻחָה. שַׁבַּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה

חֲמִדַּת הַלְּבָבוֹת, לְאֶמָּה שְׁבִירָה. לְנַפְשׁוֹת נְכָאֲבוֹת, נְשִׁמָּח

יִתְרָה. לְנַפְשׁ מִצְרָה, יִסִּיר אֲנַחָה. שַׁבַּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה

קִדְשָׁת בְּרַכָּת, אוֹתוֹ מִכָּל יָמִים. בְּשִׁשִּׁת כְּלִית, מְלֶאכֶת

עוֹלָמִים. בּוֹ מִצְאוּ עֲנִיּוֹת, הַשְּׁקֵט וּבְטָחָה. שַׁבַּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה

לְאֶסְרִי מְלֶאכֶה, צִיּוֹתֵנוּ נוֹרָא. אֲזַכָּר הוֹד מְלוֹכָה, אִם שַׁבַּת

אֲשִׁמּוֹרָה. אֲקָרִיב שִׁי לְמֶאֱוִי מְנוּחָה מְרַקָּה. שַׁבַּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה

חֲדָשׁ מְקַדְּשֵׁנוּ, וְזָכְרָה נְחֻרְבָת. טוֹבָה מוֹשִׁיעֵנוּ, תְּנָה לְנַעֲצָבָת.
שַׁבַּת יוֹשְׁבָת, בְּזִמְרִי וּשְׁבָחָה. שַׁבַּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה

סדר תפלת שחרית לשבת וי"ט.

בְּשִׁיר כְּכַסְיָן לְנֵיה־כ' וְאוֹמְרִים כָּל סֵדֵר הַבְּרָכוֹת וּפ' הַקְּרִנּוֹת כְּמוֹ נִישׁוֹת
הַקּוֹל אֵלֶּה אֲמוֹסִיפִים וּבְיוֹם הַשַּׁבַּת, שַׁמַּי וי"ט לְאוֹמְרֵן תְּכִלִּין הוֹא, אֲנִל
מִתְעַטְמִים כְּנִישׁוֹת. מִתְחִילֵן בְּרוּךְ שְׂאֵמֵר כְּנִיעַס קוֹל זֵמֵר, וְאוֹמְרִים פְּסוּקֵי
דְּמִרָה וּמְדַלְגִים מוֹמֹר לְחֻדָּה וּמוֹסִיפִים לְמַנְצָה מוֹמֹר לְדוֹד וְשִׁיר
הַמְּזוֹמְרִים הַמְּדַבְּרִים מִמַּעֲשֵׂי בְּרָאשִׁית שְׁכָלוּ כִּשְׁמַת וּמִתָּן תּוֹרָה שְׁכִילָה. וְאוֹמְרִים
יְהִי כְבוֹד וְאוֹשְׁרֵי וְהַלְלוּיָהּ וְכו' עַד יִשְׁתַּבַּח וּמִתְחִילֵן כֵּאֵן נִשְׁמַח.

וְעַתָּה מִתְרַנְּנוּ מִרְט וּמִן כְּהֵד, זַעֲטֵלָט וּבְיוֹם הַשַּׁבַּת חִיּוֹן, חִיבֵרְט פְּרִינְגֵט מוֹמֹר
מִתְרַנְּנוּ, מִתְרַנְּנוּ לְמַנְצָה מוֹמֹר לְדוֹד חו"ו בַּי יִשְׁתַּבַּח, רִמָּן פְּרִינְגֵט וּמִן נִשְׁמַח מִן.

גשמות פלחי תברך את שמך יי אלוהינו
 ורוח כלבשר הפאר ותרוםם זכרה מלכנו
 תמיד. מן העולם ועד העולם אתה אל
 ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע פודה
 ומציל ומפרגם ומרחם בכל עת צרה וצוקה
 אין לנו מלך אלא אתה: אלהי הראשונים
 והאחרונים. אלוה כל בריות אדון כל
 הולדות המהלל ברכ התשבחות המנהג
 עולמו בהסוד ובריותיו ברחמים. ויי לאינום
 ולא יישן. המעורר ישנים והמקיץ נרדמים.
 והמשית אלמים. והמתיר אסורים והסומך
 נופלים והזוקק בפופים. לה לברך אנחנו
 מזדים. אלו פינו מלא שירת בים ולשוננו רנה
 בהמון גליו ושפתותינו שבה כמדתבי רקיע.
 ועינינו מאירות כשמש ובירה ויהינו פרושות
 כגשרי שמים. ורגלינו קלות כאילות: אין
 אנחנו מספיקים להורות לה יי אלהינו ואלהי
 אבותינו. ולברך את שמך. על אחת מאלף

* צרוב פתח פתוח, מעטור ציוי סקאנאות, כלומר בכל התאמות ואף אסס
 דניס, חס שיטט מלת רוב בלשון עברי להורות על ריבוי הכלל, חס שנס
 ורוב עלמותי הפסיד (איוכ' ד' יד), כבוד גשח ורוב בניו (אסתר ס' י"א)
 ריבוי בניו, ואמנם רז"ל סרגילו להקטט בו בצנין אשר צאטרג ורובו
 כמולו, והולרכתי להעיר באן על הענין הזה לסבות דעת המסקאס זוס.
 (ס מטכסג, כט' רפס כטו סטטכר (ויקר' יד' י"א) וכן טטפס בלשון לסרפוט סט'
 כטפ' ספצל בטתס. * וס סקינ כ"י וסטעיר.

לַךְ אֵלֶי אֱלֹהִים וְרַבֵּי רַבְבַּת פְּעָמִים הַטּוֹבָחַ
 עֲשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעָמְנוּ מִמְצָרִים גְּאֻלָּתָנוּ
 אֲלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ בְּרַעַב וּנְתָנָה
 בְּשִׂבְעַת כָּל־כֶּלֶקָנוּ מִחֶרֶב הִצַּלָּתָנוּ וּמִדְּבַר
 מִלְּטָתָנוּ וּמִחַלְלִים רָעִים וּנְאַמְנִים דְּלִיתָנוּ עֲדָה
 הִפָּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזָבוֹנוּ חַסְדֶיךָ וְאֵל־
 תַּשְׁטַחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְנֶצַח: עַל־כֵּן אֲבָרִים שְׁפִלְגָת
 גֵּוֹ וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שְׁנַפְחָתָ בְּאַפֵּינוּ וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר
 שָׂמָת בְּפִינוּ: הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ
 וַיִּדְּמֻמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ
 מֵלִבָּנוּ: כִּי כָל־פֶּה לְךָ יוֹדֶה וְכָל־לִשׁוֹן לְךָ
 תִּשְׁבַּע וְכָל־בֶּרֶךְ לְךָ תִּכְרַע וְכָל־קוֹמָה
 לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה וְכָל־לִבְבוֹת יִירָאוּךָ וְכָל־
 קָרֶב וּבִלְיוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ בְּדַבָּר שֶׁבְּתוֹב כָּל
 עֲצָמוֹתַי תִּתְאַמְרְנָה יְיָ מִי כְמוֹךָ מִצִּיל עֲנִי מִחֶזֶק
 מָמְנוּ וְעֲנִי וְאֲבִיזֵן מִגּוֹזְלוֹ: מִי יִדְמֶה לְךָ וּמִי
 יִשְׁוֶה לְךָ וּמִי יַעֲרֶךְ לְךָ הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר
 הַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן קִנְהַ שָׁמַיִם וְאָרֶץ: נְהַלְלֶךָ
 וְנִשְׁבַּחֶךָ וְנִפְאָרֶךָ וְנִבְרַךְ אֶת־שֵׁם קְדֹשְׁךָ
 בְּאַמּוֹר לְדוֹד בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ וְכָל־קָרְבִּי
 אֶת־שֵׁם קְדֹשׁוֹ:

האל

פתח מסריאל, בשמחות מחיל השן היא, ונסוסית וס' עוס' מ הגדול (ונק' ק מנכס

בש"מ הא) ונכס' הגבור
וחרד א סהודאות עכ"ל
וכן נוהגין ברוב קהלות
אשכנז, אכן ברוב קהלות
פולין מחיל השן היא בכי
ג' רגלים, אבל בכל מקום
בר"ה וי"ב מחיל המלך,
ובכל שמחות השנה השן
מנגן שוכן עד עד תמקד
והקהל עוב' ובמקהלות

הַיָּהוָה בְּתַעֲצוּמוֹת עֲזָרָה:

הַגָּדוֹל בְּכַבוֹד שְׁמֶךָ:

הַגָּבֹר לְנִצְחוֹת הַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ

הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כַּסֵּא אֲרָם וְנִשְׂא

שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכָתוּב

רַגְנוּ צַדִּיקִים בְּיַי לְיִשְׂרָאֵל נְאֻוֹה תְּהִלָּה:

בְּפִי יִשְׂרָאֵל תְּתַהַלֵּל. וּבְדַבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ.

וּבְלִשׁוֹן חַ סִידִים תִּתְרוֹמֵם. וּבִקְרֹב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדֵּשׁ.

וּבְמִקְהֵלוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַנָּה יִתְפָּאֵר

שְׁמֶךָ מִלִּבְנֵי בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר שֶׁכֵּן חוֹבֵת כָּל־הַיְצוּרִים

לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהַזְדוּת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח

לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְחַדֵּד לְבָרֵךְ לְעֲלֹה וּלְקַלֵּם עַל כָּל־

דַּבְּרֵי שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת דָּוִד בְּיוֹשֵׁי עִבְרָה מְשִׁיחָה:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלִּבְנֵי הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ

בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לָךְ נְאֻוֹה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלוֹתֵינוּ

שִׁיר וְשִׁבְחָה הַלֵּל וְזַמְרָה עוֹ וּמְשֻׁלָּה נִצַּח גְּדוֹל

וְגִבּוֹר תְּהִלָּה וְתַפְאֵרַת קְדוּשָׁה וּמְלִכוּת בְּרִטוֹר

והודאות

(* ולקלם הל' הזה קשה עונאי שהרי בנוסחת הקדיש אמרו ויתעלה והקלם והפסידו
בעבו' שיש בו ל' גכאי כמו שכתב רד"ק בשרשו, וכן כתב הרב אב"ן הירחי בספרו המונה
סי' כ"ח שאין נכון לומר ויתקלם שלא להכריע בשבח הגורל יתברך אך ויתהלל יתחייב
שאינו מוכרע עכ"ל, והנה הקהלות אחזו בגירסתו בנוסח הקדיש להסיר ויתקלם ולומר
שמורת ויתהלל, ומדוע לא הסירוהו כאן? והרי ולב' שא יתכן יותר שאינו מוכרע

והודאות מעתה ועד עולם: ברוך אתה יי א מלך גדול
בתשבות י ההודאות ארון הנפלאות הבוחר בשירי
ומרה מלך י חי העולמים: כ"ז אומר ה"ק.

ומגש קהל יחברך.

יתברך וישתבח ויתפאר
ויתרום ויתנשא שמו של מלך
מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא
שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו
אין אלהים סלוי לרכב בערבות ביה
שמו ועליו לפניו. ושמו מרום
על כל ברכה ותהלה:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם:

שמו יוצר מוספי זה: אור עולם באוצר חיים אזרות מאתל אמר יידי:

שמו גדול עד ימי סליסו סנגני הכל יודוך. כשכל י"ט כסו' אומרי' הסאר לארץ.

הכל יודוך והכל ישבחוך. והכל יאמרו אין

קדוש כיי: הכל ירוממוך סלה יוצר הכל. הלא

תפוחי חבלים דלתות שער מרח: ובוקע

ולוני רקיע. מוציא חמה ממקומה ולבנה

ממכון שבתה: ומאיר לעולם כלו וליושבינו.

עברא במדת רחמים: המאיר לארץ ולדברים

להברחמים. ובטובו מחדש בכל יום תמיד

המאיר לארץ ולדברים עליה ברחמים ובטובו מחדש

כל יום תמיד מעשה בראשית: מה רבו מעשיך יי

המאיר לארץ ולדברים עליה ברחמים ובטובו מחדש

כל יום תמיד מעשה בראשית: מה רבו מעשיך יי

המאיר לארץ ולדברים עליה ברחמים ובטובו מחדש

כל יום תמיד מעשה בראשית: מה רבו מעשיך יי

המאיר לארץ ולדברים עליה ברחמים ובטובו מחדש

כל יום תמיד מעשה בראשית: מה רבו מעשיך יי

המאיר לארץ ולדברים עליה ברחמים ובטובו מחדש

כל יום תמיד מעשה בראשית: מה רבו מעשיך יי

מַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית: הַפֶּלֶךְ הַמְרוֹמֵם לְבַדּוֹ מֵאֵן.
 הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפָאָר וְהַמְתַנְשָׂא מִיְמוֹת עוֹלָם:
 אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים. רַחֵם עָלֵינוּ
 אֲדוֹן עֲזָנוּ עֲזֹר מִשְׁגָּבֵנוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ מִשְׁגָּב
 בְּעַדְנוּ: אֵין בְּעַרְכֶּךָ וְאֵין זִלְתֶּךָ. אָפֶס בְּלִתֶּךָ
 וְאֵי הוֹמָה לָךְ: אֵין בְּעַרְכֶּךָ יי אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם
 הַיְוָה. וְאֵין זִלְתֶּךָ מִלְּכָנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא:
 אָפֶס בְּלִתֶּךָ גּוֹאֲלֵנוּ לִיְמוֹת הַמְשֻׁשָׁח. וְאֵין
 הוֹמָה לָךְ מוֹשִׁיעֵנוּ לְתַחִית הַמַּתִּים:

אֵל אֲדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים. בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ
 בְּפִי כָל נִשְׁמָה: גְּדֹלוֹ וְטוֹבוֹ מְלֵא עוֹלָם. הַעֲשֵׂה
 וְתַבֵּנָה סִבְבֵים אוֹתוֹ: הַמְתַנְשָׂא עַל חַיִּוָה
 הַקָּדוֹשׁ. וְנִהְיֶה בְּכָבוֹד עַל הַמְרַבָּה: זְכוֹר
 וּמִי שְׁזֹר לְפָנֶיךָ אֵין חֶסֶד וְרַחֲמִים לְפָנֶיךָ כְּבוֹד
 טוֹבִים מְאֹד וְזֶה שֶׁבְּרָא אֱלֹהֵינוּ. יַעֲרֵם בְּרַעַר
 בְּבִינָה וּבְהַשְׁכֵּל: בָּהּ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם

פְּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂית מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיִיךָ: הַפֶּלֶךְ
 הַמְרוֹמֵם לְבַדּוֹ מֵאֵן הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפָאָר וְהַמְתַנְשָׂא מִיְמוֹ
 לָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹ
 נֵנוּ עֲזָנוּ עֲזֹר מִשְׁגָּבֵנוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ בְּעַדְנוּ: אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹ
 דְעָה

להחיות סושלים בקרב תבל: מלאים זיו
 ומפיקים נגה. נאה זיום בכל העולם:
 שמחים בצאתם וששים בבואם. עושים
 באימה רצון קונם: פאר וכבוד נותנים לשמו.
 צהלה ורנה לזכר מלכותו: קרא לשמש
 וירח אור. ראדה והתקין צורת הלבנה:
 שבת נותנים לו כל צבא מרום. תפארת
 וגדלה שרפים ואופנים וחיות הקדש:

לא אשר שבת מכל המעשים ביום השביעי התעלה
 ושב על כסא כבודו תפארת עמה ליום המנוחה ענג
 קרא ליום השבת: זה שבת של יום השביעי שבו שבת
 סכל מלאכתו: ויום השביעי משבח ואומר מזמור שיר
 ליום השבת טוב להודות ליי: לסיכך יפארו ויברכו לא
 כל יצוריו. שבת יקר וגדלה יתנו לא מלך יוצר כל
 המנוחיל מנוחה לעמו ישראל בקדשתו ביום שבת קדש:
 שמך יי אלהינו יתקדש. וזכרך מלכנו יתפאר. בשמים
 מפעל ועל הארץ מתחת: תתברך מושיענו על שבת

בשבת הכין ופעל וזרי חמה טוב יצר כבוד לשמו: מאורות
 נתן סביבות עשו: פנות צבאיו קדושים רוממי שדי תמיד
 מספרים כבודא וקדשתו: תתברך יי אלהינו על שבת

(* צהלה, ה' בק"ט כי הוא שם דבר כפניו ורנה, וכמוכו בקדוש
 ובעשרה ה' בק"ט רוגמת משנ נדמי טהרה (ויקר' יב') אכל ופעיר זה

מַעֲשֵׂה יָדָיָךְ וְעַל מְאֹרֵי אֹזֶן שְׁעֵשִׂית יִסְאָרְךָ כְּלָה:
 תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מִלְּכָנוּ וּגְוֹאֲלָנוּ בּוֹרֵא קְרוֹשִׁים
 יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלְּכָנוּ וְיִצַר מְשָׁרְתֵינוּ אֲשֶׁר
 מְשָׁרְתֵינוּ בְּלֹם עֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמְשָׁמִיעִים
 בִּירָאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבַרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֶךְ
 עוֹלָם: כָּל־אֱהוּיָבִים כָּל־בְּרוּרִים כָּל־גְּבוּרִים
 וְכָל־עֲשִׂים בְּאִמָּה וּבִירָאָה רְצוֹן קוֹנֵם וְכָל־
 פּוֹת־חַיִּים אֶת־פִּיָּהֶם בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה בְּשִׁירָה
 וּבְזִמְרָה וּמְבַרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפַאֲרִים
 וּמְעַרְצִים וּמְקַדְּשִׁים וּמְמַלְיָבִים:

אֶת־שֵׁם הָיָה הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא
 קְדוֹשׁ הוּא: וְכָל־מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת
 שְׁמַיִם זֶה מוֹהֵה וְנוֹתְנִים רְשׁוֹת זֶה לְזוֹה לְהַקְדִּישׁ
 לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה וּבְגַעֲיָמָה
 קְדֻשָׁה בְּלֹם כְּאַחַד עֹנִים וְאוֹמְרִים בִּירָאָה:
 קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא כְּלֵי־אֲרֶץ כְּבוֹדוֹ:

כֹּה לֵב וְשֵׁמִי (אֲסַמְרֵסוּ) הוּא פֶּעַל עֲבַד לְכַנְסָה כְּעֲבָדוֹ שְׁמַתָּה לְכֵן סוּד אֲסַמְרֵס
 דּוֹגְמַת וְאֵם טֵה רֵב מוּזָבָה (וַיִּקְר' טוֹכַח) וְכַנְקַד וְשִׁמְחָה הֵמ' בְּלֵר' בְּעֵבֶר סְפִילוֹק
 דּוֹגְמַת וְכַפֵּר עָלָי כִּכְהֵן וְעֵה רֵב (וַיִּקְר' יֵבֵת) בּוֹשָׁה וְחַפְרָה (יִרְמִי' שׁוֹט) וְדוֹשִׁיָה
 שַׁע' שְׁלֵסֶה בְּלֵר' בְּעֵבֶר סְפִילוֹק; וְאֵילוֹ הֵי' וְשִׁמְחָה מֵאֵר לְכַנְסָה הֵי' רֵאז
 וְשִׁמְחָה דּוֹגְמַת אֵם סְכֵנִים שְׁמַתָּה (מִלִּי' קִיג ט), כִּי לֹכֵר הוּא שְׁמַתָּה וְשׁוֹנ לֵב
 (אֲסַמְרֵס' ט') (כּוֹזֵת וְחַרְפֵּי רֵב וְרֵבֵת וְדוֹשִׁיָה)

* כ"ט פרים אופן יאמר זכ.

<p>וְהַחַיִּים יִשְׁוֹרוּ יִכְרְבִים יִפְאָרוּ וְשָׂרְפִים יִדְּוּ וְאַרְאֵלִים יִכְרְבוּ פְּנֵי כְּלֵהָרָה וְאֹפֶן וְכַרְוֵב לְעַמַּת שָׂרְפִים לְעַמַּתָּם מִשְׂבָּחִים וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ כְּבוֹדֵי מְקוֹמוֹ:</p>	<p>וְהַאֲפֻנִים וְחַיִּים הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ מִתְנַשְּׂאִים</p>
---	--

לֹא בְרוּךְ נְעִימוֹת יִתְנוּ • לְמַלְכָּא חַי וְקַיִם זְמִירוֹת יֹאמְרוּ
 וְהַשְּׂפוֹת יִשְׁמְעוּ • כִּי הוּא לְבָדוּ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֲשֵׂה
 תְּשׁוּת בְּעַל מַלְחָמוֹת זֹרַע צְדָקוֹת מִצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא
 תְּשׁוּת נוֹרֵא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת הַמְּחַדֵּשׁ בְּמִדְּוֵי
 גְּדִילוֹם תָּמִיד מְעַשֵּׂה בְּרֵאשִׁית: כְּאָמֹר לְעֲשֵׂה
 אֲדִים גְּדִלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: אֲדֹר חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן הַתְּאִיר
 תְּהִי כְלָנוּ מְהֵרָה לְאוּרוֹ • בְּרוּךְ אַתָּה יי יוצֵר הַמְּאֹרוֹת:
 אֲתָבָה רַבָּה אֲתִבְתְּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְּדוּלָה וִיתְרָה
 תְּמַלֵּךְ עָלֵינוּ אָבִינוּ מְלִכְנוּ בְּעִבּוֹר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבְטָחוּ בְךָ
 וְתִלְפְּדֵם חֲקֵי חַיִּים כֵּן תִּחַנְּנוּ וְתִלְמַדְנוּ: אָבִינוּ הָאֵב
 וְחֲמֵן הַמְּרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבְנוּ לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל
 לְשִׁמְעַת לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי
 תְּלַמֵּד תִּזְרַתְךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ וְדַבֵּק
 לְבוֹנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיִחַד לְכַבְּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׂמֵךְ וְלֹא
 גִּישׁ לְשׁוֹלֵם וְעַד: כִּי בְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרֵא בְּטַחְנוּ
 וְלֵה וְשִׂמְחָה בִּישׁוּעָתְךָ: וְתִבְרָאנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע

* יִשְׁוֹרוּ כ"ט נכל הספרים וכ"י, ונעל וי"ט הגיה חשוררנה נל"כ
 להיטו שוסכ על החיות תנה כדואה כי כמרכבה דיחוקאל דבר על
 חיות נל"כ כרוכ; וכבר כתב הרמב"ע ז"ל. כי העבדים ונמש. לחיוב

בְּנִפְּוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלְבֵנוּ קוֹמְמוֹת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵי
 יְשׁוּעוֹת אֲתָהּ יִבְנוּ בְּחַרְתָּ מִכָּל־עַם וְלִשְׁוֹן וְיִקְרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל סֵלָה בְּאֵמֶת • לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיַחֲדֶךָ בְּאַהֲבָה: בְּרוּךְ
 אַתָּה יי הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה: יחיד חוּסֵר 4 מֶלֶךְ נֶאֱמַן

^{דברים ו' 7}
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה י אֶחָד
 בלמט בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבָתָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־
 נַפְשֶׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ: וְשָׁנַנְתָּ
 לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתֶּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתֶּךָ
 בְּדַרְךָ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׁרָתָם לְאוּר
 עַל־יָדֶיךָ וְרָצוּן לְטַטְפֹּת בֵּין עֵינֶיךָ
 וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

^{דברים 10} וְהָיָה אִם־שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
 אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־
 נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטַּר־אַרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה
 וּמִלֶּקֶשׁ וְאִסַּפְתִּי דְגָנְךָ וְתוֹרְשֶׁךָ וְיִצְרָהֶךָ
 וְנָרַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדֶךָ לְבַר־זִמְתֶּךָ וְאִבְדָּה
 וּשְׁבַעְתָּ: הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם
 וּסְרַתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם: וְחָרַה אֶף־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־

השמים ולא יהיה מטר והיא אדמה לא תתן
 את יבולה ואבדתם מזהה מעל הארץ
 וטבה אשר יהיה נתן לכם: ושמתם את
 דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם
 קשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת
 בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר
 עם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
 במקום: וכתבתם על מזוזות בירתך
 בשעריך: למען ירבו ימכם וימי בניכם
 על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם
 לתת להם בימי השמים על הארץ:

ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
 בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת
 על כנפי בגדיהם לדורתם ונתנו על ציצת
 ונגה פתיל תכלת: והיה לכם לציצת
 אתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה
 עשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם
 אדרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם:
 מען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם
 שים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם
 וצאתי אתכם מארץ מצרים קהילות
 לאתים אני יהוה אלהיכם:

אֲמַתְוֵי צִיב וְנִכּוֹן וְקִים וְיִשָּׁד וְנֶאֱמָן
 וְאֵהוּב וְחֻכִּיב וְנַחְמָד וְנִעִים וְנִרְא
 וְאֵדִיר: וּמִתְקַן וּמִקְבֵּל וְטוֹב וְיִפָּה
 הַדְּבָר הַזֶּה עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וְעַד אֲמַת
 אֱלֹהֵי עוֹלָם מִלְּפָנֶיךָ צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן
 יִשְׁעֵנו: לְדוֹר וָדוֹר הוּא קִים וְשִׁמוֹ
 קִים וְכֵסֵּא וְנִכּוֹן וּמִלְכוּתוֹ וְאֲמוּנָתוֹ
 לְעַד קֵימַת וּדְבָרָיו חַיִּים וְקִימִים
 נֶאֱמָנִים וְנַחְמָדִים לְעַד וְלְעוֹלָמֵי
 עוֹלָמִים עַל־אֲבוֹתֵינוּ וְעֲלֵינוּ עַל־
 בְּנֵינוּ וְעַל־דוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דוֹרוֹת
 זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ: עַל־דֵּר אֲשׁוּנִים
 וְעַל־דֵּר אֲתֵרוּנִים דְּבָר טוֹב וְקִים
 לְעוֹלָם וְעַד: אֲמַת וְאֲמוּנָה חֶק וְלֹא
 יַעֲבוֹר: אֲמַת שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְאֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֵינוּ
 נִזְאֵלְנוּ נִזְאֵל אֲבוֹתֵינוּ יִצְרָנוּ צוּר
 יִשׁוּעָתֵנוּ פִּדְנָנוּ וּמְצִילָנוּ מֵעוֹלָם
 שְׁמֶיךָ אֵין אֱלֹהִים וְלֹתֶיךָ:

בְּאִשְׁמֵיךָ חֹלֵר לִחְמוּרִים
 כְּלֹא־שָׂכָנו אֲמַת וְיִצִּיב זֶה עַד
 אֵין חֲלָפִים זוֹלָמָךְ אֵבֶל נְפֹלִין
 מְסַלְפִים רַק עַל הָרֵאשׁוֹנִים.
 אֲמַת וְיִצִּיב וְנִכּוֹן וְקִים
 וְיִשָּׁד וְנֶאֱמָן וְטוֹב וְיִפָּה
 הַדְּבָר הַזֶּה עֲלֵינוּ עַל אֲבוֹתֵינוּ
 וְעֲלֵנוּ עַל בְּנֵינוּ וְעַל
 דוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דוֹרוֹת
 זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ:
 עַל הָרֵאשׁוֹנִים וְעַל
 הָאֲתֵרוּנִים לְעוֹלָם וְעַד חֶק
 וְלֹא יַעֲבוֹר. אֲמַת שְׂאֵתָה
 הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ
 אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וְעַד: אֲמַת
 הוּא מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ
 אֲמַת. לְמַעַן שְׂמֶיךָ מִדֵּר
 לְנִזְאֵלְנוּ בְּאִשְׁרָנוּ נִזְאֵלְנוּ אֵת
 אֲבוֹתֵינוּ: אֲמַת מְעוֹלָם
 שְׂמֶיךָ הַגָּדוֹל עֲלֵנוּ נִקְרָא
 בְּאֵתְהָךְ אֵין אֱלֹהִים וְלֹתֶיךָ:
 (* לְנִזְאֵלְנוּ כֹּה נִקְרָא כְּפִשְׁטָא
 בְּלִישְׁטֵן לְנִזְאֵל (חֲסֵן ג' י'))

עוֹרֵת אֲבוֹתֵינוּ אֲתָה הוּא מְעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לְבָנֵינוּ
 אֲתֵרוּתָם בְּכָל־דוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם פּוֹשֵׁקָה וּמְשַׁפְּקָה
 וְעִדְקָתְךָ עַד אֲפִסֵּי אֶרֶץ: אֲשֵׁרֵי אֵלֵשׁ שְׁלִישְׁמַע לְכַעֲזָתְךָ
 וְתוֹרָתְךָ וְדְבָרְךָ יִשִּׁים עַל לִבִּי: אֲמַת אֲתָה הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ
 וּמִלְּךָ גְבוּר לְרִיב רִיבִים: אֲמַת אֲתָה הוּא רֵאשׁוֹן וְאֲתָה
 הוּא אֲחֵרוֹן וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מִלְּךָ גּוֹי וּמוֹשִׁיעַ: מִמְּצָרִים

וְאֵלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ: כָּל־כְּבוֹדֵיהֶם
 הִרְגַּת וּבְכֹרֶךָ גָּאֵלְתָּ וַיִּסְוֶה בְּקַעַת וַיִּוָּדֵם טַבַּעַת וַיִּדְוִדֵם
 הַעֲבָרְתָּ וַיִּכְסּוּ מַיִם צָרִייהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹתֵר: עַל־זֹאת
 שָׁבְחוּ אֱהוּבִים וְרוֹמְמוֹ אֵל וְנָתַנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירֹת
 וְתִשְׁבַּחֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ יי חַי וְקַיִם: רַם וְנִשְׂא
 גְּדוֹל וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל גָּאִים וּמִגְּבִיחַ שְׁפִלִים מוֹצִיא אִסּוּרִים
 וְסֹדֵה עֲנִיִּים וְעוֹזֵר רַלִּים וְעוֹנֶה לְעַפּוֹ כְּעַת שׁוֹעֵם
 אֵלֶי: תִּהְלֹת לְאֵל עֲלִיזִן בְּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ. מִשְׁחָה וּבְגִי
 יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנִי שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלֶם:
 מִדְּכַמְכָּה בְּאֵלֶם יְהוָה מִי כְּמִכָּה נֶאֱמָר
 בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא תִהְלֹת עֲשֵׂה פֶלֶא: שִׁירָה חֲדָשָׁה
 שָׁבְחוּ גְּאוּלִּים לְשִׁמְךָ עַל־שִׁפְתֵי הַיָּם יַחַד כָּלֶם
 הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ. יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד:
 צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וְסִיחָ
 בְּנֶאֱמָר יְהוָה וַיִּשְׂרָאֵל. (וְגֵאֲלֵנוּ יי עֲבָאוֹת שְׁמוֹ
 קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.) בְּרוּךְ אַתָּה יי גְּאוּלִּי יִשְׂרָאֵל:

אֲדַבְּרֵי שְׁכַתִּי תִפְתַּח וּכְפִי יִגִּיד תִּהְלֶתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
 הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיזִן נוֹמֵל חֲסִדִים מִזִּבְיִם
 וְקֵנֵה רֵבֶל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גְּאוּלִּים לְבָנֵי
 בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

הו"ד נע"ה ב"ס ספר שחרית

וקרנו לתים מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים למענה אלהים חיים:
מֶלֶךְ עֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִן בְּאֵי מִגֵּן אֲבֹתָם:
אֵתָּח גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדָנִי מִחַיָּה מֵתִים אֵתָּח רַב
לְהוֹשִׁיעַ. • פסוק ש"ע מוסף חן בני זמן ערו • משיב הרוח ומזריד הנשם:
 וסען סחג פסח מוסף וזמנו:
מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מִחַיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים סִמְךָ גּוֹפְלִים וְרוֹמֵא חוֹלִים וּמִתִּיר
אֲסוּדִים וּמְקִיָּם אֲמוֹנָתוֹ לִישִׁינֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ
בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי רוֹמֵא לְךָ מֶלֶךְ מִמִּית וּמִחַיָּה
וּמְצַמִּית יְשׁוּעָה. • חן דעו 10 כוסס חגנעו וזירר מו כמוך חייכעטס חוטטעט:
 מי כמוך אב הרחמים זוכר וצדיקו לחיים ברחמים
וְנֶאֱמַן אֵתָּח לְחַיּוֹת מֵתִים בְּאֵי מִחַיָּה הַמֵּתִים:

קדוש לש"ן כחורת המלכה
 נקדש את שמך בעולם בשם
 שמוקדשים אותו בשמי טרום
 בכתוב על יד נביאה וקרא זה אל זה
 ואמר קו"מ קדוש קדוש קדוש
 י צבאות מלא כל הארץ כבוד:
 י אז בקול רעש גדול אהיר וחוק משמיעים קול מתנשאים לעמת
 שרשים לעפתם ברוך יאמר קו"מ ברוך כבוד יי ממקומו: ממקומו מלכנו
 תזקיע ותגלוהו עלינו כי מתים אבותי להמתי תמלה בציון בקרב בימינו
 לעלם ועד תשכון: התגבל ותתקדש בתוך ירושלים עירך לדור גדוד
 ולנצח נצחים: ועינינו תראינה מלכותך בהכר האמור בשירי עזך על יד
 דוד משיח צדקה: קו"מ ימלה יי לעולם אלהיך ציון לדוד דוד הללניה:
 לדוד גדוד גגיר גדלה ולנצח נצחים קדשתך נקדיש ושבתך
 אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלה גדול וקדוש אתה
 ייך אתה יי האל (נש"מ חס"ה) הקדוש:

אֵתָּח קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ
קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם
יִתְלַלְלוּ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה
הָאֵל (נש"מ חס"ה) הַקָּדוֹשׁ:

וְשָׂמַח מִשֶּׁהָיָה בְּמַתְּנַת הַלֶּקֶן כִּי עָבַד נְאֻם יְקֻוֹתָא
 לֹא כְּלִיל תִּפְאַרְתָּ בְּרֵאשׁוֹנְתָּהּ בְּעַמְדוֹ לְפָנֶיךָ
 עַל הַר־סִינַי וְשָׁנִי לַחַת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ
 וְכָתוּב בָּהֶם שְׂמִירַת שַׁבָּת וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרַתְךָ
 וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־
 הַשַּׁבָּת לְדַרְתָּם בְּרִית עוֹלָם בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֹתוֹת הוּא לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־
 הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפְּשׁ
 וְלֹא נָתַתּוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְגוֹיֵי הָאָרְצוֹת וְלֹא
 הִנְחִלְתּוּ מַלְכֵנוּ לְעוֹבְדֵי פְסִילִים וְגַם בְּמִנוּחְתּוֹ
 לֹא יִשְׁכְּנוּ עַרְלִים כִּי לְיִשְׂרָאֵל עִמָּךְ נָתַתּוּ
 בְּאַהֲבָה לְזֶרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בְּחַרְתָּ עִם
 מִקְדָּשֵׁי שְׁבִיעִי כָּלֵם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ מִטּוֹבָךְ
 וּבְשִׁבְעֵי רְצִיתָ בּוֹ וְקִדְּשָׁתוּ חֻמְדַּת יָמִים
 אֹתוֹ קִרְאתָ זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצָה בְּמִנוּחְתָּנוּ
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ שְׁבַעֲנוּ
 מִטּוֹבָךְ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְטַהַר לַבָּיִת לְעַבְדְּךָ
 בְּאֵמֶת וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן
 שַׁבָּת קִדְּשָׁךְ וַיְנַוְהוּ בָּהּ יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׁמָךְ
 גְּדוּדָה אֶתָּה יי מִהַדָּשׁ הַשַּׁבָּת:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם.
 והשב את העבודה לדביר בירתי ואשי
 ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי
 רצון תמיד עבודת ישראל עמך:

כ"פ נחמ"פ מועדים יעלה ויבא. חס ראש חדש חוה"מ ויגש זמון יעלה ויבא.
 אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
 וישמע ויפקד ויוכר זכרנו ופקדנו וזכרון אבותינו.
 וזכרון משיח פנ דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך.
 וזכרון כל עמך בית ישראל למנוח. לפלטה למנוחת
 לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום
 לר"ס ראש החדש | לפסח חג המצות | לסוכות חג הסוכות
 הזה. וזכרנו יי אלהינו בו למנוחה ופקדנו בו לברכה והושיענו
 בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים. חס ותנוג. ורחם עלינו
 והושיענו. כי אליך עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:
 ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך
 אתה יי המחזיר שבינתו לציון:

מזרים אנתנו לך שאתה
 הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד צור חיינו מנון
 לשענו. אתה הוא לדוד ודוד
 נודה לך וגם פרתה לתך. על
 חיינו המסורים בידך ועל
 גשמותינו הפקודות לך ועל
 מזרים אנתנו לך שאתה
 הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד צור חיינו מנון
 לשענו. אתה הוא לדוד ודוד
 נודה לך וגם פרתה לתך. על
 חיינו המסורים בידך ועל
 גשמותינו הפקודות לך ועל
 מזרים לך. ברוך אל ההודאות:

שך שבכל יום עמנו ועל נפל אותך וטובותיך שגור
וב וקד וצהרים . הטוב כי לאכלו רחמיך והמרחם
ולאתמו חסדיך מעולם קיינו לך :

אל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד :

כ"ג וכתוב לחיים טובים כל בני יתה :

להחיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת ה' שועתנו
ועדתנו סלה . ברוך אתה יי הטוב שמך ורך נאה להודות :
ואין אבותינו פלאנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי משה
בדאמרה ספי אהרן ובני ר'כהנים עם קדושה כאמור : יברכה יי
שמרה : יאר יי פניו אליה ויחנה : ישא יי פניו אליה וישם לה שלום :

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
ישראל עמו ברכנו אבינו פלנו באחד באור פניך כי
פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד
וקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך
את עמו ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומה .

יגסר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל
יה בית ישראל לחיים טובים ושלום . (ברוך אתה יי עושה השלום :)
ךך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום :

אלה נצוי לשגני מדע ושפתי מדבר מרמה ולטקללי נפשי תחום
נשי העפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדו נפשי וכל
ושבים עלי רעה מהרה חפר עצתם וקלקל מחשבתם . עשה למען
ךך עשה למען ימינה עשה למען קדשתה עשה למען תורתך למען
לציון צדיקה הושיעה ימינה וענגי : יהיו רצון אמר שי והביד לבי
ניה יי צדי ונזאלי : עשה שלום במרוצו הוא יעשה שלום עלינו
כל ישראל ואמרו אמן : יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהינו אבותינו
יבנו וית נקדש במהרה בימינו והן חלקנו בתורתך :

ז' חזקת טובה ושלום קדושת נקדש ונזכר והמרחם וטוב רחמיך קדיש תתקבל ;
ברוך וטוב ושלום מיד הלל חסד גמר פוגת סתפלב פודם קדיש .

סדר קריאת התורה

נקנת סבלות שומרים :

אין במזה באלהים אדני ואין במעשיה : מלכותה מלכות כל עלמ
וממשלתה בכל הזר ורד : יי מלה יי מלה יי ימלה לעלם ועד : יי
לעמו יתן יי יבדה את עמו בשלום :

אב תרחמים היטיבה ברצונה את ציון תבנה תומות ירושלים :
כי קה לבד בטחגו סלה אל רם ונשא ארון עולמים :

פיתקים לרון סקודש ומולוים ס'ת ושומרים :

ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יי ויפצו איביה וינג
משנאיה מפניה : כי מציון תצא תורה ודבר יי מירושלים
ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשותו

אמר רבי שמעון כד טפקין ספר תורה בנכורס למקרי ניה מפתסי תרעעלשמיט
דקטין ומעורדין סת סאסנה לעילא ולטעני ליה לבר נש למימר הכי :

ברוך שמה המרא עלמא בריך כתרך ואתך . יהא רעתך עם עמ
ישראל לעלם . ופירקן ימינה אחוי לעמך בבית מקדשך לאסטובל
מטיב נהודך ולקבל צלותנא ברחמין . יהא רעא קדמך התורה ש
במכותא . ולהא אנא פקידא בגו צדיקיא : למרחם עלי ולמכסר יה
וית כל די לי ודי לעמך ישראל . אנת הא ון לכלא ומפרנס לכלא . אנ
היא שליט על כלא . אנת היא השליט על מלכיא ומלכותא הילה היא
אנא עבדא דקודשא בריך הוא וסגידנא קמה ומקמא דיקר אודית
בכל עין ועין . לא על אנש רחיצנא . ולא על בר אלהין סמיכנא
אלא באלהא דשמיא . יהוא אלהא קשום . ואודיתת קשום . ונביאוז
קשום . ומסנא למעבר טכון וקשום . בה אנא רחין . ולשמה קדיש
יקרא אנא אמר תושבחן . יהא רעא קדמך התפתח לבי באודית
ותשלים משאלין דלבי . ולבא דכל עמך ישראל . לטב ולחיון ולשלכ
ברה ויכ שומרים :

יהוה יהוה ארום ותנון ארך אפים ורחום ואמת :
נצר חסד לאלפים נשא עון ומשע וחפאה זנפה גי :

רבון העולם מלא משאלותינו למוכהוה בקרצוננו ותן לנו שאלת
ומחול על כל עונותינו ועל כל עונות אנשי בתינו מחילה בחס
מחילה ברחמים וטהרנו מחטאינו ומעונותינו ומפשעינו וזכה

החן טוב לפניך: ומקרבנו במקדש ישועה ורחמים וזכרנו לחיים טובים
 וצדקים ולשלום ולפנקסה וכלכלה ותן לנו לחם לאכול וקבד לכלבוש
 אשר וקבדו וארץ ימים להגות בתורתך ולקיים מצוותיה ושכל ובינה
 הבין ולהשכיל עמקי סודותיה ושלח רפואה לכל מכאובינו ותקרב את
 למעשה ידינו ותגזור עלינו גזרות טובות ישועות ונחמיות ותבטל
 עלינו כל גזרות קשות ותטה לב המלכות ויועציה ושירה עלינו
 שכה. אמן וכן יהי רצון: יהו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי.
 ואי תעלתי לך יי עת רצון אלהים ברכ חסדך ענני באמת ישועה: י"פ.

בגלגל תגלים קומרים:

יהו יהודה א רחום ותנון ארץ אפים ורב חסד ואמת:
 נער חסד לאלפים נשוא עון ופושע וחפאיה וגנקה: י"פ
 רבנו של עולם מלא משאלות לבי לטובה והפק רצוני ותן
 שאלתי לי עבדך ס' בר פלוניח אמתך חכמי (ואם קאמינוכי ונכתי)
 לעשות רצונה בלבב שלם. ומלטני מיצר הרע. ותן חלקנו
 פורתך. חכנו כדרי שתי שרה שכינתך עלינו. והופע עלינו רוח
 וקמה ובינה ויתקיים פנו מקרא שכתוב ונחה עליו רוח יי.
 וכן חכמה ובינה. רוח עצמה ונבונה. רוח דעת ויראת יי:
 וקויה רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שאזכה לעשות
 מעשים טובים בעיניך. וללכת בדרכי ישראל לפניך. וקדשנו
 מצותך. כדרי שנופה לחיים טובים וארוכים לחיי העולם
 הבא. ותשמרנו מפעשים רעים. ומשעות רעות המתרגשות
 לנו לעולם. והבוטח ביי חסד יסובבנהו אמן:

יהו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי.

ואי תעלתי לך יי עת רצון אלהים ברכ חסדך ענני באמת ישועה: י"פ.

מגילת אסתר ביד ימין מן מקלונב' ק"ז ומחורו לישון ועומד לפני ההיכל ואמר כסול
 ים גדלו וימולך וקנת קהלות לשכנו אומר ה' ש' ש' ישראל ואמריו סקול:
 וכן אמר כל ש' ש' ש' ישראל יי אלהינו יי אחד:
 אהרן אלהינו גדול אדונינו קדוש (ונרא) שבו:

כִּי יִלְחַמְּםָם תּוֹשָׁעֵם ^{הַקָּהָל יִשׁוּעַ} בְּיָדֵי לְיָי אֱתֵי. וְגִרְזַמְכָּה שְׂמוֹתָיִךְ

לָקֵה יִי הַגְדֵּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַצִּדְקָה וְהַיְחִידוּת כִּי כָל בְּשָׂמַיִם וּבְאָרְצֵי הָאָרֶץ
הַמְּמַלְכָה וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל לְרֹאשׁ: רוֹמְמוּ יִי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו לַהֲדוּס רִגְלֵךְ
קְדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יִי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו לַחֶרֶק קְדוֹשׁ כִּי קְדוֹשׁ יִי אֱלֹהֵינוּ

מִגִּבּוֹר כִּסְפֵר בִּידוֹ לַמַּעֲלָה וְכוּלְךָ עִם כֹּסֶם וּפְנוּסֵי דְרָךְ יִמְיָנוּ וְעוֹלָה עִמּוֹ לַמַּגְדֵּל שְׁקוֹר
פֶּסֶס, וְכָל מִי שֶׁמֶס עוֹבֵר לַפְנֵי כִּסְיֵי לַעֲמֹד טַפְכֵּי וּלְחַנְקוֹ נִשְׁמֵי יְדוּאֵס אֶפְסֵר לוֹ וְלִנְאֵס
נִפְסֵי מַלְאָךְ, כֹּדֵמָן לוֹ רוּק נַפְיֹו יִרְדֵּק מַחְלָה נִכְפּוֹךְ פְּנֵי אֵל הַכֹּד וְאֶחָד כִּי נִשְׁקָה, וְלֹא יִנְאֵס
וְאֶחָד יִרְוֵק. (וְנִרְדֵּךְ לְהַשְׁגִּים עַל הַיְלָדִי' הַקְּטָנִים כַּשְׂנָאִים. לְנִשְׁקָה כֹּסֶם שֶׁלֹּא יִפֵּי
מְלוֹכָכִים נְלוּאֵת הַחוּטֵס וְיִרִי כִפֵּה אֵלֹא יִנְקוּ אוֹתָם מַחְלָס יִפֵּה שֶׁלֹּא יִהְיֵ עוֹן
לְמַנְיָאִיסֵס.) וְכָל הַפּוֹנֵעַ נִסֶּם נִרְדֵּךְ לְלוֹטוֹ עַד הַנִּימָס, וְנִרְדֵּךְ הַלִּיכְמוֹ אוֹטְרִיס
עַל הַצֵּל יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא

שְׂמוֹ שְׁלִמְלָה מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרִדָּה הוּא: בְּעוֹלָמוֹ
שְׁבַרָה הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא: בְּרַצוֹנוֹ וְכַרְצוֹן יִרְאִיו וְכַרְצָה
בְּלִבֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת אֱלֹהֵי כָּל
הַנְּפֹשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב בְּמַרְחָבֵי מְרוֹם הַשָּׁמַיִם הַשָּׁמַיִם יִשְׁמֵי קִדְוֵה
קְדוֹשָׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וְקְדוֹשָׁתוֹ עַל כֹּסֵא הַכְּבוֹד: וּבְכֵן יִתְקַדֵּשׁ
שְׁמֵךְ בָּנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חַי: וְנֹאמֵר לְפָנָיו שִׁיר חֶרֶק
כְּפִתּוֹב: שִׁירוֹ לְאֱלֹהִים וּמְרוֹ שְׂמוֹ סֵלֹו לְרוֹכֵב בְּעַרְבוֹת בֵּי
שְׂמוֹ וְעֲלוֹז לְפָנָיו: וְנִרְאֶהוּ עֵין בְּעֵין בְּשׂוֹבוֹ אֵל נִוְהוֹ כְּפִתּוֹב
פִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׂוֹב יִי צִיּוֹן: וְנֹאמֵר וְנִגְלֶה כְּבוֹד יִי וְרֹאוּ כָּ
בְּשׁוֹר יִחַדּוּ כִּי פִי יִי דְבַר:

כָּדוֹךְ הַלִּיכְמוֹ אוֹטְרִיס מִכּוֹ הַרְחָמִים.

אֵב הַרְחָמִים הוּא יְרַחֵם עִם עַלְמֵי אֱוִם וְיִזְכֹּר בְּרִית אֲתָנִים וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתַי
מִן הַשְּׁעוֹת הַרְעוֹת וְיִנְעֵר בְּיַצֵּר הַרַע מִן הַנְּשׂוֹאִים וְיַחֲזוּן אוֹתָם
לְפַלְטַת עוֹלָמִים וְיַמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יִשְׁעָה וְרַחֲמֵינוּ

כַּשְׂנָאִים עַל הַנִּימָס מִנִּי כֹסֶם עַל סוֹלֶקֶן וְשׂוֹמֵר וְלֹא מוֹד:
וְיַעֲזוֹר וְיִגְבֵּן וְיִוְשִׁיעַ לְכָל הַחוּסִים בּוֹ וְנֹאמֵר אָמֵן: הַצֵּל הַבּוֹ גֵּז
לְאֱלֹהֵינוּ הַתְּנוּ כְּבוֹד לַתּוֹרָה כְּהֵן קָרֵב. יַעֲזוֹד (פְּלוֹנִי בְּרַ פְּלוֹנִי הַבְּהוֹן
בְּרִדָּה שְׁנַתֵּן תּוֹרָה לַעֲמֹי יִשְׂרָאֵל בְּקְדוֹשָׁתוֹ: תּוֹרַת יִי תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶס
יְגִדַת יִי נֶאֱמָרָה מַחְבִּיטַת פֶּתִי: פְּקוּדֵי יִי יִשְׁרִים מְשַׁמְחֵי לֵב מַצּוֹת יִי בּוֹ
יְרַת עֵינַיִם: יִי עוֹ לַעֲמֹ יִתֵּן יִי בְּרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: הָאֵל תְּמִים וְדָ

אמת יי צדקה טגן הוא לכל החסידים:

קבל ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם היום:

וקריין ז' גברי ואם רלה להוסיף מוסיף נהמפטיר אינו ממכין, ואחר שברך השנועי
נרכה אחרונה אומר ה"ץ ח"ק ונותן מי שברך לשניעי ואח"כ קורא למפטיר ג' פסוקים
בנסוף הפרשה, ואם אי אפשר להתחיל שם מתחיל וקורא כל מה שקרא השניעי.

אם לא כמלא מי שידע להפטיר אף אחד מאותן השנעה שעלו כנר וכנר אחר
גש"ן קדיש אחר קה"ת, זה שרובה להפטיר אפילו הוא אותו שנעה בשניעי לריך לחזור
ולקרות ויברך על הקריאה תחלה וסוף, אבל אם עדין לא אמר ה"ץ קדיש יפטיר מי
שנעה לשניעי אם יודע ולא יאמר קדיש עד אחר ההפטרה.

בשנת שי"ב סדרות מקוברות נוהגין להקרות לרביעי מסוף סדרה למחלת סדרה,
ומפטירין בהפטרה של שני' שסיימו, חוץ מן אחריו וקדושים שמפטירין בשל אחריו.
אם טעה ה"ץ וסיים הפרש' עם הששי ואמר קדיש אין לריך לקרות עוד אחר לא יקרא
עם המפטיר מה שקרא הששי, ומפטיר עול' למכין שנעה.

ר"ח שחל בא' בשב' מפטירין בחר חודש, חוץ מן עניה סוערה שאינה נדחת,
אבל נק"ק פ"ד גם היא נדחת. כשמו"אין ב' ס"ת לעול' קורין ז' גברי בסדר השנוע ולאחר
שברך השניעי ברכ' אחרונה מניחין ס"ת ב' אלל הראשון ואומר ח"ק על שניה, ומגביהין
וגללין ס"ת א' ופותחין ס"ת ב' ונמכין מי שברך לשניעי וקורין למפטיר בס"ת שני.

בשבת ור"ח קורין בס"ת ב' וביום השב' ומפטירין השמי' כסאין, חוץ מן ר"ח אב
בשנת שנהג' במדינות אלו להפטיר שמעו. ולעול' אין מזכירין ר"ח בברכת הפטרה.

בפ' שקלי' קורין למפטיר מתחלת פ' כי תשא עד סוף פסקא, ובפ' זכור קורין
זכור אם אשר עשה שנסוף פ' כי תצא, ופ' פרה מתחלת פ' זאת הקח התור' עד
סוף פסקא, ופ' החדש בסדר בא מן ויאמר יי א' מש' וא' אהרן עד סוף פסקא.

כשמו"אין ג' ס"ת כגון בשבת ר"ח וחנוכ' קורין בראשון ו' בסדר השנוע, ומגביהין
וגללין ס"ת א' ופותחין ס"ת ב' וכותכין מי שברך לששי וקורין לשניעי בשל ר"ח, ומניחין
ס"ת א' מזר הסגן וס"ת ב' מזר המקרא ופורסין המעיל על כולם ואומרים ח"ק על שלשמן
ולוקחין ס"ת א' למקומו, ומגביהין וגללין ס"ת ב', ופותחין ס"ת ג' וכותכין מי שברך
לשניעי וקורין למפטיר בסדר חנוכה ומפטירין רני ושמוחי. וכן הדין אם אירע ר"ח
באחד מן ד' פרשיות לעולם קורין בשלישי בסדר הפרש' ומפטירין בשל פרשה.

העול' לתור' יאסו בשתי ידיו ביריעו' התור' ע"י מפה של ס"ת, וקוד' הגרע' פותח פסוק
ודל' הפסוק שבר' להתחיל בו וינאק הס"ת ויאמר בלחש עץ חיים היא למחויקים בה.

והפך פכיו לכד שטאל ומברך בקול **בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְּבַרְךְ:**

ובעם עונים **בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבַרְךְ לְעוֹלָם וָעֶד:** וקור' פמברך ב"ה ל"ו.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוּ מִכָּל

הָעַמִּים וּבָחַר לָנוּ אֶת־הַתּוֹרָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ובשפתה סקוראלקרו' בתור' סיר ידוהשמי' מהס' פוישאר יד ימינו לנדס אומות בס"ת
כל זמנא קריא', ותס הוא יקרא בלחש עם סקוראל מלה במלה. ואחר הקריאה גוללו ושבד.

טבה ברכה ב'א' יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו תורת אמת
וחיי עולם נטע בתוכנו. ברוך אתה יי נוטן התורה:

גמסין בפ"ק דברכות, ועחזי ה' יכלו, זה הענין ס"ת כשהיא פתוקה ויואל,
אבל בן צבאל לגברא מותר לנאת ע"י דוסק ואוכס, אבל בלאו הכי אין לנאת.

ברכת הגומל תמלא בסדר קול.

מי שנטו הגיע לבר מצוה דהיינו שהוא בן י"ג שנה ויום אחד אומר
בשעה שקורין לנו לס"ת או בשעה שמתפלל בנו בלבוז ברכה זו:

ברוך שפטרני מענישיו שלזה:

מי אנך. וענניס וגוללים. כשמנניכיס סס"ת עניניס נגד הכתב של ס"ת ולא עריס:
וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי יי ביד משה: עין
חיים היא לפחזיקים בהותומכיה מאשר: הדכיה דרבי נעם וכל נתיבתי
שלום: אך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי חפץ למען
צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

קודם קריאת הספסרה, אחר שגמר בגולל, יברך הספסיר ברכה זו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר
בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת
ברוך אתה יי הבחר בתורה ובמשה עבדו
ובישראל עמו ובנביאי האמת וצדק:

הספסיר יברך ברכות אחרונות.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל העולמים
צדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר ועושה המדבר
ומקים שכל דבריו אמת וצדק: נאמן אתה הוא יי אלהינו
ונאמנים דברך ודבר אחד מדברך אהור לא ישוב ריקם
ביא מלך נאמן ורחמן אתה. ב'א' יי האל הנאמן בכל דבריו:
רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש תושבע
במהרה בימינו. ברוך אתה יי משלח ציון בבגיה:
שלחנו יי אלהינו באלהינו הנביא עבדך ובמלכות בית
הד משיתה במהרה ירא ויול להרג וילכה לא ישר זר

וְלֹא יִטְּלוּ עוֹד אַחֲרֵיהֶם אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קְדוֹשׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ
 לֹא שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ הַיּוֹד:

נכל שבתם הסכה גם בשבת חה"מ פסח אומרים זה.

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה שְׁנַתְּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְקַדְּשָׁה וְלִמְנוּחָה לְכָבוֹד
 וְלִתְפָאֲרָת. עַל הַכֹּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים
 אוֹתְךָ יִתְבָּרֵךְ שְׁמֹךְ בְּפִי כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

בשלוש רגלים גם בשבת חה"מ סוכות אומרים זה.

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה וְיוֹם לַפֶּסַח חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה לַשְּׁבֻעוֹת חַג הַשְּׁבֻעוֹת הַזֶּה
 לַסּוּכוֹת חַג הַסִּפּוֹת הַזֶּה לַשְּׁמִינִי הַשְּׁמִינִי חַג הָעֲצֵרֶת הַזֶּה
 שְׁנַתְּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְקַדְּשָׁה וְלִמְנוּחָה לְשִׁשְׁנָן וְלִשְׁמֹחָה
 לְכָבוֹד וְלִתְפָאֲרָת. עַל הַכֹּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ
 וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יִתְבָּרֵךְ שְׁמֹךְ בְּפִי כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם
 וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

בר"ה אומרים זה.

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה וְיוֹם הַזְּכָרוֹן הַזֶּה שְׁנַתְּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְקַדְּשָׁה וְלִמְנוּחָה
 לְכָבוֹד וְלִתְפָאֲרָת. עַל הַכֹּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים
 לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יִתְבָּרֵךְ שְׁמֹךְ בְּפִי כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם
 וָעֶד וְדַבְּרֵךְ אָמֶת וְקִיָּם לְעֶד: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ
 עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזְּכָרוֹן:

ב"כ אומרים זה.

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת

הזה ויום הכּפּרים הזה שנתת לנו יי אלהינו לקדשה
ולמנוחה למחילה ולסליחה ולכּפּרה. לְכּוֹד וּלְתַסְאָרַת:
עַל-הַכּל יי אלהינו אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְכַרְכּים אוֹתְךָ.
יְתַבְרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל-חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד וּדְבַרְךָ אֱמֶת
וַקּוּם לְעַד. בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ מוֹחֵל וּסּוֹלַח לְעוֹנוֹתֵינוּ
וּלְעוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וּשְׁנָה
מְלָךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ מִקִּדְשׁ הַשְּׁכַת וּיְשָׁרָא וְיוֹם הַכּפּוּרִים:

כתבסרי"ל נסם מהרי"ה שאין חותמין מלך מוחל וכו' כי מה עיניך של מזילה חבל
ס"ח? וכ"כ בטנכגים ולבוז ובל נו וט' ז וע' זכ' ח ס' י תרכ"א, סכן נק' פ"ד
ונהרבה קהלות נוכגים לסיים מלך מוחל וכו' והסכים עמכם הגאון מוכר' ריענ'ץ.

אחר שסיים הגפטייר ברכה אחרונה אומרים יקום פורקן.

יְקוּם פּוֹרְקוֹן מִן שָׁמַיָא חֲנָא וְהַסְדָּא וְרַחֲמֵי
וְחַי אַרְיֵי וּמְזוֹנֵי רוּיְהִי וְסִיעָתָא דְשָׁמַיָא
וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא וּנְהוּרָא מְעַלְיָא: זְרַעַת חַיָּי
וְקַיָּמָא. זְרַעַת דִּי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִבְטוּל
מִפְתָּגְמֵי אוּרֵיתָא: לְמַרְגָּן וּרְבַנְן חֲבוּרְתָא
קְדִישָׁתָא דִּי בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל וְדִי בְּבָבֶל. לְרִישֵׁי
כְּלֵי וּלְרִישֵׁי גְלוּתָא וּלְרִישֵׁי מְתִיבְתָא וּלְרִישֵׁי
דִּי בְּבֵלְשָׁר: לְכַל-תְּלִמְדֵי מִיְדִיהוֹן וּלְכַל-תְּלִמְדֵי
תְּלִמְדֵי דִּיהוֹן וּלְכַל מוֹדְעֵסְקִין בְּאוּרֵיתָא. מִלְכָּא
דְעַלְמָא יְבַרְךָ יְתִהוֹן יִפְיִשׁ חֵייהוֹן וְיַסְגֵּא יוֹמֵיהוֹן
וְיִתֵּן אֲרַכְהַ לְשַׁנְיָהוֹן. וְיִתְּפַרְקוּן וְיִשְׁתַּזְבּוּן מִזְבֵּל
עֲקָא וּמִן כָּל-מַדְעִין בִּישִׁין מָרְן דִּי בְּשָׁמַיָא
יָבֵא בְּסַעֲדָהוֹן כָּל-זְמַן וְעַדן וְגַאֲמַר אֱמֵן:

סמטפלט כסידרות אין לחזר יקום פירקן זה ולא מי שברך.

יקום פירקן מן שמיא הנא והסדא ורחמי וחי אריכי
 ומזוני ריחי וסיעתא דשמיא ובדיות גופא ונתורא
 מעליא זרעא חיא וקימא זרעא די לא יפסוק ודי לא יבטול
 מפתגמי אוריתא: לכל קהלא קדישא הדין. רברביא עם
 זעריא טפלא ונשיא. מלכא דעלמא יברך יתבון יפיש
 חיכון ויסנא יומיכון ויתן ארכא לשניכון. ותתפרקון
 ותשתזבון מן כל עקא ומן כל מרעין בישין. מרן די
 בשמיא יהא בסערכון. כל זמן ועדן. ונאמר אמן:

סדר' קהלת מוכניס לכוכבי נשמות המתיס בשבת ואומרי' אב הרחמים, אכן אין
 מוכריין כשיש חתוכה ומילה ולא בשבת שמברכין הסדא וק' בחתוכה ור"ס, ולא בשופן
 פורים, וככלא הוא בכל שבת שיש יולר ואוכן אין מוכריין. סון משנת ששבתה שמוכריין.

ואת"כ מברכיס מי שברך לקהל ולגרה.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל
 הקהל הקדוש הזה. עם כל קהלות הקדוש. הם תשדס
 ובניהם ובנותיהם וכל אשר להם. ומי שפייחדים בתי
 בנסינת לתפלה. ומי שבאים בתוכם להתפלל. ומי
 שנותנים גר למאור ויין לקדוש ולהבדלה ופת לאורחים
 ועדקה לעניים וכל מי שעוסקים בצרכי צבור באמונה
 הקדוש ברוך הוא ישלם שכרם ויסיר מהם כל מחלה
 וירפא לכל גופם ויסלח לכל עונם וישלח ברכה ודעלתה
 בכל מעשה ידיהם עם כל ישראל אחיהם ונאמר אמן:

הנותן תשועה למלכים וממשלה לנסיכים מלכותו
 מלכות כל עולמים הפוצה את דוד עבדו מהרב רעה.
 הנותן בים הירד ובמים עזים נתיבה. הוא יברך וישמוד
 וינצוד ועוזר וירומם ויגדל וינשא למעלה את אדונינו פלוני
 יהוה יהוה. מלך מלכי המלכים ברחמי יחיהו וישמרדו
 ומכל ערה ויין ונוק יצילהו וידבר עמים תחת רגליו ויפל

שׁוֹנְאֵיו לְפָנָיו וּבְכָל אֲשֶׁר יִפְגַּח יַעֲלֶיחַ מִלֶּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלִבְ כָּל יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו רַחֲמָנוּת לַעֲשׂוֹת
טוֹבָה עִמָּנוּ וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל • בִּימֵינוּ וּבִימֵינוּ תוֹשַׁע יְהוּדָה
וְיִשְׂרָאֵל לְשִׁבּוֹן לְבָטָח וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹיָא וּבְנֵי יִהְיֶה רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן :

כַּשֶּׁמְנַרְכִּים הַסֵּדֶשׁ טוֹבִים לְאֹמֵר תַּפְלַת רַב נֹתַר לְלוֹמַר (בְּרֻכּוֹת 77 ע"ג ז')
יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּחֲדֹשׁ עֲלֵינוּ
אֶת־הַחֲדוֹשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבִרְכָה וְתִתֵּן לָנוּ חַיִּים אֲרוּכִים
חַיִּים שֶׁל שְׁלוֹם חַיִּים שֶׁל טוֹבָה חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה חַיִּים שֶׁל
פְּרִנְסָה חַיִּים שֶׁל חֲלוּץ עֲצָמוֹת חַיִּים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם יִרְאֵת
שָׁמַיִם וְיִרְאֵת הַטָּא חַיִּים שֶׁאֵין בָּהֶם בּוֹשָׁה וּכְלָמָה חַיִּים
שֶׁל עֶשֶׂר וּכְבוֹד חַיִּים שֶׁתֵּהָא בְּנוֹ אֲהַבַת תּוֹרָה וְיִרְאֵת
שָׁמַיִם חַיִּים שֶׁיִּמְלְאוּ מִשְׁאֲלוֹת לְבַנּוּ לְטוֹבָה אָמֵן סְלָה :
וַיֵּשׁ מוֹטִיפִין לומר עוד יהי רצון על עון קרי תמלא לקמן בסוף שיר היחוד.

כַּשֶּׁמַּלְכֵי ר"ח מְנַרְכִּי וּמְכַרְוִי הַסֵּדֶשׁ הַכֹּל לְטוֹבָה וְלוֹמֵר הַסֵּדֶשׁ מִי שֶׁעֲשָׂה,

וְאִז אֵין מוֹכִירִי כַּשֶּׁמֹּת וְאֵין לוֹמְרִים אֵב הַרְחָמִים קוֹן מְנִימֵי הַסְּפִירָה .

מִי שֶׁעֲשָׂה גַּסִּים לְאֲבוֹתֵינוּ וְגַאֵל אוֹתָם מֵעַבְדוֹת

לְחֵרוֹת • הוּא יִגְאֵל אוֹתָנוּ בְּקִרְוֹב וּיִקְבֹּץ גְּדֻחֵינוּ מֵאַרְבַּע

כַּנְפוֹת הָאָרֶץ • חֲבֵרִים כָּל־יִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר אָמֵן :

הַסֵּדֶשׁ לֹקֵט ס"ח בִּידוּ וְלוֹמֵר ר"ח פְּלוֹנִי יְהִי בְיוֹם פְּלוֹנִי הַכֹּל עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה :

קָוִים יַחֲדָשְׁהוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־

עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל • לְחַיִּים וּלְשְׁלוֹם • לְשִׁשׁוֹן

וּלְשִׁמְחָה • לְיִשׁוּעָה וּלְנִחְמָה • וְנֹאמַר אָמֵן : אֲשֶׁר־

בְּרוּב קַהֲלוֹת פּוֹלִין לוֹמְרִין כָּכֵל שֶׁמַּת אֵב הַרְחָמִי קוֹן מְנִימֵי שֶׁא"ל לֹץ וְלֹא כַּשִּׁי קַהֲלוֹת

וּמִלָּה, וְלֹא כַּשֶּׁמְנַרְכִּים הַסֵּדֶשׁ קוֹן מְנִימֵי הַסְּפִירָה, וְכַשֶּׁמְנַרְכִּין חֲדָשׁ אֵב טוֹבִיגִין כַּק"ק פְּרָאָג

לְלוֹמְרוֹ וּבְרוּב קַהֲלוֹת אֲשַׁכְּנוּ א"ל אוֹתוֹ כ"א כַּשֶּׁמַּת שְׁלֹפְנֵי שְׁבוּעוֹת וְשְׁלֹפְנֵי הַשְּׁעָה בֵּאֵב .

בְּרוּב אֲשַׁכְּנוּ וְיִרְדַּ חַט שֶׁמַּת שְׁבוּעוֹת מוֹכֵר ט' בֵּאֵב אֵב הַרְחָמִים גְּעוּנָגֵט .

אֵב הַרְחָמִים שׁוֹכֵן טְרוּטִים • בְּרַחֲמָיו הַעֲצוּמִים • הוּא יִפְקוֹד בְּרַחֲמִים •

הַחֲסִידִים וְהַיִּשְׂרָאֵלִים וְהַתְּמִיטִים • קַהֲלוֹת הַקָּדָשׁ שֶׁמְסַרְוֵי נַפְשָׁם עַל קְדוּשַׁת

הַשֵּׁם • הַנְּאֻהֲכִים וְהַנְּעִיטִים בְּחַיִּיהֶם וּבְמִצְוֹתָם לֹא נִפְרְדוּ • מְנַשְׂרִים כָּל־

תקראו נברו. לעשות רצון קדמם וחפץ צורם: יזכרם אלהינו למוקה.
 עם שאר צדיקי עולם. ונקום מאויבנו (כי לעינינו) נקמת דם עבריו
 השפוד: בכתוב בתורת משה איש האלהים. הרנינונו עמו כי דם
 עבריו יקום. ונקם ישיב לעריו וכפר אדמתו עמו: ועל ידי עבדיה
 הנבאים בכתוב לאמר. ונשתי דמם לא גפיתי. וי' שגן בציון: ובכתבי
 הקדש נאמר. למה יאמרו הנזים איה אלהיהם: יודע פנזים לעינינו.
 נקמת דם עבדיה השפוד: ואומר כי ד' ד' דמים אותם זכר לא שכח
 צעקת עניוים: ואומר ירין פנזים מלא גויות מחץ ראש על ארץ
 רבה: מנחל ברהה ישחה על כן ירים ראש: אשר

ס"ז לוקח ס"ח נידו לכוליכו מן הכניעו ולכנניעו כהיכל וסומר:

יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לברו.

ויקרא בנזים הודו על ארץ ושמים: וידם קרן לעמו תהלה
 לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה:

<p>לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישיבי בה: כי הוא עלי ימים יסדה ועל נהרות יכוננה מי יעלה בה יהוה ומי יקים במקום קדשו: נקי כפים ובר לב אשר לא נשא לשוא נפשו ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו: זה דוד ה' שו מבקשי פניו יעקב מלה: שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלה הבור: מי זה מלה הבור יהוה עוזו וגבור יהוה גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם ונשאו פתחי עולם ויבא מלה הבור: מי הוא זה מלה הבור יהוה צבאות הוא מלה הבור מלה:</p>	<p>מזמור לדוד הבור ליהוה בני אלים הבור ליהוה כבוד ועז: הבור ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: קול יהוה על המים אל הגבור הרעים יהוה עלמים רבים: קול יהוה בכח קול יהוה בהדר: קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלכנון: וירקדם כמו ענל לכנון ושדיון כמו בדראמים: קול יהוה חצב להבות אש: קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש: קול יהוה יחולל אילות יחושף יערות ובהיכלו כלו אמר יוד: יהוה למבול ישב וישב יהוה מלה לעולם: יהוה עז לעמו תן יהוה יבה את עמו בשלום:</p>
---	--

מוסף לשבת

בשמעוניים הספר תוך שהיכל אומרים:

וּבְנַחֲהָ יֹאמֶר שׁוֹבָה יְהוָה רַבְבוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: קוֹמָה
 יְהוָה לְמִנְחַתֶּךָ אֲתָה וְאֶרְוֵן עֵינֶיךָ: פִּתְחֵיךָ יִלְבְּשׁוּ צִדִּיק
 וְחִסְדֵיךָ יִרְגְּנֵנוּ: בְּעֵבֹר דָּוִד עֲבָרָה אֶל־תֵּשֵׁב פְּנֵי מוֹשִׁיחֶךָ:
 כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרַתִּי אֶל־תַּעֲזוּבוּ: עַץ חַיִּים
 הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֹשֶׁר: דְּרָכֶיהָ דְרָכֵי־נְעָם
 וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: הִשִּׁיבֵנו יְהוָה אֵלֶיךָ וְנִשְׁוֹבָה
 תִּירֶשׁ יְמֵינוּ בְּקָדָם:

סדר תפלת מוסף.

כל יחיד מיין בתפלת מוסף בין יש לנור בעיר בין לא. זמן תפלת מוסף אחר תפלת
 שחרית, ואין לאחזה יותר מוסף ז' שעות. אם התפלל אותה קודם תה"ש ילא. שכן
 ולא התפללה בזמנה אין לה תשלומין, היו לפניו שמי תפלות אחת של מנחה ואחת של
 מוסף, כטן שאיחר להתפלל מוסף עד שש ומחצה לריק להתפלל של מנחה תחלה ואח"כ
 של מוסף, אע"פ שאין להתפלל מנחה גדולה לכתחלה הבא שאני כיון שריק להתפלל של
 מוסף, מיהו אם קוראין לביה"כ אין לריק להקדים של מנחה אם עדיין לא קרא השמש
 לטגסה, אבל משהגיע זמן מנחה קענה לריק להקדימה למוסף, ונליבור לא יעשו כן,
 ואם הוא סמוך לערב ואין שהות להתפלל שמהן הורה נמג"א שיתפלל מוסף וישלים של מנחה
 בערבית שמים. טעה והחליף של מוסף באחרת, אם עקר רגליו חזר לראש ואם לא
 עקר רגליו חזר לשל שבת בלבד, התפלל של חול ולא הזכיר של שבת לא ילא, ואם אמר
 רק ונעשה לפניך חובותינו בהמירי יום ובקרוב מוסף ילא. טעה ולא התפלל
 שחרית אינו משלים במוסף אלא במנחה, כך כ"ל שהיא קרוי' סמוכה. מותר לעשות
 קודם תפלת המוספין אצל סעודה אסורה אלא למאן דחלש לבי'.

ה"ן אומר ס"ק. בשבת וחה"מ מתפללין מוסף של י"ט תמנחסו לקמץ בסדר המועדים.
 אֲדַנִּי שְׁפַתִּי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

כְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
 הַגִּבּוֹר הַתְּנוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים
 וְהַנֶּה הַבַּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא טַיַל לְבָנָי

בְּיָהֵם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַחֲבָה * חיו רעו לעתו בוסטמנגט ווירד
 זכרנו חייבג. אטעט.
 וְכַנְי לַתִּיּוֹם מְלִיךְ חַסִּין בְּחַיִּים וְכַתְּבֵנו בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

עֲזָר וּמוֹשִׁיעַ וּמִן בְּאֵי מִן אֲבֹתָם:
אֵתָה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחִיָּה מֵתִים אֵתָה רַב

וּמוֹשִׁיעַ. פֶּסָח שִׁע מוֹסֵף חוּ בֵּי לֹט עֵרָו. מְשִׁיב הַרוּחַ וּמִזְרִיד תְּנִשָּׁם:
וְעַן טַחַג פֶּסַח מוֹסֵף וְחַגט וְחַן:

מִכְּלָבֵל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים סוֹמֵךְ נִמְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְחַד
אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישִׁינֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךְ
בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי הִזְמַח לְךָ מֶלֶךְ מִמִּית וּמַחִיָּה

וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. ח' וְעו 10 כּוֹסֵט חֲגֵגֵנוּ וְזִירֵד מִי כְמוֹךְ חִיבְעַס מְחַטֵּט:
מִי כְמוֹךְ אֲב הַרְחַמִּים זֹכֵר יְצוּרֵי לַחַיִּים בְּרַחֲמִים

וּנְאֻמָּן אֵתָה לְהַחֲיוֹת מֵתִים בְּאֵי מַחִיָּה הַמֵּתִים:

אֵתָה קְרוֹשׁ וְשִׁמְךָ
קְרוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם
הַלְלוּךָ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה
הָאֵל (כִּי"ח הַמְּלִיךְ) הַקְּרוֹשׁ:

קְדוּשָׁה נֶעֱזַר בְּחֹלֵת הַמַּטְבֵּחַ

נְעַר יִצְחָק וְנִקְרָא יֵשׁוּעַ בְּסוּד (שְׂכַל) שִׁיחַ
שָׂרְפִי קְדוֹשׁ הַמְּקַדֵּשִׁים שְׂמֵךְ בְּקוֹשׁ
כְּפִתּוֹב עַל יַד גְּבִיָּאָה וְקִרָא זֶה אֵל זֶה
וְאָמַר קִי"ח קְרוֹשׁ קְרוֹשׁ קְרוֹשׁ
יִצְבְּאוֹת מְלֵא כָל הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:

בְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מִשְׁתַּחֲוִי שׂוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אֵיֵה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ. לְעַמְתָּם
בְּרוּךְ יֹאמְרוּ: קִי"ח בְּרוּךְ כְּבוֹד יִי מִמְקוֹמוֹ: מ' מִמְקוֹמוֹ הוּא יִפֹּן בְּרַחֲמִים
וַיַּחֲזוּ עִם הַמִּיחַדִּים שָׂמוּ עֵרֵב וּבִקֵּר בְּכָל יוֹם תַּמִּיד פַּעַמִּים בְּאֵהֶמָּה
שָׁמַע אֹמְרִים: קִי"ח שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יִי אֱלֹהֵינוּ יִי אֶחָד: מ' אֶחָד הוּא
אֱלֹהֵינוּ הוּא אֲבִינוּ הוּא מִלְּבָנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמֵי
שְׁנִית לְעֵינֵי כָל־חַי לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים: קִי"ח אֲנִי יִי אֱלֹהֵיכֶם:
מ' אֲדִיר אֲדִירֵנוּ יִי אֲדִירֵנוּ מֵה אֲדִיר שְׂמֵךְ בְּכָל הָאָרֶץ: וְהִיָּה יִי לְמֶלֶךְ
עַל כָּל הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יִי אֶחָד וְשָׂמוּ אֶחָד: מ' וּבְדַבְּרֵי קְדוּשָׁה
טָתוֹב לֵאמֹר: קִי"ח יְמִלְךָ יִי לְעוֹלָם אֱהִיָּה צִיּוֹן לִדָּד וְדָד הַלְלוּיָהּ:

מ' לַחֲד וְחֲד נְגִיד גְּדֻלָּה וּלְנִצָּח נִצָּחִים קְדוּשָׁתְךָ נְקֻדָּשׁ וְשִׁבְחָה
אֱלֹהֵינוּ מִתְּנוּ לֹא יִמְדַשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גְּדוֹל וְקְרוֹשׁ אֵתָה.
בְּרוּךְ אַתָּה הָאֵל (כִּי"ח הַמְּלִיךְ) הַקְּרוֹשׁ:

(*) כַּחַב כְּרַב מוֹקוּיֵנוּ כִּפ' הַאֲזִינוּ וְח' כִּי־עַס ה' אֶקְרָא מִתּוֹכֵם בְּמִרְנָס יִרְעַלְמֵי חַי

מת שבת ור"ח ומגם ממנו ריעונו :

אתה יצרת עלמך מקדם
 כלית מלאכהך ביום
 השביעי אהבת אותנו
 ורצית בנו ורוממתנו
 מכל הלשונות וקדשתנו
 במצותיך וקדבתנו מלכנו
 לעבודתך ושמך הגדול
 והקדוש עלינו קראת.
 ותתקלנו יי אלהינו באהבה
 שבתות למנוחה וראשי
 חדשים לכפרה. ולפי
 שחמאנו לפניך אנתם
 ואבותינו חרבה עירנו
 ושמים בית מקדשנו ונגלה
 יקרנו ונפול כבוד מבית
 חיינו. ואין אנתנו יכולים
 לעשות חובותינו בבית
 כחידתך בבית הגדול
 ותקדוש שנקרא שמך עלינו
 משני יחד והשלחה
 במקדשך. יהי רצון מלפניך
 יי אלהינו ואלהי אבותינו
 שתעלנו בשמחה לארצנו

תבנת שבת רצית
 קרבנותיה צורת
 פרושה עם סדורי
 נסכיה. מענגיה
 לעולם כבוד ינחלו.
 טועמיה חיים זכו.
 וגם האוהבים דבריה
 גדלה בחרו. אומסיני
 נצטא עליה. ותצונו
 יי אלהינו להקריב בה
 קרבן מוסף שפרת
 כראוי. יהי רצון
 מלפניך יי אלהינו ואלהי
 אבותינו שתעלנו
 בשמחה לארצנו
 ותטענו בגבולנו. ושם
 געשה לפניך ארת
 קרבנות חובותינו.
 תמידים בסדרם

משה נביאה וכו' ומנהק ליוף משה דלא כו' מדבר שמה מפרשא עד זמן דכיה מחכך

ומוספים כחלקתם •
 ואת מוסף יום השבת
 רזה נעשה ונקריב
 לפניך בהקבה
 במצות רצונה כמו
 שפרת ברת עלינו
 בתורתך על ידי משה
 עבדך מפי כבודך
 כאמור: וביום השבת
 שני כבשים בני שנה
 תמימים ושני עזרנים
 סלת מנחה בלולה
 בשמן ונסכו: עלת
 שבת בשבתו על
 עלת התמיד ונסכה:
 יתמוזו במלכותך
 שומרי שבת וקוראי
 ענג עם מקדשי
 שביעי. כלם ישבעו

ורחשענו בגבולנו ושם
 געשה לפניך את קרבנות
 חובותינו תמידים כסדרם
 ומוספים כחלקתם: ואת
 מוספי יום השבת הזה ויום
 ראש החדש הזה נעשה
 ונקריב לפניך בהקבה
 במצות רצונה כמו שכתבת
 עלינו בתורתך על ידי משה
 עבדך מפי כבודך כאמור:
 וביום השבת שני כבשים
 בני שנה תמימים ושני
 עזרנים סלת מנחה
 בלולה בשמן ונסכו: עלת
 שבת בשבתו על עלת
 התמיד ונסכה:
 ובראשי חדשיכם תקריבו
 עלה ליי פרים בני בקר
 שנים ואיל אחד כבשים
 בני שנה שבעה תמימים:
 ומנחתם ונספיהם כמדבר
 שלשה עזרנים לפי ושני
 עזרנים לאיל ושאר זבבעו

גזרים וחסם מינוח מן השונים וחסם שנתיות והביאית' בספריו אשר סמך די לי
 קבו' אפי' כן סקנו חכמים כ'א תיבות וקדושה שכל יום קודש הכולל חסם חספיו

וַיִּרְצֵנוּ מִטּוֹבָהּ •
 וּבְשִׁבְעֵי רְצִירָתָם
 וְקִדְשָׁתוּ חֲמִדַּת יָמִים
 אוֹתוֹ קָרְאֵתָּ • זָכַר
 לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱהִי אֲבוֹתֵינוּ
 רָצָה בְּמִנוּחָהֵנוּ
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיהָ וְתוֹ
 חֲלָקָנוּ בְּרֵזוּרָהּ
 שֶׁבַע עֲנֵנוּ מִטּוֹבָהּ
 וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעֶיהָ
 וְטַהַר לְבָנוּ לְעִבְדָּהּ
 בְּאַמֶּת וְהִנְחִילָנוּ
 אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
 וּבְרִצּוֹן שִׁבְתָּ קִדְּשָׁהּ •
 וַיְנַחֲמֵנוּ יִשְׂרָאֵל
 מִקִּדְּשֵׁי שְׁמָהּ • בְּרוּךְ
 אַתָּה יי מִקְדָּשׁ
 הַשְּׁבֵת:

וַיִּין בְּגִסְכּוֹ וְשָׁעִיר לְכֹפֵר
 וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּחֻלְכֹתָם:
 שְׂמַחוּ בְּמַלְכוּתָהּ שׁוֹמְרֵי
 שְׁבֵת וְקוֹרְאֵי עֲנֵג עִם
 מִקְדְּשֵׁי שְׁבִיעֵי • כָּלֵם יִשְׁבְּעוּ
 וַיִּתְעַנְּנוּ מִטּוֹבָהּ • וּבְשִׁבְעֵי
 רְצִירָתָם וְקִדְּשָׁתוּ חֲמִדַּת
 יָמִים אוֹתוֹ קָרְאֵתָּ • זָכַר
 לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱוֹא רָצָה בְּמִנוּחָהֵנוּ
 וְחִדַּשׁ עָלֵינוּ בְּיוֹם הַשְּׁבֵת
 הַזֶּה אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטַבָּה
 וּלְבִרְכָה • לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׂמְחָה
 לְיִשׁוּעָה וּלְנַחֲמָה • לְפִרְנָסָה
 וּלְכֻלְכָּלָה • לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם •
 לְמַחִילַת הַטָּאוֹל לְיַחַת עֵוֹן
 (בְּשֵׁם הַעֲבוֹד וּלְכַפֶּרֶת פָּשַׁע): כִּי
 בְּעֲמֻקּוֹ יִשְׂרָאֵל כְּחֻלְתָּ מִכָּל
 הָאֲמוֹת וְשִׁבְתָּ קִדְּשָׁהּ לָהֶם
 חוֹדְעֵת וְחֹקֵי רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים
 לָהֶם קִבְּעֵת: בְּרוּךְ אַתָּה
 יי מִקְדָּשׁ הַשְּׁבֵת וַיִּשְׂרָאֵל
 וְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים:

קָדֵשׁ וְכוּ' וְקִדְּשָׁתָּ יוֹלֵר שֵׁנָה פ"ה אֲלוֹתִיּוֹת וְזֶה פִּרְטוֹן נִקְדִּישׁךָ וְכַעֲרִיכֵךָ כְּסוּד שִׁיחַ
 וְכוּ' עכ"ל. וְהַדְּבָרִי תְּמוּהִים שֶׁהָיוּ כִּד נַחִיָּה לְמַכִּינֵס אֵיכּוֹ כִּי אִם פ"ב אֲלוֹתִיּוֹת?

רעה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשכ
את העבודה לדביר ביהוה ואשי ישראל ותפלתם באהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.
ותחזיקה עינינו בשוכה לציון ברחמים. ברוך אתה
יי המחזיר שכינתו לציון:

מזרים רבנו.

מזרים אנחנו לך שאתה היא
יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל
בשר ויצרנו יוצר בראשית ברכות
הזואות לשמך הגדול והקדוש
על שהחיייתנו וקיימתנו בן תחינו
ותקיימנו ותאסוף גלותינו לתצרת
קדשה לשמך חקיה ולעשות רצונה
ולעבדה בלבב שלם על שאנחנו
מזרים לך. ברוך אל הזואות:

מזרים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צור חיינו מגן
ישענו אתה הוא לדור ודור
טדה לך וגם פרתה לך על
חיינו הנמוסים בידך ועל
נשמותינו הפקדות לך ועל

נפש שבכל יום עמנו ועל נפלאותיה וטובותיה שבכל יום
עמך ודבך וצאתה. הטוב כי לא בלתי רחמיה ותמרתם
כי לאתמו חסדיך מעולם קיינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:
בשם ובתוב לחיים טובים כל בני בריה:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת היא ישועתנו
ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:
גז' או אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הסתבה על ידי משה
עבדה האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושה כאמר: ברכה יי
וישמך: יאר יי פניו אליה ויחנה: ישא יי פניו אליה וישם לה שלום:
שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו באחד באור פניך כי

ועמה הקרה ה' לפני ס' חוקוני כ' ומלאתי ט': מה פרט: נקדושך ונעריךך
במך לכל עמ' וכו', והוא פלא.

כאור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד
 ואדקה וחסד ורחמים וחיים ושלוש וטוב בעיניך לברך
 את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלום.
 כ"ג בספר חיים ברכה ושלוש ופרנסה טובה הנזכר ומסתב לפניך אמת וכל
 עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלוש. (ברוך אתה יי עושה השלוש):
 ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלוש:

אלהי נצור לשוני מדע ושפתי מדבר מדמה ולמקללי נפשי תדום
 ונפשי בעשר לכל תהיה פתח לבי פתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי וכל
 החושבים עלי רעה מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען
 שמך עשה למען ימינה עשה למען קדשתך עשה למען תורתך למען
 יחלצון ידידיך הושיעה ימינה וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
 לפניך יי צורי וגואלי: עשה שלום במחמיו הוא יעשה שלום עלינו
 ועל כל ישראל ואמרו אמן: יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך:
 ושם נעמד בראה כמי עולם וכשנים קדמוניות.
 וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים כמי עולם וכשנים קדמוניות.

כ"ג. י"ג ארסן לומדים אלהיכם.

לשבת השבתה קתום אס סעסבר שמואל חזק.

אלהיכם שופט צדק ובטישור לאמים. מרת הדין יהפוך
 לרחמים. ויכפר זדונות ושגגות עוונות ואשמים. ארון
 חטאים הצהר והלבן כתמים. לכפרה מקוים לילת דימים.
 חזה עמך מתענים וצמים. זכור ברית ראשונים הישרים
 והתמימים. קים לבניהם שבועת קדומים. וימלך מלכם
 לעולמי עולמים: וכרבי קרשך.

לשבת היל הנמד סוכה. פתום אס המזמר יתירה.

אלהיכם ישיב בשלם סכו ומעונתו. הקם יקים הבירו וחבר
 מפתו. ועד סלה ישבך שם הוד שכינתו. הירת סכה תהיה לצל
 לשומרי ספתו. העת יעמיד על ארץ אגדתו. ימלך עלי
 כל הארץ הבונה בשמים מעלתו: וכרבי קרשך.

לשבת ראש חודש. מתום 80 פממנר יהודה חזק.
אלהיכם יזריח שמשו. שבעתים בגבורתו. הירח בהתקדשו.
בשמש זריתו. והחודש בהתקדשו. לחודש כפרתו. הן
היום לשמשו. תזות קדשות שכיתו. מדי חודש בחודשו. ומדי
שבת בשבתו: וברכי קדשך.

לשבת בראשית. מתום 80 פממנר יהודה חזק.
אלהיכם ישגיל עבדו. יבון כסאו כמראשית. העיר עלת לת
יבנה הארמון שית. ומזבח וירפא ומקום נספך להשית. הדור
יקרא לעבריה היותה חפשית. הגה חזק ועמו קמיו יפיץ
חראשית. ימלוך על עם שומר שבת בראשית: וברכי קדשך.

לשבת הנוכה. מתום 80 פממנר יהודה חזק.
אלהיכם ישלח משיתו אזור צדק והאמינה ירביד. הרשע
ימית בשבט פיו אויב יאביר. ועל הגסים הלל לגמור צעיר
ממעביר. דעה חדשה יחדש הצות און מתבביר. הדד
חמהת זבול קדש יקומם וינביר. וקשיר מזמור שיר חננת
הבית לדוד: וברכי קדשך.

לשבת נחמו. מתום 80 פממנר יהודה בר שמואל חזק.
אלהיכם יוסיף ידו לקבץ נפוצותיכם. העת יחיש לאמו
צאו מאסוריכם. ומלאך בריתו ישלח להשיב לבבכם.
דרכו שנו והיה העקוב למישור ולעירו יקבצכם. השומרים
שבת ברית היא בינו וביניכם. ברכו שמו ואל תתנו דמי
לכם. חי וזכר קדשו נחמו יאמד אלהיכם. כי אני הוא מלככם
ואמלוך עליכם: וברכי קדשך.

לשבת בשואין. מתום 80 פממנר שמואל חזק.
אלהיכם שכנו שם כס עילמו. מלאכי ורוחות רזולא למו. והיה
מקום פבורו הולמו. אמרים בדה כבורי טמקומו. לעת
ימלוך ליוסקומו. חוזה ציון גנו בקומו. והיראני רעו כל
יקומו. קדוא לירושלים כסא מקומו: וברכי קדשך.

לשבת בריה מילה.
אלהיכם יזכר הברית. הגה שלח לשארית. אתקמור
בנחל ברית. מבשר טוב בשלום באחרית. ידעו זאת כל ברותי
ברית. אמר לציון מלך אלהיך והורית: וברכי קדשך.

אֵין כְּאֱלֹהֵינוּ • אֵין כְּאֲדוֹנֵינוּ • אֵין כְּמִלְכֵנוּ •
 אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כְּאֱלֹהֵינוּ • מִי כְּאֲדוֹנֵינוּ • מִי
 כְּמִלְכֵנוּ • מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה לְאֱלֹהֵינוּ • נוֹדָה
 לְאֲדוֹנֵינוּ • נוֹדָה לְמִלְכֵנוּ • נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ:
 בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ • בְּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ • בְּרוּךְ מִלְכֵנוּ •
 בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ • אַתָּה הוּא
 אֲדוֹנֵינוּ • אַתָּה הוּא מִלְכֵנוּ • אַתָּה הוּא
 מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ
 אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים:

פְּטוּם הַקְטֹרֶת הַצָּרִי וְהַצֶּפֶן וְהַחֲלִבָּה
 וְהַלְבוֹנָה • מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנָה: מוֹר
 וְקִצְיֵה שִׁבְלֵת גֵּרֵד וְכֶרֶם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה
 עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנָה • הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר •
 וְקִלּוֹפֵה שְׂרִשָּׁה • וְקִנְמוֹן תִּשְׁעָה • בְּרִית
 כֶּרֶשִׁינָה תִשְׁעָה קֶבֶץ • יֵינֶן קְפָרִיסִין סְאִין תִּלְתָּא
 וְקֶבֶץ תִּלְתָּא וְאֵם אֵינְלוֹ יֵינֶן קְפָרִיסִין מִבֵּיא חֲמֹר
 חוֹרֵין עֵתִיק: מִלַּח סְדוּמִית רַבַּע נֶהְקֵב • מֵעֵלָה
 עֲשֹׂן כָּל שֶׁהוּא: רַבִּי גִתָּן אָמַר אֵף כִּפְתַת הַיֵּרֶדֶן
 כָּל שֶׁהוּא וְאֵם גִּתָּן בֶּה דְּבַשׁ פְּסָלָה • אִם חֲפֹר
 אַחַת מִכָּל סְמִינָה חַיִּב מִיתָה: רַבִּן שְׁמַעוֹן בֶּן
 גַּמְלִיאֵל אָמַר • הַצָּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנוֹטָף
 מֵעֵצֵי הַקֶּטֶף: בְּרִית כֶּרֶשִׁינָה שְׁשִׁפִּין בֶּה אֶת

17

הצפרן כדִּי שֶׁתְּהֵאנָהּ: יִין קְפָרִים יִין שְׁשׂוּרִין
בוֹ אֶת הַצִּפְרָן כְּדִי שֶׁתְּהֵא עֵזָה: וְהֵלֵא מִי
רְגָלִים יָפִין לָהּ אֶלֶּא שְׁאִין מִכְּנִיסִין מִי
רְגָלִים בְּעִזְרָה מִפְּנֵי הַכְּבֵד:

מִזַּכֵּס סוּף עִם תְּמִיד, וּסוּפְרִים פִּי"ח.

הַשִּׁיר שֶׁהַלְוִים הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים, לִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאֶה תִּבְּל וְיוֹשְׁבֵי בְתֵי:

בְּשָׁנֵי הָיוּ אוֹמְרִים,

גְּדוֹל יְיָ וּמְהַלֵּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קְדֵשׁוֹ: (מ"ח)

בְּשָׁלִישֵׁי הָיוּ אוֹמְרִים,

אֱלֹהִים נֶצְבַּב בְּעֶדְת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפָּט: (מ"ט)

בְּרִבְעֵי הָיוּ אוֹמְרִים, אֵל נִקְמוֹת יְיָ אֵל נִקְמוֹת הַזֹּפִיעַ: (נ"א)

בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרֵי הַרְבֵּינוּ לְאֱלֹהִים עֲזָרְנוּ הַדִּיעַרְלֵי אֱהִי עֲקֵבֵינוּ:

בְּשִׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים, יְיָ מִלֶּךְ גִּבּוֹר לְבֶשֶׁת לְבִשְׁתִּי עֲזָרְתָּנוּ אֱמֶן:

תִּבְּזוֹן תִּבְּל בְּלִחְמוֹס: (נ"ב)

בְּשִׁבְעִי הָיוּ אוֹמְרִים, מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת: (נ"ג)

מִזְמוֹר שִׁיר לְעִזְרֵי לְבָא. לַיּוֹם שֶׁכָּלוּ שֵׁשֶׁת יָמֵי מִמְחַח לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תִּלְמִדֵי חֲבֵמִים

מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם: שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל בְּנֵיךְ לְפָנָי יְיָ וְרַב

שְׁלוֹם בְּנֵיךְ: אֵל תִּקְרָא בְּנֵיךְ אֶלֶּא בּוֹנֵיךְ: שְׁלוֹם רַב

לְאֹהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאִין לָמוּ מִכְּשׁוֹל: יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילְךָ

שְׁלוֹה בְּאַרְמְנֵיךְ: לְמַעַן אֲנִי גִרְעֵי אֲדַבְּרֶיהָ נָא שְׁלוֹם

בְּךָ: לְמַעַן בֵּית־יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה מִכָּל לֶךְ: יְיָ עֲזֵר

לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ וְיִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

עלינו לשבח לארץ הכל לתת גדלה ליוצר בראשית
שלא עשנו כגוי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה
שלא שם חלקנו בהם ונרלנו בכל המונם. ואנחנו ברעים
ומשתתפים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש
ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו
(כ"א וכסא כבוד) בשמים מפעל ושכינת עוזו בגבהי מרומים:
הוא אלהינו אין עוד (כ"א אחר). אמת מלכנו אפס זולתו
בפתיב בתורתו וידעת היום והשבת אל לבך פי ידועה
הוא האלהים בשמים מפעל ועל הארץ מתחת אין עוד:
על כן נקוה לה יי אלהינו לראות מהרה בתפארת ענה
להעביר גלגלים מן הארץ והאלילים פרות יברתון. לתקן
עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך. להפנות
אלהך בלדשעי ארץ. יקירו וידעו בלידשבי תבל כי לה
הכרע בלפרך תשבע בל לשון: לפניך יי אלהינו יקרעו
ויפולו. ולקבוד שמך יקר יהנו. ויקבלו כלם את על
מלכותך ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. פי המלכות
שלך היא ולעלמי עד תמלוך בכבוד: בפתוב בתורתך
ידועה וימלך לעלם ועד: ונאמר יהיה יי למלך על כל
הארץ ביום תחיה יהיה יי אחר ושמו אחד:

ואם כוונתו היום שבת קודש שבו היו האלים אומרים במקדש כבוד
שיר ליום השבת וגו' תמצאכו לעיל דף רב, ואמרים עליו ק"י.

דיני סעודת שחרית וסדר קדוש

אסור להטענות עד שש שעות, ולשם תענית אסור טעם פולטני
ערוך כמו בטענות ליל, ומקושין על סיון, והוא נקרא קדוש רבא ע"ד סני
נהור כי אינו מה"ת, ואפ"כ נוהג בו כל מה שנוהג בקדוש הליל, ולא יעום
עד שיקרא. במקום שאין יין ענין או כל המסקין הם תאור ארינה חזו ערשים.

למהם כנסתם לכו וחסרין אשרי ונו, והאן טריך לכתוב נטלית מפני כבוד ק"ת.
אשרי יושבי ביתך עוד יהללה סלה:
 אשרי העם שכבה לו אשרי העם שיש אלוהו:
 מהלה לדוד ארוממה יוהי המלה ואכדכה שמך לשלם
 ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדולי
 ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דוד לדוד ישבח מעשיו
 וגבורתיו יגידו: יעד כבוד הודה ודברי גמלארתיך
 אשריחה: ועוזו נראתיך יאמרו וגדלותך אספרנה: זכר
 רב טובך יביעו וצדקתך ירגו: חנן ורחום יי ארך אפים
 וגדול חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודה יי
 כל מעשיו וחסדיך יברכה: כבוד מלכותך יאמרו
 וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד תר
 מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל
 דוד ודד: סומך יי לכל העולם חזקת לכל הפוסים: עיני
 כל אליה ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח
 את ידה ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסד
 בכל מעשיו: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראו
 באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם:
 שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת
 יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:
 ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:
 ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יי: ואני זאת
 בריתי אתם אמר יי רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי
 בפיה לא ימוש מפיה ומפי ורעה ומפי ורעה אמר יי

מַעֲתָה וְעַד שָׁלוֹם: וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב הַתְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל:
וְקִרְאֵנִי אֱלֹהִים וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מִלֵּא
כָּל-בְּעָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבְּלֵי בֵּין מִן בֵּין וְאִמְרִין קָדוֹשׁ
בְּשֵׁמִי מִחֲמַא עֲלֵאֵה בֵּית שְׁכֵנֵי־הָקָדוֹשׁ עַל אֶרֶץ עַמּוֹ
בְּבִדְוָה קָדוֹשׁ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יְיָ צְבָאוֹת מִלֵּא
כָּל-אֶרֶץ אֵי וְיִקְרָה: וְתַעֲלֵגֵי רַחַ וְאַתְּמַע אֲתֵרֵי קֹל
רַעַשׁ גְּזֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וְנִמְלַתְגֵי רִחַא
וְשִׁמְעֵת בְּתֵרֵי קֹל וְיַע סִגְיָא דְמִשְׁבַּחֵין וְאִמְרִין: בְּרִיךְ
יְיָ קִרְאֵ בֵּי מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכֵנֵי־הָ: יְיָ וְיִמְלֹךְ לְעָלְמֵי עָד:
יְיָ מְלִכּוּתֵהּ קָאֵם לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שְׁמֵרָה זֹאת לְעוֹלָם לְיַעַר מַחֲשַׁבּוֹת
לְבַב עַמּוֹ וְהִכֵּן לְכַבֵּם אֱלֹהֵי: וְהוּא רַחוּם יְכַסֵּר עוֹן וְלֹא
יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה לְהַשְׁיֵב אִפּוֹ וְלֹא יַעֲזִיב כָּל-חַמְתּוֹ: כִּי אֲתִיר
אֲדִנִי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל-קִרְאֵי־הָ: צְדָקָתְךָ צִדְקָה
לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ מִיְמֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ אֲדִנִי יוֹם יוֹם
יַעֲמֵס-לְנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתְנוּ סִלַּח: יְיָ צְבָאוֹת עֲמֵנוּ מִשְׁמַנֵּי
לְנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלַּח: יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם בְּזִמְתֵּי־בְךָ:
יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאֵנוּ: בְּרוּךְ (הוּא) אֲדִנִי
שְׁבַר אֲנוּ לְכַבוֹדוֹ וְהִבְדִּילֵנוּ מִן הַתְּעוּעִים וְנִתְּן לְנוּ תוֹרַת
אֱמֶת וְחַיִּי עוֹלָם בְּטַע בְּתוֹכְנוּ הוּא יִסְתַּח לְבַב בְּתוֹרַת
וְנִשְׁכַּח בְּלִבְנוּ אֲהַבְתּוּ וְיִרְאֵנוּ וְלִעֲשׂוֹת רַעוֹנֵי וְלִעֲשׂוֹת
מִלְּכָב שָׁלוֹם לְמַעַן לֹא יִגַע לְרִיק וְלֹא יִגַּד לְבַתֵּי־הָ:
יְיָ מִלֵּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁמֵרָה זֹאת לְעוֹלָם

עלם הזה ומוקצה ונחיה ונראה ונירש סוסת וברכה
שני ימות המשיח ולחיי העולם הבא: למען יזכרו
מד ולא ידעו יי אלהי לעולם אודך: ברוך הנבר אשר
טח ביי והיה יי מבטחו: בטחו ביי עדי עד כי ביה יי
ד עלמים: ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת
שוקי יי: יי חסין למען צדקו יגדיל תודה ויאריך:

קדם פמיקת אה"ק מנגן כה"ן ואני חפלאי וסקל עונס אקריו:

והאני תפלתיה ליה יי עת רצון אלהים ברב חסדה ענגי באמת ישעה:

ליאן ס"ת וקוראין ג' אהיס נפ' של שנת הכאה ואמילו הוא י"ט, ואין מפטירין ואין
מדין קדיש אחר קה"מ על הכניסה אלא אחר שהכניעו ס"פ עומד כה"ן ואחר ס"ק
ועולה לקריאה שקראו ולחפלה הסמוכה, לפי שלשולם אין עומדין הכבוד בחפלה
א אחר קדיש וסומכין אותו לס כל מה דאשר. ואחר קדיש עומדין לסתפלה.

אדני ששתי תפתח ופי יגיד תהלתיה:

ברוך אתה יי אלהינו ואהי אבותינו אהי אברהם אלהי
זק ואהי יעקב הא הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל
דים טובים וקנה הכל חזקר חסדי אבות ומביא גואל
יי בנייהם למען שמו באהבה. בעשי"ת זכרנו:

ו לחיים מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים למענה אהים חיים:
ך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי מגן אברהם:
תה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע.
משיב הרוח ומוריד הגשם:

לכל חיים בהסדר מחיה מתים ברחמים רבים סומך
לים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
וני עפר מי כמותך בעל גבורות ומי דומה לך מלך
ית ומחיה ומצמיח ישועה: בעשי"ת מי כמותך.

מי כמותך אב הרחמים זוכר יצוריו לחיים ברחמים:
מן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים:

אֲתָהּ קָדוֹשׁ
וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ
וְקָדוֹשִׁים
בְּכָל-יוֹם
יְהִי וְלֵלֵךְ
סְלָה:

קְרוֹשׁ לְפָנֵי כְבוֹד סְמִיכָה
נִקְרָא אֶת שִׁמְךָ בְּעוֹלָם בְּשֵׁם שְׁמֵי קָדוֹשִׁים אֲתָהּ
בְּשֵׁמִי מְרוֹם בְּכַתּוּב עַל יַד גְּבִיְאֹה וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵינוּ
וְאָמַר יי קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כֹחַ
הַאֲרָץ כְּבוֹדוֹ: ס' לְעִמְתֵּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ. יי בְּרוּךְ
בְּכּוֹד יי מִמְקוֹמוֹ: ס' וּבְכֹרְכֵי קִדְשֶׁךָ בְּתוֹכֵנוּ לְאָמַר
ס' יי וְיִמְלֵךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר תְּלַלְלֵנָהּ:
ס' לְדוֹד וָדוֹד נְגִיד גְּדֵלָה וְלַנְּעוּמָה בְּעֵתִים קָדוֹשֶׁתָּהּ
נִקְרָא יֵשׁ וְשִׁבְחָהּ אֱלֹהֵינוּ מִכִּינּוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעַד
כִּי אֵל מְלֵךְ גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ אֲתָהּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל (בְּשֵׁמֵי הַמְּלָכָה) הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד. וּמִי בְּעִמְךָ יִשְׂרָאֵל
גוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ. תִּפְאֶרֶת גְּדֻלָּה. וְעִמְרָה
יְשׁוּעָה. (יוֹם) מְנוּחָה וְקִדְשָׁה לְעַמְּךָ גְּתָה:
אֲבָרְהֵם יָגַל. יִצְחָק יִרְנֵן. יַעֲקֹב וּבְנָיו יִנְחֹזוּ
בּוֹ. מְנוּחַת אֶהְבֶּה וְגִדְבָה. מְנוּחַת אֲמוֹת
וְאֲמוֹנָה. מְנוּחַת שְׁלוֹם וְשִׁלּוּחַ וְרוֹשְׁקֵט
וְנִשְׁחָח. מְנוּחָה שְׁלֵמָה שְׂאֵתָה רוֹצֵה בָהּ.
יִכְיֶיזוּ בְּנֵיךָ וְיִדְעוּ כִּי מֵאַתָּה הִיא מְנוּחָתָם
וְעַל מְנוּחָתָם יִקְדִישׁוּ אֶת שִׁמְךָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמְנוּחָתָנוּ
קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתָן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שְׂבַעֲנוּ
מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמְחָנוּ בִישׁוּעָתֶךָ וּמֵהָר לִבְנוֹ לְעַבְדֶּךָ

ס' יום מְנוּחָה, כִּי בְהִרְבֵּה סְדוּרִים יִשְׁכֵּם וְכִי בְּסִדְרֵי בְּסִדְרֵי וְכִן גַּרְם אֲנֹדֵרִים
לְאֵלֵינוּ מִיִּשְׂרָאֵל תִּינַח חַס לִין טַעַם לְמַלְת יִמְחֹז בִּי שְׂכָרֵי עֲסָתָה לִי וְכֵשׁ אֲשֵׁרִי
שְׂמֵחָה וְגַם בָּהּ.

קדושה לנ"ך במלכות המלכות

נִקְרָשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָם כְּשֵׁם שְׁמֶךָ יְשִׁים אוֹתוֹ
 בְּשֵׁמי מְרוֹם בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה
 וְאָמַר קו"ם קְדוֹשׁ וְקְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָּל
 הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: מ' לְעַפְתֶּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ. קו"ם בְּרוּךְ
 כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ: מ' וּבְדַבְרֵי קְדוֹשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר.
 קו"ם יִמְלֶךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּנִי:
 מ' לְדוֹר וָדוֹר נְגִיד גְּדֻלָּה וּלְנֶצַח נִצְחִים קְדוֹשְׁתֶּךָ
 נִקְרָשׁ וּשְׁבַחֶךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינֵנו לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעַד
 כִּי אֱמַלְךָ גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה.

אֵתָּה קְדוֹשׁ
 וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ
 וְקָרְוֵנוּ
 בְּכָל-יוֹם
 יְהִי לְךָ
 סֵלָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל (נְעֻמָּה הַמְּלֶכֶת) הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד. וּמִי כְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל
 גּוֹי אֶחָד בְּאָרֶץ. תִּפְאַרְתְּ גְּדוּלָּה. וְעִמְרַת
 יְשׁוּעָה. (יוֹם) מְנוּחָה וְקְדוּשָׁה לְעַמֶּךָ נְתַתָּ:
 אֲבָרְהֵם יִגַּל. יִצְחָק יִרְגֵן. יַעֲקֹב וּבָנָיו יְנוּחוּ
 מִ: מְנוּחַת אַהֲבָה וּנְדָבָה. מְנוּחַת אֱמֶת
 וְאַמוּנָה. מְנוּחַת שְׁלוֹם וְשְׁלוּה וְרוֹשְׁקֵט
 וְבִטָּח. מְנוּחַת שְׁלֵמָה שְׂאֵתָה רוּצָה בָּהּ.
 יִפְּרוּ בְּנֵיהָ וַיִּדְעוּ כִּי מֵאֵתָּה הִיא מְנוּחַתָּם
 וְעַל מְנוּחַתָּם יִקְדִישׁוּ אֶת שִׁמְךָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בְּמְנוּחַתֵּנוּ
 קְדֵשׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן הַלְקֵנוּ בְּתוֹרַתֶךָ שְׂבַעֵנוּ
 מִטּוֹבֶךָ וּשְׂמַחֵנוּ בִישׁוּעֶתֶךָ וּמַהֲרָ לְבָנֵנו לְעִבְרֶךָ

יום מנוחה, כ"פ נהרטה מדורים ימים וכ"פ במדורי ספרדלי וכן גרס אנדורכי,
 ולכהמשטי' תיבת יום אין טעם למלת ינוחו בך שהרי מנוחה ל"כ וכמו שחסי'
 שאתי' נוכח ברה.

בְּאֵמֶת וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן
שֶׁבֶת קִדְשָׁךְ וַיְנַוְחוּ בְּהַ יִשְׂרָאֵל מִקִּרְשֵׁי שְׁמֶךָ.
בָּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם.
וְהַיֵּשֶׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לְדַבֵּר בִּירְיָאָה וְאַשְׁמֵי
יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן וְתַחֲדֵי
רְרָצוֹן תְּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

בר"מ וחס"ט חומרים יעלה ויבא. חס ראש חדש חוגר חו"ט ומגט ומן יעלה ויבא.
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיְבֹא וַיְגַיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה
וְיִשְׁמַע וְיַפְקֹד וְיִזְכֵּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִסְקַדְּנוּ וְיַחְזִיקֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ.
וְיַחְזִיקֵנוּ מִשִּׁית בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ. וְיַחְזִיקֵנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשָׁךְ.
וְיַחְזִיקֵנוּ כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפַלְטָה לְמוֹכָה
לְחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם בְּיוֹם
לר"ס ראש החדש | לפסח חג המצות | כסכות חג הסוכות
הַיּוֹם. וְיִזְכְּרֵנוּ וַיִּזְכְּרֵנוּ בְּכָל מְצֻחָה וּבְכָל מְצֻחָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ
בְּכָל לְחַיִּים. וְיַדְבֵּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חַס וְחַנּוּן. וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ. פִּי אֲלִיךָ עֵינֵינוּ. פִּי אֵל מִלֶּךְ חַנּוּן וְרַחֵם אֶתָּה:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ
אַתָּה יי הַמְּחַזֵּיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיִּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר גֹּדֵד
לְךָ וְנִסְפָּר תַּהֲלִתְךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נַשְׁמֹתֵינוּ
הַמְּקוּדוֹת לְךָ. וְעַל נַסִּיךְ שֶׁבְכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל גַּפְלֵי אֶתְרֵנוּ

וּשְׂבוּתֶיךָ שֶׁבְכָל עֵת עָרַב וּבִקְרַת וַיִּצְהָרִים הַפְּסוּב כִּי לֹא כָלוּ
רַחֲמֶיךָ וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא תִפּוּחַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קִיְיָנוּ לְךָ
וְעַל כָּלֵם יִתְפָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךָ מִלְּבָנוּ תִמִּיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכָל הַחַיִּים יִדְוֶךָ סְלָה וְיִהְלָלוּ אֶת שִׁמְךָ בְּאֵמֶת הָיָה יִשׁוּעַתָּנוּ
וְעִזְרַתָּנוּ סְלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפְּסוּב שִׁמְךָ וְלֶךָ נְאֻה לְהוֹדוֹת:

בפולין חוטרים זה.

באשכנז חוטרים זה.

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חֵן וְחֶסֶד | שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל
וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ | עִמָּךְ תְּשִׁים לְעוֹלָם
בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ | כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ
כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ | אֲדוֹן לְכָל הַשְּׁלוֹם
תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה | וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ
וּבִרְכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב | אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־ | בְּכָל־עֵת וּבְכָל־
עֵת וּבְכָל־שְׁעָה בְּשִׁלּוּכְךָ: | שְׁעָה בְּשִׁלּוּכְךָ:

י"מ בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב לפניך אנתנו וכל
עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום. (ברוך אתה יי עושה השלום):
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרַע וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה וּלְמַקְלָלֵי נַפְשֵׁי תַחַת
וְנַפְשֵׁי כַּעֲפֹר לְכָל תְּהִיָּה פֶתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּ וְנַפְשֵׁי
הַחוֹשְׁבִים עָלַי רַעַה מִהֲרֵה הַפֵּר עֲצָתָם וּקְלַקְל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה
שִׁמְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשְׁתָּךְ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ
יִחְלְצוּן יִדְרִיךְ הַיְשִׁיעָה יִמְיָנֶךָ וְעַנְנֵי: יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמַרֵי פִי וְהִנֵּי
לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלַי
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמַרוּ אָמֵן: יִהְיֶה רִצּוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ:

הש"ן סחר המסלה נקול ואומ' קדושת נקדש של חולונומר כמפל' ואס' כאומרי' צדקתך
וכל' וצני' ש"א א' מחנון נחול אין אומרי' צדקתך, ולא בניית סמני' ב' י"ה סולא בניית סמני'.

צַדִּיקְתָּהּ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת: וְצַדִּיקְתָּהּ אֱלֹהִים
עַד מְרוֹם אֱלֹהִים עֲשִׂיתָ גְדֻלּוֹת אֱלֹהִים מִי כְמוֹךָ: צַדִּיקְתָּהּ
כְּתוּרֵי מִשְׁפָּחֶיךָ תְּהוֹם רַבַּת אָדָם וּבְהִמָּה תוֹשִׁיעַ יְיָ קַיִן

טעה ולא הסתכל מנחה נשנת מתפלל במ"ש שמים של קול ומנדיל בראשונה
ואיטו מנדיל בשני, ואם לא סנדיל בראשונה וסנדיל בשני שני עלתה לו
ולריך לקוד ולהסתכל לתשומין, ואם סנדיל בשתיקן או לא סנדיל בשתיקן ילא.

נשבת בראשית מתקלים לאמר ברכי נפשי וכו', ואומרים עד שנת הגדול,
ובשנת של אסר פסק מתקלין לומר פרקי אבות, תמצאם בסמוך.

קִי בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד הוֹד
וְהִדְר לְבָשֶׁת: עֵטָה אֹר בְּשִׁלְמָה נוֹטָה שָׁמַיִם
פִּירֵיעָה: הַמְקָרָה בְּמַיִם עֲלִיּוֹתָיו הַשָּׁם עֲבִים
רְכוּבוֹ הַמְהִלְךְ עַל־פְּנֵי־רוּחַ: עֲשֵׂה מְלֶאכֶיז
רוּחוֹת מְשַׁרְתָּיו אֵשׁ לֵהֵט: יָסַד אֶרֶץ עַל־
מְכוּנֵיהָ בַל־תְּמוּט עוֹלָם וְעַד: תְּהוֹם כְּלָבוֹשׁ
כְּסִיתוֹ עַל־הָרִים יַעֲמֵרו־מַיִם: מִן־גַּעֲרַתְךָ
יִגֹּסֵן מִן־קוֹל רַעְמָךָ יִחְפְּזוּן: יַעֲלוּ הָרִים יִרְדּוּ
עֲוֹת אֶל־מְקוֹם זֶה יִסְדַּת לָהֶם: גְּבוּל שָׁמַת
עָרֹן בַּל־יִשְׁבוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ: הַמְשַׁלַּח
בְּנַחֲלִים בֵּין הָרִים יִהְלִכוּן: יִשְׁקוּ כָּל־
שָׂרֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צְמָאִם: עֲלִיהֶם עוֹף־

שָׁמַיִם יִשְׁכוּן מִבֵּין עֲפָאִים יִתְנוֹ קוֹל: מְשַׁקָּה
הָרִים מֵעֲלִיּוֹתָיו מִפְּרִי מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ:

מִצְמִיחַ חֲצִיר לְבִהְמָה וְעֹשֵׁב לְעִבְדַת הָאָדָם
לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן־הָאָרֶץ: וַיִּזְן יִשְׁמַח לִבְב־אָנוּשׁ
לְהִצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמֶן וּלְחֶם לִבְב־אָנוּשׁ
יִסְעַד: יִשְׁבְּעוּ עֵצִי יי אֲרֹזִי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע:
אֲשֶׁר שָׁם צִפְרִים יִקְנְנוּ חֲסִידֵה בְרוּשִׁים בֵּיתָה:
הָרִים הַגְּבוּהִים לְיַעֲלִים סִלְעִים מִחֶסֶד
לְשִׁפְנִים: עֲשֵׂה יְרֵחַ לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יָדַע
מְבוֹאוֹ: תִּשְׁתַּחֲשֹׁף וַיְהִי לֵילָה בּוֹ תִרְמַשׁ כָּל־
חֵיתוּרֵי עַר: הַכְּפִירִים שְׂאֲגִים לְטָרֶף וּלְכִקֵּשׁ
מֵאֵל אֲכָלִם: תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאֱסֹף וְאֵל־
מְעוֹנָתָם יִרְבְּצוּן: יֵצֵא אָדָם לְפַעֲלוֹ וּלְעַמְדָתוֹ
עַד־רֵעֵב: מִהֲרֵבוּ מַעֲשֵׂיךָ יי כָּל־מִצְוָתְךָ
עֲשִׂיתָ מְלֶאכֶת הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ: זֶה הֵי הַגְּדוֹל הַחֲבִיב
יָדִים שָׁם רָמַשׁ וְאִין מִסְפָּר חַיּוֹת קִטְנוֹת עִם־
גְּדֵלוֹת: שָׁם אֲנִיּוֹת יִהְלְכוּן לְוִיתָן זֶה יִצְרָף
לְשִׁחְקֵבוֹ: כָּל־מִצְוָתְךָ יִשְׁבְּרוּן לְתַת אֲכָל־
בְּעַתּוֹ: תִּתֵּן לָהֶם יִלְקַטּוּן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׁבְּעוּן
טוֹב: תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ יִבְהַלּוּן תִּסָּף רוּחָם יִגְוַעוּן
וְאֵל־עַפְרָם יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוּן
וְתַחַד־שִׁפְנֵי אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם יִשְׁמַח

(* לשפנים, הש' רפה והנ' דגוש, ה' ב. (°) מעונתם, הנ' קולס ה' ב.

יִבְרַח אֱלֹהֵינוּ יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: הַמְבִיט לָאָרֶץ וְהָרְעָד יַגַּע בְּהָרִים
 וַיַּעֲשֶׂנוּ: אֲשִׁירָה לַיְיָ בְּחַיֵּי אֲזִמְרָה לֵאלֹהֵי
 בְּעוֹדַי: יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחֵי אֲנָכִי אֲשַׁמַּח בְּיִי:
 יִתְמוּ חַטָּאִים מִן־הָאָרֶץ וְרָשָׁעִים יִעוֹד אֵינָם
 בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ הַלְלוּיָהּ: (לא מפי' ה' עפ"ה.)

קכ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל־יְיָ בַצְּרִיחָה לִי קָרָאתִי
 וַיַּעֲנֵנִי: יְיָ הִצִּילָה נַפְשִׁי מִשְׁפַּת־שָׁקֶר מִלְּשׁוֹן
 רַמְיָה: מִה־יָתֵן לָךְ וּמִה־יֹּסִיף לָךְ לְשׁוֹן רַמְיָה:
 חִצֵּי גִבּוֹר שְׂנוּנִים עִם גַּחֲלֵי רִתְמִים: אֲוִיָּה לִי
 כִּי־גִרְתִּי מִשָּׁךְ שָׁכַנְתִּי עִם־אֶהְלִי קָדָר: רַבַּת
 שָׁכְנָה־לָּהּ נַפְשִׁי עִם שׁוֹנֵא שְׁלוֹם: אֲנִי שְׁלוֹם
 וְכִי אֲדַבֵּר הַקָּמָה לְמַלְחָמָה:

קכא שִׁיר לְמַעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינַי אֶל־הַהָרִים מֵאֵין
 יָבֹא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יְיָ עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֶל־
 יָתֵן לַמּוֹט רִגְלֶךָ אֶל־יָנוּם שְׁמֶרְךָ: הִנֵּה לֹא־יָנוּם
 וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְיָ שְׁמֶרְךָ יְיָ צִלְּךָ עַל־
 יַד יְמִינֶךָ: יִזְמַם הַשָּׁמַיִם לֹא־יִכַּכָּה וְיִרְחַב בְּלִילָה:
 יְיָ יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמַר אֶת־נַפְשֶׁךָ: יְיָ
 יִשְׁמַר־צִאתְךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
 קכב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְכָבוֹד שְׁמַחְתִּי בְּאִמְרֵים לִי בֵּית

ייִגִּלְךָ: עֲמֻדוֹת הַיָּם רָגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֵיךָ יְרוּשָׁלַם:
 יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחִבְּרָהּ לָהּ יַחְדָּו:
 שָׁשָׂם עָלָו שְׁבָטִים שְׁבִטֵי־יָהּ עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל
 לְהַדוֹרֵת לָשֵׁם ייִ: כִּי שָׁמָּה יֵשְׁבוּ כִּסְאוֹת
 לְמִשְׁפַּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד: שְׂאֵלוּ שְׁלוֹם
 יְרוּשָׁלַם יִשְׁלֹו אֶהֱבִיךָ: יְהִי־שְׁלוֹם בְּחֵילְךָ שְׁלוֹה
 בְּאֶרְמְנֵיךָ: לְמַעַן־אֲחִי וְרַעִי אֲדַבְּרָה נְאֻם־שְׁלוֹם
 בְּךָ: לְמַעַן בֵּית־ייִ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לָךְ:
 כִּי־שִׁיר הַמַּעְלוֹת אֶלֶיךָ נִשְׁאָתִי אֶת־עֵינַי הַיֹּשְׁבִי
 בַּשָּׁמַיִם: הִנֵּה כְּעֵינַי עֹבְדִים אֶל־יָד אֲדוֹנֵיהֶם
 כְּעֵינַי שִׁפְחָה אֶל־יָד גְּבֻרָתָהּ כִּן עֵינַיִנו אֶל־ייִ
 אֶל־הֵינוּ עַד שִׁיחַנְנוּ: חָנְנוּ ייִ חָנְנוּ כִּי־רַב
 שָׂבַעְנוּ בּוֹז: רַבַּת שִׁבְעָה לָהּ נַפְשֵׁנוּ הַלְעַג
 הַשָּׂאֲנִים הַבּוֹז לְגַאֲוִיִּנִים: *לְגַאֲוִיִּנִים קָרִי, ס"ב.

כִּי־שִׁיר הַמַּעְלוֹת לְדָוִד לְוִלִי ייִ שֶׁהִיָּה לָנוּ יֹאמֶר־
 נְאֻם־יִשְׂרָאֵל: לְוִלִי ייִ שֶׁהִיָּה לָנוּ בְּקוֹם עֲלֵינוּ אָדָם:
 אִזִּי חַיִּים בְּלָעוּנוּ בְּחָרוֹת אָפֶם בָּנוּ: אִזִּי הַמַּיִם
 שִׁטְפוּנוּ נִחְלָה עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ: אִזִּי עָבַר עַל־
 נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַיְדוֹנִים: בָּרוּךְ ייִ שֶׁלֹּא נִתְנָנוּ
 מִרְף לְשִׁנֵּיהֶם: נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלָטָה מִפֶּחַ

(עֵינַי, מִן פֶּתַח דַּסְפֵּרָא. ²) שִׁיחַנְנוּ, כִּי רְגוּשׁ נִסְמַכְמַסְטָה. * נִחְלָה, טַלְעִיל,

יוקשים הפח נשָׁבַר וְאַנְחָנוּ נִמְלִטְנוּ: עֲזָרְנוּ
 בָּעָם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: (* נשבר, הכ' נפתק.

יִשְׂרָאֵל שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבְּטָחִים בִּי כְהַר־צִיּוֹן לֹא
 יִמוּט לְעוֹלָם יֵשֵׁב: יְרוּשָׁלַם הָרִים סָבִיב לָהּ יי
 סָבִיב לְעַמּוֹ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: כִּי לֹא יִנָּחַ
 שִׁבְט הָרָשָׁע עַל גּוֹרֵל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא־
 יִשְׁלַחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָתָהּ יְדֵיהֶם: הִיטִיבָה יי
 לַטּוֹבִים וְלִישָׂרִים בְּלְבוֹתָם: וְהַמַּטִּיִם
 עֲקֻלְקֻלּוֹתָם יוֹלִיכֵם יי אֶת־פְּעָלֵי הַגּוֹזֵן
 שְׁלוֹם־עַל־יִשְׂרָאֵל: (* גורל, סר' נפתק.

יִשְׂרָאֵל שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יי אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הֵינּוּ
 בְּחַלְמִים: אִזּוּ יִמָּלֵא שְׁחוֹק פִּינוּ וְלִשְׁוֹנֵנוּ רִנָּה
 אִזּוּ יֵאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל יי לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהֵי:
 הַגְּדִיל יי לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הֵינּוּ שְׂמֵחִים: שׁוּבָה
 יי אֶת־שְׁבִיתָנוּ כְּאִפְיָקִים בְּנִגְב: הַזְרְעִים
 בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ: הָלוֹךְ יֵלֵךְ וּבָכָה נִשְׂא
 מִשָּׁךְ־הַזֶּרַע בְּאִזָּבָא בְּרִנָּה נִשְׂא אֶלְמָתָיו:
 יִשְׂרָאֵל שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמָה אִם־יִי לֹא־יִבְנֶה בֵּית
 שׁוּא עָמְלוּ בִּנְיֵו בּוֹ אִם־יִי לֹא־יִשְׁמַר־עִיר שׁוּא
 שָׁקֵד שׁוֹמֵר: שׁוּא לָכֶם מִשְׁבִּימֵי קוּם מְאֹחֲרֵי־

שֶׁבֶת אֲכָלִי לֶחֶם הַעֲצָבִים בֵּן יִתֵּן לִידֵיחוֹ שֶׁנָּא:
הִנֵּה נִחַלְתָּ יְיָ בָּנִים שָׂכָר פְּרֵי הַבְּטֹן: כְּחֲצִים
בֵּיד־גִּבּוֹר בֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים: אֲשֶׁר־הַגִּבּוֹר
אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת־אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם לֹא־יִבְשׁוּ
כִּי־דָבְרוּ אֶת־אֲוִיבִים בַּשָּׁעַר: (* שֶׁנֶּא, נא'.

קכח שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר־יִרְאֶה יְיָ וְהִלֵּךְ
בְּדַרְכָּיו: יִגִּיעַ בַּפִּיךָ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁר־יִקְרָא וְטוֹב לָךְ:
אֲשַׁתֵּךְ בְּגִפְסֵךָ פּוֹרְרֵהוּ בִּירְכָתִי בִּיתֶךָ בְּנִיךָ
בַּשְּׂתֵלִי וַיִּתֵּם סָבִיב לְשִׁלְחָנֶךָ: הִנֵּה כִּי־בֵן
יִבְדֶּךָ גִּבּוֹר יִרְאֶה יְיָ: יְבָרְכֶךָ יְיָ מִצִּיּוֹן וְרֵאֵה בְּטוֹב
יְרוּשָׁלַם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרֵאֵה־בָּנִים לְבָנֶיךָ
שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל: * אֲשַׁחֲד, סא' נסגול.

קכט שִׁיר הַמַּעֲלוֹת רַבַּת צָרָרוֹנֵי מְנַעוּרֵי וְאָמַר
נֶאֱמַר יִשְׂרָאֵל: רַבַּת צָרָרוֹנֵי מְנַעוּרֵי גַם לֹא־יִכְלֹד
לִי: עַל־גְּבִי חָרְשׁוֹ חוֹדְשִׁים הָאָרֶץ כִּי לְמַעַנּוֹתֶם:
יְיָ צַדִּיק קִצֵּץ עֲבוֹת רָשָׁעִים: יִבְשׁוּ וַיִּסְגּוּ אַחֲוֵי
כֹּל שֶׁנֶּאֱמַר צִיּוֹן: יְהִי בְּחֲצִיר גִּגּוֹת שֶׁקָּדְמָת שְׁלֶךְ
יִבְשׁ: שְׁלֵא מִלֵּא כַּפּוֹ קוֹצֵר וְחֲצָנוּ מֵעַמָּר: וְלֹא
אָמְרוּ הָעֹבְרִים בְּרַבַּת יְיָ אֵלֵיכֶם פִּרְכָּנוּ
אֶתְכֶם בְּשֵׁם יְיָ: (* מְנַעוּרֵי, קדמאס סמס. °) לַמַּעֲנִיתֶם ק'.

קל ^{שיר} המעלות ממעמקים קראתיך יי: אדני
 שמעו בקולי תהינה אוניך קשבות לקול
 תחנוני: אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד:
 פי עמך הסליחה למען תורא: קייתי קוֹתָהּ
 נפשי ולדברו הוֹחֵלֵתִי: נפשי לאדני משמרים
 לבקר שמרים לבקר: יחל ישראל אלֵי־י כי
 עם־אדני החסד והרבה עמו פדות: והוא
 יפדה את־ישראל מכל עונותיו:

קל ^{שיר} המעלות לדוד יי: לא־גבה לבי ולא־
 רמו עיני וְלֹא־הִלֵּכְתִי בַגְּדֹלֹת וּבַנְּפִלְאוֹת
 מִמֶּנִּי: אִם־לֹא שִׁוִּיתִי וְדוּמַמְתִּי נִפְשִׁי כַגִּמְל
 עַל־י אִמּוֹ כַגִּמְל עַל־י נִפְשִׁי: יחל ישראל אל־
 יי מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם:

קל ^{שיר} המעלות זכור־י לדוד את כל עונותו:
 אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לִי נָדַר לְאֲבִיר יַעֲקֹב: אִם־אֲבֹא
 בְּאֵהָל בֵּיתִי אִם־אֶעֱלֶה עַל־עַרְשֵׁי־צוּעִי: אִם־
 אֶתֵּן שִׁנְתִּי לְעֵינַי לְעַפְעֵפֵי חֲנוּמָה: עַד־אֲמַצָּא
 מָקוֹם לִי מִשְׁכָּנֹת לְאֲבִיר יַעֲקֹב: הִנֵּה
 שָׁמְעוּדָה בְּאַפְרָתָה מִצְּאֲנוּדָה בְּשִׁרְיָעַר:

רני כ"כ בכ"י מדויק וססר עליו קל"ד. (פ) עיני, מן פתחין דספרא. (* שנת, קמן ה"כ.

נְבוֹאָה לְמַשְׁבְּנוֹתַי נִשְׁתַּחֲוֶה לְהָרוֹם רַגְלָיו׃
 קוּמָה יי לְמִנוּחַתְךָ אֶתָּה וְאַרְוֵן עֵינֶיךָ׃ כַּהֲנִיף׃
 יִלְבַּשׁ צַדִּיק קוֹחַסֵי דִיךָ יִרְנְנו׃ בְּעִבּוֹר דָּוִד עֲבַדְךָ
 אֶל־הַשֵּׁב פָּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃ נִשְׁבַּע־יי לְדָוִד אֲמַת
 לֹא־יֵשׁוּב מִמְּנָה מִפָּרִי בְטַנְךָ אִשִּׁית לְכֶסֶף־
 לָךְ׃ אִם־יִשְׁמְרוּ בְנֵיךָ וּבְרִיתִי וְעֵדוּתִי זֶוֹ אֶלְמָרֶם
 גַּם־יִבְנִיחֵם עֲרֵי־עַד יֵשְׁבוּ לְכֶסֶף־לָךְ׃ כִּי־בָחַר
 יי בְּצִיּוֹן אֹהֶל לְמוֹשָׁב לּוֹ׃ זֹאת־מִנוּחַתִּי עֲרֵי־עַד
 פֹּה אֵשֶׁב כִּי אֹיֹתֶיהָ׃ צִדְהָ בָרַךְ אֲבָרַךְ אֲבִיוֹנֶיהָ
 אֲשַׁבֵּעַ לָחֶם׃ וְכַהֲנִיף אֶלְבִּישׁ יֵשַׁע וְחַסְדֶּיהָ
 רַגְלָיו יִרְנְנו׃ שָׁם אֲצַמִּיחַ קֶרֶן לְדָוִד עֲרֵכְתִי גֵר
 לְמִשְׁיחִ׃ אֹיִבָיו אֶלְבִּישׁ בְּשֵׁת וְעֲלִיו יִצִּיץ גִּזְרוֹ׃
^{קלג} שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הִנֵּה מַה טוֹב וּמַה נְּעִים
 שֶׁבֶת אֲחִים גַּם יָחַד׃ כְּשִׁמּוֹן הַטּוֹב יַעַל הָרֹאשׁ
 יָד עַל הַזְּקֵן וְזֵקֵן אֶהְרֵן שִׁירַד עַל־פִּי מִדֹּחָיו׃
 כְּטַל חֶרְמוֹן שִׁירַד עַל־הַרְרֵי צִיּוֹן כִּי־שָׁם צִוָּה
 יי אֶת־הַבְּרָכָה חַיִּים עַד־הָעוֹלָם׃

^{קלד} שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יי קָל עַבְדִּי יי
 הָעֹמְדִים בְּבֵית יי בְּלִילוֹת׃ שָׂאוּ יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ וּבְרְכוּ
 אֶת יי׃ וּבְרַכֶּה יי מִצִּיּוֹן עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

עלינו קדיש יתום.

פרקי אבות.

פרק ראשון.

קב"ה שלחך פסח טתחילים לאמר פרקי אבות עד י"ז בתמוז וי"ט עד ר"ה.
 כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועמדו כלם
 צדיקים לעולם יירשו ארץ נצור מפני מעשה ידי להתפאר:

א משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע
 לזקנים וזקנים לנביאים ונביאים מסרוה לאנשי כנסת
 הגדולה. הם אמרו שלשה דברים הוו מתוגנים בדין
 ודעמיהו תלמידים הרבה ועשו סג לתורה: ב שמעון
 הצדיק היה משגיב כנסת הגדולה, הוא היה אומר על
 שלשה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה
 ועל גמילות חסדים: ג אנטיגנוס איש סוכו קבל
 משמעון הצדיק הוא היה אומר אל תהיו פועלים
 המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס אלא היו פועלים
 המשמשין את הרב שלא על מנת לקבל פרס ויהי
 מזרא שמים עליכם: ד יוסי בן יעזר איש צרדה ויוסי
 בן יוחנן איש ירושלים קבלו מהם. יוסי בן יעזר איש
 צרדה אומר יהי ביתך בית ועד לחכמים ויהי מתאבק
 בעפר רגליהם ויהי שותה בצמא את דברייהם: ה יוסי בן
 יוחנן איש ירושלים אומר יהי ביתך פתוח לרוחה ויהיו
 עניים בני ביתך ול תרבה שיחה עם האשה באשתו
 אמרו קל וחומר באשת חברו מפאן אמרו חכמים כל
 המרבה שיחה עם האשה גורם רעה לעצמו ובטל
 מדברי תורה וסופו יירשגיהנם: ו יהושע בן פרחיה ונתאי
 הארכלי קבלו מהם יהושע בן פרחיה אומר עשה לך רב
 ויבית לך חבר ויהי דן את כל האדם לכה זכות: ונתאי

וְאֶרְבִּי אֹמֵר הֲרַחֵק מִשְׁכַּן רַע וְלֹא תִתְחַבֵּר לְרָשָׁע וְלֹא
 תִּתְיַאֲשֶׁר מִן הַפְּרִיעוֹת: ח' יְהוּדָה בֶּן טַבָּאי וְשִׁמְעוֹן בֶּן שִׁטָּח
 קִבְּלוּ מֵהֶם יְהוּדָה בֶּן טַבָּאי אֹמֵר אֲתַעֲשֶׂה עִצְמוֹתַי כְּעוֹרֵי
 הַדִּיגִין וּכְשִׂיחֵיהֶן בְּעַלֵּי הַדִּין עוֹמְדִים לְפָנָיִךְ יְהוִי כְּעִינֶיךָ
 כְּרֹשָׁעִים וּכְשֹׁנְפֹטִים מִלְּפָנֶיךָ יְהוִי כְּעִינֶיךָ כּוֹפְאִין
 כְּשִׁקְבֹלוּ עֲלֵיהֶם אֶת־הַדִּין: ט' שִׁמְעוֹן בֶּן שִׁטָּח אֹמֵר הָיוּ
 מְרַבֵּה לַחֲקוֹר אֶת־הַעֲדִים וְהָיוּ זְהִיר בְּדַעְיָיִךְ שְׂמָא
 מִתּוֹכֶם יִלְמְדוּ לְשִׁקֵּר: י' שִׁמְעִיָּה וְאַבְטָלְיוֹן קִבְּלוּ מֵהֶם
 שִׁמְעִיָּה אֹמֵר אֲהַב אֶת־הַמְּלָאכָה וּשְׂנֵא אֶת־הַרְבָּנוֹת
 וְלֹא תִתְוַדַּע לְרָשׁוֹת: י"א אַבְטָלְיוֹן אֹמֵר חֲכָמִים הַזְּהִירוּ
 בְּדַבְּרֵיכֶם שְׂמָא תְּחַבְּבוּ חוֹבֵת גְּלוּת וְתִגְלוּ לְמִקּוֹם מַיִם
 הַרְעִים וְיִשְׁתּוּ הַתְּלַמִּידִים הַבָּאִים אַחֲרֵיכֶם וְיִמּוּתוּ וְנִמְצְא
 שֵׁם שְׂמָיִם מִתְּחִלָּל: י"ב הִלֵּל וְשִׁמְעִי קִבְּלוּ מֵהֶם הִלֵּל אֹמֵר
 הָיוּ מִתְּלַמִּידָיו שָׁל אֶהְרֵן אֲהַב שְׁלוֹם וְרוֹדֵף שְׁלוֹם אֲהַב
 אֶת־הַקְּרִיּוֹת וּמְקַרְבָּן לַתּוֹרָה: י"ג הוּא הָיָה אֹמֵר נָגִיד שְׂמָא
 אֲבַד שְׂמָה וְדָלָא מוֹסִיף יֶסֶף וְדָלָא יִלִּיף קָסָלָא חֲבִיב
 וְדֹאשְׁתִּפּוּשׁ בְּתַנָּא חֵלְף: י"ד הוּא הָיָה אֹמֵר אִם אֵין אֲנִי
 לִי מִי לִי וּכְשִׂאֲנִי לְעִצְמִי מָה אֲנִי וְאִם לֹא עָבְשׁוּ אֵימָתִי:
 ט"ו שְׁמִי אֹמֵר עֲשֵׂה תוֹרָתְךָ קִבְּע אֲמִי מַעֲט וְעֲשֵׂה תְּרַבָּה
 וְהָיוּ מְקַבְּלִים אֶת־כָּל־הָאָדָם בְּסִכְר פָּנִים יָפוֹת: ט"ז רַבִּין
 גְּמַלְיָא הָיָה אֹמֵר עֲשֵׂה לָּךְ רַב וְהִסְתַּלַּק מִן הַפֶּסֶק וְלֹא
 תִרְבֶּה לְעֲשׂוֹר אֲמֹדוֹת: י"ז שִׁמְעוֹן בֶּנֵי אֹמֵר כָּל יָמַי גְּבַלְתִּי
 מִן הַחֲכָמִים וְלֹא מִצְּאֵתִי לְגוֹף טוֹב מִשְׁתִּיקָה וְלֹא
 הַפְּרִדְשׁ עֵקֶר אֵלָּא הַפְּעֵשֶׂה וְכָל־הַמְּרַבֵּה וְדַבְּרִים מִבִּיא

חמא: יי רבן שמעון בן גמליאל אומר על שלשה דברים העולם קיים על האמת ועל הדין ועל השלום שנאמר אמת ומשפט שלום שפסוק בשעריכם:

רבי חנניא בן עקשיא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות שנאמר יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: קדים לרנן.

פרק שני 2

כל ישראל וכו'

אדבי אומר אחו' היא הרה' לשה' ששבור לו האדם כל שהיא תפארת לעשה ותפארת לו מן האדם והיו זהיר במצוה קלה כבחמורה שאין אתה יודע מתן שכרן של מצוות והיו מחשבי הפסד מצוה כנגד שכרה ושכר עברה כנגד הפסדה. הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עברה דע מה למעלה מןך עין רואה ואין שומעת וכל מעשיך בפסד נכתבים: ברבן גמליאל בנו של רבי יהודה הנשיא אומר יפה תלמוד תורה עם הרה' ארץ שיגיעת שניהם משפחת עזן וכל התורה שאין עמה מלאכה סופה במלה ונוהרת עזן וכל העוסקים עם הצבור יהיו עוסקים עמהם לשם שמנים שזכות אבותם מסיעתם ועדקתם עומדת לעד ואתם מעלה אני עליכם שכר הרבה באלו עשייתם: יהו זהיר בראשית שאלו מקרבין לו לאדם אלא לעד עצמן נראין באותה בין בשעת הנאתו ואין עומדין לו לאדם בשעת דחקו: וזו היא הנה אומר עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו במל רצונך מפני רצונו כדי שיבטל רצון אחרים מפני

רצונך: ה הלל אומר א תפוש מן הצבור ואל תאמין
 בעצמך עד יום מותך ואל תדין את הברך עד שהגיע
 למקומו ואל תאמר דבר שאי אפשר לשמוע שפשו
 להשמע ואל תאמר לבשאפנה אשנה שמא לא תפנה:
 והוא היה אומר אין בור ירא חסא ולא עם הארץ חסיד
 ולא הבישן למד ולא תקפדן מלמד ולא כל המרבה
 בסחורה מחכים ובמקום שאין אנשים השתדל להיות
 איש: ואף הוא ראה גלגולת אחת שצפה על פני המים
 אמר לה על דאטפת אטפוד וסוף מטיפוד יטופון:
 והוא היה אומר מרבה בשר מרבה רפוא מרבה
 גבסם מרבה ראגה מרבה נשים מרבה כשפים מרבה
 שפחות מרבה זפוא מרבה עבדים מרבה גזל מרבה תורה
 מרבה חיים מרבה לשיבה מרבה חכמה מרבה עצה
 מרבה תבונה מרבה צדקה מרבה שלום קנה שם טוב
 קנה לעצמו קנה לו דברי תורה קנה לו חיי העולם הבא:
 סרפן יחנן בן זבי קבל מהלל ומשפמי הוא היה אומר אם
 למדת תורה הרבה א תחזיק טובה לעצמך כי לבך
 טעורת: וחמשה תלמידים היו לו לרבן יוחנן בן זבי
 ואלו הן רבי אלעזר בן הורקנוס רבי יהושע בן חנניא
 רבי יוסי הבהן רבי שמעון בן נתנאל רבי אלעזר בן ערד:
 והוא היה מונה שבתם (רבי) אלעזר בן הורקנוס
 בור סוד שאינו מאבד טפה ~~ב~~ יהושע בן חנניא
 אשוי חלתו (רבי) יוסי הבהן חסיד (רבי) שמעון בן
 נתנאל ירא חסא (רבי) אלעזר בן ערד במעון המתעבד:

יי הוא ה'יה אומר אם יהיו כל חכמי ישראל ב'ב' מאזנים
 ואליעזר בן הורקנוס ב'ב' שניה מ'ב'יע את כלם:
 אבא שאיל אומר משמו אם יהיו כל חכמי ישראל ב'ב'
 מאזנים ואליעזר בן הורקנוס אף עמהם ואליעזר בן ערד
 ב'ב' שניה מ'ב'יע את כלם: יי אומר להם צאו וראו איזו
 היא ה'רד טובה שידבק בה האדם, רבי אליעזר אומר
 עין טובה רבי יהושע אומר חבר טוב רבי יוסי אומר שכן
 טוב רבי שמעון אומר הרוואה את הנולד רבי אלעזר
 אומר לב טוב: אומר להם רואה אני את דברי אלעזר
 בן ערד מדבריכם שבכלל דבריו דבריכם: יי אומר להם
 צאו וראו איזו היא ה'רד רעה שיתרחק ממנה האדם,
 רבי אליעזר אומר עין רעה רבי יהושע אומר חבר רע
 רבי יוסי אומר שכן רע רבי שמעון אומר הלזה ואינו
 משלם, אחד הלזה מן האדם בלזה מן הפוסקים שנאמר
 לזה רשע ולא ישלם ועדיק חונן ונותן. רבי אלעזר אומר
 לב רע: אומר להם רואה אני את דברי אלעזר בן ערד
 מדבריכם שבכלל דבריו דבריכם: יי הם אמרו שלשה
 דברים רבי אליעזר אומר יהי כבוד חברך חביב עליך
 בשלך ואל תהי גזול בעוים ושוב יום אחד לפני מיתתך
 והוי מתחמם בגג ארון של חכמים והוי זהיר בגחלתן
 שלא תפיה שגשיכתן גשיכת שועל ועקיצתן עקיצת
 עקרוב ולחישתן לחישת שרף וכל דבריהם בגחלי אש:
 יי רבי יהושע אומר עין הרע ויצר הרע ושנאת הבהיות
 מוציאין את האדם מן העולם: יי רבי יוסי אומר יח

תמוז ותרדף תביב עליך בשלך והתקן עצמך ללמוד
 תורה שאינה ירשה לך וכל מעשיך יהיו לשם שמים:
 ה רבי שמעון אומר הוי זהיר בקריאת שמע (ובתפלה)
 ובשאתה מתפלל ו תעש תפלתך קבע אלא רחמים
 ותתנים לפני המקום שנאמר בייחוד ורחום הוא
 ארך אפים ורחוקד ונתם על דרעה ואל תדי
 רשע בפני עצמך: י רבי אלעזר אומר הוי שקוד
 ללמוד תורה ודע מה שתשיב לאפיקורוס ודע לפני
 מי אתה עמל ומי הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר
 פעלתך: כ רבי מרפון אומר היום קצר והמזל אכה
 מרבה והפועלים עצלים והשכר הרבה ובעל הבית
 החק: כא הוא הנה אומר לא עליך המלאכה לגמור
 ולא אתה בן חורין להבטל ממנה אם למדת תורה
 הרבה נותגין לך שכר הרבה וגאמן הוא בעל מלאכתך
 שישלם לך שכר פעלתך ודע שפירותן שכרן של
 צדיקים לעתיד לבוא: רבי חנניא בן עקשיא וכו'.

פרק ש ל י ש י

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועמך כלם
 צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מפעי מעשה ידי להתפאר:

א עקביא בן מהללל אומר הסתכל בשלשה דברים
 ואין אתה בא לידי עברה דע מאין באת ולאן אתה הולך
 ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון. מאין באת בשפה
 כרוסה ולאן אתה הולך למקום עפר רפה ותולעה ולפני
 מי אתה עתיד לתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים

הקדוש ברוך הוא: י רבי חנינא סגן הסנהדרין אמר הרי
מתפלל בשלומה של מלכות שאלמלא מוצאה אגש
את דעה חיים בלעו: י רבי חנינא בן תרדיון אמר שנים
שיושבין ואין ביניהם דברי תורה הרי זה מושב לצום
שנאמר ובמושב לצים לא ישב. אבל שנים שיושבין ויש
ביניהם דברי תורה שבינה שריתה ביניהם. שנאמר או
נדברו יראי יי איש אל ירעהו ויקשב יי וישמע ויכתב ספר
זכרון לפניו ליראי יי ולחשבי שמו. אין לי אלא שנים מנין
אפילו אחד שיושב ועוסק בתורה שהקדוש ברוך הוא
קובע לו שכר. שנאמר יושב בדרך וידם כי נטל עליו:
י רבי שמעון אמר שלשה שאכלו על שלחן אחד ולא
אמרו עליו דברי תורה כאלו אכלו מזבחי מתים שנאמר
כי פלש לחנות מלאו קיא צאה בלי מקום. אבל שלשה
שאכלו על שלחן אחד ואמרו עליו דברי תורה כאלו
אכלו משלחנו של מקום. שנאמר וידבר אלי זה השלחן
אשר לפני יי: ה רבי חנינא בן חבביאי אמר הנעור
בלילה והמהלך בדרך יחידי ומפנה לבו לבטלה הרי זה
מתחייב בנפשו: ו רבי נחוניא בן הקנה אמר כל
המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול מלכות ועול
דרך ארץ וכל הפורק ממנו עול תורה בותרין עליו עול
מלכות ועול דרך ארץ: ו רבי תלפתא ביהוסא איש כפר
חנינא אמר עשרה שיושבין ועוסקין בתורה שבינה
שריתה ביניהם שנאמר אהים נצב בעדתי. ומנין
אפילו חמשה שנאמר ואגדתו על ארץ יסדה. ומנין

אפילו שלשה שנאמר בקרב אהים ישפטו ומניין אפילו
שנים שנאמר אז נדברו יראי יי איש אל דעהו ויקשב יי
וישמע ומניין אפילו אחד שנאמר בכל המקום אשר
אזכיר את שמנו אבא אליה וברכתיה: ה רבי אלעזר איש
בריהותא אומר תך לך משלו שאתה ושלה שלו וכן ברוד
הוא אומר כרמקד הכל ומידך נתנו לך: ט רבי יעקב
אומר המהלך בדרך ושונה ומפסיק ממשנתו ואומר
מה נאה אילן זה מה נאה גיד זה מעלה עליו הכתוב
באלו מתחייב בגפשו: י רבי הוסיא בר ינאי משום רבי
מאיר אומר כל השוכח דבר אחד ממשנתו מעלה עליו
הכתוב באלו מתחייב בגפשו שנאמר רק השמר לך
ושמר נכשך מאד פן תשכח את הדברים אשר דאו
עניך. יכול אפילו תקפה עליו משנתו תלמוד לומר ופך
יסורו מלבך כל ימי חייך הא אינו מתחייב בגפשו עד
שילשב ויסירם מלבו: יא רבי חנינא בן דוסא אומר כל
שיראת חטאו קודמת לחכמתו חכמתו מתקיימת וכל
שחכמתו קודמת ליראת חטאו אין חכמתו מתקיימת:
יב הוא היה אומר כל שפועשיו מרביין מחכמתו חכמתו
מתקיימת וכל שחכמתו מרבה מפועשיו אין חכמתו
מתקיימת: יג הוא היה אומר כל שרוח הבריות נוחה
הימנו רוח המקום נוחה הימנו וכל שאין רוח הבריות
נוחה הימנו אין רוח המקום נוחה הימנו: יד רבי דוסא
בן הרבינס אומר שנה של שחרית גיין של צהריים
ושעות הלילות ושיבת בתי כנסיות של עמי הארץ

מוציאין את האדם מן העולם: טו רבי אלעזר
 המודעי אומר המחלל את הקדשים והמבנה את
 המועדות והמלכין פני חברו ברבים והממר בריתו
 של אברהם אבינו והמגלה פנים בתורה שלא כהלכה
 אף על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים אין לו
 חלק לעולם הבא: טז רבי שמעאל אומר הוה קל
 לראש ונות לתשחורת והוה מקבל את כל האדם
 בשמחה: יז רבי עקיבא אומר שחוק וקלות ראש
 מרגילין את האדם לערוה: מפורת סג לתורה מעשרות
 סג לעשר נדרים סג לפרישות סג לתכמה שתיקה:
 יח הוא היה אומר תכיב אדם שנברא בצלם תבת יתרה
 נדעת לו שנברא בצלם אלהים שנאמר פי בצלם אלהים
 עשה את האדם: תכיבין ישראל שנקראו בנים (למקום)
 חבה יתרה נדעת להם שנקראו בנים למקום שנאמר
 בנים אתם ליי אלהיכם: תכיבין ישראל שנתן להם כלי
 חקדה חבה יתרה נודעת להם שנתן להם כלי חקדה
 שבו נברא העולם שנאמר פי לקח טוב נתתי לכם תורת
 אלהיכם: יט הכל צפוי והרשות נתונה וצבוב
 העולם נדון והכל לפי רוב המעשה: כהוא היה אומר חבל
 נתון בערבון ומצודה פרוסה על כל החיים התנית שתתה
 והתנוני מקור והפנקם פתוח ומיד פותכת וכל הרואה
 ללוות יבא וילוה והנבאין בחזירין כריר ככל יום ונפרעין
 מן האדם מדעתו ושלא מדעתו וישלחם על מוח שיסמוכי
 והדין דין אמת והכל מתקן לסעודה: כא רבי אלעזר בן

עזריה אומר אם אין תורה אין דרך אין דרך ארץ אם אין דרך ארץ
 אין תורה אם אין חכמה אין יראה אם אין יראה אין חכמה
 אם אין דעת אין בינה אם אין בינה אין דעת אם אין קמח
 אין תורה אם אין תורה אין קמח: כן הוא היה אומר כל
 שחכמתו מרבה מפעשיו למה הוא דומה לאילן שענפיו
 מרבין ושרשיו מועטין ודורות באה ועקרתו והופכתו על
 פניו שנאמר והיה בערער בערבה ולא יראה בריבא טוב
 ושכן חרדים במדבר ארץ מלחה ולא תשוב. אבל כל-
 שפמעשיו מרבין מחכמתו למה הוא דומה לאילן שענפיו
 מועטין ושרשיו מרבין שאפילו כל-הרוחות שבעולם
 באות וגושבות בו אין מזיזין אותו ממקומו שנאמר והיה
 כעץ ושתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא יראה
 כי יבא חם והיה עלהו רענן ובשנת בצורת לא ידאג ולא
 ימיש מעשות פרי: כן רבי אלעזר (בן) חסמא אומר
 קנין ופתחי גדה הן הן גופי הלכות. תקופות
 וגמטריאות פרפריות לחכמה: רבי חנניא וכו'.

פרק רביעי.

4

כל ישראל וכו'.

א בן זומא אומר איזהו חכם הלומד מכל אדם שנאמר
 מכל מלמדי השכלתי (כי עדותיך שיחה לי): איזהו גבור
 הכובש את יצרו שנאמר טוב ארך אפים מגבור ומושל
 ברוחו מלכד עיר: איזהו עשיר השלם בחלקו שנאמר

(פרפריות כן נידמת בערוך, ושלם פר פריח (Peripheria) ידוע נחמט
 געאמעטריע, וטעמו קו כסוננ; לכן החכמה כדקודם נמוך סעגולכ.

יגיע בפיו כי תאכל אשריך וטוב לך • אשריך בעולם הזה
 וטוב לך לעולם הבא • איזהו מכבד המכבד את הבריות
 שנאמר פי מכבדי אכבד ובני יקלו: כן ענין אומר תורה דין
 למצוה קלה וברח מן העברה שמצוה גדרת מצוה ועברה
 גדרת עברה שישכר מצוה מצוה ושכר עברה עברה:
 ה הוא תיה אומר א תחי מו לכל אדם וא תחי מסליג לכל
 דבר שאין לה אדם שאין לו שעה ואין לה דבר שאין לו
 מקום: ה רבי לויטס איש יבנה אומר מאד מאד הוה שפל
 רוח שתקות אגוש רמה: ה רבי יוחנן בן ברוקה אומר כל
 המחלל שם שמים בסתר גפרעין ממונו בגלוי אחד בשוגג
 ואחד במזיד בחלול השם: ורבי ישמעאל (בר רבי יוסי) אמר
 הלומד על מנת ללמוד מספיקין בידו ללמוד וללמוד
 והלומד על מנת לעשות מספיקין בידו ללמוד וללמוד
 (לשמור) ולעשות: ורבי צדוק אומר א (תפירוש מן הצבור
 וא תעש עצמך בעורכי הדין וא) תעשה עמרה להתגדל
 בה ולא קרדום לחפר בה ובה היה הלל אומר ודאשתמש
 בתנא חלף הוא למדת כל הנהגה ^{הנאות} מדברי התורה נמל
 חיו מן העלם: חר' יוסי אמר כל המכבד את התורה גופו
 מכבד על הבריות וכל המחלל את התורה גופו מחלל על
 הבריות: ט רבי ישמעאל בנו אומר החשך עצמו מן הדין
 פורק ממונו איבה וגול ושכועת שוא, והגם לבו בהוראה
 שופטה רשע וגם רוח: י הוא תיה אומר א תחי דן יחידי
 שאינדן יחידי אלא אחד וא תאמר קבלו דעתי שהן שאין
 ולא אהה: יא רבי יונתן אומר כל המקיים את התורה מעני

סופו לקימה מעשר וכל המבטל את התורה מעשר סופו
לבטלה מעני: יב רבי מאיר אומר הוה ממעט בעסק ועסק
בתורה והוה שפל רוח בפני כל אדם ואם בטלת מן התורה
ישלך בטלים הרבה כנגדך ואם עמלת בתורה יש לך שכר
ברבה לתן לך: יג רבי אלעזר בן יעקב אומר העושה
מעשה אחת קונה לו פרקליט אחד והעובר עברה אחת
קונה לו קטגור אחד תשובה ומעשים טובים פתרים בפני
הפורענות: יד רבי יוחנן הסנדלר אומר כל כנסיה שהיא
לשם שמים סופה להתקים ושאינה לשם שמים אין סופה
להתקים: טו רבי אלעזר בן שמוע אומר יהי כבוד תלמידך
חביב עליך כששך וקבוד חברך כמזרא רבך ומזרא רבך
כמזרא שמים: טז רבי יהודה אומר הוה זהיר בתלמוד
ששגגת תלמוד עלה זרון: יז רבי שמעון אומר שלשה
כתרים הן פתח תורה ופתח פה ופתח מלכות ופתח
שם טוב עולה על גביהן: יח רבי נהורי אומר הוה גולה
למקום תורה וא תאמר שהיא תבוא אחרך שתחברך
יקימה בידך וא בינתך א תשען: יט רבי ינאי אומר אין
בדינו לא משלות הרשעים ואף לא מיסורי הצדיקים:
כ רבי מתתיהו בן חרש אומר הוה מקדים בשלום כל אדם
והוה זנב לאריות וא תהי ראש לשעלים: כא רבי יעקב
אומר העולם הוה הומה לפרוודור בפני העולם תבא התקן
עצמו בפרוודור כדי שתבנם לטרקלין: כב הוא היה אומר
יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה
מכל חיי העולם הבא ויפה שעה אחת של קרת רוח בעולם

הבא מכל חיי העולם הזה: כי רבי שמעון בן אלעזר אומר
א תרצה את חברך בשעת כעסו וא תנחמוהו בשעה
שמתו מטל לפניו וא תשא לו בשעת גדרו וא תשתדל
לראותו בשעת קלקלתו: כי שמואל הקטן אומר בנפול
איבך א תשמח ובכשלו א יגל לבך: בן יראה יי ורע בעיניו
והשיב מעליו אפו: כי אלישע בן אבויה אומר הלומד
ילד למה הוא הזמה לדיו בתוכה על גיר חדש והלומד
זקן למה הוא הזמה לדיו בתוכה על גיר מחוק: כי רבי יוסי
בר יהודה אילש כפר הבבלי אומר הלומד מן הקטנים
למה הוא הזמה לאוכל ענבים קהות ושותה יין מגתו
והלומד מן הזקנים למה הוא הזמה לאוכל ענבים בשולות
ושותה יין ישן: כי רבי מאיר אומר א תסתכל בקנקן אלא
במה שיש בו יש קנקן חדש מלא ישן וישן שאסילו חדש
אין בו: כי רבי אלעזר הקפר אומר הקנאה והתאוה
והכבוד מוציאין את האדם מן העולם: כי הוא היה אומר
הילודים למות והפומים לחיות והחיים להזין לידע ולהודיע
ולהתדע שהוא א הוא היוצר הוא הפורא הוא המבין הוא
הדין הוא העד הוא בעל דין הוא עתיד לדון ברוך הוא
שאין לפניו לא עולה ולא שבתה ולא משוא פנים ולא מקח
מתד ודע שיהכל לפי החשבון וא יבטיחך יצרך שתשאול
בית מנום לך שעל ברוך אתה נוצר ועל ברוך אתה
נולד ועל ברוך אתה חי ועל ברוך אתה מת ועל ברוך
אתה עתיד לתן דין והשבון לפני מלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא: רבי תנאי וכו'.

כַּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הֵבֵא שְׁנֵאמַר וְעַמּוֹד בְּלִים
צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אַרְצָן נֶצֶד מְטוּעֵי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהַתְּפָאֵר:

א בְּעֲשֶׂרָה מְאֻמְרוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם וּמָה תִלְמוּד לֹמַר
וְהֵלֵא בְּמֵאמָר אֶחָד יָכוֹל לְהַבְרִאות אֱלֹא לְהַפְרֵעַ מִן
הַרְשָׁעִים שְׂמֵאבְדִין אֵת הָעֵלֶם שְׁנִבְרָא בְּעֲשֶׂרָה מְאֻמְרוֹת
וְלָהֵן שָׂבֵר טוֹב לְצַדִּיקִים שְׂמֵקִימִין אֵת הָעוֹלָם שְׁנִבְרָא
בְּעֲשֶׂרָה מְאֻמְרוֹת: ב עֲשֶׂרָה דוּרוֹת מְאָדָם וְעַד גַּח לְהוֹדִיעַ
בְּמָה אַרְךְ אַפְּיִים לְפָנָיו שְׁכָל הַדוּרוֹת הָיוּ מְכַעֲסִין וּבְאִין
עַד שֶׁהֵבִיא עֲלֵיהֶם אֶת־מִי הַמְּבֹול: ג עֲשֶׂרָה דוּרוֹת מְנַחֵם
וְעַד אֲבָרְהָם לְהוֹדִיעַ בְּמָה אַרְךְ אַפְּיִים לְפָנָיו שְׁכָל הַדוּרוֹת
הָיוּ מְכַעֲסִין וּבְאִין עַד שֶׁבָא אֲבָרְהָם אֲבִינוּ וְקָבַל שְׂבֵר בְּלָם:
ד עֲשֶׂרָה נְסִיווֹת נִתְּנָה אֲבָרְהָם אֲבִינוּ וְעַמּוֹד בְּבָלָם
לְהוֹדִיעַ בְּמָה חֲבָתוֹ שֶׁל אֲבָרְהָם אֲבִינוּ: ה עֲשֶׂרָה נְסִים
נַעֲשׂוּ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וְעֲשֶׂרָה עַל הַיָּם: ו עֲשׂוּר מִפּוֹת
הֵבִיא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם וְעֲשׂוּר
עַל הַיָּם: ז עֲשֶׂרָה נְסִיווֹת נָסוּ אֲבוֹתֵינוּ אֵת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא בַּמִּדְבָּר שְׁנֵאמַר וַיִּנְסוּ אוֹתִי זֶה עֲשׂוּר פְּעָמִים וְלֹא
שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי: ח עֲשֶׂרָה נְסִים נַעֲשׂוּ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּבֵית

(* עֲשֶׂרָה נְסִיווֹת, כ"ה בַּסְפְּרִיטוֹ אֲכֵן הַגּוֹיִן נַעַל רַשָׁעִין בַּסְפְּרוֹ עֵגוֹן אֲנִי כַּתֵּב ז"ל:
רֵאִיתִי בַּמַּשְׁכִּיט קְדוּמוֹת עֲשׂוּר כְּסִיווֹת וְשֵׁמֶל מִפְּנֵי שֶׁהוּא תַרְגוּם הַמַּסּוֹת הַגְּדוּלוֹת
הַנִּיחּוּהוּ בַּלְשׁוֹן נִקְבָּה וְסֵם הֵיוּ בְּקִיאוֹן בַּלְשׁוֹן עַכ"ל וְלֹא הַבִּיטוֹת דְּבָרָיו שֶׁהֵיוּ הַמַּסּוֹת
הַגְּדוּלוֹת ת"א בִּיסוּן דְּרַבְרִין וְלִשׁוֹן זָכַר הוּא כִי בַּלְשׁוֹן נִקְבָּה יֹאמֵר רַבְרַבִּין וְכֵן כָּל
גְּדוּלוֹת רַבְרַבִּין כִּשֶׁהַמַּתוֹאֵר בְּהַסּוֹת זֶה לְעֵבְרִית ר"ל כִּשֶׁהַסּוֹת הַמַּתוֹאֵר בְּרַבְרַבִּין
הוּא זְכָרִים יֹאמֵר עֲלֵיו דְּרַבְרִין וְהַסּוֹת רַבְרַבִּין וְכֵן כָּל דְּוֵעִיסָה כִּידוּעַ
לְמַנְיָן בְּתַרְגוּם, וְהַסּוֹת בְּרַבְרִין דְּר"א גַּרְם עֲשֶׂר כְּסִיווֹת גַּה אִמֵּר הַנְּסִיוֹן הַרְשָׁעוֹן
וּבַשְּׂכִי וּבַלְשִׁי וְכו' וְלֹא אִמֵּר הַרְשָׁעוֹת וְהַשְּׂכִיפִית וְהַלְשִׁית וְיִדְמָה לִי שְׂכוּכָת הַרְשָׁעוֹן
לְעַר אֵע"פ שְׂמֵלֵת נְסִיוֹן ל' זָכַר הוּא וְרֵאִיו לֹמַר עֲשֶׂרָה נְסִיווֹת מ"מ בַּעֲבוּר
שְׂמֵלֵת מִסָּה שְׂמֵלֵת לֹקַחָהּ וְהוּא שֵׁם דְּבַר בַּלְשׁוֹן נִקְבָּה הַמַּסּוֹת הַגְּדוּלוֹת לְכֵן
הַשְּׂמֵלֵת בְּמֵלֵת נְסִיוֹן ג"כ בַּל"כ כְּמוֹ שֶׁהַשְּׂמֵלֵת הַעֲבָרִי בְּמֵלֵת מִסָּה וְאִמֵּר עֲשֶׂר נְסִיווֹת.

הַמְקַדֵּשׁ. לֹא הִפִּילָה אִשָּׁה מִרִּיחַ בִּישׁוּר הַקֹּדֶשׁ וְלֹא הִסְרִיחַ
בִּישׁוּר הַקֹּדֶשׁ מֵעוֹלָם, וְלֹא נִרְאָה זְבוּב בְּבֵית הַמִּטְבָּחִים,
וְלֹא אָרַע קָרִי לְכַזֵּן גְּדוֹל בָּיּוֹם הַכַּפָּרִים, וְלֹא כָּבוּ הַנְּשָׁמִים
אִישׁ שֶׁל עֵצֵי הַפְּעֻרָּכָה, וְלֹא נִצָּחָה הָרוּחַ אֶת עַמּוּד הָעֶשֶׂן,
וְלֹא נִמְצָא פָּסוּל בְּעֹמֶר וּבִשְׁתֵּי הַלֶּחֶם וּבְלֶחֶם הַפָּנִים,
עֹמְדִים צְפוּפִים וּמִשְׁתַּחֲוִים רוּחִים, וְלֹא הִזִּיק נָחַשׁ וְעִקְרָב
בִּירוּשָׁלַיִם מֵעַלְמָם, וְלֹא אָמַר אָדָם לְחִבְרֵי צֹר לִי הַמָּקוֹם
שָׂאֲלִין בִּירוּשָׁלַיִם: ט עֲשֶׂרָה דְּבָרִים נִבְרָאוּ בְּעֶרֶב שֶׁבֶת
בֵּין הַשְּׁמֹשׁוֹת וְאֵלוֹהֵן. פִּי הָאָרֶץ פִּי הַבְּאֵר פִּי הָאֵתוֹן הַקִּשְׁת
וְהַמֶּן וְהַמָּטָה וְהַשְּׁמִיר הַכֶּתֶב וְהַמִּכְתָּב וְהַלְחוֹת. וַיֵּשׁ
אוֹמְרִים אֶף הַמִּזְיָקִין וְקִבּוּרָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה וְאֵילוֹ שֶׁל אַבְרָהָם
אֲבִינוּ וַיֵּשׁ אוֹמְרִים אֶף צֶבֶת בְּצֶבֶת עֲשׂוּיָה: י שִׁבְעָה דְּבָרִים
בְּגִלָּם וְשִׁבְעָה בְּחָכָם, חָכָם אֵינוֹ מִדְּבַר לִפְנֵי מִי שֶׁגִּדַּל
מִמֶּנּוּ בְּחֻכְמָה (וּבְמִנִּין), וְאֵינוֹ נִכְנָם לְתוֹךְ דְּבָרֵי חֲבֵרוֹ,
וְאֵינוֹ נִבְהַל לְהִשִּׁיב, שׂוֹף בְּעֵנִין וּמוֹשִׁיב בְּהִלָּכָה, וְאוֹמֵר עַל
רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן וְעַל אַחֲרוֹן אַחֲרוֹן, וְעַל מָה שֶׁלֹּא שָׁמַע אוֹמֵר
לֹא שָׁמַעְתִּי, וּמוֹדָה עַל הָאֵמֶת, וְחֹלֵף פִּיהוֹן בְּגִלָּם: יא שִׁבְעָה
מִיָּנִי פּוֹרְעֵנוּיּוֹת בָּאֵין לְעוֹלָם עַל שִׁבְעָה גּוֹפִי עֲבָרָה: מִקְצַתָּן
מִעֲשָׂרִין וּמִקְצַתָּן אֵינָן מִעֲשָׂרִין רָעַב שֶׁל בְּצֻרָת בָּא מִקְצַתָּן
רָעִבִים וּמִקְצַתָּן שְׁבַעִים: נִמְרוּ שֶׁלֹּא לְעִשׂוֹר רָעַב שֶׁל
מִדְּוִמָה וְשֶׁל בְּצֻרָת בָּא: וְשֶׁלֹּא לִפְטוֹל אֶת הַחֲלָה רָעַב שֶׁל
כְּלִיָּה בָּא: דְּבַר בָּא לְעוֹלָם עַל מִיתוֹת הָאֲמוּרוֹת בְּתוֹרָה
שֶׁלֹּא נִמְסְרוּ לְבֵית הָיִן וְעַל פְּרוּת שְׁבִיעִירָת: יג רָב
בָּא לְעוֹלָם עַל עֲנוּי הַדִּין וְעַל עוֹוֹת הַדִּין וְעַל הַמּוֹרִים

פתחו שאלת לבם: חיה רעה באה לעולם על שבעת
 שנים ושל חלל השם: גרות באה לעולם על עבדי
 ארבעים ועל גלוי עריות ועל שפיכות דמים ועל שמטת
 הארץ: ים בארבעה פרקים הדבר מתרבה, פרביעית
 ובאביעיר ובמוצאי שביעית ובמוצאי החג שבכל
 שנת ושנה: פרביעית מפני מעשר עני שבשלישית,
 בשביעית מפני מעשר עני שבשלישית, במוצאי שביעית
 מפני שזאת שביעית, במוצאי החג שבכל שנה ושנה
 מפני גזל פהנות עניים: י ארבע מדות באדם האומר
 שלי שלי ושלי שליך או מדה בינוגית ולש אמרים או מדה
 סתם שלי שליך ושליך שלי עם הארץ, שלי שליך ושליך
 שליך חסדי, שליך שלי ושלי שליך רשע: י ארבע מדות
 ברשות נוח לבעוס ונוח לרצות יצא הפסדו בשכרו, קשה
 לבעוס וקשה לרצות יצא שכרו בהפסדו, קשה לבעוס
 ונוח לרצות חסד, נוח לבעוס וקשה לרצות רשע:
 י ארבע מדות בתלמידים מהיר לשמוע ומהיר לאבד
 מה שקרו בהפסדו קשה לשמוע וקשה לאבד יצא
 בהפסדו בשכרו מהיר לשמוע וקשה לאבד או חלק טוב
 קשה לשמוע ומהיר לאבד או חלק רע: י ארבע מדות
 בנתיבי חכמה חרפה שיתן ולא יתנו אחרים עינו רעה
 בשם אחרים יתנו אחרים ורוא לא יתן עינו רעה בשלו:
 י ארבע מדות חסד לא יתן ולא יתנו אחרים רשע,
 י ארבע מדות בהולכי בית המדרש הולך ואינו עשה
 שבת הליכה בידו, עשה ואינו הולך שבת מעשה בידו.

הולך תעשה חסיד , לא הולך ולא עשה רשע : יהא רב
מדות ביושבים לפני חכמים סמוג ומשפך משמורת חוכמה :
סמוג שהוא סופג את הכל ומשפך שפוכים ביו ובוציא
ביו משמרת שמוציאה את היין וקולטת את השמרים
ונפה שמוציאה את הקמח וקולטת את הסלת : יט כל
אבהה שהיא תלויה בדבר בטל דבר בטלה אהבתה
ושאינה תלויה בדבר אינה בטלה לעולם , איזו היא אהבה
שהיא תלויה בדבר זו אהבת אמנון ותמר , ושאינה תלויה
בדבר זו אהבת דוד ויהונתן : כ כל מחלקת שהיא לשם
שמים סופה להתקים ושאינה לשם שמים אין סופה
להתקים , איזו היא מחלקת שהיא לשם שמים זו מחלקת
הלל ושמוי , ושאינה לשם שמים זו מחלקת קרח וכל
עדתו : כא כל המוכה את הרבים אין חטא בא על ידו , וכל
המתטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה ,
משנה זכה חכה את הרבים זכות הרבים תלוי בו שנאמר
אדקת יי עשה ומשפטיו עם ישראל , ירבעם בן נבט חטא
והתטיא את הרבים חטא הרבים תלוי בו שנאמר על
חפאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל :
כב כל מי שישבבו שלשה דברים הללו הוא מתלמידיו של
אברהם אבינו , ושלשה דברים אחרים הוא מתלמידיו של
של בלעם הרשע , עין טובה ורוח נמוכה ונפש שקלה
תלמידיו של אברהם אבינו , עין רעה ורוח נמוכה ונפש
רחבה תלמידיו של בלעם הרשע , מה בין תלמידיו של
אברהם אבינו לתלמידיו של בלעם הרשע תלמידיו של

אברהם אבינו אוכלין בעולם הזה ונותחין לעולם הבא
שנאמר להנחיל את בני ישראל ואוצרותיהם אמלא: תלמידיו
של בלעם הרשע יורשין גיהנם וירדין לכאר שחת
שנאמר ואתה יהים תורידם לכאר שחת אנשי דמים
וכרמה לא יחצו ימיהם ואני אכמה בך: כג' יהודה בן
תיבא אומר הוי עו פנמור וקל בפנשר רץ בפצבי וגבור פארי
לעשות רצון אביך שבשמים: הוא היה אומר עו פנים
לגיהנם ובוש פנים לגן עדן: יהי רצון מלפניך יי אלהינו
ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן
חלקנו בתורתך: כי הוא היה אומר בן חמש שנים למקרא
בן עשר שנים למושנה בן שלש עשרה למצות בן חמש
עשרה לתלמוד בן שמנה עשרה לחפה בן עשרים לרהור
בן שלשים לבת בן ארבעים לבינה בן חמשים לעצה בן
ששים לזקנה בן שבעים לשיבה בן שמונים לגבורה בן
תשעים לשוח בן מאה באלו מת ועבר ובטל מן העולם:
כד בן בג אומר הפך בה והפך בה דכלא בה ובה תחזי
וסיב וכלה בה ומנה לא תזוע שאין לך מדה טובה הימנה:
כו בן הא הא אומר לפום צערא אגרא: רבי חנניא וכו'.

פרק ששי

6

הוא פרק קנין התורה.

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ותעז כלם
צדיקים לעולם יירשו ארץ גפר מפעי מעשה ידי להתפאר:

שני חכמים בדשון המושנה ברוך שפחד בהם
ובמושנתם: א רבי מאיר אומר כל העוסק בתורה לשמה

עָבַד לְדַבְרֵים הַרְבֵּה וְלֹא עוֹד אֵלָּא שֶׁכָּל תְּעוֹלָם בְּיַד
 הוּא לוֹ. נִקְרָא רַע אֲדוּב אֲדוּב אֵת הַמְּקוֹם אֲדוּבֵי
 הַיְבֵרִיּוֹת מְשֻׁמָּה אֵת הַמְּקוֹם מְשֻׁמָּה אֵת הַיְבֵרִיּוֹת
 וּפְלִבְשָׁתוֹ עֵנֶה וְיִרְאֶה וּמִכְשָׁרְתוֹ לִהְיוֹת צַדִּיק חֲסִיד לְעַד
 וְנֶאֱמַר וּמִתְחַקְתּוּ מִן הַהֵמָּה וּמִקְרָבְתּוֹ לִיְדֵי זְכוֹת וְגִתִּיץ
 מִפְּנֵי עֵצָה וְתוֹשֵׁיחַ בֵּינָה וּגְמֻלָּה שֶׁנֶּאֱמַר לִי עֵצָה וְתוֹשֵׁיחַ
 אֲנִי בֵּינָה לִי גְבוּרָה וְנִתְּנָת לִי מַלְכוּת וּמִמְשָׁלָה וְחִקְוֵי דִין
 וּמַגְלִין לוֹ רְוֵי תוֹרָה וְנַעֲשֶׂה כַּמַּעֲיָן שְׂאִינִי פּוֹסֵק וּכְבֹד
 הַמִּתְגַּבֵּר וְהוֹלֵךְ וְהוֹיָה צָנִיעַ וְאַרְךְ רוּחַ וּמוֹחֵל עַל עַלְפוֹנוֹ
 וּמַעֲדֵלְתוֹ וּמְרוֹמְמָתוֹ עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים: כ אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
 בֶּן לֹי בְּכָל יוֹם וְיוֹם בֵּית קוֹל יֵצֵאת מִהַר הַזֵּה וּמִבְּרִית
 וְאֹמְרָת אֲנִי לָהֶם לְבָרִיּוֹת מַעֲלָבוֹתָ שֶׁל תוֹרָה שֶׁכָּל מִי
 שְׂאִינִי עוֹסֵק בַּתּוֹרָה נִקְרָא נוֹרָה שֶׁנֶּאֱמַר מִסָּתֵם וְחָבִב בְּאֵר
 חִזִּיר אֲשֶׁר יִפְהַ וְסִרְתָּ טַעַם: וְאֹמַר וְהִלָּחַת מַעֲשֵׂה אֲדָמָה
 הַקָּה וְהַמִּכְתָּב מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא חֲרוֹת עַל חֲלָמְסוֹ
 תִקְרָא חֲרוֹת אֵלָּא חֲרוֹת שְׂאִין לָךְ בֶּן חוֹדֵץ אֵלָּא מִי
 שֶׁעוֹסֵק בַּתְּלֻמוֹד תוֹרָה וְכָל מִי שֶׁעוֹסֵק בַּתְּלֻמוֹד תוֹרָה
 יִרֵי זֶה מִתְעַלֵּה שֶׁנֶּאֱמַר וּמִפְתָּחַהּ נִחְלִיא וּמִנְחֻלֶיהָ בְּמוֹת:
 ג חֲלוֹמֵד מִחֲבֵרוֹ פִּירַק אֶחָד אִו הִלְכָה אֶחָת אִו פִּסִּיק אֶחָד
 אִו רִבּוֹד אֶחָד אִפִּילוֹ אֶחָת צָרִיךְ לִנְתֵּן בּוֹ כְּבוֹד שֶׁבֶן
 מְצִיעוֹ בְּדוֹד מִלֵּךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא לָמַד מֵאַחִיזְתָּאֵל אֵלָּא שְׁנֵי
 דְבָרִים בְּלִבּוֹ קָרָא רַבּוֹ אֱלוֹפִי וּמִיָּדְעוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְאַתָּה
 אֱלוֹשׁ בְּעַרְפֵי אֱלוֹפִי וּמִיָּדְעִי: וְהֵלֵךְ דְּבָרִים קַל וְחֲסוּד וּמֵה
 דוֹד מִלֵּךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא לָמַד מֵאַחִיזְתָּאֵל אֵלָּא שְׁנֵי דְבָרִים

בלבד קראו רבו אלופו ומידעו הלומד מחברו פרק אחד
או הלכה אחת או פסוק אחד או דבור אחד או אפילו אות
אחת על אחת בפמה וכמה שצריך לנהג בו כבוד ואין
כבוד אלא תורה (נ"ט לחכמים) שפאמר כבוד חכמים ינחלו
וחמימים ינחלו טוב: ואין טוב אלא תורה שפאמר כי
לקח טוב נתתי לכם תורתו א תעזבו: ד כך היא הרבה
של תורה פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה ועל
הארץ תישן וחי צער תחיה ובתורה אתה עמל אם אתה
עשה כן אשריך וטוב לך אשריך בעולם הזה וטוב לך
לעולם הבא: ה תבקש גדלה לעצמך וא תחמוד כבוד
יותר מלמודך עשה ואל תתאוה לשלחנם של מלכים
ששלחנה גדול משלחנם וכתרך גדול מכתרם ונאמן
הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעלתך: ו גדולה
תורה יותר מן הכהנה ומן הפלכות שדפלכות נקנית
בשלישים מעלות והכהנה בפעשים וארבע וחתורה
נקנית בארבעים ושמונה דברים ואלו הן בתלמוד
האון בעריבת שפתים במיעת הלב באימה
במנוחה בשמחה בטוהרה בשמואל חכמים פדקדוק
תלמוד בפלפול התלמידים בלשון במקרא במשנה
במנוחה סחורה במעוט הדין ארץ במעוט תענה במעוט
שפה במעוט שיחה במעוט שחוק בארץ אפים בלב טוב
באמנות חכמים בקבלת היסורין חספיר את מקומו
והעושה סיג לדבריו ואינו מוזהק מוכה
לנאמו אהוב אהוב את המקום אהוב את חברות אהוב

אית דבין קות אמיש אית דמיליש אית אית את דאית
ומתרחק מן הכבוד ולא מניס לטו בתלמודו ואלו
שקמה בתראה נושא בעול עם חברו ומכריע לבין קשה
ומעמידו על האמת ומעמידו על השלום ומתלשב לטו
בתלמודו שואל (כענין) ופגשיו (סהלטה) שומע ומפיק
הלכות על מנת ללמוד והלכות על מנת לעשות
הפוחקים את רבו והמסין את שמועו והאומר דבר
בשם אומריו הא למדת כל האומר דבר בשם אומריו
מביא גאולה לעולם שנאמר ותאמר אסתר לפולך בשם
מרתכי: ו גדולה תורה שחיה נותנת חיים לעושה
בעולם הוה בעולם הבא שנאמר כי חיים הם למעשה
ולכל בשוה מדפא: ואומר דפאות דגדי לשקה ושקה
לעצמותיה: ואומר עץ חיים היא לפוחקים בה ותמשה
מאשר: ואומר פי לית חן הם לראשך וענקים לגרתיך:
ואומר תתן לראשך לית חן עטרת תפארת תפארת:
ואומר פי בי ירבו ימך ויסיפו לך שנות חיים: ואומר
אך ימים פימנה בשמאליה עשר וכבוד: ואומר
אך ימים ושנות חיים ושלוש יסיפו לך: חרוב שמועון
בן יתודה משום רבי שמועון בן יוחאי אומר הנינו
והעשר והכבוד והחכמה והקנה והשיבה והבנים
לצדיקים ונאה לעולם שנאמר עטרת תפארת שיהיה
בדרך צדקה תפארת: ואומר תפארת בחורים בנים
חנור זקנים שיבה: ואומר עטרת חכמים עשירי:
ואומר עטרת זקנים בני נשים ותפארת בנים אבות:

ואמר וחסדיה בלבנה ובששה חצותיה פי מלך יי צבאות
 עזר ציון וביהושלים ונגד זקניו כבוד: רבי שמעון בן
 מבסא אמר אלו שבע מדות שפגנו חכמים לצדיקים
 בעולם נתקיימו ברבי ובבניו: ט אמר רבי יוסי בן קסמא
 פסוק אחת הייתי מעלה סדרך ופגע בי אדם אחד ונתן
 לי שלום והחזרתני לו שלום אמר לי רבי מאיזה מקום
 אתה אמרת לי מעיר גדולה של חכמים ושל סופרים
 אמר לי רבי רצונך שתדור עמנו במקומנו ואני אתן
 לך אלף אלפים דינרי זהב ואבנים טובות ומרגליות
 אמרתי לו אם אתה נותן לי כל כסף וזהב ואבנים טובות
 ומרגליות שבעולם איני דר אלא במקום תורה וכן כתיב
 ספר תהלים על ידי דוד מלך ישראל טוב לי תורת פיה
 מאלף זהב וכסף: ולא עוד שבעשעת פמירתו של אדם
 אין מליץ לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות
 ומרגליות אלא תורה ומעשים טובים בלבד שנאמר
 ספר תהלים תנחמה אתך בשכבך תשמור עליך ותקיצות
 תהיה תשיחה: בהתהלכך תנחמה אתך בעולם הזה
 ותשיחה תשמור עליך בקבר ותקיצות היא תשיחה
 וזהו דבא. ואמר ליה כסף ולי הזהב נאם יי צבאות:
 יעשה (חמשה) קנינים קנה (לו) הקדוש מרוד הוא בעולמו
 ואי הו. תורה קנין אחד שמים וארץ קנין אחד
 (אדם קנין אחד) ישראל קנין אחד בית המקדש קנין
 אחד תורה מנין דבתיב יי קניי ראשית ברכו קדם
 מעליו מאז: שמים וארץ מנין דבתיב (בה אמר יי

השמים כסאי והארץ חרם רגלי ארצה בית אשר תסגדלי ואיזה
 מקום מנותתי: ואומר מה רבו מעשיך יי כלם בחכמה עשית
 מלצה הארץ קניגך: אברהם מנין דבתיב) ויברכהו ויאמר ברוך
 אברהם לא עליון קוטה שמים וארץ: ישר' מנין דבתיב עד
 יעבר עמך יי עד יעבר עם זו קניית: (ואומר לקדושים אשר
 בארץ הקנה ואדירי כל חסאי במ:) בית המקדש מנין דבתיב
 (מבון לשבתך פעלת יי מקדש אתי פנינו ידיד: ואומר) ויביאם
 יי גבול קדשו הר זה קנתה ימינו: כל מה שפרא
 הקדוש ברוך הוא בעולמו לא בראו אלא לקבדו
 שפראמר כל העקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף
 עשיתיו: ואומר יי ימלך לעלם ועד:

רבי חנניא בן עקשיא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את
 ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות שפאמר יי חפין למען
 צדקו יגדיל תורה ויאדיר: עלינו קדיש דרבנן.

אמר משה מדיין סעודה שליטת, ואין זה קדוש לפניה, לכתחלה נרץ
 לקבעה על הפת, ונדענד ויזאין אף בני תרמיאל. יש נמעים שלשות מים
 בין מכה למעריב, והוא מכה בעלמא למאן דקא ליה. ספק חשיכה חסוד לאכול
 מאת' או לפיל לשתות אם טעק' טון טן המי'. וכאן שיטת הדין הפוכה שפאמר ח"ל.

רבי חנניא זבוי, אין המאכ' הזאת ממס' אבות אבל היא שנייה בסוף פס' שכות ולכי
 אשבה פסא נלה נכנו כל הע' לאימרה בסוף כל פרק ופרק, ואשרין אשרי קדיש ופאמר
 מס יהא שניה לכהלמגדלחא, וכות המאכ' לפי פי' רש' יו' ל רצה הקב' לזכות את ישראל
 כדי יסוי שקבלין אבר כמה שחננין עבדן טון העצמות לפיכך הדכה להן אלשהיט נרץ
 לכות כמה מכות וכמה אזהרות על אקנים ונבילות שאין לך אדם שאינו קן נהם אל כרי
 שקנול' אכד' על אשריין פהן עכ"ל, והרמב"ם נפירוסה אמר ול' מעיקרי האמונה
 בתור' כי באקיים אדם מצוה מתריג' מצוות כראוי וכהגון ולא ישתף עמה כוונה שכות
 העולם נבאם פנים אלא ישעשה אותה לשמה מלאה' כמו אבארתי לך, הנה וכה בה למי
 העולם הבא, ועל זה אמר ר' פנאי' כי האצות נהיותם הדכה לי אפאר אלא ישעשה אדם
 פסיין אמת מיהם על מתכנתת ואלמטה, ובעבותו אמתה הענו' תחיה נכסא בלותו פנע'.
 ופאמר יומת על האקור מה מה שאל' ר' חנניא פק' פדיון מה אכ' למי העולם הבא?
 והשיבו פנשיט, כלום מעשה נא לידך? כלומר נודטן לך לפנות מל' כהונ? השיב כי
 נודמחלו מטע נדק' על דרך שלשות ככל מה שפאר חכה למי העו' ג, וכפירוש הטעוק
 ה' חפן למען נדקו, לנדק את ישראל למטן כי יגדיל תורה ויאדיר.

סד למצא שבת.

צנ

נחלרשק נתן שבת רוח קבלט וייגעורעשעט, שידד וזקו נכענדעבעס לענדרישעס פֿרחהער ווערדען פֿולגענדע לוייה פֿולאזען נכענדעגעבן:

קמד לדוד. בְּרַחֲמֵי יְהוָה יִצְרֵי הַמֶּלֶךְ יְדִי לְקַרְבֵּי אֲפֻעוֹתַי
לַמִּלְחָמָה: חֲסֵדִי וּמִצְדוֹתַי מִשִּׁנְבֹּי וּמִפְלִסֵי לִי מִנְעֵי וְכוּ
חֲסֵתִי הִרְחֵד עִמִּי תַחֲתֵי: יְהוָה מִהָאָדָם וְהַדְּעוּ בְּךָ אֲנִישׁ
וְהַתְּשִׁיבֵהוּ: אָדָם לַתֵּבֵל דְּמָה יִמְיוֹ פֶּעַל עוֹבֵר: יְהוָה הַמֶּשׁ
שָׁמַיָּךְ וְתַרְדֵּ גַע בְּהַרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: בָּרַק בָּרַק וְהַפִּיִצִים
שֶׁלַח תִּצְדֵק וְתִרְדָּם: שֶׁלַח יָדֶיךָ מִפְּרוֹם פִּעְנֵי וְהַצִּילֵנִי
מִפָּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נָכָר: אֲשֶׁר פִּיֵּהֶם הִכְרִשׁוּ
וְיִמְיָם יִמִּין שֶׁקֶר: אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לְךָ בְּגִבְלֵי
עֲשׂוֹד אֲזַמְּרָה לְךָ: הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים הַפּוֹצֵה אֶת־
דָּוִד עַבְדּוֹ מִתַּרְבֵּ רַעָה: פִּעְנֵי וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי נָכָר אֲשֶׁר
פִּיֵּהֶם הִכְרִשׁוּ וְיִמְיָם יִמִּין שֶׁקֶר: אֲשֶׁר בְּנֵינוּ וּכְנֻסֵינוּ
מִגְדָּלִים בְּנִעוּרֵיהֶם בְּנוֹתֵינוּ כְּנֹזֵרוֹת מְחַפְּצוֹת הַבְּגִיט
הַיָּבֵל: מְזוּיָנוּ מְלֵאִים מִפִּיקִים מִזֵּן אֶלְזֵן צְאוּנֵנוּ מֵאֲלִיפוֹת
מְרַבּוֹת בְּחַצוֹתֵינוּ: אֲלוֹפֵינוּ מִסְבָּלִים אֵין פֶּרֶץ
וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צְדָה בְּרַחֲמֵינוּ: אֲשֶׁר הָעַם
שֶׁבָּכָה לוֹ אֲשֶׁר הָעַם שִׁיחָה אֱלֹהֵיו: (* ילדו)

סו לַמְנַצֵּחַ בְּגִיטָת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וְיִבְרַכְנוּ
יֵאֵר פָּנָיו אֲתַנַּח סֵלָה: לְדַעַת בְּאַרְץ הַרְפָּד בְּכַלְצוּיִם
לְשׁוֹעַתְךָ: יוֹדוּךָ עַפְיָם וְאֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַפְיָם כָּלָם:
יִשְׁמְחוּ וְיִרְנְנוּ לְאֵמִים בְּרַת־שִׁפְטָ עַפְיָם מִיִּשְׂרָאֵל וְלְאֵמִים
בְּאַרְץ תְּנַחֵם סֵלָה: יוֹדוּךָ עַפְיָם וְאֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַפְיָם
כָּלָם: אֶרֶץ נִתְנָה יְכוּלָה יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ:
יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירָאוּ אוֹתוֹ כָּל־אֲפָסֵי אֶרֶץ:

מתחיל והוא רחום נכונן ולומר ברכו וכו' וגומרין ק"ש בנרכותי' כמו בקול
 והגורין ברוך יי לעולם אמן ואמן וכו' ס"ק, תפלה בלשם ולומרין הנדלה בשוכן
 הדעת, ואם שכחה וסיים הנכרה סין כריך לחזור, אבל אסור בעלמאכה עם שידול,
 לפיכך אם טעה ולא הבדיל בתפלה ואין לו כוס בלילה וסבור שאף למחר לא יהיה לו
 כריך לחזור ולהתפלל, ואם נזכר בש"ת י"א שיאמרנו בש"ת, אבל כשיש לו כוס לא
 יאמרנה בש"ת לדברי בעל ס"א. ואמר שהגלימו התפלה בלשם אומר ה"ן ס"ק
 (ואינו חזר התפל') ולומרין ויהי נועם מעומד וכופלין פסוק אהרן. ואחה קדושוכי,
 קדיש תתקבל, ויחן לך. ואם סל י"ט בלשם ששאת ימי הטעשה א"א ויהי נועם וא"ק
 אבל לומרין מיד קדיש מתקבל, ואם סל ט' בלשם א"א ויהי נועם ולא ויחן לך.

והוא רחום יבפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפן
 ולא יעיד כל חמתו: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

והקפל עונים יחברך.

ה"ן אומר ברכו נקול רם ונכנימה,

יתברך וישתבח ויתפאר
 ויתרומם ויתנשא שמו של מלך
 מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא
 שהוא ראשון והוא אחרון וטובל עדיו
 אין אלהים סלו לרכב בערכות בית
 שמו ועליו לפגיו. ושמו מרומם
 על כל ברכה ותהלה:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
 יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

ברכו את יי המברך:

ברוך יי המברך לעולם ועד:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך
 העולם אשר בדרו מעריב
 ערבים ברחמי פורח
 שערים ובתבונה משנה
 עתים ומחליף את הזמנים

ומסדר את הככבים במשמרותיהם ברכיע פרצונו בורא
 יום ולילה גלל אור מפני חשך וחשך מפני אור. ומעביר
 יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה יי צבאות
 שמו אל חי וקיים תמיד ימלוד עלינו לעולם ועד.
 ברוך אתה יי המעריב ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת, תודה ומצוות
 הקיים ומשפטים אותנו למדת, על כן יי אלהינו בשכבנו
 בקומנו נשיח בחקיקה, ונשמח בדרברי תורתך ובמצותיך
 עולם ועד, פי הם חיינו וארך ימנו ובהם נהגה זמם

ולילה. ואתה בתך אל-הסיר ממנו לעולם.
ברוך אתה יי אלהי עמו ישראל: (יחיד סוטר אל מלך נאמן).

שמע ^{דנ"ס ו' 7} ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:
כלשם ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואתה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל
מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על-
לבבך: ושננתם לבגידך ודברת בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות
על ידך והיו לטמטפת בין עיניך: וכתבתם על-
מזוזת ביתך ובשעריך:

והיה אם שמעו תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
אתכם היום לאתה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל-
לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה
ומלקוש ואספת דגנך ותירשך וצרתך: ונתתי עשב
בשדך לבהמתך ואבלת ושבעת: השמן ילכם פרי יפתה
לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתטויתם
להם: והרה איהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה
מטר והאדמה לא תתן את יבולו ואבדתם מהרה מעל
הארץ הטובה אשר יהוה נתן לכם: ושמתם את דברי
אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על-
ידכם והיו לטמטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את-
בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

לִמְעַן יִדְבְּרוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הַאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 יְהוָה לַאֲבוֹתֵיכֶם לֵאמֹר לְהֵם בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצֵת עַל־כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
 וְנִתְּנוּ עַל־צִיצֵת הַכֹּהֵן פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצֵת
 וּרְאִיתֶם אֹתוֹ חִכְרֹתֶם אֶת־כָּל־מַצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
 וְלֹא תִתְּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֲתָם
 זָמִים אַחֲרֵיהֶם׃ לִמְעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מַצְוֹתַי
 וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ יֵשׁ לְלֶדֶךָ שְׂלֵכִים לַסֹּמֵת, חֶבֶן יִתֵּן רוּחַ טַעַם שֶׁלֹּא יִכְוֶלֶת כּוֹאֵ׃

אִמְתָּ וְאִמְתָּה כָּל זֹאת וְקִים עֲלֵינוּ כִּי הוֹאִי אֱלֹהֵינוּ וְאִין
 זִילְתוּ וְאִנְתְּנוּ יִשְׂרָאֵל עַפְּסוּ הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים מְלַכְנוּ
 הַבּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הָעֲרִיצִים הָאֵל הַנִּסְרָע לָנוּ מִצְרַיִם
 וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָ לְכָל־אֵיבֵי נַפְשֵׁנוּ הַעוֹשֶׂה גְּדֻלוֹת עַד אֵין
 חֶקֶר וְנִסְלֹאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר, הַשֵּׁם נִשְׁשֵׁנוּ בְּחַיִּים וְלֹא נָתַן
 לַפּוֹטְרֵנוּ לְגַם־הַמְּדַרְכֵנוּ עַל כָּמַת אֵיבֵינוּ וְיָדֵם סְרַנְנוּ עַל־כָּל
 שׂוֹאֵינוּ, הַעֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וְנִקְמָה בְּמִרְעָה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים
 בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חָם הַמִּכְּהַ בְּעִבְרַתוֹ כָּל־כְּבוֹרֵי מַצְדִּים וְיִצְאָה
 אֶת־עַפְּסוּ יִשְׂרָאֵל מֵהַזָּכֶם לְהַרְוֹת עוֹלָם׃ הַמְּעַבִּיר בְּגִיו בֵּין
 גְּזֵרֵי יַם־סוּף אֶת־יְרוּדֵי־פִיָּהֶם וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם בְּתַחוּמוֹת
 טַבַּע׃ וְרָאוּ בְּנֵי גְבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשֵׁמוֹ וּמְלַכְתּוֹ
 בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם מִשָּׁח וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עַם שִׁדְדָה
 שִׁמְתָה רַבָּה וְאִמְרוּ כֻלָּם׃

מִרְכַּמְכָּה בְּאֵלֶם יְהוָה מִי כְּמַכַּה נְאֻדָּר בְּקֶדֶשׁ
 טָרָא תְהִלָּת עֲשֵׂה פִּלְא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְּנֵיךָ
 נִזְקַע יָם לְפָנַי מִשֶּׁה זֶה אֵלַי עָנּוּ וְאָמְרוּ
 יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר כִּי־פָדָה יְיָ אֶת־
 יַעֲקֹב וְנֹא לֹז מִיַּד חֲזֹק מִמֶּנּוּ בְּאֵי גֹאֵל יִשְׂרָאֵל:
 הַשְׂכִּיבֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכָנוּ לְחַיִּים וּפְרוּשׁ
 עֲלֵינוּ סִפְתָּ לְשֹׁמְרֵי וְתִקְנֵנוּ בְּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 לְמַעַן שִׂמְךָ וְהַיְגֵן בְּעַדְנוּ וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ אֹיֵב דָּבָר וְחָרֵב וְרַעֲב
 וְעָז וְהִסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵנוּ וּבְצִל כְּנַפְיֶךָ תִּסְתַּיְרֵנוּ כִּי
 אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אֶתְּהָ כִּי אֵל מְלֹךְ חֲנוּן וְרַחוּם אֶתְּהָ
 וְשִׁמּוֹר צִאתָנוּ וּבֹאֲנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד:

בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן
 שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַיִם דְּגֻלְיָהּ: בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵים אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוּ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
 לְעוֹלָם וּיְמֵלָא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:
 הִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְיָ
 מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: כִּי לֹא־יִטַּשׁ יְיָ אֶת־
 עַמּוֹ בְּעַבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת
 אֶתְּכֶם לֹז לְעָם: וַיִּרְא כָּל־הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם
 וַיֹּאמְרוּ יְיָ הוֹאֵה אֱלֹהִים יְיָ הוֹאֵה אֱלֹהִים: וְהָיָה

יִלְמֹלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי־יְאָחֵד
וּשְׁמוֹ אֶחָד יְהִי חֶסֶדְךָ יִי עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחְלֵנוּ לָךְ
הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִדַּהְגּוּיֵיכ
לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח פְּתַח־לְתֶךָ : כָּל
גּוֹיִם יִאֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי
וַיִּכְבְּרוּ לְשִׁמְךָ : כִּי־גָדוֹל אַתָּה וְעָשָׂה נִפְלְאוֹת
אַתָּה אֱלֹהִים לְבַהֶךָ וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֵאן מִרְעִיתְךָ
גּוֹדֵה לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר גַּם־פֶּר תִּהְלֶתְךָ :
בָּרוּךְ יִי בַיּוֹם • בָּרוּךְ יִי בְלַיְלָה • בָּרוּךְ יִי בְשַׁכְבְּנוּ •
בָּרוּךְ יִי בְקוּמְנוּ : כִּי בִידְךָ נִפְשׁוֹרֵי הַחַיִּים
וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר בִּידְךָ נִפְשׁוֹ בְּלַחֵי וְרוּחַ כָּל־בֶּשֶׂר
אִישׁ : בִּידְךָ אֶפְקִיד רוּחֵי פְרִי־תֵה אֹתֵי יִי אֵל
אֲמֵרֵי : אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְשָׁמַיִם יַחַד שִׁמְךָ וְקִיָּם
מְלַכּוֹתֶךָ תָּמִיד וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד :
חַיֵּנוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ
בִּישׁוּעָתְךָ בְּאַמֶּת בְּאֵמֶר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ יִי
מֶלֶךְ יִי מֶלֶךְ יִי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד • כִּי הַמְּלִכּוֹת
שֶׁלָּךְ הֵיאֵל וְלְעוֹלָמֵי־עֶד תִּמְלֹךְ בְּכַבּוֹד כִּי־אֵין לָנוּ
מֶלֶךְ אֶל־אַתָּה • בָּרוּךְ אַתָּה יִי הַמְּלֹךְ בְּכַבּוֹד
תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְעַל־כָּל־מַעֲשָׂיו :

ערכות למוצאי שבת

השן אומר ח"ק, ואס"כ מתפללין תפלה בלחש והשן אינו מתפלל.
אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הנחל
הנבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים
קנה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני

גידים למען שמו באהבה. חזן רען לעתו כוסטמגען ווירר
זכרנו חייגעסטחוטעט.

ותני לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים למענה אלהים חיים:
מלך עוזר ומושיע ומגן באי מגן אברהם:

אתה נבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב

והושיע. פסוק שיע מוסף חן בני לט ער * משיב הרוח ומזיר הרוח:
וטען טמג פסח מוסף ומגט חמא:

בלבל חיים בקהד מחיה מתים ברחמים
פים סומך נופלים ורופא חולים ומחיר

ובורים ומקים אמונתו לישגי עפר. מי כמוד
על גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה

מצמית ישועה. חזן רען 10 כוסטמגען ווירר מי כמוד חייגעסטחוטעט:
מי כמודאב הרחמים זוכר יצוריו לחיים ברחמים

אמן אתה להחיות מתים באי מחיה המתים:

אתה קדוש ושמוך קדוש וקדושים בכל יום
לקוד סלה. באי יי היל (כע"ת המלך) הקדוש:

אתה חנן לאדם בעת ומלמד לאנוש בינה

אתה הוננתנו למדע תורתך. ותלמנו
 לעשות בהם חקי רצונך ותברך יי אלהינו בין
 קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים
 בין יום השביעי לששת ימי המעשה. אבינו
 מלכנו החל עלינו הימים הבאים לקראתנו
 לשלום חשוכים מכל חטא ומנקים מכל עו
 ומרפקים ביראתך: וחננו מאתך רעה ביד
 והשכל. ברוך אתה יי חונן הרעת:

השיבנו אבינו לתורתך וקרבונו מלכנו
 לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה לפניך
 ברוך אתה יי הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו
 כי פשענו ~~מוחל~~ וסולח אתה. ברוך אתה
 יי חנון המרבה לסלוח:

ראה בענינו וריבה ריבנו וגאלנו מהרה למע
 שמך פיגואל חזק אתה. ב' א' ג' ו' א' ל' ישראל:

רפאנו יי ונרפא הושיענו ונושעה כיתהלתנו
 אתה. והעלה רפואה שלמה לכל מפותינו
 ב' א' ל' מלך רופא נאמן ודחמן אתה. ברוך

אֶתְּרוּ יי רֹפֵא חֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
 בָּרַךְ עָלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת
 וְאֶת־כָּל־מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה וְתֵן (טל וּמָטָר
 ל) בְּבָרְכָה עַל פְּנֵי הָאָרֶזְמָה וְשַׁבְּעֵנוּ מִטוֹבָה וּבָרַךְ
 שְׁנַתְנוּ בַשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת • בָּאֵי מְבָרַךְ הַשָּׁנִים:
 תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתְנוּ וְשֵׂא נִם לְקַבֵּץ
 גְּלוּתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ •
 בָּרוּךְ אַתָּה יי מְקַבֵּץ גְּרָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁבְרָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָא שְׁנָרָה וְיִזְעַצֵּינוּ
 בְּבַתְחֻלָּה וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יְגוֹן וְאַנְחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ
 אֶתָּה יי לְבָרַךְ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדִּיקֵנוּ
 בַּמִּשְׁפָּט • בָּאֵי מֶלֶךְ אֹהֵב צַדִּיקָה וּמִשְׁפָּט:

(נשי"ם רַחֲמֵיךְ הַמִּשְׁפָּט, וְאִם לֹא אֲעִזְבוּךָ רַחֲמֵיךְ הַטּוֹסֵסִי שְׁלֵן וְנָרִיךְ לְמֹוֹר.)
 וְלִטְלֵשִׁינִים אֶל־תְּהִי תְקוּהָה וְכֹל־עוֹשֵׂי רָשָׁעָה
 נִרְנַע יֵאבְרוּ וְכֹלֵם מִהֲרָה יִכְרְתוּ וְהַזֹּרִים
 מִהֲרָה תִעַקֵּר וְתִשְׁפָּר וְתִמְגַּד וְתִכְנִיעַ בְּמִהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ • בָּרוּךְ אַתָּה יי שֶׁבְּרֵאֵיבִים וּמְכַנְיַע זֵרִים:
 עַל־הַצַּדִּיקִים וְעַל־הַחֲסִידִים וְעַל־זִקְנֵי עַמְּךָ
 בְּיִתְּךָ וְעַל פְּלִטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצַּדִּיק
 עָלֵינוּ יְהִמוּ רַחֲמֵיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שְׂכָר טוֹב

לְכַל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמַּת וְשִׁים חֲלָקְנוּ
 עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא נִבְּוֹשׁ כִּי־בָךְ בְּטַחְנוּ.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי' מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לְצַדִּיקִים:
 וְלִירוּשָׁלַם עִירָךְ בְּרַחֲמִים תִּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן
 בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבִנְהָ אֹתָהּ בְּקִרְוֵב
 בְּיָמֵינוּ בְּנֵין עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ
 תִּכְיֶן. בָּרוּךְ אַתָּה יי' בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם:

אֶת־צִמְח דָּוִד עֲבָדְךָ מְהֵרָה תִצְמִיחַ וְקִרְנוֹ
 תִדְרֹם בִּישׁוּעָתְךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל־הַיּוֹם.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי' מַצְמִיחַ קָרוֹן יִשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלְנוּ יי' אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ
 וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל
 שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה. וּמִלִּפְנֵיךָ
 מִלְּבָבוֹ רִיקָם אֶל־תְּשִׁיבֵנוּ. כִּי אֲתוּרָה
 שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי' שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יי' אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתְּפִלָּתָם.
 וְהַשֵּׁב אֶת־הַעֲבוּרָה לְדַבֵּר בִּירֵאָךְ וְאֲשִׁי
 יִשְׂרָאֵל וְתְּפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה
 לְרָצוֹן תְּמִיד עֲבוּרַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

ערבית למוצאי שבת

צח

נר"ס וחס' עולמים יעלה ויבא. חס' ראש חדש חנוכה ויבא ויג' עולה ויבא.
 אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויג' עולה ויבא ויראה ויראה
 וישמע וישקד ויזכר וזכרנו ופקדוננו וזכרון אבותינו.
 וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך.
 וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך. לפלטה לטובה
 לתן ג' חסד וד' רחמים לחיים ולשלום ביום
 לר"ס ראש החדש | לפסח חג המצות | לסוכות חג הסוכות
 הזה. וזכרנו יי אלהינו בן לטובה ופקדוננו בן לברכה והושיענו
 מן לחיים. ובדבר ישועה ורחמים. חוס וזמנו. ורחם עלינו
 והושיענו. כי אלקי עינינו. כי אל מלך חנוך ורחם אתה:
 ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך
 אתה יי המחזיר שכנתו לציון:

מזדים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
 אבותינו לעולם ועד צור חיינו מגן ישענו. אתה
 הוא לדור ודור גורה לך וגם פאר תהלתך על
 חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות
 לך ועל נפיה שבת כל יום עמנו ועל נפלאותיה
 וטובותיה שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב
 כי לא כלו רחמיה ורחמיהם כי לא תמו
 חסדיך מעולם קונו לך:

נחמכה על הנסים.

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו
 תמיד לעולם ועד:

נע"מ וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

וְכָל הַחַיִּים יִרְדּוּ סָלָה וַיְהִלּוּ אֶת־שִׁמְךָ
 בְּיָמֵת הָאֵל יִשׁוּעָה־נֹגַו וְעִזְרָתֵנוּ סָלָה.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלֵךְ נָאָה לְהוֹדוֹת:
 שְׁלוֹם רַב עַל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ־שָׁמַיִם לְעַלְמֵי כִי אַתָּה
 הוּא מֶלֶךְ אֲרוֹן לְכָל־הַשְּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ
 אֶת־עַמְּךָ־יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשְׁלוֹמֶךָ.

י"מ בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב לפניך אנתנו וכל
 עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום. (ברוך אתה יי עשה השלום):
 בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:
 אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מָרַע וְשִׁפְתֵי מוֹדֵב מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי
 נַפְשֵׁי תְהוֹם וְנַפְשֵׁי כְּעַפְר לְכָל תְּהִיָּה: פֶּתַח לֵב בְּתוֹרַתְךָ
 וּבִמְצוּתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשֵׁי וְבַל הַחוֹשְׁבִים עַל־רַעַה מִהֲרָה
 הִפֵּר עֲצַתְם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתֶּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ. עֲשֵׂה
 לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרַתְךָ.
 לְמַעַן יִחַלְצוּן יְרִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְיֵי: יְהִי לְרִצּוֹן
 אֲמַרְפֵי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי תוֹאֲלֵי: עוֹשֵׂה שְׁלוֹם
 בְּמַרְמֵי הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמַר וְאֲמַר:
 יְהִי רִצּוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁבְנָה
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתִן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ:

ס"ז חומר חצי קדיש

ועון חזק חייבך דער קמאשענדען ועכו וועקשמוע חיים ל' ט' פ'אום, ויכר
 קיין ויהי נעם נחך וא"ק גענוגט. חזק חס' ט' באב ומוגט ממן. קיין וזר' נעם.

וְיְהִי נַעַם יְיָ אֱדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וְיַעֲשֵׂה
 יְדֵינוּ פִּזְנָה עֲלֵינוּ וְיַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בְּנִגְוָה:
 עֲמַלְשֵׁב בְּסִתְר עֲלֵינוּ בְּעַל שְׂבִי יִתְלוֹן: אֲמַר לִי מַחְסֵי

וּמִצִּדְתֵי אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ: כִּי הוּא יִצְיִלְךָ מִפֶּחַ יְקוֹשׁ מִדְּבַר
 חַוֹּת: בְּאֲבֹתָיו וְיִסְדֶּךָ לְךָ וְתַחַת כְּנַפְיוֹ תַחֲסֶה צָנֶה וְסַחֲרָה
 צִמְתּוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּחַד לַיְלָה מִחֵץ יַעֲוֶף יִזְמֹם: מִדְּבַר
 בְּאִפְלֵי יְהִלְךָ מִקְטָב יִשׁוּד צִדְדִים: יִפֹּל מִצִּדְדְךָ אֶלְךָ
 וְרִבְבָה מִיִּמִּינְךָ אֶלְיָךָ לֹא יִגֶּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט וְשִׁלְמַת
 רִשְׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אֲתָה יְיָ מִחֲסֵי עֲלִיּוֹן שִׁמְתָה מְעֹנֶךָ: לֹא
 תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגְעַל לֹא יִקְרַב בְּאֵדְלֶךָ: כִּי מִלְאֲכָיו יִצְוֶה
 לְךָ לִשְׁמֹרְךָ בְּכָל־דְּרֹבֶיךָ: עַל־כַּפְּיִם יִשְׁאוּנֶךָ פֶּדֶתְנֶךָ
 בְּאֵבֶן רִגְלֶךָ: עַל־שַׁחַל וּפִתָּן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַגִּין:
 כִּי בִי חֶשֶׁק וְאִפְלִטָהוּ אִשְׁנֵבְהוּ כִּרְדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי
 וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנִכִּי בְצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֲכַבְּדֶהוּ: אֲרֹךְ יָמִים
 אֲשִׁבִיעֶהוּ וַיִּאֲרָאֵהוּ בִישׁוּעָתִי: אֲרֹךְ יָמִים וְגו'.

וְאֲתָה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל:

וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵי וְאָמַר קְדוֹשׁ וְקְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא
 כְּלֵהָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבְּלֵיךָ הֵינּוּ מִן הַיָּם וְאֲמַרִין קְדִישׁ
 בְּשִׁמִּי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִינְתָּה קְדִישׁ עַל אֲרֻעָא עוֹבַד
 גְּבוּרְתָּה קְדִישׁ לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמִי עֲלִמְיָא יְיָ צְבָאוֹת מְלִיא
 כָּל־אֲרֻעָא זֵו יִקְרָה: וְתִשְׁאַנֵּי רוּחַ וְאִשְׁמַע אַחֲרֵי קוּל
 רַעֲשׁ גְּדוּל בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וְנִטְלַתְנִי רוּחָא
 וְשִׁמְעֵת בְּתִרֵי קָל זֵעַ סְגִיא דְמִשְׁבַּחִין וְאֲמַרִין כְּרִיךְ
 יִקְרָא דִי מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתָּה: יְיָ וְיִמְלֹךְ לְעֵלְמָא וְעַד:
 יְיָ מְלִכוּתָה קָאִם לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמִי עֲלִמְיָא: יְיָ אֱלֹהֵי אֲבֹרְהֵם
 יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל אֲבוּתֵינוּ שְׁמֵרָה זֹאת לְעוֹלָם לְיַצֵּר מַחֲשָׁבוֹת
 לְבַב עַמְּךָ וְהִכֵּן לְבָבְךָ אֵלְיָךָ: וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא

וּפְרִי בְהַמְתֵּךְ שֶׁגַר אֶלְפִיָּה וְעִשְׂתֵּרוֹת צִאֲנָה:
 יִצוּ יְיָ אֱתָךְ אֶת־הַבְּרָכָה בְּאִסְמֶיךָ וּבְכָל מַשְׁלַח
 יְדֶךָ וּבְרָכָה בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־יְיָ אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ:
 יִפְתַּח יְיָ לְךָ אֶת־אוּצְרוֹ הַטּוֹב אֶת־הַשָּׁמַיִם
 לְתַת מְטֵר־אֶרֶץ כְּעֵתוֹ וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל־
 מַעֲשֵׂה יְדֶךָ וְהַלּוֹיִת גּוֹיִם רַבִּים וְאֶתָּה לֹא־
 תִלְוֶה: כִּי־יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ בְּרָכָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־
 לְךָ וְהָעֲבֹטָה גּוֹיִם רַבִּים וְאֶתָּה לֹא תֵעַכַּט
 וּמַשְׁלַת בְּגוֹיִם רַבִּים וּבְךָ לֹא יִמְשְׁלוּ: אֲשֶׁר־יְיָ
 יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ עִם נוֹשֵׁעַ בְּיַי מִגֵּן עֲזָרָה
 וְאֲשֶׁר־חָרַב גְּאוֹתֶךָ וַיִּכְחָשׁוּ אֲיֹבֶיךָ לְךָ וְאֶתָּה
 עַל־בְּמוֹתֵימוֹ תִדְרֹךְ:

חזן אשכנז וירד מחיטי ניכט גענומגט.

מַחֲיִתִּי כְעֵב פִּשְׁעֶיךָ וּכְעַנְן חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי
 גִּאלְתִּיךָ: רְבוּ שָׁמַיִם כִּי־עָשָׂה יְיָ הֲרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת אֶרֶץ
 פְּצְחוּ הַרִים רִנָּה יַעַר וּכְל־עֵץ בּוֹ כִּי־גֵּאֵל יְיָ יַעֲקֹב
 וּבִישְׂרָאֵל יִתְפָּאֵר: גִּאֲלֵנוּ יִצְבָּאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
 יִשְׂרָאֵל נוֹשֵׁעַ בְּיַי הַשּׁוֹעֵת עוֹלָמִים לֹא־תִבְשׂוּ
 וְלֹא־תִכְלְמוּ עַד־עוֹלָמֵי עַד: וְאֲכַלְתֶּם אֶכּוֹל
 וְשָׂבֹעַ וְהַלַּלְתֶּם אֶת־שֵׁם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־

עשה

הא' וסדרס שלא על סדר הכתובי' נפ' כי תנוא. והנהא' לי פשוט הוא שמילתא אנב
 אורחא קמ'ל שאמירת הפסוקי' הא' אינס למנו' כ"א מכהנא כרי לכנוס בשנוע בברכות
 וכמו שכתבו המסבירי', והלוג הוא סמן למנהג ופמו שכתב הרמב"ם על קריאת הלל
 בר"ח שהוא מנהג ואינה מלוה לפי כך קורין גדלוג ע"כ וכ"הר"ב אבודרה"ו ויסודו
 במס' תענית דף כ"ח ב', ואפשר עוד שהקורא אותם על הסדר מכנים עלמנו נספיק
 ברכות המורה לפי דעת קלח הפוסקים, וע"י הלוג ילא מילי כל הספיקות.

עֲשֵׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וְלֹא יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם:
וַיִּדְעוּתָם כִּי בִקְרֵב יִשְׂרָאֵל אָנִי וְאָנִי יי אֱלֹהֵיכֶם
וְאִין עוֹד וְלֹא יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם: * כִּי בִשְׂמֹחָה
תֵצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תִּזְכְּלוּן הַהָרִים וְהַגְּבֻעוֹת יִפְצְחוּ
לְפָנֵיכֶם רְנָה וְכָל עֵצֵי הַשָּׁדָה יִמְחֹאוּ כָף: הִנֵּה
אֵל יִשְׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עֵינַי וּזְמַרְתִּיה
יי וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה: וּשְׂאֵבְתֶם־מִים בְּשִׁשׁוֹן
מִמַּעֲיָנִי הִישׁוּעָה: וְאָמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ
לַיי קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְעַמִּים עֲלִילְתֵי הַזְכִּירוּ
בִּי נִשְׁגָב שְׁמוֹ: וּזְמַרוּ יי כִּי גֵאוֹת עָשָׂה מוֹדַעַת
זֹאת בְּכָל־הָאָרֶץ: צַהֲלִי וְרַנֵּי יִשְׁבֶת צִיּוֹן כִּי־
גָדוֹל בְּקִרְבֶּךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא
הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִינֵנוּ לוֹ וַיִּוֹשִׁיעֵנוּ זֶה יי קִינֵנוּ לוֹ
נְגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִישׁוּעָתוֹ:

בית יעקב לכו ונגלה באור יי: והיה אמונת עתידך
חסן ישועת חכמת ודעת יראת יי היא אוצרו: והי
רוד לכל־דרכו משכיל ויי עמו: פדה בשלום נפשי
מקרב־לי כִּי־בְרַבִּים הָיוּ עֲמָדֵי: וַיֹּאמֶר הָעַם אֶל־
שָׂאוֹל הַיּוֹנָתָן יָמוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה הִישׁוּעָה הַגְּדוֹלָה
הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל חֲלִילָה חִי־יי אִם־יִפֹּל מִשְׁעַרְתָּ רֹאשׁוֹ

ארצה

(*) נקבת ספרי הדפוס הוסיפו כאן פסוק ופזווי, אכן בסידור רז"ה ויעב"ן ורא"ס גס
בכל כ"י וד"י ליתא ואין אומרים אותו רק לקיץ גביג' פזויעתו זכ"פ ה"ש ור"א בקדילא
(ג) חכמת ודעת, המ' נפתח. (*) לכל דרכו, כל' דרכו קרי

אע"פ שאנדיל נתפלה ושמע הנדלה בדי"כ מ"מ חוד ומנדיל בבית על אבות, ואסור
 לעשות מלאכה קודם הנדלה אפילו בודאי לילה, ואם הנדיל נתפלה מותר אע"פ שעדיין
 לא הנדיל על הכוס. ואם נריך לעשות מלאכה קודם שיתפלה אמר המנדיל בין קודם
 לחול בלא נרכה ועושה מלאכה כשחשכה, וככה תעשינה הנשים שאינן מתפללות, אבל
 בעל כפף לא יעשה זום מלאכה אפילו הדלקת הנר עד אחר סדר קדושה ואח"כ מותר
 בהדלקת הנר וכל מלאכה קלה שאין בה שיכוי. העושה מלאכה קודם הנדלה אינו כושה
 בה סימן ברכ'. אין מנדילין על הפת, אבל על שער ושאר מקוים חוץ מן המים מנדילין
 אם הם שמור מדינה. אם אין לו יין ושום משקה דילו בסנדלה שנתפלה ויאמר המנדיל
 בלא כים. יין להנדלה קודם לין קידוש דקידוש אפסר נפת. שמן לנר חנוכה קודם לין
 דהנדלה. האופכים מהכוס קודם הברכ' או לאחרי' קודם שתיי' נריך ללמדם על יעשו
 כן כי אסור גדול הוא לדעת גדולים רבים, אלא נריך למלואתו על כל גדותיו וכו' כום
 על נדכה וזו לא נריך, ואחר שעתה ממנו אפך מעט על השולסן, כמו שאכתוב בסמוך.

קודם הנדלה מנגנים פיוס זה. פתח הנדלה ונגנון זהו המנגנון.
 אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא אֱלֹהֵינוּ הַתְּשִׁבֵנו אֱלֹהֵינוּ תִגְלַעְדֵנו בְּסִדְרָה יָבֵא
 אֵלֵינוּ עִם מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד : אִישׁ אִשְׁרָ קָנָא לְשֵׁם דְּהָיָא . אִישׁ
 בְּשֵׁר שְׁלוֹם עַל דִּי יְקוּתֵי . אִישׁ גָּשׁ וְכִפְרָ עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
 אִישׁ הוֹרֹת שְׁנַיִם עָשָׂר רְאוּ עֵינֵינוּ . אִישׁ הִנְקָרָא בְּעַל שְׁעָר
 בְּסַמְנִיו . אִישׁ וְאִזּוֹר עוֹד אִזּוֹר בְּמַתְנֵינוּ : אִיהוּ . אִישׁ זַעַף עַל
 עַבְדֵי חַמְנַיִם . אִישׁ חָשׁ וְנִשְׁבַּע מִהוּיֹת גְּשָׁמֵי מְעוֹנִים . אִישׁ
 טַל וּמָסוֹר עָצָד שְׁלֵשׁ שְׁנַיִם : אִיהוּ . אִישׁ יָצָא לְמִצְרָא לְבָשׁוֹ
 צַחַת . אִישׁ בְּלִבְלָהוּ הַעוֹרְבִים וְלֹא מַת לְשַׁחַת . אִישׁ לְמַעַנְו
 נִתְבָּרְכוּ כִּד וְצַחַת : אִיהוּ . אִישׁ מוֹסְרֵיו הַקְּשִׁי בִּי סְמוּדִים
 אִישׁ נַעֲנָה בְּאֵשׁ מִשְׁמֵי גְבוּהִים . אִישׁ קָרוֹ אֲהָרֵיוּ יְיָ הַגּוֹ
 הָאֱלֹהִים : אִיהוּ . אִישׁ עָתִיד לְהִשְׁתַּלַּח מִשְׁמֵי עַרְבוֹת . אִישׁ
 סָקִיד עַל כָּל בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת . אִישׁ צִיר נֶאֱמָן לְהִשְׁיֵב לִי
 בָּנִים עַל אָבוֹת : אִיהוּ . אִישׁ קָרָא קָנָא קָנָא תִי לִי בְּתַמְאָרָד
 אִישׁ רָכַב עַל סוּסֵי אִישׁ בְּסַעְרָת . אִישׁ שְׁלֹא טַעַם טַעַם
 מִיָּתֵהּ וּקְבָרָה : אִיהוּ . אִישׁ תְּשִׁבֵנו עַל שְׁמוֹ נִקְרָא . תְּצַלִּיהוּ
 עַל יְרוֹ בְּתוֹרָה . תְּשִׁמְיַעְנוּ סִפּוֹ בְּשׁוֹרָה טוֹבָה בְּמִהָרָד

תוציאנו מאֵלֶּה לְאֹרֶת: אִהוּ. אִישׁ תִּשְׂבֵּי תִצְלָנוּ מִפִּי
 אֲדִיּוֹת. תִּבְשְׂרָנוּ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת. תִּשְׂמַחְנוּ בָּנִים עַל
 אֲבוֹת. בְּמוֹצְאֵי שַׁבָּתוֹת: אִהוּ. בְּכָתוּב. תִּגְדֵּה אֲנֹכִי שֶׁלַח
 לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַגִּבְיָא לְפָנַי כּוֹא יוֹם יִי הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא:
 וְהַשִּׁיב לֵב אֲבוֹת עַל בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל אֲבוֹתָם: אִהוּ.
 אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁרָאָה קִנְיֹו בְּחֵלוֹם. אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁנָּתַן לוֹ שְׁלוֹם
 וְהַחַיִּיר לוֹ שְׁלוֹם. יִי יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:
 סדר הברלה.

נוטל הכוס ביימנו, עומד ואומר בקול נעים ונגון יפה.

הִנֵּה אֵי שׁוֹעֵתִי אֲבִטַח וְלֹא אֶפְהַר כִּי עֲזִי וְזִמְרַת
 יְהִי יִי וְיִהְיֶה לִי לִישׁוּעָה: וְשִׂאֲבָתָם מִים בְּשִׁשׁוֹן
 מִמַּעֲיָנֵי הַיְשׁוּעָה: לִי הַיְשׁוּעָה עַל־עַמִּי בְּרַכְתָּהּ
 סֵלֶה יִי צְבָאוֹת עַמְּנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי עַקֵּב סֵלֶה:
 לַיהוּדִים הֵיטָה אֹרֶת וְשִׁמְחָה וְשִׁשׁוֹן וְיִקָּר: בֵּן
 תִּהְיֶה לָנוּ. כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשֶׁר אֲבִשֵׁם יִי אֶקְדָּא:

האנדיל והאומעים היוצאים על ידו יתנו עיניהם בכוס וכבר בשעת ברכה.
 בְּרַךְ אֶתָּה יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּזֶק:
 וְשִׂאֲבָתָם כּוֹס לְשִׂמְחָה לְשׂוֹמְרֵי עַל הַזִּמְחָה וְנוֹטֵל סֵדֶם אִם כִּבְשָׁעִים בִּיעִינֵנו וְעַבְדְּךָ:
 בְּרַךְ אֶתָּה יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִיָּנִי בְּשָׁמַיִם:

וערית ונותן לאחדים להרים בו, או מחזירו לשמאלו,
 וכופף אלכנעות ימינו על האגודל, ומקרב ידו לכר ומברך:

בְּרַךְ אֶתָּה יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ:
 וְשִׂאֲבָתָם מִסַּחֲכֵי בְּשִׁמְחָה מִן הַעוֹר, וְחַד וְנוֹטֵל כּוֹס בִּיעִינֵנו וְשִׂמְחָה:
 בְּרַךְ אֶתָּה יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבָרִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל
 בֵּין עוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשִּׁת

יְמֵי חַמְעָשָׁה • בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל:

זיוכ וזותה סכום לכדו, ואף צבת אחת אס ירצה מאום חבובי מזה, ומשייר בו מעט יין וזופכו על השולסן (ויש מכנין בו סנר ומריסין בעשן הכל לחטב המנוה) ודוחן צו עיניו, ונכגו לאמר מצות יי ברה סאירת עינים. ולאחר הברלה נוכגין לאמר פיוט המבדיל וכו' והתסנה רבון העולמים וכו'. ויאמר הגאון מוסר"ר יעב"ן ו'ל: „ההצעות אין אנו נוכגין כלל (ומ"ש פורה הוא טעות וכל פוטה) שומר נפשו ירחק מהם, גם לא הנכיו סמו"ה ז"ל לומר שום פרשה של תורה כליל מ"ש אין זמן למוד המקרא כליל ביום, גם לא אמר ק"ל צרופי אליהו. ואולם התסנה רבון לאוי לומר לפי שהיא קדשונית וכבר הזכירה הטור."

הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל • חַטָּאתֵינוּ יִמְחַל • זְרַעֲנוּ
 וְכִסְפֵנוּ יִרְפֶּה בְּחֹל, וְכַכּוֹכְבִים בְּלִילָהּ יִזוּם פְּנֵה
 בְּצֵל הַתָּמָר • אֶקְרָא לָאֵל עַל גִּמְר • אָמַר שׁוֹמֵר •
 אַתָּה בְּקָר וְגַם לִילָה: צְדָקָתְךָ בְּהַר תָּבוֹר, עַל
 חֲטָאֵי עַבּוֹר תַּעֲבֹר • כִּיּוֹם אֶתְמוּל בִּי יַעֲבֹר •
 וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה: חֲלָפָה עֹזֶנֶת מִנְחָתִי • מִי יִתֵּן
 מְנוּחָתִי • יִגְעֵתִי בְּאַנְחָתִי • אֲשַׁחֶה בְּכָל לִילָה:
 קוֹלִי בְּלִינְטָל • פֶּתַח לִי שַׁעַר הַמְּנַטָּל • שֶׁרֵאֲשִׁי
 נִמְלָא טָל • קוֹצוֹתַי רְסִיסֵי לִילָה: הַעֲתֵר נֹרָא
 וְאַיּוֹם • אֲשׁוּעַ תְּנָה פְּרִיּוֹם • בְּנִשְׁפָּה בְּעַרְבֵי יוֹם •
 בְּאִישׁוֹן לִילָה: קְרָאתִיךָ יְהוָה הוֹשִׁיעֵנִי • אֲרַח חַיִּים
 תּוֹדִיעֵנִי • מִדְּלָה תִבְצָעֵנִי • מִיּוֹם עַד לִילָה: טִיבֵר
 טְנוּף מַעֲשֵׂי • פִּנְיָא מְרוּ מְכַעֲסֵי • אִיהָ אֱלוֹהֵי עֲשֵׂי •
 נִתְּן זְמִירוֹת בְּלִילָה: גָּחַנוּ בְּיַדְךָ בְּחִמּוֹר • סִלַּח תָּנָא
 עַל קַל וְחִמּוֹר • יוֹם לְיוֹם יִבְיַע אָמַר, וְלִילָה לְלִילָה:

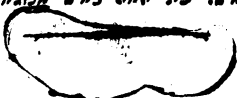
זכ צננו כנר הזכרנו ר"ל בירושלמי פלק לין עומדין.

רפון העולמים אב הרחמים והסליחות בסמן טוב
 ובמזל טוב החל עלינו את ששת ימי המעשה הבאים
 לקראתנו לשלום, חשוכים מכל חטא ופשע ומנקים
 מכל עון ואשמה ורשע, ומדבקים בתלמוד תורה
 ובמעשים טובים וחנונים דעה בינה והשכל מאתך,
 ותשמיענו בהם ששון ושמחה ולא תעלה קנאתנו על
 לב אדם ולא קנאת אדם תעלה על לבנו, מסבנו אלהינו
 האב הרחמן שים ברכה ורחמי והצלחה בכל מעשה
 ידינו, וכל היועץ על עמך בית ישראל עצה טובה
 ומועצה טובה אמצו וברכו גדלו וקיומו קים עצתו
 שנאמר יתן לך כל בך וכל עצתך ימלא: ונאמר
 ויקם לך ועל דרכיך נגה אור: וכל היועץ
 על כל עמך בית ישראל לעשה שאינה טובה תופר
 עיניו ודבר שנאמר יי הפיר עצת גוים הניא מחשבות
 עמו: ונאמר עצו עצה ותפר דברו דבר ולא יקום
 ביה: ונאמר אל: ופתח לנו יי אלהינו אב הרחמים ארון
 חסד ורחמים וחסד ורחמים, שיערי אורה שיערי
 אור ימים ושנים שיערי אריכת אפים, שיערי ברכה שיערי
 ברכה שיערי גילה שיערי גדלה שיערי גאולה שיערי גבורה,
 שיערי דיצה שיערי דעה, שיערי הוד שיערי חבד שיערי
 הצלחה שיערי הרוחה, שיערי ועד טוב שיערי זריחות שיערי
 זכר שיערי זכיות שיערי זיו שיערי זהר תורה שיערי זיה
 תבונה שיערי זהר בינה שיערי זהר דעת, שיערי חדרה

שְׁעָרֵי חַמְלָה שְׁעָרֵי חֵן וְחֶסֶד שְׁעָרֵי חַיִּים טוֹבִים שְׁעָרֵי
 חֶכְמָה, שְׁעָרֵי טוֹבָה שְׁעָרֵי טָהוֹר, שְׁעָרֵי יְשׁוּעָה שְׁעָרֵי יוֹשֻׁעָה
 שְׁעָרֵי כִפְרָה שְׁעָרֵי בְלִבְלָה שְׁעָרֵי כְבוֹד, שְׁעָרֵי לְמוֹד, שְׁעָרֵי
 מְזוּן שְׁעָרֵי מְנוּחוֹת שְׁעָרֵי מַחִילוֹת שְׁעָרֵי מִדָּע, שְׁעָרֵי
 נְחֻמָּה שְׁעָרֵי נְקִיּוֹת, שְׁעָרֵי סְלִיחָה שְׁעָרֵי סִיעָתָא דְשִׂמְיָא,
 שְׁעָרֵי עוֹרָה, שְׁעָרֵי פְדוּת שְׁעָרֵי פְרָנְסָה טוֹבָה שְׁעָרֵי צְדָקָה
 שְׁעָרֵי צְהֵלָה, שְׁעָרֵי קְרִיָּה שְׁעָרֵי קוֹמְמוֹת, שְׁעָרֵי רַחֲמִים
 שְׁעָרֵי רְצוֹן שְׁעָרֵי רְפוּאָה שְׁלָמָה, שְׁעָרֵי שְׁלוֹם שְׁעָרֵי
 שְׂמֵחָה שְׁעָרֵי שְׂמוּעוֹת טוֹבוֹת שְׁעָרֵי שְׁלוֹה, שְׁעָרֵי תוֹרָה
 שְׁעָרֵי תְפִלָּה שְׁעָרֵי תְשׁוּבָה שְׁעָרֵי תְשׁוּעָה, כְּרַכְתִּיב
 וְתִשׁוּעַת צְדִיקִים מִיִּי מְעוֹזִים בְּעֵת צָרָה: וַיַּעֲזֹרֵם יְיָ וַיִּפְלְטֵם
 יִפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי־חָסוּ בוֹ: וַנֶּאמֶר חֲשֵׁף יְיָ
 אֶת־זְרוּעֵי קְדָשׁוֹ לְעֵינֵי כָל־הַגּוֹיִם וְרֵאוּ כָל־אֲפָסֵי אֲרֶץ אֶת
 יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: וַנֶּאמֶר קוֹל צוֹפִיךָ נִשְׂאוּ קוֹל יַחַד
 יִרְנְנוּ כִּי־עֵין בְּעֵין יֵרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן: וְקוֹם לָנוּ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ מִקְרָא שְׂכָרְנוֹב מִדָּה נֶאֱוֹו עַל הַהָרִים רַגְלֵי
 מְבִישׁר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מְבִישׁר טוֹב מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה
 אֵמֶר לְצִיּוֹן מִלֶּדֶךָ אֱלֹהֶיךָ: רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הִנָּם
 וְלִירוּשָׁלַם מְבִישׁר אֶתְּן אֲמֵן סְלָה:

סדר לוית המלכה.

לעולם יסדר אדם שולחנו במ"ט אפילו אינו כריך כלל לכזית, ויהי' כשולחן ערוך
 משה, לכן יליק ג"כ נר נוסף לכסיו, ויכריז וישמח, ראויא סעודתו
 רדוד מלכא. ונמלא בספרים, שיש ענש באלס שאינו נסכה משום שכלים
 כ"א מו: סעודה על מ"ט. פת חמה במ"ט מלונמא. חטין במ"ט מלונמא.



סדר תפלת ר"ח ודיניו.

קה

ר"ח מותר בעשיית מלאכה, והנשים כוהנות שלא לעשות בו מלאכה.
במנחה שלפניו מתפללין כדרכו אלא שא"ל תחנון.

בערבית מתפללין כדרכו אלא שמוסיפין יעלה ויבא בעבוד', ואם שכח ולא הזכיר של ר"ח
בטילה בין שהוא יום א' בין שהוא ב' ימים ר"ח אינו חוזר כשכבר סיים ברכת ר"ח אפילו לא
התחיל עדיין מודים, וי"א שאומרים שם קודם מודים, ולרעה הזאת הסכים הגאון יעב"ץ.
בשחרית מזכירין ומתפללין בסדר כל יום אלא שמוסיפין ובראשי חדשיכ' בסדר
הקרנות, ואומרים יעל' ויבא בעבוד', ואם שכחו וזכרו קוד' שהתחיל מודים אומרו
שם, ואם נזכר אחר שהתחיל מודי' וקוד' סיו' התפל' חזר לר"ח, ואם השלים תפלתו
וכבר אמר יהיו לר"ח א' פ' אע"פ שלא עקר עדיין, חזר לראש התפלה, וכן במנחה.

ש"ץ שכח ולא הזכיר ר"ח (בין בלחש בין בקול) בשחרית, וסיים תפלתו אין מחזירין אותו
ואם לא סיים עדיין חזר לר"ח, ויחיד המתפלל בנזכר ושכח, יוכל ללכת ע"י שיזמיע מש"ץ
מלה במל'. ואחר חזרת התפל' של ש"ץ קורין הלל גדולג ומעומד ומזכירין עליו תחלה וסוף,
והיחיד יחזור אחר שנים שיאמר להם הודו והם יענו אחריו ר"פ, ובלבד לריך לשמוע הודו
עומד ויאמרו מפי הש"ץ דשומע בעוכה, ואם לאו לא ילא, או יאמר כ"א עמו בנחת. הבא
לביה"כ בשעה שאומר הכבוד הלל אומרו עמהם ואח"כ יתפלל, ואם עומד בפסוק יזמרה
פשיטא שאומרו שם אבל לא ינרך ברכת הלל כיון שמזכרך ב"ש וישתבח, משו"ה בימי' שגומרים
נהם הלל לא מלי למכללי' בפסד'. אין קורין וכשחזרין לבית קורין.

בר"ח וחנוכה ורגלים קורין הלל ולעולם גומרים אותו קודם ר"ח וששת ימים
האחרונים של פסח שאומרים אותו גדולג. ונחה"מ קוללן התפילין קודם הלל.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר

קדשנו במצותיו וצונו לקרוא את ההלל: *

הַלְלוּהוּ הַלְלוּ עַבְדֵי יי הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יי:
יְהי שֵׁם יי מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מְמוֹזַרְח־
שָׁמַשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יי: רַם עַל־כָּל־
גּוֹיִם יי עַל־הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כִי אֱלֹהֵינוּ
הַמִּגְבִּיהוּ לְשִׁבְתוֹ: הַמְשַׁפִּילֵי לְרֵאוֹת בַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ: מְקִימֵי מַעְפָּרֵי דַל מְאַשְׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן:
לְהוֹשִׁיבֵי עַם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבֵי

(* ההלל כן עיקר נה' הידיעה בראש וכן הוא בתלמוד בכל מקום וכן ברמב"ם
בי"ב מ"א לנרכות וכן גם המכהיג לאב"ן הירחיובס' המפוא' בדיני ר"ח ונאבזורה'
וכ"ה בכל סדורי הספרדים גם בכל סדורי האשכנזים הקדמונים וכ"י וכן בסדור
של ר"ה ש"ץ של שנת ש"ך גם במחזור מ"א רפוס וויניציא של שנת ש"ס ובאחרים
זולת' אלא שהמדפיסי' האחרוני' השתבשו ונשתבשו ככל הסדורי' הקדמי'.

עֲקַרְתָּ הַבַּיִת אֲסִי־הַבְּנִים שְׂמַחַה הַלְלוּהָ:
 קִיד בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בַּיִת יַעֲקֹב מִעַם
 לָעוֹ: הֵיטָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל
 מִמְּשֻׁלוֹתָיו: הַיִּם רָאִהוּ וַיִּגְּסוּ הַיַּרְדֵּן יִסַּב לְאַחֹר:
 הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבַעוֹת כְּבְנֵי־צֹאן:
 מִהֲלֶךְ הַיָּם כִּי תִגֹּס הַיַּרְדֵּן תִּסַּב לְאַחֹר:
 הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים גְּבַעוֹת כְּבְנֵי־צֹאן:
 מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ מִלִּפְנֵי אֶקְבֵי יַעֲקֹב:
 הַהַפְּכֵי הַצּוֹר אֲגַם־מַיִם חֲלַמְיֵשׁ לְמַעֲיָנוּ מַיִם:
 חַס רַח, חוֹד פֶּסַח פֶּחֶן דְּרִיטְטֵעֵן טַהַג חוֹן, וְזִירַד פֶּחֶן גְּעֵרֵעֵן חִיבֵרֶס פֶּרֹבֵעֵן.
 קָטוּ לֹא לָנוּ יְהוּדָה לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תָּן כְּבוֹד עַל־חֲסִדְךָ עַל־
 אֲמִתְךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ תְּגוּיִם אֵי־הֵנָּה אֱלֹהֵיהֶם: וְאֵלֵהֵינוּ
 בְּשִׁמְיִם כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה: עֲצִבְיָהֶם כִּסְתָּ וְזָהַב מַעֲשֵׂה
 יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵיהֶם וְלֹא יִרְאוּ:
 אֲזִנִּים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף־לָהֶם וְלֹא יִרְחֹקוּ: יִדְבְּרוּ
 וְלֹא יִמְיִשְׁקוּ רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ לֹא יִהְגּוּ בְּגוֹזֵם:
 כְּמוֹתֵהֶם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בְּטַח בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בְּטַח
 בִּיהוָה עֹזְרָם וּמִגְּבָם הוּא: בַּיִת אֲתֵרֵן בְּטַחוֹ בִּיהוָה עֹזְרָם
 וּמִגְּבָם הוּא: יִרְאֵי יְהוָה בְּטַחוֹ בִּיהוָה עֹזְרָם וּמִגְּבָם הוּא:
 "יִזְכְּרֵנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת־
 בַּיִת אֲתֵרֵן: יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְהוָה הַקְּטָנִים עִם־"

(* ממשלותיו, חמ" בפתח זהמסרה עלולית פתח. גשעינו, הע' גם כן
 סניחס בשאל, וחז בזולס כמנו' של וחיתו גער.
 * אף לפי עדו' רש"י ו'ל בתהלי' קל"ה לפי טה שמסר טס בגליון הסס'
 ג'ל כאלן אף בקמין, אכן לפי עדות כן אשר וכטה מסרות העיקר בפתח

הַגְּדֹלִים: יִסַּף יי עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם:
 בְּרוּכִים אַתֶּם לִי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם
 שָׁמַיִם לִי וְהָאָרֶץ נָתַן לְבְנֵי־אָדָם: לֹא־
 הַמֵּתִים יִהְלְלוּהוּ וְלֹא כָּל־יֹרְדֵי דוּמָה: וְאַנְחָנוּ
 נְבָרַךְ יְהִי מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

מִתְרַח, מוֹכֵר פֶּסַח דְּרִיטְטֵעֵן טַמְג מוֹן, וְיֹרֵד פֶּסַח עֲבָדֵנוּ מִיְבֵרֶטְפֵּר וְנִגְעוּן.
 קטו אֶהְבֵּתִי בִי־יִשְׁמַע ו יי אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנֵי: בִּי־הִפְּתָה
 אָזְנוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא: אֶפְסוּנִי וְחִבְלֵי־מָוֶת וּמִצָּרֵי שְׂאוֹל
 מִצָּאוּנֵי צָרָה וַיִּגּוֹן אֶמְצָא: וּבְשֵׁם־יְיָ אֶקְרָא אָנָּה יי מִלְּטָה
 נַפְשִׁי: חֲנוּן יי וְצַדִּיק וְאֱהִינּוּ מֵרַחֵם: שְׁמֹר פֶּתָאִים יי
 דְּלִתִּי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבֵי נַפְשִׁי לְמִנוּחֵיכִי כִּי יי גָּמַל עֲלֵיכִי:
 בִּי־חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־עֵינֵי מִן־דְּמָעָה אֶת־רַגְלֵי מִדְּחִי:
 אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יי בְּאַרְצוֹת חַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר
 אֲנִי עֲנִיתִי מְאֹד: אֲנִי אֶמְרֵתִי בְּחַפְזִי כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב:
 מָה־אֲשִׁיב לִי כָּל־תִּגְמוּלוֹהִי עָלַי: כּוֹס־יִשׁוּעוֹת
 אֲשָׂא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרֵי לִי אֲשַׁלֵּם נְגִדָה־
 נָא לְכָל־עַמּוֹ: יִקָּר בְּעֵינֵי יי הַמּוֹתֵה לְחַסִּידָיו:
 אֲנִי כִּי־אֲנִי עֲבָדְךָ אֲנִי עֲבָדְךָ בְּנֵי־אֲמֹתֶיךָ
 פִּתְחָה לְמוֹסְרֵי: לָךְ אֲזַבֵּחַ וְנִבְחַת תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְיָ
 אֶקְרָא: נְדָרֵי לִי אֲשַׁלֵּם נְגִדָה־נָא לְכָל־עַמּוֹ:
 בְּחִצְרוֹת־בֵּית יי בְּתוֹכִי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ:
 הֲלֹלוּ אֶת־יְיָ כָּל־גּוֹיִם שֶׁבְּחוּהוּ כָּל־הָאֲמִים:

(*) פְּתָאִים, הַא' נֶעְלַם וְהַחִזִּיק בְּקִלְכַּת תַּחַת הַי'. (°) נְגִדָה סֵד' רַפְּה.

כי גבר עלינו חסדו ואמתו לעולם חללה:

ה' מנן הודו והקבל עונה.

ק"ה

ה' הודו ליי כר טוב כי לעולם חסדו: ק' הודו
 ה' יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו: ק' הודו
 ה' יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו: ק' הודו
 ה' יאמרו נא יראי יי כי לעולם חסדו: ק' הודו
 מן המצר קראת ייה ענני במרחביה: יי לי לא
 אירא מהדעשה לי אדם: יי לי בעזרי ואני
 אראה בשנאי: טוב לחסות ביי מבטח באדם:
 טוב לחסות ביי מבטח בנדיבים: כל גוים
 סבבוני בשם יי כי אמילם: סבבוני גם סבבוני
 בשם יי כי אמילם: סבבוני כדברים דעכו כאש
 קוצים בשם יי כי אמילם: דחה רחיקי לגפל
 ויי עזרני: עזי וזמרת יהויה לי לישועה: קולי
 רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יי עשה חיל:
 ימין יי רוממה ימין יי עשה חיל: לא אמות כיר
 אחיה ואספר מעשי ייה: יסרני ייה ולמות

* ה' של קראת ייה במפיק זה' של במרחביה רפ', ור' ה' ב' תמונה סקר עמם במסרת
 דסוף פ' בשלח ובכר ענה בו כמשו הגאון רמ"ד בקונטרס השגות שלו, ולא הי' מן הבורך
 להכחישו שנית לולא אריתיה להפסד רא' ס' בעל ויעתו ילחק שהעתיק שנית דברי רז"כ
 המחזים כי לא ראה דברי רמ"ד ולא המסרת דסוף בשלח ובהדיל נמסר שם במרחביה
 כהדי מילין דלא מפיקין ה' וממילא שהיא מלה אחת וכדעת רבא ורבנמם' כסחי' דף קי"
 א' דוגמת תבריו שלהנחיה, ולרן מאפליה שהן תיבה אחת ובעדות רד"ק בשאר, וע'
 שלהנחיה כמסר כהדי' מלה אחת לדעת בן אשר וא"כ מסרה דסוף בשלח אחת כבן
 דקיימא לן כוחות' לכן במרחביה מלה חדא והה' רפה וכן במקרא כ"י יאן ומדוייק
 במרחביה מלה חדא והה' נפתח והב' בשאל והה' רפ' וכן עיקר. ודע כי ענני בשלח
 נרש רביע לכן כדגש אחריו. (ס' וסרני ייה הנ' גם הי' של ייה דנושק.

לא נתגני: פתחורלי שער צדק אבא בם
 אודה יה: וזה השער ליי צדיקים יבאו בו:
 אודה כי עניתני וזהו ליי לישועה: אודך
 אכן מאסו הבונים היתה לראש פנה: אכן
 מאת יי היתה זאת היא נפלאות בעינינו: מאת
 זה היום עשה יי נגילה ונשמחה בו: זה

סמון סמון אנו וסמון סמון . סמון סמון אנו וסמון סמון .

אנא יי הושיעה נא אנא יי הושיעה נא
 אנא יי הצליחה נא: אנא יי הצליחה נא:
 ברוך הבא בשם יי ברכנוכם מבית יי: ברוך
 אל יי ויאר לנו אסרו רחג בעבתיים עד קרנות
 המזבח: א אלי אתה ואודך אלהי ארוממך: א
 הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו: הודו
 יהללה יי אלהינו (על) כל מעשיך . וחסידיך צדיקים עושי
 רצונך וכל עמך בית ישראל ברכה יודו ויברכו וישבחו ויפארו
 וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מלפניו כי לך
 טוב להודות ולשמך נאה לומר כי מעלם ועד עלם אתה יי .
 ברוך אתה יי מלך מהלל בתשבחות :

מכל יום שיש חפלת מוסף אומר סמון ק"ט אחר הלל, לכן בתוכה (סח מסור"ט) אין
 לסמון כ"ט חלי קדיש . כשק"ט נקול מוליאין ס"ט א' וקורין ד' אכשי' בסדר פינסקס כפ'
 בסמון, כהן מתחלם ודבר על שם סמון, לזו סחר א' ואמרם להם עד רביעי' סמון, ישראל
 עד עולת הסמון ונסכ', רביעי' ובראשי ירדשיכ' עד ישיב ונסכ'. סמון סמון . ומסורין
 סמון סמון . אשרי, ובא לניק (וא"ל למנחת) ס"ק, וסוללין כמילין, ומספליין מוסף.

(*) נפלאות הא' בעלם דוגמת וחטאת עמך (זמות ה טו) והדומים לו, וסמון קורין
 הא' נקולם ושנוש הוא. (°) נסדורי הספרדים גם נסדורי האשכנזים וכי'
 ודפוס' ישני' ליתא מלת על וגם סרב אבזרה' והרב רמ"ד וגאונ' אחרי' לא גרסו לה.

תפלת מוסף לרח בחול

דיני תפלת מוספין בין דר"ס בין דר"ט שוין לדין תמלו לשנת לנערי יע"ש

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
 הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים
 וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי
 בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עֶזְרָה וּמוֹשִׁיעַ
 וּמִגֹּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֹּן אַבְרָהָם: אַתָּה גִבּוֹר
 לְעוֹלָם אֲדָנִי מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

כח"פ מושיב הרוח ומוריד הגשם.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
 רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר
 אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוֹנָתוֹ לְיֹשְׁבֵי עָפָר. מִי כְמוֹךָ
 בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי רוֹמֵם לָךְ מֶלֶךְ מַמְיֵת וּמַחִיָּה
 וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחִיָּה הַמֵּתִים: ס"ז אומר קדושת נקדש.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁימֶיךָ בְּכָל־יּוֹם
 יִהְיֶה לְךָ שְׁלֵחַ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:
 רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים לְעַמְּךָ נִתְּתָה. זְמַן בְּפָרָה לְכָל
 תּוֹלְדוֹתֶם. בְּהֵיוֹתֶם מִקְרִיבִים לִפְנֵי זְבַח־רְצוֹן

וּשְׁעִיר־חַטָּאת לְכַפֵּר בְּעֵדָם. וּזְרוּן לְכָל־מִיּוֹם.
 וְתִשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׁוֹנֵא: מִזְבַּח חֹדֶשׁ בְּצִיּוֹן
 תִּכְיֶינָה. וְעוֹלֹת רֹאשׁ חֹדֶשׁ נִעְלָה עָלֶיךָ וּשְׁעִיר־
 עֲזִים נַעֲשֶׂה בְרָצוֹן. וּבַעֲבֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 נִשְׂמַח כָּלֵנוּ. וּבִשְׁרֵי דָוִד עֲבֹדֶךָ הַנִּשְׁמָעִים
 בְּעִירְךָ. הָאֲמוּרִים לְפָנֶי מִזְבְּחֶךָ. אֲהַבַת עוֹלָם
 תָּבִיא לָהֶם. וּבְרִית אָבוֹת לְבָנִים תִּזְכּוֹר:
 וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
 מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ
 אֲחִיקָר בָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִים כְּסֻדְרָם
 וּמוֹסָפִים כְּחֻלְכָתָם: וְאֶת־מוֹסֵף יוֹם רֹאשׁ
 הַחֹדֶשׁ הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה.
 כְּמִצּוֹת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ.
 עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עֲבֹדֶךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כְּאֲמוֹר:
 וּבְרֵאשֵׁי חֹדְשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לִי פָרִים בְּנֵי
 בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה
 תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם כְּמִדְּבַר שְׁלֹשָׁה
 עֶשְׂרִים לֶפֶר וּשְׁנַיִם עֶשְׂרִים לְאֵיל וְעֶשְׂרוֹן
 לְכֶבֶשׂ וַיִּזֵּן כְּנֶסֶפוֹ וְשִׁעוֹר לְכַפֵּר וּשְׁנַיִם תְּמִידִים
 כְּהִלְכָתָם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ. חֲדָשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַחֲדָשׁ
הַזֶּה. לְטוֹבָה וּלְבִרְכָה. לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה.
לִישׁוּעָה וּלְנַחְמָה. לְפָרְנֶסֶה וּלְכִלְכֵּלָה. לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם. לְמַחִילַת חַטָּא. וּלְסְלִיחַת עֲוֹן ^(כַּשְׁמַת סַעֲבוֹר)
וּלְכַפֶּרֶת פֶּשַׁע. כִּי־בַעַמָּה יִשְׂרָאֵל בְּחָרָה מִכָּל־
הָאֲמוֹת. וְחָקֵי רָאשֵׁי הָרָשִׁים לָהֶם קִבְּעַת.
בָּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי הָרָשִׁים:
רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמָּה יִשְׂרָאֵל וּבַתְּפִלָּתָם. וְהַשֵּׁב
אֶת־הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה
תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.
וּתְחַיֶּנּוּ עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה
יי הַמְּחַיֵּי שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן:

מזדים דרכנו

מזדים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הַנָּא
יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל
בְּשָׂר וְיִצְרָנוּ יִצְרָר בְּרִאשִׁית בְּרִבּוֹת
וְהוֹרָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
עַל שְׂחַחֵינָנוּ וְקִיַּמְתֵּנוּ בְּנֵי תְחִינֵינוּ
וּתְקַיְּמֵנוּ וּתְאַסּוּף גְּלוּתֵינוּ לְחֻצְרוֹת
קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר חֻקֶיךָ וּלְעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ
וּלְעִבְדֶּךָ בְּלִבְבֵי שָׁלוֹם עַל שְׂאֲחָנוּ
מזדים לָךְ. בָּרוּךְ אַל הַחַיָּוֹת:
גְּסִיךָ שְׂבָכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל גַּפְלֵי אֲזוּתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל־עֵת
עָרֵב וּבִקֵּר וְצַהֲרַיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּדַחֵם
כִּי לֹא־תָמוּ חֻסְדֶּיךָ מֵעוֹלָם קִיַּיְנוּ לָךְ:
וְעַל כָּל־מִתְבָּרְךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׂמֶיךָ מִלְּבַנּוֹ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וכל דתיים יחדך סלה ויהללו את שמך באמת דא ישועתנו
 ועזרתנו קדי. ברוך אתה יי השוב שמך ולך נאה להודות:
 ברוך אתה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושה כאמור: יברכה יי
 אר יי פניו אליה ויחנה: ישא יי פניו אליה וישם לה שלום:
 שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
 כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי
 כבוד פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד
 תורה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך
 את ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך.
 ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלה נצור לשוני מדע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום
 תשועתי לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי וכל
 הדעות עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען
 שמך עשה למען ימינה עשה למען קדשתך עשה למען תורתך למען
 יתקדש שם קדושך הושיעה ימינה וענגי: יהיו רצון אמרי פי והגיון לבי
 לפני צדי וגואלי: עשה שלום במרוצתי הוא יעשה שלום עלינו
 ועל כל ישראל ואמרו אמן: יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 שיהיה בית המקדש במהרה בימינו והן חלקנו בתורתך:

ושם נעבוד בראה כימי עולם וכשנים קדמוניות.

ותהיה לי מנוח יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות.

אשר התפל' בקול ואומר קדושת נקדש ואו"ס ברכנו וכו', קדיש מתקבל, עלינו, ק"י.

דה שחל בשבת, בשמרי' מסדרין הנרכו' וסדר תמיד וספד' וחספה' כ' כמו בשאר
 עמדות אלא שמוסיפין ובראשו חדשיכ' כס"ע, ואומר יעל' ויבוא בעבוד', והין
 לזכרתו כמו בר' דחול, והס' חזר התפל' ואומר יין הלל כדילוג, קדיש מתקבל. אין
 למד, ומוליאין ב' ס"ח וקורין בראשון ז' בסדר השנוע, ומניח ס"ח שני' אלה
 ואמר ה' ק על שתיכן, וקורא למטיר באחרונה בסדר פינחס ובניו' השבת ובראשי
 חדשיכ' עד ס"ח ומפטירין השמים כסאי, כמבואר לעיל בסדר ק"ה לשבת. ואמר
 אהכישו הס"ח אומר הש' ק"ח ומתפללין מוסף; תמלאהו אלל סדר מוסף לשבת.

לוח לקביעת החדשים

לדעת הקדשים המלאים לעולם ימים לעולם.

ניסן. סיון. אב. חשרי. שבט. (ואדר ראשון, ציב) מלאי לעולם, ר"ל של ל"ו.
אייר. חמוז. אלול. טבת. אדר (הסמוך לכו) חכ"ט לעולם, ר"ל של כ"ט יום.
חשוון וכסלו פעמים שניהם מלאים ואז נקראת השנה שלמה ופעמים שניהם
חסרים ואז נקראת השנה חסירה, ופעמים שאין חסר וכסלו מלא ואז
נקראת כסודה, ר"ל שינואו הקדשים על הסדר מלא וחסר מלא וחסר.

לדעת הקדשים שלעולם אינם ר"ק כ"ל יום אחד ואחת שלעולם הם ב' ימים,

ניסן. סיון. אב. חשרי. שבט. לעולם ר"ק יום א' בלבד.
אייר. חמוז. אלול. חשוון. אדר. ואדר. לעולם ר"ק ב' ימי.
כסלו וטבת לפעמי' ב' ימים ר"ק ולפעמים יום א' בלבד, כי לר' ? כשאין וכסלו
שניה מלאי' או יסא כסלו וטבת ב' ימי' ר"ק, וכשיהי' שניהם חסרים או לא יהיו
ב"ל יום אחד, וכשיהי' אחד חסר ואחד מלא או יהי' כסלו י' א' ר"ק, וטבת ב' ימי'.

לדעת הימים הראויים לקבוע בהם ר"ק ולא בזולתם,
זה יצא מן יום השני של ר"ק שהוא ראשון לקדש נעיקר לשבון.

ניסן אבן. אייר בנהו. סיון אגרו. חמוז אנהו. אב דח. אלול אגרו.
חשרי בנהו. חשוון דהו. כסלו אנהרו. טבת אנהרו. שבט בנהו. אדר זכרו.
וכשהגים מעוברת אדר ראשון דהו. אדר שני זכרו.

סימני השנים הפשוטות והמעוברות.

פי' לפשוטות. מש"ה. בח"ג. גכ"ה. הש"א. הכ"ז. זש"ג. זח"א.
פי' למעוברת. בש"ז. בח"ה. גכ"ו. הש"ג. הח"א. זש"ה. זח"ג.
פי' האות הראשונה יורה על יום הפגוע שבו הוקבע ר"ה, והאות השני מורה על השנה
אם היא שלימה או חסירה או בסדרה, והאות הג' יורה על יום קביעת ר"ק ניסן ופסח.

הקביעות לשבע שנים רצופות ומולד חשרי שלחם.

ו'כ"ג קכ"א	ו'ר"ח תתק"כא	ד'ו מתתכ"ו	ג'ה' תקל"ז	ו' י"ד של"ב	ג'כ' תשי"ז	א'ה' תשי"ז
תקצ"א	תקצ"ה	תקצ"ב	תקצ"ג	תקצ"ד	תקצ"ו	תקצ"ז
ו' ט"ג פשוטה	הפ"א מעוברת	ג'כ"ה פשוטה	זש"ה מעוברת	הכ"ז פשוטה	הכ"ז פשוטה	הכ"ז פשוטה

סי' לראשי חדשים על כל השנה.

הראשי חדשי' לעולם הם סדרוי' על סדר ימי השבוע, כי לר' ? כרי' אפי' השנה הפשוטה
ד"מ זש"ג הנה ידעת מתי' זה שאין וכסלו שניהם מלאי' ור"ה תש"י ניסן שנת לכן
תדע שאין ניסן א' ב' וכסליו' ג' ד' וטבת ה' ו' גזעז', ואדר א' ב', ניסן ג', אייר
ד' ה', סיון ו'. חמוז א' ב', אב ג', אלול ג' ד', וכמוהו אם סי' השנה המעוברת ד"מ
זח"ג כרי' ידעת ששנת ופסח שניהם חסרי' ושיהי' ר"ה הוא ר"ק תש"י ניסן שנת לכן
תדע שאין ניסן א' ב', וכסליו' ג', וטבת ד', ושנת ה', אדר ראשון ו' ז', ואדר שני
א' ב', ניסן ג', אייר ד' ה', סיון ו', חמוז א' ב', אב ג', אלול ג' ד', וכן על דרך זה לעולם.

לוח לקביעת המועדים.

ר"ה וסוכות בנהו. כבוד נדכו (וכמוהו הענייה אסחר אלף אלף
 של נשנת יוקדם ליוס"ה). חנוכה א נדכו. צום י' טבת א נדכו.
 פורים א נכו. פסח א נכו (וכמוהו צום י"ז חמוז וט' אב אלף
 אלף סלו נשנת נדכו ליוס א'). עשרה והושענא רבא א נכו.

סימן לקביעת המועדים מימות הפסח.

א"ח פי' ביום א' של פסח יכול לעולם ט' נאח.
 ב"ש פי' ביום ב' של פסח יכול לעולם חג שמועות.
 ג"ד פי' ביום ג' של פסח יכול לעולם ר"ה.
 ד"ק פי' ביום ד' של פסח יכול לעולם קריאת שמע' הוא שמתה המורה.
 ה"ץ פי' ביום ה' של פסח יכול לעולם ט"ס כסדר.
 ו"ף פי' ביום ו' של פסח של פורים שעבר.
 פ"ג פי' ביום ז' של פורים יכול לעולם ל"ג בעומר.

סדר המועדים והרגלים.

הרגל הראשון הוא חג המצות ראשון למועדי ה'
 בחמשה עשר יום לחודש הראשון הוא חדש אלכניז הוא כיסן.

גיסן הוא ר"ה למלכים ולרגלים ולעבודים ולתרוומת שקלים, בניסן חוקים סמטכן נשנה
 שני ליל"מ, והקריב נקסון ראשון לחמכת המזבח ואחריו שאר הנשיאי' כל אסד יזמו לפיכך
 טהגים יסידו לקרנא בר"ס ו"א ימי' שלאחריו בסדר נאפ' של כל נשיא וכשיא דבר יום ניומו,
 ומתמלין ויהי ביום כלוח משה וכו' ואחר הקריאה אומרים מתנה זאת:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתאיר היום פתחך הקדוש
 על גשמתין קדישין. דמתחורשין כצפרין. ומצפצפין בשבחיך ומצולאין
 על עמא קדישא ישראל. רבון עלמין תבנים ותעיל הגד צפרי קדישי
 לאתה קדישא דאתמר עליה עין לא דאתה אלהים וזלתך: יהי רצון
 מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי. שבאם אני עבדך משבט מלכני שקראתי
 בתורתך פדשה של הנשיא היום. אני יאירונא עלי כל ניצוצין קדישין
 וכל האורות הקדושות הקלילות בקרשת זה השבט להבין ולהשגיל
 בתורתך וביראתך. לעשות רצונה כל ימי חיי אני חרעי וידע ורעי
 מעתה ועד עולם:

בחד בניסן יתחילו להקריב מלאים לעמד ב"ב, לכן המלאים ליאעה רלוי להם לעשות
 זכר לדבר ולקרום ג"כ אותה פ' נבניא יחוק' סי' מ"ג מן ויאמר אלהי קקות המזבח עד נאום
 ה' אלפי', ואם כ' קדאל עוד גס סי' פ' ה"טן כה אמר ה' בראשון בלחוד למדע, עד וכפרתם
 את הבית, ושני טרפיקת הללו ויאויס לאמרט מ"ס עד ז' צו נבלל, אכן פ' רלשוכה
 יאמר נס. צום ס'; האמר אסחמטט לטון נקעה שידאנו ה"י נכמטה ובעמלה נב' א'
 כל ימי טסן טין מתפנין וטין מספדין, וטין אומרין מחנון ולאי יהי רחוק אחר
 קה"ס נשט הנשיא ולא ל"ס ולא קדיט נכה"ן, וטין מזכירין נשמות ולא ל"ן.
 ר"ח ניסן שאל נשמת אה הוא פ' הקדש ומתפללין צו כנכל
 יאיר ר"ח נשמת. ופוד קה"ס נטר האפרתי לעיל על מקומו.

סדר המועדים והדגלים

שנת הסמך לפסח נקרא שבת הגדול מפני כס גדול שנעשה בו כבוד. זו בשנת
 מתחיל לטגן הבל יורוך נקול, ומפטירין וערבה ליי (אבל בק"ק ע"ד כוהגין לפטיר
 נאל פ' קוז אס חל בע"פ אלו מפטירין וערבה) ובמנחה פוסקין לומר ברבי גפשי, ויש
 ק"ק שכתבו לימר ענדים כיינו. ובערבית למ"ט אין אומרין ויהי נועם וא"ק אף בשחל
 כסח בשנת כנא, כן רעה סרבה מן הגאונים, ומ"מ אין לשנות המכבג.
 אור לי"ד (וכשחל בשנת אור לי"ג) בודקין החמץ לאור הכר מיד אחר ת"ע, ולא יאכל
 באותה שעה סעודה קנועה אפילו התענה קודם שיבדוק מיכו טעימה ודאי שרי.
 הנודק מברך ברכה זו.

ב"א יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וצונו על בעור חמץ :

(ויכול לכוליא אתרים המפוסים לנרכחו) ובדוק כה"מ שדרשות שמכניסין בהם
 חמץ, ואע"פ שהבית כתבד, ואחר שגמר בדיקתו יזהר להלניע היטב החמץ
 שמשייר לאכילתו שלא יטרך בדיקה שנית, ומזן שמלא ורובה לבערו נוהגין
 לשמרו עד שעת הניעור ולשרפו, ולריך לזהר שלא יאבד ויהא זקוק לבדוק עוד.
 מיד אחר הבדיקה ינטל כל חמץ שדרשות הגלפי ידוע לו שחא בעלס ממנו, ויאמר

**פַּל חֲמִירָא וְחֲמִיעָא דְאַבָּא בְּרִשׁוֹתֵי דְרָלָא חֲמִתָּה
 וְרָלָא בְּעֵרְתָּהּ לְבָטִיל וְלַחְוֵי כְּעַפְרָא דְאַרְעָא :**

ע"פ נזקר השכס מחללין, וא"ל מומור לחודה למנצח ולא אל ארך אפים.
 אוכלין כל ארבע ומולין כל חמש ושורפין בתחלת שש ועכבו כהגו
 לצרוף בסוף חמישית, ואחר שריפה מנטלין פעם שנית ואומרין
**פַּל חֲמִירָא וְחֲמִיעָא דְאַבָּא בְּרִשׁוֹתֵי דְרָלָא חֲמִתָּה
 דְּבַעֲרַתָּהּ וְרָלָא בְּעֵרְתָּהּ לְבָטִיל וְלַחְוֵי כְּעַפְרָא דְאַרְעָא :**
 הביטול ודאי ל"ל דוקא קודם שעה ששית לפי שאחר זמן איסורו אינו
 בדרשות לנטלו. גם כשחל ע"פ בשנת לריך לבער בע"מ קודם חלות.

מנהגן של ישראל שהנכורים מתענין ע"פ בין בכור טאב בין בכור מאס, ובכורי כהני'
 ולוי' וי"א אפילו נקבה בכור. וי"א שאסב או האס מתענין בשביל בכור קטן ואין בכלזה
 מכהג מוחלט אלא רשות הוא ולא קונה, גם גדול הבית אס ירלה להתענות עבקהג הויג
 ובלא"ה אכזי מעשה מתענין זו כדי שיאכלו כלילה מלה לתאנון, והכל כפי מה שהוא
 אדם. וכשחל ע"פ בשנת י"א שמקדימין לטחענות בעס ה', וטוג הדבר לכהג כן,
 וי"א כואיל אירתי אירתי, לכן אן להטילו קונה אחר שכל עיקר אינו אלא
 מנהג שספקו להקל (יעב"ן). הנכורים יכולים לאכול בסעודת מלוה.

בתחלת שעה שביעית ולמעלה אסור לאכול חמץ ר"ת בלאו, אף אחר חלות מותר לאכול
 מלה עשירה, ויכולין לקיים בה סעודה שלישית כשחל ע"פ בשנת, אבל קק"א א"ל אותה
 אפילו בע"פ כה"ג והס יקיימה צמינה פרגימא. מתחלת שעה עשירית ולמעלה אסור לכל
 אדם כבדיא לאכול אפילו מלה עשירה, אבל אוכל הוא מעט בשר פירות זירוקות ובלבד
 שלא יטלא כריסו טהן, וכן יין מותר לשמות כשיעור שגורר תאוס המאכל, בלבד שלא
 ישתכר ממנו בלואסן שקן באכילה, גם יבוא להשתקע בשינה וימנעל ממלכות הלילה.
 לענין מלאכה עד חלות, מקום שנהגו לעשות עושין, שלא לעשות אן עושין, וי"א
 לדין מקום שבהגושאל לעשות היא, ואינו מכהג פשוט ככ"מ. אפילו בטקוס שנהגו לעשות
 עד חלות, מתכות ולמעלה אסור ואפילו בתכס אסור במלאכה גמורה, אבל הקלה
 כגון מעט תיקון כלים לטורך י"ט ושנת מותר, ואס עושק להשתכר אף היא אסורה, וכל
 מאי.

הוא יתקן ויגמול עליו כע"פ. אין מקיזין דם גאום עי"ט. למחר טות נכנסין
 זכנו חכאי עשה הצריאים לטובל בעי"ט. וכמו שלא ללבו ענת שנתה עד
 וכן ללבו יוסף מעשרין בנת אחת, בשעת כתיבת הקמת וכן כהסלת פים
 וכן בעריכת המלה אומר לשם מצות מצוה. בשעת לישא אומר כל פדורים
 שישלו מעסה או בשעת לישא ועריכה והגרבק כסנה בכלים יהיו הפקר:
 וקנס כלי כלישה היטב בין עיסה לעיסה. עושין ג' מצות מעשרין ומסמנים אותן
 במדויק, ראשונה במסרין אחד לכסן, שני' בב' חריצין ללוי, שלשית בב' חריצין לישא,
 ונדקדקה עושין עוד שלא לנידק ליל שני' לא שמשמכין אותן כפימאן אחר להבדילם מן אותן
 הנעשי' לנודק ליל ראשון, וכיבגין לעשות ג"כ ג' מצות לספקית שאם ישתברו מהמנות
 יקם על' תמורתן לפיכך מדקדקי' גם בהם ככל האכשרי. אחר האפי' יתן כל המנו' כסל
 אחד להפריש עסק חלה, והמנוה כואת היא על האש, ואם אין לו אשכ מנוה דדי' ודאי,
 וכן כששטו יולד או חול' אז קייטב' בעצמו ולא יעשכ' ע"י אש' אחר'. בשע' הפרס' שברכין
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיך
 וצונו להפריש חלה מן העפה: (כ"כ כנסת הכתוב).

סדר ערוב תבשילין ודיניו.

במשל בע"ש לא יבטלו בתפלה לשנת הקדשה בפ"ע, אבל עובל כשה קדרות לי"ש
 ולא התייר, כותיר לשנת, אכן ע"י עירוב עובל בתחל' לשנת. עירוב זה עושין אותו נפת
 ותבטיל, ואם לא עשאו לא מתבטיל לבד מותר, ושיעורו נכזית בין לאחד בין לעמה, (ויש
 מעריכין נפת כבינה וכן נוהגין לכתחלה.) מנוה על כל אדם לערב, תדול העיר מערב
 על כל בני עירו כדי שיסמוך עליו מי שזכס או נאנס או אבד עירובו. המערב לאשרי'
 נריד לבנת להם ע"י אחר, ואשר שהגניה האוכה חחר המוכה ונטלו בידו ומנודק:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
 קדשנו במצוותיו וצונו על מצות ערוב:

בבבין ערובא יהא שרא לנא למיפא ולבשלא
 ולאממנא ולאדלקא שרנא ולמעבד כל ערבנא
 מיומא מבא לשבתא לנו ולכל הדורים בעיר הזאת:

חצר קיין לה"ק פערסטעהט, דער מתג חוץ חוץ רייטס היגען:
 דרך בינועין ערוך זיח עו חנו ערויבט, לו בהקקען, לו קבשען, שפיוע וחורט לו
 ערויבטען, איכטער תלוליהרען חוגר חיבערהויפט האווע נחטהיגע פון י"ט חוץ
 שבת לו פעררייכטען, נח ומחול חוגר, האז יערעט, דער חץ ריעעטת חרעט ומחאבט.
 נאכל העירוב או אבד קודם עובל לשנת, יקנה קמתו ותבטילו לאשרים והס אופין ומבטלי'
 לו אפי' בביתו, ואם אין שם אשרים שעירבו, מותר לאסות פת אחד ולבשל קדרה אסס
 ולהדליק כר אחד. אם נזכר בי"ט ראשון של גלויות שלא עירב יוכל לערב בסגול' ויאמר: אם
 היחם קדש איני צריך לערב, ואם היחם חול בעירובא הדין יהא שרא כו' (ונ"ל דלא
 נשי ברכי דספק דדברים' כו', ואף בעי"ט כה"ג נ"ע עמו"ק) ולמחר' אל' כלום. לאחד
 שהכין לרכי שנת יוכל לאכלו ומ"מ יניח אותו ללאס טעג' בערבי' ושערי', ולמנס' יבטע עליו

וסגן לנבות בע"פ קמח מכל כני העיר ועוין ממס חלח מלה לערות סלרות ומבואות
 ושיעור החל' פריך שיהא ו' בנים כשהדורין מן י"ס בני אדם ולמעל' ואפילו הם מל' די להם
 בשיעור זה, אבל כשהדורין פחות מן י"ס די ליקח בשביל כל א' וא' שיעור גרות שיהא ששה
 דינה. ולערב נביה' כ' קדם פ"ע הספונ שנקבל כוטלה בידו ועומה ליד אחר לכות סה
 ויאמר לו כלאו' סה (ויכל לחטר לו בתי' ל' שבין): וזה בעירוב זה לאחינו ב' הרהי'ם
 שה עמנו ושיבואו לרור בעיר הואת (בחצר הוא, כמבוי זה) שייסמכו עליו לטעל
 על ידו סה לרשות בשב' וי"ט הבאים: וסח' סמוכ' וטעלו מיד הוכ' וסברך נכ' וז'
ב' א"י אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וציונו על מצות ערו'ב:
 בהרין ערובא יהא שרא לנא לאפקא לאעלא מן המבואות
 לחצרות ומן החצרות למבואות ומשתיהן לבתים ומבתיים
 לשתייהן בכל שבתות השנה (וי"ט) לנו ולכל הדרים בעיר הזאת:
 ונהגין להניח העירוב ננה' כ' במקום משומר שלא יאבד ושלא יאכלוהו העכברים.

סדר התפלות לרגלים

בעי"ט מתפללין מנח' בסול כדרכו ונשנת כדרכו, ומדליקין הנרות לי"ט כמו לשב' ומברכין
 להדליק כר שלי"ט, ועו'ב ויפ' להדליק קוד' שנכנסין לביה' כ' ואס' לאו מדליק בליל' כשנכנס.
 בערבית מסילין כרכו כו' ולומרין המעריבים לפי המנהג, ומתפללין תפלת ערבית.
 תפלת ערבית ושחרית ומנחה.

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

**ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול
 הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים
 וקנה הכל וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני
 בניהם למען שמו באהבה. מלך עוזר ומושיע
 ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם: אתה גבור
 לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע.**

חין מוסף שמיני עלרת פתגם וחלו מן משיב הרוח ומוריד הגשם לו: חננו
 בית חין מוסף יוס' א' דפסק.

מכלל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים

רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר
 אסורים ומקים אמונתו לשיני עפר. מי כמוך
 בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה
 ומצמיח ישועה. ונאמן אתה להחיות מתים.
 ברוך אתה יי מחיה המתים: ס"ז סוגר קדושת נקדש.

אתה קדוש ושמך קדוש וקרושים בכל יום
 יהלוק סלה: ברוך אתה יי האל הקדוש:
 אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו.
 ורצית בנו. ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו
 במצותיך. וקרבתנו מלכנו לעבודתך.
 ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

במנחה שבת סופרים ז"ל. חת מצאי שבת ומגזי זמן ריעונת.

ותודיעני יי אלהינו את משפטי צדקה ותלמדנו לעשות
 דברי צדקה ותתן לנו יי אלהינו משפטים ישרים ותורות
 אמת חקים ומצוות טובים ותנחילנו זמני ששון ומועדי
 קדש ותני נדבה. ותודיענו קדשות שבת וכבוד מועד
 ותציגת הרגל. ותברך יי אלהינו בין קדש לחול בין אור
 לחשך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי
 המעשה בין קדשות שבת לקדשות יום טוב הברכה
 ואת יום השביעי משש ימי המעשה קדשות.
 הברכה וקדשות את עמך ישראל בקדשותך:
 ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות

למנוחה ומועדים לשמחה חגים וזמנים
 לששון. ארץ יום השבת הזה ואת יום

<small>למסח</small>	<small>לשכבות</small>	<small>לשכבות</small>	<small>לשמיני עצרת ולש"ת</small>
חג המצות	חג השבועות	חג תסבות	השמיני חג
הזה זמן	הזה זמן	הזה זמן	העצרת הזה
חרותנו	מתן תורתנו	שמחתנו	זמן שמחתנו

באתה מקרא קדש זכור ליציאת מצרים:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יְעֹלָה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
 וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִסְקְדֵנוּ וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִזְכְּרוּן אֲבוֹתֵינוּ.
 וְיִזְכְּרוּן מִשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ. וְיִזְכְּרוּן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָׁךְ.
 וְיִזְכְּרוּן כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפִלְטָה לְסוּכָה
 לְחֵן וְלְחֶסֶד וְלְרַחֲמִים לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

למסח חג המצות | לשכבות חג השבועות | לשכבות חג תסבות | לשמיני עצרת ולשמחת תורה השמיני חג העצרת
 הַזֶּה לְזַכְּרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְסוּכָה וְיִסְקְדֵנוּ בּוֹ לְבְרָכָה וְהוֹשִׁיעֵנו
 בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדָבָר יִשְׁעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחַנּוּן. וְרַחֵם עָלֵינוּ
 וְהוֹשִׁיעֵנו. כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:
 וְהַשִּׂי אֲנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכְּתְךָ מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
 וְלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וְלִשְׁשׁוֹן כְּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ
 לְבָרְכֵנוּ: בשבת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בְּמִנְחַתֵנוּ
 קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שִׁבְעֵנוּ
 מִטּוֹבְךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָרְךָ וְטַהַר לִבֵּנוּ
 לְעֲבֹדְךָ כְּפָאֵמַת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כְּאֵהָבָה וְכִרְצוֹן

(*) חג העצרת כן עיקר כמו שהוכחתי בניאורכי למחאר בערכיני שמיני עצרת.

בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׂוֹן שֶׁבֶת וּמוֹעֲדֵי קָדְשְׁךָ • וַיִּשְׂמְחוּ
 בְּךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ • בְּרוּךְ אַתָּה יי
 מִקִּדְשֵׁי הַשֶּׁבֶת וַיִּשְׂרָאֵל וְהַזְּמִנִּים:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבַתְּפִלָּתָם •
 וְהַשֵּׁב אֶת־הָעֲבוּרָה לְדָבִיר בִּירְיָךָ וְאַשִּׁי
 יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה
 לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּרַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךָ •

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • בְּרוּךְ
 אַתָּה יי הַמִּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׂאתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיִּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ • אַתָּה
 הוּא לְרוּר וְדוֹר גּוֹדֵה לָךְ וְנִסְפָּר הַהֶלְתָּךְ עַל
 חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בִּירְיָךְ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת
 לָךְ וְעַל נַפְסֵיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ
 וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עָרַב וּבִקְרֹא וּצְהָרִים הַטּוֹב
 כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְרַחֲמָרְחַם כִּי לֹא־תָמוּ
 חַסְדֶּיךָ מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לָךְ: וְעַל־כֵּן יִתְבָּרַךְ
 וְיִתְרַזַּם שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וַיְהִלְלוּ אֶת־שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת
 הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעִזְרַתָּנוּ סֶלָה • בְּרוּךְ אַתָּה יי
 הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נִאֶה לְהוֹדוֹת:

אין אבותינו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי משה
 עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושה כאמור: **יברכה יי**
וישמרה: יאר יי פניו אליה ויחנה: ישא יי פניו אליה וישם לה שלום:

בערבית אומרים זה.

בשחרית ובמנחה אומרים זה.

שנים שלום מאכה וברכה חן וחסד | שלום רב על ישראל
 ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמו | עמו תשים לעולם
 ברכנו אבינו פלנו פאחד באור פניך | כי אתה הוא מלך
 כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו | אדון לכל השלום
 תורת חיים ואהבת חסד וצדקה | וטוב בעיניך לברך
 וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב | את עמו ישראל
 בעיניך לברך את עמו ישראל בכל | בכל עת ובכל
 עת ובכל שעה בשלומך: | שעה בשלומך:
 ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תהום
 ונפשי בעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי וכל
 התושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען
 שמך עשה למען ימינה עשה למען קדשתך עשה למען תורתך למען
 יחלצון ירידה הושיעה ימינה וענני: יהי רצון אמרי פי והגיון לבי
 לפניך יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו
 ועל כל ישראל ואמרו אמן: יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך:

סדר התפלה צעדנית אומר הש"ץ קדיש תתקבל (ואינו סוד התפלה)
 ובשבת אומרים תחלה ויכלו ומגן אבוח ואו"א, יש קלות שא"ל מן
 אבות, וזק"ק פלד"מ אומרים ג"כ במה מדליקין חס לא שאל י"ט בע"ש.
 כליל ראשון ושני של פסח אין מקדשין צני"כ, ומקדשין צנית על ההסוּבה
 וכל עיני ההסוּבה הלא הם כתובים על סדר ההגדות הנמנאות צד כל אדם.
 בשחרית ככנסין לנהכ"כ ומסדרין הנרכו' וסה"ת ופ"ד כמו בשב', אל שא"ל הכל
 חדיק אם לא כשפ"ט צב', ומתפללין שנע בלש כמו צערי'. הש"ץ סחר התפל',
 וגומרים הלל בצרכה לפניו ולתרוי, והש"ץ אומר ק"ת, אין במוך, ומזינין צ' ס"ג
 (ואומרים רבון וגומרים הסדר הפתוח לעיל כסדר קה"ת לשנ'), ציוס א' של פסח קריין
 צס"ת א' צפ' בא מן ויקרא מש' לכל זקני ישראל עד על צבאוחם, ומתחלק לה' גברי
 וצננת מתחלק לו' גברי, ונס"ת ב' קורין למכטיר ובחדש הראשון עד סוף פסח.
 וציוס ב' של פסח קורין צס"ת א' צפ' אמור מן וירבר ה' וגו' שור או כשב וגו' עד אל
 בני ישראל ומתחלק לה' גברי, ונס"ת ב' כדאחמול, ולתקד שהקורו הס"ת צרת.
 אומר הש"ץ ח"ק ועומדין להתפלל הפלח מוסף.

אֲדַנִּי שְׁפַתִּי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהּם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
וְהַגְּבוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל הַסְּדִים טוֹבִים
וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי
בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ
וּמְגַן. בָּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אֲבֹרָהּם: אַתָּה גְּבוֹר
לְעוֹלָם אֲדַנִּי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בשמיני עשרת וס"ח. מושיב הרוח ומוריד הגשם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים סוֹמֵךְ גּוֹפְלִים וְדוֹפֵא חוֹלִים וּמְחַיֶּה
אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל עֶפְרַיִם מִי כְמוֹךָ
בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מְחַיֶּה וּמְחַיֶּה
וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים.
בָּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים: כס"ז לוטל קדושת נקדיש.
אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁים בְּכָל־יּוֹם
יִתְגַּלְגֵּל וְסֵלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:
אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אֹתָנוּ.
וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוּמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְשָׁנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּבָנוּ לְעִבּוֹרֶיךָ.
וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עֲלֵינוּ קִרְאתָ:

וּתְתַקְּלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שְׁבִתוֹת
לְמַנְחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וְזִמְנִים
לְשִׁשּׁוֹן. אַרְבַּע יוֹם הַשְּׁבִת הַזֶּה וְאֵת יוֹם

לפסח	לשבועות	לסוכות	לשמיעי עברת ולש"ח
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	השמיעי חג
היה זמן	היה זמן	היה זמן	העצרת היה
חרותנו	בזמן תורתנו	שמחתנו	זמן שמחתנו

באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:
 וּמִפְּנֵי חַטָּאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאֶרְצֵנוּ וְנִתְּרַחֲקֵנוּ מֵעַל
 אֲדָמָתֵנוּ וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲלוֹת וְלִרְאוֹת
 וְלִדְשָׁתָחוּת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ
 בְּבֵית בְּחִירָתְךָ בְּבֵית הַגְּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
 שְׁמֶךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ:
 יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵהִי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ
 רַחֲמָן שֶׁתִּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִבְנֶהוּ מִהֲרָה וְתִגְדֵּל כְּבוֹדוֹ
 אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ לַהֲכָבוֹד מִלְּכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה
 וְהוֹפֵעוּ וְהַנְּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵינוּ כָּל חַי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ
 מִבֵּין הַגּוֹיִם וְנַפְּוֹצוֹתֵינוּ בִּגְּסִם מִיִּרְכַּתִּי אֶרֶץ
 וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
 מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת
 קַרְבָּנוֹת חֻבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים
 כְּהַלְכָתָם וְאֵת מוֹסָף יוֹם הַשְּׁבִת הַזֶּה וְאֵת מוֹסָף יוֹם

תפלת מסף לרגלים

קט

לכספ

לשבעות

לסוכות

לשמיני עצרת ולסוכת פורים

חג המצות וחג השבעות וחג הסוכות | השמיני חג העצרת
הזוהי נעשה ונקריב לפניך באהבה
במצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך
על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור:

לזמני וביום השבת שני כבשים בגרשנה תמימים
ושני עשרנים סלת מנחה בלילה בשמן ונסכו:
עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה:

(זה קרבן שבת וקרבן היום כאמור ליתא בכ"י וס"ט ואין לאמרו וכ"כ יעב"ד.)

ביום א' וב' של סוכות.

לשבעות.

ביום א' וב' של ספס.

ובחמשה עשר
יום לחדש
השביעי מקרא-
קדש יהיה לכם
כל-מלאכת
עבודה לא תעשו
וחגתם חג ליהוה
שבעת ימים:
והקרבתם עלה
אשה ריח ניחח
ליהוה פרים
בגבי בקר שלשה
עשר אילים
שנים כבשים
בגבי שנה
ארבעה עשר
תמימים יהיו:

וביום הנפורים
בה קריבכם
מנחה חדשה
ליהוה בשבעתיכם
מקרא-קדש
יהיה לכם כל-
מלאכת עבודה
לא תעשו:
והקרבתם עולה
לריח ניחח
ליהוה פרים בגבי
בקר שנים איל
אחד שבעה
כבשים בגבי
שנה:

ובחדש הראשון
בארבעה עשר יום
לחדש פסח ליהוה:
ובחמשה עשר יום
לחדש הזה חג
שבעת ימים מצות
יאכל: ביום
הראשון מקרא-
קדש כל-מלאכת
עבודה לא תעשו:
מיום א' ספ"ט ואילך אומר'
לכד והקרבת'
והקרבתם אשה
עלה ליהוה פרים
בגבי בקר שנים
ואיל אחד ושבעה
כבשים בגבי שנה
תמימים יהיו לכם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם כַּמִּדְבָר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים
לֶפֶר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל. וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ וַיִּזֶן
בְּנֶסֶכוֹ. וְשַׁעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

מן שבת וירד חייווער ישמחו פֶּחַר אִו"א געזנגט.
מן ערנטען טאג סה"מ סכות זנגט וזמן דיענעו.

וּבַיּוֹם הַשְּׁנַי פָּרִים בְּנֵי־בֶקֶר שְׁנַי עֶשֶׂר אֵילִם

שְׁנַי כִּבְשִׁים בְּנֵי־שֵׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם כַּמִּדְבָר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל.

וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ וַיִּזֶן בְּנֶסֶכוֹ. וְשַׁעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עֶשְׂתֵּי־עֶשֶׂר אֵילִם שְׁנַי כִּבְשִׁים

בְּנֵי־שֵׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְכֹ' אִו"א וכו'.

מן לזוייטען טאג סה"מ סכות זנגט וזמן דמו.

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עֶשְׂתֵּי־עֶשֶׂר אֵילִם שְׁנַי

כִּבְשִׁים בְּנֵי־שֵׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם כַּמִּדְבָר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל.

וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ וַיִּזֶן בְּנֶסֶכוֹ. וְשַׁעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

וּבַיּוֹם הָרִבִּיעִי פָּרִים עֶשְׂרֵה אֵילִם שְׁנַי כִּבְשִׁים

בְּנֵי־שֵׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְכֹ' אִו"א וכו'.

מן דריטטען טאג סה"מ זנגט וזמן דמו.

וּבַיּוֹם הָרִבִּיעִי פָּרִים עֶשְׂרֵה אֵילִם שְׁנַי

כִּבְשִׁים בְּנֵי־שֵׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם כַּמִּדְבָר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל.

וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ וַיִּזֶן בְּנֶסֶכוֹ. וְשַׁעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תְּשַׁעָה אֵילִם שְׁנַי כִּבְשִׁים

בְּנֵי־שֵׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְכֹ' אִו"א וכו'.

מן פֶּינרעטען טאג סה"מ זנגט וזמן דמו.

וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תְּשַׁעָה אֵילִם שְׁנַי

תפלת מוסף לרגלים

קמז

בְּבָשִׁים בְּנִי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם:

וּמִנְחָתָם וּנְסִיבֵיהֶם בְּמִדְבָר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל.
וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׂ וַיִּזֶן כְּנֶסֶכוֹ. וְשַׁעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכֹתָם:

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים שְׁמֹנֶה אֵילִם שְׁנָיִם בְּבָשִׁים

בְּנִי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וּנְסִיבֵיהֶם אֵילֵינוּ.

להושענא רבא.

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים שְׁמֹנֶה אֵילִם שְׁנָיִם

בְּבָשִׁים בְּנִי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם:

וּמִנְחָתָם וּנְסִיבֵיהֶם בְּמִדְבָר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל.
וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׂ וַיִּזֶן כְּנֶסֶכוֹ. וְשַׁעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכֹתָם:

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי פָּרִים שְׁבַעֲתָה אֵילִם שְׁנָיִם בְּבָשִׁים

בְּנִי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וּנְסִיבֵיהֶם אֵילֵינוּ.

לשמיני עצרת ולשמחת תורה.

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֶצְרַת תְּהִיָּה לָכֶם כָּל־מִלְאכְתָּה עֲבֹדָה

לֹא־תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֵיהֶם אִשֶּׁרֶה רִיחַ גִּיחוֹחַ לַיהוָה פֶּר

אֶת־אֵיל אֶחָד בְּבָשִׁים בְּנִי־שָׁנָה שְׁבַעֲתָה תְּמִימִם:

וּמִנְחָתָם וּנְסִיבֵיהֶם בְּמִדְבָר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל.
וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׂ וַיִּזֶן כְּנֶסֶכוֹ. וְשַׁעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכֹתָם:

חַס שְׁבַת וַיִּירַד חִיטוּעַר יִשְׁמַחוּ סֹמֵר אֵל גְּנוּמָגַס.

וְשִׁבְתֶּם יִשְׁמַחוּ בְּמִלְכוּתְךָ שְׁמֹרֵי שְׁבַת וְקוֹרְאֵי עֲנֵג עִם מְקַדְּשֵׁי

שְׁבִיעִי. כָּל־כִּי יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְּעַפְּנוּ מִפְּאֻבְךָ וּבְשִׁבְעֵי רְצִית בּוֹ

וּמִקְדְּשֵׁי חֲמֵד תִּזְמִים אֹתוֹ קָרַאת זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱהִי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָנוּ רַחֵם עָלֵינוּ

טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֵשׁ לָנוּ שׁוֹבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן

רַחֲמֶיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ בְּנֵה בֵּיתְךָ

בְּבֵיתֶךָ וְכֹונֵן מְקַדְּשֶׁךָ עַל־מְכוֹנֵנוּ וְהִרְאֵנוּ

בבנינו ושמוחנו בראינו ודוּשֵׁב בְּתַצִּיחֵם
לְעִבּוֹדָתָם וְלוֹיִם לְשִׁירָם לְזִמְרָם וְהַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל
לְנִיחֵיהֶם וְשֵׁם נַעֲלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוּה לְפָנֶיךָ
בְּשֵׁלֶשׁ פַּעַמֵי רִגְלֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ (דברי יו"ו)
שֵׁלֶשׁ פַּעַמִּים בְּשָׁנָה יִרְאָה כָּל־זְכוּרָה אֶת־פְּנֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג הַשִּׁבְעוֹת
וּבְחַג הַסִּפּוֹת וְלֹא יִרְאָה אֶת־פְּנֵי יְהוָה רִיקִים: אִישׁ
בְּמַתְנַת יָדוֹ בְּבִרְכַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:
וְהַשֵּׁאֲנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
וְלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וְלִשְׁשׁוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ
לְבָרְכֵנוּ: כַּעֲתֵי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצָה בְּמִנוּחַתֵנוּ
קִדְשֵׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ שִׁבְעֵנוּ
מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָרְכֶךָ וְטַהַר לְבָנוּ
לְעִבְדֶךָ בְּאַמֶּת וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ כְּאֲהַבְתָּנוּ
בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן שֶׁבַת וּמוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ • וְשִׂמְחוּ
בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ • בְּרוּךְ אַתָּה יי
מִקִּדְשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִנִּים:

רְצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וּבְתַפְלָתָם • וְדוּשֵׁב אֶת־הָעֲבוּדָה לְדָבִר
בֵּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה

תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת
יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹכֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמְחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים לך

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ
שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
וְעַד צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן
יִשְׁעֵנוּ • אַתָּה הוּא
לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לָּךְ
וְנִסְפֵר תְּהִלָּתְךָ • עַל

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לָּךְ שְׂאֵתָה הוּא
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל
בָּשָׂר יוֹצֵרנוּ וְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרִמּוֹת
וְהוֹדֵאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ
עַל שְׂחֻתֵינוּ וְקִיּוּמֵנוּ בְּן תַּחֲזִינָה
וְתַקִּימָנוּ וְתִאֲסֹף גְּלוּתֵינוּ לְחֻצוֹת
קְדֻשֶׁךָ לְשִׁמּוֹךְ חֶקֶדְךָ וְלַעֲשׂוֹת רַצְוֶךָ
וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבָּב שְׁלֵם עַל שְׂאֲנַחְנוּ
מִזְדִּים לָּךְ • בְּרוּךְ אַל תְּהוֹדֵאוֹת:

חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל גְּשְׁמוֹתֵינוּ הַבְּקוּדוֹת
לָּךְ וְעַל גִּסְיֶךָ שְׂבָבֵל-יוֹם עִמָּנוּ וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָבֵל-עַת עֶרֶב וּבִקְר וְצַהֲרִים הַטוֹב
כִּי לֹא-כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא-חָמוּ
חֲסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לָּךְ: וְעַל כָּל־יִתְבָּרַךְ
יְיָ תְּרַחֲמֵם שְׂמֶךָ מַלְכֵנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלַח וְיִחַלְלוּ אֶת-שִׁמְךָ
בְּיָמֵת הָאֵל יִשְׁעֵרְצֵנוּ וְעִזְרֵתֵנוּ סֶלַח •
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַטּוֹב שְׂמֶךָ וְלָּךְ נֶאֱחָ לְחֻדוֹת:

יִזְאָו אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבְרַכְתָּהּ מִשְׁלֵשׁת בְּיַמֵּיהָ הַבְּתוּבָה עַל יְדֵי מִשְׁחָה
עֲבָרָה הָאֲמִידָה מִפִּי אֲדָרָן וּבְנֵיו כְּזָגִים עִם קְדוּשָׁה כְּאֲמֹר: יְבָרְכֶךָ יְיָ

וַיִּשְׁמְדָהּ: יֵאָרֵךְ פְּנֵי אֱלֹהֵי וַיַּחַדְךָ: יִשְׂאֵר פְּנֵי אֱלֹהֵי וַיִּשְׁמֵם לְךָ שְׁלוֹם:
 שוֹמֵם שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּגִיקָה בִּי
 בְּאוֹר פְּגִיקָה נְתַתְּ לָנוּ " אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
 וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וּרְחֻמִּים וַחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ
 אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשְׁלוֹמָךְ.
 בְּרַךְ אֶתָּה " הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נַצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַדַּע וְשׁוֹפְטֵי מַדְבַּר מַרְמָה וְלַמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תַדּוּם
 וְנַפְשֵׁי כְּעַפְרָה לְכָל תַּהֲיֶיהָ פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תַרְדּוּהוּ נַפְשֵׁי וְכָל
 הַחוֹשְׁבִים עָלַי רַעַה מִתַּהֲרָה הַפֶּר עֲצָתְסָ וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתְּסָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 שְׂמִיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ לְמַעַן
 יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הַדּוֹשִׁיעָה יִמְיָנֶךָ וְעַנְיִי: יְהִי לְרַצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּינוֹן לִבִּי
 לְפָנֶיךָ " צַדִּיק וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִדְרוֹמֵי הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ
 וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהִי רַצּוֹן לְפָנֶיךָ " אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתוֹן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ:
 וְשֵׁם נַעֲבֹדךָ בִּירָאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קְדֻמוֹנִית.
 וְעֲרַבָה לִי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קְדֻמוֹנִית.

הַשֵּׁץ חֹחַר הַתַּפְלָה נְקוּל וְלֹאֵר קְדוּשַׁת נַעֲרִיצָךְ, וְאִדִּיר אִדִּירֵנוּ, וְלֹאֵר אִוֵּא
 בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה, וְהַכְּהִנִים עוֹלִים לְדוֹכֵן, וְגִימֵר הַתַּפְלָה וְלֹאֵר קְדִישׁ תַּחֲקַבְלֵי, אִין
 כְּאֵהִינוּ, קִי שִׁדְּ שֵׁל יוֹם, וּמִזְמוֹר לְפִי הַמְּנַבֵּךְ, וּמִנְהַגְנוּ לֹאֵר בְּיוֹם שֵׁל פֶּסַח
 מִזְמוֹר ק"ה, בְּיוֹם ב' מִזְמוֹר קל"ו הוֹדוּ לִי כִי טוֹב לַעֲוִל דָּף י"א, בְּיוֹם ג' מִזְמוֹר
 ע"ה, בְּיוֹם ד' מִזְמוֹר ק"ו, בְּיוֹם ה' מִזְמוֹר ק"ז, בְּיוֹם ו' מִזְמוֹר קל"ה חֲלַלְיָהּ הַלְלוּ
 אֶת שֵׁם יי לַעֲוִל דָּף 10. בְּשַׁבְעֵי מִזְמוֹר קי"ד בְּצִאֲחַת יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, בְּשַׁמִּינֵי מִזְמוֹר ס"ז.
 בִּי"ט סַמְהָרִין לְלֵאָת, לִכֵּן יֵשׁ לְנַעֲוֹר בְּחֻכִּים הַמְּאֲרִיכִים יוֹתֵר שְׁמֵינֵי פִּיּוֹס.
 הַסּוֹלֵךְ לְנַקֵּר חוֹלִים אִו לְנַסֵּס אֲנִלִּים לֹאֵר י"ט הוּא וְכוּ' כִּמוּ שְׁכַחְתִּי לַעֲוִל בְּשַׁנַּת.
 לְמִנְחָה בִּי"ט כְּכַסֵּף לְבִי"כ וְלֹאֵרִין סִדְר תַּמִּיד אֵל כֵּס"ע דְּסוּל וְאִין שִׁירו חֲלֹק בִּי"ט
 אִס לֹא כַּחֲל בְּשַׁנַּת, וְלֹאֵרִין אֲשֵׁרִין, וְכַל"ג, וְהַשֵּׁץ לֹאֵר ח"ק (וּבְשַׁנַּת מוֹסִיפִין וְאִנִּי
 וְהַפְּלָתִי וְקוֹרִין כְּתוּדָה וּמְחִירִין ס"ט לְהִיכַל וְלֹאֵרִין ח"ק) וּמִמְכַלְלֵי תַּפְלַת מַכַּח' בְּלֵשׁ וְהַשֵּׁץ
 חוֹחַר הַתַּפְלָה וְלֹאֵר קְדוּשַׁת נַקֵּרֵשׁ וְגִימֵר הַתַּפְלָה וְלֹאֵר קְדִישׁ תַּחֲקַבְלֵי, עָלֵינוּ, קִי.
 אִסוֹר לְהַכִּין שׁוֹם דְּבַר מִי"ט רֵאשׁוֹן לְשַׁנִּי אֵל גְּלִימַת דְּכַקוּל הוּא לְנַבִּי רֵאשׁוֹן, לִכֵּן אִסֵּךְ
 עִם תַּפְלַת עֲרַבִית דְּלוּל ב' עַד הַלִּילָה; אִפִּילוּ יִין לְקִדּוּם אִין מִנִּיּוֹן קוֹדֵם הַלִּילָה.
 סִדְר תַּפְלַת עֲרַבִית אֵל י"ט שַׁנִּי שׁוֹה הוּא אֵל י"ט יֵאֲשֵׁן אֵלֵּא אֲנִילֵּא אֵנִי אֵל פֶּסַח כְּזָר
 פֶּסַח מְלֹמֵר מִשִּׁיב הַרוּחַ וּמִמְחִילִין כּוּ לְסַפּוֹ אֶת הַעֲוֹמֵר.

מ"ע מן החצורה לספור כל אחד בפני עצמו מ"ט יום מיום הבאת העומר, ומתחילין
 בלילה לפי שכאמר תמימות, ונשים פטורות מטובה זו. מטה למנות ימים ושבתות
 שבבימת הלילה, המדקדקי' אינם סופרים עד שהי' ודאי לילה. אם שכח ולא ספר
 בתחילת הליל' הולך וסופר כל הליל'. שכח ולא נרך כל הליל' יספור ביום בלא ברכה.
 אבל אם שכח למטות שבעות בלבד לא הפסיד שאר הימים, וכן אם ספר אפילו ביום
 או שסוף מסופק אם דלג יום אחד יספור בשאר הימים בברכה.

כשיש קידוש בלבד, סופרים אחד הקידוש בביס"ב, וכשיש הבדלה סופרים קודם
 הבדלה, וכשיש קידוש והבדלה ס"ע קודם, והרב בעל ט"ו כתב דנלילה שנין ז' לק'
 של פסוק אף בחול יש לספור קודם קידוש, וכן מנהג ק"ק פפר"מ.

כבר נתפשט ברבים לכוון בכל יום תמינ' אחת ממזמור אלהים יחגנו (שואמרים לחגו
 כולו בכל הלילות של ס"ע שיש בו מ"ט תיבות) ונתיב. אחת של אנא בבח (שגם בו מ"ט
 תיבות ואומרים אותו כולו בכל ליל' וילי') ויש מכוונים ג"כ בכל לילה באות אחת מפסוק
 ישמחו בשמחה שגם בו יש מ"ט אותיות וזה ודאי בניו על יסוד רעוע שהרי תיבת השפוט
 ספר וי"ד תיבות בכל המדויקים ועדות המסרה שאמרה כל השפוט שנמקרא ק"ו במ"א מ"ו
 אשר השפוט את עמי (דה"ב י"א) וכמו שכמסר שם על מקומו, וכן תיבת מישר גם הוא
 ק"ו כתיב בכל המדויקים, וא"כ לא נשארו בפסוק כ"א מ"ז אותיות. דוק ותמלא.

נריך לספור מעמד, ולנרך תפלה. יש אומרים זה קודם הנרכה:
 לשם יסוד קודשא בריך הוא ושכינתיה נרחילא ורחימא ליקד שם י"ה ב"ה ביסודא
 שלים בשם כל ישראל, הנני מקיים מצות עשה של ספירת העומר כמו
 שכתוב בתורה וספרתם לכם ממחרת השבת וגו' חספרו חמשים יום.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
 קדשנו במצותיו וצונו על ספירת העומר:
 היום יום אחד לעומר: (אנא. אלהים)

הירחמן יחזיר עבודת בית המקדש למקומה:
 יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שייבנה בית
 המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך ושם
 נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות:

למצות בנינו תמלאכו לעיל דף צ"ג וא"כ אנא בבח תמלא לעיל דף 5.
 סדר תפלת שחרית ומנחה של י"ט שני שיה לראשון אלף שאם הוא ע"ט מקלנין
 שנת כדרכו, ויש קבלות מדלגין החרח התנערי מעפר.
 בערבית מ"ט לזה"מ מתחילין ופוא רחום וכו' ומתפללין ש"ע ואומרים אמה חוננתנו
 בחוכן הרעם ויעלה ויבא בעבודה (ואם שכחו מחזירין אותו) והש"ן אומר ק"ת, ומזרכין
 ובספרין היום שני ימים לשומר, וא"כ מדביל הש"ן על הכוס נפת"ג והמדביל, ואין מזרכין
 לא על הכר ולא על הנשמים, ואומרים עליט, ק"י, וכפטרין לצלום, וכל אחד מדביל בנימו
 להוציא בני ביתו. ואם היום ערב שנת מתפללין ערבית ע"ס שארי ע"ג ואומרים
 ויבט ומנן אבות (ויש שא"ל מנן אבות) ואין מזכדין בה של י"ע ואין קוחמין רק בשל שנת.
 (בענין אמירת נמה מדליקין נמלקים בטמנהגים.)

כל ימי חול המועד משפט אחד להם, רק בקריאת התורה הן חלוקין, ומתפללין בהם כסדר מתפללין בחול רק שא"ל מזמור לתודה (ונק"ק מדלנין דק שמי הסיבות מזמור לתודה ומתקלין הריעו לה' וגו'). ובתפלת ש"ע אומדין יעלה ויבוא בעבודה ואם לא אמרו מחזירין אותו. והש"ן חחר התפלה, וחולנין המתפללין קודם הלל, וקורין הלל בדיבור קדים שלם, ומוציאין ב' ס"ת וקורין בראשון ג' גברי, וגוללין ס"ת א', פותחין ס"ת ב' וקורין רביעי ב' פנחס והקרבתם ע"ם פיסקא כל מלאכת עבודה לא פעשו, ומכתיבין ס"ת ראשון אללו ואומדין מלי קדיש על שניהם ואח"כ גוללין ס"ת ב' ואומדין יתללו ומזמור ומחזירין להיכל. אשרי ובה לליון, מלי קדיש, תפלת מוסף של י"ט וכסוקי והקרבתם, והש"ן חזר התפלה ואומר קדושת נקדש וגומר הסדר בדרבו בחול. שיר ומזמור כל מקום לפי מנהגו וכמו שכתבתי בדף הקודם.

וזהו חילוף הקריאה לימי חה"מ.

ביום א' דחה"מ (י"ז ניסן) קורין ב"מ א' ב"מ' נא אל פרעה פ' קדש לי כל בכור. ביום ג' דחה"מ (י"ט ניסן) קורין ב"מ א' ב"מ' משפטים פ' אס כסף תלוה. ביום ג' דחה"מ (י"ט ניסן) קורין ב"מ א' ב"מ' כי תשא פ' פסל לך. ואם הוא שנת מתקלין ראה אתה אומר.

ביום ד' דחה"מ (כ' ניסן) קורין ב"מ א' בסדר בהעלותך וידבר ה' אל משה במדבר סיני. ואם של יום א' דחה"מ בנחת קורין של שנת חה"מ בסדר כי תשא פ' ויאמר ה' אל משה ראה אתה אומר אלי. וביום שני של קה"מ קורין של יום ראשון ב"מ ב' פ' קדש. וביום שלישי קורין של יום שני בסדר משפטים אס כסף תלוה. וביום הרביעי קורין של יום רביעי ב"מ בהעלותך פ' וידבר ה' אל משה במדבר סיני.

בערביית ליום ב' דחה"מ (י"ח ניסן) סופרין שלשה ימים, ובערביית (ליום ג' י"ט ניסן) סופרין ארבעה ימים, ובערביית ליום ד' (כ' ניסן) סופרין חמשה ימים. בערביית ליו' ז' דפסח (כ"א ניסן) מתפללין של י"ט ומקדשין על היין ואין אומדין זמן, וסופרין ששה ימי, ובערביית ליו' ח' דפסח (כ"ב ניסן) מתפללין ומקדשין כראשון (אם הוא ע"ש אומדין ויכלו ונהרבה קהלות גם סגן אבות וכן נק"ק פפד"מ) וסופרין שבעה ימים. ואמר הגאון מוה"ר יעב"ץ שארזי לספור היום שבעה ימים לעומר שהם שבוע אחד, וכן באחריני ראוי להסמך הימים לעומר והוא המוסכם מכל הדווקנים וכן ע"פ הא"י ז"ל לא כמו שעושיין המון העם שמדניקים השנוע לעומר שאיננו נכון בל' כלל, וכן מקלקלין במנין ומחליפין ל' רבים ביחיד ולהפך, סמוך נמוכרת וזכר ננקה, ויש עושה אותו אנדרוגיטום כשמגיע לאחרי העשירות כי לא ידעו דרכי לה"ק עכ"ל. לכן דע כי מנהג ה' באחדים לומר ימים בל' רבים עד עשרה ימים, אבל בעשרות יאמר יום בל' אחד עשר יום שנים עשר שלשה עשר ארבעה עשר יום, וכן גשרים שלשים ארבעים יום, וראוי לומר שלשה ארבעה שבעה ימים וכו' כולם נה' בס"ף זקמן לפניו כי כן משפט המספר בהסתברו עם זכרם, הפך משפט הלשון; וכמוהו שלשה גשר יום, ארבעה ועשרים יום וכן בכל דוגמתם, וראוי לומר שבעה אחר הש"ן בקמן וכן שנועם בקמלות הש"ן.

במוצאי י"ט אחרון מתפללין ערבית של חול ואומדין אתה חוננחנו בחון הדעת, ואחר תפלת לקח אומר הש"ן קדיש מתקבל וסופרין, ואין אומדין לא ויהי טעם וא"ק ולא ויהו לך, ומבדילין על הפסם והמנדיל ואין מבדילין לא על הכר ולא על הנשמים, פון אס מל גמ"ש, שאו מתפללין ועושיין הכל על שם שירי מ"ש.

הרגל השני הוא חג הקציר הוא חג השבועות ביום שמשים לספירת העומר, והוא לעולם בנצח לפי סדר קביעתנו בגלות ואינו כל כי אם בלעד עימי אב"ד, ונתקף קדש י"ט לשמוע עשנים זכר למ"ת שהי' בהר ירוק, ואם כל שבועות ביום א' ג"ל קודם כניסת השבת, גם נוהגין להעמיד ענפי אילנות לפי שנו ניהונן פירות האילן כדי שיתפללו עליהן, ומרבין במיני פרחים המריחין לשמחת ה' ט' הזה.

בחג השבועות אומרים זמן מחן תורתנו אע"פ שמת' הי' נכ"ל לספיר' מ"מ לקביעתנו אפ"ר סדר לעולם הוא ו' נסיון שבו ניתנה תורה אליבא דחכמים. אכן החכם אכן שואב כתב טעם נכון ומסתדר והעתקתי לשונו בס' קרובות שלי נפתחתי לכרך שבועות. כבר נתפשט המנהג עפ"ס הוהאר"י ז"ל להיות נעור' ליל זה לעסוק בתור' ואמנם הנעור' יהיו שלא יתעסקו בדברי בטל' ואג"ל בשוק וקלות ראש, ומי שאינו נטוח בעצמו שלא יטרד בתפלתו למחר ע"י מניעת השינה מוטב שישן קצת כדי שלא יבא שכרו בהפסדו. בשחרית נכנסין לביה"כ ומסדרין הנרכות וס' ע' ופד' וק"ג כמו בשנת ומתפללין תפלת הרגלים, והג"ן סחר התפלה, וגומרים את ההלל, ואומרים קריש תתקבל, ומבדילין ב' ס' ת' (ואומרים הרבון ככתוב לעיל בסדר קה"ת לשבת) וקורין בס"ת א' ה' גרי צפ' יתרו מן נדש השלישי עד סוף הסדר) וכבר נהגו בכל הקהלות לקרוא פיוט אקדמוח אחר פסוק נדש הראשון, ובכמה קהלות אומרים ארכין קודם הדברות) ולמפטר קורין צפ' פיננסם וביום הנכורים, ומפטרין בישוקאל ויהי בשלשים שנה וכו' ואומרים אשרי וכו' ומחזירין הס"ת להיכל והג"ן אומר ח'ק, ועומדין להתפלל תפלת מוסף, והג"ן סחר התפל' ואומר קדשת נערינך ואדיר וכו' והכהני' עולין לדוכן, וגומרים הסדר. לסנחה אומרים אשרי ובל"ג ח'ק, ומתפללין כמו בערבית, והג"ן סחר התפלה, קריש תתקבל, עלינו, קריש יתום.

ביום שני לערבית מתפללין כמו בראשון ומקדיין ואומרים זמן. בשחרית נוהגין לומר סגלת רוח קודם קה"ת ומבדילין ב' ס' ת' וקורין בסדר ראה ומתסלין פ' עשר העשר כחל בשנת, אבל בחיל מתסלין כל הבכור עד סוף הסדר, וקורין למפטר וביום הנכורים כדלמול, ומפטרין בסקוק וכו' (בשבת אומרים יקום פרוקן) ובמחין מתנת יד וגומרים כל הסדר ותפלת מוסף כדלמול. למעשה כדלמול לא שאלם כל בשנת מוסיפין ואני תפחתי וקורין בתור' צפ' גשא. לערבית במ"ט מתסלין והוא רחום וכו' ומתפללין של סול ואומרים אתה סוכנתני, ואחר התפלה אומר הג"ן ק"ת וא"ל לא יהי נעם וא"ק ולא ויתן לך, ומבדילין על הכוס צפה"ג והעבדיל, אבל לא על הכר ולא על הנשי, אכן במ"ט מתפללין ומבדילין הכל כמו בשאר' ט"ש.

סדר חג הסכות

הרגל השלישי הוא חג הסכות הוא חג האסיף נמשש עשר יום למדש השניעי הוא יום האיתנים הוא מדש תשרי. בערבית מתפללין תפלת הרגל ככתוב לעיל ואומרים זמן שמסתנו.

סדר קידוש לרגלים

מקדיין בנה"כ, ובנית על השולחן. (ובשבת אומרים תפלה יום הששי).

סברי... ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל

סדר קידוש לרגלים

עם וְרִמְמֵנוּ מִכָּל-לְשׁוֹן וְקִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתַי. וְהִתְקַן לָנוּ יי
 אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבַת שְׂכָתוֹת לַמְנוּחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה
 תְּצַיֵּם וְזִמְנִים לְשִׁשׁוֹן אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם

לְמִסְיַת חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֲרוּתְנוּ

לְשִׁנְיוֹת חַג הַשְּׂבֻעוֹת הַזֶּה. זְמַן מִתְּפִן הַזֶּה חֲרוּתְנוּ

לְסֻכּוֹת חַג הַסִּפּוֹת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתְנוּ

לְשִׁמְיֵי עֲבֵרַת וּלְשִׁמְיֵי הַשְּׂמִינִי חַג הַעֲצֵרֶת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתְנוּ

כִּאֲהֲבָה מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכָר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בְּנוּ
 בְּחִרְתָּ וְאֹתְנוּ קִדְשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים וּשְׂכַת וּמוֹעֲדֵי
 קִדְשֶׁךָ כִּאֲהֲבָה וּבְרִצּוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן הִנַּח לָתְנוּ. בְּרוּךְ
 אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזִּמְנִים:

בְּמוֹצָאי שַׁבָּת מוֹסִיפִין נָר וְהַכְרֵלָה. מִתּ מוֹצָאי שַׁבָּת וּמִתּ חוּץ רִיעוּעוּ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא תְּאוּרֵי הָאֵשׁ: בְּרוּךְ אַתָּה יי
 אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבָרִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוּל בֵּין אִזָּר לְחֻשׁ בֵּין יִשְׂרָאֵל
 לְעַמִּים. בֵּין יוֹם הַשְּׂבִיעִי לְשִׁשִּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קִדְשַׁת שַׁבָּת לְקִדְשַׁת
 יוֹם מוֹכּ הַבְּרִילָת. וְאֵת יוֹם הַשְּׂבִיעִי מְשִׁשִּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדְשַׁת. הַבְּרִילָת
 וְקִדְשַׁת אֶת עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשֶׁתָּהּ. בִּיא יי הַמְּבָרִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֻשׁ:

כַּמְּקַדְשֵׁן נְסוּכָה מְנַכֵּיין כֵּאֵן לִשְׁנ נְסוּכָה.

מִן דַּעַר סוּכָה וְיִירַד נֶחֱד רִיעוּע גְּרַכֵּס עִמָּר שֶׁהִסִּינּו גַּעוּזָגֵט.

בִּיא יי אִמָּהּ אִשְׂרָאֵל קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתַי וְעוֹנֵנו לִישֵׁב בְּסִפָּח:
 דִּיח עֲרוּטַע חוּכָר לְוִיטַע בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 נְחַלֵּט פִּסְס שְׂכָמוֹת סוּכּוֹת
 עֲע וּמִגַּט מִחַן שֶׁהִסִּינּו. שְׂהַחִינּוּ וְקִימְנוּ וְהַגִּיעְנוּ לְזִמְן הַזֶּה:

בְּזוּכַר כ' אִמּוֹר ר"ה סְנַא כְּנַכְכֵּם לְסוּכָה הִי' מוֹמֵן אֲתוּמִין וְכו' וְכִהְנוּ עַכְשֵׁיו לֹמַר זֵה.
 וְעוֹן מִחַן דִּיח סוּכָה גַּעוּזָה, וּמִגַּט מִחַן רִיעוּעוּ יִדְו רַצּוֹן.

יְהִי רַצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂשִׁתְּשִׁרְהָ שְׂכִינְתָּה
 בֵּינֵינוּ וְתַפְדּוּס עֲלֵינוּ סִפַּת שְׁלוֹמָהּ בְּזוּכּוֹת מִצְוֹת סִכָּה שְׂאֲנַחְנוּ
 מִקִּימִין לִיְהוָה שְׂמָא דְקִדְשָׁא בְּרִידָה הִיא וְשְׂכִינְתָּיה בְּדִתְלוּ

וּרְחִימָא לַיְחֻדָּא שֵׁם יְהוָה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל
 וְלִהְיֶה אֹתָהּ מְזִיז כְּבוֹדָהּ הַקְדוּשָׁה וְהַטְהוֹר נְשׂוּי עַל רְאִשֵׁיהֶם
 מִלְמַעְלָה כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ וּמִשָּׁם יִשְׁפַע שְׁפַע הַחַיִּים לְעַבְדָּהּ
 פִּכְ"פ אַמְתָּהּ וּבְזִכְרוֹת צִאתִי מִבֵּיתִי הַחֻצָּה וְדַרְךָ מְצֻוֹתֶיהָ
 אֲרֻצָּה יִחְשָׁב לִי בְּזֹאת כְּאֵלֹה הִרְחַקְתִּי נְדוּד וְהִרְבַּ כְּפִסְנֵי מְעוֹנֵי
 וּמַחְטָאתֵי טְהֻרָנִי וּמֵאֲשֻׁפְיִזִּין עַלְאִין אֲשֻׁפְיִזִּין דְּמַחְמִנְוִתָּא
 הַהֵיכָל אֲנִי קָשְׁבוֹת רַב בְּרָכוֹת וְלִרְעִיבִים גַּם צִמְאִים תֵּן לַחֲמִם
 וְיָמִים נְאֻמָּנִים וְתֵן לִי זִכְרוֹת לְשִׁבְתְּךָ וְלַחֲסוֹת בְּסִתְּךָ צֶל כְּנַפְיָךָ
 בְּעֵת פְּטוּרְתִי מִן הָעוֹלָם וְתַחֲסֵנִי מִזֶּרֶם מִמַּטֵּר כִּי תִמְטֵר עַל
 רְשָׁעִים פָּחִים וְתִהְיֶה חֲשׂוּבָה מְצֻוֹת סֶכְהָ זֶה שְׂאֵנִי מְקִים כְּאֵלֹה
 קִימְתִּיהָ בְּכָל פְּרֻשִׁיהָ וְדִקְדוּקֶיהָ וְתִנְאַיְהָ וְכָל מְצֻוֹת הַתְּלָוִים כֹּהֵה
 וְתִטִּיב לִנְוֵי הַחֲתִימָה וְתִזְכְּנִי לִישֵׁב יָמִים רַבִּים עַל הָאֲדָמָה
 אֲדַמַּת קֹדֶשׁ בְּעַבְדוּתָהּ וּבִירְאָתָהּ: בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:
 כְּשִׁמְרִית קִידִם שְׁכֻעִין אֵת הַלּוֹכֵב כּוֹסֵינִין לְוַדֵּי תַפְלֵס זֵו. פֶּתֶר לּוֹכֵב כַּעֲשׂוֹן וְחַגֵּט וְחַוּ:
 יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי בְּפָרִי עֵץ הַדָּר
 וּכְפֹת תְּמָרִים וְעֵנָף עֵץ עֲבוֹת וְעֵרְבֵי נָחַל אֹתִיּוֹת שְׁמֹךְ
 הַפִּיחֵד הַקָּרֵב אֶחָד אֶל אֶחָד וְהָיוּ לְאַחֲדִים בְּיָדֵי. וְלִידַע
 אֵיךְ שְׁמֹךְ נִקְרָא עָלַי וְיִירָאוּ מִגִּשְׁתִּי אֵלַי. וּבְנִעְנוּעֵי אֹתָם
 תִּשְׁפִיעַ שְׁפַע בְּרָכוֹת מְדַעַת עֲלִיּוֹן לְגִוְהָ אִפְרַיִן לְמִכּוֹן בֵּית
 אֱלֹהֵינוּ. וְיִתָּא חֲשׂוֹב לְפָנֶיךָ מְצֻוֹת אַרְבָּעָה מִיָּנִים כְּאֵלֹה
 קִימְתִּיהָ בְּכָל פְּרֻשִׁוֹתֶיהָ וְשִׁרְשִׁיהָ וְתִרְיַג מְצֻוֹת הַתְּלָוִים
 בְּהִי בִי כּוֹנֵנִי לַיְחֻדָּא שְׁמָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיקָהּ הוּא וְשְׂכִינְתָּהּ
 בְּדַחִילוֹ וּרְחִימָא לַיְחֻד שֵׁם יְהוָה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם
 כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן: בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

וְלִקְחָה לְלֹכֵב כִּילוֹ וְשִׁבְרָה. וְחַוּ וְיִחַטֵּט דְּחַוּ לּוֹכֵב חַוּ דִּיתִי חַמְדָּה חוֹכֵד וְחַגֵּט:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמְצֻוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל־נְטִילַת לוֹלֵב:

בערפית לשמיני עצרת מתפללין ככל שארי י"ט אלא שאמרין את יום שמיני חג העלרת הזה וכן בקידוש ואמרין זמן בליל ראשון ושני, וכשכל בשנת אומרין ויכלו ובגן אבות ויש שאומרין ג"כ במה מדליקין. וסדר הקידוש ממלא לעיל בסוכו. בשחרית מתפללין על סדר י"ט, וגומרין את ההלל, וכשכל בשנת אומרין קהלת קודם הולאת ס"ת ומוציאין ג' ס"ת וקורין בראשון ה' גברי בשנת ראש צ"ל כל הכבוד, ובשנת מתחילין מן עשר תעשר ומתחלק לו' גברי, ובס"ת ב' קורין לשפטיר צפ' פינחס ביום השמיני עלרת וגו', ונותנין מחנת יד, אשרי ויהללו, ח"ק, חפלת מוסף ומתחילין לומר משיב הרוח וגומרין כל סדר י"ט. ואחר שיר של יום אומרין מזמור י"ב לסכנת על השמיני. ובענין ישנת הסוכ' בשמיני כתב הגאון מוהר"ר יעב"ץ: בת"ל אוכלין בשוכה לילו ויומו ואין מברכין על ישבתה, והמכנהים חלוקים; אבל הותיקין יושבין בה צלילה וביום, רק שאין ישיני' בה צליל', אבל כל סעוד' שיש להם לאכול אוכלין בה, עכ"ל:

פלה לומר כשיוכלין מן הסוכה. חת ש"ע וועווחן חוינדער סוכה ליהט, זיגט חתן.

**יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
בְּשֵׁם שְׁקִימָתִי וְיִשְׁבְּתִי בְּסֻכָּה זוּ כֵּן אֹפֶה
לְשָׁנָה הַבָּאָה לְיֹשֵׁב בְּסֻכַּת עוֹר שֶׁל לְוִיתָן:**

במנחה ש"ע אשרי ובל"ג ס"ק (ובשנת מוסיפין ואני תפילתי וקורין צפ' חלת הנרכ'), תפלה נלשטומכירין משיבת הרוח, והש"ץ חוזר בתפלה. קדיש מתקבל, עלינו, ק"י. בערבית לשמחת תורה מתפללין ככל סדר ערבית שמיני עלרת, ואומרין טייב הרוח וגו' ומקדישין ואומרין זמן.

בשחרית מסדרין ומתפללין כל סדר דאחמול, ואומרין משיב הרוח וגו' והש"ץ חוזר בתפלה וגומרין את ההלל ואח"כ קדיש מתקבל, ובהדבקה קהלות כבהנים עוליך לדוכן, וקודם הולאת ס"ת אומרין אחת הברכה וכו' ככל הכתוב במסור, וקורין צפ"ת ראשון כל הצבור בשנת וזאת הברכה וכופל ומשגש עד מעונה אלהי קדם להספיק לכוון, ולבסוף קורא המשלים עם כל הנערים ואומר ראשית לחתן תורה ומסיימין אליו מעונה אלהי קדם. אכן מהר"י סג"ל הי' נוהג לקרוא צפ' חלת הברכה רק לשעה גוברין, עד ועזר מלריו תהי' א', כחפיו שכן צ', אלפי מנחה ג', עם ישראל ד', ובגאוסו חקקים ה', ולא אמר ראשית לחתן תורה ומסיימין אליו מעונה אלהי קדם, וכן מנהג ק"ק פ"ד, ואומרין ראשית לחתן בראשית וקורין לו צפ"ת ב' פ' בראשית, ומגזיחין ס"ת ב' ופומקין ס"ת ג' וקורין לשפטיר צפ' פינחס בראשית, ומפטירין ביהושע א' ויהי אחרי מות משה וגו', ומשלימין הסדר בראשית. ואומרין מזמור ל' תפלה למשה.

למנחה מתפללין בראשית. לערבית במי"ט לחול מתחילין והוא רסוס וכו' ואומרין אחת חונכתו בתפלה ואחר התפלה ק"ת ומגזיחין על הכוס צפ"ה ג' והטנדיל, ואין מברכין לא על הכר ולא על הבגדים. ובמי"ט בשנת מתפללין כשאר ערבי שנתות, כ"ד שארי הוא אסור חג וא"ל בו תפלה ולא למכנת, אכן צ"ק פ"ד דמיין נוהגין שלא לומר תפלה על ראש ר"ס שאין. בשנת שאחר הקנ קורין פ' בראשית, ומברכין הקדש, ובשנת מתחילין לומר ברכי נפשי. חס סדר הרגלים, בעורת אל אלים.

סדר ראש השנה ומנהגיו.

ר"ה לא יחול לעולם כ"א באחד מימי בגה"ז.
 ער"ה הגדולים מתענים ולא משלימין, והאוכלים קודם
 ע"ה יזהרו שלא ישתכרו ושלא ימשכו עד אור היום.

באשמורת קודם ע"ה טפלין על פניהם אבל לא בתפלה, ואין אומרים למנחה כמו
 בשאר עי"ט, אע"פ שנמכהגיס שמעע שאומרים אותו, האידנא לא כהוג עלמא סבי
 ונימוקס עמס; אבל אל ארץ אפים ודאי יש לומר כשאל נב', ואין קורין ויחל ואין
 אומרים ענבו. אמנם היחיד בתפלת מכהה יוכל לאומרו בשומע תפלה כבשאר ת"י.
 בער"ה אין תוקעין, ומכנסין ומסתפרין כמו בשאר עי"ט, ויש שטובלים ג"כ
 לפרישות וא"ל ברכה, ולובשין לבנים ובגדי י"ט.
 אחד בתשרי ר"ה למעשרות לשמיטין ליוצלות ולכטיעה, בו ביום נברא אדה"ר וכידון ויאל
 בדימוס והי' סי' לבניו כדאי' בפסיקת' ובש"ט שהעתקתי בניאורי לאופן יו' א' של ר"ה ע"ש.
 חלקו ר"ה משארי י"ט שאס שכל להניח עירוב תבשילין וכוזר בראשן אינו יוכל להניחו
 ולהתנות כמו בשארי י"ט לפי ששני הימים של ר"ה קדושה אחת הן ואינן משום ספק.
 בערבית ככנסין לביה"כ (בשנת מקבלין שנת) ומתחילין ברכו ומסדרין ק"ש
 ברכותיו ואומרים חקעו (ובשנת גס ושמרו) והש"ץ אומר ח"ק ועומדין להתפלל.

תפלת ראש השנה.

לערבית לשחרית ולמנחה.

עומדין להתפלל בכריעה ופניפת הראש לריכין לוקוף צוקף הנרכות.

אֲדָנִי שֹׁפֵטִי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
 עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקֶנֶה הַכֹּל חוֹזֵר חַסְדֵי אֲפֹת
 וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה.

זְכַרְנוּ לַחַיִּים • מְלֶךְ חַסֵּן בְּחַיִּים • וְכַתְּבָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים •
 לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים • מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְתִיב מִתִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ
 מִכָּלֵל חַיִּים בְּחֶסֶד מְתִיב מִתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
 נוֹסְלִים וְרוֹפֵא הוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקִים אַמוֹנְתוֹ

(* אם לא אמר זכרנו ומי כמוך אין מסוירין אותו, וכן כדין בוכחוב
 ובספר חיים כיון שחתם הנרכה אסור לו לעזור.)

ללשני עמר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך
ממית ומחיה ומצמיח לשועה.

מי כמוך אב הרחמים. וזכר יצאיו לחיים ברתמים.
ונאמן אתה להחיות מתים. פרך אתה יי מחיה המתים:
אתה קדוש ושמו קדוש וקדושים בכל יום יהללוך פלה:
ובכן הן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך
ואמתך על כל מה שבראת ויראוך כל
המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים
ועשו כלם אנה אחת לעשות רצונך
בלבב שלם כמו שידענו יי אלהינו שהשלטון
לפניך עז בידך וגבורה בימינך ושמוך
נורא על כל מה שבראת:

ובכן הן כבוד יי לעמך תהלה ליראוך ותקונה
דורשיך ופתחון פה למיחלים לך שמחה
לארצך וששון לעירך וצמיחת קרן לדוד עבדך
עריכת נר לבן ישי משיחך במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו
וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפיץ פיה. וכל
השעה בלה בעשן תכלה כי תעביר ממשלת
דון מן הארץ:

ותמלוך אתה יי לבידך על כל מעשיך בחר

(* שרה שלטון הש"ן נמר"ס עיין ה"כ. *) תכלהו הלמ"ד נקמן ועיין ה"כ.

ציון מושבן במוקד וביחשלים עיר קדשך
 כפר-אב בדברי קדשך ימלך יי לעולם
 אלהך ציון לדוד ודוד תלולה:

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלה מבלעדך
 ככתוב ויגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש
 נקדש בצדקה: ברוך אתה יי המלך הקדוש:
 אתה בחרתנו מכל העמים • אהבת אותנו •
 ורצית בנו • ורחמתנו מכל הלשונות • וקדשתנו
 במצותיך • וקרבתנו מלכנו לעבודתך •
 ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

במוצאי שבת לומדים זו • חת מוצאי שבת ומגט זמן ריעוננו.

ותודיענו יי אלהינו את משפטי צדקה ותלמדנו לעשות
 חקי רצונך ותתן לנו יי אלהינו משפטים ישרים ותורות
 אמת חקים ומצוות טובים ותנחילנו זמני ששון ומועד
 קדש וימי נדבה • ותורישנו קדשות שבת וקבור מועד
 ויחגיגת הרגל • ותבדל יי אלהינו בין קדש לחול בין אור
 לחשך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי
 המעשה בין קדשות שבת לקדשות יום טוב הבדלה
 ואת יום השביעי מששת ימי הישעשה קדשות •
 הבדלה וקדשות את עמך ישראל בקדשותך:

(* נקדש הד' נפתח עיני ה"ב.

וְהִתְחַלְתֶּם לְבַרְכּוֹת יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה וְאֵת יוֹם הַזְכוּרֹן הַזֶּה. יוֹם זְכוּרֹן הַרְדְּעוֹת
 בְּאַהֲבָה מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לְיִצְיָאֵת מִצְרַיִם:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ
 וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְזָכְרוּנוּ
 וּפְקֻדוֹתֵינוּ וְזָכְרוּנוּ אֲבוֹתֵינוּ. וְזָכְרוּנוּ מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד
 עֲבֹדְךָ. וְזָכְרוּנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָׁךְ. וְזָכְרוּנוּ כָּל־
 עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפִלְטָה לְטוֹבָה לְחַן
 וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַזְכוּרֹן
 הַזֶּה. זָכְרוּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּנוּ
 בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים: וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה
 וּרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ
 בְּכַבוֹדְךָ וְהַנְּשֵׂא עַל כָּל־הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ וְהוֹפֵעַ
 בְּהַדָּר גָּאוֹן עֲזָךְ עַל כָּל־יֹשְׁבֵי תֵּבֵל אֶרֶץ־
 וְיַדַּע כָּל־פְּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּו וְיָבִין כָּל־יְצוּר
 כִּי אַתָּה יִצְרַתָּו וְיֵאמֶר כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ
 יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמְלָכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה:
 (לשבת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בְּמִנוּחֵינוּ)

קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך
שבענו משובך ושמחנו בישועתך.

(לכח) והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת

קדשך ויגדורכה ישראל מקדשי שמך.

וטוהר לבנו לעבודך באמת כי אתה אלהים אמת
ודברך אמת וקים לעד. ברוך אתה יי מלך על
כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הזכרון:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.
ותחזיקה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה
יי המחזיר שביבתו לציון:

מורים רבנו.

מורים אנתנו לך שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל
בשר ויצרנו יוצר בראשית ברכות
והוראות לשמך הגדול והקדוש
על שהחיייתנו וקיימתנו בן תחינו
ותקיימנו ותאסוף גליותינו לתצרות
קדשך לשמך חסיד ולעשות רצונך
ולעבדך בלבב שלם על שאנתנו
מורים לך. ברוך אל תחזיקה את
מורים אנתנו לך שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל
בשר ויצרנו יוצר בראשית ברכות
והוראות לשמך הגדול והקדוש
על שהחיייתנו וקיימתנו בן תחינו
ותקיימנו ותאסוף גליותינו לתצרות
קדשך לשמך חסיד ולעשות רצונך
ולעבדך בלבב שלם על שאנתנו
מורים לך. ברוך אל תחזיקה את
מורים אנתנו לך שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל
בשר ויצרנו יוצר בראשית ברכות
והוראות לשמך הגדול והקדוש
על שהחיייתנו וקיימתנו בן תחינו
ותקיימנו ותאסוף גליותינו לתצרות
קדשך לשמך חסיד ולעשות רצונך
ולעבדך בלבב שלם על שאנתנו
מורים לך. ברוך אל תחזיקה את

נפיק שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך ומאבותיך שבכל עת
ערב ודקר וצדקים. המוב כי לא כלו רחמיה והמרחם
כי לא תמו חסדיך מעולם קיינו לך:
ועל כלם יתברך ויתרחם שמך מלבנו תמיד לעולם ועד:

ובתוב לחיים טובים (כל) בני בריהו:

וכל החיים יודוך פלה ויהללו את שמך באמת ה' ושעתנו
ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ולה נאה להודות:

בערבית ומנחה אומר זכ.

בשחרית אומר זכ.

<p>שמים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמוך ברכנו אבינו כלנו באחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך את עמוך ישראל בכל יום ובכל שעה בשלומך:</p>	<p>שמים שלום רב על ישראל עמוך תשים לעולם כי אתה הוא מלך אדון לכל השלום וטוב בעיניך לברך את עמוך ישראל בכל יום ובכל שעה בשלומך:</p>
--	--

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה גובר וגבית
לפניך אנחנו וכל עמוך בית ישראל לחיים טובים ולשלום.
ברוך אתה יי עושה השלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדיבר מרמה ולמקללי נפשי תהום
ונפשי בעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרהף נפשי וכל
החושבים עלי רעה מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען
שמך עשה למען ימינה עשה למען קדשתך עשה למען תורתך למען
יחלצנו ירידה הושיעה ימינה וענני: יהי רצון אמרי פי והגיון לבי
לפניה יי צהרי וגואלי: עשה שלום במרוצתי הוא יעשה שלום עלינו
ועל כל ישראל ואמרו אמן: יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך:

אין ה' סוד התפלה בערבית, אבל אומר קדים מתקבל אחר שהזמינו הקהל את
תפלתם (ובשנת אומר תפלה ויכלו ומגן אבות ואומר המלך הקדוש ויתם בשל שנת
לבו, וכרוב הקהלות אין אומרים כמה מליקיו, אכן נק' ספ"ד ובנותי' אומרים)
וה' מקדש בניה"כ ואומר שהסינינו. עלינו, ק"י והולכין לבתיהם לשלום.

קידוש לראש השנה

קודם הזמרים ענה"כ נלילה הראשון טכני' לאמר טיש לעברה

ליחיד לשנה טובה תכתב: ולרבים תכתבו:

ולנקים לשנה טובה תכתבי: ולרבות תכתבנה:

סדר קידוש לראש השנה.

מקדשין על כאלוק וואומרין זמן בשני סלילות (ונשנת מתחילין ויכלו).

סברי מרגן ורבנו ורכותי.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם פרא פרי הנפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו
מכל עם ודומינו מכל לשון וקדשנו במצותיו. ותתן
לנו יי אלהינו באהבה את יום השבת הזה ואת יום הזכרון
הזה יום זכרון תרועה באהבה מקרא קדש וזכר
ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל
העמים. ודברך אמת וקים לעד. ברוך אתה יי מלך על
כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הזכרון:

כמוצאי שבת מוסיפין נרוהבדלה. חת מוצאי שבת: חגט ומחמוץ ריעונג.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם פרא מאורי האש:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הפבריל בין קדש לחול בין
אור לחשך בין ישראל לעמים. בין יום השביעי לששת ימי
המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלה. ואת יום
השביעי מששת ימי המעשה קדשת. הבדלה ומקדשת את עמך
ישראל בקדשתך. ברוך אתה יי הפבריל בין קדש לקדש:

ואומרים שהחינו בשני סלילות. ומנו וחגט כיוודע נחטטע זשסינו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

שהחינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

והנני על פני ונברכין ונאמריא וישלח מרחם סלענו. ואני' טעלין משה
מטוק ושנלין אומו נדבם ונברכין עליו בורא פרי העץ ואוכלין אומו ואס'כ אשורים:
יהי רצון מלפניך יי א'וא' אבותינו שתתברש עלינו שנה טובה ומתקנה:

מטה לאכול ולשמות ולשמות ניום הקדוש הזה כמו בשאר י'ט ומעדי ה' אף כי הוא זה
הראש והראשון שבאכה, ואמרו ר'ל סימנא מילתא הוא. ע"כ יש לאכול מאכלים טובים
ומתוקים ויחוק הסימן לשון ע' ריבור פה שעושה רושם נלי ספק, וכמו שאמרו ז' לאכל
הקטמות שהולכין אחר הפה, וכללו של דבר איאלל משמנים ושמה ממתיקים וכמו אמלאנו
נחממי' (ס' י') שאמר לנו אכלו משמנים ומה ממתיקים ואלקו מנות לאין נכון לו כי קדוש
הז' לאדנינו, וא' מעלנו פי קדוה ה' היא מעוכס: וינטק נה' ית' שיזמן לו פרנסתו נכבד.
בשחרית ר'ה טעמישין לניס'כ ומסודין הנרבות ופ' קדנות (ואין אומרון ובראשי
הדשים) וס'ע ודל' עם כרבותיהם וקורין ק'ע ויזכרו למדן עם הנכ"ס כראי' הלא
לאמר זמן הפל'. ומתפללין שנע בלקש כמו בערני' והש'ן אחר הפל', וכבר נבגו לסוסין
גם פיזי' כל מקום לפי מנבגו, והכסני' עולים לדוכה והש'ן צומל הפלס' ואשרין א"ט.
פ'ורה ביו' יכ'ווירד טקג'יד (חויסער אמת) נמד שחרית חונר מנח' א"ט געוהג'ט.

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הַמְּאֵנוּ לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹא אַתָּה:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ בְּפֶל מַעְלֵינוּ קַל-גְּזוּרֹת קָשׁוֹת:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ בְּפֶל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הָסֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ בָּלָה כָּל-צָר וּמַשְׁמִין מַעְלֵינוּ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ סְתוּם פִּיזֹת מַשְׁטַיְנוּ וּמְקַטְרְגֵינוּ:

אָ מַכֵּה דָבָר וְחָרֵב דָּרָע וְשָׂבִי וּמַשְׁחִית (וּמַגְּזֵה) מִבְּנֵי בְרִיתְךָ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מִנַּע מַגְּפָה מִנַּחֲלָתְךָ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ שֶׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הַחַיֵּינוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ סָלַח וּמַחֵל לְכָל-עֲוֹנוֹתֵינוּ (כִּי' סָחַל וּסְלַח):

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מַחַח וְהַעֲבֵר פִּשְׁעֵנוּ (וּחַטֵּאתֵנוּ) מִפְּנֵי עֲיִינְךָ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ קָדַע רָזַע פֶּזַר וַיִּגְנוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מִחֻק בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבֵּים כָּל שְׂמִירֵי הַזֶּבֶד וְתֵיבֵי:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכוֹר כִּי עָפָר אָנַחְנוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכָרְנוּ בְזָכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים: חזן מעילת ווירד
מסמאט כתבנו
תתמנו גועמגט.

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְסֵפֶר זְכוֹרֹת:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְסֵפֶר פְּרִנְסָה וְכַלְפָּלָה:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְסֵפֶר גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה:

אָמֵן כְּתִבְנוּ בְסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה (כ"ט מחילה וסליחה):

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַצְמַח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקִרְוֹב:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָרַם קָרוֹן יִשְׂרָאֵל עִמּוֹךְ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָרַם קָרוֹן מְשִׁיחֶךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מֵלֵא יִרְנוּ מְבָרְכוֹתֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מֵלֵא אֶסְמִינוּ שְׁבַע:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ פָתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפְלָתֵנוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ תִהְיֶה הַשְּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חַמּוּל עָלֵינוּ וְעַל עַלְלֵינוּ וְטַפְּלֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ נָא אֶל־תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִים מִלְפָּנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְוִיגִים עַל שֵׁם קְדֻשָּׁךְ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טַבּוּחִים עַל יְחֻדְךָ:

אָמֵן עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבְבַמִּים עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ נִקּוּם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָרֶיךָ הַשְׁפוּךְ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם־לֹא לְמַעַנְנוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:

אִמְעֵשֶׂה לְמַעַן שְׂמֹךְ הַגָּדוֹל הַנְּבוֹד וְהַזָּר אֲשֶׁן קָרָא עֲלֵינוּ:

אִמְ חַנְּנוּ וְעַנְנוּ בִּי אִין בְּגוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

ס'ן אומר ק'ת, ס'ן כמוד וכו', ומזילין ב' ס'ת וקורין בראשון כפ' וירא ס'ן וכו' פקד את אדם עד ימי רבי', ומתחלק למעשה גברי ונשב' לשבעה, ונס'ת ב' קורין למעט' כפ' ע'יחס וכסד' השניעי עד אשה לכ', ומפטרין כג' א' ס'י' א' ויחי אדם אחד עד וירס קרן משיחי. אס' ע' מילה כר' מלין קוד' תקיעת שופר, וכגכ' אומרין תסלם יקו' פירקן ולארי וס'כ' מלין.

סדר תקיעות.

סייב כל אדם מישראל לשמוע בר'ה תשע קולות, שלשה סדרים של שלש שלש, וס'ן שלש תרועות וכל אמת פשוטה לפני' ופשוטה לאחרי'. תרוע' זו האמורה בתורה נסתפק לנו אם היא היללה והיינו גניחות דקות, או גסות אפן אנדים, או אם הם שניהם יחד, לפיכך נבאת ידי כל ספק הצריכו חז'ל לתקוע תשר'ת ג' פעמים, תש'ת ג' פעמים, תר'ת ג' פעמים, וס'י' לדבר יום תרועה יהי'ה לכם גימטריא תלתי'ן הוי'.

תקיעת שופר צריכה כונת שמע ומשמיע, לפיכך התקוע והשמע כל אחד נריך לכוון לקיים מ'ע שכתוב בתורה יום תרועה יהי', ויזיל בשפתיו ליקב'הו וכו' הריני טובן לקיים מצוה שצונו בוראנו לתקוע בשופר (השומע אומר לשמוע קול שופר) היום הזה כמו שכתוב בתורה יום תרועה יהי' לכם. תקיעת שופר צריכה להיות בעמידה, אסד השומע ואסד משמיע בעמידה. י'א שטוב לתקוע בנר' ימין וכן המבג' וי'א דמא' עדיפא, פלכך אין להקפיד כל כך. יכפוך פי האסד למעלה. קידס אתקוע עברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר

קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְשִׁמּוֹעַ קוֹל שׁוֹפָר:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֲחִינּוּ וְקִיַּנְנוּ וְהִגִּיעֵנוּ לְיָמֵן הַזֶּה:

מלכ'ת) תקיעה שברים תרועה תקיעה: ג' פ', ואס'כ' קור' המקב' שבו

(זכרונות) תקיעה שברים תקיעה: ג' פ', שב:

(שופרות) תקיעה תרועה תקיעה: ג' פ', וסאסרונס

תקיעה גדולה מושכין ומאריכין כה שהוא סימן סילוק שכינס.

אסד התקיעות אומרין אשרי העם יודעי חרועה יי באור פניך יהלכון: ואומרין אשרי, יהללו, ומחזירין ס'ת להיכל והס'ן אומר ס'ק ועומדין להתפלל חפלת מוסף. התחיל לתקוע ולא יוכל להשלים, ישלים אסד ממקום שפסק ראשון. ואפילו ג' או ל' וא' די להם בברכה שברך ראשון ותקיעות שתקע עלו להם, ואפילו לא יוכל לתקוע כלל העמוד תחתיו תוקע על סמך ברכות הראשון, וכלבד שהיו שם התוקעים האחרונים בשעת ברכה ותקיעה ושמעו, אבל אם לא שמע הברכה נריך לנכך לעצמו וא' ל' לנכך בקול רם שהנבדור כנר ילאו י'א בברכה, ואס' כה באמצע התקיעות והנכרך להשלים התקיעות שפסק בהן הראשון נריך לסוד לראש התקיעות או לאתן שהפסיד אס' שמע מקצתן והלך לסון באמצע, נד'א כשלא ינא עדין י'סן, אבל מי שכנר י'א ונא. להוסיף הצידד לעולם אינו מתחיל אלא ממקום שפסק ראשון.

תפלת מוסף לראש השנה.

ניסיד לא תפלה אדם תפלת מוסף עד אשר תלש שעות על סוס.

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב תאל תגדול תגבור ותגדור אל
עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזוכר חסדי אבות
ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באברהם.

זכרנו לחיים • מלך חפץ בחיים • וכתבנו בספר החיים
למענה אלהים חיים • מלך עוזר ומושיע ומגן
ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע
מכלל חיים בחד מחיה מתים ברתמים וצדים סומך
נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
לישגי עקר מי כמותך בעל גבורות ומי רומח לך מלך
ממית ומחיה ומצמיח ישועה.

מי כמותך אב הרתמים • זוכר יצאיו לחיים ברתמים
ונאמן אתה להחיות מתים • ברוך אתה יי מחיה המתים:
אתה קדוש ושמוך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה:
ורבן הן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך
ואימתך על כל מה שבראת וייראוך כל
המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים
ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך
בלבב שלם כמו שידענו יי אלהינו שהשלטון
לפניך עז בידך וגבורה בימינך ושמוך
נורא על כל מה שבראת:

וּבִבְנֵי הַתֵּן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ הַהֵלֵךְ לִירֵאִיךָ וְתִקְוֶה
לְדוֹרֵשֶׁיךָ וּפְתַחֲוֹן פֶּה לַמִּוְחָלִים לְךָ שְׂמֹחֵה
לְאַרְצֶךָ וְשִׁשׁוֹן לְעִירֶךָ וְצַמִּיחַת קֶרֶן לְדוֹד עֲבֹדֶךָ
וְעַרְיֹבֶת גֵּר לְבֵן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחֶךָ בְּמַחֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבִבְנֵי צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמְחוּ וְיִשְׁרִים יַעֲלוּזוּ
וְחַסִּידִים בְּרַגְלָהּ יִגִּילוּ וְעוֹלָתָהּ תִּקְפֹּץ פִּיָּהּ וְכָל־
הָרָשָׁעָה כָּלָה בְּעֵשֶׂן הַבְּלָה כִּי תַעֲבִיר מִמְּשַׁלֵּת
וְדוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יי לְבִבְדֶךָ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ בְּחַד
צִיּוֹן מִשְׁבֵּן בְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ
בְּכָרֶזֶב בְּדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם
אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹד וְדָר הַלְלוּתָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ
בְּכַתּוּב וַיִּגְבַּהּ יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ
נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּלִיךְ הַקְּדוֹשׁ:
אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים • אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ •
וְרָצִיתָ בָּנוּ • וְרוּמְמַתָּנוּ מִכָּל־הַלְשׁוֹת • וְקִדְשָׁתָנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּבָנוּ לְעַבְדֵי רִיבֶךָ •
וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרֵאתָ:

וְהַתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֲרֵיזִים הַשְּׂבוּת

הזוה ואת יום הזכרון הַזֶּה • יום זכרון הַרְעוּלָה
באהבה מִקְרָא קָדֵשׁ זָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

וּמִפְּנֵי חַטָּאֵינוּ גָּלֵינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל
אֲדָמָתֵנוּ וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ
בְּבֵית בְּחִירָתְךָ בְּבֵית הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ:

יְהִירְצוּן מִלִּפְנֵיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַהֲבֵנוּ מֶלֶךְ
רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִבְנֶהוּ מֵהֲרָה וְתִגְדֵּל כְּבוֹדוֹ
אֲבִינוּ מִלְּכָנוּ גִלְהַ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מֵהֲרָה
וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חַי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ
מִבֵּין הַגּוֹיִם וְנִפְּוֹצוֹתֵינוּ כְּנֵם מִיִּרְכַּת־אָרֶץ
וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת
קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים פְּסֻדָּרִים וּמוֹסְפִים
כֹּה לְכַתֵּם: וְאֵת מוֹסְפֵי יוֹם (הַשְּׁבֵת הַזֶּה וְיוֹם)
הַזְּכוֹר הַזֶּה • נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה
בְּמִצּוֹת רְצוֹנָךָ כְּמוֹ שֶׁתְּבַת עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ
עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ בְּאִמּוֹר:

תפלת מוסף לראש השנה

בְּרוּךְ הוּא שְׁדוּא נֹטֵה שָׁמַיִם וְיֹסֵד אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב יִקְרוֹ
 (נ"ט וכסא כבודו) בְּשָׁמַיִם מְפַעֵל וּשְׁכִינַת עֲזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים:
 הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד (נ"ט אַחֲרָי) . אָמַרְתָּ מִלְּבָבוֹ אָפֶס זִוְלָתוֹ
 בְּפִתּוֹב בְּתוֹרָתוֹ וַיִּדְעַת הַיּוֹם וַהֲשִׁבַת אֶל־לִבְךָ בִּי־יְהוָה
 הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מְפַעֵל וְעַל־הָאָרֶץ מִתְחַת אֵין עוֹד:
 עַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מִהֲרָה בְּתַפְאֵרַת עֲנֻךְ
 לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יִכְרֶתוּן . לְתַקֵּן
 עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי וְכָל־בְּנֵי בֶשֶׁר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ . לְהַפְנוֹת
 אֱלֹהֶיךָ כָּל־רְשָׁעֵי אֶרֶץ . וַיִּכְירוּ וַיִּדְעוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לָךְ
 תִּכְרַע כָּל־בָּרָךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לְשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וַיִּכְרְעוּ
 וַיִּפְּלוּ . וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְרַי יְהוָה . וַיִּקְבְּלוּ כָּלָם אֶת־עַל
 מַלְכוּתְךָ . וְתִמְלוֹךְ־עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד . כִּי הַמַּלְכוּת
 שְׁלֹךְ הוּא וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד: כְּפִתּוֹב בְּתוֹרָתְךָ
 יְהוָה וַיִּמְלֹךְ לְעַלְמֵי וָעֶד:

וְנֵאמַר לֹא־הֵבִיט אֶזְנוֹ בִּי עֵקֶב וְלֹא־רָאָה עֲמָל
 בְּיִשְׂרָאֵל יְהוָה הֵיוּ עֲמוֹתָ רֹעוֹת מֶלֶךְ־בוֹ: וְנֵאמַר
 וַיְהִי בְּיִשְׂרוּן מֶלֶךְ בְּהַתְאַסֵּף רָאשֵׁי עַם יַחַד
 שִׁבְטֵי־יִשְׂרָאֵל: וּכְדַבְּרֵי קֹדֶשׁ כְּתוּב לֵאמֹר כִּי
 לִי־הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם: וְנֵאמַר יי מֶלֶךְ־גְּאוּחַ
 לְבַשׁ־לְבָשׁ יי עֲזֵה־הַתְּאוֹדָה תִּכְנוֹן תִּבְל כֹּל תִּמּוּט:
 וְנֵאמַר שְׂאוֹ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהַנְּשֹׂאוּ פִתְחֵי
 עוֹלָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה־מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי

עוזו וגבור יי גבור מלחמה: שאו שערים
 ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד:
 מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא מלך
 הכבוד סלה: ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב
 לאמר כה אמר יי מלך ישראל וגאלו יי צבאות
 אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים:
 ונאמר ועלו מושיעים בהר ציון לשפט את הר
 עשו והיתה לי המלוכה: ונאמר והיה יי למלך
 על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחר ושמו
 אחר: ובתורתך כתוב לאמר שמע ישראל
 יי אלהינו יי אחר:

אלהינו ואלהי אבותינו מלוך על כל העולם כלו
 בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך והופע
 בהדר גאון עזך על כל יושבי תבל ארצה.
 וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור
 כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו
 יי אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה:

(לשנת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו:)

מדי שנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך
 שבענו מטובך ושמחנו בישועתך.

(לכח) וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שְׁבֵת

קִדְשֶׁךָ וַיְנַחֲרִיבָהּ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֹךְ.

וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת
 וּדְבַרְךָ אֱמֶת וְקִים לְעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ עַל
 כָּל־הָאָרֶץ מִקִּדְשֵׁי הַשְּׁבֵת וַיִּשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזְּכוּרֹן:
 אַתָּה זֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם וּפּוֹקֵד כָּל־יְצוּרֵי קָדָם
 לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל־תַּעֲלָמוֹת וְהַמּוֹן נִסְתָּרוֹת
 שְׂמֵרֵי אֲשִׁית: אֵין שְׂכָחָה לְפָנֶי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ.
 וְאֵין נִסְתָּר מִנְּגֵד עֵינֶיךָ: אַתָּה זֹכֵר אֶת־כָּל־
 הַמַּסְפָּעַל. וְגַם כָּל־הַיְצוּר לֹא־נִכְחַד מִמֶּךָ. הַבַּל
 גָּלוּי וַיִּדְוַע לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ. צוּפָה וּמִבֵּית עַד
 סוּף כָּל־הַדּוֹרוֹת. כִּי תָבִיא חֵק וּפְרוֹן לְהַפְקֵד
 כָּל־רוּחַ וְנַפֶּשׁ. לְהַזְכֵּר מַעֲשִׂים רַבִּים וְהַמּוֹן
 בְּרִיּוֹת לְאֵין תְּכַלִּית. מֵרֵאשִׁית כּוֹאֵת הַדּוֹרְעָת.
 וּמִלְּפָנִים אֹתָהּ גְּלִית. וְהַהִיּוֹם תַּחֲלֵת מַעֲשִׂיךָ
 וּפְרוֹן לְיוֹם רֵאשׁוֹן. כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט
 לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: וְעַל הַמְּדִינּוֹת בּוֹ יֹאמֵר אֵיזוֹ
 לְחַרְב־. וְאֵיזוֹ לְשָׁלוֹם. אֵיזוֹ לְרָעַב. וְאֵיזוֹ לְשִׁבְע־.
 זְכוּרֹת בּוֹ יִפְקְדוּ. לְהַזְכִּירָם לַחַיִּים וּלְמוֹת. מִי

(*) אֵין שְׂכָחָה, הַכ' רַפֵּה.

(*) לְשׁוֹבַע,

כ"ה נפסיקת' ובויקל' רנ' פ' כ"ט

לאֲנַסְקֹד בְּהִיּוֹם הַזֶּה. כִּי זָכַר כָּל הַיְצוּר לְפָנֶיךָ
 בָּא. מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֻדָּתוֹ. וְעֲלִילוֹת מִצְעָדֶי
 גָּבַר. מִחֲשֻׁבוֹת אָדָם וְתַחֲבֹלוֹתָיו וַיִּצְרֵי
 מֵעַלְלֵי אִישׁ. אֲשֶׁרֵי אִישׁ שָׁלָא יִשְׁכַּחֶךָ. וּבֶן
 אָדָם יִתְאַמֵּץ בְּךָ. כִּי דוֹרֶשֶׁיךָ לְעוֹלָם לֹא
 יִבְשָׁלוּ. וְלֹא יִבְלָמוּ לְנִצְחַת כָּל־הַחוֹסִים בְּךָ: כִּי
 זָכַר כָּל־הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָּא וְאַתָּה דוֹרֵשׁ
 מַעֲשֵׂה כָלָם: וְגַם אֶת־נַחַ בְּאַחֲבַח זְכָרְתָּ.
 וְתִסְקַדְחוּ בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים בְּחַבִּיבֵי אֶת־
 מִי הַמְּבֹוֹל קְלִשְׁחַת כָּל־בָּשָׂר מִפְּנֵי רוּעַ
 מֵעַלְלֵיהֶם. עַל־כֵּן זָכְרוּנוּ בְּאֵלֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 לְהַרְבוֹת זִרְעוֹ בְּעִפְרוֹת תִּבְל. וְצִאֲצְאוּ כַחֲלוֹל
 הַיָּם: בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־נַחַ
 וְאֶת כָּל־הַחַיָּה וְאֶת־כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ
 בַּתְּבֵה וַיַּעֲבֹר אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁכַּו
 הַמַּיִם: וַנֹּאמֶר וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם
 וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־אֲבָרָהֶם אֶת־
 יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב: וַנֹּאמֶר וַיִּזְכֹּרְתִי אֶת־בְּרִיתִי
 יַעֲקֹב וְאֶף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶף אֶת־בְּרִיתִי
 אֲבָרָהֶם אֲזָכַר וְהָאָרֶץ אֲזָכַר: וּבְדַבְּרֵי קְדֻשָּׁה
 בְּתוֹב לֹאמַר זָכַר עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתָיו חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ:

וְנֹאמַר טָרַף נָתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:
 וְנֹאמַר וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כְּרַב חֲסָדָיו:
 וְעַל יְדֵי עֲבָרֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר הַלֹּךְ
 וְקִרְאתָ בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יי
 זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ אֲהַבֵת כָּלֹלְתֶיךָ
 לְכַתֵּב אַחֲרַי בְּמִדְבָר בְּאַרְץ לֹא זְרוּעָה: וְנֹאמַר
 וְזְכַרְתִּי אֲנִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּךָ בְּיָמַי נְעוּרֶיךָ
 וְהַקִּימוֹתִי לָךְ בְּרִית עוֹלָם: וְנֹאמַר הֲבֵן
 יִקָּר לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד שְׁעִשׂוּעִים כִּי־מֵדִי
 דַּבְּרִי בּוֹ זְכֹר אֲזַכְּרֶנּוּ עוֹד עַל־כֵּן הָמוּ מֵעַי
 לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם־יי:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זְכַרְנוּ בְּזַכְרוֹן טוֹב
 לְפָנֶיךָ וּפְקַדְנוּ בְּפִקְדַת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְׁמֵי
 שָׁמַי קָדָם וְזָכַר־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת
 הַחֶסֶד וְאֶת־הַשְּׂבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם
 אָבִינוּ כְּהַר הַמֹּרִיָּה וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֲקָדָה
 שְׁעָקַד אֲבָרָהָם אָבִינוּ אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ עַל־גֵּב
 הַמִּזְבֵּחַ וּכְבַשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְךָ
 שְׁלָם בֵּן יְכַבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת־כַּעֲסְךָ מֵעַלֵינוּ
 וּבְטוֹבְךָ הַגָּדוֹל יִשׁוּב־חֲרוֹן אַפֶּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ

קרא
 זְמַנְחֻלְתְּךָ • וְקִיִּם־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַדָּבָר
 שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרַתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי
 כְבוֹדְךָ כְּאִמּוֹר: וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רְאִשְׁנִים
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי
 הַגּוֹיִם לְהִזְוֹת לָהֶם לֵאמֹר אֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה: כִּי זָכַר כָּל־
 הַנְּשַׁכְּחוֹת אֹתָהּ הוּא מֵעוֹלָם וְאִין שִׁכְחָה לִפְנֵי
 כִּסֵּא כְבוֹדְךָ וְעַקְדַת יִצְחָק לְזֶרְעוֹ (שְׁלַעֲקֹב) הַיּוֹם
 בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר • בָּרוּךְ אַתָּה יי זָכַר הַבְּרִית:
 אַתָּה נְגִלְתָּ בְּעֵינֵי כְבוֹדְךָ עַל עַם קְדוֹשְׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם מִן
 הַשָּׁמַיִם הַשְּׁמַעְתָּם קוֹלְךָ וְנְגִלְתָּ עֲלֵיהֶם בְּעַרְפְּלֵי שָׁמַר גַּם
 (כָּל) הָעוֹלָם כְּלוּתָל מִפְּנֵיךָ וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית חָרְדוּ מִפְּנֵיךָ
 בַּתְּצַלּוֹתֶיךָ מִלְּכַנּוֹ עַל־דֵּר סִינֵי לְלַמֵּד לְעַמּוֹת תּוֹרָה וּמִצְוֹת
 וּתְשׁוּמֵי עַם אֶת־הוֹד קוֹלְךָ וְדַבְּרוֹת קְדוֹשֶׁךָ מִלְּהַבּוֹת אֵשׁ
 בְּקִלְוֹת וּבְרָקִים עֲלֵיהֶם נְגִלְתָּ וּבְקוֹל שֹׁפָר עֲלֵיהֶם הוֹפְעֵת:
 בְּכַתּוּב בְּתוֹרַתְךָ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיֹת הַבִּקְרָר וַיְהִי
 קוֹל וּבְרָקִים וְעַנְנוֹבָבָד עַל־הָהָר וְקוֹל שֹׁפָר חֲזָק מְאֹד וַיִּחַרַד
 כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בְּמַחֲנֶה: וַנֹּאמֶר וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ
 וְחֲזָק מְאֹד מִשְׁעָה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל: וַנֹּאמֶר וְכָל־
 הָעָם רָאִים אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלְּפִידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר
 וְאֶת־הָהָר עֲשָׂן וַיִּרְא הָעָם וַיִּנְעוּ וַיַּעֲמְדוּ מִרְחָק: וּבְדַבְּרֵי
 קְדוֹשְׁךָ בְּתוֹב לֵאמֹר עָלֶה אֱלֹהִים בְּתַרְעֵה וַיִּבְקוֹל שׁוֹפָר:
 וַנֹּאמֶר בְּחֻצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי חַמְלָךְ יי וַנֹּאמֶר

(*) בערפלו כ' כ' וכו' עיקר כמו שזכרתי בניקורי למסוד.

תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגְנוּ: כִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל הוּא
 מִשְׁפָּט לֹאֵהִי יַעֲקֹב: וְנֹאמַר הַלְלוּיָהּ הַלְלוּיָהּ בְּקֹדֶשׁ הַלְלוּיָהּ
 בְּרִקְיעַ עֲוֹן: הַלְלוּיָהּ בְּגִבּוֹרֹתֶיהָ הַלְלוּיָהּ כְּרַב גְּדוֹל: הַלְלוּיָהּ
 בְּתִקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּיָהּ בְּנִגְבַל וּכְנֹזֶר: הַלְלוּיָהּ בְּתַף וּמַחֹל
 הַלְלוּיָהּ בְּמִנִּים וְעִנָּב: הַלְלוּיָהּ בְּצִלְצָלִי שְׁמַע הַלְלוּיָהּ
 בְּצִלְצָלִי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְיָ הַלְלוּיָהּ: וְעַל יְדֵי
 עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כְּתוּב לֵאמֹר כָּל־יֹשְׁבֵי תְבֵל וְשִׁכְנֵי אֶרֶץ
 בְּנִשְׁאֲגִים הָרִים תִּרְאוּ וְכִתְקַע שׁוֹפָר תִּשְׁמְעוּ: וְנֹאמַר
 וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל וּבְאוֹ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ
 אֲשׁוּרָה וְהַנְּדָחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַשְׁתַּחֲוִי לַיְיָ בְּהַר הַקֹּדֶשׁ
 בִּירוּשָׁלַם: וְנֹאמַר וַיִּי עֲלֵיהֶם יִרְאָה וַיֵּצֵא כְּבָרֶק חֲצוֹ
 וְאֲדָנָי יְהוִה בְּשׁוֹפָר יִתְקַע וְהִלְךְ בְּסַעֲרוֹת תִּימָן: יִי
 צְבָאוֹת יְיָ עֲלֵיהֶם: כֵּן תִּגַּן עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹמְךָ:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֵהִי אֲבוֹתֵינוּ תִקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל
 לְחִירוֹתֵנוּ וְשָׂא נִם לְקַבֵּץ גְּלוֹתֵנוּ וּמְרַב פְּזוּרֵנוּ
 מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפֹצוֹתֵינוּ כִּנְס מִיִּרְכַּתִּי אֶרֶץ
 וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירֶךָ בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַם בֵּית
 מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׂם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת
 קַרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ כְּמִצְוָה (כ"ט כְּמִצְוָה) עָלֵינוּ
 בְּתוֹרַתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְּבָרֶךָ כְּאִמּוֹר:
 וּבַיּוֹם שִׂמַּחְתֶּם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי חֹדְשְׁכֶם
 וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרוֹת עַל עַלְתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי

(*) כְּמִצְוָה כֵּן נֹאמַר נְבִי יִתָּן וְכִי ו' ע.

תפלת מוסף לראש השנה קלב

שְׁלֵמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכְרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי
יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אֶתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר וּמְאֹזֵן
הַרְוֵעָה וְאִין דְּוֹמָה לָךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ קוֹל
הַרְוֵעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם.
וְהִשָּׁב אֶת־הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בִּירְחָךְ וְאֲשִׁי
יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִקַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה
לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.
וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מורים רבכנן.

מורים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל
בְּשָׁר יוֹצֵרְנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכּוֹת
וְהוֹרָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
עַל שֶׁחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ בְּנֵי תַחֲזִינָה
וְתַקִּימָנוּ וְתִאֲסֹף גְּלוּיֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת
קִדְשֶׁךָ לְשִׂמְךָ חֲקִיךָ וּלְעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ
וּלְעֲבֹדָה בְּלִבְבֵנוּ שְׁלֵם עַל שְׂאֵתָנוּ
מורים לָךְ. בָּרוּךְ אַל הַהוֹרָאוֹת:
מורים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן
יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר
נֹדֵד לָךְ וְנִסְפָּר תֵּהֱלֶתְךָ. עַל
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל
נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל
גִּסְיֶךָ שֶׁבְכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל גִּפְלֹאוֹתֶיךָ וְמוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְכָל־עֵת
עָרֵב וְדָקָר וְצָהָרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם
כִּי לֹא־תָמוּ חַסְדֶּיךָ מֵעוֹלָם קִיַּיְנוּ לָךְ:

וְעַל כָּל־מִיתְבָּרָךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּבָנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וּבְתוֹב לְחַיִּים מוֹכִיִּם (פָּלֵי) בְּיָדְךָ בְּרִיתְךָ:

תפלת מוסף לראש השנה

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת ה' ישועתנו
 ועזרתנו סלה ברוך אתה יי הטוב שמך וליך נאה להודות:
 שים שלום טובה וברכה הן וחסד ורחמים עלינו ועל
 כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו באחד באור פניך כי
 באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד
 וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך
 את עמך ישראל בכלעת ובכלשעה בשלומך
 בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב
 לפניך אנתנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ושלום
 ברוך אתה יי עושה השלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדיבר מרמה ולמקללי נפשי תהום
 ונפשי בעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרהוץ נפשי וכל
 החושבים עלי רעה מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם עשה למען
 שמך עשה למען ימינה עשה למען קדשתך עשה למען תורתך למען
 יחלצון ידידיך הושיעה ימינה וענני: יהי רצון אמרי פי והגיון לבי
 לפניך יי צודי וגואלי: עשה שלום במרומוי הוא יעשה שלום עלינו
 ועל כל ישראל ואמרו אמן: יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך:

ה' אלהי חסד המלכה, ואומרין פיוטים כפי מנהג המקום, ותוקעין על סדר הכרכות מדינה
 ומדינה לפי מנהג, ויחיד אינו תוקע על סדר זרכות מעומד, שאינו ראוי להפסיק תפלתו.
 אחר שגמר ה' אלהי חסד המלכה עמיד אומר ק"מ, ואומרין אין כאלהינו וטסיימין הסדר כבשאר י"ש
 ואומרין מזמור פ"א, ותחרין לתקוע שלשים קולות; ואח"כ כפוערים לבתיכם לשלום.

למנחה ככנסין לניה"כ ואומרין אשרי, ובל"ג, ח"ק, (ונשנת מוסיפין ואני תפילתי
 ומוליחין ס"מ וקורין ג' גברי נב' האינו, ומחזירין ס"מ להיכל ואומרין ס"ק) ומתפללין שבע
 בלשח כמו בערב, וה' אלהי חסד המלכה ואומרין א"ס (ובשב"א א"ל ולא ט"ז) ק"מ, עלינו, ק"מ.
 אחר מנחה קודם שקיעת סעסמה | כחך מנחה פתח ונחנכנו כחכנו כחכנו געוהט
 כולכים על שפת ספר שיש בו דנים | אמן חן חייננו בחך, ווח פיסע וינר, חרער חן
 או בלד פים חיים וטוטרס: | חיינע זעבענדיגע קוועלזע חוכר זחגט:
מי יא במוך נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו

לא יתקיימך לעד אפוי כי הפין חסד הוא: ישוב ירחמינו
 יבבש עונתינו ותשליך במצלותים כלחמאתם: וכל
 חטאת עמך בית ישראל תשליך במקום אשר לא יזכרו
 ולא יפקדו ולא יעלו על לב לעולם: תתן אמת לעקב
 חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:

סדר ערבית ליל שני זה לראשון ואם חל נ"ט אומדין וחודיענו.
 והקדשין נבי"כ וגם נבית ואומדין שהחיינו, אלא שמהדין אחר פרי או נגד
 חדש לסמוך עליו ברכת זמן, ואם אינו מולא מ"מ מנרד זמן.

בשחרית יום שני מתפללין כמו בראשון וקורין כפ' וירא מן והאלהים נסה
 עד סוף הסדר, ולמפטיר קורין כדאחמול ומפטירין בירמי' סי' ל"א כה אמר ה'
 טצא הן על רחם ארחמנו, ותוקעין כדאחמול. ואם חל יום ראשון בשנת אומדין
 מפטירנו על השופר ביום שני, ובק"ק אומדין אותו לעולם, ותתפללין טופף,
 ככל על סדר דאחמול. ואחר שיר של יום טכגין לומר מזמור מ"ז.

במוצאי ר"ה ערבית מתפללין ומנדלין בתפלה ועל הכוס כנשאר מי"ט,
 ואם הוא שנת מתפלל כנשאר שנתות ואומדין בטעין שבע המלך הקדוש.
 בכל עשרת י"ת אומרים המלך הקדוש, והמלך המשפט, וזכרנו, ופי כמור,
 וכתב, ובספר ככל התפלות, ודין השכחה בהם מנואר על מקומם, ואחר תפלת
 שתי"ח ומנחה אומרים אבינו מלכנו מלכד ע"ש ועי"כ שא"א אותו.

ע"ה גדליה הוא הנקרא ט"ס השניעי לעולם נ"ב בתשרי (ואם הוא שנת
 נדש"ה ליום א'), והמכהג שלא לומר ענגו בתפלת ערבית. בתפלת שחרית
 נאמר התפלה אומר הש"ן עכנו ברכה בכפי עלמה בין גואל לרופא, ואחר
 התפלה אומדין ח"מ, ותתנהג וסומר ישראל, ואל ארך אפיס, ומגליאין ס"ח
 וקולין ויחל בדלוג, ואין מפטירין, ואומדין ח"ק על הס"ח בניסה, ומכניסין
 ס"ח לסיכל ואומדין אשרי, למנצח, ובל"ג, הכל כסדר כל יום חול.

במנחה אחר אשרי אומדין ח"ק, ומגליאין ס"ח וקורין ויחל וא"א קדיש.
 ומפטירין דדשו ומנכין תפלה וסוף עד טגן דוד, ומכניסין ס"ח ואומדין ח"ק
 לפני העמוד ועומדין להתפלל בלחש, והקהל אומדין עכנו בש"ת ואחר סיום
 התפלה אומדין רבנן, והש"ן אחר התפלה ואומר או"א ברכנו.

שבת שובה השנת הולת נקרא שנת שובה ע"ש שמפטירין בה שובה ישראל. בערבית
 נפליפה שב' מתפללין על סדר שאר שנתו, ואומדין בטעין שבע המלך הקדוש שאין כמוהו.
 בשחרית ככל סדר שנת, וקורין פ' וילך או האזינו, וכייט אס חל יום א'
 דר"ה ביום נ' או ג' קורין וילך, ואם חל ביום ה' או ז' קורין האזינו, ולעולם מפטירין
 בסוף כו"ש שובה ישראל עד סוף הכניא ומלגין ליואל ס' ב' פסוק ט"ו: הקעו שופר
 באתן קרשו צום עד סוף הסטין ולא יבושו עמי לעולם כדי להשלים כ"א פסוקים,
 הקטוב שנקהל מפטיר, ואין מתיחין לנער להפטיר בה אס לא במטין שכלו נערים.
 במנחה מתפללין על סדר שנת, וא"א ט"ן ולא פרקים ולא ברכי נפשי.

צבאכמה למליחות אין לומרין ודי כ"ל פשט אמת, ואין לומרין מסתן, וגם לא
לא רתום אטק אם לא כשאל ערב י"כ זע"ע. בשחרית מסתן הרבה
קהלות שלא לומר מזמור לחודה, ואין לומרין מסתן, ולא למנלס, ולא מסוד
למספ, ומסתן הרבה קהלות שלא לומר א"פ אלא אם כן שאל זע"ע.

כבר פשט המסתן בישראל זע"כ לקחת לכפרה מרנגול לזכר ומרנגולת לכקנה
(זלמטוברת מרנגול ומרנגולת), ובמקרי כלבנים וכלנד שלא יהדרו אסריהם. אם אין לו
מרנגול לוקח משאר ב"ס מדי דלא חזי לסקרנה. לא מלא ב"ס יקח עלין עם זרע או
זעע ומקירו סניב לראש, כי הארס עין הסדה ומסתתף עמו זככס הכומקת.
לוקח הכפרה בידו סיטנית ולומר נפש החת נפש וקדוש:

בני אדם יושבי השדה וצלמות אסירי עני ובקול: יוציאם
מחשך וצלמות ומסרותיהם ינתק: אוילים מדרך פשעם
במעונותיהם יתעבו: כל אכל התעב נפשם ויגיעו עד שיערי
מות: ויועקו אל-י בצר להם ממצוקותיהם יושיעם: ישלח
דברו וירפאם וימלט משחיתותם: יודו ליי חסדו ונפלאותיו
לבני אדם: אמיש עליו מלאך מליץ אחד מגי-אלף להגיד
לאדם ישרו: ויחננו ויאמר פדעו מרדת שחת מצאתי כפר:
ומסננו סניב ראשו ולומר (ווער זיך ועלובט דיח כפרס חווסטוקט, זמגט)
זה חליפתה זה תמונתה זה כפרתה* זה התרנגול ילך
למיתה ואני אכנס ואלף לחיים טובים ארוכים ולשלום:

וחזר וקורא בני אדם וגו' וכך עושה ג' פעמים, ואם כשזמטו מיד סתק לסמיכה.
ואחר שעה כך לעלמו הולך ועושה כענין זה לבני ביתו אם אינם יכולים
לעשות בעלמן, ואם יודעים לקרות יאמרו הם הפסוקים.

המסתן לתיקד לומר (ווער דיח כפרס חיינר חכדערן ומחנספערזמן חווסטוקט, זמגט):
זה חליפתה זה תמונתה זה כפרתה זה התרנגול ילך
למיתה ואתה תכנס ותלך לחיים טובים ארוכים ולשלום:
לרבי' בתרנגול אסד (ווער דיח כפר' מחערערן ומחנספערזמן לוגזיך חווסטוקט, זמגט)
זה חליפתכם זה תמונתכם זה כפרתכם זה התרנגול ילך
למיתה ואתם תכנסו ותלכו לחיים טובים ארוכים ולשלום:

המסתן לכקנה (ווער דיח כפרס חיינר פרויענפערזמן חווסטוקט, זמגט)
זאת תליפתך זאת תמונתך זאת כפרתך זאת התרנגולת
תלך למיתה ואתה תכנסו ותלכו לחיים טובים ארוכים ולשלום:

* היעריביוח כיווסט מחן דיח כפרה חין דיח וינקע חזנר חונר זעגט דיח רעכטע
חזנר חויל רען קמפן דער כפרה.

יִמְסַכְנָה לַנְּקֻטָּה בְּאֵמֶת (ווער נישט אמתערן, ווייב פער זיך לנגלייך חוואס זאגט, זאגט)
זֹאת חֲלִיפֹתֶיךָ זֹאת תְּמִירֹתֶיךָ זֹאת כְּפָרְתְּךָ זֹאת הַתְּרַנְּגוּלָּה תִּלְךָ
לְמִיתָה וְאַתָּה תִּכְנָסְנָה וְתִלְכְּנָה לְחַיִּים שׁוֹבִים אַרְבָּעִים וּשְׁלֹשׁ:

פּוֹסְכֵי לְרֵיבִים נְרִיבִים, וְכֵן לְמַעֲבֹדָה (ווער אמתערערע כפרות לנגלייך
אמתערערן פער זיך חדר חיינר טוואנגערן פרויט חוואס זאגט, זאגט)

אֵלֶּךָ חֲלִיפֹתֶיךָ אֵלֶּךָ תְּמִירֹתֶיךָ אֵלֶּךָ כְּפָרְתֶיךָ אֵלֶּךָ
הַתְּרַנְּגוּלִים יִלְכּוּ לְמִיתָה וְאַתָּם תִּכְנָסוּ וְתִלְכּוּ לְחַיִּים
שׁוֹבִים אַרְבָּעִים וּשְׁלֹשׁ:

וּבְכֵינִים לַפְּדוּת הַכְּפָרוֹת נִמְצָא וְלִמַּת הַמִּמּוֹן לַעֲנִיִּים וְכֵן יוֹתֵר שׁוֹב מִלִּמַּת לֵב הַכְּפָרוֹת.
מוֹטָה מִסֵּ"ת לְאִכּוֹל וְלִהְרֹצוֹת נִסְעוּדָה בַּעֲי"כ, וְאִסּוּר לְהִתְעַנּוֹת אִפְּלוּ תַעֲבִיט טָלוּם.
עֲבִירוֹת שֶׁנֶּחַן אִדָּם לְחַבְרוֹ אִין י"כ מִכְּפָר עַד שִׁירְלָה אֵת חֲבָרָו וְאִפְּלוּ לֹא הִקְנִישׁוּ אֶל בְּדַבְרֵי
לְרִיךְ לְפִיִּסוּ; לֹא נִחְפִּיִּים נִכְפַּע' אֵת לְרִיךְ לְפִיִּסוּ עַד ג' פ', וְיִקַּח עִמּוֹ ג' אֲנָשִׁי בְּכֵל פַּעֲמָה,
וְיִתֵּר מִזֶּה אִיבּוֹ זְקוּק לוֹ, רַק יֵאמֶר בְּפִי עֲשֵׂה עֲבָרָה עֲבָרָה מִמֶּנּוּ מִחִילָה, אֲבָל אִפֶּי רַבּוֹ ל' עַד
מִיִּתְפִּיִּים; וְהַמּוֹחֵל לֹא יֵהִי אֲבוּרִי. הוֹלִיִּד עֲלֵיו שֶׁס רַע נִשְׁקַר א"ל לְמִחוּל. אִם מִתְּכֹאֵשׁ אֲשֶׁר
קָטָל לוֹ מִיָּאִו יו"ד ב"ל וְעַמְּמִידִים עַל קִבְרוֹ וְאִמֵּר קִטְּאִי לֹאֵלֵהִי יִשְׂרָאֵל וּבְפִלְטֵי אֲבִלְמֵי נו.
הַבְּרִיאִים טוֹבֵלִין קוֹדֵם שֶׁמִּתְּחַלְּלִין וְאִין מִנְּרִיךְ עַל טְבִילָה זוֹ, וְהַחֲלוֹשׁ עוֹשֵׂה ע' קָנִים
בְּשַׁפְּטָה נִפ"ל וְאִם שׁוֹכֵךְ מִן נ' כְּלִים לְרִיךְ לְהַתְּחִיל הַשְּׂנִי עַד ז' אִלּוּ יִפְסוּק הַרְּאֵשׁ-
מִי שֶׁמֵת לוֹ מֵת בִּין ר"ה ל"כ יוֹתֵר לְרִשְׁתָּהּ וְלַטְּבוּל בַּעֲי"כ סְמוּךְ לְלִילָה.

סדר הפלח מנחה לעי"כ.

מִקְדִּימִין לְהַתְּחַלֵּל מִנְּחָה, וְהַיְחִיד מִתְּחַלֵּל ע"ע עַד עוֹשֵׂה הַשְּׁלוֹם וְאַח"כ מִתְּחִיל
או"א חֲבָא לְפָנֶיךָ וכו' וְגוֹמֵר כֹּל סֵדֵר הוֹדוּ וְסֵדֵר עַל חֲטָא עַד גְּמִירָא וְ
אֲבָל הַשֵּׁן נִחְרַת הַתְּפִלָּה אִיבּוֹ מִתּוֹדָה, גַּם אִין אִוְרִין א"ם מִנְּחָה.
אִחַר שְׂמִימּוֹ סֵדֵר הַתְּפִלָּה לִּיקֵין כֹּל הַקְּהָל בְּרִנּוּע' כֹּל דֵּהִיָּה. הַכֹּלְקָה מוֹטָה פְּנִיָּו לְפָנֶיךָ
וְתוֹתוֹ, וְהַמְּלַקֵּה אִוְרֵי וְהוּא רְחוּם ג"פ שֶׁהֵם ל"ט תִּיבּוֹ כִּנְגַד ל"ט מִלְּקוֹ, וְהַכֹּלֵק יִתְרַם.
לְאַחַר מִנְּחָה אִוְכְלִים וּמִפְּסִיקִין מְבַע"י, שְׁלִרִיךְ לְהוֹסִיף מִחוּל עַל הַקְּדָשׁ.
מִקּוֹם שׁוֹכְנִין לְהַדְּלִיק נר לִי"כ שְׁלִיקִין, וְכֵן אִיבּוֹ טוֹהֵבִין וְשׁוֹכְנִין אֲשֶׁר קָרְשׁוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצוּנו לְהַדְּלִיק נר שֶׁל יוֹם כְּפֻרִים. וְיֵשׁ מִקּוֹטוֹת שֶׁאִין מִנְּרִיךְ כ"ל בְּשַׁל י"כ
בְּשַׁבָּח וְאִין מִנְּרִיךְ לְהַדְּלִיק נר שֶׁל שַׁבָּח וְשֶׁל י"כ. וְמִרְבִּין בְּנֵיב"כ. וְכֹהֲנִין
לְעֹשֵׂה נר לְכָל אִמֵּה, וְכֵן כְּשֶׁמֶה מִאו"ל שֶׁמֶה. אִם כֵּן הַכְּרוֹת לֹא יֵאמֶר לְהַדְּלִיקֵס.
יֵשׁ לְכַזֵּב הַשְּׁלֹקֻטָּה וְהַמְּטוֹת וְלִכְנֵד הַבֵּית לִי"כ כִּמוֹ לְשַׁבָּח.
טוֹהֵבִים לְלִבּוֹשׁ בְּגָדִים נְקִיִּים וְלִבְנִים, וְגַד טָהִים פְּעֻלָּה.

דברים האסורים ב"כ.

פְּלִילָה בְּיוֹמוֹ לְכָל דְּבַר. וְיֵשׁ הַסְּדֵרִי בְּאִסּוּרֵי נו? מִלְּאֲכֵלָה, אֲכִילָה, שְׂמִית, רְחִילָה,
סִיכָה, כַּעֲבִילַת הַסְּכָל, וְתַשְׁמִישׁ הַמַּעֵה. וְיֵשׁ לְכַהֵן בְּאִשְׁתוֹ דִּין כְּדֵה שֶׁלֵּא לִיגַע בָּהּ וְשֶׁלֵּא לְהַרְבּוֹת
עִמָּה בְּדַבְרֵי. הַתְּנוּקוֹת אִסּוּרִין בְּכַעֲבִילַת הַסְּכָל. יִרְדּוּ גַּמְי' וְרוֹנָה לִילֵךְ מִבִּיחוֹ
לְבִיחָה כ' אוֹ לְהַפֵּךְ וְהוּא אֲסֻרִים מוֹתֵר לוֹ לְכַעֲוֹל מִכְּעִלּוֹ עַד שֶׁמִּגִּיעַ לְמִקּוּמוֹ, וְיֵשׁ מִסְּחִירִין.

דיני חולה ועוברה וסיניקה.

עברה שהריחה וכשנתו כפי' אע"פ שלא אמרה לריכה אני (וגם לא אמרה א"ל) לחזין לה באזנה י"ב היום, אם נתקררה דעתה מוטב ואם לאו מאכילין אותה מעט עד שתחייש דעתה. וכן כשאמרה לריכה אני אפילו לא נשנתו פני'; ודוקא עוברה אבל בשאר בן אדם לא מהני אמירת גרידת, אלא אם בריח ופניו משתנות מאכילין אותו.

יולדת חוץ ג' לא תתענה כלל אפילו אמרה אני לריכה, ומאכילין אותה פחות טכשיעור; מג' ועד ז' אם אמרה לריכה אני מאכילין אותה, מכאן ואילך הרי היא ככל אדם. וימים אלו אין מוכין אותה מעט לעת, שאם ילדה ב' נתשרי לעת ערב אפילו אינו אלא שעה כחשב ליום שלם ואין מאכילין אותה ב"כ אם לא שאמרה לריכה אני, שכיון שנכנס יום רביעי ללידתה מקרי לאחר ג'.

חולה שזריך לאכול, אם יש שם רופא בקי (בין שהוא ישראל בין שאינו ישראל) האומר אם לא יאכילהו אפסא שיסתבן, מאכילין אותו על פיו ואל"ל שמת ימות, ואפילו החולה אומר אינו זריך שומעין לרופא, ואם החולה אומר שזריך, אפילו מאה רופאים אומרים אינו זריך שומעין לחולה. רופא אומר זריך ורופא אומר אינו זריך, מאכילין אותו, וה"ה לשנים נגד שנים, ואם שנים אומרים זריך ואפילו מאה אומרים אינו זריך ואפילו החולה ג"כ אומר א"ל מאכילין אותו. והפ"ד לחולה ורופא אפילו מאה רופאים אומרים אינו זריך שומעין לחולה, ולא חיישינן דמאמין לרופא. אם חולה ורופא אומר א"ל, ורופא אומר זריך, או שהחולה אינו אומר כלום ואחד אומר זריך ושנים אומרים א"ל אין מאכילין אותו. אם החולה אומר א"ל והרופא מסובק, מאכילין, אבל אם הרופא אומר א"ל והחולה אומר אינו יודע אין מאכילין. רופא שאינו מביר החולה ה"ה באדם דעלמא ודבריו לא מעלין ולא מורידין. ובולדת מהימנין לנשים הבקיות בה. מיהו אם נמלש עד שנראה לרוב ב"א שאללו שהוא מסוכן אם לא יאכל מאכילין. כשמאכילין אותו מאכילין מעט מעט שלא יטרף לשיעור, הילכך מאכילין בשני שלישי צינה צינכות, וישבו כדי אכילת ד' ביצים, והשתי' יבדקו בסולה עלמו כמ' הוא נראה מלא לוגמיו שלו אם מסלקו לזר אחר, וישקוה פחות משיעור ההוא, וישבו בין שתי' לשתי' כדי אכילת ד' ביצים, ולפחות כדי שתיית רביעית, ואם אמדוהו שאין שיעורים הללו מספיקים לו, או שהסולה אומ' כן או אפילו נסתפק בדבר, מאכילין ומשקין כל הנורך מיד. מי שאסא נולמות מאכילין אותו עד שיארו עיניו. אין שם מאבל של היתר מאכילין אותו דבר איכור, הקל קל תחלה. היו לריכין לפסס לו יין מלא ישראל הכלי ויחס ע"י אינו ישראל אם אפשר, ודוקא בשאין החולה קץ בו דאל"ה א"ל לחזור כלל אחר אינו ישראל. חולה שאוכל ב"כ א"ל לקידוש, ואם יכול לברך בהמ"ז מזכיר י"כ ביעלם ויבוא.

בערבות בכניסת י"כ נכנסין לביה"כ בעוד היום גדול, מחמת התרת כדרים שז"ל ביום חול, ומתעטפים בטלית ונוהגים לנרץ עליו, ומעמידין ב' חשובי קהל אחד מיטין הש"ץ וא' משאלו ואומרים לו בשיבה של מעלה וכו' והש"ץ אומר כל נדרי ג"פ (וכבר נתבאר לדבר זל' כל נדרי צפתיקתי עליו ע"ש) ואח"כ פסוק ונסלח, ואומר שהתקיימה כלל כוס, ויפה הדבר לנרץ כל אחד לעצמו, ומתקילין ברכו וכו' אומרים ק"ש בנרכותי וקק"א אומרים בשבטל"ז נקול רם וכ"ד סארי ז"ל. ואומרים וברוש (וגשת גם זשורו) כי ביזם הזה זט', ס"ק ועומדין להתפלל שבע.

תפלת יום כפור • קלה

לערבית לשחרית ולמנחה.

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקֶנֶה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

זְכַרְנוּ לַחַיִּים • מְלֶךְ חַפְצֵן בְּחַיִּים • וְכַתְּבָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים •
לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים • מְלֶךְ עֶזְרַת וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן •
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ •
מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחַסֵּד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
גּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוֹנָתוֹ
לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי רוֹמֵה לְךָ מְלֶךְ
מְכֻזָּב וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה •

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים • זוֹכֵר יַעֲזְרֵנוּ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים •
וּנְאֻמֵּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֶּה הַמֵּתִים •
אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמּוֹךְ קְדוֹשׁ וְקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֶלָה •
וּבְכֵן הֵן פְּחֻדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל-מַעֲשֶׂיךָ
וְאֵימָתְךָ עַל כָּל-מַה-שֶּׁבִּרְאָתְךָ וְיִירָאוּךָ כָּל-
הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל-הַבְּרוּאִים
וְיַעֲשׂוּ כָל־אִמְרֹתֶיךָ אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
בְּלִבְבָם שְׁלֵם כְּמוֹ שִׁידְעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵמוֹן
לְפָנֶיךָ עוֹ בְּיָדְךָ וּגְבוּרָתְךָ בְּיַמִּינְךָ וְשִׁמּוֹךְ
נּוֹרָא עַל כָּל-מַה-שֶּׁבִּרְאָתְךָ:

וּבְבֵן הַזֶּן כְּבוֹד יְיָ לְעַמּוּךָ תִּהְיֶה לִירֵאָיִךְ וְתִקְוֶה
 לְדוֹרֵשִׁיךָ וּפְתוּחֹן פֶּה לְמִיִּחְלִים לְךָ שִׂמְחָה
 לְאַרְצֶךָ וְשִׁשׁוֹן לְעִירֶךָ וְצִמְיַחַת קֶרֶן לְדוֹד עֲבֹדֶךָ
 וְעֵרִיבַת נֵר לְבֵן יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיֶּיךָ בְּמַחֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְבֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּזוּ
 וְחֲסִידִים בְּרַנָּה יִגִּילוּ וְעוֹלְתָה תִּקְפֹּץ פִּיהָ וּכְלֵ-
 הַרְשָׁעָה כִּלְהָ בְּעֵשֶׂן תִּבְלָה כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַתִּי וְכִי
 זֶרֶחַ מִן־הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יְיָ לְבִנְךָ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ בְּחַרְוֵנוּ
 צִיּוֹן מִשְׁבֵּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוֹשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ וְכִי
 בְּפָרְזוֹב בְּדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם וָעֶד
 אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹד וְדַר הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאִין אֱלֹהִי מִבְּלַעֲדֵיךָ
 בְּכַתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בְּמוֹשַׁפֵּט וְהָאֵל הַקְדוֹשׁ
 נִקְדַּשׁ בְּצַדִּיקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּלֹךְ הַקְדוֹשׁ
 אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים אֲהַבָתָ אוֹתָנוּ
 וְהִצִּיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשָׁנוֹת וְקִדְשָׁתָנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבָתָנוּ מִלְּכָנוּ לְעִבּוֹדֶיךָ
 וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרָאתָ:
 וְחַסֵּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה

אֶל־יְהוָה וּלְמַנְחָה וְאֵת יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לְמַחֲלָה
 לְסַלֵּחַ וּלְכַפֵּר וּלְמַחֲלֵבוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ
 טַהֲרָה מִקְרָא קֹדֶשׁ זִכָּר לְיִצְיַאת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ
 וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכָּר וְיִזְכְּרֵנוּ
 וְיִפְקֹדֵנוּ וְיִזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ. וְיִזְכְּרוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד
 עֲבֹדָה. וְיִזְכְּרוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשׁ. וְיִזְכְּרוּ כָל־
 עַמֵּי בֵית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפַלְטָה לְטוֹבָה לְחַן
 וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים לְהַיִּים וְלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים
 הַזֶּה. זְכַרְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּנוּ
 בְּלִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְהַיִּים: וּבְרַב־יְשׁוּעָה
 וּרְחֻמִּים חוּם וְחֲנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 בְּיָ אֱלֹהֵיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לְעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
 זֹאת וּבְיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. מְחַל וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ (וְחַטֹּאתֵינוּ)
 וְעֵינֵיךָ. כְּאָמַר אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מְחַל פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי
 וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא־אֶזְבֵּר: וְכַאֲמַר מְחִיתִי כְעֵב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲבֹן
 חַטֹּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גֵאלְתֶיךָ: וְכַאֲמַר כִּי בְיוֹם הַזֶּה
 יִסַּר עָלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם לְפָנַי יְיָ
 טַהֲרֻנוּ: (אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנְחָתֵנוּ) קֹדֶשׁנוּ
 מִיְּהוּדֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שִׁבְעֵנוּ מִשִּׁיבָה וְעֲמֻחָנוּ

בַּיּוֹם הַזֶּה • (וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרֻצּוֹן שֶׁבֶת קֹדֶשׁךָ
 וַיִּנְחֵנוּ בְּהַיְשָׁרָאֵל מִקֹּדֶשׁ שִׁמְךָ) וְיִטְהַר לְבַבְנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֻּתָּה •
 כִּי אַתָּה סֶלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמִחְלָן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר
 וָדוֹר וּמִבְּלִעְדֶּיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֵלֶּא אַתָּה) •
 בְּרוּךְ אַתָּה יי • מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעוֹנֹתֵינוּ וְלְעוֹנוֹת עַמּוֹ
 בְּיַת יִשְׂרָאֵל • וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה • מִלֶּךְ
 עַל כָּל־הָאָרֶץ מִקֹּדֶשׁ הַשֶּׁבֶת וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים :

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבַתְּפִלָּתָם •
 וְהִשָּׁב אֶת־הָעֲבוּרָה לְדָבִיר בִּירְחֶיךָ וְאֲשֵׁי
 יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרֻצּוֹן וְתִהְיֶה
 לְרֻצּוֹן תָּמִיד עֲבוּרַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ •

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • בְּרוּךְ
 אַתָּה יי הַמִּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מוֹדִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ שָׂאֲתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיִּינוּ מְגִן יִשְׁעֵנוּ • אַתָּה
 הוּא לְדוֹר וָדוֹר גּוֹדֵה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ עַל
 חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נְשִׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת
 לָךְ וְעַל נַפְשֵׁיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ
 וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עָרַב וּבִקְרָא וְצַהֲרִים הַטּוֹב
 כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְרַחֲמָהֵם כִּי לֹא־תִמּוֹ
 חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ : וְעַל־כֵּן יִתְבָּרַךְ
 וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מִלְּכַנּוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד :

ובתוב לחיים טובים (כל) אגני בריחה:

וכל תחיים יודוך סלה ויתגלו את שמך באמת רצא לשועתנו
ועזרתנו סלה ברוך אתה יי הטוב שמך ורק נאה להודות:

בשחרית ובמנחה לועלים זס.

בערבית לועלי זס.

שלים שלום טובה וברכה חן וחסד	שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד
ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמוך	וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ
ברכנו אבינו בלנו באחד באור פניך	בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלֵנוּ בְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ
כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו	כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נָתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
תורת חיים ואהבת חסד ועדקה	תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְעֲדָקָה
וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב	וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב
בעיניך לברך את עמוך ישראל	בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל
בכל יום ובכל שעה בשלומך:	בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ:

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה גזכר ונפתח
לפניך אנתנו וכל עמוך בית ישראל לחיים טובים ושלום.
ברוך אתה יי עושה השלום:

אלהינו ואלהי אבותינו (כ"ט אגנא)

תבא לפניך תפלתנו. וא תתעלם מתחנתנו שאין אנתנו
עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו צדיקים אנתנו ולא חסאנו אבל אנתנו חסאנו:
אשכנו. בנרנו. גזלנו. דברנו רופי. העוינו.
והרשענו. זרנו. חמסנו. טפלנו שקר. יעצנו
רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו.
עוינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף. רשענו.
שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו.

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוִה לָנוּ: וְאַתָּה
 צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. פִּי אַמַּת עֲשִׂית וְאַנְחֵנו הִרְשַׁעְנוּ:
 מִדָּה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יֹאשֵׁב מְרוֹם. וּמִדָּה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹבֵן
 שְׁחָקִים וְחַלָּא כָּל הַנִּסְפָּרוֹת וְהַנְּגִלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:
 אַתָּה יוֹדֵעַ רְוֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְּרֵי כָּל
 חַי: אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בָטָן וּבוֹחֵן כְּלִזֹת וְלֵב:
 אֵין דְּבַר נֶעְלָם מִמֶּךָ. וְאֵין נִסְפָּר מִנְּגִד עֵינֶיךָ:
 וּבִכֵּן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱהִי אֲמוּתֵנוּ.
 שְׁתַּסְּלַח לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ. וְתִמְחַל לָנוּ
 עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ:
 עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִנָּם וּבְרִצוֹן
 וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
 עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִלִי דַעֲת:
 וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שִׁפְתָּיִם:
 עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוֹי וּבִסְתָּר:
 וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוֹי עֲרִיזוֹת:
 עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַבּוּר פֶּה:
 וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעֲת וּבְכַמְרָמוּ
 עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהִתְדוּר הַלֵּן
 וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאת רִיעַ:
 עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוַדַּי פֶּה:

א' שוה לנו, ל"ה צאיב ל"ג כ"ז לכן הו"ו קמח והלמ"ד רפה דומת אשכ עשא
 ית יגד) וכמו שפירשתי טס. צאונס, סנול ומלעיל כי היאש"ד ופ"ה מ
 זשעי' כ"ע ד'. בהרהור, כן נקוד בדכאלל ד' ב'.

- על הטא שחטאנו לפניך בועידת זנות:
- על הטא שחטאנו לפניך בודון ובשגנה:
- על הטא שחטאנו לפניך בזלזול הזרים ומורים:
- על הטא שחטאנו לפניך בחוקיך:
- על הטא שחטאנו לפניך בחלול השם:
- על הטא שחטאנו לפניך במפשות פה:
- על הטא שחטאנו לפניך בממאת שפתים:
- על הטא שחטאנו לפניך ביצר הרע:
- על הטא שחטאנו לפניך ביודעים ובלא יודעים:
- על הטא שחטאנו לפניך בלשון הרע:
- על הטא שחטאנו לפניך בכפת שחך:
- על הטא שחטאנו לפניך בכחש ובכזב:
- על הטא שחטאנו לפניך בלשון הרע:
- על הטא שחטאנו לפניך בלצון:
- על הטא שחטאנו לפניך במשא ובמתן (כ"ט במראית עין):
- על הטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשקה:
- על הטא שחטאנו לפניך בגשך ובמרבות:
- על הטא שחטאנו לפניך בגטית גרון (כ"ט בנבול פה):
- על הטא שחטאנו לפניך בשקוד עין:
- על הטא שחטאנו לפניך בשיה שפתותינו:
- על הטא שחטאנו לפניך בעינים רמות:
- על הטא שחטאנו לפניך בעזות מצח:

בשקור עין, ל"ה ביטע' ג' ט"ז ובש' ששילושין הכטה הוא ככתוב בארש'

וְעַל כָּלֶם אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת) סְלַח־לָנוּ • מְחַל־לָנוּ • כַּפֹּר־לָנוּ :
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּפְרִיקַת־עַל :
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּכִלְיוֹת :
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּצַדִּית־רִיעַ :
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוֹת עֵינַי :
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּקָלוֹת רֵאשׁ :
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִשּׁוֹת עֲרָף :
 עַיִן שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רְגָלַיִם לְהַרְעֵ :
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִכְלוֹת :
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁבוּעַת־שְׁוֹא :
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְאֵת חֲנָם :
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִשּׁוּמַת־יָד :
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְחוּן לִבִּי :
 וְעַל כָּלֶם אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת) סְלַח־לָנוּ • מְחַל־לָנוּ • כַּפֹּר־לָנוּ :
 וְעַל חַטָּאִים שְׁאַנּוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם עוֹלָה :
 וְעַל חַטָּאִים שְׁאַנּוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם חֲטָאֵת :
 וְעַל חַטָּאִים שְׁחַ עֲלֵיהֶם קָרְבַּן עוֹלָה וַיּוֹרֵד :

(* נק"ק פפ"מ אומרים כסדר הכתוב למטה בעמוד.

וְעַל חַטָּאִים שְׁחַ עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם וְדָאִי וְתִלּוּי :

בצרות עין, הוי"ו במלאפוס כחזריו בקלות בקשיות. ובמס' ערכין דף י"ו א' ברת העין, ופ' רשי' שעינו צרה באחרים ואינו מהנה שכיניו מכיליו ע"י שאלה

(* חין פפ"מ חונר מעהרערן קהלות ווירד נחך ריעוער חרונג געזמגט

וְעַל חַטָּאִים שְׁאַנּוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם :

וְעַל הַטָּאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם מִבֵּית מִרְדּוֹת:
 וְעַל הַטָּאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם מַלְקוֹת אַרְבָּעִים:
 וְעַל הַטָּאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם מִיָּתֶה בְּיַדִּי שָׁמַיִם:
 וְעַתָּה שֶׁחַ עֲלֵיהֶם כָּרַת וְעִרְוִי (כ"א וערירות):
 וְעַל כָּלֵם (אֵלֶּה סְלִיחוֹת) סְלַח לָנוּ. מְחַל לָנוּ. בְּפָרְלָנוּ:
 וְעַל הַטָּאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיָּתוֹת בֵּית דִּין
 סְקִילָה. שַׁרְפָּה. הָרֵג. וְחַנֵּק. עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה
 וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֵׁשׁ בָּהּ קוּם עֲשֵׂה.
 וּבֵין שְׁאִין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת־שִׁנְאִים לָנוּ וְאֶת־
 שְׁאִינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת־שִׁנְאִים לָנוּ כְּכַר
 אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לָךְ עֲלֵיהֶם. וְאֶת־
 שְׁאִינָם גְּלוּיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים.
 כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר הִנֵּסְתָּרַת לִי אֱלֹהֵינוּ. וְהִנְגַּלְתָּ
 לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי

כרת, אחרי שמאלנו הקיבץ בדברי ח"ל כריתות צ"ד ידענו שהיחיד כרת צברי הרי"ש
 דוגמת חצר סכ"ו' שאלו בקמץ אין מקום ליו"ד. וערירו' בכל כ"י ופוס' ישי' ליתא מלת
 ערירי וזה רא"י שהוא תוספ' האזכר' ואיכנו על מתכונתו לפי שהוא תאלו והראוי ערירו'.

וְעַל הַטָּאִים שְׁאֵנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם תְּלוּי:
 וְעַל הַטָּאִים שְׁאֵנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם כָּרַת: (כפחוס וערירי: מוסיפים)
 וְעַל הַטָּאִים שְׁאֵנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם מִיָּתֶה בְּיַדִּי שָׁמַיִם:
 וְעַל הַטָּאִים שְׁאֵנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוֹת אַרְבָּעִים:
 וְעַל הַטָּאִים שְׁאֵנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם מִבֵּית מִרְדּוֹת: וְעַל כָּלֵם אֵנוּ:

הַתּוֹרָה חֹזַרְתָּ: כִּי אָתָּה סִלַּחַן לְיִשְׂרָאֵל
 וּמִחַלְּן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹר וְיוֹר וּמִבְּלַעַדֶּיךָ
 אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֵלֹהֵי אֲתָה):

אֱלֹהֵי עַד שְׁלֹא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כִדְרֵי וְעָבָשׁוּ שְׁנוֹצַרְתִּי כְּאֵלֹהֵי
 לֹא נוֹצַרְתִּי. עֵפֶר אֲנִי בְּחַיִּי. קָל וְחֶמֶר בְּמִיתַתִּי. הֲרִינִי
 לְפָנֶיךָ כְּכֹלִי מִלֹּא בּוֹשָׁה וּבְלִפְנֵי. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁלֹא אֶחְטֵא עוֹד. וּמִזֶּה שְׁחַטָּאתִי לְפָנֶיךָ מִדֶּק
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יְסוּרִים וְחֻלִּים רָעִים:

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מֵרַע וְשִׁפְתֵי מִדְּבַר מְרֻמָּה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְהוֹם
 וְנַפְשֵׁי כְּעֶפֶר לְכָל תְּהִיָּה פֶתַח לְבָבִי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תְהוֹם נַפְשֵׁי וְכָל
 הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה הֲפֹר עֲצָתְךָ וְקַלְקַל מַחְשַׁבְתְּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 שִׂמְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתְךָ לְמַעַן
 יִחַלְצוּן יְדִירֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְיִי: יְהִי לְרָצוֹן אֲמְרֵי שֵׁי וְהַגִּזוֹן לְבָבִי
 לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְוֵמֵי הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ
 וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרוּ אָמֵן: יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שִׁבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ:
 וְשֵׁם נַעֲבֹד בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדְמוֹנוֹת.
 מַעֲרֵבָה לֵי מַנְחֵת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדְמוֹנוֹת:

כשחל בשבת אומר ה' צ' בערבית ויכלו ובכרחה מעין שבע המלך הקדוש ומותם
 מקדש השבת. מארכי' בסליחו' ודודי כל מקו' לפי מהגו, ומסוימין בא"ם (סוף משנה)
 קדש מתקבל, עלינו, ק". וכוהגין להרבות בשירות ותושבות ולומר שירי היסוד וכפר
 מלכות וזמיהם, ויש גומרין ס' תהלי', ויש נעורו' כל הלילה; וטוב הדבר למי שכח יפה
 אמונתו בעצמו שלא יטרח למחר בתפלתו ולא חיק לו בתעניתו, שאל"כ יא' שכרו בהפסד.
 בשחרית י"כ מסוימין לביה"כ ומסדרין הנרכות ופד' כבשאר י"ט וברוב הקהלות
 אומרין והאופנים, ויש קהלות אומרין והחיות, וקורין ק"ש בברכותיה ואומרין
 בשכמלו' בקול רם ומתפללין תפלת עמידה כמו בערבית לא שאומרין שים שלום וכו'
 וה' סוף התפלה בקול ואומר קדושה דמוסף בכל תפלות היום, ומארכין בקרובות
 וסליחות לפי המנהג. וטוב שלא להאריך בתפלת השחר כדי להתפלל מוסף בעוכמו
 קודם ז' שעות, ואם האריך ה' יוטר מדאי ידלגו בסליחות, וקובצין הודיו נתון
 התפלה והנכזר ל' הודיו עמו בעמידה. וברוב הקהלות הבהנים עולין לדוכן נס

גאריש ובק"ק פ"ט דמיין ובמותי' אמריס ותערב, ויש קהלות שאין כ"כ בסמיות, ואם
 כיום כתפלה פותחין הארון ואמריין א"ם (תוך מבצנת אל"א איתו) והי'ן אומר קדיש
 מתקנל בכינו, ואמריין אין כמוד ומליאין ב' ס"ת (וסדרו תמצא לעיל בסדר קה"ת לשנת)
 וקורין גשה גברי (ובצנת ז) מרש פ' אחרי מות עד סוף פסקא, ומניחין ס"ת ב' אל
 הלאה ואומר ס"ק על שניהם, ומעביהין וגלגלן, ופותחין ס"ת ב' וקורין למפטד
 פינסם ובעשור לחדש וגו' עד ומנחתה וגם כיהם ומפטריין בישי' סי' כ"ז פסוק י"ד
 אומר סולו סולו עד כי פי ה' דבר, והמפטיר מערך ברכה ראונה ואחרת' ויש
 על החור' ככתו' לעיל בסדר קה"ת לשנת, ואם הוא שנת אמריין יקום פורקן ומחזירין
 גמט' ואמריין אב הרמתי' לפי המנהג, ואם יש מילה מלין קודם אשרי, והכין שלא לטק
 על הכס, והיכא דנהוג מכהג עוקר הלכה (ואם היוצאת נריב' לאכל' מלין אלה ותשמה
 ה' שבת) אשרי, יהללו ומטריין כס"ת להיכל, והי'ן אש' ס"ק ועומדין להתפלל עומף.

סדר תפלת מוסף ליכ.

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל
 גלוק גומל חסדים טובים וקנה הכל וזוכר חסדי אבות
 ומבטא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה.

והרנו לחיים • מלך חפץ בחיים • וכתבנו בספר החיים •
 למענה אלהים חיים • מלך עוזר ומושיע ומגן •
 ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מתיה מתים אתה רב להושיע
 מכלכל חיים בקסד מתיה מתים ברחמים רבים סומך
 טסלים ורפא תולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
 לישני עפר מי כמוד בעל גבורות ומי דומה לך מלך
 ממית ומחיה ומצמיח לשועה •

מי כמוד אב הרחמים • זוכר יצוריו לחיים ברחמים •
 נאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יי מחיה המתים:

אֶתְּהָ קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֶלָה׃
 וּבָבֶן הַזֶּן פִּחְדֶּךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ
 וְאִימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבִרְאִית וְיִירְאוּךָ כָּל־
 הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים
 וְיַעֲשׂוּ כְלָם אֲנָדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
 בְּלִבְבֵי שָׁלֵם כְּמוֹ שִׁידְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵמוֹן
 לְפָנֶיךָ עַז בְּיָדְךָ וְגִבּוֹרְתָּ בְיַמִּינְךָ וְשִׁמְךָ
 נִרְאָה עַל כָּל־מַה־שֶּׁבִרְאִית׃

וּבָבֶן הַזֶּן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ הַחֲלָה לִירְאוּךָ וְתִקְוָה
 לְדוֹרְשֵׁיךָ וּפְתִחוֹן פֶּה לְמִיַּחֲלִים לְךָ שִׁמְחָה
 לְאֶרֶץ וְשִׁשׂוֹן לְעִירְךָ וְצִמִּיחַת קֶרֶן לְדוֹד עֲבָדֶךָ
 וְעִרִיכַת נֵר לְבֵן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחֶךָ בְּמַחֲרָה בְיַמֵּינוּ׃

וּבָבֶן צְדִיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמְחוּ וְיִשְׂרִים יַעֲלוּ
 וְחֲסִידִים בְּרָנָה יִגִּילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ־פִּיהָ וְכָל־
 הָרִשְׁעָה בָּלָה בְּעֵשֶׂן תִּכְלָה כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת
 זֶהוּן מִן־הָאָרֶץ׃

וְתִמְלֹךְ אֶתְּהָ יי לְבָרְךָ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ בְּיַד
 צִיּוֹן מִשְׁבֵּן כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קְדְשֶׁךָ
 בְּכָרֶזֶב בְּדַבְרֵי קְדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם
 אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹד וְדָר הַלְלוּיָהּ׃

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלה מבלעדך
 בכתוב ויגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש
 יקדוש בצדקה: ברוך אתה יי המלך הקדוש:
 אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו.
 ורצית בנו. ורזמתנו מכל הלשונות. וקדשתנו
 במצותך. וקרבתנו מלבנו לעבודתך.
 ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותפן לנו יי אלהינו באהבה את יום השבת הזה
 לקדושה ולמנוחה ואת יום הכפרים הזה למחלה
 ולסליחה ולכפרה ולמחל-כו את כל עונותינו
 באהבה מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים:

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל
 אדמתנו ואין אנחנו יכולים לעשות חובותינו
 בבית בהירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא
 שמך עליו מפני היר השלווה במקדשך:
 יהירצון מלפניך יי אלהינו ואהי אבותינו מלך
 רחמן שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך
 ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה ותגדל כבודו
 אבינו מלבנו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה

והוֹסֵפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חַי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ
 מִבֵּין הַגּוֹיִם וְנִפְזוּצוֹתֵינוּ כַּנֶּסֶם מִיִּרְכַּת־אָרֶץ
 וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירָךְ בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
 מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת
 קַרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסֹדְרָם וּמוֹסָפִים
 כְּהַלְכָתָם: וְאֶת מוֹסְףֵי יוֹם (הַשְּׁבִעִת הַזֶּה) וְאֶת מוֹסְףֵי יוֹם
 הַכֹּפָרִים הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה
 כְּמִצְוֹת רְצוֹנָךְ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ
 עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאָמוֹר:

לֵאמֹת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִת שְ�נַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם
 וְשְׁנַיִם עֶשְׂרִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ:
 עֲלֵת שֶׁבֶת בְּשֶׁבֶתוֹ עַל־עֲלֵת הַתְּמִיד וְנִסְפָּה:
 (זֶה קָרֵב שֶׁבֶת וְקָרֵב הַיּוֹם כְּאָמוֹר לִימֵה נְכִי וְסִימ וְאִין לֵאמְרוּ וְכִי יִבְנֶיךָ.)

וּבַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ
 יִהְיֶה לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם כָּל־מְלֹאכָה
 לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֶיהָ לִי רִיחַ נִיחַח פָּר
 בֶּן־בָּקָר אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה
 שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם: וּמִנְחָתָם וְנִסְפֵיהֶם
 כְּמִדְבַר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לַפָּר. שְׁנַיִם עֶשְׂרִים
 לְאֵיל. וְעֶשְׂרוֹן לְכֶבֶשׂ. וַיִּין כְּנִסְכּוֹ וְשְׁנַיִם
 שְׁעִירִים לְכֶפֶר. (כ"ו) וְשַׁעִיר לְכֶפֶר מִלֶּבֶד חֲטָאת

(הַכֹּפָרִים) וְשְׁנַיִם תְּמִידִים כְּהַלְכָתָם:

תפלת מוסף ליום כפור

קמב

לטח יִשְׁמַחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שְׂמֵרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנַג עִם מְקַדְשֵׁי
 שְׁבִיעֵי . כָּלֶם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּגוּ מִטּוֹבְךָ וּבִשְׁבִיעֵי רִצִּית בּוֹ
 וְקִדְשָׁתוֹ חֲמֹדֵת יָמִים אֹתוֹ קָרָאתָ זָכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית :
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לְעוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה וּבְיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה . מְחַה וְהָעֵבֶר פִּשְׁעֵינוּ (וְחַטֵּאתֵינוּ)
 מִנְּגֵד עֵינֶיךָ . כְּאִמּוֹר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מְחַה פִּשְׁעֶיךָ לְמַעֲנֵי
 וְחַטֵּאתֶיךָ לֹא-אֶזְכֵּר : וְנֹאמֵר מְחִיתִי כְּעֵב פִּשְׁעֶיךָ וְכַעֲנוּ
 חַטֵּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גֹאֲלֶתִיךָ : וְנֹאמֵר כִּי בְּיוֹם הַזֶּה
 יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטֵּאתֵיכֶם לְפָנָי יי
 תְּטַהֲרוּ : (אלהינו ואלהי אבותינו רצה כמנוחתנו) קִדְשָׁנוּ
 בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ . שִׁבְעָנוּ מִטּוֹבְךָ וְשִׁמְחָנוּ
 בְּיִשׁוּעָתְךָ . (והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך
 וינוחו בה ישראל מקדשי שמך) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת .
 כִּי אַתָּה סֶלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמְחַלֵּן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר
 וְדוֹר וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֵלֶּא אַתָּה) .
 בְּרוּךְ אַתָּה יי . מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעוֹנוֹתֵינוּ וְלְעוֹנוֹת עַמּוֹ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל . וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה . מִלֶּךְ
 עַל כָּל-הָאָרֶץ מְקוֹדֵשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים :
 רִצֵּה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבַתְּפִלָּתָם .
 וְהַשֵּׁב אֶת-הָעֲבוּרָה לְדָבִיר בִּירְיָה וְאֲשֵׁי
 יִשְׂרָאֵל וְתַפְּלָתָם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה
 לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹרַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ .
 וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים . בְּרוּךְ
 אַתָּה יי הַמְּחַזֵּר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

תפלת מוסף ליום כפור

מורים רבנו

מורים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
 הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן
 יִשְׁעֵנוּ אֵתָה הוּא לְדוֹר וָדוֹר
 גֹּדֵה לָךְ וְנִסְפָּר תִּהְיֶה לְךָ עַל
 חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל
 נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל
 גְּסִיף שֶׁבָּכַל יוֹם עַמּוּנוּ וְעַל גַּפְּלֵאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת
 עָרַב וּבִקְרָ וְצָהָרִים • הַטּוֹב בְּפִי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם
 בְּפִי לֹא־תִמּוּ חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לָךְ :

וְעַל כָּל־מִיתְבָּרְךָ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּבָנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד :
 וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים (כָּל־) בְּגִי בְרִיתְךָ :

וְכַל־הַחַיִּים יוֹדֶה פְלָה וְיִתְלָלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הֵיאֵ יִשׁוּעַתָנוּ
 וְעִזְרַתָנוּ סִלְהֵ בְרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נֶאֱתָה לְהוֹדוֹת :
 שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ בְּפִי
 בְּאוֹר פְּנִיךָ גִּתַּת לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
 וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ
 אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שַׁעַר בְּשִׁלּוֹמְךָ •
 בְּסֶפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִנְסָה טוֹבָה גִּזְכָּר וְנִפְתַּח
 לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם •
 בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ (יֵי אֲנַחְנוּ)

תְּבֵא לְפָנֶיךָ תִּפְלַתָנוּ • וְיֵא תִתְעַלֵּם מִתְהַנְּתָנוּ שְׂאֵיִן אֲנַחְנוּ

פנינו וקשי ערף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי
 תינו צדיקים אנתנו ולא חטאנו אבל אנתנו חטאנו:
 אשכנו • בנרנו • גזלנו • דברנו רופי • העונו •
 שענו • ודנו • חמסנו • טפלנו שקר • יעצנו
 • כזבנו • לצנו • מרדנו • נאצנו • סרדנו •
 ינו • פשענו • צרדנו • קשינו ערף • רשענו •
 חגנו • העכנו • העינו • העהענו •

ונו מבצרתך ומכושפתך המובים ולא שוה לנו: ואתה
 חק על כל הבא עלינו • כי אמת עשית ואנתנו הרשענו:
 מה נאמר לפניך יושב מרום • ומה נספר לפניך שוכן
 תקים הלא כל הנספרות והנגלות אתה יודע:

אתה יודע רזי עולם • ותעלומות סתרי כל
 י: אתה חופש כל חדרי בטן ובוהן בליות ולב:
 אין דבר נעלם ממך • ואין נסתר מנגד עיניך:
 ובן יהו רצון מלפניך יי אלהינו ואהי אבותינו •
 שתסלח לנו על כל חטאתינו • ותמחל לנו
 על כל עונותינו • ותכפר לנו על כל פשעינו:
 על חטא שחטאנו לפניך באנש ובכרצון:

על חטא שחטאנו לפניך באמוץ חלב:

על חטא שחטאנו לפניך בכלי דעת:

על חטא שחטאנו לפניך בבטוי שפתים:

על חטא שחטאנו לפניך בגלוי ובסתר:

על חטא שחטאנו לפניך בגלוי ערוות:

עַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַבּוּר פֶּה:

וְעַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמַרְמָה:

עַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתַרְהוּר הַלֵּב:

וְעַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאת רִיעַ:

עַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדוּוֹי פֶּה:

וְעַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוַעֲדַת זְנוּת:

עַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִדּוֹן וּבְשִׁנְיָה:

וְעַיָּה שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:

עַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִזְק־יָד:

וְעַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:

עַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטַפְשׁוֹת פֶּה:

וְעַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטַמְאַת שִׁפְתָּיִם:

עַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיִצְרַר הָרֶעַ:

וְעַיָּה שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:

(וְעַל כָּל־אֵלֶּה סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. בִּפְר־לָנוּ.)

עַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכִפַּת־שָׁחַד:

וְעַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכֹזֵב:

עַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרֶעַ:

וְעַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִצּוֹן:

עַיָּה שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִשְׁא וּבְמַתָּן (כ"ט במראית עין):

וְעַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמֵאֵל וּבְמִשְׁתָּחָה:

עַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִשְׁךְ וּבְמַרְבִּית:

עֲדָה שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִטְוִית גְּרוּז (כ"ה בנבול פה):

עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁקּוּר עֵינַי:

עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁיחַ שְׁפֹתוֹתֵינוּ:

עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רְמוֹת:

עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעִזּוֹת מִצַּח:

(עַל כָּלֵם אֵלֶּה סְלִיחוֹת) סְלַח לָנוּ • מַחֲלֵ לָנוּ • בְּפָר־לָנוּ:

עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפְרִיקַת-עַל:

עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפְלִילוֹת:

עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצַדִּית-רִיעַ:

עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוֹת עֵינַי:

עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִלּוֹת רֵאשׁ:

עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִשּׁוֹת עֲרָף:

עַד שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רַגְלִים לְהִרְעַ:

עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִכִּילוֹת:

עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁבוּעַת-שׂוּא:

עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְאַת חָנָם:

עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִשּׁוּמַת-יָד:

עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְחֹזֵן לֵבָב:

(עַל כָּלֵם אֵלֶּה סְלִיחוֹת) סְלַח לָנוּ • מַחֲלֵ לָנוּ • בְּפָר־לָנוּ:

עַל חֲטָאִים שְׁאֵנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם עֹלָה:

עַל חֲטָאִים שְׁאֵנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם חֲטָאת:

עַל חֲטָאִים שֶׁחַ עֲלֵיהֶם קָרְבֵן עֹלָה וְיִזְרַד:

(* נק"ק 55 ד"מ אומרים כסדר הכתוב למטה נעמוד.

וְעַל חַטָּאִים שָׁח עֲלֵיהֶם אֱשֶׁם וְדַאי וְתַלְוֵי
 וְעַל חַטָּאִים שָׁח עֲלֵיהֶם מִבַּת מְרֵדוֹת:
 וְעַל חַטָּאִים שָׁח עֲלֵיהֶם מַלְקוֹת אַרְבָּעִים
 וְעַל חַטָּאִים שָׁח עֲלֵיהֶם מִיַּתָּה בְיַדִּי שָׁמַיִם
 וְעַיָּח שָׁח עֲלֵיהֶם בְּרֵת וְעִרְיָרִי (כ"ב וְעִרְיָרוֹת)
 וְעַל כָּלֶם (אֵלֶּה סְלִיחוֹת) סְלַח לָנוּ. מַחֲלֵל לָנוּ. בְּפָרֵר לָנוּ.
 וְעַל חַטָּאִים שָׁח עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיַּתוֹת בֵּית דִּי
 סְקִילָה. שַׁרְפָּה. הַרְגָּה. וְהַנֶּקֶד. עַל מִצְוֹת עֲשׂוּ
 וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֵׁשׁ בָּה קוּם עֲשֵׂה
 וּבֵין שְׁאִין בָּה קוּם עֲשֵׂה. אֶת־שְׁנַיִם לָנוּ וְאֶת־
 שְׁאִינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת־שְׁנַיִם לָנוּ בְּכַתֵּב
 אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת־
 שְׁאִינָם גְּלוּיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וְרוּעִים
 כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר הִנְסַתְרַת לִי אֱלֹהֵינוּ. וְהַנְּגִלָה

לנו

(* חין 55 ד"מ חונר מעהרערן קסלות ווירד נמך דיענער תרדכונג גענונג
 וְעַל חַטָּאִים שָׁאֲנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם אֱשֶׁם:
 וְעַל חַטָּאִים שָׁאֲנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם אֱשֶׁם תַּלְוֵי:
 וְעַל חַטָּאִים שָׁאֲנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם בְּרֵת:
 וְעַל חַטָּאִים שָׁאֲנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם מִיַּתָּה בְיַדִּי שָׁמַיִם
 וְעַל חַטָּאִים שָׁאֲנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם מַלְקוֹת אַרְבָּעִים:
 וְעַל חַטָּאִים שָׁאֲנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם מִבַּת מְרֵדוֹת: וְעַל כָּלֶם

תפלת מוסף ליום כפור

קמה

לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד-עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-דְּבָרֵי
הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי אַתָּה סֵלֶחַ לְיִשְׂרָאֵל
וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹר וָיוֹר וּמִבְּלַעַד־יָד
אֵין לָנוּ מִקֵּד מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֵלֹהֵינוּ):

אֱלֹהֵי עַד שְׁלֹא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְדָאֵי וְעַכְשָׁיו שֶׁנוֹצַרְתִּי כְּאֵלוֹ
לֹא נוֹצַרְתִּי. עֲפָר אֲנִי בְּחַיִּי. קַל וְחֹמֶר בְּמִיתַתִּי. הֲרִינִי
לְפָנֶיךָ בְּכָלִי מְלֵא בּוֹשָׁה וּבְלִמְזָה. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁלֹא אֶחְטָא עוֹד. וְכִּי שָׁחַטְתָּ אֶת־יְיָ לְפָנֶיךָ מִרְק
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אָבֵל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וְחֲלִים רָעִים:
אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מָרַע וְשֹׁשְׁתֵי מַדְבַּר מְרֻמָּה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְהוֹם
וְנַפְשֵׁי כְּעָפָר לְכָל תְּהִיָּה פֶתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תְּהִיָּה נַפְשֵׁי וְכָל
הַחַיִּים עָלַי רַעַה מְהֵרָה הַפֵּר עֲצָתְךָ וְקַלְקַל מַחְשַׁבְתְּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׂמִיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִרְשְׁתָּךְ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ לְמַעַן
יִחַלְצוּן יְיָ יִדְיָךְ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי: יְהִי לְרְצוֹן אֲמַרִי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְצוֹנֵינוּ הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמַרוּ אָמֵן: יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁיִּבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ:
הַסֵּף תּוֹרַת הַתּוֹרָה וְקוֹנֵעַ סֵּעַ בְּתַפְלָה, סְלִיסוֹת וְיִדּוּס, כְּשִׂיטָה כְּפִיס, קִדִּישׁ תַּתְּקַנֵּל.

סדר מנחה ליום כפור

לפי הסדר הכהוג' ראו להתקיל מנחה באמירת אשרי, ובל"ג, ואין כן מנהגא אבל
מכתי' אותם מלאמר' עד אשר מנח' ולהפסיק כס בין מנח' לנעילה ופומט מנחה כהוצאת
ס' תלומדין ויהי בנסוע, גדלג, ב"ש, אב הרחמי, וקורין בסד' אשרי מות כפ' עריות,
כהן עד וסי כהס' חגי ה', לוי עד שס' אלהיך חניב', ישרא' והוא המפטיר עד סוף פסקא,
וא"ל קדיש, ומגביהין וגוללין ס' ס', ומפטירין כס' יוכה מתחלמו עד סוף, ויש קהלות
מסיימי' כפסקי מיכ' מי א' כמוך עד מימי קדם ומנרך לפני' ולאקרי' ונהנין שלא לאמר
על התורה (והנאון מוהר' ריענ' קורא תנר על מנהג זה ע"ע), מכניסין ס' ס' להיכל
ואומרי' יהללו וזמור ובנחה, והס' ק' אומר ס' ק' ועומדין להתפלל כמו בסעודת,
והס' חזר התפלה ואומר סליחות וידוים, ואין כה כשיטת כפיס אבל אומר
אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו וכו', וא"ל א"מ, ואומרי' קדיש תחבקל.

תפלת נעילה ליום כפור.

וּמִכַּעַיִן סוּמָךְ לְשִׁיעוֹת הַחַמַּי' כַּשֶּׁהֵי אֵל בְּרֵאשׁ הַסְּלִיחוֹת, וַיֵּשׁ לְהַזְכֵּר שְׁלֹא לֵאמֹר לְהַחֲפֹל
 בְּלִילֵי שְׁלֹא יִרְאֶה לְסִימָה עִם לֵב, וּמִמִּדְלִין וְאוֹמְרִין אֲשֶׁר, וּבִלְג, ח"ק, וּמִתְפַלְלִין
 שָׁנַע (שֶׁסּוּל בַּשָּׁנָה שֶׁיֵּן מִזְכִּיר נֵה שֶׁל שָׁנָה גַם בְּיָדוֹ אֲנִי הַיּוֹד לִינֹו מִזְכִּיר) אוֹמְרִין
 וְחַחֲסֵנוּ נַפְקִים וּכְתַבְנוּ, וּנְמַקִּים וּכְתוּב אוֹמְרִין וְחַחֲסֵנוּ וּנְמַקִּים וּנְכַתֵּב אוֹמְרִין
 וְנַחֲתֵם, וְאוֹמֵר וְיָדוֹי עַד אַתָּה יִדְרַע וְאוֹ אוֹמְרִים אַתָּה נִוְחָן יָד וְכו', וְהֵה סְדֵרָה.

אֲדָנִי שֹׁפְטֵי תִפְתָּח וְפִי יִגִּיד תְּהַלְתָּהּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
 עֲלִיוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
 וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּגִיָּהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה.

זְכַרְנוּ לַחַיִּים • מְלֶךְ חַפְזֵי בְּחַיִּים • וְזָתַמְנוּ בְּסִפְרֵי הַחַיִּים •
 לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים • מְלֶךְ עֶזְרָה וּמוֹשִׁיעַ וּמְגִן •
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגֵן אֲבֹרָהִם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ •
 מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוּמָךְ
 נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְחַיֶּה אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוֹנָתוֹ
 לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם מִי בְּמוֹךְ בְּעַל גִּבּוֹרוֹת וּמִי רוֹמָה לְךָ מְלֶךְ
 מְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה •

מִי בְּמוֹךְ אֵב הַרְחַמִּים • זוֹכֵר יְצוּרֵי לַחַיִּים בְּרַחֲמִים •
 וְנִאֶמֶן אַתָּה לְהַחְיֹות מֵתִים • בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים •
 אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם יִתְלַלֶּךְ סְלָה:

וּבְכֵן תֵּן פְּחָדְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ
 וְאִימְתֶךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבְרָאת וְיִירָאֶךָ כָּל
 הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים

ויעשו כלם אנדה אחת לעשות רצונך
 בלבב שלם כמו שידענו יי אלהינו שהשלטון
 לפניך עז בידך וגבורה בימינך ושמך
 נורא על כל מה שבראת:

ובכן הן כבוד יי לעמך תהלה ליראך ותקנה
 לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך שמחה
 לארצך וששון לעירך וצמיחת קרן לדוד עבדך
 ועריבת נר לבן ישי משיחך במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו
 ותסידים ברנה יגילו ועולתה תקפץ פיה וכל
 הרשעה בלה בעשן תבלה כי תעביר ממשלת
 ידון מן הארץ:

ותמלוך אתה יי לבדך על כל מעשיך בהר
 ציון משכן כבודך ובירושלים עיר קדשך
 בכבוד גדברי קדשך ימלך יי לעולם
 אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלה מבלעדריך
 בכתוב ויגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש
 נקדש בצדקה: ברוך אתה יי המלך הקדוש:
 אתה בחרתנו מכל העמים אתה אתנו:

וְרָצִית בָּנוּ • וְרוּמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשָׁנוֹת • וְקִדְשָׁתָנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּבְנוּ לְעִבּוֹדֶיךָ •
 וְשִׂמְךָ תַּגְדֹּל וְהַקְדוּשׁ עָלֵינוּ קְרֵאתָ:

וְהִתְחַלְתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה
 לְקַדוּשָׁה וּלְמִנוּחָה וְאֵת יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לְמַחֲלָה
 וְלִסְלִיחָה וְלְכַפָּרָה וְלִמְחֹלֵנוּ אֶת־כָּל־עוֹנֹתֵינוּ
 בְּאַהֲבָה מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכַר לְיִצְיָאת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ
 וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ
 וּפְקוּדוֹתֵנוּ וְזָכוֹן אֲבוֹתֵינוּ • וְזָכוֹן מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד
 עֲבָדֶךָ • וְזָכוֹן יִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ • וְזָכוֹן כָּל־
 עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ • לְפִלְטָה לְטוֹבָה לְחַן
 וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים
 הַזֶּה • זָכְרָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקוּדָנוּ
 בּוֹ לְבָרָכָה • וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים: וּבְדַבַּר יִשׁוּעָה
 וְרַחֲמִים חוּם וְחַנּוּן וְרַחֲם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לְעוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה וּבְיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה מְחַל וְהַעֲבִיר פְּשָׁעֵינוּ (וְחַטָּאתֵינוּ)
 מִנְּגַד עֵינֶיךָ • כְּאֹמַר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מְחַל פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנֵי

חַטְאֹתֶיךָ לֹא־אָזַפְר׃ וְנֹאמַר מִחִיתִי כְעֵב פִּשְׁעֶיךָ וּכְעָנָן
 חַטְאֹתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גֹאֲלֶתִיךָ׃ וְנֹאמַר כִּי בַיּוֹם הַזֶּה
 יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטְאֹתֵיכֶם לִפְנֵי יי
 תְּמַדְדֻרוֹ׃ (אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קְדֹשְׁנוּ
 בְּמַצֹּתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרֹתֶיךָ׃ שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָה וְשִׁמְחָנוּ
 בְּשִׁשְׁעֶתֶךָ׃ (והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך
 וינחנו בה ישראל מקדשי שמך) וְטַהֵר לִפְנֵינוּ לְעִבְרֶיךָ בְּאֵמֶת׃
 כִּי אַתָּה סֶלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחְלָן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹם
 וְחֹדֶר וּמִבְּלַעַנֶיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אַלֵּא אַתָּה)׃
 בְּרוּךְ אַתָּה יי׃ מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעוֹנֹתֵינוּ וְלְעוֹנֹת עַמּוֹ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ וּמֵעַבִּיר אֲשַׁמּוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה׃ מִלֶּךְ
 עַל כָּל־הָאָרֶץ מִקֹּדֶשׁ הַשֶּׁבֶת וְיִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַבְּפֹרִים׃

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבַתְּפִלָּתָם׃ וְהִשָּׁב
 אֶת הָעֲבוּדָה לְרַבִּיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְּלָתָם בְּאַהֲבָה
 תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ׃
 וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים׃ בְּרוּךְ אַתָּה
 יי הַמְּחַיֵּד שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן׃

מוֹדִים אֲנִינּוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן וְשִׁעְנוּ אֶתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר גּוֹדֵה
 לָךְ וְגִסְפָּר תְּהַלְתֶּךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נַשְׁמֹתֵינוּ
 הַפְּקוּדוֹת לָךְ׃ וְעַל גִּסְיָךְ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל גַּפְּלֹאוֹתֶיךָ
 וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרְבֹ וּבִקְרֹ וְצַהֲרִים הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ
 רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִיֵּינוּ לָךְ׃
 וְעַל כָּל־מִי וְיִתְּבַרְךָ וְיִתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃

וַחַתּוּם לְחַיִּים טוֹבִים. (כֹּל-אֲבִי בְרִיתְךָ :

וְכַל הַחַיִּים יוֹדֵךְ סִלָּה וַיְהַלְלוּ אֶת שְׁמוֹךְ בְּאֵמֶת הָיָא יִשְׁעֵתְנוּ
 וַעֲזַרְתֵּנוּ סִלָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמוֹךְ וְלֵךְ נִאֲה לְהוֹדוֹת:
 שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל-יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ כִּי
 בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
 וְעֲדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ
 אֶת-עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת וּבְכָל-שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ.
 בְּסִפְר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִנָּסָה טוֹבָה נְזַכֵּר וּנְחַתֵּם
 לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֵׂה הַשְּׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ (י"א אָנָּה)

תָּבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאֵת תְּהַעֲלֵם מִתְּחַנְתֵּנוּ וְשִׂאִין אֲנַחְנוּ
 עֵינֵי פָנִים וְקָשִׁי עֲרָף לֹאמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא תִמָּאֵנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חַטָּאֵנוּ:
 אֲשַׁכְנוּ. כְּגִדְנוּ. גִּזְלְנוּ. הִבְרַנוּ דּוֹפִי. הִעֵוִינוּ.
 הִרְשַׁעְנוּ. זִדְנוּ. חִמְסְנוּ. טִפְלְנוּ שִׁקְר. יַעֲצֵנוּ
 רַע. כִּזְבְנוּ. לָצֵנוּ. מְרִדְנוּ. נִאֲצֵנוּ. פָּרְדְנוּ.
 עֵוִינוּ. פִּשְׁעֵנוּ. צָרְדְנוּ. קָשִׁינוּ עֲרָף. רִשְׁעֵנוּ.
 שִׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲוִינוּ. תַּעֲתָעֵנוּ.

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִכּוּשְׁפִטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה
 צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אֵמֶת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:
 מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן
 שְׁחָקִים הֵלֵא כָּל תְּנַסְתְּרוֹת וְתִבְגְּלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

אַתָּה נֹתֵן יָד לְפֹשְׁעִים וַיִּמְנַךְ פְּשׁוּטָה
 לְקַבֵּל שָׁבִים. וְתִלְמַדְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְהַתְּדוֹת
 לְפָנֶיךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נַחְדַּל מֵעֲשֶׂק
 יָדֵינוּ וְרַחֲמֵיךָ בְּרַחֲמוֹתֶיךָ שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
 בְּאֲשֵׁים וּבְנִיחָחִים לְמַעַן דְּבַרְךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ:
 אֵין קֶץ לְאִשֵּׁי חוֹבוֹתֵינוּ וְאֵין מִסְפָּר לְנִיחָחֵי
 אֲשֶׁמְרַגְנוּ וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׁאַחֲרֵיתָנוּ רַמָּה
 וְתוֹלְעָה לְפִיכָךְ הִרְבִּיתָ סְלִיחָתָנוּ. מָה אָנוּ מָה
 חַיֵּינוּ מָה חֲסֵדְנוּ מָה צְדָקְנוּ מָה יִשְׁעֵנוּ מָה
 כְּחַנּוּ מָה גְבוּרָתָנוּ וּמָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
 וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל הַגְּבוּרִים כָּאֵין לְפָנֶיךָ
 וְאַנְשֵׁי הַשָּׁמַיִם בְּלֹא רִזּוּי וְחֲכָמִים כְּבָלֵי מִדְּעָה
 וְגִבּוֹנִים כְּבָלֵי הַשֶּׁבֶל כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תָּחַזוּ
 וַיִּמֵּי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן
 הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הֶבֶל הַבָּל:

אַתָּה הַבְּרָךְ לְתַאֲנוּשׁ מֵרֹאשׁ וְתַכִּירָהוּ לְעַמּוּד
 לְפָנֶיךָ: כִּי מִי יֹאמַר לָךְ מָה תַּפְעַל וְאִם יִצְדַק
 מָה יִתֵּן לָךְ: וְתַתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת
 יוֹם הַיּוֹם סִינַי טִיבוֹ עֹזֵרֵי שֶׁל שְׁנַת (צוּם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה קֶץ
 וּמַחִילָה וּסְלִיחָה עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נַחְדַּל
 מֵעֲשֶׂק יָדֵינוּ וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ

בְּלִבְךָ שָׁלֵם: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם
עָלֵינוּ כִּי לֹא תִחַפְּזֵנוּ בְּהַשְׁתַּתֵּת עוֹלָם. שְׁנֵאמַר
דְּרָשׁוּ יְיָ בְּהַמְצָאוֹ קִרְאָהוּ בְּהִזְוֹתוֹ קְרוֹב:
וְנֵאמַר יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אֲנוֹן מִחֲשַׁבְתּוֹ
וַיֵּשֶׁב אֶל־יְיָ וַיִּרְחַמְהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־רַבָּה
לְסִלּוֹחַ: וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אַרְבֵּי
אַפִּים וְרַב־חֶסֶד (וְאַמֶּת) וּמְרַבֶּה לְהַטִּיב וְרוֹצֵה
אֶתָּה בְּתִשׁוּבָתְךָ רָשָׁעִים וְאִין אֶתָּה חַפֵּץ
בְּמִיתַתָּם שְׁנֵאמַר אָמַר אֱלֹהִים חִי־אֲנִי נָא
אֲדָנִי יְיָ הִוָּה אִם־אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הָרָשָׁע כִּי אִם־
בְּשׁוּבָה רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ וְחִיָּה שׁוֹבֵב שׁוֹבֵב מִדַּרְכֵיכֶם
הָרָעִים וְלָמָּה תָמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְנֵאמַר
הַחֲפֹץ אֶחְפֹּץ מוֹת רָשָׁע נָא אֲדָנִי יְיָ הִוָּה הֲלֹא
בְּשׁוֹבֵב מִדַּרְכּוֹ וְחִיָּה: וְנֵאמַר כִּי לֹא אֶחְפֹּץ
בְּמוֹת הַמֵּת נָא אֲדָנִי יְיָ הִוָּה וְהַשִּׁיבֵנו וְחִיָּה:
כִּי אֶתָּה סִלַּחַן לְיִשְׂרָאֵל. וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דּוֹר
וְדוֹר וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ נֶאֱלָא אֶתָּה):
יְיָ אֱלֹהֵינוּ שְׁלֵם נִצְרָתִי אֵינִי כְדָאִי. וְעַכְשָׁו שְׁנִי צַדִּיקִי כְּאֵלֹהִים
לֹא נִצְרָתִי. עֶפֶר אֲנִי בְּחַיִּי. קַל וְחֶמְדָּה בְּמִיתַתִּי. הֲרִינִי
לְפָנֶיךָ כְּכֹלִי מֵלֵא בּוֹשָׁה וּבְלָמָּה. יְיָ רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁלֵם אֶחְטָא עוֹד. וּמָה שְׁחַטָּאתִי לְפָנֶיךָ מֵרַק
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אֲבָל לֹא עַל־יְדֵי יְסוּדִים וְחֻלִּים רָעִים:

אלהי נצוד לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי
 נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה: פתח לבי בתורתך
 ובמצותיך תרהוץ נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה
 הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה
 למען ימינה. עשה למען קדושתך. עשה למען תורתך.
 למען יחלצון ידיך הושיעה ימינה וענני: יהי לרצון
 אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צדי וגואלי: עושה שלום
 במרמיו הוא עושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
 יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה
 בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך:

ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות.

וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

כש"ן חזר התפלה ואומר קדושת מוסף וקובע כדתי בתוך התפל' ובשנת מספר
 זה של שנת, והכהנים נושאים כפיהם ואומרים ותערב ובסיום התפלה אומרים
 אבינו מלכנו אפילו בשנת, אלא שנמקום כתבנו אומרים תרצנו.

ואת"כ אומרים קדיש מתקבל, ואומרים שמע ישראל פעם אחת, בשכמל"ו ג"פ,
 ה' הוא האהים ז"פ, אכן בק"ק פפ"ד אומרים תהלה ה' הוא האהים ז"פ, ואת"כ שמע
 ישראל פעם אחת, ואת"כ אומרים בלשון בשכמל"ו פעם אחת, ותוקעין תקיעה אחת
 ואפילו חל בשנת, ולריך להוסיף מחול על הקדש אבל איך להאריך ולהמשיך יותר מששעור
 מפני הקולעים וכשם מעברת ומניקות, ומתפללין הפלת ערבית כסדר מ"ט, מתחילין
 והוא רחום וכו' ואומרים אחת חוננתנו בחון כדעת, ובסיום התפלה אומרים קדיש
 ותקבל, עלינו, ק"י, (ובמ"ש אומרים גם ויתן לך) ומנדילין על הכוס בפה"ג והמנדיל.
 ומברכים גם על הכר בורא מאורי האש, אבל לא על הנשמים אס לא נמש, ובעל יוסף
 אומן כתב שאפילו במ"ש אין מברכין על הנשמים לכן הקהלות חלוקות במנהגיהם.
 אין מברכין כ"א על האור ששנת מנע"י, או שהולק בהיתר כנגן לחולה, ועל הכר שהולק
 מהם או מנרות ביה"כ. נפטרים לנתיבה לשלום ופוקדים איש את רעהו לשלום כדרך
 שאומרים בכניסת י"ט, ואוכלים ושותים ושמים. והמדקקים מתחילים מיד
 בעשיית הסוכה לקיים ילכו מקיל אל סיל. ונהגין לקדש הלכנה במ"כ.

למחרת י"ב מאכסין לכה"כ ואין אומרים מסטן ולא למכנס.

בשבת שבין י"ב לסוכות קורין האוינו ומספירין ודבר דוד, ואין מזכירין בשמות
 וא"א אה"ר, וא"א ט"ן נמכ'. ובמ"ש א"א ויהי נועם וא"ק, ואין מתענגין בין י"ב לסוכות.

חס סדר הוועדים כלם, בעזרת אל אלהי עולם.

סדר חנוכה.

חנוכה לא יחול בני' ג'. גרסינן במס' שנת רף כ' א' נ' מאי חנוכה? פ' ר נכ' כ' נכס' וימי
שכב' פטנאי אינון, דלא למספד בהון ודלא להתענית וכו', ואין מתעניין יום מיתת או"ל.

הדלקת הנרות.

בלילה הראשון מדליק אחד, מבאן ואילך מוסיף אחד בכל לילה עד שבלילה ס' יהיו ס'
נרות, וכהגו בקק"ל שכל אחד מבני הבית מדליק והולך ומוסיף, ונריך להדליק כל אחד
במקום מיוחד שיהא ניכר לכל אחד כמה נרות מדליק, ואין להדליק בציגול ולא אחד
בכנס ולאד יולא אלא בשורה שזה. מזה להניח נר חנוכה על פתח הבית הסמוך לר"ס
פנחון. ה' דר בעלי' מניחו בחלון הסמוך לר"ה, ובשעת הסכנה מניחו על שולחנו ודיו.
ונריך נר אחר להשתמש לאורו. מניחו למעלה מג' טפחים ולמטה מעשר' טפחים.
וזן הדלקה משתקע הסמה ויאותו לאור נר, שכן או נאכנס ולא הדליק עם שקיעת החמ'
מדליק והולך עד שתכלה רגל מן השוק שהוא כמו חצי שעה, ונריך לתת נר שמן
כשיעור זה; עבר זמן זה ולא הדליק, מדליק והולך כל הלילה (וספק ברכה להקל);
עבר הלילה ולא הדליק אין לו תשלומין. בע"ש מדליק נר חנוכה מתנה ואח"כ נר של
שבת; וכן בע"ש מדליקין ואח"כ מבדילין. מי שאין ידו משגת לקנות נר חנוכה ונר
ש"ש, ער ש"ש קודם (אבל יין לקידוש ולהגדלה כדסה מפני נר חנוכה).

קודם הדלקה מברכין:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של חנוכה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה
גסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:**

בליל ראשון מברכין גם שסמיטו, וכן מי שנאכנס ולא הדליק בליל א' מברך זמן כשמדליק.

**בואך אתה יי אלהינו מלך העולם
שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:**

בליל ראשון יתחיל להדליק בנר היומר ימינו מבאן ואילך מתחיל להדליק בנר
הבוסף בכל לילה ופונס פשטאל לימין. ואחר שהדליק נר ראשון אומר זה.

הנרות הללו אנחנו מדליקין על הנסים ועל ההשועות ועל
הנפלאות שעשית לאבותינו על ידי כהנהיך הקדושים ובל-
שמנת ימי חנכה הנרות הללו קדשו אין לנו רשות להשתמש
בהם אלא לראותם בלבד כדי להודות לשמך על נסיה
ועל ישועתך ועל נפלאותיה: כך סוף גירסת סמורקס וסעור.

אחד סלקס טהגיס חמר פיעזוק, והוא בעל שש תנועות ושהמ"ס סרדכי.
 מעוז צור ישועתי, לה נאה לשבח. תבון בית הפלתי,
 ושם תודה נזבח, לעת תבין מטבח, מצד המנבח,
 או אמור, בשיר מזמור, הנכת המזבח:
 רעות שבעה נפשי, בנגון כחי בלה. חיי מררו בקשי,
 בשעבוד מלכות עגלה. ובירדו הגדלה, הוציא את
 הסגלה חיל פרעה, וכל זרעו, ירדו כאבן מצולה:
 רביר קדשו הכיאני, וגם שם לא שקטתי. ובא נוגש
 והגלני, פי זרים עבדתי. ויין דעל מסכתי. כמעט
 שעבדתי, קץ בכל, ורפכל, לקץ שבעים נחשעתי:
 ברת קומת ברוש בקשו, אנני בן המרתא. ונהיתה לו
 למוקש, ונאותו נשבתה. ראשימיני נשאת, ואניב
 שמו מחית, רוב בניו, וקניניו, על העץ תלית:
 יונים נקבצו עלי, אזי בימי השמנים. ופרצו חומות
 מגדלי, וטמאו כל השמנים. ומנותר קנקנים, בעשות
 גם לשושנים, ובני בינה, ימי שמנה, קבעו שיר ודגנים:

סדר הימים והנהגת בה"כ בחנוכה.

במנחה, בערב חנוכה א"ח תחנה, והש"ץ מדליק בין אנחי לערבית.

בערבית ושחרית ומנחה, כל שמונת ימי חנוכה אומרים על הנס
 זהודאס קוד' ועל כולם (גם בצרכת המזון אומרים אותו קודם ועל הכל)
 ואם לא אמר אין מחזירין אותו; עיבו אם נזכר באותה צרכה כל זמן
 שלא הזכיר את השם (אפילו נזכר בין אתה לשם) חזר.

כל ה' ימים גומרים את ההלל בצרכה תחלה וסוף ואומרים אחריו
 ח"ק לפי שאין צו מוסף, (חוק מן ר"ח וחנוכה שאומרים אחריו
 קדיש מתקבל) וא"ח תחנון ולא א"ח ולא למנחה.

כל ה' ימים קורין בתור' בסדר נשא בקרבנות הנשיאים, שלשה
 בכל יום, ומתחילין ויהי ציוס כלת משה (ויש מתחילין בצרכת כהנים)

(*) ברוח קומח ברוש, כל' ור"ל לברות קומתו של עץ ברוש נקט סטון בן המרתא,
 וברוש חמר לסרדכי כדאי' גמס' טגילס דף י' ע"ב.

וקורין לכהן עד לפני המשכן, לוי עד לחנוכה המזבח, ישראל עד בן עמינדב (ויש קורין לכהן עד ציוס הראשון, לוי מלאה קטורת, ישראל גומר עד בן עמינדב) ואומרין ח"ק, יהללו, ומכניסין ס"ת להיכל, ואומרין אשרי, ובל"ג, ק"ת, עלינו, ק"י, ואחר שיר של יום אומר' מזמור ל' מזמור שיר חנוכה הב' (וא"א מזמור לאסף) ובר"ח אומר' של ר"ח קודם של חנוכה.

בשנת חנוכה מוניאין ב' ס"ת וקורין בראשון ז' גברי ב'פ' השבוע ואומרין ח"ק, ובשני קורין למפטיר בסדר חנוכה, ומפטירין רכי ושמי, ואין מזכירין נשמות, וא"א לר"ץ במנחה. ואם חל בו ב' שבתות מפטירין ב' ב' נרות דשלמה.

ציו' ב' של חנוכה קורין לכהן ציו' השני עד קטרת, לוי מסיי' הפרש, ישראל ציו' השלישי, וגומרין הסד' כדאיתמול, וכן בכל יו' קורין בסדר היום כג"ל.

ציוס ז' הוא ר"ח אומרין אחר ההלל קדיש שלם ומוניאין ב' ס"ת וקורין בראשון ב'פ' התמיד כהן עד רביעית ההין, לוי עד ונסכה, שלישי פ' ר"ח כולה, רביעי ב' ס"ת שני ציוס הששי וקדיש אחריו, ואומרין יהללו ומכניסין ס"ת להיכל, אשרי ובל"ג, ח"ק ומתפללין מוסף ר"ח ואומרין על הנפים בהודאה, והש"ץ אחר התפלה וגומר הסדר.

בשנת ר"ח וחנוכה מוניאין ג' ס"ת, וסדר הקריאה תמלא לעיל בסדר קה"ת לשבת.

ציוס ז' אם גם הוא ר"ח מתפללין וקורין בתור' כדאיתמול וצ"ת ב' קורין לרביעי ציוס השביעי, ואם אינו ר"ח מנהגא כשאר ימי חנוכה. ציו' ח' קור' כהן ציו' השמיני, לוי פ' שלאחריו, ג' מסיי' כן עש' את המנור'.

סדר ארבע פרשיות וסימני ההפסקות.

פ' שקלים לעולם בשנת שקודם ר"ח אדר או בר"ח עצמו אם חל בשנת.

פ' זכור לעולם בשנת שקודם פורים, אלא שלפעמים יש הפסקה בשנת שלפניו ולפעמים בשנת שלאחריו וכנומר לקמ'.

פ' פרה ופ' החדש לעולם תמוזים וסמוכים ואין צנייהם הפסקה. וסימן ההפסקות זטו. צו. ד.ד. וציו. ופירושן, שאם חל ח"ח אדר (ר"ל יום שני של ר"ח שהוא ראשון לחדש) בשנת מפסיקין ציוס טו לחדש, ואם חל ר"ח ציוס ב' מפסיקין ו' לחדש, ואם חל ציוס ד' מפסיקין ד' לחדש, ואם חל ציוס ו' עושין ב' ההפסקות צ' צו, גם י"ז נו. וסדר הקריאה בארבע פרשיות כבר כתבתי לעיל בסדר קה"ת לשנת.

היום מקדמים פורים והיינו י"ג בחדש אדר הוא חגיגת אסתר, ואם כל פורים
 א' נצבת מקדמין להתענות ביום ה'. והוא חגיגת צבור וקורין בו ויחל.
 למצחה ככנסך לציה כוקורין ויחל ומפטירין דרשו, והיחיד אומר ענגו
 שמע תכל', והש"ך בחזר' התפל' בין גואל לרופא ברכה בפני עזמה, וא"ח
 מחז' (ואם חל בשז' א"ח אר"ץ). ונותנים ג' מחניות מטבע שלם של אותו
 המקום למחנית השקל ומחלקין אותן לעניים ואין רשאיין לשנותן
 א"ח, אבל העני עושה בהם מה שירצה. ומנהגנו לתת מחנית השקל
 עד ומעות פורים לצד. ועומדין להתפלל ערבית אפילו עוד היום
 גדול, ואומריין על הסני' ובימי מרדכי וכו' בהודאה בתפל' לילה ויו', ואם
 זכת אין מחזירין אותו, ואחר התפל' אומר הש"ך ק"ת, ופושטין המגלה
 זגרת, והקור' מברך עלי' ג' ברכו' אלו (וי"א שציו' אין מברכין שהחינו).

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִקְרָא מִגְּלוּתָהּ:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה
 נִסִּים לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בַּיּוֹם הַזֶּה:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַיּוֹם הַזֶּה:

אחר שסיים לקחא כורך המגלה כלה ומברכין.

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם (הַי) הָרַב
 אֶת רִיבֵנוּ וְהִדִּין אֶת דִּינֵנוּ וְהִנּוּקֵם אֶת נַקְמַתֵנוּ
 וְהִמּוֹשְׁלֵם גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ וְהַנְּפָרֵעַ
 לָנוּ מִצָּרֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יי הַנְּפָרֵעַ לְעַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל מִכָּל-צָרֵיהֶם הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ:

גם י"ב לו שחרית ויורד אשר הניא מיבערספר וכגענן חוכד שושנת חכגעפח'נגענ.
 אֲשֶׁר הִנְיָא עֲצַת גּוֹיִם וַיִּפָּר מַחֲשַׁבֹת עַרְוָמִים: בְּקוֹם
 גְּלִינוּ אֲדָם רָשָׁע נִצָּר וְדוֹן מִזְרַע עֲמֶלֶק: גְּאָה בְּעֲשָׂרוֹ וְכָרָה
 ז' בּוֹר וְגָדְלָתוֹ יִקְשָׁה לּוֹ לְכָד: דְּמָה בְּנַפְשׁוֹ לְלִפּוֹד וְנִלְכָד

בְּקִשְׁלֵה־שְׂמִיד וְנִשְׁמַד מְהֵרָה: הָמֵן הַיְהוּדִיעַ אֵיבַת אֲבוֹתָיו
 וְעוֹרֵר שְׁנֵאת אֲחִים לְבָנִים: וְלֹא זָכַר רַחֲמֵי שְׂאֵל כִּי
 בְּחִמְלָתוֹ עַל אֲנָג נולד אוֹיֵב: זְמַם רָשָׁע לְרַכְרִית צְדִיק
 וְנִלְכַּד טָטֵא בִּידֵי טָהוֹר: חֶסֶד גָּבַר עַל שְׁגִגַת אָב וְרָשָׁע
 הוֹסִיף חֲטָא עַל חֲטָאָיו: טָמֵן בְּלִבּוֹ מַחְשְׁבוֹת עֲרוּמָיו
 וַיִּתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת רָעָה: יְדוּ שְׁלַח בְּקִדּוּשֵׁי אֵל כַּסְפוֹ נָתַן
 לְהַכְרִית זְכָרָם: בְּרֵאוֹת מְרַדְּכִי כִי יֵצֵא קֶצֶף וְדַתִּי הִזְקָן
 נִתְּנָה בְּשׁוֹשָׁן: לְבַשׁ שֵׁק וְקֶשֶׁר מִסְפָּד וְגוֹר צוּם וַיִּשָּׁב עַל
 הָאִפֶּסֶר: מִי זֶה יַעֲמוֹד לְכַפֵּר שְׁגָגָה וְלִמְחוֹל חַטָּאת עוֹן
 אֲבוֹתֵינוּ: גִּץ פָּרַח מְלוּלֵב הֵן הִדְרָסָה עֲמֻדָה לְעוֹרֵר יִשְׁנִים:
 סְרִיסָה הִבְהִילוּ לְהָמֵן לְהַשְׁקוֹתוֹ יַיִן חֲמַת תַּנְיָנִים: עֲמַד
 בְּעֲשָׂרוֹ וְנִפְל בְּרָשָׁעוֹ עָשָׂה לוֹ עֵץ וְנִתְּלָה עָלָיו: פִּיהֶם
 פָּתְחוּ כָּל־יֹשְׁבֵי חֵיבֵל כִּי פֹדֵר הָמֵן נִהַפֵּף לְפִוְרֵינוּ: צְדִיק
 נִחְלַץ מִיַּד רָשָׁע אוֹיֵב נִתַּן תַּחַת נַפְשׁוֹ: קִיּוּמוֹ עֲלֵיהֶם
 לַעֲשׂוֹת פִּוְרִים וְלִשְׁמוּחַ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה: רְאִיתָ אֶת־
 תַּפְּלַת מְרַדְּכִי וְאַסְתֵּר־ הָמֵן וּבְנָיו עַל הָעֵץ תָּלִיתָ:

מִתְרַגְעֵנוּ וְיִרְדֵּנוּ כִּמֹּךְ הָאֵל הַמוֹשִׁיעַ חֵי עַד חֲנֻנֵינוּ וְחַנּוּתֵנוּ.

שׁוֹשְׁנַת יַעֲקֹב צָהֳלָה וְשִׁמְחָה בְּרֵאוֹתָם יַחַד
 תְּכַלֵּת מְרַדְּכִי: תִּשְׁוַעְתֶּם הַיִּיתָ לְנִצָּח וְתִקּוֹתָם
 בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר: לְהוֹדִיעַ שְׁכָל־קוֹיָה לֹא יִבְשׁוּ
 וְלֹא יִכְלְמוּ לְנִצָּח כָּל־הַחוֹסִים בָּךְ: אֲרוֹר הָמֵן
 אֲשֶׁר בִּקֶּשׁ לְאַבְדֵי־ בְּרוּךְ מְרַדְּכִי הַיְהוּדִי־
 אֲרוֹרָה זְרַשׁ אִשְׁתִּי מִפְּחִידֵי־ בְּרוּכָה אִסְתֵּר
 מְגִינָה בְּעַדֵי־ וְגַם חֲרֻבּוֹנָה זְכוּר לְטוֹב:

ואח"כ אומרים ואתם קדוש וכו', קדים שלם בלא תהקביל (ובמ"ש
 תומרין ויהי טעם, וא"ק, קדים, ויתן לך, ומדלילין) עלינו, ק"י.
 בשחרית נכנסין לביה"כ בהשכמה ומתפללין כסדר, ואחר התפלה
 ח"ק, וא"א תחנ' ולא א"א"א, ומוציאין ס"ת וקורין ג' אנשי' צפ' ויבא עמלק
 שבסוף סד' בשלח (ויש טפלין פסו' אחרון לפי שאין צפרש' כ"א ט' פסוקי')
 ואחר הקריא' ח"ק, יהללו, ומחזירין ס"ת להיכל, וקורין המגל' בצרכותי'
 מחל' וסוף ומדלגין אשר הניא ואומרין שושנת יעקב וכו' (אכן במקו' שא"א
 פיוטי' אומרין אשר הניא גם ציו'), סד' קדוש', ק"ת, עלינו, ק"י, ומזמור
 ל"ב למנצח על חילת השחר. ואם יש מיל' צביה"כ מלין קוד' קהמ"ג, ובק"ק
 פפ"ד מלין אחר קהמ"ג. למנח' אומרין עלהבסי', חבל לא לערבית לשושן
 פורים, וגם זו נוהגין שמחה וא"א תחנה ולא למנצח. בשנת העבור
 שושן פורי' קטן בחדש אדר ראשון בארבע' עשר ובחמשה עשר זו
 ונוהגים גם זו שמחה וא"א בהם תחנה ולא למנצח ולא א"א"א, אכן סדר
 הפרשיות ופורים גדול עושין לעולם בחדר שני הסמוך לניסן.

סדר תשעה באב

בשנת שלפני ט' באב או בשב' ט"ז קורין פ' דברי', ומפטירין חזון ישעי',
 והגדו' שצנצנו' עולה למפטי', אע"פ שכבר עלה בשלישי או בששי אין צריך כלו'.
 ט' באב לא יחול לעול' כ"א באח' מימי אגה' ז"ל לא שאם חל בשב' גדח' ליו' א'.
 בערב ט"ז נוהגי' לאכול בחנות היו' או קודם מנח' סעודה קבועה ולהרבו'
 בה קנת מאכלי', אבל סעוד' המפסקת אוכלי' אחר חנו' שאין דעתו לאכול
 עוד אחרי', ונוהגי' לישב על גבי קרקע כאונן, אבל א"ז לחלוץ מנעלי' עד
 הליל', גם מותר לחזור ולישב על הספסל אחר סעודה מפסקת אם עדיין
 יום, ונריך לזרזר שלא ישבו שלשה יחד על שולחן אחד שלא יתחייבו בכוס
 לזימון; אבל ישב כל אחד לבדו, אפילו בחדר אחד ויצרך כל אחד לעצמו.
 אין כפילת אפים במנחה, ובשנת א"א נו"ן, ונהגו במדינות הללו
 שא"א גם פרקי אבות.

אם חל ט"ז בשבת או באחד בשבת אוכל בשר ושומה יין בסעוד' מפסקת
 ומעלה על שולחנו אפילו כסעודת שלמה צעת מלכותו, אלא שדרך
 להפסיק מצעד יום, ולא ירבה בה שמחה. אע"פ שאכל סעוד' מפסקת
 מותר לחזור ולאכול א"א כקבל עליו בפירוש שלא לאכול עוד היום, ובה"ש
 אסור באכילה ובכל דבר האסור בו, לכן בחול נריך להתלין מנעלי' קודם
 שהולכי' לביה"כ. אבל בשבת אין חוללין אלא לאחר ברכו, מפני כבוד שבת.
 בערבית הולכין לביה"כ ויושגין לארץ ומסירין הפרוכת ואין מליקין רק כד אחד
 לפני החיב' ועוד כד' א"א שאם יכנה ידליקוהו משנו, ומתפללין בקול דממה ודרך כבי כאנלי',

וא"ל נחם ולא עכנו, ואם חל כמ"ש אומרי'ן הבדלה בחזון הדע'. אחר תפל' לקח אומר:
 ק"ש בלא מתקבל, וי"ש קהלו' ק"ת, ויש קהלו' ח"ק, וקורא מגילת קיבוץ בלא זרכ', וב
 ארבע מגביה קולו יותר בכבי' ויללה, וכשמגיע לפסוק השיבנו אומרי' אותו הקהל בקולו
 ונת' כמסוי' החזן וחוזרין הס' לאמרו פ"ז בוכן הש"ץ אחריהס, ואח"כ אומרי' פיוטי הקיב
 ונמשלמים יקום הש"ץ ויעמוד לפני העמוד ואומרי'ן ווא"ק, ק"ש בלי מתקבל, עלינו, ק"
 והשאל כמ"ש א"ל ויהי כועס ולא ויתן לך, והש"ץ אחר שסיי' תפלת לקח ואמר קדיש פושט י
 לאור הכר ומנרדך בורא מאורי האש, וכן היחיד, אבל אין מנהיבין על הכשמי', גם כזה
 שלא לנרדך הכני', ובמוצאי ט' במדליין על הכוס נפה"ג והמנדיל, אבל אין מזכרין לא'
 הכר ולא על הכשמים. אבל תוך שבעה ימי אנלחו מותר לילך לביה"כ לשמוע הקיבו
 בשחרית ט' באב משכימין לביה"כ ומסדרין הנרכות ופ' קרבנות כסדרן בכל יו
 ואין מתעטפין בטלית גדול ואין מניחין תפילין (לכן גם זרכת עטור ישראל בתפארה א'
 בשחרית כ"א זמנקה) ויושבין לארץ וקורין ק"ש בזרכותי' ועומדין להתפלל תפלת י"ח בלי
 ווא"ל עכנו ולא נחם והש"ץ חודר התפלה ואומר עכנו בין גואל לרופא זרכה בפני עצמ
 ואם לא אמרה ס' אומרה צ"ת, (ומן הדין ראוי לומר נחם א' שזרוב הקהלו' כהנו להמו
 מלאמרו עד תפלת מנקה ויש קהלות שגם עכנו אין אומרים) ובסיו' התפלה אומר ק"ק וא'
 תתנה ואומרי' אל ארץ אפיס (וברוב פולין א"ת) ומוציאין ס"ת וקורין בו ג' אבשי' בס'
 ואתחנן פ' כי תוליד בנים, כהן עד ובכל כפשו', לוי עד מלמדו, ישרא' והוא המפטיר ו
 סוף פסקאי', (וא"ל מש"ז לעולים) ואומר ס"ק, ומשוכה קדיש זה שאומר אותו אחר שקו
 השלישי המפטיר מפני שהוא ממנין הקרואי' וא"ל להפסקין ביניה', וגוללין ס"ת ומפטיר
 אסף אסיפם בניגון כבי' ומנרדך לאחרי' ג' זרכות עד מגן דוד, והש"ץ אומר אשרי' (וא'
 למנחת) ובל"ג, ומדלגין פסו' ואני זאת בריתי ומתחילין וא"ק וגו' ואומרי' ק"ש ב'
 מתקבל, עלינו, ק"י, וא"ל שירי' וממורי', וכשי' מילה מלין אחר גמר הקינות שבו
 אמרו פסוקי נחמה. ואני הן ומהל וסכדק מותרים ללבוש בגדי שנת.
 למנחה מתעטפים בזלית ומניחים תפילין ומזכרי' עליה' (ואז יש לומר ג' ז' ברו
 עטור ישראל) וכהגין להשלי' או מה שחסרו לומר בשחרית כגון ת'לי' שירי' וממורי', ואומר
 פ' קרבנות וס' ע' אשרי' ח"ק ומוציאין ס"ת וקורין ויחל לאותן ג' שעלו לתורה בשחר
 גיתן להם מי שברך, וגולל ס"ת ומפטיר דרשו ומנרדך כמו בשחר, מלניעין ס"ת, והש"
 אומר ח"ק ועומדין להתפלל י"ח בלחש ואומרי' נחם בזונה ירושלי', ועננו צ"ת, ואם
 אומר לא זה ולא זה אינו חוזר, ואם כזכר צ"ת כראית דעת ט' שכוללין אותו צ"ת וש'
 אומר תחלה ובו מסיים ועכנו כי אתה שומע וכו' וחותם צ"ת, ואם לא כזכר עד שה
 לעזרה אומר קודם ותחכה. אחר סיום התפלה אומר רבון של תענית, והש"ץ ח'
 התפלה ואומר עכנו זרכה בפני עצמה כמו בשחר וכחם בזונה ירושלים, ודין שכתמו כ'
 היחיד, ואומר או"ל זרכנו, ואחר התפלה אומר קדיש מתקבל — וא"ל תתנה — עלי
 ק"י, ובפערין והולבין להם; ועדיין כל דיני ט' באב נוהגים עד הלילה.
 למוצאי ט' באב מתפללין ערבית כדרכו. וכבר חזר לעיל שאם חל ט' בו
 בא' בשבת מדליין על הכוס במוצאי ט' צ"ת נפה"ג והמנדיל, אבל לא על ה'
 ולא על הכשמי', ומקדישין הלבנה במוצאי ט' צ"ת. ונהגו שלא לאכול בו
 ולא לשתות יין ולא לספר ולא לכבס ולא לרחוץ בליל עשירי ולא ביומו
 חנו'; ואפילו כשהוא מ"מ אסור בצער ויין בליל התענית, אבל בי
 שאתריו מותר מיד; וכשחל עשירי בע"ש מותר לבכס ולספר ולרחוץ מי

ששנת יעקב צהלה ועמחה בראותם יחד
 תבלת מרדכי: תשועתם הייתה לנצח ותקתם
 בכל דור ודור: להודיע שכל קוץ לא יבשו
 ולא יבלמו לנצח כל החוסים בך: ארור הזמן
 אשר בקש לאבד ברוך מרדכי היהודי: ארורה
 צבא אשת מפחדיו: ברובה אסתר מגינה בערי:
 וגם תרבויה זכור לשוכ:

והח"כ חומרים והחס קדוש ופ"ל קדיש שלם בלא חתקבל (ובמ"ס
 לומקין ויסי נועם, וא"ק, קדיש, וימן קה, וסנדליק) עלוני ק"י.

סדר סעודה וברכותיהם

קודם סעודה נעלין דיהבם פרינגשמת הכיגוג מבכבין עב"ג. ולחזק
 הלחם ב' חלצנות ומנרד ה מו"ל יח. וכולע הפח במקום שחלפה היטיב
 המסוכנת יכוננו לשמוע הצרכה ישנו חמו, וחמו להפסיק בך צרכה
 נבליע' ולא בין נליעה לחילה. צרכה היין שלפני המזון קודם צרכה המולית
 פוטר את היין שמות המזון, ואם לא שמה לפני המזון וזאל לו יין צחוד
 המזון מצדק עליו צפס"ג וחמו פוער את שלחור המזון. וכל אחד ואחד
 מצדק לעלמו. כל מה ששותה סוד הסעודה די לו בצרכה חמת חל"כ
 הוא נמלק, ויין פוטר כל מיני משקין: כל מה ששותה צחוד המזון ח"כ
 נהבם חמרום בהג"ע פוטבמו.

אחר הסעודה קודם בה"מ מחל חומקין מוער זה:

קח על נהרות בבל שם ישבנו נסדקימי פוקרנו את
 ציון: על ערבים בחובה תלינו בנוד ותינו: פי שם שאלנו
 שובינו דברי שיר נתוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון:
 אך נשיר את שיר יהוה על אדמת נבר: אם אשכחך
 ירושלם השכח מיני: הרבק לשוני לחכי אם לא אפרכי
 אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי: זכור יהוה
 לבני אדום את זם ירושלם האמרים ערו וערו עד היסוד
 בה: בת בבל השדורה אשרי שישלם לך את נמולד
 שנמלת לנו: אשרי שאחז ונפין את עלליך אלה

ברכת המזון

220

וְבָרַח וי"ט וימי סל"ט בהם תחנן אומרי' שיר המעלות משוב וכו' וקודם ב"ט כושל
כבוד ופוע' כום ישועות אשא ובשם ה' אקרא • ואמר הריני מוכן ומזומן
לכ"י ב מצות עשה שצונו כוראנו לברך על המזון לשם יחוד קב"ה
ושנ' נתו' בדחילו ורחימו • פלסס שאכלו כחפת חייבים כוימון וכינר מומכי' ?
ספוטן אומר הב לן ונברך לו כל"ט רבותי וייר וזמון בעכסען! והס עוכים יהי' לישם

י' מבורך מעפה ועד עולם: והמזמן אומר ברשות • • • נְבָרַךְ
(נעשרה מוסיף אלהינו) שְׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ: והמסוגין עונים בְּרוּךְ
(נעשרה מוסיפין אלהינו) שְׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבִטְוֹבוֹ חַיֵּינוּ: וכל ספוטני'
סס סלף פלסס ספוטנין נס סס יעכוני אטרו ברוך ומבורך שמוותמיר לעולם ועד:
ומזר ספוטן ופוסר בְּרוּךְ שְׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבִטְוֹבוֹ חַיֵּינוּ:
בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ:

סיד מתחיל
בְּרוּךְ אַתָּה יי אלהינו מלך העולם הַזֶּן אֵת
העולם פלו בטובו בתן בחסד וברחמים הואנותן
לחם לכל בשר כי לעולם חסדו: ובטובו הגדול
תמיד לא יחסר לנו ולא יחסר לנו מזון לעולם ועד:
בעבור שמו הגדול פי הוא זן ומפרנס לכל ומטיב
לכל ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא ברוך
אתה יי הַזֶּן אֵת הַכֹּל:

נודה לה יי אלהינו על שהגחלת לאבותינו ארץ
חמדה טובה ורחבה ועל שהוצאתנו יי אלהינו
מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים ועל בריתך
שהתמת בכשרנו ועל תורתך שלמדנו ועל
חקך שהודעתנו ועל היים הן וחסד שהוננתנו ועל
אכילת מזון שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד בכל
יום ובכל יעת ובכל שעה: כחנוכה ופורים אומרין בלן על
הנסים ממלכהו בתפלת חול.

סס ספס לומר על הנסים ונזכר נתוך ועל הכל קודם שסיים הנכר אפי' נזכר ביו
בין ה' חזק' סס על הנסי' עד גמיר' ומזר ומתחיל ועל הכל זנו' אכל חס כנר
ס אומרין אותן וכסמניע אכל הרקמן הוא יכנו יאמ' הנוסח' הכתוב' סס

ועל הכל יי אלהינו אנהנו מודים לך ומברכים
 אותך יתברך שמה בפי כלחי תמיד לעולם
 ועד: כפתוב ואלת ושבעת וברכת את יי אלהיה
 על הארץ הטבה אשר נתת לך: ברוך אתה יי
 על הארץ ועל המזון:

רחם יי אלהינו עלי ישראל עמה ועל ירושלי
 עירה ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד
 משיחה ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמה
 עליו: אלהינו אבינו רענו זוננו פרנסנו וכלכלנו
 והרויחנו והרותלנו יי אלהינו מתרה מכל צרותינו
 ונא אל תצריכנו יי אלהינו לא לידי מתנת בשר ודם
 ולא לידי הלואתם כי אם לידך המלאה הפתוחה
 הקדושה והרחבה שלא יכשול אנפלים לעולם ועד:

בשבת אומרין רצה ודין השכחתו תמלא בסוף כה"מ. חק שבת: מנט ומורצה.
 רצה והתליצנו יי אלהינו במצוותיה ובמצות יום השביעי השבת
 הגדול והקדוש הזה כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבת בולגות
 בו באהבה כמצות רצונך ברצונך הניח לנו יי אלהינו שלא תהי צרה ויגון
 ואנחה ביום מנוחתנו והראנו יי אלהינו בנחת ציון עירך ובבנין
 ירושלים עיר קדשה כי אתה היא בעל השועות ובעל הנחמות:

מן ראש חודש מוכד י"ט: מנט ומן יעלה ויבא.
 אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
 וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו.
 וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשה.
 וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך. לפלטה לטובה
 לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום
 ל"ח ראש החודש: ל"ח הזכרון: לסמית חג הספית

השמיני חג העצרת: לבסוף חג המצות: לשבעות חג השבועות
 היה. זכרנו יי אלהינו בן לטבה ופקדנו בן לברכה והושיענו
 בן לחיים: ובדבר ישועה ורחמים חוס וחגנו. ורחם עלינו
 והושיענו. כי אלקי עינינו. כי אלו חנון ורחום אלה:
 ובנה ירושלים עיר הקדש: במהרה ביימינו
 ברוך אתה יי בנה ברחמי ירושלים אמן:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם האל אבינו
 מלפני אדירנו בוראנו גאלנו יוצרנו קדושנו קדוש
 יעקב רוענו רועה ישראל המלך הטוב והמטיב
 לכל שבכל יום ויום הוא הטוב הוא מטיב הוא
 יטיב לנו: הוא גמלנו הוא גומלנו הוא יגמלנו
 לעד לחן לחסד ולרחמים ולרחות הצלה והצלתה
 ברכה וישועה נחמה פרנסה וכלכלה ורחמים
 וחיים ושלוש וכל טוב ומכל טוב אל יחסרנו:
 הרחמן הוא ימלוד עלינו לעולם ועד:
 הרחמן הוא תברך בשמים ובארץ:
 הרחמן הוא שתבח לחוד יורים ותפאר בנו
 לטוב טהור ונתהדר בנו לעד ולעולמי עולמים:
 הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד: הרחמן הוא ישבור
 עלנו מעל צוארנו והוא יוליכנו קוממיות לארצנו:
 הרחמן הוא ישלח לנו ברכה מרבה בבית הזה ועל
 שלחן זה שאכלנו עליו: הרחמן הוא ישלח לנו
 את אלהינו הנביא זכור לטוב ויבשר לנו בשורות
 טובות ישועות ונחמות: הרחמן הוא יברך את

בית המון

אבי מורי בעל הבית הזה ואת אמי מורת בעלת
 הבית הזה אותם ואת ביתם ואת זרעם ואת כל
 אשר להם אותנו ואת כל אשר לנו כמו שנתברכו
 אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל מכל כל בן
 בך אותנו כלנו יחד בברכה שלמה ונאמר אמן:
 כפרום ילמדו עליהם ועלינו זכות שתהי
 למשמרת שלום ונשא ברכה מאת יוצדקה מאהי
 ישענו: ונמצא יחזן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:
 לרשע הרחמן הוא ינחילנו ליום שכלו שפת ומנוחה לחיי העולמים:
 לרשע קדש הרחמן הוא יחדש עלינו את החדש הזה לטובה ולברכה:
 ליום טוב הרחמן הוא ינחילנו ליום שכלו טוב:

לרשע קדש הרחמן הוא יחדש עלינו את השנה הזאת לטובה ולברכה:
 לרשע קדש הרחמן הוא יקים לנו את סבת דוד הנפלת:
 הרחמן הוא יזכנו לימות המשיח ולחיי העולם
 הבא: מגדיל (בר"מ וכשנת ובי"ט אומרים מגדל) ישועות
 מלבו ועשה חסד למשיחו לדרוד ולזרעו עד עולם
 עשה שלום במרומנו הוא יעשה שלום עלינו ועל
 כל ישראל ואמרו אמן:

יראו אתי קדושי כי אין מחסור ליראיו יכפירים רשע
 ורעבו וירשע לא יחסרו כל מנוב: הודו לוי קדמוני בני
 לעולם חסד: ופזתח את ידך ומשביע לכלחי רצון
 בך: הנבד אשר יבטח בך חיה יי מבטחו:
 נעור חיתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעום ורעו טבקש לחם מ
 יי עוז לשמו יתן יי ברה את עמו בשלום:

* זכאי מלומר על הנסים אומר כאלו לומר זה? הרחמן הוא יעשה לנו נסים
 תפלות כמו שעשה לאבותינו בימים הדם בזמן הזה בימי וכו'.

על פרי הגפן ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן
 על פרי העץ ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי העץ:
 על פרי הארץ ברוך אתה יי אלהינו מלך בורא פרי הארץ:
 על חמיל מה מיני דגן ברוך אתה יי אלהינו בורא מיני מזונות:
 על משקים ובשר ברוך אתה יי אלהינו שהכל נהיה בדברך:

ברכה אחרונה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

מבער קובע ווערק	מבער קובענו	מבער סייגען	מבער דעם
אעהאטסייען מזנד דעם	ווערק חזנד	גדלמטחם פעל	גדלמטחם דעם
גענוס דעם וויינעם	אעהאטסייען	קליינע מזנד דמטען	קליינע דעם
על המחיה ועל הכלכלה	על המחיה	על העץ	על הגפן

ועל פרי הגפן ועל פרי העץ ועל הכלכלה על הגפן ועל פרי הגפן
 ועל תנובת השדה ועל ארץ המדה טובה ורחבה שרצית והנהלת
 לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע מטובה רחם יי אלהינו על ישראל עמה
 ועל ירושלים עירה ועל ציון משכן כבודך ועל מזבחה ועל היכלה
 ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו והעלנו לתוכה ושמחנו
 בבניה ונאכל מפריה ונשבוע מטובה ונברכה עליה בקדשה ובטוהרה
 בשבת ורצה והחליצנו ביום השבת הזה: בר"ח וזכרנו ביום ראש
 החודש הזה: בר"ה וזכרנו ביום הזכרון הזה: בפסח ושמחנו ביום חג
 המצות הזה: בכסוכות חג השבעות הזה:

כסוכות חג הסוכות הזה: כס"ט שמני חג העצרת הזה:

כי אתה יי טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ
 על פרי הגפן ועל הפרות ועל המחיה ועל המחיה ועל
 רוק אתה יי ברוך אתה יי ברוך אתה יי פרי הגפן בא"י על
 על הארץ ועל הארץ ועל הארץ יי על הארץ ועל המחיה
 פרי הגפן: הפרות: ועל המחיה ועל פרי הגפן:

על פרי הגפן ועל פרי העץ ועל הכלכלה על הגפן ועל פרי הגפן
 ועל תנובת השדה ועל ארץ המדה טובה ורחבה שרצית והנהלת
 לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע מטובה רחם יי אלהינו על ישראל עמה
 ועל ירושלים עירה ועל ציון משכן כבודך ועל מזבחה ועל היכלה
 ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו והעלנו לתוכה ושמחנו
 בבניה ונאכל מפריה ונשבוע מטובה ונברכה עליה בקדשה ובטוהרה
 בשבת ורצה והחליצנו ביום השבת הזה: בר"ח וזכרנו ביום ראש
 החודש הזה: בר"ה וזכרנו ביום הזכרון הזה: בפסח ושמחנו ביום חג
 המצות הזה: בכסוכות חג השבעות הזה:

מא ר' חזקת נס יעלה ויבא מוסף (כאן וראשי חדשים לזכרון) בָּרוּךְ אַתָּה יי
מִקְדָּשׁ הַשֶּׁבֶת (ונב"ח מסיים וישראל וראשי חדשים).

אם שכת יעלה ויבא ב"ט (אבל לא צה"מ) וכבר התחיל ברכת הטוב חזר לראש
אבל קודם שהתחיל ברכת הטוב אומר שם נוסחא זה בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן יָמִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׂמִיחָה
אֶת יוֹם חַג (פלוני) הַזֶּה בָּרוּךְ אַתָּה יי מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַיּוֹמָנִים:
ואם חל י"ט צצנת ושכת רצה ויעלה ויבא כולל של צצנת וי"ט יחד ואומר (בא"י אמ"ה
אשר נתן שבחות למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברית וימים טובים
לששון ולשמחה את יום חג פלוני הוזה ברוך אתה ה' מקדש השב' וישראל והומני':
אם שכת יעלה ויבא בר"ה אחר שהתחיל ברכת הטוב אינו חזר אבל קודם שהתחיל הטוב
אומר נוסחא זה בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן
יָמִים טוֹבִים לְיִשְׂרָאֵל אֶת יוֹם הַזְּבָרוֹן הַזֶּה: ואינו קומם.

וכשאל ר"ה צצנת ולא הזכיר שניהם אומר:

ב"א"י אמ"ה אשר נתן שבחות למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברית וימים
טובי לישראל את יום הזכרון הזה ברוך אתה ה' מקדש השב' וישראל ויו' הזכרון:
אם שכת יעלה ויבא בר"ח וזכר אס' התחיל ברכת הטוב אינו צריך לחזר, אבל אם
מכר קוד' שפתח ברכת הטוב אומר שם נוסחא זה: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר נתן ראשי חדשים לעמו ישראל לזכרון: ואינו קומם.

ברכת המזון לנשואין.

שהמ"ח רונש. קודם ברכת המזון אומרים זה:

יְיָ הָאֵלֹהִים וְגַם חָרוֹן. וְאֵלֵינוּ בְּשִׁיר יְרוּסָה. נְחַנּוּ
בְּמַעֲגְלֵי צָרָה, שְׁעָה בְּרַכַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: בְּרִשׁוֹת
מֶרְנָן וּרְבָנָן וּרְבוֹתֵינוּ. נְבָרֶךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִשְׂמִיחָה
בְּמַעֲוֹנוֹ, וְשָׂאֵב לָנוּ מִשְׁלוֹ. וְעִינֵינוּ בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ
שֶׁהִשְׂמִיחָה בְּמַעֲוֹנוֹ וְשָׂאֵב לָנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹתָינוּ
וְחִזְרֵנוּ וְנִזְכָּרְנוּ וְנִזְכָּרְנוּ בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִשְׂמִיחָה בְּמַעֲוֹנוֹ.

ברכת אירוסין

וּשְׂאֵכְלָנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ חַיֵּינוּ: וְאָסַר כֹּה־מִמֶּנּוּ עַד שֶׁכָּרוּ אָז:
 בְּאִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַכֹּל בְּרָא לְכַבּוֹדוֹ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר הָאָדָם:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת־הָאָדָם
 בְּצַלְמוֹ. בְּצַלְמֵ דְכַמוּת תְּכַנִּיתוֹ. וְהִתְקִין לוֹ מִכּוֹנוֹ בְּנֵי עַדֵי
 עַד. בְּרוּךְ אַתָּה יי יוֹצֵר הָאָדָם: שׁוֹשֵׁב תְּשִׁישׁ וְתַגִּל הָעֶקְרָה
 בְּקַבּוּץ בְּנֵיהָ לְתוֹכָהּ בְּשִׂמְחָהּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְשַׂמַּח צִיּוֹן
 בְּבִנְיָהּ: שִׂמְחָה תְּשַׂמַּח רַעִים הָאֱהוּבִים בְּשִׂמְחָהּ יִצִּירָךְ
 בְּגוֹן עַרְוֹן מִקֶּדֶם. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְשַׂמַּח חֲתָן וְכֵלָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּרָא שְׂשׂוֹן
 וְשִׂמְחָה חֲתָן וְכֵלָה. גִּילָה רִנָּה דִּיצֵה וְחִדְוָה. אֶהְבֵּה וְאֶחֱוָה
 וְשָׁלוֹם וְרַעוּת. מְהֵרָה יי אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה
 וּכְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַיִם. קוֹל שְׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל חֲתָן וְקוֹל
 כֵּלָה. קוֹל מִצְהָלוֹת חֲתָנִים מְחַפְּתָם וְנִעָרִים מִמְשִׁתָּה
 נְגִינָתָם. בְּאִי מְשַׂמַּח חֲתָן עִם הַכֵּלָה: אָסַר כֹּה־מִמֶּנּוּ עַל הַכּוֹס.

ברכת אירוסין

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
 וְצִוָּנוּ עַל הָעֵרְוֹת. וְאָסַר לָנוּ אֶת־הָאֲרוּסוֹת וְהַתִּיר לָנוּ
 אֶת־הַנְּשׂוּאוֹת לָנוּ עַל יְדֵי חֲפָה וְקִדּוּשֵׁין. בְּרוּךְ אַתָּה
 יי מְקַדֵּשׁ עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי חֲפָה וְקִדּוּשֵׁין:

עֲמָה הַחֲתָן וְהַכֵּלָה וְאָסַר מִקֹּדֶשׁ הַכֵּלָה. נִעֲבַעַת קִדּוּשֵׁין וְאָמַר:
 הֲרִי אֶת־מְקַדְּשֶׁת לִי בְּטַבְעֶת זוֹ בְּרַת מֹשֶׁה וְיִשְׂרָאֵל:

וְקוֹרֵין הַכְּתוּבָה וְאָסַר מִמֶּנּוּ עַל כּוֹס שְׂנֵי כֶּהֱ' ג' וְשָׁעָ כְּכַתּוּב נַעֲמוּד לַעֲלִיל.

על סיון מברך לפניו

על מבטל מסעאת מיני דגן

ברוך אתה יי אלהינו מלך | ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם בורא פרי הגפן: | העולם בורא מיני מזונות:

ברכה אחרונה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם על

אכל מן ס' מיני
דגן וגם שמש יין

על מעשה קדוה
מס' מיני דגן

על פירות
משנת ס'י

על סיון מברכים
לאסרוי זס

הגפן ועל | העץ ועל | המחיה ועל | המחיה ועל
פרי הגפן | פרי העץ | הכלכלה | על הגפן ועל פרי הגפן

ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית
והתחלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע מטובה רחם

(נא) יי אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון
משכן כבודך ועל מזבחתך ועל היכלך וצנה ירושלים עיר

הקדש במהרה בימינו והעלנו לתובה ושמחתנו בכנינה
ונאכל מפריה ונשבוע מטובה ונברכה עליה בקדשה

ובטהרה: ^{נשם} ורצה והחליצנו ביום השבת הזה:

נר' וזכרנו ביום ראש החדש הזה:

נר' ושמחתנו ביום חג (פלוני) הזה:

נר' וזכרנו לטובה ביום הזכרון הזה:

כי אתה יי טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ

ועל פרי הגפן ועל הפרות ועל המחיה ועל המחיה ועל

ברוך אתה יי ברוך אתה ברוך אתה פרי הגפן פ' א' על

על הארץ ועל יי על הארץ יי על הארץ הארץ ועל המחיה

פרי הגפן: ועל הפרות ועל המחיה ועל פרי הגפן:

שמה יין ואכל מפרות הארץ מנוד על הגפן ועל פרי הגפן ועל העץ ועל פרי העץ וסוּתם על הארץ ועל הגפן ועל הפרות ב'א' על הארץ ועל הגפן ועל הפרות - אכל מן ה' מיכי דגוּגס מפרות הארץ מנוד על המחיה ועל הכלכלה ועל העץ ועל פרי העץ, וסוּתם על הארץ ועל המחיה ועל הפרות ברוך אתה יי על הארץ ועל המחיה ועל הפרות.

אכל מן ה' מיכי דגוּגס מפרות הארץ ושמה יין כולל שלשתם יחד בברכה ואומר על המחיה ועל הכלכלה ועל הגפן ועל פרי הגפן ועל העץ ועל פרי העץ, וסוּתם גם בשלשתן. על פרי העץ בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הָעֵץ: על פרי הארץ בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הָאֲדָמָה: על משקים ובשר בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱמ"ה שְׁהַכֵּל נְהִיָּה בְּדַבְּרוֹ: וחסדיהם מנוד בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא נִפְשׁוֹת רַבּוֹת וְחֶסְדָּוָם עַל כָּל־מַה־שִּׁבְרָא לְהַחְיֹת בָּהֶם נִפְשׁ כָּל־חַי בָּרוּךְ חַי הָעוֹלָמִים:

בנה או קנה צית או כרס או פלים או מלבושי' או נפלה לו ירושה מנוד שהחינו.

העושה מעקה לגגו או כותל וגדר סביב לבונו להסיר המכאול מנוד:

ב'א' יי אֱמ"ה אֱשׁוּר קַדְשֵׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל עֲשִׂית מְעַקָּת:

הקובע מוחה מנוד:

ב'א' יי אֱמ"ה אֱשׁוּר קַדְשֵׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְקַבּוֹעַ מְזוּזָה:

הלובש מלבוש חזק בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ מַלְבִּישׁ עֲרוּמִים:

על רעס וסער ורעץ בָּא' יי אֱמ"ה שְׁפַחוּ וּגְבוּרַתוֹ מְלֵא עוֹלָם:

על שמועות פונות לו ולחטרים בָּא' יי אֱמ"ה הָעוֹלָם הַשּׁוֹב וְהַמְטִיב:

על שמועות רעות בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם דִּין הָאֱמֶת:

על ריח עץ בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱמ"ה הָעוֹלָם בּוֹרֵא עֵצִי בְּשָׁמִים:

על ריח עשב בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱמ"ה הָעוֹלָם בּוֹרֵא עֲשֻׁבוֹת בְּשָׁמִים:

על ריח פרי בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱמ"ה הַנּוֹתֵן רֵיחַ טוֹב בַּפְּרוֹת:

על ריח בשמים בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱמ"ה הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִיַּי בְּשָׁמִים:

על שמן אפרסמון בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱמ"ה הָעוֹלָם בּוֹרֵא שֶׁמֶן עָרֵב:

א

ספודת כרס ינעי ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
שלו מנך
במצותיו וצונו על פדיון כרם רבעי: רבעי כו נסורו עיין ס"ב.

כל ברכות הראיה אינו מנך אלא משלשים לשלשים יום.

הרואה מקום שנעשה בו נכס לו או לרבו או לאבותיו או לאבותינו בכלל מנך.

ב' א' י' א' מ' ה' ש' ע' ש' ה' ל' י' (לרבי לאבותי לאבותינו) גם במקום הזה:

הרואה חכם נחמם המורה ב' א' י' א' מ' ה' ש' ח' ל' ק' מחכמתו ל' י' א' י':

הרוא' סכ' נסכמ' העול' ב' א' י' א' מ' ה' ש' ח' ל' ק' מחכמתו לבשר ודם:

הרואה מלך ותייליו ב' א' י' א' מ' ה' ש' ח' ל' ק' מבבודו לבשר ודם:

הרואה בתי כנסיות נחורבנן מנך דין האמת, ביטובן מנך.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מציב גבול אלמנה:

הרואה את סגרו הסניב לו אשר ל' יום מנך שספיינו, ואשר י' סדשים.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מחיה מתים:

הרואה את סגרו שנתרפא מחליו מנך.

ברוך רחמנא מלכא דעלמא די יהבך לך ולא יהבך לעפרא.

הרואה אדם משונה ברוך אתה יי א' מ' ה' ש' ח' ל' ק' משנה הבריות:

הרואה איכות בעת פריחת כלנס מנך פעם אחת בשנה.

ברוך אתה יי א' מ' ה' ש' ח' ל' ק' חסר בעולמו דבר וברא לו

בריות טובות ואילנות טובים לתנוות בהם בני אדם:

הרואה איכות טובים ובריות נאות מנך.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שפכה לו בעולמו:

הרוא' ים האוקינוס ב' א' י' א' מ' ה' ש' ח' ל' ק' עשה את הים הגדול:

הרואה ברכים, וכוכבים המעופפים בלילה, הרים רבים וגבעות ומדבריות
נוראים ומשונים, וכן הרואה הסמה צרפטיית שנת מחזור גדול נסקופת
ניסן ביום ד' לנקר, וכן הלגנה במולדה בראש טלה, או אשר משאר
כוכבי לכת בראש טלה, או אשר מהי"ב מזלות עולה מקלה המורק מנך.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם עשה מעשה בראשית:

הרואה בקטן ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם זוכר

תקדית ונאמן בבריתו וקיים במאמרו:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּפִיל
 חֲבִלֵי שָׁנָה עַל־עֵינַי וְתַנּוּמָה עַל־עַפְעָפִי: וַיְהִי
 רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּשִׁיבֵנִי
 לְשָׁלוֹם וְתַעֲמִידֵנִי לְשָׁלוֹם וְאַל יִבְהַלּוּנִי רַעֲיוֹנֵי
 וְחִלּוּמוֹת רָעִים וְהַרְהוּרִים רָעִים וְתֵהִי מִטָּתִי
 שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ וְהָאֵר עֵינַי פֶּן־אִישָׁן הַמּוֹת כִּי
 אַתָּה הַמְּאִיר לְאִישׁוֹן בַּת־עֵינַי: בְּרוּךְ אַתָּה
 יי הַמְּאִיר לְעוֹלָם כָּלוֹ בְּכִבּוּדוֹ: אַל סֵלֶךְ נֶאֱמַן.

זכרים ו' ל'
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה • אֶחָד:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכְתּוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַתְּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־
 גַּמְלֶיךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לִבְבְּךָ: וּשְׁנַנְתָּם
 לְבִנְיָךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ
 בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׁרַתָּם לְאוֹת
 עַל־יָדְךָ וְרָוִי לְטַטְפְּרֵךָ בֵּין עֵינֶיךָ:
 וְכַתְּבָתָם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וַיְהִי נֶעַם • אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה

יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

צ"א יֵשֶׁב בְּסֵתֶר עֲלֵינוּ בְּצֵל שֹׁדֵי יִתְלוּנָן: אֲמַר לִי מַחְסֵי

סדר קריאת שמע על המטה קנש

וּמְצַדְתִּי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי: כִּי הוּא יִצְיִלְךָ מִפֶּחַ יְקוֹשׁ מְדַבֵּר
הַזֹּאת: בְּאַבְרָתוֹ וַיִּסֹּךְ לָךְ וַתַּחַת כְּנַפְיוֹ תַחֲסֶה צְנִיחַ וְסִחְרָה
אַמְתּוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּחַד לַיְלָה מִחֵץ יַעוֹף יוֹמָם: מְדַבֵּר
בְּאֵפֶל יִהְיֶה מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצִּדְךָ אֱלֹהֶיךָ
וּרְבֵבָה מִיִּמִּינֶךָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֵא וְשִׁלְמַת
רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אֲתָה יְיָ מַחֲסֵי עֲלוֹן שְׁמַת מְעוֹנָה: לֹא
תֵאָנֶה אִיךָ רָעָה וְנִגַע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ: כִּי מִלְאָכָיו יִצְוֶה
לָךְ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: עַל־כַּפְּיִם יִשְׁאַוְנֶךָ פֶּךָ תִּגָּף
בְּאֵבֶן רִגְלֶךָ: עַל־שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ תִּרְמָם כְּפִיר וְתַנְיִן:
כִּי בִי חֲשַׁק וְאִפְלִטָהוּ אֲשַׁנְבְּהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֲנִי
וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנִכִּי בְצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֲכַבְּדֶהוּ: אֲדַךְ יָמִים
אֲשַׁכְּעֶהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי: אֲרַךְ יָמִים וְגו'.

יְיָ מְהֻרָבוּ צָרֵי רַבִּים קָמִים עָלַי: רַבִּים
אוֹמְרִים לְנַפְשִׁי אֵין יִשׁוּעָתָה לּוֹ בֵאלֹהִים סָלָה:
וְאֲתָה יְיָ מְגֹן בְּעַדִּי כְבוֹדִי וּמְרִים רֵאשִׁי: קוֹלִי
אֶל־יְיָ אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מֵהַר קָדְשׁוֹ סָלָה: אֲנִי
שָׁכַבְתִּי וְאִישָׁנָה הִקִּיצוּתִי בִי יְיָ יִסְמְכֵנִי: לֹא־
אִירָא מִרְבָּבוֹת עִם אֲשֶׁר סָבִיב שָׁתוּ עָלַי:
קוֹמָה יְיָ הוֹשִׁיעֵנִי אֶלְחִי בִי־הַפִּיתָ אֶת־כָּל־
אֵיבֵי לְחֵי שְׁנֵי רְשָׁעִים שִׁבְרָתָ: לִי הִישׁוּעָה
עַל עַמֶּךָ בִּרְבֹחֶךָ סָלָה:

הַשְׁבִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִירְנוּ מַלְכָּנוּ

לַחַיִּים וּמְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִבְתָּ שְׁלוֹמְךָ וְתִקְנֵנוּ בְּעֵצָה
 טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְרוֹשְׁעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהַגֵּן
 בְּעַדְנוּ וְהַסֵּר מֵעֲלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְהַרְבֵּ וְרַעֲב
 וַיְגוֹן וְהַסֵּר שְׁטוֹן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל בְּנִפְיֶךָ
 תִּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה כִּי אֵל
 מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה וְשִׁמּוֹר צִאתָנוּ וּבֹאֵנוּ
 לַחַיִּים וְלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם -

בָּרוּךְ יי בְּיוֹם • בָּרוּךְ יי בְּלֵילָה • בָּרוּךְ יי בְּשִׁכְבְּנוּ •
 בָּרוּךְ יי בְּקוּמָנוּ • כִּי בְיָדְךָ נִפְשׁוֹרֵי הַחַיִּים
 וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר בְּיָדְךָ נִפְשׁוֹ בְּלַחֵי וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר
 אִישׁ: בְּיָדְךָ אִפְקִיד רוּחֵי פְרִיֹתָהּ אוֹתֵי יי אֵל
 אֲמָרֵי: אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם יַחַד שְׁמֶךָ וְקוֹיִם
 מְלַכּוֹתֶיךָ תִּמְיֵד וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

יְדָא עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתַגֵּל נַפְשָׁנוּ
 בִּישׁוּעָתְךָ בְּאֵמֶת בְּאִמֵּר לְצִוּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֵיךָ יי
 מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד • כִּי הַמְּלָכוֹת
 שְׁלֹךְ הוּא וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כִּי אֵין לָנוּ
 מֶלֶךְ אֵלָּא אַתָּה:

הַמְּלָאךְ הַגָּאֵל אֲתֵי מִכְּלָרְע יְבָרַךְ אֶת־
 הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמוֹ וְשֵׁם אֲבוֹתֵי אַבְרָהָם

וַיִּצְחַק וַיִּדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אִם־
 שָׁמוּעַ תִּשְׁמָע לְקוֹל יי אֱלֹהֶיךָ וְהַיֵּשֶׁר בְּעֵינַי
 תַּעֲשֶׂה וְהַאֲנִתָּ לְמִצּוֹתַי וְשָׁמַרְתָּ כָּל־חֻקּוֹי כָּל־
 הַמִּחְלָה אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא־אֲשִׁים עֲלֶיךָ
 כִּי אֲנִי יי רַפָּאֵךְ: וַיֹּאמֶר יי אֵל הַשָּׁטָן וַיַּעַר יי בְּךָ
 הַשָּׁטָן וַיַּעַר יי בְּךָ הַבַּחַר בִּירוּשָׁלַיִם הֲלֹא זֶה
 אֹד מְצֹל מֵאֵשׁ: הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלְּשֹׁלְמֹה שְׁשִׁים
 גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ מִגְּבֻרֵי יִשְׂרָאֵל: כָּל־אֶחָיו
 חָרַב מְלֻמְדֵי מְלַחְמָה אִישׁ חָרְבוּ עַל יָרְכוֹ
 מִפֶּחַד בְּלִילוֹת: יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יי פְּנֵי
 אֱלֹהֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: יִשָּׂא יי פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שְׁלוֹם:
 הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: גִּם

לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יי • קִוִּיתִי יי לִישׁוּעָתְךָ •

יי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי: גִּם

בְּשֵׁם יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִיְמֵי מִיכָאֵל •
 וּמִשָּׂמַאלִי גְּבֻרֵי • וּמִלְּפָנֵי אֹרִיֵאל • וּמֵאֲחֹזֵרֵי
 רַפָּאֵל • וְעַל רֵאשֵׁי שְׂכִינַת אֵל: גִּם

סכח שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר־יִבְרָא ה' רַחֲמֶיךָ
 בְּדַרְבָּיו: וַיַּגִּיעַ בְּפִיךָ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁר־יָדָבְרָה וְטוֹב לָךְ:

אֲשֶׁתְּךָ בְּגִבְנֵי פִּזְרֶיךָ בִּירְכֵתִי בֵּיתְךָ בְּנֵיךָ
 בְּשֵׁתְלִי זֵיתִים סְבִיב לְשַׁלְּחָנְךָ: הִנֵּה כִּי־כֵן
 יְבָרְךָ גְּבֵר יִרְאֵי: יְבָרְכֶךָ יִי מְצִיּוֹן וּרְאֵה בְטוֹב
 יְרוּשָׁלַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וּרְאֵה־בָנִים לְבְנֶיךָ
 שְׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל: *אֲשַׁחֲךָ, כֹּא' כַּסּוּל.

רְגֹזוּ וְאֶתְחַטְּאוּ אִמְרוּ בְּלִבְכֶם עַל מִשְׁכַּבְכֶם
 וְדַמּוּ קָלָה: ג.פ.

אֲדוֹן עֲזָלָם אֲשֶׁר מָלַךְ • בְּטָרָם כָּל־יְצִיר גְּבָרָא:
 לַעֲת גַּעֲשָׂה בְּחַפְצוֹ כֹּל • אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
 וְאַחֲרֵי בְּכָלוֹת הַכֹּל • לְבָדוּ יִמְלוּךְ נוֹרָא:
 וְהוּא הָיָה וְהוּא הוֹה • וְהוּא יִהְיֶה בְּתַפְאֲרָה:
 וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנַי • לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה:
 בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית • וְלוֹ הָעֵז וְהַמְשָׁרָה:
 וְהוּא אֵלֵי וְחַי גַּאֲלֵי • וְעוֹר חֲבִלֵי בְּעַת צָרָה:
 וְהוּא נָסִי וּמְנוּס לִי • מִנֵּת כּוֹסֵי בְּיוֹם אֶקְרָא:
 בְּדָו אֶמְקִיד רוּחִי • בְּעַת אִישָׁן וְאַעִירָה:
 וְעַם־רוּחִי גְּוִיָּתִי • יִי לִי וְלֹא אֵירָא:

שויתי " לנגדי חסיד כי מימיני כל אמוס:

שמרני אל כי חסיתי בך:

תכינא: חייב אדם לצדק על הרעה כסם שמצדק על הטוב ומסקינ
 בגמר לקבלם בשמחה; ע"כ אם לפעמי' בחטאויבא לו איזה רעה או שמע
 איזה בשורה רעה ח"ו, יודה לחל ית"ס דין אמת שהכל בא צדק. ויצדק
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם דִּין הָאֱמֶת:

מי שלא היה על בית עלמין תוך ששלי יום יאמר ברכ' זו בנפשו שמה קרוב ד' אמות לקברים.
 ווער חין דרייסג טחגען ניכט חוץ דעם בית עלמין געווענען, זמגט דיעזע ברכה:

**בְּאֵי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶתְכֶם
 בְּדִין. וְזָן וּכְלָל אֶתְכֶם בְּדִין. וְהִמִּית אֶתְכֶם
 בְּדִין. וְיִוָּדַע מִסֵּפֶר כָּלְכֶם בְּדִין. וְעֵתִיד לְהַחְזִיר
 וּלְהַחְיוֹתְכֶם בְּדִין. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחְיֵה הַמֵּתִים:
 וְאַחֲכֹ אֹמֵר אֵת הַגְּזוּר עַד לְהַחְיוֹת מֵתִים, תַּמּוֹל' בְּתַפְלַת שְׁחִירָת.**

כשמביאים את המת לבית הקברות אומרים זה. ואין אומרים אותו לא
 בר"ס וסנוכה ופורים וספ"מ, ובהרבה קהלות א"א אותו בכל שדש ניסן.

**הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלוּ בִּי כָל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט. אֵל
 אֱמוּנָה וְאֵין עוֹל צַדִּיק וְיִשָּׁר הוּא: הַצּוֹר תָּמִים
 בְּכָל פֶּעַל. מִי יֹאמֵר לוֹ מָה תִּפְעַל. הַשְּׁלִיט
 בַּמַּטָּה וּבַמַּעַל. מִמִּית וּמַחְיֵה מוֹרִיד שְׂאוֹל
 וְיַעַל: הַצּוֹר תָּמִים בְּכָל מַעֲשֵׂה. מִי יֹאמֵר לוֹ מָה
 תַּעֲשֶׂה. הָאֹמֵר וְעֵשֶׂה. חֶסֶד חֲנֻם לָנוּ תַּעֲשֶׂה.
 וּבִזְכוֹת הַנֶּעֱקָד בְּשֵׁה. הַקְּשִׁיבָה וְעֵשֶׂה: צַדִּיק
 בְּכָל דְּרָכָיו הַצּוֹר תָּמִים. אֶרֶץ אֲפִים וּמְלֵא
 רַחֲמִים. חֲמֵל גָּאֹל וְחוֹסֵן גָּאֵל אָבוֹת וּבָנִים. כִּי
 לָךְ אֲדוֹן הַסְּלִיחוֹת וְהַרְחָמִים: צַדִּיק אַתָּה יְיָ
 לְהַמִּית וּלְהַחְיוֹת. אֲשֶׁר בְּיַדְּךָ פְּקוּדוֹן כָּל רוּחוֹת.**

חָלָלָה לָךְ זְכוּרֵנוּ לְמַחֲוֹת. וַיְהִי נָא עֵינֶיךָ
בְּרַחֲמִים עָלֵינוּ פְּקוּחֹת. כִּי לָךְ אֲרוֹן הַרְחָמִים
וְהַסְּלִיחוֹת: אָדָם אִם בֶּן שָׁנָה יִהְיֶה. אוֹ אֶלֶף
שָׁנִים יִחְיֶה. מִהַיְתָרוֹן לֹא כִּלְאֵהָ יִהְיֶה. בְּרוּךְ
דֵּין הָאֵמֶת מִמִּית וּמַחֲיֶה: בְּרוּךְ הוּא כִּי אֵמֶת
דֵּינוּ. וּמִשׁוּמֵט הַכֹּל בְּעֵינֵינוּ. וּמִשְׁלֵם לְאָדָם
חֲשִׁבוֹנוֹ וְדֵינוּ. וְהַכֹּל לְשִׁמוֹ הוֹדִיָּה יִתְּנוּ: יִדְעֵנוּ
יְיָ כִּי צָדֵק מִשְׁפָּטֶךָ. הַצַּדִּיק בְּדַבְרֶךָ. וְתוֹפֵה
בְּשִׁפְטֶךָ. וְאֵין לְהִרְהוֹר אַחַר מִדַּת שְׁפָטֶךָ. צַדִּיק
אֶתְהָיִי וַיִּשָּׂר מִשְׁפָּטֶךָ: דֵּין אֵמֶת. שׁוֹפֵט צַדִּיק
וְאֵמֶת. בְּרוּךְ דֵּין הָאֵמֶת. שְׁכֹל מִשְׁפָּטֶיךָ צַדִּיק
וְאֵמֶת: נֶפֶשׁ כָּל חַיִּבֶיךָ. צַדִּיק מְלֵאָה יְמִינֶךָ
וַיִּדֶךָ. רַחֵם עַל פְּלִטַת צֶאֱן יִדֶךָ. וְתֹאמַר
לְמַלְאָךְ הַרְפִּידֶךָ: גְּדֹל הָעֲצָה וְרַב הָעֲלִילָה.
אֲשֶׁר עֵינֶיךָ פְּקוּחֹת עַל כָּל דַּרְכֵי בְּנֵי אָדָם. לְתַת
לְאִישׁ כְּדָרְכֵי שׁוֹכְרֵי מַעַלְלָיו: לְהַגִּיד כִּי יִשְׂרָאֵל
צוּרֵי וְלֹא עוֹלָתָהּ בּוֹ: יְיָ נִתְּנָה וַיִּלְקַח. יְהִי שֵׁם יְיָ
מְבָרָךְ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית
וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ:

דין ימוסים ומגן דיעונו קדיש חונד קהל ומגט מיט כיו ויקריה.

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דְהוּא
עֵתִיד לְאַתְחַדְתָּא וְלֹאֲחִיא מִתָּיָא וְלֹאֲסָקָא

לְחַיֵּי עַלְמָא וּלְמַבְנֵי קַרְתָּא דִּירוּשָׁלַם וְלִשְׁכָּלָל
 זֵהִיכְרָהּ בְּגוֹהֵי . וּלְמַעַקֵּר פּוֹלְחָנָא נּוֹכְרָאָה
 מֵאַרְעָא וּלְאַתְבָּא פּוֹלְחָנָא דְשִׁמְיָא לְאַתְרָהּ .
 וַיִּמְלִיךְ קוֹדֶשָׁא בְּרִידָהּ הוּא בְּמַלְכוּתָהּ וַיִּקְרָהּ :
 בְּחַיִּיכוֹן וּבְיֻזְמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזֹמֶן קָרִיב וְאַמְרוּנוֹ
 נִחַךְ דַּעַר קְנֹכַרֵּס רִיִּיסט מִחוּן גְּרַחוּ חוּיָו , וּוִירַפְט עַגְּ חֵינְטֵער נִיד חוּכְר וּמְגֵט וּיִצְיָצוּ .
 וַיִּצְיָצוּ מַעִיר בְּעֵשֶׁב הָאָרֶץ ; (מֵיִינִיגֵע וּמִגּוּ זְכוּר בְּיַ עֶפְרָ אֲנָחְנוּ) :

הערנחך ווחסט מחון דית חמכרע חוכר ומגט דיעועו :

בְּלַע הַמּוֹת לְנֶצַח וּמָחָה אֶדְנִי אֱלֹהִים דְּמַעַה מַעַל כָּל
 פָּנִים וְחָרַפְתָּ עִמּוֹ יָסִיר מַעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי יִי דְבַר :

נחמכער זעטלט מחון ניד דרייחמחון חוכר ומגט ויהי נעם וגו' .
 ומלכס לכסס אנלס ולדנר על לכס דברי כחומיס . וכשיפטר מן סאכל יאמר :
 הפקום ינחם אותך (ולרניס אתכם) בתוך שאר אבלי ציון וירושללים :

סדר תפלת הדרה .

אסור לכאת לדרך קודם שיתפלל שנאמר כדק לפניו יסלך ר"ת צלו . כל סמתפלל
 ויוכח לדרכ הקב"ה עושה לו ספניו , וטוב לתת לדקה לפני נאתו שנאמר כדק לפני
 יבלך ויסס לדרכ פעמיו . אכ"ל תה"ד לא פעס סחת ככל יוס ססולך , וסכו סנוססא .
 יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתזליבנו לשלום ותצערנו
 לשלום . ותדריבנו לשלום . ותגיענו למחוז חפצנו לחיים ולשמחה
 ולשלום . ותצילנו מכל אויב ואורב בפרך . ומכל מיני פודעניות
 הפתגשות לבוא לעולם : ותשלח ברכה במעשה ידינו . ותתנו לחן
 ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואנו : ותשמע קול תחנונינו . כי
 אל שומע תפלה ותחנון אתה : ברוך אתה יי שומע תפלה :
 ואו"ג"פ ויעקב הלך לרבו ויסגער בו מלאכי אלהים : ויאמר יעקב באשר
 ראם טחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים :
 יכוין ראם ר"ת רפאל אוריאל מיכאל . וגבריאל ככלל בשם סלסס מדת סנזרס :
 ואמר ג"פ ויסעו ויהי חתרת אלהים עלהערים אמר
 סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב : ואו"ג"פ פסוק המלאך

הנאל

ג' פ' לישועתך קויתי יי : ג' פ' הנה אנכי שלח מלאך
 לסניף לשמרה בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי :
 וט' ג' פ' ברכה בהג' ח' פ' ויהי נעם ויכון נפסוק כ' י מלאכי ויצוה ל' ד' ס' מ' יוה' :
 וט' א' שם מסוגל לשמירה : ואומר אתה סתר לי מצר תצדני רפי פלט
 תסובבני סלה : בטחו ביי עדיעד כי ביה יי צור עולמים :
 יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום : יי צבאות עמנו
 משגב לנו אלהי יעקב סלה : יי צבאות אשרי אדם בוטח
 בך : יי הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו : ויכון נר' מ' יבק .

קבא שיר לפועלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי :
 עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ : אלייתן למוט רגלך
 אל ינום שמרך : הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל :
 יהוה שמרך יהוה צלך על יד ימינה : יומם השמש לא
 יכבה וירח בלילה : יהוה ישמרך מכל רע ישמר את
 בנשקך : יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם :
 ואומר נגדל עוז שם יהוה בו ירוץ צדיק ונשגב : בשם יי אלהי ישראל
 טיטי מביאל . ומשטמאלי נבריא . ומלפני אוריאל . ומאחורי רפאל .
 ועל ראשי שקינת אל : וילך לדרך לשלום .

סנכנס לדרך קודם שיכנס יאמר :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואהי אבותי שתכניסני לדרך
 הוה לשלום : ככנס בשלום יאמר מודה אני לפניך יי אלהי ואהי
 אבותי שהקנסתני לדרך הוה לשלום : בקש לנאת יאמר יהי
 רצון מלפניך יי אלהי ואהי אבותי שתוציאני מדרך זה
 לשלום : לא בשלום יאמר מודה אני לפניך יי אלהי ואהי אבותי
 שתוציאני מדרך זה לשלום . וכשם שתוציאני לשלום
 בן תוליכני לשלום . ותסמכני לשלום . ותצעידני לשלום
 ותצלמי מבחי כל אויב וארב בדרך : לא ילך בע"ש יומר סוג' פרסו .

אין י
 נכמת
 ויד רלו
 קד' ז' ב' נ'
 גשמי'
 נילטאס
 יוויזוס
 אילטו
 רלו ג'
 זון סמו
 כ' י א'
 עטל
 י' ב' נ'
 ב' מ' ז'
 חק
 ש' מ'
 ש' פ'
 ע' מ'
 ל'
 ב'
 ג' פ'

ברכת הלבנה.

קסג

אין מצרכין על הירח אלא זלילה בשעה שסוף זורח ונסגין מאורו.
 הסכמת רוב המצברוי שאין לזרך עד שיעברו עלי' ג' ימי', ואחר ג' ימי'
 מיד ראוי לברכה, אלא שמנה מ"מ לזרך עלי' זמ"ש. לפיכך אם מ"ש
 קוד' ז' בחדש ממתנין עד מ"ש אכל לא יותר, וכן אנו נוהגין; וכש"כ בימות
 הגשמי' שאין להמתין על מ"ש יותר מז'. ונהגו שלא לזרך עלי' לא בשב' ולא
 זי"ט אם לא בשעה שיש לחוש שתעבור עונת'. עד אימתו מצרכין עלי' ? עד
 י"ו מיום המוליד, ולא י"ו בכלל, והגרא' עיקר דחשבון ט"ו יום מע"ל להקל,
 אפילו הוא יותר מחזי כ"ט י' צתש"ג, היינו עד מ"מ אם הו' המולד זמ"ש
 ד' או ג' שעות זלילה, מותר לזרך עלי' תחלת ליל ז' אע"ג שכבר עבר
 זמן החזי הנ"ל. אמנם אם הו' לקוי הלבנה באותו חודש אינו מצרכין
 עלי' אחר הלקוי שהוא וודאי אמנע חודש האמתי.

נשא עיניו לראותה בתחלת הברכה, ומיישר רגליו ומזרך מעומד.

* בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ. מַלְךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר
 בְּמֵאֲמָרוֹ בָּרָא שְׁחָקִים. וּבָרוּחַ פִּיו כָּל־צַבָּאִים.
 חַק וְזִמְן נָתַן לָהֶם. שְׁלֹא יִשְׁנוּ אֶת תְּפִקִּידֵם:
 שְׂשִׁים וּשְׂמֵחִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם. פּוֹעֵל אֲמֵת
 שֶׁפְּעָלָתוֹ אֲמֵת. וְלִלְבָנָה אָמַר שֶׁתִּתְחַדֵּשׁ
 עֲטָרַת תְּפִאֲרַת לַעֲמוּסֵי בְטָן. שֶׁהֵם עֲתִידִים
 לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתָהּ. וּלְפִאֵר לְיוֹצֵרָם עַל שֵׁם
 כְּבוֹד מְלִבוֹתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יי מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים:
 ג' בָּרוּךְ יוֹצֵרְךָ. בָּרוּךְ עוֹשֶׂךָ. בָּרוּךְ קוֹנֵךָ. בָּרוּךְ בּוֹרְאֵךְ:

וטרקד כנגד סלכנס ואומר ג"פ: (ויזכר שלא יברע בנרכיו רק זוקף באלכנעותיו.)

ג"פ בַּשֵּׁם שְׂאֲנֵי רוֹקֵד בְּגִגְדֶךָ. וְאֵינִי יָכוֹל לַגֵּעַ

בְּךָ. כִּי לֹא יוּכְלוּ כָּל אוֹיְבֵי לַגֵּעַ בִּי לְרַעָה:

ג"פ תַּפְּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְחַד בְּגִדְל וְרַעְיָה יְדִמּוּ בְּאֲבָן:

בְּאֲבָן יְדִמּוּ וְרַעְיָה בְּגִדְל וּפְחַד אֵימָתָה עֲלֵיהֶם תַּפְּל:

דוד

(*) עיין במס' סנהדרין ק"מ א'.

דוד מלך ישראל חי וקיים:

שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם: וּכְבִירוֹתֵיכֶם עֲלֵיכֶם שְׁלוֹם:

ג' סָמֶן טוֹב וּמְזֹל טוֹב יְהֵא לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אָמֵן:

קוֹל הַדּוֹרֵי הַגֵּה זֶה בָּא • מְדַלֵּג עַל הַהָרִים •

מִקַּפֵּץ עַל הַגְּבָעוֹת: הַזֹּמָה הַדּוֹרֵי לְצַבִּי • אוֹ

לְעֶפֶר הָאֵילִים • הַגֵּה זֶה עוֹמֵד אַחַר כְּתֻלָנוּ •

מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלוֹנוֹת מְצִיץ מִן הַחַרְבִּים:

תִּנְא רַבִּי רַבִּי יִשְׁמְעֵאל • אֲלִמְלָא לֹא זָכוּ יִשְׂרָאֵל •

אַלֵּא לְהַקְבִּיל פְּנֵי אֲבִיהֶם יִשְׁבְּשִׁמִּים פַּעַם אַחַת בַּחֲדָשׁ

דַּיִם • אִמֵּר אֲבִי הַלֵּכךְ צְרִיךְ לְמִימְרָא מְעוֹמֵד:

מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל הַדּוֹדָה:

וְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי לְמִלְאוּת פְּנִימַת הַלְבָנָה • וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם

מְעוֹט • וְהִי אוֹר הַלְבָנָה כְּאוֹר הַחֹסֶה • וְכְאוֹר שְׁבַעַת יְמֵי בְרֵאשִׁית • כְּמוֹ שֶׁהִיְתָה

קוֹדֵם מְעוֹסָה • שְׁנֵי אֲמֵר אֶת שְׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת הַגְּדוֹלִים • וְיַחֲקִיִּים סְקֵרָא שְׁכַחֵב

וּבְקִשׁוֹ אֶת־יְי אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת דָּוִד מֶלֶכְכֶם אָמֵן:

שִׁיר לְמַעְלוֹת אֲשָׁא עֵינַי אֶל־הַהָרִים מֵאֵין

יָבֵא עֵזְרִי: עֵזְרִי מֵעַם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֲ

יִתֵּן לְמוֹט רַגְלִי אֲ־יָנוּם שְׁמֶרְךָ: הַגֵּה לֹא יָנוּם

וְלֹא יִשָּׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יי שְׁמֶרְךָ יי צִלְתָּ עַל־

יַד יְמִינִי: יוֹמָם הַשֶּׁשֶׁשׁ לֹא־יִכָּבֵה וְיִרְחַב בְּלִילָה:

יי שְׁמֶרְךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמֵר אֶת־נַפְשְׁךָ: יי

יִשְׁמֵר־צִאתְךָ זְבוּאֶךָ מֵעֶתָה וְעַד־עוֹלָם:

וְזוֹכְרִים לְאַזְכָּר מְזִמּוֹר ק"ב הַלְלוּ הַלְלוּ א' וְגו', וּמְזִמּוֹר ס"ז לְמִנְצַח בְּנֵינֹת וְגו'.

סדר ברית מילה.

קסד

כשמביאים את ינוק לביה"כ כנ' זרכים הכל לקום מפניו, וגם בשע' שעוסקי' במצות הברית חייבין כל העם להיות בעמיד' כמ' שיעמוד העם בברית. ונכואו אומר' כל הקהל בקול רם

בְּרוּךְ הַבָּא.

אח"כ יקח המוהל את הנער מן המביא אותו ויאמר בשמחה :

אמר הקב"ה לאברהם אבינו התהלך לפני והיה חמים .

הנני מוכן ומוזמן לקיים מצות עשה שצונו הבורא יחברך למול .

וכשהלכ' מל' את בנו יאמר שצוני למול את בני .

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו .

וישם את התינוק על הכבא אשר הכין לאלהיו ויאמר :

זֶה הַבָּסֵא שֶׁל אֱלֹהֵינוּ זְכוּר לְטוֹב : לִישׁוּעַתְךָ קוּיָתִי יי :

שִׁבְרֵתִי לִישׁוּעַתְךָ יי . וּמִצּוֹתֶיךָ עֲשִׂיתִי : אֱלֹהֵינוּ מְלֹאךְ .

הַבְּרִית . הִיגָה שְׁלֶךְ לְפָנֶיךָ : עֲמוּד עַל יְמִינִי וְסִמְכֵנִי :

שִׁבְרֵתִי לִישׁוּעַתְךָ יי : שֵׁשׁ אָנֹכִי עַל אִמְרֵתְךָ . כְּמוֹצֵא

שָׁלָל רָב : שְׁלוֹם רָב לְאַהֲבֵי תוֹרֵתְךָ . וְאַיִן לָמוֹ

מִכְשׁוֹל : אֲשֶׁרֵינוּ הַתְּבַחַר וְהַתְּקַרֵּב יִשְׁכֵּן חֲצֵרֶיךָ :

והקהל עונין בשבועה בְּטוֹב בֵּיתְךָ קְדוֹשׁ הַיְכָלְךָ :

ויקח המוהל את הנער מכסאו של אלהיו ויניחנו על זרכי

הכנדק ותוכס עור הערלה בין אצבעותיו ומנרך בקול רם .

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ

בְּמִצְוֵהוּ וְצִוָּנוּ עַל הַמִּילָה :

וימחר למחרת עור הערלה ואז אבי הנן מנרך :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ

בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַכְנִיסוֹ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ :

והעומדים שם עונים בְּשֵׁם שְׁנַכְנַם לְבְרִית . בֵּן יִבְגַּם לַתּוֹרָה

וּלְהַפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים :

ואחר שנעשה המחרת כראוי ימחר לעשות הפריעה והמגיפה ונוטל את הכוכ נידו

ומנרך בורא פרי הגפן, ואשר קרש יריר וכו'.

סדר פדיון הבן.

מנות עשה לפדות כל איש ישראל בכוֹן זהו כבוד לאמו הישראלית, מיו' שלשים ומעל, נחמשה סלעיו, ואם פדאו קודם אינו פדוי, ומכאן ואילך עובר עליו נחמשה (וערך ה' סלעים עיין נכ"ע י"ד ס' ע"ה, והנאון רבינו אלי' ווילנא ז"ל אשר שבחמננו זה הם לערך שלשים והו' פוליא) אלו חמשה סלעים נותן לכהן בכסף או נטוה כסף מכל דבר שירצה חזן מקרקעות, עבדים, נאטרות, ואם פדאו נהם אינו פדוי.

טכהג ישראל לעשות נחמשה, ופושטין אותה לסעודת מצוה, ואחר ברכת המוציא פודין. נחמדיעט אמן לו טיטע ויטלט חונד המוציא גענו מחבט החט, כיוואט דער פֿחטער דחז וקהליון נעבום חונגעפֿהר לווייח גוזרען געזדעו רהויניט, קדער וק:טניגע זילבערטיקקע פֿחן ריעזעט. ווערטה חונד חיבעררייבט דחז קינד דעט כהן, זעגט דחז געזר דחלו חונד וקגט לזט כהן: מיינע פֿרויח N. N., פֿחן געבורט מיינע ישראיל, החט מיר דיעזע וקהליון געבטן רען, עז מינט מיין כבוד חונד היער חיבערגעבע חיד עז דיר. דער כהן פֿרמגט דחז: ווחזוויזזוט דחז זיעבער החבען, דחז קינד קדער דחז זקזעז געזר, דחז דחז מיר דחפֿיר לו געבן טוזריג ביוט? היערזיך חנט ווחרטעט דער פֿחטער: חיד וויזז זיעבער מיין קינד החבען; ניט דחז דיר דחז זקזעז געזר, דחז חיד דיר דחפֿיר לו געבען טוזריג בין. ער גיבט דעט כהן דחז דחז געזר, כיוואט זיין קינד חונד וקגט לזיט פֿחגענדע ברכה:

בתר ברכת המוציא החז עייתי ליה לבכור קמיפֿכהן ומודיע ליה שהוא בכור פטר רחם אמו הישראיל' ומייתי כסף או זוה כסף חמשה סלעים, ומניח לפני הכהן ואומר לכהן: אשתי פלונית הישראלית ילדה לי בן זה הבכור והנני נותנו לך. הכהן שאל אותו: במאי בעית ספי, בכך כבודך או בחמש' סלעים דמחיבת ליתן לי בפדיון בכך כבודך זה? האב אומ': בעי' בכורי זה, והילך חמשה סלעים בפדיונו דמחיבת ביה. ונהדי פנותן האב לכהן הפדיון מבכך בקול:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל פְּדִיּוֹן הַבֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּים וְקִיָּמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה:

ונטל הכהן את הכסף ומוליכו בידו על ראש הבן ואומר:
זֶה תַּחַת זֶה. זֶה חֲלוּף זֶה. זֶה מְחוּל עַל זֶה. וְיִבְגַם זֶה הַבֵּן לְחַיִּים. לַתּוֹרָה וּלְיִרְאֵת שָׁמַיִם. יְהִי רְצוֹן שְׁכֵשֵׁם שְׁבָבָם לְפִדְיוֹן בֶּן יִבְגַם לַתּוֹרָה וּלְחַפָּה וּלְמַעֲשֵׂים טוֹבִים. אָמֵן.

נותן הכהן את ידו על ראש הבן ומברכו.
יְשִׁימָךְ אֱלֹהִים כְּאַפְרַיִם וְכַמְנַשֶּׁה: יִבְרַכְךָ וְנָ: " שוּמְרָד וְנָ: כִּי אָרְךָ יָמִים וְיִשְׁנֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ: יְיָ יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל־רָע וְיִשְׁמֹר אֶת־נַפְשְׁךָ: וְאִם־כֹּחִים וְזוֹתִים וְשִׁמְסִים.

שיר היחוד ליום ראשון.

א ש י ר ה וְאִמְרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדֵי . הָאֱלֹהִים הִרְעָה אוֹתֵי מְעוֹדֵי :
עַד הַיּוֹם הַזֶּה הַחֲזוֹקָת בְּיָדֵי . הַיּוֹם וְחֶסֶד עֲשִׂית עִמּוֹדֵי :
בְּרוּךְ יְיָ וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ . כִּי עַל עֲבֹדוֹ הִפְלִיא חֲסִדוֹ :
אֱלֹהֵי מְרוֹם בְּמָה אֶקְדֶּם . וּבְמָה אֶכַּף לֵאלֹהֵי קִדְּם :
אֱלֹהֵי הַרִים לְמַעְרָכָה . וְכָל עֲצֵי לְכַנּוֹן כַּכֵּל עֲרוּכָה :
וְאִם כָּל בְּהֵמוֹת וְחַיּוֹת קְרוֹצִים . נִתְחַסֵּם עֲרוּכִים עַל הָעֲצִים :
וְאִף זְוִיזוֹת מִזְבַּח מְכֻסִּים . דָּם כַּמִּים לִים מְכֻסִּים :
וּכְחוֹל סִלְת דִּשָׁן וְשִׁמְן . כְּלוּל בְּרִבְבוֹת נִחְלֵי שִׁמְן :
וּלְאִזְקָרָה לְכוֹנֶה וְסַמִּים . וְלִקְטוֹרֶת כָּל רֵאשֵׁי כְּשִׁמִּים :
(וְאֵלֹהֵי נְרוֹת עַל הַמְּנוֹרוֹת . יִהְיוּ מֵאִירוֹת כְּשִׁנֵּי הַמְּאֹרוֹת :)
(וּבְהַרְדֵי אֵל לֶחֶם הַפָּנִים . עַל שְׁלַחֲנוֹת עֲרוּכִים בְּפָנִים :)
וְזֶיֶן כְּמִטַּר הַשָּׁמַיִם . וְשִׁכְר לְגִסְךָ כְּעֵינֹת מַיִם :
וְאֵלֹהֵי כָּל כְּבִי אֲדָם כְּהַנִּים . לְיוֹם מִשְׁוֹרְרִים בְּכַנֵּף רִנָּנִים :
וְכָל עֲצֵי עֵרֶן וְכָל עֲצֵי יַעֲרִים . כְּנֹדוֹת וּנְבָלִים לְשָׁרִים :
וְכָל כְּבִי אֱלֹהִים בְּקוֹל תְּרוּעָתָם . וְהַכּוֹכָבִים מִמְּסֻלוֹתָם :
וְכָל הַלְּכַנּוֹן וְחַיָּה כְּלָה . אֵין דֵּי בְעַר וְאֵין דֵּי עוֹלָה :
הוּן כְּכָל אֱלֹהֵי אֵין דֵּי לְעֹבֹד . וְאֵין דֵּי לְקַדֵּם אֵל הַכְּבוֹד :
כִּי נִכְבְּדָת מְאֹד מִלְּכַנּוֹ . וּבְמָה נִכְפָּה לְאֹדוֹנָנוּ :
אֲמַנֵּם לֹא יוֹכְלוּ בְּכַדְךָ . כָּל חֵי אִף בִּי אֲנִי עֲבָדְךָ :
וְאֲנִי נִבְזָה וְחָדַל אִישִׁים . נִמְאֵם בְּעֵינֵי וְשָׁפַל אֲנָשִׁים :
וְאֵין לְעֲבָדְךָ כָּל לְכַבְּדְךָ . לְהַשִּׁיב לָךְ גִּמּוּל עַל חֲסְרִיךָ :
כִּי הִרְבִּית שׁוֹבוֹת אֵלַי . כִּי הִגְדַּלְתָּ חֲסִדְךָ עֲלַי :
וְדַב שְׁלוֹמִים לָךְ חִיבְתִּי . כִּי עֲשִׂית שׁוֹבוֹת אֹתִי :
וְלֹא חִיבְתָּ לִּי גִמּוּלִיךָ . כָּל שׁוֹבְתֵי כָּל עֲלִיךָ :
עַל הַשׁוֹבוֹת לֹא עֲבָדְתִּיךָ . אַחַת לְרַבָּא לֹא גִמְלַתִּיךָ :
אִם אֲמַרְתִּי אִסְפָּרָה נָא כְּמוֹ . לֹא יִדְעָתִי סְפוֹרוֹת לְמוֹ :
וְטָה אָשִׁיב לָךְ וְהַכֵּל שְׁלָךְ . לָךְ שְׁמִים אִף אֲרִץ לָךְ :
יָמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּם בְּיָדְךָ . וְכֻלָּם יִשְׁבַּעְתָּן מִיָּדְךָ :
וְאִנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצִאֲנָךְ . וְחַפְצִים לְעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ :

שיר תהוד ליום ראשון

ואיך נעבד ואין לאל ידנו • וְלִשְׁרֵפֶת אֵשׁ בֵּית מִקְדָּשְׁנוּ
 ואיך נעבוד ואין זבח ומנחה • כִּי לֹא הָיָה לָנוּ שְׁמִינִתָּה
 ומים אין להעביר שמאה • וְאַנְחָנוּ מִלְּעֹמֶה מְבֹאֵה
 שש אנכי על אמריה • וְאַנִּי כָּאתִי בְּדַבְרֶיהָ
 כי כתוב לא על זבחה • וְעֹלֹתֶיהָ אוֹכְלוֹתָהּ
 על דבר זבם ועולותיכם • לֹא צִוִּיתִי אֶת אֲמֹתֵיכֶם
 מה שאלתי ומה דרשתי • מִמֶּה כִּי אִם לִירֵאתִי אֲחִזִּיתִי
 לעבוד בשמחה וכלכב טוב • הִנֵּה שָׁמֹעַ מִכָּכָב טוֹב
 ולב נשבר ממנחה מהורה • זָכַחְתִּי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁכָּרָה
 זבח ומנחה לא הפצת • חֲטָאת וְעֹלָה לֹא שָׁאלָתִי
 מזבח אבנה בשברון לבי • וְאַשְׁבְּרָה אֵף רוּחִי בְּקִרְפִּי
 רום לב אשפיל ואת רום עיני • וְאַקְרַע לִבִּי לִפְנֵי אֲדֹנָי
 שבירי רוחי הם זבחה • יַעֲזֹב לְרֵצוֹן עַל מִשְׁחָה
 ושמיע בקול הודיותה • וְאַחֲרָהּ כִּי יִזְכָּרְתֶּנּוּ
 אשר ידעה נפשי אחבירה • אֲמַלֵּל נִבְרֹתָי וְאֲדַבְּרָה
 ומה אערף ולא ידעתי מה • לְכֹל הַיּוֹם בְּאוֹמֶה
 כי אין חקר לגדלתו • וְגַם מִן כִּסֵּף יִזְכָּרְתֶּנּוּ
 חכם ללב הוא מי כמותו • שֹׁמֵר כִּי לֹא יִזְכָּרְתֶּנּוּ
 עושה גדולות ורב נוראות • גְּדוֹל אֲתָה וְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת
 עה אין מספר וער אין חקר • נִדְרַע כִּי לֹא חֶקֶר
 איזו עין אשר העידה • וְאִיזָה פֶת אֲשֶׁר יַעֲדָה
 חי לא ראה ולב לא ידעה • וְאִיזָה שֶׁבַח אֲשֶׁר יֵאֵדָה
 גם משרתיה לא ראה • וְכֹל חֲכָמִי לֵב לֹא מִדָּעָה
 אמה לכה מפיר שבחה • וְאִין זֹלָתָהּ יִדַּע בְּחָה
 ואין יודע בלעדיה • שְׁבַחֹת רֵאוּיוֹת לְכִבּוּדָהּ
 על בן תבדד כראוי לה • כְּפִי קִדְּשָׁה כְּסֻדָּה וְגִדְלָה
 ומפי הכל בכל אילותם • כְּפִי מִדַּע אֲשֶׁר אֲתָה חֲנֻנְתָּם
 ידו פלאה השמים • וְאַדְרֹהָ קוֹלוֹת מִיָּם
 ויריעו לה כל הארץ • יוֹדָהָ כָּל מַלְבֵּי אֲרֶץ

שיר היחוד ליום שני

אף יודוה כל העמים . וישבחוה כל האמים :
 כל זרע יעקב עבדיה . כי עליהם נברו חסדיה :
 את שם יי יהללו כלם . אל אלהים אמת וסלה עולם :
 ברוך אתה יחיד ומיוחד ה' אחד ושמו אחד :

ליום שני.

וּאֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמִתְךָ . אֲדַבֵּר אֲמִלֵּל גְּבוּרוֹתֶיךָ :
 דַּרְכֵי שְׁבַחֲךָ קִצְתָם אֲסַפְּרָה . מַעֲשֵׂיךָ מֵה נֹרָא אוֹמְרָה :
 אֵין אֵלֶיךָ עֲרוּךְ בַּסֵּפֶר . אֲגִידָה עֲצָמוֹ מִסֵּפֶר :
 חֲקֹר אֱלוֹהִים לֹא יִמְצֵא . וְתַכְלִית שְׁדֵי לֹא תִקְצֶה :
 וְלִתְבוֹנָתוֹ תֵּלֵא אֵין חֲקֹר . וּמִסֵּפֶר שְׁנָיו לֹא יִחֲקֹר :
 וְגַם אֵין מִסֵּפֶר לְגִדּוּדֶיךָ . בְּצַבְאוֹתֶיךָ אוֹת כְּבוֹדֶךָ :
 אֵיוֹז עֵין אֲשֶׁר תַּעֲיִדֶךָ . וְחֵי לֹא רָאָה פְּנֵי כְבוֹדֶךָ :
 גְּבוּן וְחֲכָם הֵן לֹא יֵדַע . וְאֵיךְ אֲעֲרוּךְ עַל אֲשֶׁר לֹא יֵדַע :
 וְאִם יֹאמֵר אִישׁ עַד תַּכְלִיתוֹ . אֲעֲרוּךְ אֵלָיו וּבִמְתַכְּנָתוֹ :
 אָבֵא וְאִמְצֵא תַכְלִית שְׁבַחוֹ . לֹא נִאֲמְנָה אֵת אֵל רוּחוֹ :
 יִבְלַע כִּי לֹא יֵדַע עֲרֹפוֹ . אֲחֲרִית פִּיהוּ רֵאשִׁית דִּרְכוֹ :
 וְעַמְדֵי לֹא בֵן אֲנָכִי . וּפִי לֹא אֵיתָן לְחֲטוֹא וְחֲכִי :
 אֲסַפְּרָה לְאַחֵי קִצּוֹת דַּרְכֵי אֵל . וְלִישְׂרָאֵל מֵה פֶּעַל אֵל :
 בַּפְּתוּחַ אִמְרוּ לְאֱלֹהִים . מֵה נֹרָא מַעֲשֵׂיךָ אֱלֹהִים :
 וְאִמְרַת עִם זו יִצְרַתִּי . לִי יִסְפְּרוּ שְׁמִי וְתַהֲלִתִּי :
 בְּמִצְרַיִם שְׁמָתִי עֲלִילוֹתִי . לְמַעַן תִּסְפֹּר אֵת אוֹתוֹתִי :
 וְאֲנִי עַבְדְּךָ עַל בֶּן אֲסַפֵּר . בְּאֲשֶׁר אֲדַרּוֹשׁ מֵעַל סֵפֶר :
 תִּתְּלַל נַפְשִׁי כַח מַעֲשֵׂיךָ . וְכָל קִרְבֵי אֵת שֵׁם קֹדֶשְׁךָ :
 וְאֲבַרְכְּכָה בְּכָל עַנְיֵי . וּבְכָל לִבִּי אוֹדָה אֵת אֲרָנִי :
 גַּם בְּגִרוּנֵי רוּמְמוֹתֶיךָ . וְאֵת פִּי אֲמַלֵּא תַהֲלִתֶךָ :
 כִּי פִי יִגִּיד תַהֲלִתֶךָ . כָּל הַיּוֹם אֵת תִּפְאַרְתֶּךָ :
 (וְאִמְרָה גַּא עֲזוּזוֹ נֹרְאוֹתֶיךָ . וְאִשִּׁיתֶךָ דַּבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ :)
 וְאִזְכִּיר טוֹבֶךָ וְצַדִּיקוֹתֶיךָ . חֲסִדֶיךָ וּגְבוּרוֹתֶיךָ :
 יֵדַעְתִּי כִי גָדוֹל אַתָּה . עַל כָּל אֱלֹהִים מְאֹד גְּדֻלָּתִי :

כִּי כָל אֱלֹהֵי הַעֲשִׂים הֵם. אֱלִילִים אֱלִמִּים רוּחַ אִין כָּהֶם:
 הֵן לְעוֹבְדֵיהֶם גַּמְוֵל אִין מְשִׁיבִים. וְלִמְהַ לְהֶם הֶמָּה מְטִיבִים:
 וְכַעַת צָרָה אִין יִתְפַּלְלוּ. וְלֹא יַעֲנוּם כִּי לֹא יוֹעִילוּ:
 דּוֹרְשִׁים בְּכָל לֵב לְרוּחַ אִין בּוֹ. וְקָרוֹב יִי אֵל עִם קָרוֹבוֹ:
 הַיּוֹצֵר כֹּל הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא עֲשָׂנוּ וְלוֹ לְבַד אֲנַחְנוּ:
 עִם מְרַעִיתוֹ וְצֵאן יְרוֹ. נִבְרָךְ שְׁמוֹ כִּי לְעוֹלָם חֲסָרוֹ:
 בְּצַד לָנוּ מְאֹד נִמְצָאת. כִּי דּוֹרְשִׁיהָ לֹא עוֹפֶת:
 וְתַמִּיד בְּפִינוּ תְהַלְתֶּה. וּמַהֲלָלִים לְשֵׁם תִּפְאֶרְתֶּה:
 עַד אַתָּה בָּהּ וּבְכִבוֹדֶהּ. וּמְשֻׁדְרֶתִיהָ אִין עֲבָדֶיהָ:
 אֲשֶׁר כְּבוֹדֶהּ מְלֵא כֹל הָאָרֶץ. וּכְבוֹדֶהּ עַל כֹּל הָאָרֶץ:
 וְאֲבוֹתֵינוּ בְּחָרוּ אוֹתָהּ. לְבָרְכָהּ לְעַבּוֹד וְאִין לְוֵה אֲתָרָהּ:
 גַּם אֲנַחְנוּ אוֹתָהּ לְבָרְכָהּ. נְעַבְדָּהּ כִּמֵּן אָב וּנְכַבְּדָהּ:
 וְהִגַּנוּ עַל יְחוּדֶהּ. יוֹטֵם וְלִילָה עֲדִיהָ:
 בְּפִי כָלֵנוּ וּבְלִבֵּינוּ. שְׂאֵתָהּ לְבָרְכָהּ אֱלֹהֵינוּ:
 אֱלֹהֵינוּ עַל יְחוּדֶהּ. עֲרִים אֲנַחְנוּ וְעֲבָדֶיהָ:
 אִין תְּחַלְּהָ אֵל רֵאשִׁיתָהּ. וְאִין קֶץ וְתִכְלָה לְאַחֲרִיתָהּ:
 רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מִבְּלֵי רֵאשִׁית. וּמִבְּלֵי אַחֲרִית וְאִין לֵב לְהַשִּׁית:
 אִין קֶצֶה אֵל גְּבוּרֹתָהּ. וְאִין סוּף לְעַמֶּק מְדוּתָהּ:
 אִין לֶף סוֹכֵב וְאִין לֶף פֶּאֶה. עַל כֵּן אוֹתָהּ חֵי לֹא דָאָה:
 אִין צַד וְצִלְעַ וְצִלְעוּקָהּ. וְרוּחַב וְאַרְבֶּה (כ'ס'עוּמֶק) לֹא יִמְצָעָהּ:
 (אִין פֶּאֶה לְסִבְיֹתֶיהָ. וְאִין תּוֹךְ מִכְרִיל בִּינֹתֶיהָ):
 אִין חֲכָמָה אֲשֶׁר תִּדְעָהּ. וְאִין מִדַּע אֲשֶׁר יִגִּיעָהּ:
 וְלֹא יִשִּׁיג אוֹתָהּ כֹּל מִדַּע. וְאִין שֶׁבֶל אֲשֶׁר יִבִּין וְיִדַּע:
 מִמֶּה מְאֻמָּה וְאִיכָה אֵתָהּ. וְאִיךָ בְּלֵי מְאֻמָּה כֹּל בְּרֵאתָהּ:

ל י ו ם ש ל י ש י

אֶסְנֵם יִדְעֵתִי כִּי אַתָּה. אֱלֹהֵי יַעֲקֹב כֹּל יְצִרְתָּ:
 אַתָּה בּוֹרָא וְלֹא נִבְרֵאתָ. אַתָּה יוֹצֵר וְלֹא נּוֹצְרָתָ:
 אַתָּה מְסִית וְאֵת כֹּל תְּכַלֶּה. אַתָּה מוֹרִיד שָׁאוֹל וְאִין תְּעַלֶּההּ:

שיר הירוד ליום שלישי

ונאמן להחיות מתים אמה • ועל ידי גביעך מן הודעת:
 ולא תטות אל חי ולא מתה • פעולם ועד עולם אמה:
 משפיר ומוליד ולא נולדת • מוחץ ורופא ולא חלית:
 סות וסדוה אין לפניה • תגומה ושנה אין לעציה:
 הלא מקדם אל חי אמה • מאשר בך לא נשתנית:
 ועד העולם לא תשתנה • מאלהותך לא תתננה:
 חרש ונושן לא נמצאת • חרשת כל ולא חרשת:
 לא יחלו זקנה ובחרות עליה גם שיבה ושחרות:
 ולא חלו בך שמחה ועצב • ודמיון נוצר וכל דבר קצב:
 כי לא יסובב אותך גשם • אף לא תדמה אל כל נשם:
 כל היצורים גבול ספבתם • אל ראשיתם ולאחריתם:
 כי הברואים בגבול שנתם • ולימי צבאם גבול הקפתם:
 ובה אין גבול ולימיה • ולשנותיה ולעצמה:
 על בן אינה צריה לכל • ליהיה ולחסדה צריכים הכל:
 וכל צריכים לצדקותיה • ואינה צריה לבריותיה:
 כי טרם כל יציר היית • לבה ממוטה לא נצרכת:
 ראשית ואחרית בידה ערוכים • אמה בם והם ברוחה שרוכים:
 כל אשר היה בראשונה • ואשר יהיה באחרונה:
 כל היצורים וכל מעשיהם • וכל דבריהם ומחשבותיהם:
 מראש ועד סוף תדע כלם • ולא תשכח כי אתה אצלם:
 אמה בראתם ולבה ערכם • לבדה תדע מקומם ודרכם:
 הן אין דבר משה געלם • כי לפניה נבונים כלם:
 אין חשך ואין מנום וסתר • לנשם שמה ולהסתתר:
 את אשר תבקש אמה מוצא • בלי נשות אליהם בעת שתמצה:
 כי את הכל כאחת תראה • לבה תעשה ואינה נלאה:
 כי על גוי ועל אדם יחר • על כל תרבר ברגע אחר:
 תשמע ברגע כל הקולות • זעק ולחש וכל התפלות:
 אף מבין אל כל מעשיהם • ברגע תחקור כל לבניהם:
 ולא תאריך על מחשבותיה • ולא תתמהמה על עצמה:

שיר היחוד ליום שלישי

אצל עצתך נדרתך. לקח ולמועד קדימתך:
וכלם באמת בתום ובישר. מבלי עודף ומבלי חוסר:
מטה דבר לא יאבר. ודבר מטה לא יכבד:
כל אשר תחפוץ תוכל לעשות. ואין מי מוחה בידך מעשות:
יכולת יי כחצו קשורה. וכרצות יי לא אתרה:
אין דבר סתר מטה נכחד. עתידות ועוברות לה הם יחד:
אשר מעולם ועד העולם. הם כלם בך ואתה בכלם:
תדשות תגיד וסוד דרכיה. אל עבדיה ומלאכיה:
ואתה צדיק להשמיעה. דבר סוד וסתר להודיעה:
כי מטה כל סוד יגלה. בפרם על לב כל יציר יעלה:
בלב כל נברא לא תמצא. מפניו עתק לא יצא:
באין לו קצה ולא יחצה. לב לא יתור ואין פה פוצה:
באין לו רחוק ואין בו רחוק. אין לו שיתות בו מוכחות:
למרחוק מי ישא דעו. ללא תחלה ולא סוף להגיעו:
אגודים אחדים תוד וסוף וראש. פה ולב אכלום מדרוש ומחרוש:
גבה ועמק נעוצים כסוכב. חכם לב ונבון לא ילבב:
סוכב (כ"סובל) הפל וסלא את כל. ובהיות הפל אתה בפל:
אין עליה ואין תחתיה. אין חוץ לה ואין בינותה:
אין סראה ונב לאחורה. ואין גוף לעוצם יחודה:
ואין פתחה מטה נכדל. ואין מקום רק מטה נחדל:
ואינה נאצל מכל ונכדל. ואין מקום רק מטה ונחדל:
מקרה ושנוי אין בך נמצא. ולא זמן וערער ולא כל שמצא:
כל וטו וכל עת אתה טבנים. אתה עורכם ואתה משנים:
כל מדע לא ישוג אותה. אין שכל אשר ימצא אותה:
במדתה חכמתה. בנרלתה תבונתה:
חכם אתה מאליה. חי מעצמה ואין כגיליה:
זולת חכמתה אין חכמה. בלתי בינתה אין מנוחה:
חלקת בלב חכמים שכל. ורחוק המלאים ודעתם תשפל:
מבלעדי כחה אין נבונה. ומבלעדי ענה אין עזרה:

שיר היחוד ליום שלישי

אין נכבד כי אם כפדתו . ואין גדול כי אם גדלתו :
 כל יקר וכל טוב מידה . לאשר תחפוץ עשות חסדיה :
 אין חקר לגדלתה . ואין מספר לתבונתה :
 אין עוד זולת הניוטה . חי וכל תוכל ואין בלתה :
 ולפני הכל כל היית . ובקיוות הכל כל מלאת :
 לא לחצוק ולא הטנה . יצוריה אף לא מעטות :
 בעשותה כל לא נבדלת . מתודה מלאכתה לא נחרלת :
 בעשותה את השמים . ואת הארץ ואת השים :
 לא קרבה ולא רחקה . כי כל קירות לא יחלקנה :
 זרם מים לא ישטפה . ורוח פכיר לא יהדפה :
 אף כל טנופת לא תטנפה . אש אוכלה אש לא תשרפה :
 לתויתה אין חסרון . וליחודה אין יתרון :
 כמו היית לעולם תהיה . חוסר ועורף בה לא יהיה :
 ושמה מעידה כי היית . והוח ותהיה ובכל אמה :
 הוה לעולם וכן נודעת . נעידה וכן בה העידות :
 שאמה הוא והוה בכל . שלה הכל ומטה הכל :
 שמות יקרה יעני ויעירו . בתוקף יקרה בה יסהירו :

ליום רביעי

ארום אלהי אבי ואלי . אנה אלהי צורי וגואלי :
 יחיד אלהי השמים והארץ בכל יום פעמים :
 אל חי אחר הוא כראנו . אכיר ישראל אב לכלנו :
 אדוננו ארון כל הארץ . מה אדיר שמה בכל הארץ :
 אין כאל אש אוכלה ומא . לעולם יי אמת אל אמונה :
 אזרי וישעי מעוז חיי . עליו תלוים כל מאוי :
 אלהים אמת הוא אלהים חיים . לא יכילו ועמו גוים (ואיים) :
 אדיר ואמין כחורב אונים . אלהי האלהים ואדני האדונים :
 אלה עושי אישי וכושלי . אלוף נערי שומרי ועלי :
 בורא כל וישראל גואל . ברוך אלהים אלהי ישראל :
 כורא

בורא רוח הרים יוצר . ספק מזנה לא יבצר :
 גאה משיב גמול על נאים . על הרמים ועל הנשאאים :
 גבור פקומו לערוץ בעברה . מהדר גאונו מי לא יידא :
 גבוה כל אשר תחתיו נושא . זגל פח גדולות עושה :
 גחל הוא ושטן בגבורה . ארה שאג מי לא יידא :
 דודי דגול הוא מדבכה . אל נערין פסוד קדושים רפה :
 דין יתיב כעתיק יטין . וצבאו על שטאל ועל זמיה :
 הדרו והודו על בני עבדי . הדר הדר הוא לכל חסדי :
 הוא אל אלה הרוחות לכל בשר שומע תפלה מכל :
 וראי ותיק יודע ועד . יי ימלוך לעולם ועד :
 (ואשר חרב גאותנו . להלחם בלחמתנו) :
 זוכר לעולם ברית ראשונים . כיום אתמול לו אלה שנים :
 זה אלתינו ולו קנינו . חמרת זה הוא משיענו :
 חלק יעקב יוצר הכל . חנון יי וחסיד בכל :
 חי העולם יי חלקי . חכם גדוים יי חזקי :
 טוב ומטיב המלמד דעה . שהור עינים מראות ברעה :
 ישר יי וישר דברו . ירדי ידירות משכנות דבירו :
 יועץ וגור מי יפירנה . ויחתוף ויפעל מי ישיכנה :
 (יפה דודי יפיו וטובו . יראו ויחוו ציון בשוכו) :
 כגבור יצא פאיש מלחמות . יעיר קנאה לעשות נקמות :
 (כגשר על כנפי נשרים . נשא עבריו וישר הדורים) :
 (כרוב שכול וכנמר שחל . כרקב וכעש ורחוץ כנחל) :
 כדוב שכול וכנמר שוקד . דברו לעשות כמקל שקד :
 כביר כח לב כמו שחל . כלביא ובארי דרחו כנחל :
 (כארו בחור בגדלתו . כבדוש רענן ענותנותו) :
 (כתפוח בריחו עוז אהבתו . על ישראל גאותו) :
 כתפוח בעצי היער . בן דודי עם יושבי שער :
 (כביר כח למרניו אל . נזקם ומטל הוא לישראל) :
 (כזמי מנת חלקי וזרלי . אני לדודי נחלה ודודי לי) :

שיר הַחַדָּר לַיּוֹם רִבְעִי

ה

(כְּבוֹדֵי יי לא אֲמִירָנָה . הַאֲמִרְנוּהוּ וְהִאֲמִירְנוּ :)
 (כְּאֲרִיָּה יִשָּׂאג וּכְכַפִּיר יִנְהֵם . אֵל יִהְיֶה סֵפֶר זְכָאִישׁ נִרְהֵם :)
 (כְּרֹעֵה גְבוּר אֲשֶׁר לֹא יוֹכֵל . צֹאנֹו לְהַצִּיל וְהָיָה לְמֵאֲכָל :)
 (כְּגִבּוֹר אֵין אֵיל וּכְאוֹרֵחַ . גַּם וּכְוֹרֵחַ מֵר צוֹרֵחַ :)
 (כְּאֲרִיָּה מִשְׁחִית וּכְכַפִּיר לְעוֹזְבֵיו . כְּרָקֵב גַּם כְּעֵשׂ לְאוֹיְבָיו :)
 (כְּכִיר כַּח כְּשָׁמִיר וְשִׁית . וְלֹא יִשְׁאִיר כְּנֹקֶף זֵית :)
 (כְּשָׁמִיר וְשִׁית צָרִים יִמְגֵן . כְּצַפְרִים עֲפוֹת לְעִירוֹ יִגֵן :)
 (כְּגִשְׁמֵי נִדְכָה לִנְוֵי יָבֵא . כְּמִלְקוֹשׁ וּכְשֵׁל לְדַבְקִים בּוֹ :)
 (כְּנֶשֶׁר יִרְחֵף עַל גּוֹזְלָיו . וּכְצֹל כְּנַפְיוֹ יַחֲסֵי מִיַּחְלָיו :)
 (כְּצַפְרִים עַל עִירוֹ יִגֵן . וּכְצֹל כְּנַפְיוֹ רִנְנוֹת גִּנְגֵן :)
 (לְכָדוֹ יי) הוּא וְנִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת . עוֹשֶׂה אֵל נִרְאָה עֲלִילוֹת :
 לְצַבִּי וְעֹפֶר הַזֵּמָה דוֹדֵי . בִּי יִקְרַמְנֵי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי :
 לְפָנַי עֲמוֹ יִישֶׁר הַדְּרוֹרִים . וַיִּנְשָׂאֵם עַל כְּנָפֵי נְשָׂרִים :
 לְעוֹלָם חֲלָקֵי הוּא וְצוֹר לְכָבִי . בְּלֵה שְׂאִירֵי לֵה וּלְכָבִי :
 (לְכָדוֹ יי) הוּא וְנִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת עוֹשֶׂה וְרַב נִרְאוֹת :
 טָקוּם אֲתָה לְעוֹלָמָה . וְאֵין יוֹדַע אֶת מְקוֹמָה :
 מוֹרְאֵי אֵל רוּעֵי וַיּוֹצְרֵי . צוֹר יִלְדְנֵי מְחוֹלְלֵי וְצוֹרֵי :
 מְרוֹם וּמַעוֹז הוּא לִי וּמְחָסִי . מְגִדֵּל עוֹז שֵׁם יי מְנוּסִי :
 מְלָךְ יַעֲקֹב מְשֻׁגָּב לִנְוֵי . הוּא מְחוֹקְקֵנוּ וּמוֹשִׁיעֵנוּ :
 מְגִדֵּל יִשׁוּעוֹת מְשַׁעֵן יְהִי לִי . מְכַטֵּחַ אֱלֹהִים יי הִילִי :
 מוֹשֵׁל עוֹלָם מְלִכְוִתָּה . בְּכָל דוֹר וְדוֹר מְמַשְׁלֵתָה :
 מִי יִתְנֶה כְּאֵח לִי לְצַרָּה . הוֹשַׁע יי) כִּי יָדָה לֹא קִצְרָה :
 מְקוֹר חַיִּים מְקוֹנָה יִשְׂרָאֵל . לֹא אֶעֱזוֹב כִּי מַעֲזִי אֵל :
 מְגֵן יִשְׁעֵי וְהָרַב גְּאוּה . לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרֶךָ נֶפֶשׁ תִּתְּנֵה :
 מְגֵן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ . אֲשֶׁרֵי אָדָם אֲשֶׁר עוֹז לוֹ בּוֹ :
 נָבֵר וְנִעִים גְּאוֹר וְנִזְרָא . נֶאֱדָר וְנֶאֱדָר שְׁמוֹ בְּנִכְרָה :
 נֶאֱמָן נֶצַח יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ . לֹא יִשְׁקַר אֲשֶׁרֵי כָל חוֹכֵי לוֹ :
 נֶצַח יִשְׁרָאֵל הָאֵל הַנֶּאֱמָן . מְאֻלְהָיו יְהוּדָה לֹא אֶלְמָן :
 נִפְלָא עַל כָּל הַנִּפְלְאִים . וּמִתְנַשֵּׂא עַל כָּל הַנְּשָׂאִים :

נסר

2

ב

שיר החרוד לאם רביעי

נקדש ונערץ אלהי קדושי . נכון ונשגב .
 נוקם ונוטר ובעל חיים . לצדיו לאויביו איש מלחמה
 גרי יי כחלו נח על ראשי וגר לגולי יסוד
 סומך וסועד יי סלעי . סובל וסולח ונושא יסעי :
 סתרי יי סלעי וסתרי . סולח וסובל סעד וסכרי :
 סלענו (יי) ומצודתנו . עזרתנו ומפלגנו :
 עזו ונבוד עזי ועזרי . עליון עזו לי אל יתי עזי :
 עיר וקדיש שש סביביו סתרי . אכן אתה אל מסתתרי :
 עד מטהר לשלם נמול לאויביו . שומד ברית וחסד לאויביו :
 פרה את אברהם ידיו . דהא פרה ישראל עבדו :
 פחד יצחק יתן פחדו . על צרי בני יעקב עבדו :
 פועל וחוקר ודורש ובורק . כל לבבות לו אתן צדק :
 צרוד המוד אשכול הכופר . נותן לעמו צריו כופר :
 צח ואדום דוד בצבאי אות . על כן נקרא יי צבאות :
 צדיק יי הצור תמים . אכטח ערי עד נצור שלמים :
 צבא השמים משתחזים לו . שרפים עומדים מפניו גו :
 קים לעלמין אלהא תיא . מרא דארעא ומרא דשמייא :
 קוני מרחם מקנא לשונאיו . קחו ישיעי וקרוז לקוראיו :
 רחוק מפל ואת כל רואה . גבי רם יי ושפל יראת :
 רועי יי לא אחפר כל . ורכ כח חסד לכל :
 רחום יי רופא ומחבש . לשבוירי לב דעון כובש :
 רעי בלו הוא מחמדים . משפטיו אמת פתגמים וחמדים :
 ראשון ואחרון מעולם ועד עולם אתה אל שוכן עד :
 שמיים מלך שמיא בכל דד ודר . ליה אנא משבחמוזים ומתהר :
 שמש ומגן יי אלהים . שופט צדק ומשפיל גבוהים :
 שמיא מוח לא מצאנהו . ישגיב בכחו ומי כמנו :
 שלמה שמו כי שלו שלום . כי ידבר אל חסידו שלום :
 שם יי אלהא אשר אהיה . תועפות ראם לו כפסיר וכאריח :

שדי מאורי מלכי ואלי. הללויה שמו נפשי הללי:
 תתפס עם יושבי נטעים. השרינים שלשת הרועים (ג' ארעים):
 התחסד התפר עמם. ועם עקשים תתפל להמם:
 תמים דרךך תקיף מכל. תוכל לבדה לעשות את כל:
 תזלתי וסברי ותקותי. תאות נפשי ותשוקתי:
 תהלתי ותפארתי ועי. ממעי אמי נוחי וגו':
 תמים רעים אל רעות אחר. כל הלכות הורש יחד:

ליום חמישי.

מי כטף רעה מורה. ניב שפתים אפה בורא:
 מחשבותיה עמקו ורמו. ותשנותיה לא יתמו:
 לא למדוף חקמתה. ולא הבינה תבונתה:
 לא קבלת מלכותה. ולא ירשת ממשתלה:
 לעולם יתי לה לבדה. ולא לאחרים פבור הודה:
 ולא תתן לאלדים אחרים. תהלתה לפסילים ונורים:
 וכבוד וגם כל יקר מאתה. וכבודך לא לנרים אתה:
 אתה תעיד ביונה. ותורתך ועבדיך:
 אליהנו על יחודה. אתה עד אמת ואנחנו עבדיך:
 לפניך לא אל הקדימה. ובמלאכתך אין זר עמה:
 לא נועצת ולא למדת. בחדשה בריאות פי נבינות:
 ממעמקי מחשבותיה. ומלבה כל פעלותיה:
 קצות דרכיה הלא הפרנו. ומטעשיה הן ידענו.
 שאתח אל כל יצרת. לבדה מאומה לא נגרעת:
 לעשות מלאכתך לא לחצת. וגם לעזר לא נצרכת:
 פי היית לפני הכל. ואז באין כל לא נצרכת כל:
 פי מאתבתך עבדיך. כל פראת לכבודך:
 ולא נודע אל זולתה. ואין במוה ואין קלתה:
 ולא נשמע מן אז ותלאה. ולא קם ולא נהיה ולא נראה:
 וגם אתריך לא יהיה אל. ראשון ואחרון אל ישראל:

ברוך אתה ייחוד ומיוחד : אתר ושמו אלהים :
 אשר מי יעשה כמלאכתה : כמעשה וזמנך חזקה :
 אין יצירה וזלת יצירתך : ואין כריאה כי אם מלאכה (למלאכתך) :
 כל אשר תחפוץ תעשה בכל : פני אתה בעשות על כל :
 אין כמות ואין בלתך : כי אין אלהים וזלתך :
 אתה האל עושה פלא : ודרכי מסוף לא יפלא :
 מי כמות נדא תהלות : אלהים לכה עושה גדלות :
 אין אותות כמו אותותיך : אף אין מופת כמו מופתך :
 אין תבונה כתבונתך : אין גדלות כגדלתך :
 כי מאד עמקה מחשבותיך : ונכדרי דרכי אגדותיך :
 אין גאון כמו גאותך : אף אין ענוה כענותך :
 אין קדושה כקדושתך : אין קרבות כמו קרבתך :
 אין צדקה כמו צדקתך : אין תשועה כתשועתך :
 אין זרוע כזרועותיך : אין קול כרעים נבוהותיך :
 אין רחמים כרחמנותיך : אין דגיות כדגותיך :
 אין אלהות כאלהותך : ואין מפלא כשם תשועתך :
 כי שמותיך אלים מרוצים : בזכרה לחוצים להשלים :
 ואשף וחרטום לא ילחצוה : וכל שם זלתי :
 לא ינצוה כל החכמים : כל הקוסמים ותחרטומים :
 אתה משיב לאחור חכמים : לא יוכלו לך עוזים ותקומים :
 להשיב לאחור ממותיך : להפך עצת סוף :
 מרצונה לא יעבירנה : לא ימחרנה ולא יאחזנה :
 עצתך תפך עצת כל יועצים : וענה מחלש לבי אשמים :
 אתה מצויה ופחדה משווח : ואין עליך פחד מצוח :
 אתה סקנה ואינה מקנה : לה כל טמנת גפש תבנה :
 וכל היצורים וכל ענינם : וכל יקר אשר בך אין דמותם :
 לא מחשבותם מחשבותיך : כי אין בורא זולתך :
 ואין דמיון נפלא אלדוני : ואין חקר נשגב אדוני :
 סתור סכל סתור ועטום : טבל עטום ומסל בטום :

שיר היחוד לזים חמישי

דק מכל דק וצפון מכל . צפון ויכול מכל יכול :
 נשגב מכל נשגב ונעלם . מכל נעלם ושמז לעולם :
 גבוה מכל גבוה ועליון . מכל עליון ומכל חביון :
 חבי ועמוק מכל עמוק . לכ כל דעת עליו חמוק :
 שאין שכל ומדע וחכמה . יכולים להשוות לו כל מאומה :
 לא משיגים לו איה וכמה . לא מוצאים לו דבר דומה :
 מקרה וערער ושנוי וטפל . חכר ומסמך אור וגם אופל :
 ולא מוצאים לו מראה וצבע . ולא כל טבע ישר שש ושבע :
 לכן נבוכות כל עשתונות . ונבהלות כל החשבונות :
 וכל שדעפים וכל הרהורים . נלאים לשום בו שיעורים :
 מלשערהו ומלהגבילהו . מלתארהו ומלפרסמהו :
 בקל שכלנו חפסנהו . בנדענו למצוא טה הוא :
 לא מצאנהו ולא ידענהו . אף ממשעשיו הכרנהו :
 שהוא לבדו יוצר אתר . חי וכל יוכל ותכם מיוחד :
 כי הוא היה לכל קודם . על בן נקרא אלהי קדם :
 בעשותו בלי כל מאום את כל . ידענו כי הוא כל יכול :
 באשר מעשיו בחכמה כלם . ידענו כי בנינה פעלם :
 דבקל יום ויום בחדשו כלם . ידענו כי הוא אלהי עולם :
 באשר היה קודם לכלם . ידענו כי הוא חי וקיים לעולם :
 ואין להרהר אחר יוצרנו . בלבנו ולא כספורנו :
 לממש וגודש לא נשערהו . לטפל ותואר לא נדמהו :
 ולא נחשבהו לעקר ונצב . ולא למין וכל און ולכל נקצב :
 כל הנראים והנשכלים . והמדעים בעשר כלוגלים :
 ושבע בפיות וששת נדות . ושלוש גזרות ועמות ומדות :
 הן בבורא אין גם אחר . כי הוא בראם כלם יחד :
 כלם יכלו אף יחלופו . הם יאברו ואף יסופו :
 ואתה תעמוד ותבלה כלם . כי חי וקיים אתה לעולם :

*כל הנראי וכו' כל' הזכר בעלמא הוא ל' ר' סעדי' גאון' ל' במאמר שני מספרו ס' וכלו במכרשים כולם לעמוד על סודו להעדר ידיעתם נקמתם הכנין, לכן חנני

אֶת־הַלְבָבָה יִצְאֵר כֹּל הוּא . וְלֹא יִדְמָה מַעֲשֵׂה לַעֲוֹשָׂהוּ :
כָּל הָאֲרָצוֹת לֹא יִכְלֹדָה . וְאִם שָׁמַיִם לֹא יִכְלַלְתָּהּ :
אִז (גַּ' אָף) יִחַלּוּ מַיִם חַיִּים . מִפְּנֵי אֱלֹהִים חַיִּים :
הָעֵשֶׂה אֶרֶץ וְנִסּוּ מַיִם . וְנִטְפוּ (מַיִם) מִן הַשָּׁמַיִם :
נֹמֶסֶת לְבַדָּה הַשָּׁמַיִם . רִמְזָה הָאֶרֶץ עַל הַמַּיִם :
עֲשִׂיתָ כָּל חִפְצָה לְבַדָּה . וְלֹא נִצְרַכְתָּ עוֹר כְּנַגְדָּה :
סִטְרָאֵין מִי יִסְעָרָה . הַבֵּל מִמָּה וּמִמָּה :
כְּכֹתָהּ אִז בֵּן עֵתָה וְדַעְתָּה . וְלַעוֹלָם כָּל כְּבוֹדָה אִתָּה :
וְלֹא יַעֲסֵף וְלֹא יִנְעֵף . כִּי בְמִלְאכְתָּהּ לֹא עֲטַלְתָּ :
כִּי בְדַבְרָהּ כָּל יִצְרָחָהּ . וּמַעֲשֵׂה חִפְצָה בְּמִאֲמָרָהּ :
וְלֹא אֲחִרְתּוּ וְלֹא מִהֲרִתּוּ . הַבֵּל עֲשִׂיתּוּ יָפָה בְּעֵתּוּ :
מִקְלֵי מְאֻמָּה כָּל חֲרָשׁוֹת . וְאֵת הַכֹּל בְּלֵי כָל (כֹּ' בְלֵי) פְּעֻלְתָּהּ :
וְעַל לֹא יִסוּד הַבֵּל יִסְדָּתָה . בְּרִצּוֹן רִחְמָהּ כָּל תְּלִיתָהּ :
זְרוּעוֹת עוֹלָם אֵת כָּל נוֹשְׂאוֹת . מְרֹאשׁ וְעַד סוֹף וְאֵינָם גְּלוּאוֹת :
בְּעֵינֶיהָ לֹא רָבַד הוֹקֶשֶׁה . רִצּוֹנָהּ כָּל דְּבַר רִחְמָהּ עוֹשֶׂה :
לְפַעֲלֹתָהּ לֹא דְמִיתָ . אֵל כָּל הוֹאֵר לֹא שְׁוִיתָ :
וְלֹא קָרַמְתָּ לְמִלְאכְתָּהּ מְלֹאכָה . חֲכֻמְתָּהּ הִיא הַבֵּל עֲרָכָה :
לְרִצּוֹנָהּ לֹא קָדַמּוּ וְאַחֲרָהּ . וְעַל חִפְצָהּ לֹא נֹסְפוּ וְחִסְרוּ :
מִכָּל חִפְצָהּ לֹא שִׁכַּחְתָּ . וְדָבַר אִתָּהּ לֹא חִסְרָתָהּ :
לֹא הִחְסַרְתָּ וְלֹא הִעַדְפָתָהּ . וְדָבַר רַק בָּס לֹא פְּעֻלְתָּהּ :
אֵתָהּ תִּשְׁבַּחְתֶּם וְעַי הַתְּעִיבֶם . וְשִׁמְךָ דָּבַר לֹא נִטְמָא בָּס :
הַחֲלוֹת בְּחֻכְמָהּ עֲשִׂיתֶם . בְּתַכּוּנָהּ וּבְדַעַת כְּלִיתֶם :
מְרֹאשִׁית וְעַד אֲחֵרִית עֲשׂוּיִם . בְּאֵמֶת וּבִיּוֹשֵׁר וְטוֹב רְאוּיִם :

כי כל הנמלאים לא ימלטו מהיותם או עלם או מקרה, ומבואר בהגיון להרמב"ם שער ז' וברוח חן לאבן שבון פ"י ובפירושו גמלות זרות למורה כי הסוגים העליוני' לכל הנמלאי' הם מיני' אשר קראו עשר' מאמרות, והסוג העליון והראשון הוא ש עלם, והתשעה האחרים הם מקרים המשיגים לעלם והם הכמות והאיכות והמצטרף והאננה והמצב והמחיה הוא הזמן והזל הוא הקנין והפועל והמתפעל; ויאמר בן ראשד כי נמאשר הכמות מלאו שבעה מיני' והם המספר, והגשם, והשעת, והקו, והמאמרים, והזמן, והמקום; ומספר מיני' הפועל והמתפעל הם ששה כמספר מיני' המתנועות והגורדות המשיגים לעלם בהשפעתו, שנים מהם נמאשר העלם והם ההווי' וההפסד שהם שני ימלאו בעצם

שיר היחוד ליום ששי

הקדמת במעשי ידך . רוב רחמיך וחסדיך :
כי רחמיך וחסדיך . הלא מעולם על עבדיך :
ועד לא כל חי הוכן לכלכל . לפני אוכל תתן אכל :
ומזון וטבון תעשה בפי כל . צרכי נבל כאשר לכל :
שלשת ימים הראשונים . אז הכינותם לאחרונים :
אז עשית אור בשלמה . אחר מאורות סמול שלמה :
בשרם כל יצור מאוד גדלת . ואחר כל מאוד נתגדלת :
אז באין לכוש הזר והדר לזבש . עד לא אורג גאות לבש :
אור בשלמה וכמעיל עושה . שמים ביריעה נושה :
עשית גם לאזרים דרכים . ורצוא ושזכ בנחת מהלכים :
הבדלת בין מים למים . במתיחת רקיע השמים :
מזונות מעונות לשרץ מים . ועוף יעופף על פני רקיע השמים :
עשב וחקיר לבשה אדמה . מאכל לתיה ולכל בהמה :
בקרן שמוזן גטעת . אל האדם אשר עשית :
עזר כנגדו עשית לו . די מחסורו אשר יחסר לו :
כל מעשיה בגדו תמה . ותחת רגליו הכל שמה :
להעלות מהם בקר וצאן . על מזבחה יעלו לרצון :
עשית לו כתונת לשבת . לתורת קודש ולהקדשת :
שמת בקרבן חכמת אלהים . פי יצרתה לה בגלים אלהים :
לא מנעת על פני אדמה . צרכי אדם וכלם בחכמה :
מעשיה מאד רבו וגדלו . ושמה יי כלם יהללו :
רבו וגדלו מאד מעשיה . יודיה יי כל מעשיה :
כל פעלת למענה . ולכבודך כל קנינה :

מלך עלמו והוא שיפוע טרה וילנו טרה אחרת ונשאתה מעלם אל עלם אחר , ושני מהם
במאמר הכמות והם הצמיחה והיינו השינוי מקטנות לגדלות , וההיחוד והוא שינוי
נגדלות לקטנות , ואחד במאמר הסיבות והוא השינוי בחכונותיו ממראה אל מראה או
מקור אל חוס וכדומה , והוא הנקרא שינוי בסתם , ואחד מהם במאמר האנס והוא
דהעחק ממקום אל מקום ; ויאמר עוד כילכל גזירה ר"ל לכל מאמר גוזר וסומך יתכנו
ג' מיני ביאור, ביאור בגדר והוא אשר יתחבר מסוג והנדל כאמרנו האדם הוא חי מדבר
וביאור בחוק והוא המתחבר מסוג וסוגלה או מקרה כאמרנו האדם הוא חי צוחק
בוחב וכדומה , וביאור אינו לא בגדר ולא בחק והוא המתחבר ממין ומקרה

שיר הירח ליום השובת

אָז בַּיּוֹם הַשְּׂכִיבֵי נָחַת . יוֹם הַשְּׁבֹתָ עַל כֵּן בְּרַבְתָּ :
 וְעַל כָּל פּוֹעַל תְּהַלֵּחַ עֲרוּכָה . חֲסִידֶיךָ בְּכָל עֵת יְבָרְכֻכָה :
 בְּרוּךְ יְיָ יוֹצֵר כָּלֵם . אֱלֹהִים חַיִּים וּמַלְךְ עוֹלָם :
 כִּי מֵעוֹלָם עַל עֲבָדֶיךָ . רוֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ :
 וּבְמִצְרַיִם הַחֲלוּת . לְהוֹדִיעַ כִּי מָאֵד גַּעְלִית :
 עַל כָּל אֱלֹהִים בַּעֲשׂוֹת בָּהֶם . שְׁפָטִים גְּדוֹלִים וְכַאֲלֹהֵיהֶם :
 בְּבִקְעֵד יָם סוּף עֲמִידָה רְאוּ . הַיָּד הַגְּדוֹלָה וַיִּירָאוּ :
 נִהְגַת עֲמִידָה לַעֲשׂוֹת לָךְ . שֵׁם הַפְּאֶרֶת לְהַרְאוֹת גְּדֻלָּתְךָ :
 וְדַבַּרְתָּ עִמָּם מִן הַשָּׁמַיִם . וְגַם הַעֲכִים נִטְפוּ מִיָּם :
 יִדְעַת לַכֶּתֶם בַּמַּדְבָּר . כְּאֶרֶץ צִיָּה אִישׁ לֹא עָבַר :
 תַּתֶּה לְעַמִּידָה דְגֵן שָׁמַיִם . וּכְעֶסֶר שָׂאֵר וּבְמִצְוֵר מַיִם :
 תִּגְרַשׁ גּוֹזִים רַבִּים עַמִּים . יִירָשׁוּ אֶרֶץ וְעַמִּל לְאֻמִּים :
 בְּעֵבֹר יִשְׁמְרוּ חֻקִּים וְתוֹרוֹת . אֲמֵרוֹת יְיָ אֲמֵרוֹת טְהוֹרוֹת :
 וַיִּתְּעַדְנוּ בְּמִרְעַח שָׁמֶן . וּמַחֲלֵמִישׁ צוּר פִּלְגֵי שָׁמֶן :
 בְּנִוְחָם בָּנוּ עִיר קְדֻשָּׁה . וַיִּפְּאֲרוּ בֵּית מִקְדָּשְׁךָ :
 וְתֹאמְרָה פֶה אֲשֶׁב לְאֶרֶץ . יָמִים צְדָה בְּרַךְ אֲבֹרְךָ :
 כִּי שֵׁם יִזְכְּחוּ וְזָכְחֵי צֶדֶק . אֵף בְּהִנֵּיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק :
 וּבֵית הַלְלוּי נַעִימוֹת יִזְמְרוּ . לָךְ יִתְרוֹעְעוּ אֵף וְשִׁירוּ :
 בֵּית יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ יְיָ . יִבְכְּדוּ וַיִּוְדוּ שְׁמֵךָ יְיָ :
 הַטִּיבוֹת מָאֵד לְרֹאשׁוֹנִים . כֵּן תִּטְיִב גַּם לְאַחֲרוֹנִים :
 יְיָ תִשׁוּשׁ נָא עָלֵינוּ . כַּאֲשֶׁר שִׁשְׁתָּ עַל אֲבוֹתֵינוּ :
 אוֹתָנוּ לְהַרְבּוֹת וּלְהַטְיִב . וְנוֹדֶה לָךְ לְעוֹלָם כִּי תִטְיִב :
 יְיָ תִבְנֶה עִירָךְ מְהֵרָה . כִּי עָלֶיךָ שְׁמָה נִקְרָא :
 וְקָרַן דָּוִד תִּצְמִיחַ בָּהּ . וְתִשְׁכּוֹן לְעוֹלָם יְיָ בְּקִרְבָּהּ :
 זָכְחֵי צֶדֶק שְׁמָה נִזְכְּחָה . וְכִימֵי קֶדֶם תִּתְעַרֵב מִנְחָה :

זרלובן שהוא אדם לבן או סופר מהיר ; ושלוש עותות הם הקולף והסוף והעמיד ,
 ושלוש מדות הם הסידועות בשם ג' רמקיס שהם האורך והרוחב והעומק , והם לורת
 בקו והשטח והגשם ; והנה הענינים הנזכרים הם מקיפיים כל הנמלאות עם משיגיהם
 ומשיגי משיגיהם וכולם שינויים בגשמים ובמקריהם לכן אין גם אחד מהם בזורא ית' כי
 הוא זורא כל עלם וכל מקרה והוא מרומם מכל שינוי והשתנות ואין כח ברעיון לתפוס
 די כל מאומה .

סדר נשיאת כפים

כאסקון אומר זממני חטאנו חטאנו זכ

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שכל טפה וטפה קרי שיצא ממני לבטלה ומכל ישראל ככלל ובפרט שלא במקום מצוה בין כאונם ובין ברצון והנשמות העשוקות בקליפות הנפוצים מרבע כנפות הארץ והנשמות דאזלין ערטלאין הנפזרים בין הגוים ועל ידי זה חרב עירנו ושם בית מקדשנו וגלה יקרנו ונשל כבוד מכות חיינו חליתם הקליפות כל הניצוצות הקדושות שבעולם ויחזור לקבצם בקדושה שנית זקרב פוורנו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מידכתי ארץ ויקוים בנו מקרא שכחובושב ה' אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך ה' אלהיך שמה אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' אלהיך ומשם יקחך ויקוים לנו באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם ככה השם הקדוש הזה ב' ט ובשם הקדוש הזה חב"ו היוצא מפסוק "חיל בלע" ויקאנו שתחזירם למקום קדושה ויגאלנו וינטלם עולם לחבר האהלה להיות אחד:

אין נשיאת כפים צפחות מעטרה והכאנים ען הענין. אפי' מתפללין צבית שאין שם ס"ת נושאין בפייהם. כתפשו העכהג צללו המדינות שאין הכהנים נושאים כפיהם אלא צימים טובים שהם ימי שמחה וטוב לצבוא יצרך כי לריך עיכיה המצרך צעמחה, וצעמחה זה האצל אינו כושא את כפיו, ולריך האצל לצאת מצ"כ כשהכהנים רוחלין ידיהם לעלות לדוכן, שלא יסא צב"כ כשהש"ן קורא כהנים שלא יעבור צג"ט עשה. כהן שמועד בתפלה והחן עג"פ לרצה פוסק ועולה, ואם יש עם כהנים אחרים אינו פוסק. לא יפלו הכהנים לדוכן צמכלים. ואע"פ שנטעל ידיו שמרית חזר וכוטעל ידיו. והלוי ייקח מים על ידיו, אם אין לוי צב"כ יטפכו הנכורים המים על ידיהם, ואם אין כבוד צב"כ ולא לוי יטפך הכהן עג"פ על ידיו ולא ישראל. כשמתחיל הש"ן רצה יעקרו הכהנים שצב"כ רגליהם לעלות לדוכן, וכשעומדן על הדוכן יאמרו זה.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהיה הברכה הזאת ^{לכהנים} שצויתנו לברך את עמך ישראל | ^{להם} שצוית הכהנים לברכנו ברכה שלמה ולא יהיה בה טכשול ועון מעתה ועד עולם ועל ארביין בתפלה זו עד שיכלה עפי הכיבור אע"פ שלאחר הכיבור שמו וכו' כדי שיענו הכיבור אע"פ על תרווייהו. ושומדים הכהנים עם פניהם כלפי היכל עד שיתחיל הש"ן כהנים בקול רם ולא עוזרין פניהם כלפי העם ולא יחזירו פניהם בין בתפלה בין צפוף אלא דרך ימין ועצרכין. ומגביהין ידיהם כנגד כתפיהם ופושטין ידיהם ופולקין לצנעותיהם, ומכוונין למשנת ה' חזירים בין שני הצנעות לשני הצנעות חזיר אחד ובין הצנע לגודל ובין גודל לגודל לקיים ענין ען המרכים. אין לכהנים לכגן אלא כיגון אחד מתחלה ועד סוף, כדי שלא יבואו לידי טירוף דעת. צעמחה שהכהנים מצרכין את העם לא יצטו ולא יסיחו דעתם אלא יסא פניהם : עשה כמו שעמדן בתפלה. אלו עקומות שהכהנים הופכין :

סדר נשואת במים

לדרום ולצפון: **יברכך. וישמוך. אליך. לך. שלום.**
 ונריך הכהן לכוון במלת יברכך שהאל ית' ש' יטסי' חכמה על ישראל.
 ובמלת וישמוך יכוון שהאל ית' ש' יתן בני' לישראל. ובמלת ואלך
 יכוון שהאל ית' ש' יוכיף פנים לישראל. ובמלת וישמך יכוון שהאל
 ית' ש' יברך את ישראל בצמיחת קן. ובמלת ישא' כ' פניו אליך
 יכוון שהאל ית' ש' יברך את ישראל בעשור ומחצתו. ובמלת וישם לך
 שלום יכוון שהאל ית' ש' יברך את ישראל בנרבת שלום כמשמעו.

ע"כ מלאתי סודות סגלו מעותים בשם ספר יצירה, ונראה שעלך כהנו קדמונינו
 להאריך קצת בנינוכים לבין כל מלה והם סודות הפשוטות אבל בהן יכול לבין
 צה, ומי שאל בסוד ש' ימלא חכמות גדולות על פי הסדר נכתבי האר"ל.

וכל אדם יכוון לנרבת המצויים והוא פניו כלפי הכהנים ולא יסתכל בהם.
 והאנשים הנוהגים לאמר פסוקים מעין כל מלה ומלה של ברכה יהיו
 כוהנים לאמרם בשעה שהש"ן מנגן דוקא אבל לא כשהכהני' מנגנים.
 והש"ן מקרא את הכהנים מלה במלה עד שסיימו פסוק ראשון
 ואז הקהל שוכן אמן, וכן אחר פסוק שני ואמר פסוק שלישי:

דצה לש"ץ.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשכ
את העבודה לבי ביתך ואשי ישראל ותפלתם באתה
תקבל קראון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.
 ותערכ עליך עתירתנו בעולה וקרקבו אגא רחום ברחמיך הנכונים השב
 שכינתך לציון וסדר עבודה לירושלם. ותתנונה עינינו בשוכה לציון
 ברחמים ושם נעבדה ביראה בימי שלום ובקשנים קדמוניות:
 ברוך אתה יי שאותך לבדה ביראה נעבוד:

מורים ורבנו.

מורים אנהנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואהי אבותינו
לעולם ועד צור חיינו מן
ישענו. אתה הוא לדוד ודוד
נודה לך ונספר תהלתך על
חיינו המסורים בידך ועל
נשמותינו הפקודות לך ועל
 מורים אנהנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואהי אבותינו לעולם ועד צור חיינו מן ישענו. אתה הוא לדוד ודוד נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל

(*) והערב עליך כנ"ל, כמ"כ הפכס ראב"ע נחמות דף כ"ט ב', וכ"כ וי"ע.

סדר נשיאת כפים

נְשִׂיָה שֶׁכָּבְלִיּוֹם עִמָּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיהָ וְטוֹבוֹתֶיהָ שֶׁכָּבְלָעַת
עָרַב וּבָקֵר וְצָהָרִים . הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיהָ וְחַמְדָּהּ
כִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיהָ מֵעוֹלָם קִיַּינוּ לָךְ :
וְעַל בָּלָם יִתְפַּרְדּוּ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מִלְּבַנְיָתָמִיד לְעוֹלָם וָעַד :
מִלֵּס וְלִכּוּבָתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל פְּנֵי בְרִיתֶךָ :

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּ וְהַסְלִיחוּ לְהַלְלוֹתָ שִׁמְךָ בְּאֵמֶת הַיְשׁוּעָתָנוּ
וְעוֹדֶתָנוּ מִלְּהַ בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שֶׁמְהוֹלָךְ נֶאֱמָר לְהוֹדוֹת :
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַבְנוּ בְּבִרְכָה הַמְשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרַה הַבְּתוּבָה עַל יְדֵי
מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֲמִירָה מִפִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו ^{סל} בְּהַגִּים עִם קְדוּשָׁה בְּאֲמֹר :
וְהַכֹּהֲנִים מִנְּכֹזֵי בְרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קָדְשָׁנוּ
בְּקַדְשָׁתוֹ שֶׁל אֶהְרֹן וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה :

ס"ז מקל

יְבָרְכֶךָ יי מִצִּיּוֹן עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

יי אֲרוֹנָנוּ מִתְּ אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ :

וַיִּשְׁמְרֶךָ שְׁמִרְנֵי אֵל כִּי חֲסִיתִי בְךָ? כַּסֵּכְהֵנִי מִנְּגִי וַיִּשְׁמַרְךָ טוֹעֲרֵי וְהַ
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אָנִי שֶׁלֶךְ וְחַלּוּמוֹתֵי שֶׁלֶךְ חִלּוּמֵי יִצְחָק יוֹדֵעַ מִד
הוּא יְהִי רְצוֹנִי וְלִפְנֵיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שִׁיְהִי כָל חִלּוּמוֹתַי עָלַי וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה בֵּין שְׁחַלְמָתִי עַל עֲצָמֵי וּבֵין שְׁחַלְמָתִי עַל אַחֲרִים וּבֵין
שְׁחַלְמוֹ אַחֲרִים עָלַי אִם טוֹבִים הֵם חוֹקֵם וְאִם צָרָה וַיִּתְקַיֵּמוּ כִּי וּבְהַג
כְּחַלּוּמוֹת יוֹסֵף הַצְּדִיק . וְאִם אֲרִיבִים רְפוּאָה רְפֹאֵם בְּחֻזְקֵהוּ מֶלֶךְ יְהוָה
סַחֲלוּ וּבְמִרְיָם הַנְּבִיאָה מְצִירֶתָהּ וּבְנֵעֵמָן מְצִירֶתוֹ וּבְמִי מְרָה עַל יְדֵי
מֹשֶׁה רַבֵּינוּ וּבְמִי יִרְחוּ עַל יְדֵי אֱלִישֶׁע . וּבְשֵׁם שְׁהַפְּכָתָ אֶת סְלִלַת בָּלָעַם
הַרְשֵׁעַ מִסְּלִלָה לְבִרְכָה בֵּן תְּהַפֵּךְ כָּל חִלּוּמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִחַנְּנֵנִי וְתִרְצָנֵנִי : אַמֵּן .

יְבָרְכֶךָ יי אֱלֹהֵים יְחַנְּנוּ וּבְרַכְנוּ יָאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סֵלָה :

יי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרֹךְ אַפַּיִם וְרַב חַסֵּד וְאֵמֶת :

סֵנֶה אֵלֵי וְחַנְּנֵנִי כִּי יִחַד וְעָנֵי אָנִי :

סדר נשואת כפים

אלה יי נפשי אשא :

הנה כעלי עבדים יד אדוניהם בעיני שפחת י
יד נברתה בין עינינו יי אהינו עד שיהנוג רבש
ישא ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישעו
ומצאחן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם :
יי חבנו לה קוינו היה ורועם לבקרים אף
לשועתנו בעת צרה :

אל תסתור פניך ממני ביום צר לי הפה
אלי אונגה ביום אקרא מהר ענני :

אלה נשאתי את עיני הישבי בשמים :
ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם :
לה יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח
וההוד בירכל בשמים ובארץ לה יי הפמלקה
והמתנשא לכל ולראש :

שלום ושלום לרחוק ולקרוב אמות יי דרפאתיו :

כערי לין כמוז אל יאמר אלל שלום סרבון רק יאמר זכ
רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתעשה למען קדושת הסדיך
ודל רחמיך הפשוטים ולמען שברתי שמך הגדול הגבור והגורא
ועשרים ושתים אותיות היוצא מפסוקים של ברכת כהנ
(ויכסר כמות האלה נמשנתו ואל יולאם מפיו)

אנקתם פסתם פספסום דיונסים

אמורה מפי אהרן ובניו עם קדושיך שתהיה קרוב לי בקראי לך
משכע תפלתי ואנקתי תמיד כשם ששמעת אנקת יעקב תמימך
מק א איתתם . ותתן לי ולכל נפשות כיתי מזונתינו ופרנסתנו כרוח
לא כצמצום כחחר ולא באמור כנחת ולא כצער מתחת ירך הרחכה
שום שנתת פסת לחם לאכול ובגד גלבוש ליעקב אבינו הנקרא איש
זרענו להחכה ולחן ולחסר כעיניך וכעיני כל רואינו . והיו דברי

875521

700r
J59
si
I844

Jews. Liturgy and ritual.

Daily prayers.

Siddur safah b' rurah.

875521

THE UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY

Palmer

UC-NRLF



QB 700 219